I AM THAT
ÉN AZ VAGYOK

1. The Sense of 'I am' 6
1. Az 'én vagyok' érzése 6
2. Obsession with the body 8
2. A test kényszerképzete 8
3. The Living Present 10
3. Az élő jelen 10
4. Real World is Beyond the Mind 13
4. A valódi világ az elmén túl van 13
5. What is Born must Die 15
5. Ami megszületett, meg is kell halnia 15
6. Meditation 17
6. Meditáció 17
7. The Mind 18
7. Az elme 18
8. The Self Stands Beyond Mind 21
8. Az Én az elmén túl van 21
9. Responses of Memory 25
9. Az emlékezet válaszai 25
10. Witnessing 27
10. Tanúság 27
11. Awareness and Consciousness 30
11. Tudat és tudatosság 30
12. The Person is not Reality 32
12. A személy nem valóságos 32
13. The Supreme, the Mind and the Body 35
13. A Legfelsőbb, az Elme és a Test 35
14. Appearances and the Reality 40
14. Látszatok és a realitás 40
15. The *Gnani* 44
15. A *Gnani* 44
16. Desirelessness, the Highest Bliss 47
16. Vágynélküliség, a legnagyobb boldogság 47
17. The Ever-Present 53
17. A mindig jelenlevő 53
18. To Know What you Are, Find What you Are Not 55
18. Hogy megtudd ki vagy, fedezd fel, ki nem vagy 55
19. Reality lies in Objectivity 59
19. A valóság elfogulatlanságot jelent 59
20. The Supreme is Beyond All 63
20. A Legfelsőbb mindenek felett áll 63
21. Who am I? 68
21. Ki vagyok én? 68
22. Life is Love and Love is Life 73
22. Az élet szeretet és a szeretet élet 73
23. Discrimination leads to Detachment 77

23. A megkülönböztetés pártatlansághoz vezet 77
24. God is the All-doer, the *Gnani* a Non-doer....83
24. Isten a mindent-tevő, a *Gnani* a nem-tevő 83
25. Hold on to 'I am' 88
25. Ragaszkodj az 'én vagyok'-hoz....88
26. Personality, an Obstacle....94
26. A személyiség akadály....94
27. The Beginningless Begins Forever....99
27. A kezdetnélküli örökké kezdődik 99
28. All Suffering is Born of Desire 104
28. Minden szenvedés vágyból születik 104
29. Living is Life's only Purpose....107
29. Az élet egyetlen célja maga az élet....107
30. You are Free NOW....113
30. MOST vagy szabad....113
31. Do not Undervalue Attention 117
31. Ne becsüld le a figyelmet....117
32. Life is the Supreme Guru 122
32. Az élet a Legfőbb Guru....122
33. Everything Happens by Itself....127
33. Minden magától történik 127
34. Mind is restlessness Itself 134
34. Az elme maga a nyugtalanság 134
35. Greatest Guru is Your Inner Self....141
35. Belső éned a legnagyobb Guru....141
36. Killing Hurts the Killer, not the Killed 147
36. Az ölés a gyilkosnak árt, nem a meggyilkoltnak....147
37. Beyond Pain and Pleasure there is Bliss 153
37. A fájdalmon és élvezeten túl boldogság van 153
38. Spiritual Practice is Will Asserted and Re-asserted 159
38. A spirituális gyakorlat újra és újra kijelentésre kerülő akarat 159
39. By Itself Nothing has Existence 166
39. Semmi nem önmagától létezik 166
40. Only the Self is Real....170
40. Csak az Én valóságos....170
41. Develop the Witness Attitude 174
41. A tanúság attitűd kifejlesztése 174
42. Reality can not be Expressed 177
42. A valóság nem fejeződhet ki 177
43. Ignorance can be Recognised, not *Gnana*....183
43. A tudatlanság felismerhető, a *Gnana* nem 183
44. 'I am' is True, all else is Inference 188
44. Az 'én vagyok' igazság, minden más következtetés 188
45. What Comes and Goes has no Being....192
45. Ami jön és megy, annak nincs léte 192
46. Awareness of Being is Bliss....197
46. A létezés tudatossága boldogság 197
47. Watch Your Mind....201
47. Figyeld az elmédet....201
48. Awareness is Free....204

48. A tudat szabad 204
49. Mind Causes Insecurity....213
49. Az elme veszélyeztettséget okoz 213
50. Self-awareness is the Witness 217
50. Az ön-tudomás a tanú 217
51. Be Indifferent to Pain and Pleasure 220
51. Légy közömbös a fájdalommal és az örömmel szemben....220
I AM THAT part2 227
ÉN AZ VAGYOK 2. rész 227
52. Being Happy, Making Happy is the Rhythm of Life 227
52. Boldognak lenni, boldoggá tenni az élet harmóniája....227
53. Desires Fulfilled, Breed More Desires 230
53. A beteljesült vágyak további vágyakat keltenek 230
54. Body and Mind are Symptoms of Ignorance 234
54. A test és az elme a tudatlanság kórtünetei 234
55. Give up All and You Gain All....239
55. Adj fel mindent, és mindent elnyersz 239
56. Consciousness Arising, World Arises 244
56. Tudatosság megjelenésével a világ is megjelenik 244
57. Beyond Mind there is no Suffering 249
57. Az elmén túl nincs szenvedés....249
58. Perfection, Destiny of All 253
58. Tökéletesedés a sorsa mindennek....253
59. Desire and Fear: Self-centred States....257
59. Vágyakozás és félelem: én-központú állapotok 257
60. Live Facts, not Fancies 261
60. Tényeket élj, ne képzelt dolgokat....261
61. Matter is Consciousness Itself....264
61. Az anyag a tudatosság maga 264
62. In the Supreme the Witness Appears....270
62. A Legfelsőbben jelenik meg a tanú 270
63. Notion of Doership is Bondage 275
63. A cselekvőség képzete kötelék....275
64. Whatever pleases you, Keeps you Back 278
64. Bármi, ami a kedvedre van, az visszatart....278
65. A Quiet Mind is All You Need 284
65. Csendes elmére van szükséged csupán 284
66. All Search for Happiness is Misery....289
66. Minden boldogság keresés szenvedés....289
67. Experience is not the Real Thing....296
67. A tapasztalat nem a valóságos dolog 296
68. Seek the Source of Consciousness....300
68. Keresd a tudatosság forrását....300
69. Transiency is Proof of Unreality 303
69. A múlékonyság a valótlanságnak a bizonyítéka....303
70. God is the End of All Desire and Knowledge 309
70. Isten a vége minden vágynak és tudásnak....309
71. In Self-awareness you Learn about Yourself 315
71. Az Ön-figyelés során önmagadról tanulsz 315
72. What is Pure, Unalloyed, Unattached is Real 321

72. Ami színtiszta, elegyítetlen, független, az valós 321
73. Death of the Mind is Birth of Wisdom 330
73. Az elme halála a bölcsesség születése 330
74. Truth is Here and Now.....336
74. Az igazság itt és most van.....336
75. In Peace and Silence you Grow.....344
75. Békében és csendben növekszel.....344
76. To Know that You do not Know, is True Knowledge.....349
76. Tudni, hogy nem tudsz, az igazi tudás.....349
77. 'I' and 'Mine' are False Ideas.....357
77. Az ’én’ és az ’enyém’ téves ideák 357
78. All Knowledge is Ignorance.....361
78. Minden tudás tudatlanság.....361
79. Person, Witness and the Supreme 367
79. Személy, tanú és a Legfelsőbb 367
80. Awareness 372
80. Tudat 372
81. Root Cause of Fear 378
81. A félelem eredendő oka 378
82. Absolute Perfection is Here and Now.....383
82. Abszolút tökéletesség itt és most.....383
83. The True Guru.....389
83. A valódi Guru 389
84. Your Goal is Your Guru 395
84. Célod a Gurud.....395
85. ‘I am’: The Foundation of all Experience.....402
85. ’Én vagyok’: minden tapasztalat alapja 402
86. The Unknown is the Home of the Real.....407
86. Az ismeretlen a valódi otthona 407
87. Keep the Mind Silent and You shall Discover.....414
87. Tartsd elmédet csendesen, és fel fogod fedezni 414
88. Knowledge by the Mind, is not True Knowledge 418
88. Az elme általi tudás nem valódi tudás 418
89. Progress in Spiritual Life 424
89. A spirituális élet fejlődése.....424
90. Surrender to Your Own Self.....428
90. Add át önmagad saját Énednek 428
91. Pleasure and Happiness.....435
91. Öröm és boldogság 435
92. Go Beyond the l-am-the-body Idea 438
92. Haladd meg az én-vagyok-a-test ideát.....438
93. Man is not the Doer 443
93. Nem az ember a cselekvő.....443
94. You are Beyond Space and Time 447
94. Téren és időn túli vagy.....447
95. Accept Life as it Comes.....452
95. Fogadd az életet, ahogy az jön 452
96. Abandon Memories and Expectations 456
96. Hagyj fel az emlékekkel és az elvárásokkal.....456
97. Mind and the World are not Separate.....462

97. Az elme és a világ nem különállók 462
98. Freedom from Self-identification 469
98. Önazonosítástól való mentesség 469
99. The Perceived can not be the Perceiver 476
99. Az észlelt nem lehet azonos az észlelővel 476
100. Understanding leads to Freedom 482
100. A megértés szabadsághoz vezet 482
101. *Gnani* does not Grasp, nor Hold 487
101. A *Gnani* nem ragad és nem tart meg semmit 487

1. The Sense of ‘I am’

Questioner: It is a matter of daily experience that on waking up the world suddenly appears. Where does it come from?

Maharaj: Before anything can come into being there must be somebody to whom it comes. All appearance and disappearance presupposes a change against some changeless background.

Q: Before waking up I was unconscious.

M: In what sense? Having forgotten, or not having experienced? Don’t you experience even when unconscious? Can you exist without knowing? A lapse in memory: is it a proof of non-existence? And can you validly talk about your own non-existence as an actual experience? You cannot even say that your mind did not exist. Did you not wake up on being called? And on waking up, was it not the sense ‘I am’ that came first? Some seed consciousness must be existing even during sleep, or swoon. On waking up the experience runs: ‘I am -- the body -- in the world.’ It may appear to arise in succession but in fact it is all simultaneous, a single idea of having a body in a world. Can there be the sense of ‘I am’ without being somebody or other?

Q: I am always somebody with its memories and habits. I know no other ‘I am’.

M: Maybe something prevents you from knowing? When you do not know something which others know, what do you do?

Q: I seek the source of their knowledge under their instruction.

M: Is it not important to you to know whether you are a mere body, or something else? Or, maybe nothing at all? Don’t you see that all your problems are your body’s problems -- food, clothing, shelter, family, friends, name, fame, security, survival -- all these lose their meaning the moment you realise that you may not be a mere body?

Q: What benefit is there in knowing that I am not the body?

1. Az 'én vagyok' érzése

Kérdező: Minden napos tapasztalat, hogy amikor felébredünk, a világ azonnal megjelenik. Honnan jön?

Maharaj: Mielőtt bármi létrejöhetne, lennie kell valakinek, aki számára az létrejön. Minden megjelenés és eltűnés egy valamilyen változatlan háttér előtti változást feltételez.

K: Ébredés előtt tudattalan voltam.

M: Milyen értelemben? Nem emlékszel semmire, vagy semmit sem tapasztaltál? Amikor tudattalan vagy tapasztalni sem vagy képes? Létezhetsz-e tudás nélkül? Az emlékezet kihagyás bizonyíthatja-e a nemlétezést? És joggal beszélhetünk-e saját nemlétezésedről, mint valóságos tapasztalatról? De azt sem állíthatjuk, hogy nem létezett az elméd. Nem ébredtél-e fel, mikor eljött az ébresztő ideje? És az ébredés során nem az 'én vagyok' érzet volt-e az, ami először megjelent? A tudatosság valamilyen csírájának még alvás közben, vagy ájult állapotban is léteznie kell. A felébredés során kibontakozó személyes tapasztalatod: 'én vagyok -- a test -- a világban'. Ez látszólag egymás után keletkező gondolatok sora, valójában teljesen egyidejű, a testnek a világban való birtoklásának egyetlen gondolata. Lehet-e 'én vagyok' érzésed anélkül, hogy lennél valaki?

K: Én mindig valaki vagyok, annak emlékeivel és szokásaival. Nem ismerek másik 'én vagyok'-ot.

M: Valami gátolja talán a megismerésedet? Amikor valami olyan dolgot nem tudsz, amit mások igen, mit teszel?

K: Útbaigazításuknak megfelelően felkutatom a tudásuk forrását.

M: Nem fontos-e tudnod, hogy vajon puszta test vagy-e, vagy valami más? Vagy, esetleg, egyáltalán semmi? Nem látod, hogy minden problémád a teste problémája -- ennivaló, ruházat, lakás, család, barátok, hírnév, dicsőség, biztonság, túlélés -- amelyek mindegyike abban a pillanatban elveszíti a jelentőségét, amint felismered, hogy nem puszta test vagy?

K: Mi hasznom származik a tudásból, hogy nem a test vagyok?

M: Even to say that you are not the body is not quite true. In a way you are all the bodies, hearts and minds and much more. Go deep into the sense of 'I am' and you will find. How do you find a thing you have mislaid or forgotten? You keep in your mind until you recall it. The sense of being, of 'I am' is the first to emerge. Ask yourself whence it comes, or just watch it quietly. When the mind stays in the 'I am' without moving, you enter a state which cannot be verbalised but can be experienced. All you need to do is try and try again. After all the sense 'I am' is always with you, only you have attached all kinds of things to it -- body, feelings, thoughts, ideas, possessions etc. All these self-identifications are misleading. Because of them you take yourself to be what you are not.

M: De még azt mondani, hogy nem a test vagy, sem teljesen igaz. Bizonyos értelemben minden test, szív és elme te vagy, és még ennél is sokkal több. Merülj mélyen az 'én vagyok' érzésébe, és megtalálod. Hogyan találsz meg egy elkevert, vagy elfelejtett dolgot? Addig töröd rajta a fejed, amíg eszedbe nem jut. A létezés, az 'én vagyok' érzése jelenik meg elsőként. Kérdezd meg önmagad, honnan jön, vagy csak szemléld csendesen. Amikor az elme moccanatlanul az 'én vagyok'-ban tartózkodik, akkor egy olyan állapotba kerülsz, amely nem foglalható szavakba, csupán átélhető. Mindössze annyit kell tenned, hogy folyamatosan, újra és újra próbálkozz. Hiszen az 'én vagyok' érzése mindig veled van, csak mindenféle dolgot hozzákapcsoltál -- testet, érzéseket, gondolatokat, fogalmakat, javaidat, stb. Minden ilyen önazonosulás félrevezető. Miattuk tekinted magad annak, ami nem vagy.

Q: Then what am I?

K: Akkor mi vagyok?

M: It is enough to know what you are not. You need not know what you are. For as long as knowledge means description in terms of what is already known, perceptual, or conceptual, there can be no such thing as self-knowledge, for what you *are* cannot be described, except as except as total negation. All you can say is: 'I am not this, I am not that'. You cannot meaningfully say 'this is what I am'. It just makes no sense. What you can point out as 'this' or 'that' cannot be yourself. Surely, you can not be 'something' else. You are nothing perceivable, or imaginable. Yet, without you there can be neither perception nor imagination. You observe the heart feeling, the mind thinking, the body acting; the very act of perceiving shows that you are not what you perceive. Can there be perception, experience without you? An experience must 'belong'. Somebody must come and declare it as his own. Without an experiencer the experience is not real. It is the experiencer that imparts reality to experience. An experience which you cannot have, of what value is it to you?

M: Elég azt tudnod, hogy mi nem vagy. Nem kell tudnod, hogy mi vagy. Mert amíg a tudás a már ismert dolgok, észleletek, fogalmak kifejezéseivel történő leírást jelent, addig önismeret nem lehetséges, mert ami *vagy*, azt nem tudod leírni másként, csak totális tagadásként. Mindössze annyit mondhatsz: 'én nem vagyok ez, én nem vagyok az'. Nem tudod értelemmel bíró módon azt mondani, hogy 'ez az, ami vagyok'. Ennek semmi értelme. Amire úgy tudsz rámutatni, mint 'ez', vagy 'az', nem lehetsz te. Valójában te nem lehetsz 'valami' más. Nem olyasvalami vagy, ami észlelhető vagy elképzelhető. Te nélküled nem lehetséges viszont sem észlelet, sem képzelet. Te észleled a szív érzését, az elme gondolkodását, a test működését; maga az észlelés aktusa mutatja, hogy te nem az vagy, amit észlelsz. Lehet-e észlelet, tapasztalat te nélküled? Egy tapasztalásnak 'tartoznia kell valakihez'. Kell, hogy legyen valaki, és azt sajátjaként jelentse ki. Tapasztaló nélkül a tapasztalat nem valóságos. A tapasztaló az, aki valóságot ad a tapasztalatnak. Egy olyan tapasztalat, amellyel nem rendelkezhetsz, milyen értékkel bír számodra?

Q: The sense of being an experiencer, the sense of 'I am', is it not also an experience?

K: A tapasztaló létezésének az érzése, az 'én vagyok' érzése, nem szintén tapasztalat-e?

M: Obviously, every thing experienced is an experience. And in every experience there arises the experiencer of it. Memory creates the illusion of continuity. In reality each experience has its own experiencer and the sense of identity is due to the common factor at the root of all experiencer-experience relations. Identity and continuity are not the same. Just as each flower has its own colour, but all colours are caused by the same light, so do many experiences appear in the undivided and indivisible awareness, each separate in memory, identical in essence. This essence is the root, the foundation, the timeless and spaceless 'possibility' of all experience.

M: Nyilvánvaló, hogy minden tapasztalt dolog egy tapasztalat. És minden tapasztalatban jelen van annak tapasztalója. Az emlékezet hozza létre a folytonosság illúzióját. Voltaképpen mindegyik tapasztalatnak saját tapasztalója van, és az önazonosság érzés az összes tapasztaló-tapasztalat kapcsolat gyökerének közös tényezője miatt van. Azonosság és folytonosság nem ugyanaz. Mint ahogy minden virág saját színében pompázik, de mindegyik szín előidézője ugyanazon fény, úgy jelenik meg a sok tapasztalat az osztatlan és oszthatatlan tudatosságban, mindegyik külön emlékezetben, lényegükben azonosként. Ez a lényeg a gyökere, alapja, időtlen és korlátlan 'lehetősége' minden tapasztalatnak.

Q: How do I get at it?

K: Hogyan érem el?

M: You need not get at it, for you are it. It will get at you, if you give it a chance. Let go your attachment to the unreal and the real will swiftly and smoothly step into its own. Stop imagining yourself being or doing this or that and the realisation that you are the source and heart of all will dawn upon you. With this will come great love which is not choice or predilection, nor attachment, but a power which makes all things love-worthy and lovable.

M: Nem kell elérned, mert az vagy. Az fog hozzád eljutni, ha lehetőséget adsz neki. Engedd el a valótlan iránti ragaszkodásodat, és a valóság gyorsan és akadálymentesen saját helyébe lép. Hagyd abba a képzelődést, hogy ez, vagy az vagy, hogy ezt, vagy azt csinálod, és meg fog születni benned a felismerés, hogy te vagy mindennek a forrása és szíve. Ennek velejárója egy olyan hatalmas szeretetet, amely nem választás vagy részrehajlás, sem nem ragaszkodás, hanem egy mindent kedvessé, szeretetreméltóvá változtató erő.

2. Obsession with the body

Questioner: Maharaj, you are sitting in front of me and I am here at your feet. What is the basic difference between us?

Maharaj: There is no basic difference.

Q: Still there must be some real difference, I come to you, you do not come to me.

M: Because you imagine differences, you go here and there in search of ‘superior’ people.

Q: You too are a superior person. You claim to know the real, while I do not.

M: Did I ever tell you that you do not know and, therefore, you are inferior? Let those who invented such distinctions prove them. I do not claim to know what you do not. In fact, I know much less than you do.

Q: Your words are wise, your behaviour noble, your grace all-powerful.

2. A test kényszerképzete

Kérdező: Maharaj, te velem szemben ülsz, és én itt, a lábaidnál. Mi az alapvető különbség közöttünk?

Maharaj: Nincs alapvető különbség.

K: Mégiscsak kell lennie valamilyen különbségnek, ha én jövök tehozzád, és nem te énhozzám.

M: Azért ezért mész ide és oda, 'felsőbbrendű' embert keresve, mert különbségekben hiszel.

K: Te is felsőbbrendű személy vagy. Azt állítod, hogy te ismered a valóságot, míg én nem.

M: Mondtam én neked valaha, hogy alsóbbrendű vagy mert nem ismered? Hagyd meg a bizonyítást azoknak, akik ezeket a különbségeket kiagyalták. Én nem, hogy tudom, amit te nem. Valójában én sokkal kevesebbet tudok, mint te.

K: Szavaid bölcsek, viselkedésed nemes, jóindulatod korlátlan.

M: I know nothing about it all and see no difference between you and me. My life is a succession of events, just like yours. Only I am detached and see the passing show as a passing show, while you stick to things and move along with them.

M: Nem tudok erről semmit, és semmilyen különbséget nem látok közted és köztem. Az én életem ugyanúgy események egymásutánja, mint a tiéd. Csak én pártatlan vagyok, és az élet apró dolgait apró dolgoknak tekintem, te pedig ragaszkodsz a dolgokhoz, és magaddal cipeled azokat.

Q: What made you so dispassionate?

K: Mi tett ennyire pártatlanná?

M: Nothing in particular. It so happened that I trusted my Guru. He told me I am nothing but my self and I believed him. Trusting him, I behaved accordingly and ceased caring for what was not me, nor mine.

M: Semmi különös. Az úgy történt, hogy rábíztam magamat a Gurumra. Közölte velem, hogy semmi más nem vagyok, csupán énem, és én hittem neki. A belé vetett hitemnek megfelelően viselkedtem, és befejeztem az olyan dolgokkal való foglalkozást, ami nem én vagyok, és nem az enyém.

Q: Why were you lucky to trust your teacher fully, while our trust is nominal and verbal?

K: Miért volt neked olyan szerencséd, hogy teljes hitelt adsz tanítódnak, míg a mi hitünk jelképes, és szavak szintjén marad?

M: Who can say? It happened so. Things happen without cause and reason and, after all, what does it matter, who is who? Your high opinion of me is your opinion only. Any moment you may change it. Why attach importance to opinions, even your own?

M: Ki tudná megmondani? Így történt. A dolgok ok és értelem nélkül történnek, tulajdonképpen, és végül is mit számít, hogy ki kicsoda? A te felemelő véleményed rólam csupán a véleményed. Bármelyik pillanatban megváltoztathatod. Miért tulajdonítasz jelentőséget a véleményeknek, akár a sajátodnak is?

Q: Still, you are different. Your mind seems to be always quiet and happy. And miracles happen round you.

K: De te mégis más vagy. Úgy tűnik, elméd mindig csendes, és boldog. És csodák történnek körülötted.

M: I know nothing about miracles, and I wonder whether nature admits exceptions to her laws, unless we agree that everything is a miracle. As to my mind, there is no such thing. There is consciousness in which everything happens. It is quite obvious and within the experience of everybody. You just do not look carefully enough. Look well, and see what I see.

M: Semmiféle csodákról nem tudok, és kíváncsi lennék, a természet elfogadna-e kivételeket saját törvényei alól, hacsak egyet nem értünk abban, hogy minden csoda. Szerintem ilyesmi nem létezik. A tudatosságban történik minden. Ez teljesen nyilvánvaló, és mindenki tapasztalatain belüli. Csakhogy te nem szemléled elég gondosan. Nézz helyesen, és lásd, amit én látok.

Q: What do you see?

K: Te mit látsz?

M: I see what you too could see, here and now, but for the wrong focus of your attention. You give no attention to your self. Your mind is all with things, people and ideas, never with your self. Bring your self into focus, become aware of your own existence. See how you function, watch the motives and the results of your actions. Study the prison you have built around yourself by inadvertence. By knowing what you are not, you come to know your self. The way back to your self is through refusal and rejection. One thing is certain: the real is not imaginary, it is not a product of the mind. Even the sense 'I am' is not continuous, though it is a useful pointer; it shows where to seek, but not what to seek. Just have a good look at it. Once you are convinced that you cannot say truthfully about your self anything except 'I am', and that nothing that can be pointed at, can be your self, the need for the 'I am' is over -- you are no longer intent on verbalising what you are. All you need is to get rid of the tendency to define your self. All definitions apply to your body only and to its expressions. Once this obsession with the body goes, you will revert to your natural state, spontaneously and effortlessly. The only difference between us is that I am aware of my natural state, while you are bemused. Just like gold made into ornaments has no advantage over gold dust, except when the mind makes it so, so are we one in being -- we differ only in appearance. We discover it by being earnest, by searching, enquiring, questioning daily and hourly, by giving one's life to this discovery.

M: Azt látom, amit te is láthatnál, itt és most, de te a rosszul fókuszált figyelmed miatt nem figyelsz önmagadra. A te elméd csak dolgokkal, emberekkel és gondolatokkal foglalkozik, önmagaddal soha. Állítsd önmagadat a fókuszba, válj tudatossá saját létezésedre. Lásd, hogyan működsz, figyeld meg tetteid indítékait és következményeit. Tanulmányozd a börtönt, amit figyelmetlenséged miatt építettél önmagad köré. Annak megértésével, hogy ki nem vagy, jutsz el önmagad megismeréséhez. Az önmagad felé fordulás elutasításon, elvetésen keresztül vezet. Egy dolog biztos: a valóság nem képzelet szülte, nem az elme terméke. Még ha az 'én vagyok' érzése nem is folytonos, mégis hasznos iránytű; megmutatja, hogy hol kell keresni, de azt nem, hogy mit. Csak vizsgáld meg alaposan. Mihelyt meggyőződtél róla, hogy semmilyen más hitelt érdemlő dolgot nem tudsz önmagadról mondani, azon kívül, hogy 'én vagyok', és hogy semmi olyan nincs, ami rámutathatna, hogy mi lehet az Éned, az 'én vagyok' iránti szükségleted elmúlik – nem lesz többé szándékod szavakkal kifejezni, hogy mi vagy. Mindössze arra van szükség, hogy megszabadulj önmagad definiálásának hajlamától. Minden definíció a testedre vonatkozik csak, és annak megnyilvánulásaira. Amint a test kényszerképzete elmúlik, spontán módon, és erőfeszítés nélkül visszatérsz természetes állapotodba. Az egyetlen különbség közöttünk az, hogy én tudatában vagyok természetes állapotomnak, míg te a gondolataidba vagy merülve. Mint ahogy az arany ékszer sem értékesebb az aranypornál, hacsak az elme azzá teszi, ugyanúgy vagyunk mi azonosak a létben – csak megjelenésünkben különbözünk. Ezt csak kellő komolysággal, mindennapi és -órábani kereséssel, érdeklődéssel, kutatással, életünknek e felfedező munkának való átadásával fedezzük fel.

3. The Living Present

Questioner: As I can see, there is nothing wrong with my body nor with my real being. Both are not of my making and need not be improved upon. What has gone wrong is the 'inner body', call it mind, consciousness, *antahkarana*, whatever the name.

Maharaj: What do you consider to be wrong with your mind?

Q: It is restless, greedy of the pleasant and afraid of the unpleasant.

M: What is wrong with its seeking the pleasant and shirking the unpleasant? Between the banks of pain and pleasure the river of life flows. It is only when the mind refuses to flow with life, and gets stuck at the banks, that it becomes a problem. By flowing with life I mean acceptance -- letting come what

3. Az élő jelen

Kérdező: Ahogy én látom, semmi baj a testemmel, s valódi létemmel sem. Egyiket sem én hoztam létre, és nincs szükség a megjavításukra. Ami elromlott, az a 'belső test', nevezzük azt elmének, tudatosságnak, *antahkaranán*ak, akármilyen néven.

Maharaj: Mire gondolsz, mi a baj az elméddel?

K: Nyugtalan, sóvárog az élvezetek után, és fél a kellemetlen dolgoktól.

M: Mi a baj az élvezet keresésével és a kellemetlen dolgok kerülésével? Az élet folyója a fájdalom és az élvezet partjai között folyik. Amikor az elme visszautasítja az élettel való együttfolyást, és megakad a partoknál, csak ekkor válik ez problémává. Az élettel való együttfolyás alatt

comes and go what goes. Desire not, fear not, observe the actual, as and when it happens, for you are not what happens, you are to whom it happens. Ultimately even the observer you are not. You are the ultimate potentiality of which the all-embracing consciousness is the manifestation and expression.

elfogadást értek – jönni hagyni, ami jön, menni hagyni, ami megy. Ne vágyj, ne félj, figyeld meg ami van, ahogyan és amikor az történik, mert te nem az vagy, ami történik, hanem az vagy, akinek az történik. Végső soron még a megfigyelő sem te vagy. Te a végső potencialitás vagy, aminek a mindent felölelő tudatosság a megnyilvánulása és kifejeződése.

Q: Yet, between the body and the self there lies a cloud of thoughts and feelings, which neither server the body nor the self. These thoughts and feelings are flimsy, transient and meaningless, mere mental dust that blinds and chokes, yet they are there, obscuring and destroying.

K: De a test és az Én között ott van a gondolatok és érzések felhője, amely nem szolgálója sem a testnek, sem az Énnek. Ezek a gondolatok és érzések gyengék, átmenetiek és értelmetlenek, merő mentális por, amely vakít, és fullaszt, sőt zavaros és romboló.

M: Surely, the memory of an event cannot pass for the event itself. Nor can the anticipation. There is something exceptional, unique, about the present event, which the previous, or the coming do not have. There is a livingness about it, an actuality; it stands out as if illuminated. There is the 'stamp of reality' on the actual, which the past and the future do not have.

M: Nyilvánvaló, hogy az esemény emléke nem felelhet meg magának az eseménynek. Az előrelátása sem. Van valami kivételes, egyedülálló, ami a jelenben zajló eseményhez kapcsolódik, amivel a megelőző vagy az elkövetkező nem rendelkezik. Élettelíség, realitás jellemzi; élesen kirajzolódik, mintha ki lenne világítva. A jelenlegi magán viseli a 'realitás bélyegét', amivel a múlt és a jövő nem rendelkezik.

Q: What gives the present that 'stamp of reality'?

K: Mi ragasztja a jelenre a 'realitás bélyegét'?

M: There is nothing peculiar in the present event to make it different from the past and future. For a moment the past was actual and the future will become so. What makes the present so different? Obviously, my presence. I am real for I am always *now*, in the present, and what is with me now shares in my reality. The past is in memory, the future -- in imagination. There is nothing in the present event itself that makes it stand out as real. It may be some simple, periodical occurrence, like the striking of the clock. In spite of our knowing that the successive strokes are identical, the present stroke is quite different from the previous one and the next -- as remembered, or expected. A thing focussed in the now is with me, for I am ever present; it is my own reality that I impart to the present event.

M: Nincs semmilyen sajátossága a jelenben zajló eseménynek, ami a múlthoz vagy a jövőhöz képest mássá tenné. Egy pillanatra a múlt jelen volt, és a jövő hasonlóképpen azzá fog válni. Mi teszi a jelent annyira mássá? Nyilvánvalóan az én jelenlétem. Én a magam számára mindig *most* vagyok valóságos, a jelenben, és ami velem van, most osztozik a realitásomban. A múlt az emlékezetben van, a jövő – a képzeletben. Magában a jelen eseményben semmi olyan nincs, ami azt valósággá tenné. Tekintsünk valamilyen egyszerű, periodikus eseményt, pl. az óraütést. Ismereteink dacára, miszerint az egymást követő ütések egyformák, a jelenben hallatszó ütés meglehetősen különbözik az előzőtől és a következőtől – ahogy emlékeztünk, vagy elvártuk. A jelen gyújtópontjában lévő dolog velem van, mert én örökké jelen vagyok; az én saját realitásom az, ami a jelen eseményhez adódik.

Q: But we deal with things remembered as if they were real.

K: De mi úgy tekintjük az emlékeinkben lévő dolgokat, mintha azok ténylegesek lennének.

M: We consider memories, only when they come into the present The forgotten is not counted until one is reminded -- which implies, bringing into the *now*.

M: Csak akkor törődünk az emlékekkel, amikor azok belépnek a jelenbe. Az elfeledett dolog nem számít addig, amíg nem emlékezünk rá – vagyis a *mostba* nem hozzuk.

Q: Yes, I can see there is in the now some unknown factor that gives momentary reality to the transient actuality.

K: Igen, úgy látom, hogy a mostban van valamilyen ismeretlen tényező, amely a múlékony aktualitás számára pillanatnyi realitást biztosít.

M: You need not say it is unknown, for you see it in

M: Azért mert állandó működésben lévőnek látod,

constant operation. Since you were born, has it ever changed? Things and thoughts have been changing all the time. But the feeling that what is now is real has never changed, even in dream.

nem kell azt mondanod, hogy ismeretlen. Születésed óta változott-e egyszer is? A dolgok és gondolatok folyton változnak. De az érzés, hogy ami most van az reális, soha nem változott, még álomban sem.

Q: In deep sleep there is no experience of the present reality.

K: Mély álomban nem tapasztalható a jelen realitása.

M: The blankness of deep sleep is due entirely to the lack of specific memories. But a general memory of well-being is there. There is a difference in feeling when we say 'I was deeply asleep' from 'I was absent'.

M: A mély álom üressége kizárólag a specifikus emlékek hiányának köszönhető. Jelen van viszont a jólét általános emléke. Különbséget teszünk a 'mélyen aludtam', és a 'nem voltam jelen' érzésében.

Q: We shall repeat the question we began with: between life's source and life's expression (which is the body), there is the mind and its ever-changeful states. The stream of mental states is endless, meaningless and painful. Pain is the constant factor. What we call pleasure is but a gap, an interval between two painful states. Desire and fear are the weft and warp of living, and both are made of pain. Our question is: can there be a happy mind?

K: Térjünk vissza kezdeti kérdésünkre: az élet forrása és az élet kifejeződése (a test) között ott van az elme, és annak folyton változó állapota. A mentális állapotok áramlata vég nélküli, értelmetlen és szenvedéssel teli. A szenvedés az állandó tényező. Amit mi élvezetnek nevezünk, az csupán két fájdalmas állapot közötti hézag, szünet. Az élet szövete és fonala a vágy és a félelem, és mindkettő szenvedést hoz létre. Azt kérdezzük: lehetséges-e boldog elme?

M: Desire is the memory of pleasure and fear is the memory of pain. Both make the mind restless. Moments of pleasure are merely gaps in the stream of pain. How can the mind be happy?

M: A vágy az élvezet emléke és a félelem a fájdalom emléke. Mindkettő nyugtalanná teszi az elmét. Az élvezet pillanatai csupán hézagok a szenvedés folyamában. Hogyan lehetne az elme boldog?

Q: That is true when we desire pleasure or expect pain. But there are moments of unexpected, unanticipated joy. Pure joy, uncontaminated by desire -- unsought, undeserved, God-given.

K: Ez akkor igaz, ha élvezetre vágyunk, vagy fájdalomra számítunk. De vannak olyan pillanatok is, amikor váratlanul jön, nem látjuk előre az örömöt. Tiszta öröm, vágytól romlatlan – kéretlen, ki nem érdemelt, Isten-adta.

M: Still, joy is joy only against a background of pain.

M: Az öröm mégis csak a fájdalom hátterével szembeni öröm.

Q: Is pain a cosmic fact, or purely mental?

K: A szenvedés kozmikus dolog, vagy csupán mentális?

M: The universe is complete and where there is completeness, where nothing lacks, what can give pain?

M: A mindenség teljes, és ahol teljesség van, ahol semmi nem hiányzik, mi okozhat szenvedést?

Q: The Universe may be complete as a whole, but incomplete in details.

K: Lehet a Mindenség teljes, mint egész, de részleteiben tökéletlen.

M: A part of the whole seen in relation to the whole is also complete. Only when seen in isolation it becomes deficient and thus a seat of pain. What makes for isolation?

M: Az egész képnek a része is teljes, az egészhez viszonyítva. Csak akkor válik hiányossá, és így a szenvedés székhelyévé, ha elszigetelten vizsgálod. Mi az elszigeteltség oka?

Q: Limitations of the mind, of course. The mind cannot see the whole for the part.

K: Az elme korlátai, természetesen. Az elme nem látja az egészet a részek miatt.

M: Good enough. The mind, by its very nature, divides and opposes. Can there be some other

M: Úgy van. Az elme, valóságos természete szerint, szétválaszt és ellentétbe állít. Vannak másmilyen

mind, which unites and harmonises, which sees the whole in the part and the part as totally related to the whole?

Q: The other mind -- where to look for it?

M: In the going beyond the limiting, dividing and opposing mind. In ending the mental process as we know it. When this comes to an end, that mind is born.

Q: In that mind, the problem of joy and sorrow exist no longer?

M: Not as we know them, as desirable or repugnant. It becomes rather a question of love seeking expression and meeting with obstacles. The inclusive mind is love in action, battling against circumstances, initially frustrated, ultimately victorious.

Q: Between the spirit and the body, is it love that provides the bridge?

M: What else? Mind creates the abyss, the heart crosses it.

elmék, amelyek egyesítenek és harmonizálnak, amelyek a részben látják az egészet, és a részt az egésszel teljesen összefüggő dologként látják?

K: Másmilyen elme – hol lehet olyat találni?

M: A korlátozó, megosztó és szembeállító elmét meghaladásában. Az általunk ismert mentális folyamat végén. Amikor ennek vége, akkor születik meg az elme.

K: Abban az elmében nem létezik többé az öröm és bánat problémája?

M: Nem, ahogyan mi ezeket ismerjük, kívánatosként vagy ellenszenvesként. Inkább a kifejezés, és az akadályokkal való szembesülés szeretetének kérdésévé válik. Az ezt tartalmazó elme cselekvő szeretetként harcol a körülmények ellen, kezdetben hasztalanul, végül győzedelmesen.

K: A szellem és a test között a szeretet létesíti a hidat?

M: Mi más? Az elme hozza létre a szakadékot, a szív hidalja azt át.

4. Real World is Beyond the Mind

Questioner: On several occasions the question was raised as to whether the universe is subject to the law of causation, or does it exist and function outside the law. You seem to hold the view that it is uncaused, that everything, however small, is uncaused, arising and disappearing for no known reason whatsoever.

Maharaj: Causation means succession in time of events in space, the space being physical or mental. Time, space, causation are mental categories, arising and subsiding with the mind.

Q: As long as the mind operates, causation is a valid law.

M: Like everything mental, the so-called law of causation contradicts itself. No thing in existence has a particular cause; the entire universe contributes to the existence of even the smallest thing; nothing could be as it is without the universe being what it is. When the source and ground of everything is the only cause of everything, to speak of causality as a universal law is wrong. The universe is not bound by its content, because its potentialities are infinite; besides it is a manifestation, or expression of a principle fundamentally and totally free.

4. A valódi világ az elmén túl van

Kérdező: Számtalanszor felmerülő kérdés, hogy az univerzum az okság törvényének van alávetve, vagy pedig e törvénytől függetlenül létezik és működik. Úgy tűnik, hogy te az ok nélküliség pártján állsz, hogy minden, bármennyire kis dolog is önmagától való, keletkezése és elmúlása mindenféle ismert magyarázat híján van.

Maharaj: Az okság a térbeli események időbeni egymásutániságát jelenti, legyen a tér fizikai vagy mentális. Idő, tér, okság, mind mentális kategória, amelyek az elmével keletkeznek, és múlnak el.

K: Amíg az elme működik, az okság érvényes törvény.

M: Mint minden mentális dolog, az úgynevezett okság törvénye is ellentmond önmagának. A létező dolgoknak nincs egyedi oka; a teljes univerzum közreműködik, még a legkisebb dolog létezése esetén is; emiatt semmi nem lehetne az ami, az univerzum nélkül. Amikor mindennek a forrása és az alapja azonos, akkor okságról, mint univerzális törvényről beszélni helytelen. Az univerzum nem korlátozott saját tartalma által, mivel lehetőségei végtelenek; ezenkívül alapvető és teljesen szabad elvek megnyilvánulása, vagy kifejezése.

Q: Yes, one can see that ultimately to speak of one thing being the only cause of another thing is altogether wrong. Yet, in actual life we invariably initiate action with a view to a result.

K: Igen, végtére is belátható, hogy teljesen hibás azt mondani, hogy valamely dolog léte egyedüli okozója egy másik dolognak. A valóságos életben mégis mindig cselekedni kezdünk, ha eredményt akarunk elérni.

M: Yes, there is a lot of such activity going on, because of ignorance. 'Would people know that nothing can happen unless the entire universe makes it happen, they would achieve much more with less expenditure of energy.

M: Igen, sok ilyen tevékenység folyik a tudatlanság miatt. Ha az emberek tudnák, hogy semmi nem történhet meg csak akkor, ha azt a teljes univerzum lehetővé teszi, akkor sokkal többet érnének el, kevesebb energia ráfordításával.

Q: If everything is an expression of the totality of causes, how can we talk of a purposeful action towards an achievement?

K: Ha minden az oksági totalitás kifejeződése, akkor hogyan beszélhetünk valamely eredmény felé mutató szándékos tevékenységről?

M: The very urge to achieve is also an expression of the total universe. It merely shows that the energy potential has risen at a particular point. It is the illusion of time that makes you talk of causality. When the past and the future are seen in the timeless *now*, as parts of a common pattern, the idea of cause-effect loses its validity and creative freedom takes its place.

M: Valójában a cél elérésének a kényszere is a teljes univerzum kifejeződése. Csupán azt mutatja, hogy az energia potenciál bizonyos szintre emelkedett. Az idő illúziója késztet arra, hogy az okságról beszélj. A múltat és a jövőt az időtlen *mostban* tekintve, egy általános minta részeiként, az oksági elv elveszíti érvényességét, és a kreatív szabadság foglalja el a helyét.

Q: Yet, I cannot see how can anything come to be without a cause.

K: Még mindig nem értem, hogyan tud bármi ok nélkül bekövetkezni.

M: When I say a thing is without a cause, I mean it can be without a particular cause. Your own mother was needed to give you birth; But you could not have been born without the sun and the earth. Even these could not have caused your birth without your own desire to be born. It is desire that gives birth, that gives name and form. The desirable is imagined and wanted and manifests itself as something tangible or conceivable. Thus is created the world in which we live, our personal world. The real world is beyond the mind's ken; we see it through the net of our desires, divided into pleasure and pain, right and wrong, inner and outer. To see the universe as it is, you must step beyond the net. It is not hard to do so, for the net is full of holes.

M: Amikor azt mondom, hogy egy dolog ok nélküli, azt úgy értem, hogy létezhet egyéni ok nélkül. Szükség volt édesanyádra, hogy életet adjon neked; nem születhettél volna meg a Nap és a Föld nélkül. De mindezek nem idézhették volna elő a születésedet a te megszületésre irányuló vágyad nélkül. A vágy az, ami megszül, az adja a nevet és a formát. Bekövetkezik a kívánatos elképzelése és akarása, és valamilyen tapinthatóként vagy elképzelhetőként manifesztálja magát. Így keletkezett a világ, amelyben élünk, a mi személyes világunk. A valós világ az elme látókörén túl van; mi vágyaink fátylán keresztül látjuk, felosztva azt örömre és fájdalomra, jóra és rosszra, belsőre és külsőre. Ahhoz, hogy úgy lássuk az univerzumot, amilyen az valójában, a fátyol mögé kell lépni. Nem olyan nehéz ezt megtenni, mert a fátyol tele van lyukakkal.

Q: What do you mean by holes? And how to find them?

K: Mit értesz lyukakon? És hogy lehet őket megtalálni?

M: Look at the net and its many contradictions. You do and undo at every step. You want peace, love, happiness and work hard to create pain, hatred and war. You want longevity and overeat, you want friendship and exploit. See your net as made of such contradictions and remove them -- your very seeing them will make them go.

M: Vedd szemügyre a hálót és annak számtalan ellentmondását. Alkotsz és rombolsz minden egyes lépéssel. Békét akarsz, szeretetet, boldogságot, és keményen dolgozol, hogy szenvedést, gyűlöletet és háborút hozz teremts. Hosszú életet akarsz és túleszed magad, barátságot akarsz és kihasználod a másikat. Tekintsd olybá a fátyladat, mint ami ilyen ellentmondásokból készült, és távolítsd el őket – ha valóban látod őket, el fognak tűnni.

Q: Since my seeing the contradiction makes it go, is there no causal link between my seeing and its going?

M: Causality, even as a concept, does not apply to chaos.

Q: To what extent is desire a causal factor?

M: One of the many. For everything there are innumerable causal factors. But the source of all that is, is the Infinite Possibility, the Supreme Reality, which is in you and which throws its power and light and love on every experience. But, this source is not a cause and no cause is a source. Because of that, I say everything is uncaused. You may try to trace how a thing happens, but you cannot find out why a thing *is* as it is. A thing is as it is, because the universe is as it is.

K: Ha látom az ellentmondásokat, és ez eltünteti azokat, nincs-e oksági kapcsolat látásom és eltűnésük között?

M: Az okság, éppen úgy, mint a fogalom, nem érvényes az őskáoszra.

K: A vágy mennyire okozati tényező?

M: Egy a sok közül. Mert minden dolognak számtalan okozati tényezője van. De a forrása mindennek egy, a benned lévő Végtelen Lehetőség, a Legfelsőbb Valóság, amely erejét, fényét és szeretetét minden tapasztalatra rávetíti. De ez a forrás nem ok, és az okok egyike sem forrás. Emiatt mondom, hogy minden önmagától való. Megpróbálhatod nyomon követni, hogyan történik valamely dolog, de nem fogod tudni felfedezni, hogy az a dolog miért úgy *van*, ahogy van. Egy dolog azért van úgy, ahogy van, mert az univerzum olyan, amilyen.

5. What is Born must Die

Questioner: Is the witness-consciousness permanent or not?

Maharaj: It is not permanent. The knower rises and sets with the known. That in which both the knower and the known arise and set, is beyond time. The words permanent or eternal do not apply.

Q: In sleep there is neither the known, nor the knower. What keeps the body sensitive and receptive?

M: Surely you cannot say the knower was absent. The experience of things and thoughts was not there, that is all. But the absence of experience too is experience. It is like entering a dark room and saying: 'I see nothing'. A man blind from birth knows not what darkness means. Similarly, only the knower knows that he does not know. Sleep is merely a lapse in memory. Life goes on.

Q: And what is death?

M: It is the change in the living process of a particular body. Integration ends and disintegration sets in.

Q: But what about the knower. With the disappearance of the body, does the knower disappear?

M: Just as the knower of the body appears at birth, so he disappears at death.

5. Ami megszületett, meg is kell halnia

Kérdező: A tanú-tudatosság állandó, vagy sem?

Maharaj: Nem állandó. A tudó a tudottal együtt keletkezik, és múlik el. Az, amiben mind a tudó, mind a tudott keletkezik és elmúlik, az időn túl van. Az állandó vagy örök szavak itt nem érvényesek.

K: Alvás közben nincs sem tudott, sem tudó. Mi tartja meg a test érzékenységét és fogékonyságát?

M: Azt nyilvánvalóan nem állíthatod, hogy a tudó nem létezett. Nem tapasztaltál dolgokat és gondolatokat, ez minden. De a tapasztalat hiánya is tapasztalat. Ez ahhoz hasonló, mint amikor belépsz egy sötét szobába, és azt mondod, hogy ’nem látok semmit’. A születésétől vak ember nem ismeri a sötétség jelentését. Hasonlóképpen, csak a tudó tudja, hogy ő nem tud. Az alvás csupán egy kihagyás az emlékezetben. Az élet megy tovább.

K: És mi a halál?

M: Ez egy konkrét test életfolyamatában bekövetkező változás. Az integráció megszűnik, és kezdetét veszi a szétesés.

K: De mi történik a tudóval? A test elmúlásával a tudó is semmivé lesz?

M: Ahogy a test tudója a születéskor megjelenik, úgy a halálkor eltűnik.

Q: And nothing remains?

M: Life remains. Consciousness needs a vehicle and an instrument for its manifestation. When life produces another body, another knower comes into being,

Q: Is there a causal link between the successive bodyknowers, or body-minds?

M: Yes, there is something that may be called the memory body, or causal body, a record of all that was thought, wanted and done. It is like a cloud of images held together

Q: What is this sense of a separate existence?

M: It is a reflection in a separate body of the one reality. In this reflection the unlimited and the limited are confused and taken to be the same. To undo this confusion is the purpose of Yoga.

Q: Does not death undo this confusion?

M: In death only the body dies. Life does not, consciousness does not, reality does not. And the life is never so alive as after death.

Q: But does one get reborn?

M: What was born must die. Only the unborn is deathless. Find what is it that never sleeps and never wakes, and whose pale reflection is our sense of 'I'.

Q: How am I to go about this finding out?

M: How do you go about finding anything? By keeping your mind and heart in it. Interest there must be and steady remembrance. To remember what needs to be remembered is the secret of success. You come to it through earnestness.

Q: Do you mean to say that mere wanting to find out is enough? Surely, both qualifications and opportunities are needed.

M: These will come with earnestness. What is supremely important is to be free from contradictions: the goal and the way must not be on different levels; life and light must not quarrel; behaviour must not betray belief. Call it honesty, integrity, wholeness; you must not go back, undo, uproot, abandon the conquered ground. Tenacity of purpose and honesty in pursuit will bring you to your goal.

K: És semmi nem marad fenn?

M: Az élet fennmarad. A tudatosságnak szüksége van egy hordozóra, és egy eszközre, a megnyilvánulásához. Amikor az élet teremt egy másik testet, megszületik egy másik tudó.

K: Van-e okozati kapcsolat az egymásra következő test-tudók vagy test-elmék között?

M: Igen, létezik valami olyasmi, amit emlékezet-testnek, vagy kauzális testnek nevezhetünk, amely minden olyan dolgot feljegyzett, amit gondoltunk, akartunk és tettünk. Ez valamiféle egységbe foglalt képek tömege.

K: Miben áll az önálló létezés érzete?

M: Ez az egyetlen valóság elkülönült testként való tükröződése. Ebben a tükröződésben a korlátlan és a korlátos összekeveredjük, és azonosnak hisszük. E felfordulás helyreállítása Yoga a célja.

K: A halál nem állítja helyre ezt az felfordulást?

M: A halálban csak a test hal meg. Az élet nem hal meg, a tudatosság sem, a valóság sem. És az élet soha nem olyan eleven, mint a halál után.

K: De újjászületik az ember?

M: A születettnek meg kell halnia. Csak a nem-született halhatatlan. Találd meg azt, ami soha nem alszik, és soha nem ébred, és akinek 'én' érzetünk a halvány visszfénye?

K: Hogyan lássak neki a keresésnek?

M: Hogyan igyekszel megtalálni valamit? Elmédet és szívedet benne tartva. Legyen benned érdekelődés, és állhatatosság az emlékezetben. Észben tartani, amire emlékezni kell – ez a siker titka. El fogod érni, kellő komolyság révén.

K: Azt állítod, hogy elegendő a megtalálás puszta akarása? Szerintem mind képességre, mind lehetőségre szükség van.

M: Ezek meg fognak érkezni a komolysággal. Ami a leginkább fontos, hogy legyél mentes az ellentmondásoktól: a cél és az út nem lehetnek különböző szinteken; az élet és a fény nem lehetnek egymásnak ellenségei; a magatartás nem lehet árulója a meggyőződésnek. Nevezd tisztességnek, integritásnak, teljességnek; nem szabad visszalépned, nem szabad visszacsinálnod, nem szabad kitépned a gyökerét, nem szabad elhagynod a meghódított terepet. Szándékod állhatatossága, és őszinteséged a törekvésben, el fog juttatni a

célodhoz.

Q: Tenacity and honesty are endowments, surely. Not a trace of them I have.

K: Állhatatosság és becsületesség, bizonyosan. Nyomuk sincs bennem.

M: All will come as you go on. Take the first step first. All blessings come from within. Turn within. 'I am' you know. Be with it all the time you can spare, until you revert to it spontaneously. There is no simpler and easier way.

M: Jönni fognak, ahogy haladsz. Először az első lépést kell meglépni. Minden áldás belülről jön. Fordulj befelé. Az 'Én vagyok' felé. Légy vele, amikor csak idődet engedi, míg spontán módon nem térsz vissza hozzá. Nem létezik egyszerűbb és könnyebb út.

6. Meditation

Questioner: All teachers advise to meditate. What is the purpose of meditation?

Maharaj: We know the outer world of sensations and actions, but of our inner world of thoughts and feelings we know very little. The primary purpose of meditation is to become conscious of, and familiar with, our inner life. The ultimate purpose is to reach the source of life and consciousness.

Incidentally practice of meditation affects deeply our character. We are slaves to what we do not know; of what we know we are masters. Whatever vice or weakness in ourselves we discover and understand its causes and its workings, we overcome it by the very knowing; the unconscious dissolves when brought into the conscious. The dissolution of the unconscious releases energy; the mind feels adequate and become quiet.

Q: What is the use of a quiet mind?

M: When the mind is quiet, we come to know ourselves as the pure witness. We withdraw from the experience and its experiencer and stand apart in pure awareness, which is between and beyond the two. The personality, based on self-identification, on imagining oneself to be something: 'I am this, I am that', continues, but only as a part of the objective world. Its identification with the witness snaps.

Q: As I can make out, I live on many levels and life on each level requires energy. The self by its very nature delights in everything and its energies flow outwards. Is it not the purpose of meditation to dam up the energies on the higher levels, or to push them back and up, so as to enable the higher levels to prosper also?

M: It is not so much the matter of levels as of *gunas* (qualities). Meditation is a *sattvic* activity and aims at complete elimination of *tamas* (inertia) and *rajas* (motivity). Pure *sattva* (harmony) is perfect freedom

6. Meditáció

Kérdező: Minden tanító meditációt javasol. Mi a célja a meditációnak?

Maharaj: Az érzékelés és történés külső világát ismerjük, de a gondolkodás és érzés belső világáról nagyon keveset tudunk. A meditáció elsődleges célja, hogy tudatosítsuk és megismerjük belső életünket. A végső cél az, hogy eljussunk az életnek és a tudatosságnak forrásához.

Egyébként a meditáció gyakorlása mélyen hat a személyiségünkre. Amit nem tudunk annak szolgái vagyunk; amit tudunk, annak mesterei. Bármilyen hibát vagy gyengeséget felfedezünk magunkban, és megértjük annak okait és működését, tökéletes ismerete révén úrrá leszünk rajta; a tudattalan a tudatosba emelkedve szertefoszlik. A tudattalan megszűnése felszabadítja az energiákat; az elme adekvátnak és elcsendesültnek érzi magát.

K: Mire használható a csendes elme?

M: Amikor az elme csendes, önmagunkat a tiszta tanúként ismerjük fel. Visszavonulunk a tapasztalatból és annak tapasztalójából, és a kettő között és fölött álló tiszta, legfelsőbb tudatossággá válunk. Továbbra is megmarad az önazonosság alapján önmagát valaminek képzelő személyiség: 'én ez vagyok, én az vagyok', de csupán az objektív világ részeként. A tanúval való önazonosulása megszakad.

K: Felfogásom szerint én több szinten élek, és az élet minden szintjén energiára van szükségem. Az Én, természete szerint, valójában mindenben örömét leli, és energiái a külvilág felé áramolnak. Nem az a meditáció célja, hogy az energiát magasabb szintre emelje, vagy, hogy vissza- és felnyomja, hogy lehetővé tegye a felsőbb szintek prosperálását is?

M: Ez nem annyira a szintek problémája, mint inkább a *gunáké* (minőségeké). A meditáció *szattvikus* tevékenység, aminek a célja a *tamasz* (tehetetlenség) és a *rajasz* (mozgékonyság) teljes

from sloth and restlessness.

megszüntetése. A tiszta *szattva* (harmónia) a tunyaságtól és a nyugtalanságtól való tökéletes szabadságot jelenti.

Q: How to strengthen and purify the *sattva*?

K: Hogyan kell a *szattvát* erősíteni és tisztítani*?*

M: The *sattva* is pure and strong always. It is like the sun. It may seem obscured by clouds and dust, but only from the point of view of the perceiver. Deal with the causes of obscuration, not with the sun.

M: A *szattva* mindig tiszta és erős. Olyan, mint a nap. Ha a felhőktől és portól homályosnak látszik, az csak az észlelő szempontjából van így. Foglalkozz a homály okaival, ne a nappal.

Q: What is the use of *sattva*?

K: Mi a haszna *szattvának?*

M: What is the use of truth, goodness, harmony, beauty? They are their own goal. They manifest spontaneously and effortlessly, when things are left to themselves, are not interfered with, not shunned, or wanted, or conceptualised, but just experienced in full awareness, such awareness itself is *sattva*. It does not make use of things and people -- it fulfils them.

M: Mi a haszna az igazságnak, jóságnak, harmóniának, szépségnek? Ezek önmagukért valók. Spontán és erőfeszítés nélkül megnyilvánulnak amikor a dolgokat békén hagyjuk, nem gátoljuk, nem kerüljük, vagy akarjuk, vagy konceptualizáljuk, hanem csak teljes tudatossággal tapasztaljuk őket, az ilyen legfelsőbb tudatosság maga a *szattva.* Nem jár haszonnal a dolgok és emberek számára – beteljesíti őket.

Q: Since I cannot improve *sattva*, am I to deal with *tamas* and *rajas* only? How can I deal with them?

K: Miután a *szattva* tehát nem fejleszthető*,* csak a *tamasszal* és a *rajasszal* kell törődnöm? Hogyan tudok velük foglalkozni?

M: By watching their influence in you and on you. Be aware of them in operation, watch their expressions in your thoughts, words and deeds, and gradually their grip on you will lessen and the clear light of *sattva* will emerge. It is neither difficult, nor a protracted process; earnestness is the only condition of success.

M: A benned és rajtad okozott hatásuk megfigyelésével. Légy tudatában működésüknek, figyeld kifejeződésüket gondolataidban, szavaidban és tetteidben, és rád gyakorolt hatásuk fokozatosan csökkenni fog, és a *szattva* tiszta fénye megjelenik. Ez sem nem bonyolult, sem nem hosszadalmas eljárás; siker egyetlen feltétele a komolyság.

7. The Mind

Questioner: There are very interesting books written by apparently very competent people, in which the illusoriness of the world is denied (though not its transitoriness). According to them, there exists a hierarchy of beings, from the lowest to the highest; on each level the complexity of the organism enables and reflects the depth, breadth and intensity of consciousness, without any visible or knowable culmination. One law supreme rules throughout: evolution of forms for the growth and enrichment of consciousness and manifestation of its infinite potentialities.

7. Az elme

Kérdező: Látszólag nagyon hozzáértő emberek nagyon érdekes könyveket írtak, amelyekben tagadják, hogy a világ illuzió (habár azt nem, hogy múlandóság). Szerintük a lények egy hierarchiába sorolhatók, a legalacsonyabb rendűtől a legmagasabb rendűig; az organizmus bonyolultsága minden szinten a tudatosság adott mélységét, emelkedettségét és intenzitását teszi lehetővé, illetve tükrözi, látható vagy megismerhető felső korlát nélkül. Egyetlen legfelsőbb törvény hat át mindent: a formák evolúciója a tudatosság növekedése és gyarapodása, és végtelen lehetőségeinek kifejezésre jutása érdekében.

Maharaj: This may or may not be so. Even if it is, it is only so from the mind's point of view, but In fact the entire universe (*mahadakash*) exists only in consciousness (*chidakash*), while I have my stand in the Absolute (*paramakash*). In pure being consciousness arises; in consciousness the world appears and disappears. All there *is* is me, all there *is* is mine. Before all beginnings, after all endings -- I am. All has its being in me, in the 'I am', that shines

Maharaj: Lehet, hogy így van, lehet, hogy nem. De ha így is lenne, akkor is csak az elme nézőpontjából lenne így, valójában a teljes univerzum (*mahadakash*) a tudatosságban (*chidakash*) létezik csupán, én ellenben az Abszolútban (*paramakash*) tartózkodom. A tiszta létezésben megjelenik a tudatosság; a tudatosságban jelenik meg, és múlik el a világ. Minden, ami *van,* én vagyok, minden, ami *van,* az enyém. Minden kezdetek előtt, minden

in every living being. Even not-being is unthinkable without me. Whatever happens, I must be there to witness it.

végek után – én vagyok. Minden létező bennem van, az 'én vagyok'-ban, ami benne ragyog minden élőlényben. Még a nemlétezés is elgondolhatatlan nélkülem. Akármi történik, én ott kell legyek, hogy tanúja legyek.

Q: Why do you deny being to the world?

K: Miért tagadod a világ létezését?

M: I do not negate the world. I see it as appearing in consciousness, which is the totality of the known in the immensity of the unknown.

M: Én nem tagadom a világot. Úgy látom, ahogy megjelenik a tudatosságban, amely az ismert összessége az ismeretlen végtelenségében.

What begins and ends is mere appearance. The world can be said to appear, but not to be. The appearance may last very long on some scale of time, and be very short on another, but ultimately it comes to the same. Whatever is time bound is momentary and has no reality.

Aminek kezdete van és vége, csupán megjelenés. A világról lehet mondani, hogy megjelenik, de azt nem, hogy létezik. A megjelenés nagyon hosszú ideig eltarthat, bizonyos időskálán, és lehet nagyon rövid, egy másikon, de végső soron ugyanoda érkezik. Minden ami időfüggő, az pillanatnyi, és nem valóságos.

Q: Surely, you see the actual world as it surrounds you. You seem to behave quite normally.

K: De te is biztos, hogy látod a téged körülvevő valóságos világot. Egészen normálisnak látszik a viselkedésed.

M: That is how it appears to you. What in your case occupies the entire field of consciousness, is a mere speck in mine. The world lasts, but for a moment. It is your memory that makes you think that the world continues. Myself, I don't live by memory. I see the world as it is, a momentary appearance in consciousness.

M: Ez számodra tűnik így. Ami a te esetedben a tudatosság teljes terét betölti, az enyémben csupán egy szikra. A világ egy pillanatig tart. Az emlékezeted miatt gondolod folyamatosnak a világot. Ami engem illet, én nem emlékezet alapján élek. Én annak látom a világot, ami, egy pillanatnyi megjelenésnek a tudatosságban.

Q: In *your* consciousness?

K: A *te* tudatosságodban?

M: All idea of 'me' and 'mine', even of 'I am' is in consciousness.

M: A 'nekem' és 'enyém' fogalmai, de még az 'én vagyok'-é is, a tudatosságban vannak.

Q: Is then your 'absolute being' (*paramakash*) un-consciousness?

K: Akkor te 'abszolút létező' (*paramakash*) nem-tudatosság vagy?

M: The idea of un-consciousness exists in consciousness only.

M: A nem-tudatosság fogalma csak a tudatosságban létezik.

Q: Then, how do you know you are in the supreme state?

K: Akkor honnan tudod, hogy a legfelsőbb állapotban vagy?

M: Because I am in it. It is the only natural state.

M: Mert abban vagyok. Ez az egyetlen természetes állapot.

Q: Can you describe it?

K: Le tudod írni?

M: Only by negation, as uncaused, independent, unrelated, undivided, uncomposed, unshakable, unquestionable, unreachable by effort. Every positive definition is from memory and, therefore, inapplicable. And yet my state is supremely actual and, therefore, possible, realisable, attainable.

M: Csak tagadással, úgy, mint önmagától valót, függetlent, semmivel kapcsolatban nem lévőt, osztatlant, forma nélkülit, rendíthetetlent, kétségbevonhatatlant, erőfeszítéssel nem elérhetőt. Minden pozitív definíció az emlékezetből ered, ezért alkalmazhatatlan. És állapotom mégis a legteljesebb mértékben valóságos, és ezért lehetséges, megvalósítható, elérhető.

Q: Are you not immersed timelessly in an abstraction?

M: Abstraction is mental and verbal and disappears in sleep, or swoon; it reappears in time; I am in my own state (*swarupa*) timelessly in the *now*. Past and future are in mind only -- I am *now*.

Q: The world too is *now*.

M: Which world?

Q: The world around us.

M: It is your world you have in mind, not mine. What do you know of me, when even my talk with you is in your world only? You have no reason to believe that my world is identical with yours. My world is real, true, as it is perceived, while yours appears and disappears, according to the state of your mind. Your world is something alien, and you are afraid of it. My world is myself. I am at home.

Q: If you are the world, how can you be conscious of it? Is not the subject of consciousness different from its object?

M: Consciousness and the world appear and disappear together, hence they are two aspects of the same state.

Q: In sleep I am not, and the world continues.

M: How do you know?

Q: On waking up I come to know. My memory tells me.

M: Memory is in the mind. The mind continues in sleep.

Q: It is partly in abeyance.

M: But its world picture is not affected. As long as the mind is there, your body and your world are there. Your world is mind-made, subjective, enclosed within the mind, fragmentary, temporary, personal, hanging on the thread of memory.

Q: So is yours?

M: Oh no. I live in a world of realities, while yours is of imagination. Your world is personal, private, unshareable, intimately your own. Nobody can enter it, see as you see, hear as you hear, feel your emotions and think your thoughts. In your world you are truly alone, enclosed in your ever-changing dream, which you take for life. My world is an open

K: Nem vagy te belemerülve egy végtelen absztrakcióba?

M: Az absztrakció mentális és verbális, és alvásban vagy ájulásban megszűnik; egy idő után ismét megjelenik; én a saját állapotomban vagyok (*swarupa*), időtlenül a *most*ban. Múlt és jövő az elmémben léteznek csak – én *most* vagyok.

K: A világ szintén *most* van.

M: Melyik világ?

K: A körülöttünk lévő világ.

M: A te világod, ami az elmédben van, nem az enyém. Mit tudsz rólam, mikor még a veled való beszélgetésem is csak a te világodban van? Nincs okod azt hinni, hogy az én világom azonos a tiéddel. Az én világom valódi, igazi, olyan, amilyennek észlelem, míg a tiéd megjelenik és eltűnik, az elméd állapotának megfelelően. A te világod valami idegen, és te rettegsz tőle. Az én világom én magam vagyok. Én itthon vagyok.

K: Ha te vagy a világ, hogyan lehetsz neki tudatában? A tudatosság alanya és tárgya nem különböznek?

M: A tudatosság és a világ együtt jelenik meg és tűnik el, ennél fogva egyazon állapot két aspektusa.

K: Alváskor én nem vagyok, és a világ folytatódik.

M: Honnan tudod?

K: Ébredéskor a tudatára ébredek. Az emlékezetem mondja nekem.

M: Az emlékezet az elmében van. Az elme megmarad alvás közben.

K: Részben felfüggesztődik.

M: De világképét ez nem érinti. Amíg az elme jelen van, addig tested és világod is jelen vannak. A világod elme-alkotta, szubjektív, az elmébe zárt, töredékes, időleges, személyes, az emlékezet fonalán függő.

K: A tied is ilyen?

M: Ó, nem Én a realitások világában élek, míg te a fantázia világában. A te világod személyes, magántermészetű, nem megosztható, a te intim sajátod. Senki nem léphet bele, hogy úgy lásson, ahogy te, úgy halljon, ahogy te, érezze az érzéseidet, és gondolja a gondolataidat. A te világodban igazából te vagy egyedül, bezárva egy

world, common to all, accessible to all. In my world there is community, insight, love, real quality; the individual is the total, the totality -- in the individual. All are one and the One is all.

örökké változó álomba, amit életnek hiszel. Az én világom nyitott világ, mindenkinek általános, mindenkinek elérhető. Az én világomban közösség, belátás, szeretet, valódi minőség van; az egyén ugyanaz, mint a teljes egész, a teljesség – benne van az egyénben. Minden egy, és az Egy minden.

Q: Is your world full of things and people as is mine?

K: A te világod is tele van dolgokkal és emberekkel, mint az enyém?

M: No, it is full of myself.

M: Nem, az velem van tele.

Q: But do you see and hear as we do?

K: De látsz és hallasz, mint ahogy mi?

M: Yes, I appear to hear and see and talk and act, but to me it just happens, as to you digestion or perspiration happens. The body-mind machine looks after it, but leaves me out of it. Just as you do not need to worry about growing hair, so I need not worry about words and actions. They just happen and leave me unconcerned, for in my world nothing ever goes wrong.

M: Igen, látszólag hallok és látok, beszélek és cselekszem, de ezek csak úgy történnek nálam, mint ahogy nálad az emésztés vagy a verejtékezés történik. A test-elme gépezet gondját viseli, de engem kihagy belőle. Ahogy neked nem kell a haj növesztésével vesződnöd, úgy nekem nem kell vesződnöm a szavakkal és a cselekvésekkel. Azok csak megtörténnek, és engem nem érintenek, mert az én világomban soha semmi nem romlik el.

8. The Self Stands Beyond Mind

Questioner: As a child fairly often I experienced states of complete happiness, verging on ecstasy: later, they ceased, but since I came to India they reappeared, particularly after I met you. Yet these states, however wonderful, are not lasting. They come and go and there is no knowing when they will come back.

Maharaj: How can anything be steady in a mind which itself is not steady?

Q: How can I make my mind steady?

M: How can an unsteady mind make itself steady? Of course it cannot. It is the nature of the mind to roam about. All you can do is to shift the focus of consciousness beyond the mind.

Q: How is it done?

M: Refuse all thoughts except one: the thought 'I am'. The mind will rebel in the beginning, but with patience and perseverance it will yield and keep quiet. Once you are quiet, things will begin to happen spontaneously and quite naturally without any interference on your part.

Q: Can I avoid this protracted battle with my mind?

M: Yes, you can. Just live your life as it comes, but alertly, watchfully, allowing everything to happen

8. Az Én az elmén túl van

Kérdező: Gyermekként elég gyakran tapasztaltam tökéletes, eksztázissal határos boldogság állapotokat: később ezek megszűntek, de mióta Indiába jöttem újra megjelentek, különösen mióta veled találkoztam. De ezek az állapotok bármilyen csodálatosak, nem maradandóak. Jönnek és távoznak, és nem lehet tudni, hogy mikor térnek vissza.

Maharaj: Hogyan lehetne bármi állandó egy elmében, amely önmaga nem állandó?

K: Hogyan tudnám az elmémet állhatatossá tenni?

M: Hogyan tudná egy állhatatlan elme állhatatossá tenni magát? Természetesen nem tudja. Az elmének természete, hogy a kóboroljon. Mindössze annyit tehetsz, hogy a tudatosság fókuszát az elmén túlra tolod.

K: Hogyan kell ezt csinálni?

M: Utasíts vissza minden gondolatot, egyet kivéve: az ’én vagyok’ gondolatát. Az elme ellen fog állni kezdetben, de türelem és kitartás esetén feladja, és elcsendesedik. Amint elcsendesedtél, a dolgok elkezdenek spontán és teljesen természetes módon történni anélkül, hogy te bármi módon beavatkoznál.

K: Elkerülhetem az elmémmel való hosszadalmas küzdelmet?

M: Igen, elkerülheted. Csak éld az életedet, ahogy az jön, de éberen, figyelmesen, megengedve

as it happens, doing the natural things the natural way, suffering, rejoicing -- as life brings. This also is a way.

mindennek, hogy történjen, ahogy történik, a természetes dolgokat a természetes módon végezve, szenvedéssel, vagy örömmel – ahogy az élet hozza. Ez is egy út.

Q: Well, then I can as well marry, have children, run a business… be happy.

K: Szóval, akkor meg is nősülhetek, gyerekeim lehetnek, üzletet vezethetek … boldog lehetek.

M: Sure. You may or may not be happy, take it in your stride.

M: Így van. Légy boldog, vagy boldogtalan, fogadd természetesen.

Q: Yet I want happiness.

K: Mégiscsak a boldogságot szeretném.

M: True happiness cannot be found in things that change and pass away. Pleasure and pain alternate inexorably. Happiness comes from the self and can be found in the self only. Find your real self (*swarupa*) and all else will come with it.

M: A valódi boldogság nem változó és múló dolgokban található. Öröm és fájdalom kérlelhetetlenül váltakoznak. Boldogság csak az Énből származhat, és csak az Énben található. Keresd valódi önmagad (*swarupa*), és minden más eljön vele.

Q: If my real self is peace and love, why is it so restless?

K: Ha az én valódi önmagam a béke és a szeretet, akkor miért olyan nyugtalan?

M: It is not your real being that is restless, but its reflection in the mind appears restless because the mind is restless. It is just like the reflection of the moon in the water stirred by the wind. The wind of desire stirs the mind and the 'me', which is but a reflection of the Self in the mind, appears changeful. But these ideas of movement, of restlessness, of pleasure and pain are all in the mind. The Self stands beyond the mind, aware, but unconcerned.

M: Nem a valódi lényed nyugtalan, hanem annak az elmében való tükröződése mutatkozik annak, az elméd nyugtalansága miatt. Olyan ez, mint amikor a vízen tükröződő holdfényt megborzolja a szél. A vágy szele megborzolja az elmét, és az ’én’, amely csak elmebeli tükröződése az Énnek, változékonynak mutatkozik. De mindeme mozgás, nyugtalanság, öröm és fájdalom ideák, mind az elmében vannak. Az Én az elme felett áll, éberen, de pártatlanul.

Q: How to reach it?

K: Hogyan érhetem el?

M: You are the Self, here and now Leave the mind alone, stand aware and unconcerned and you will realise that to stand alert but detached, watching events come and go, is an aspect of your real nature.

M: Te vagy az Én, itt és most. Hagyd az elmét békén, légy éber és semleges, és realizálni fogod, hogy a kötődés nélküli éberség, a jövő-menő események szemlélése, a te valódi természeted egy aspektusa.

Q: What are the other aspects?

K: Mi a többi aspektus?

M: The aspects are infinite in number. Realise one, and you will realise all.

M: Végtelen sok aspektusa van. Ismerj fel egyet, és mindet felismered.

Q: Tell me some thing that would help me.

K: Mondj valami olyasmit, ami segítségemre lehet.

M: You know best what you need.

M: Te tudod legjobban, mire van szükséged.

Q: I am restless. How can I gain peace?

K: Nyugtalan vagyok. Hogy érhetem el a békét?

M: For what do you need peace?

M: Miért van szükséged békére?

Q: To be happy.

K: Hogy boldog legyek.

M: Are you not happy now?

M: Most nem vagy boldog?

Q: No, I am not.

K: Nem, nem vagyok.

M: What makes you unhappy?

M: Mi tesz boldogtalanná?

Q: I have what I don't want, and want what I don't have.

K: Amim van, azt nem akarom, és azt akarom, amim nincs.

M: Why don't you invert it: want what you have and care not for what you don't have?

M: Miért nem fordítod meg: akard azt, amid van, és ne érdekeljen az, amid nincs.

Q: I want what is pleasant and don't want what is painful.

K: Akarom, ami kellemes, és nem akarom, ami fájdalmas.

M: How do you know what is pleasant and what is not?

M: Honnan tudod, hogy mi kellemes és mi nem az?

Q: From past experience, of course.

K: A múltbeli tapasztalataim alapján, természetesen.

M: Guided by memory you have been pursuing the pleasant and shunning the unpleasant. Have you succeeded?

M: Emlékezettől vezettetve hajszoltad az élvezetet, és kerülted a kellemetlent. Sikerrel jártál?

Q: No, I have not. The pleasant does not last. Pain sets in again.

K: Nem, nem jártam. Az élvezet nem tartós. A fájdalom újra beköszönt.

M: Which pain?

M: Milyen fájdalom?

Q: The desire for pleasure, the fear of pain, both are states of distress. Is there a state of unalloyed pleasure?

K: Mind az élvezet iránti vágy, mind a fájdalomtól való félelem nyomorúságos állapot. Létezik a tiszta öröm állapota?

M: Every pleasure, physical or mental, needs an instrument. Both the physical and mental instruments are material, they get tired and worn out. The pleasure they yield is necessarily limited in intensity and duration. Pain is the background of all your pleasures. You want them because you suffer. On the other hand, the very search for pleasure is the cause of pain. It is a vicious circle.

M: Minden élvezethez, legyen az fizikai vagy mentális, eszközre van szükség. Minden fizikai és mentális eszköz anyagi, elfáradnak és elhasználódnak. Az élvezet intenzitásában és időtartamában szükségszerűen korlátozott. Minden élvezetednek a fájdalom a háttere. Azért vágysz rá, mert szenvedsz. Másfelől, az élvezet keresésének valódi oka a fájdalom. Ez egy ördögi kör.

Q: I can see the mechanism of my confusion, but I do not see my way out of it.

K: Értem az összezavarodásom mechanizmusát, de nem látom a kivezető utat.

M: The very examination of the mechanism shows the way. After all, your confusion is only in your mind, which never rebelled so far against confusion and never got to grips with it. It rebelled only against pain.

M: Pontosan a mechanizmus vizsgálata mutatja meg az utat. Végül is a zavar csak az elmédben van, amely soha nem lázadt fel mostanáig a zűrzavar ellen, és soha szállt szembe vele. Csak a fájdalom ellen lázadt fel.

Q: So, all I can do is to stay confused?

Q: Tehát csak annyit tehetek, hogy véget vetek a zavarodottságnak?

M: Be alert. Question, observe, investigate, learn all you can about confusion, how it operates, what it does to you and others. By being clear about confusion you become clear of confusion.

M: Légy éber. Kérdezz, figyelj, vizsgálódj, tudj meg mindent a zűrzavarról, hogyan működik, mit okoz neked és másoknak. Tisztába kerülvén a zűrzavarral, megtisztulttá válsz a zűrzavartól.

Q: When I look into myself, I find my strongest desire is to create a monument, to build something which will outlast me. Even when I think of a home, wife and child, it is because it is a lasting, solid,

K: Amikor magamba nézek, legerősebb vágyamnak azt látom, hogy egy emlékművet hozzak létre, hogy valami olyat építsek, ami túl fog élni engem. Még amikor az otthonomra gondolok, a feleségemre és a

testimony to myself.

gyerekeimre, az is azért van, mert ezek önmagam maradandó, szilárd tanúságtételei.

M: Right, build yourself a monument. How do you propose to do it?

M: Rendben, építs önmagadnak emlékművet. Hogy akarod azt megtenni?

Q: It matters little what I build, as long as it is permanent.

K: Kevéssé számít, hogy mit építek, ameddig az maradandó.

M: Surely, you can see for yourself that nothing is permanent. All wears out, breaks down, dissolves. The very ground on which you build gives way. What can you build that will outlast all?

M: Kétség nélkül te magad is láthatod, hogy semmi nem állandó. Minden elhasználódik, eltörik, szertefoszlik. Még az alap is beomlik, amire építesz. Mi olyat építhetsz, ami mindent túlél?

Q: Intellectually, verbally, I am aware that all is transient. Yet, somehow my heart wants permanency. I want to create something that lasts.

K: Intellektuálisan, verbálisan, tudatában vagyok annak, hogy minden mulandó. A szívem valahogy mégis állandóságra vágyik. Szeretnék valami időtállót alkotni.

M: Then you must build it of something lasting. What have you that is lasting? Neither your body nor mind will last. You must look elsewhere.

M: Akkor azt valamilyen időtállóból kell építened. Mi olyanod van, ami időtálló? Sem a tested, sem az elméd nem fog örökké fennmaradni. Máshol kell keresned.

Q: I long for permanency, but I find it nowhere.

K: Állandóság után sóvárgok, de sehol nem találom.

M: Are you, yourself, not permanent?

M: Te magad nem vagy állandó?

Q: I was born, I shall die.

K: Megszülettem, majd meghalok.

M: Can you truly say you were not before you were born and can you possibly say when dead: ‘Now I am no more’? You cannot say from your own experience that you are not. You can only say ‘I am’. Others too cannot tell you ‘you are not’.

M: Állíthatod-e bizonyosan, hogy nem voltál, mielőtt megszülettél, és mondanod-e igazán a halálodkor: ’mostantól nem vagyok többé’? Nem mondhatod saját tapasztalatod alapján, hogy nem vagy. Csak azt mondhatod, hogy ’én vagyok’. Mások sem mondhatják neked, hogy ’te nem vagy’.

Q: There is no ‘I am’ in sleep.

K: Alvás közben nincs ’én vagyok’.

M: Before you make such sweeping statements, examine carefully your waking state. You will soon discover that it is full of gaps, when the min blanks out. Notice how little you remember even when fully awake. You just don’t remember. A gap in memory is not necessarily a gap in consciousness.

M: Mielőtt ilyen túlságosan sommás állításra ragadtatod magad, vizsgáld meg gondosan az ébrenléti állapotodat. Hamarosan felfedezed, hogy az tele van olyan hézagokkal, amikor az elme kiürül. Figyeld meg, hogy milyen kevésre emlékszel, főleg mire teljesen felébredsz. Alig emlékszel valamire. Az emlékezetbeli hézag nem szükségszerűen jelent a tudatosságban is hézagot.

Q: Can I make myself remember my state of deep sleep?

K: Van rá mód, hogy emlékezzek a mély alvás alatti állapotomra?

M: Of course. By eliminating the intervals of inadvertence during your waking hours you will gradually eliminate the long interval of absent-mindedness, which you call sleep. You will be aware that you are asleep.

M: Természetesen. Ébrenléti óráid figyelmetlenségi intervallumainak a kiküszöbölésével fokozatosan ki fogod küszöbölni a feledékenység azon hosszú intervallumait, amelyet alvásnak nevezel. Tudatában leszel, hogy alszol.

Q: Yet, the problem of permanency, of continuity of being, is not solved.

K: De az állandóságnak, a létezés folyamatosságának a problémája ezzel még nincs megoldva.

M: Permanency is a mere idea, born of the action of time. Time again depends of memory. By permanency you mean unfailing memory through endless time. You want to eternalise the mind, which is not possible.

M: Az állandóság puszta idea, ami az idő hatására született. Az idő viszont az emlékezet alá van rendelve. Állandóságon te végtelen ideig tartó hiánytalan emlékezetet értesz. Örökkévalóvá akarod tenni az elmét, ami nem lehetséges.

Q: Then what is eternal?

K: Akkor mi örökkévaló?

M: That which does not change with time. You cannot eternalise a transient thing -- only the changeless is eternal.

M: Az, ami nem változik az idővel. Nem teheted örökkévalóvá a múlandó dolgot – csak a változatlan örökkévaló.

Q: I am familiar with the general sense of what you say. I do not crave for more knowledge. All I want is peace.

K: Általános értelemben ismert számomra, amiről beszélsz. Nem követelek több tudást. Mindössze békére vágyom.

M: You can have for the asking all the peace you want.

M: Tiéd lehet, ha kéred a teljes béke, amire vágysz.

Q: I am asking.

K: Kérem.

M: You must ask with an undivided heart and live an integrated life.

M: Osztatlan szívvel kell kérned, és teljes életet kell élned.

Q: How?

K: Hogyan?

M: Detach yourself from all that makes your mind restless. Renounce all that disturbs its peace. If you want peace, deserve it.

M: Különítsd el önmagad mindattól, ami elmédet nyugtalanná teszi. Adj fel mindent, ami békéjét háborgatja. Ha békét akarsz, érdemeld ki azt.

Q: Surely everybody deserves peace.

K: Biztosan mindenki megérdemli a békét.

M: Those only deserve it, who don't disturb it.

M: Csak azok érdemlik meg, akik nem háborgatják azt.

Q: In what way do I disturb peace?

K: Milyen módon háborgatom én a békét?

M: By being a slave to your desires and fears.

M: Azzal, hogy vágyaid és félelmeid szolgájává válsz.

Q: Even when they are justified?

K: Még akkor is, ha azok indokoltak?

M: Emotional reactions, born of ignorance or inadvertence, are never justified. Seek a clear mind and a clean heart. All you need is to keep quietly alert, enquiring into the real nature of yourself. This is the only way to peace.

M: A tudatlanság vagy gondatlanság miatt született emocionális reakciók soha nem indokoltak. Keresd a tiszta elmét és a tiszta szívet. Mindössze az szükséges, hogy légy teljesen éber, kutasd önmagad valódi természetét. Ez az egyetlen út a békéhez.

9. Responses of Memory

Questioner: Some say the universe was created. Others say that it always existed and is for ever undergoing transformation. Some say it is subject to eternal laws. Others deny even causality. Some say the world is real. Others -- that it has no being whatsoever.

9. Az emlékezet válaszai

Kérdező: Egyesek azt mondják, hogy az univerzum teremtetett. Mások azt mondják, hogy mindig létezett, és örökké változásoknak alávetett. Némelyek azt mondják, hogy örök törvényeknek alárendelt. Mások tagadnak minden kauzalitást. Egyesek azt mondják, a világ valóságos. Mások –

hogy nem bír létezéssel semmilyen módon.

Maharaj: Which world are you enquiring about?

Maharaj: Melyik világról kérdezel?

Q: The world of my perceptions, of course.

K: Az általam érzékelt világról, természetesen.

M: The world you can perceive is a very small world indeed. And it is entirely private. Take it to be a dream and be done with it.

M: A világ, amit érzékelsz, valójában nagyon kis világ. És teljesen magántermészetű. Vedd úgy, hogy álom, és ess át rajta.

Q: How can I take it to be a dream? A dream does not last.

K: Hogyan tekinthetném álomnak? Egy álom nem marad fenn.

M: How long will your own world last?

M: Meddig fog a te saját világod fennmaradni?

Q: After all, my little world is but a part of the total.

K: Végül is, az én kis világom csak része az egésznek.

M: Is not the idea of a total world a part of your personal world? The universe does not come to tell you that you are a part of it. It is you who have invented a totality to contain you as a part. In fact all you know is your own private world, however well you have furnished it with your imaginations and expectations.

M: Nem az egész világ ideája a te személyes világod része? Az univerzum nem jön oda hozzád elmondani, hogy te az ő része vagy. Te vagy az, aki kitalált egy teljességet, amelynek téged, mint részt, tartalmaznia kell. Mindaz amit ismersz, az valójában a te privát világod, bármilyen jól berendezted is elképzeléseiddel és elvárásaiddal.

Q: Surely, perception is not imagination.

K: De hát az észlelés az nem képzelődés.

M: What else? Perception is recognition, is it not? Something entirely unfamiliar can be sensed, but cannot be perceived. Perception involves memory.

M: Mi más lenne? Az észlelés az felismerés, ugye? Ha valami teljesen ismeretlen, az észlelhető, de nem ismerhető fel. Az észlelés magában foglalja az emlékezetet.

Q: Granted, but memory does not make it illusion.

K: Rendben van, de az emlékezet nem teszi azt illúzióvá.

M: Perception, imagination, expectation, anticipation, illusion -- all are based on memory. There are hardly any border lines between them. They just merge into each other. All are responses of memory.

M: Észlelés, képzelet, elvárás, megérzés, illúzió – mind emlékezeten alapulnak. Alig van közöttük határvonal. Csaknem összeolvadnak egymással. Mindezek az emlékezet válaszai.

Q: Still, memory is there to prove the reality of my world.

K: De mégiscsak az emlékezet a próbája a világom realitásának.

M: How much do you remember? Try to write down from memory what you were thinking, saying and doing on the 30th of the last month.

M: Mennyire emlékszel? Próbáld meg emlékezetből leírni, hogy mit gondoltál, mondtál és csináltál múlt hónap 30-án.

Q: Yes, there is a blank.

K: Hát igen, ez kitörlődött.

M: It is not so bad. You do remember a lot -- unconscious memory makes the world in which you live so familiar.

M: Nem olyan rossz a helyzet. Sok mindenre emlékszel – a tudattalan emlékezet teszi a világot, amelyben élsz, olyan jól ismertté.

Q: Admitted that the world in which I live is subjective and partial. What about you? In what kind of world do *you* live?

K: Elfogadom, hogy a világ, amelyben élek szubjektív és részleges. És te? Miféle világ az, amiben *te* élsz?

M: My world is just like yours. I see, I hear, I feel, I think, I speak and act in a world I perceive, just like you. But with you it is all, with me it is nothing. Knowing the world to be a part of myself, I pay it no more attention than you pay to the food you have eaten. While being prepared and eaten, the food is separate from you and your mind is on it; once swallowed, you become totally unconscious of it. I have eaten up the world and I need not think of it any more.

M: Az én világom éppen olyan, mint a tied. Látok, hallok, érzek, gondolok, beszélek és cselekszem az általam észlelt világban, éppen úgy, mint te. De ami veled van, az minden, ami velem van, az semmi. A világot önmagam egy részeként tudva, nem fordítok rá több figyelmet, mint amennyit te fordítasz arra az ételre, amit megettél. Miközben készíted és eszed, az étel tőled különálló dolog, és az elméd rá irányul; amint lenyelted, teljesen tudattalanná válsz rá nézve. Én megettem a világot, és nem kell gondolnom rá soha többé.

Q: Don't you become completely irresponsible?

K: Nem lettél teljesen felelőtlen?

M: How could I? How can I hurt something which is one with me. On the contrary, without thinking of the world, whatever I do will be of benefit to it. Just as the body sets itself right unconsciously, so am I ceaselessly active in setting the world right.

M: Hogy váltam volna azzá? Hogyan bánthatnék valamit, ami egy velem? Ellenkezőleg, a világra való gondolás nélkül akármi, amit teszek, a hasznára lesz. Ahogy a test is rendbe hozza magát tudattalanul, úgy vagyok én szüntelenül aktív a világ rendbe hozása terén.

Q: Nevertheless, you are aware of the immense suffering of the world?

K: Mindamellett, tudatában vagy-e a világ mérhetetlen szenvedésének?

M: Of course I am, much more than you are.

M: Természetesen igen, sokkal inkább, mint te.

Q: Then what do you do?

K: Aztán mit teszel?

M: I look at it through the eyes of God and find that all is well.

M: Én Isten szemével tekintek rá, és úgy találom, hogy minden jól van.

Q: How can you say that all is well? Look at the wars, the exploitation, the cruel strife between the citizen and the state.

K: Hogy mondhatod, hogy minden jól van? Tekintsd a háborúkra, a kizsákmányolásra, a lakosság és az állam közötti kegyetlen küzdelemre.

M: All these sufferings are man-made and it is within man's power to put an end to them. God helps by facing man with the results of his actions and demanding that the balance should be restored. *Karma* is the law that works for righteousness; it is the healing hand of God.

M: Mindezen szenvedéseket az ember hozta létre, és hatalmában áll az embernek, hogy véget vessen nekik. Isten az embert úgy segíti, hogy szembesíti cselekedetei eredményeivel, és az egyensúly helyreállításának az igényével. A *Karma* az a törvény, amely az igazságosság érdekében működik; ez Isten gyógyító keze.

10. Witnessing

Questioner: I am full of desires and want them fulfilled. How am I to get what I want?

10. Tanúság

Kérdező: Teli vagyok vágyakkal, amelyek szeretném, ha beteljesednének. Hogyan kaphatom meg, amit akarok?

Maharaj: Do you deserve what you desire? In some way or other you have to work for the fulfilment of your desires. Put in energy and wait for the results.

Maharaj: Kiérdemled, amire vágysz? Így vagy úgy, de meg kell dolgoznod vágyaid beteljesüléséért. Fektess be energiát, és várd az eredményeket.

Q: Where am I to get the energy?

K: Honnan vegyem az energiát?

M: Desire itself is energy.

M: Maga a vágy az energia.

Q: Then why does not every desire get fulfilled?

K: Akkor miért nem teljesedik be minden vágy?

M: Maybe it was not strong enough and lasting.

M: Lehet, hogy nem volt elég erős és tartós.

Q: Yes, that is my problem. I want things, but I am lazy when it comes to action.

K: Igen, na ez a problémám. Akarok dolgokat, de amikor eljön a cselekvés ideje, ellustulok.

M: When your desire is not clear nor strong, it cannot take shape. Besides, if your desires are personal, for your own enjoyment, the energy you give them is necessarily limited; it cannot be more than what you have.

M: Amikor a vágyad nem tiszta és erős, nem ölthet alakot. Ezenfelül, ha vágyaid személyesek, a saját élvezetedet szolgálják, a rájuk irányított energiád szükségképpen korlátozott; nem lehet belőle több, mint amennyivel rendelkezel.

Q: Yet, often ordinary persons do attain what they desire.

K: Átlagemberek mégis gyakran elérik, amire vágynak.

M: After desiring it very much and for a long time. Even then, their achievements are limited.

M: Azután, hogy vágyakozásuk nagyon erős és hosszú ideig tartott. De teljesítményük még ekkor is korlátozott.

Q: And what about unselfish desires?

K: És mi van az önzetlen vágyakkal?

M: When you desire the common good, the whole world desires with you. Make humanity's desire your own and work for it. There you cannot fail,

M: Amikor a közjót vágyod, az egész világ együtt vágyik veled. Tedd az emberiség vágyát a magadévá, és dolgozz érte. Nem bukhatsz el.

Q: Humanity is God's work, not mine. I am concerned with myself. Have I not the right to see my legitimate desires fulfilled? They will hurt no one. My desires are legitimate. They are right desires, why don't they come true?

K: Az emberiség Isten dolga, nem az enyém. Nekem saját magammal kell törődnöm. Nincs jogom, hogy legitim vágyaim teljesülését keressem? Azok senkit nem bántanak. Az én vágyaim helyénvalók. Ezek helyesek vágyak, miért nem válnak valóra?

M: Desires are right or wrong according to circumstances; it depends on how you look at them. It is only for the individual that a distinction between right and wrong is valid.

M: A vágyak a körülményektől függően jók vagy rosszak; attól függ, hogy tekintesz rájuk. A jó és a rossz közötti különbség csak az egyén számára igazolgató.

Q: What are the guide-lines for such distinction? How am I to know which of my desires are right and which are wrong?

K: Mik az ilyen különbségek irányelvei? Honnan tudom, hogy mely vágyaim jók, és melyek rosszak?

M: In your case desires that lead to sorrow are wrong and those which lead to happiness are right. But you must not forget others. Their sorrow and happiness also count.

M: A te esetedben a szomorúsághoz vezető vágyak rosszak, és a boldogsághoz vezetők jók. De nem szabad megfeledkezned másokról. Az ő szomorúságuk és boldogságuk szintén számít.

Q: Results are in the future. How can I know what they will be?

K: Az eredmények a jövőben jelentkeznek. Honnan tudom, hogy mik lesznek azok?

M: Use your mind. Remember. Observe. You are not different from others. Most of their experiences are valid for you too. Think clearly and deeply, go into the entire structure of your desires and their ramifications. They are a most important part of your mental and emotional make-up and powerfully affect your actions. Remember, you cannot abandon what you do not know. To go beyond yourself, you must know yourself.

M: Használd az eszedet. Emlékezz. Figyelj. Nem különbözöl másoktól. Az ő legtöbb tapasztalatuk rád is érvényes. Gondolkozz tisztán és mélyen, menj bele a vágyaid és azok következményei teljes struktúrájába. Ezek a te mentális és emocionális szerkezeted legfontosabb részei, és erőteljesen hatnak a tetteidre. Jegyezd meg, nem tudod feladni azt, amit nem ismersz. Önmagad meghaladásához először ismerned kell önmagad.

Q: What does it mean to know myself? By knowing myself what exactly do I come to know?

K: Mit jelent ismerni önmagam? Önmagam megismerésével tulajdonképpen mit ismerek meg?

M: All that you are not.

M: Mindazt, ami nem vagy.

Q: And not what I am?

K: És nem azt, ami vagyok?

M: What you are, you already are. By knowing what you are not, you are free of it and remain in your own natural state. It all happens quite spontaneously and effortlessly.

M: Ami vagy, az már vagy. Megismerve, hogy mi nem vagy, szabaddá válsz tőle, és megmaradsz saját természetes állapotodban. Mindez teljesen spontán és erőfeszítés-mentesen történik.

Q: And what do I discover?

K: És mit fedezek fel?

M: You discover that there is nothing to discover. You are what you are and that is all.

M: Felfedezed, hogy nincs mit felfedezni. Az vagy ami vagy, és ez minden.

Q: I do not understand.

K: Nem értem.

M: It is your fixed idea that you must be something or other, that blinds you.

M: Az a rögeszméd, hogy ennek vagy annak kell lenned, ami megvakít téged.

Q: How can I get rid of this idea?

K: Hogyan szabadulhatok meg ettől az eszmétől?

M: If you trust me, believe when I tell you that you are the pure awareness that illuminates consciousness and its infinite content. Realise this and live accordingly. If you do not believe me, then go within, enquiring 'What am I'? or, focus your mind on 'I am', which is pure and simple being.

M: Ha bízol bennem, ha elhiszed, ha azt mondom neked, hogy te a tiszta tudatosság vagy, amely fénnyel árasztja el a tudatosságot és annak végtelen tartalmát. Ébredj ennek tudatára, és élj ennek megfelelően. Ha nem hiszel nekem, akkor haladj befelé a 'mi vagyok én?' kutatással, vagy tartsd elméd fókuszát az 'én vagyok'-on, amely tiszta és egyszerű létezés.

Q: On what my faith in you depends?

K: Mitől függ, hogy hiszek-e benned?

M: On your insight into other people's hearts. If you cannot look into my heart, look into your own.

M: Hogy belelátsz-e más emberek szívébe. Ha nem tudsz az én szívembe látni, nézz a sajátodba.

Q: I can do neither.

K: Egyiket sem tudom megcsinálni.

M: Purify yourself by a well-ordered and useful life. Watch over your thoughts, feelings, words and actions. This will clear your vision.

M: Tisztítsd meg magad egy jól vezetett, és hasznos élettel. Ügyelj gondolataidra, érzéseidre, szavaidra és tetteidre. Ez meg fogja tisztítani látásodat.

Q: Must I not renounce every thing first, and live a homeless life?

K: Nem kell mindenről lemondanom először, és remeteként élnem?

M: You cannot renounce. You may leave your home and give trouble to your family, but attachments are in the mind and will not leave you until you know your mind in and out. First thing first -- know yourself, all else will come with it.

M: Nem tudsz lemondani. Otthonodat elhagyhatod, családodnak gondot okozhatsz, de a kötelékek az elmédben vannak, és nem fognak elengedni, amíg az elmédet kívül-belül meg nem ismered. Először az első dolog – ismerd meg magad, minden más jönni fog vele.

Q: But you already told me that I am the Supreme Reality. Is it not self-knowledge?

K: De te már közölted velem, hogy én a Legfelsőbb Valóság vagyok. Ez nem önismeret?

M: Of course you are the Supreme Reality. But what of it? Every grain of sand is God; to know it is important, but that is only the beginning.

M: Természetesen, te vagy a Legfelsőbb Valóság. De hát aztán? Minden porszem Isten; fontos ezt tudni, de ez csak a kezdet.

Q: Well, you told me that I am the Supreme Reality. I believe you. What next is there for me to do?

M: I told you already. Discover all you are not. Body, feelings, thoughts, ideas, time, space, being and not-being, this or that -- nothing concrete or abstract you can point out to is you. A mere verbal statement will not do -- you may repeat a formula endlessly without any result whatsoever. You must watch yourself continuously -- particularly your mind -- moment by moment, missing nothing. This witnessing is essential for the separation of the self from the not-self.

Q: The witnessing -- is it not my real nature?

M: For witnessing, there must be something else to witness. We are still in duality.

Q: What about witnessing the witness? Awareness of awareness?

M: Putting words together will not take you far. Go within and discover what you are not. Nothing else matters.

K: Nos, az mondtad, én vagyok a Legfelsőbb Valóság. Hiszek neked. Mit a következő teendőm?

M: Már mondtam. Fedezd fel, hogy mi nem vagy. Test, érzések, gondolatok, ideák, idő, tér, lét és nemlét, ez és az – semmilyen konkrét vagy absztrakt dolog, amire rá tudsz mutatni, nem te vagy. A pusztán verbális kijelentés nem működik – vég nélkül ismételhetsz egy formulát, anélkül, hogy bármilyen eredménnyel járna. Folyamatosan figyelned kell magad – különösen az elmédet – pillanatról pillanatra, semmit el nem mulasztva. Ez a tanúság elengedhetetlen az Énnek a nem-Éntől való elválasztásához.

K: A tanúság – nem ez az én valódi természetem?

M: A tanúsághoz kell valami más, amit tanúsítasz. Még mindig a dualitásban vagyunk.

K: Mi a véleményed a tanú tanúságáról? A tudatosság tudatossága?

M: A szavak egymáshoz fűzése nem visz messzire. Fordulj befelé, és fedezd fel, hogy ki nem vagy. Semmi más nem számít.

11. Awareness and Consciousness

Questioner: What do you do when asleep?

Maharaj: I am aware of being asleep.

Q: Is not sleep a state of unconsciousness?

M: Yes, I am aware of being unconscious.

Q: And when awake, or dreaming?

M: I am aware of being awake or dreaming.

Q: I do not catch you. What exactly do you mean? Let me make my terms clear: by being asleep I mean unconscious, by being awake I mean conscious, by dreaming I mean conscious of one's mind, but not of the surroundings.

M: Well, it is about the same with me, Yet, there seems to be a difference. In each state you forget the other two, while to me, there is but one state of being, including and transcending the three mental states of waking, dreaming and sleeping.

Q: Do you see in the world a direction and a purpose?

11. Tudat és tudatosság

Kérdező: Mit csinálsz, mikor alszol?

Maharaj: Tudatában vagyok alvó állapotomnak.

K: Az alvás nem a tudattalanság állapota?

M: Igen, tudatában vagyok a tudattalan állapotomnak.

K: És amikor ébren vagy, vagy álmodsz?

M: Tudatában vagyok ébrenléti vagy álmodó állapotomnak.

K: Nem értem. Mit jelent ez pontosan? Hadd világítsam meg a fogalmaimat: alvó állapoton én tudattalanságot értek, ébrenléti állapoton tudatosságot, álmodás alatt azt értem, hogy az elmének tudatában lenni, de a környezetnek nem.

M: Nos, ezek körülbelül ugyanazok, mint az enyéim, de van egy szembetűnő különbség. Te mindegyik állapotban elfelejted a másik kettőt, míg az én számomra csak egy létezési állapot van, magában foglalva és meghaladva az ébrenlét, álmodás és alvás három mentális állapotát.

K: Látsz-e a világban irányítást és szándékot?

M: The world is but a reflection of my imagination. Whatever I want to see, I can see. But why should I invent patterns of creation, evolution and destruction? I do not need them and have no desire to lock up the world in a mental picture.

M: A világ csak a képzeletem tükröződése. Bármit akarok látni, láthatom. De miért találjak ki teremtési mintákat, evolúciót és pusztulást? Nincs szükségem rájuk, és nem óhajtom bezárni a világot egy mentális képbe.

Q: Coming back to sleep. Do you dream?

K: Visszatérve az alvásra. Szoktál álmodni?

M: Of course.

M: Természetesen.

Q: What are your dreams?

K: Miket álmodsz?

M: Echoes of the waking state.

M: Az ébrenléti állapot visszatükröződéseit.

Q: And your deep sleep?

K: És a mély alvásod?

M: The brain consciousness is suspended.

M: Az agyi tudatosság szünetel.

Q: Are you then unconscious?

K: Akkor tudattalan vagy?

M: Unconscious of my surroundings -- yes.

M: Nem vagyok tudatában a környezetemre – igen.

Q: Not quite unconscious?

K: Nem vagy teljesen tudattalan?

M: I remain aware that I am unconscious.

M: Megmarad a tudat, hogy tudattalan vagyok.

Q: You use the words 'aware' and 'conscious'. Are they not the same?

K: A ’tudat’ (aware) és a ’tudatos’ (conscious) szavakat használod. Ezek nem ugyanazok?

M: Awareness is primordial; it is the original state, beginningless, endless, uncaused, unsupported, without parts, without change. Consciousness is on contact, a reflection against a surface, a state of duality. There can be no consciousness without awareness, but there can be awareness without consciousness, as in deep sleep. Awareness is absolute, consciousness is relative to its content; consciousness is always of something. Consciousness is partial and changeful, awareness is total, changeless, calm and silent. And it is the common matrix of every experience.

M: A tudat az ős; ez az eredeti állapot, kezdet nélküli, vég nélküli, nem okozati, nem támogatott, részek nélküli, változás nélküli. A tudatosság a kettősség állapotához kapcsolódó felszíni tükröződés. Nem létezhet tudatosság tudat nélkül, tudat viszont létezhet tudatosság nélkül, például mély alvásban. A tudat abszolút, a tudatosság a saját tartalmától függ; a tudatosság mindig valamire tudatos. A tudatosság részleges és változékony, a tudat totális, megváltozhatatlan, nyugodt és csendes. És ez a közös mátrixa minden tapasztalásnak.

Q: How does one go beyond consciousness into awareness?

K: Hogyan lehet a tudatosságból a tudatba továbblépni?

M: Since it is awareness that makes consciousness possible, there is awareness in every state of consciousness. Therefore the very consciousness of being conscious is already a movement in awareness. Interest in your stream of consciousness takes you to awareness. It is not a new state. It is at once recognised as the original, basic existence, which is life itself, and also love and joy.

M: Mivel a tudat az, ami a tudatosságot lehetővé teszi, a tudatosság minden állapotában van tudat. Következésképpen a tudatos létezés tökéletes tudata is már egy tudatbeli mozgás. A tudatfolyamod iránti érdeklődés vezet el téged a tudathoz. Ez nem egy új állapot. Azonnal felismered, mint eredeti, alapvető létezést, amely az élet maga, és szeretet és öröm is.

Q: Since reality is all the time with us, what does self-realisation consist of?

K: Mivel a valóság mindig velünk van, miből áll az ön-megvalósítás?

M: Realisation is but the opposite of ignorance. To take the world as real and one’s self as unreal is

M: A megvalósítás csupán a tudatlanság ellentéte. A világot valósnak, és az ember Énjét valótlannak

ignorance. The cause of sorrow. To know the self as the only reality and all else as temporal and transient is freedom, peace and joy. It is all very simple. Instead of seeing things as imagined, learn to see them as they are. It is like cleansing a mirror. The same mirror that shows you the world as it is, will also show you your own face. The thought 'I am' is the polishing cloth. Use it.

tekinteni, az tudatlanság. A fájdalom okozója. Az Ént az egyetlen valóságnak tudni, és minden mást időlegesnek és múlandónak, az szabadság, béke és öröm. Mindez nagyon egyszerű. Ahelyett, hogy olyannak látnád a dolgokat, amilyennek képzeled őket, tanuld meg úgy látni őket, ahogyan azok vannak. Ez a tükör tisztításához hasonló. Ugyanaz a tükör, amely a világot úgy mutatja számodra, ahogyan az van, meg fogja mutatni neked saját arcodat is. Az ’én vagyok’ gondolat a törlőruha. Használd.

12. The Person is not Reality

Questioner: Kindly tell us how you realised.

Maharaj: I met my Guru when I was 34 and realised by 37.

Q: What happened? What was the change?

M: Pleasure and pain lost their sway over me. I was free from desire and fear. I found myself full, needing nothing. I saw that in the ocean of pure awareness, on the surface of the universal consciousness, the numberless waves of the phenomenal worlds arise and subside beginninglessly and endlessly. As consciousness, they are all me. As events they are all mine. There is a mysterious power that looks after them. That power is awareness, Self, Life, God, whatever name you give it. It is the foundation, the ultimate support of all that is, just like gold is the basis for all gold jewellery. And it is so intimately ours. Abstract the name and shape from the jewellery and the gold becomes obvious. Be free of name and form and of the desires and fears they create, then what remains?

Q: Nothingness.

M: Yes, the void remains. But the void is full to the brim. It is the eternal potential as consciousness is the eternal actual.

Q: By potential you mean the future?

M: Past, present and future -- they are all there. And infinitely more.

Q: But since the void is void, it is of little use to us.

M: How can you say so? Without breach in continuity how can there be rebirth? Can there be renewal without death? Even the darkness of sleep is refreshing and rejuvenating. Without death we would have been bogged up for ever in eternal

12. A személy nem valóságos

Kérdező: Légy szíves, meséld el nekünk, hogyan valósítottad meg önmagad?

Maharaj: 34 éves koromban találkoztam Gurummal, és 37 éves koromra megvalósultam.

K: Mi történt? Mi változott?

M: Élvezet és fájdalom elveszítették a hatalmukat felettem. Szabad voltam vágytól és félelemtől. Teljesnek találtam önmagamat, szükségletek nélkülinek. Láttam, hogy a tiszta éberség óceánjában, az egyetemes tudatosság felszínén a jelenségvilág megszámlálhatatlan hulláma keletkezik és tűnik el, kezdet és vég nélkül. Mint tudatosság, ők mind én vagyok. Mint események, ők mind az enyémek. Létezik egy titokzatos erő, amely gondjukat viseli. Ez az erő az éberség, Én, Élet, Isten, bárhogy is nevezd. Ez az alapja, végső támasza mindennek, ami van, pontosan úgy, ahogy az arany alapja minden arany ékszernek. És ez ennyire közvetlen módon a miénk. Vonatkoztasd el a nevet és a formát az ékszertől, és az arany nyilvánvalóvá válik. Szabadulj meg névtől és formától, és az általuk keltett vágytól és félelemtől, mi marad akkor?

K: Semmi.

M: Igen, az üresség marad. De az üresség színültig tele van. Ez az örök lehetőség, mint tudatosság az örök realitás.

K: Lehetőség alatt a jövőt érted?

M: Múlt, jelen és jövő – ezek mind benne vannak. És végtelenszer több.

K: De, minthogy az üresség üres, kevés haszna van számunkra.

M: Hogy mondhatsz ilyet? A folytonosságbeli szakadás nélkül hogyan lehetne újjászületés? Lehet-e megújulás halál nélkül? Még az alvás sötétsége is frissítő és megújító. Halál nélkül belesüllyednénk az örök vénségbe.

senility.

Q: Is there no such thing as immortality?

M: When life and death are seen as essential to each other, as two aspects of one being, that is immortality. To see the end in the beginning and beginning in the end is the intimation of eternity. Definitely, immortality is not continuity. Only the process of change continues. Nothing lasts.

Q: Awareness lasts?

M: Awareness is not of time. Time exists in consciousness only. Beyond consciousness where are time and space?

Q: Within the field of your consciousness there is your body also.

M: Of course. But the idea 'my body', as different from other bodies, is not there. To me it is 'a body', not 'my body', 'a mind', not 'my mind'. The mind looks after the body all right, I need not interfere. What needs be done is being done, in the normal and natural way.

You may not be quite conscious of your physiological functions, but when it comes to thoughts and feelings, desires and fears you become acutely self-conscious. To me these too are largely unconscious. I find myself talking to people, or doing things quite correctly and appropriately, without being very much conscious of them. It looks as if I live my physical, waking life automatically, reacting spontaneously and accurately.

Q: Does this spontaneous response come as a result of realisation, or by training?

M: Both. Devotion to you goal makes you live a clean and orderly life, given to search for truth and to helping people, and realisation makes noble virtue easy and spontaneous, by removing for good the obstacles in the shape of desires and fears and wrong ideas.

Q: Don't you have desires and fears any more?

M: My destiny was to be born a simple man, a commoner, a humble tradesman, with little of formal education. My life was the common kind, with common desires and fears. When, through my faith in my teacher and obedience to his words, I realised my true being, I left behind my human nature to look after itself, until its destiny is exhausted. Occasionally an old reaction, emotional or mental,

K: Nincs olyan, hogy halhatatlanság?

M: Amikor az életet és a halált egyformán lényegesnek tekintik, mint az emberi létezés két aspektusát, az a halhatatlanság. Látni a véget a kezdetkor és a kezdetet a végkor, az örökkévalóság üzenete. Kétségtelen, hogy az öröklét nem állandóság. Csak a változás állandó. Semmi nem tart örökké.

K: A tudat örök?

M: A tudat nem időbeli. Idő csak a tudatosságban létezik. A tudatosságon túl hol van idő és tér?

K: A tudatosságod terén belül van a tested is.

M: Természetesen. De az 'én testem' idea, mint ami más testektől különbözik, nincs benne. Számomra ez 'egy test' nem az 'én testem', 'egy elme', nem az 'én elmém'. Az elme megfelelően gondoskodik a testről, nekem nem kell közbeavatkoznom. Ami meg kell, hogy történjen, az megtörténik, normális és természetes módon.

Nem lehetsz teljesen tudatában pszichológiai funkcióidnak, csak akkor leszel hirtelen öntudatos, amikor azok belépnek a gondolataidba, érzéseidbe, vágyaidba és félelmeidbe. Nálam ezek is jórészt tudattalanok. Úgy találom, hogy teljesen hibátlanul és helyénvalóan beszélek emberekkel, vagy teszek dolgokat, anélkül, hogy túlságosan tudatában lennénk. Úgy látszik, mintha fizikai, felébredett életemet automatikusan élném, önkéntelen és hibátlan reagálással.

K: Ez az önkéntelen reakció önmegvalósulás eredménye, vagy gyakorlásé?

M: Mindkettő. Önmagad célnak szentelése arra késztet, hogy tiszta és rendszeres életet élj, az igazság keresése, az emberek segítése, és az önmegvalósítás nemes erényeket és spontaneitást teremt, a vágyakban, félelmekben és rossz ideákban megtestesülő akadályok végleges eltávolításával.

K: Nincsenek többé vágyaid és félelmeid?

M: Az én sorsom az volt, hogy egyszerű emberként születve átlagember, egyszerű kereskedő legyek, kevés formális képzettséggel. Az életem az átlagos módon telt, a szokásos vágyakkal és félelmekkel. Amikor tanítómba vetett hitem révén, és szavainak engedelmeskedve megvalósítottam valódi létemet, magam mögött hagytam emberi természetemet, amely önmagáról gondoskodik, míg végzete kimerül.

happens in the mind, but it is at once noticed and discarded. After all, as long as one is burdened with a person, one is exposed to its idiosyncrasies and habits.

Egyszer-egyszer egy régi, emocionális vagy mentális reakció megjelenik az elmémben, de egyből észreveszem, és törlöm. Elvégre ameddig az ember személyiséggel terhelt, addig ki van téve annak a gondolkodásmódjának és szokásainak.

Q: Are you not afraid of death?

K: Nem félsz a haláltól?

M: I am dead already.

M: Én már halott vagyok.

Q: In what sense?

M: Milyen értelemben?

M: I am double dead. Not only am I dead to my body, but to my mind too.

M: Kétszeresen is halott vagyok. Nemcsak testemnek haltam meg, hanem elmémnek is.

Q: Well, you do not look dead at all.

K: Nos, egyáltalán nem látszol halottnak.

M: That's what you say. You seem to know my state better than I do.

M: Mondod te. Úgy látszik, hogy te jobban tudod, milyen állapotban vagyok, mint én.

Q: Sorry. But I just do not understand. You say you are bodyless and mindless, while I see you very much alive and articulate.

K: Bocsánat. Én csak nem értem. Azt mondod, hogy test nélküli és elme nélküli vagy, miközben én úgy látlak, mint aki nagyon is élő, és magát kifejezni képes.

M: A tremendously complex work is going on all the time in your brain and body, are you conscious of it? Not at all. Yet for an outsider all seems to be going on intelligently and purposefully. Why not admit that one's entire personal life may sink largely below the threshold of consciousness and yet proceed sanely and smoothly?

M: Rettenetesen bonyolult működés megy végbe az agyadban és a testedben, tudatában vagy? Egyáltalán nem. Mégis, egy kívülállónak minden intelligensnek és átgondoltnak tűnik. Miért nem fogadod el, hogy az ember egész személyes élete nagymértékben lesüllyedhet a tudatküszöb alá, és mégis ésszerűen és zökkenőmentesen működik?

Q: Is it normal?

K: Normális ez?

M: What is normal? Is your life -- obsessed by desires and fears, full of strife and struggle, meaningless and joyless -- normal? To be acutely conscious of your body id it normal? To be torn by feelings, tortured by thoughts: is it normal? A healthy body, a healthy mind live largely unperceived by their owner; only occasionally, through pain or suffering they call for attention and insight. Why not extend the same to the entire personal life? One can function rightly, responding well and fully to whatever happens, without having to bring it into the focus of awareness. When self-control becomes second nature, awareness shifts its focus to deeper levels of existence and action.

M: Mi a normális? A te életed – vágyakkal és félelmekkel gyötörten, tele viszállyal és küzdelemmel, értelem és öröm nélkül – normális? Hirtelen tudatossá válni a testedre, az normális? Érzelmek, gondolatok által kínoztatni – az normális? Az egészséges test, az egészséges elme nagyobbrészt észrevétlen a tulajdonosa számára; csak esetenként, fájdalom vagy szenvedés révén követelnek figyelmet és bepillantást. Miért nem terjeszted ki ugyanezt egész személyes életedre? Az ember helyesen funkcionálhatna, megfelelően és teljesen reagálva bármire, ami történik, anélkül, hogy az éberség fókuszába kellene hozni. Amikor az önuralom második természetté válik, az éberség áttolja fókuszát a létezés és cselekvés mélyebb szintjeire.

Q: Don't you become a robot?

K: Nem váltál robottá?

M: What harm is there in making automatic, what is habitual and repetitive? It is automatic anyhow. But when it is also chaotic, it causes pain and suffering and calls for attention. The entire purpose of a clean and well-ordered life is to liberate man from the thraldom of chaos and the burden of sorrow.

M: Miért baj, hogy ami szokásos és ismétlődő, az automatikusan működik? Ez mindenképpen automatikus. De amikor kaotikus is, fájdalmat és szenvedést okoz, és figyelemért kiált. A tiszta és jól rendszerezett életnek minden szándéka, hogy megszabadítsa az embert a káosz leigázottságából,

és a szomorúság terhétől.

Q: You seem to be in favour of a computerised life.

K: Úgy tűnik, hogy te a komputerizált életet favorizálod.

M: What is wrong with a life which is free from problems? Personality is merely a reflection of the real. Why should not the reflection be true to the original as a matter of course, automatically? Need the person have any designs of its own? The life of which it is an expression will guide it. Once you realise that the person is merely a shadow of the reality, but not reality itself, you cease to fret and worry. You agree to be guided from within and life becomes a journey into the unknown.

M: Mi rossz van egy olyan életben, amely mentes a problémáktól? A személyiség pusztán a valóság tükörképe. Miért ne felelhetne meg a tükörkép az eredetinek természetesen, automatikusan? Szüksége van a személynek önmaga valamilyen tervére? Az élet, amelynek ez kifejeződése, támogatni fogja ezt. Amint felismered, hogy a személy pusztán a valóságnak egy árnyképe, de nem maga a valóság, abbahagyod a nyugtalankodást és aggodalmaskodást. Egyetértesz vele, hogy belülről vezettess, és az élet az ismeretlenbe irányuló utazássá válik.

13. The Supreme, the Mind and the Body

Questioner: From what you told us it appears that you are not quite conscious of your surroundings. To us you seem extremely alert and active. We cannot possibly believe that you are in a kind of hypnotic state, which leaves no memory behind. On the contrary, your memory seems excellent. How are we to understand your statement that the world and all it includes does not exist, as far as you are concerned.

Maharaj: It is all a matter of focus. Your mind is focussed in the world, mine is focussed in reality. It is like the moon in daylight -- when the sun shines, the moon is hardly visible. Or, watch how you take your food. As long as it is in your mouth, you are conscious of it; once swallowed, it does not concern you any longer. It would be troublesome to have it constantly in mind until it is eliminated. The mind should be normally in abeyance -- incessant activity is a morbid state. The universe works by itself -- that I know. What else do I need to know?

Q: So a *gnani* knows what he is doing only when he turns his mind to it; otherwise he just acts, without being concerned.

M: The average man is not conscious of his body as such. He is conscious of his sensations, feelings and thoughts. Even these, once detachment sets in, move away from the centre of consciousness and happen spontaneously and effortlessly.

Q: What then is in the centre of consciousness?

M: That which cannot be given name and form, for it is without quality and beyond consciousness. You may say it is a point in consciousness, which is

13. A Legfelsőbb, az Elme és a Test

Kérdező: Amiket mondasz abból úgy tűnik, hogy nem vagy egészen tudatában a környezetednek. Nekünk rendkívül elevennek és tevékenynek tűnsz. Nem tudjuk igazán elhinni, hogy te egyféle hipnotikus állapotban vagy, ami után nem marad emlék. Ellenkezőleg, úgy látszik, kitűnő memóriád van. Hogyan kell értenünk azt az állításodat, hogy a ami téged illet, a világ, és minden, amit az magában foglal, nem létezik?

Maharaj: Ez nézőpont kérdése. A te elméd a világra fókuszált, az enyém a valóságra. Ez olyan, mint a hold a nappali világosságban – amikor süt a nap, a hold alig látható. Vagy figyeld meg, ahogyan az ételt magadhoz veszed. Amíg a szádban van, addig tudatában vagy; amint lenyelted, nem törődsz vele tovább. Nagyon fáradságos lenne, ha az elme végig kísérné, amíg el nem távozik. Az elmének normál esetben hatályon kívül kell lennie – a szüntelen tevékenység kóros állapot. Az univerzum magától működik – ezt tudom. Mi egyebet kellene tudnom?

K: Tehát a *gnani* akkor tudja csak, hogy mit csinál, amikor az elméjét ráirányítja; egyébként anélkül cselekszik, hogy érintené a dolog.

M: Az átlagember nincs tudatban a testének, mint olyannak. Benyomásainak, érzéseinek és gondolatainak van tudatában. De a pártatlanság bekövetkeztekor még ezek is távolabb kerülnek a tudatosság középpontjától, és spontán és erőfeszítés nélkül zajlanak.

K: Mi van ekkor a tudatosság központjában?

M: Az, aminek nem adható név és forma, mert tulajdonságok nélküli, és tudatosságon túli. Mondhatni, ez a tudatosságnak egy olyan pontja,

beyond consciousness. Like a hole in the paper is both in the paper and yet not of paper, so is the supreme state in the very centre of consciousness, and yet beyond consciousness. It is as if an opening in the mind through which the mind is flooded with light. The opening is not even the light. It is just an opening.

amely túl van a tudatosságon. Mint ahogy a papírban lévő lyuk, amely benne is van papírban, meg nincs is, úgy van a legfelsőbb állapot a kellős közepén tudatosságnak, és mégis túl a tudatosságon. Mintha egy nyílás lenne az elmében, amelyen keresztül fény árasztja el az elmét. A nyílás még nem a fény. Az csak egy nyílás.

Q: An opening is just void, absence.

K: Egy nyílás csak üresség, hiány.

M: Quite so. From the mind's point of view, it is but an opening for the light of awareness to enter the mental space. By itself the light can only be compared to a solid, dense, rocklike, homogeneous and changeless mass of pure awareness, free from the mental patterns of name and shape.

M: Úgy van. Az elme nézőpontjából ez csak egy olyan nyílás a tudatosság fényén, amelyen beléphet a mentális ürességbe. A fény önmagában csak olyan, mint a tiszta tudatosság szilárd, sűrű, kőszerű, homogén és megváltozhatatlan tömege, amely mentes a nevek és formák mentális mintáitól.

Q: Is there any connection between the mental space and the supreme abode?

K: Van valamilyen kapcsolat a mentális üresség és a legfelsőbb között?

M: The supreme gives existence to the mind. The mind gives existence to the body.

M: A legfelsőbb ad létezést az elmének. Az elme ad létezést a testnek.

Q: And what lies beyond?

K: És mi van azon túl?

M: Take an example. A venerable Yogi, a master in the art of longevity, himself over 1000 years old, comes to teach me his art. I fully respect and sincerely admire his achievements, yet all I can tell him is: of what use is longevity to me? I am beyond time. However long a life may be, it is but a moment and a dream. In the same way I am beyond all attributes. They appear and disappear in my light, but cannot describe me. The universe is all names and forms, based on qualities and their differences, while I am beyond. The world is there because I am, but I am not the world.

M: Vegyünk egy példát. Egy tiszteletreméltó Yogi, a hosszú élet művészetének mestere, aki maga 1000 év fölötti kort megért, eljön hozzám, hogy megtanítsa nekem a művészetét. Én teljes mértékben tisztelem, és őszintén csodálom, amit elért, mégis csak azt tudom mondani neki: mi hasznom a hosszú életből? Én meghaladtam az időt. Bármilyen hosszú is legyen egy élet, az csak egy pillanat, és csak egy álom. Ugyanígy meghaladtam minden tulajdonságot. Megjelennek és eltűnnek fényemben, de nem tudnak leírni engem. Az univerzum nem más, mint tulajdonságokon, és azok eltérésein alapuló nevek és formák, míg én mindezeket meghaladtam. A világ van, mert én vagyok, de én nem a világ vagyok.

Q: But you are living in the world.

K: De a világban élsz.

M: That's what you say. I know there is a world, which includes this body and this mind, but I do not consider them to be more “mine” than other minds and bodies. They are there, in time and space, but I am timeless and spaceless.

M: Ezt te mondod. Tudom, hogy van világ, amely magában foglalja ezt az elmét és ezt a testet, de nem tekintem őket jobban „enyémnek” mint a többi elmét és testet. Ezek időben és térben vannak, de én időtlen és végtelen vagyok.

Q: But since all exists by your light, are you not the creator of the world?

K: De ha minden a te fényed által létezik, nem te vagy a világ teremtője?

M: I am neither the potentiality nor the actualisation, nor the actuality of things. In my light they come and go as the specks of dust dancing in the sunbeam. The light illumines the specks, but does not depend on them. Nor can it be said to create them. It cannot be even said to know them.

M: Sem a potencialitás, sem a megvalósítás, sem a valóságos dolgok nem vagyok. A fényemben ezek úgy jönnek és mennek, mint a napsugárban táncoló porszemek. A fény megvilágítja a porszemeket, de nem függ tőlük. Az sem mondható, hogy létrehozza őket. De még azt sem lehet mondani, hogy tud róluk.

Q: I am asking you a question and you are answering. Are you conscious of the question and the answer?

K: Én felteszek neked egy kérdést, te válaszolsz. Tudatában vagy a kérdésnek és a válasznak?

M: In reality I am neither hearing nor answering. In the world of events the question happens and the answer happens. Nothing happens to me. Everything just happens.

M: Valójában én sem nem hallok, sem nem válaszolok. Az események világában megtörténik a kérdés, és megtörténik a válasz. Semmi nem velem történik. Minden csak úgy megtörténik.

Q: And you are the witness?

K: És te a tanú vagy?

M: What does witness mean? Mere knowledge. It rained and now the rain is over. I did not get wet. I know it rained, but I am not affected. I just witnessed the rain.

M: Mit jelent, hogy tanú? Csupán tudomást. Eddig esett, és most elállt. Nem áztam meg. Tudom, hogy esett, de az nem volt rám hatással. Csak tanúja voltam az esőnek.

Q: The fully realised man, spontaneously abiding in the supreme state, appears to eat, drink and so on. Is he aware of it, or not?

K: A spontán módon a legfelsőbb állapotban lévő, teljesen megvalósult ember is láthatóan eszik, iszik stb. Tudatában van ennek, vagy sem?

M: That in which consciousness happens, the universal consciousness or mind, we call the ether of consciousness. All the objects of consciousness form the universe. What is beyond both, supporting both, is the supreme state, a state of utter stillness and silence. Whoever goes there, disappears. It is unreachable by words, or mind. You may call it God, or *Parabrahman*, or Supreme Reality, but these are names given by the mind. It is the nameless, contentless, effortless and spontaneous state, beyond being and not being.

M: Azt, ami a tudatosságot magában foglalja, az egyetemes tudatosságot, vagy elmét, úgy nevezzük, hogy a tudatosság mennyboltja. A tudatosság objektumai alkotják az univerzumot. Ami mindezeken túl van, mindezeket támogatja, a legfelsőbb állapot, a tökéletes nyugalom és csend állapota. Aki eljut oda, eltűnik. Ez szavakkal vagy elmével elérhetetlen. Nevezheted Istennek, vagy *Parabrahman*nak, vagy Legfelsőbb Valóságnak, de ezeket a neveket az elme adja. Ez egy léten és nemléten túli, kimondhatatlan, tartalom nélküli, erőfeszítés-mentes és spontán állapot.

Q: But does one remain conscious?

K: De megmarad a tudatosság?

M: As the universe is the body of the mind, so is consciousness the body of the supreme. It is not conscious, but it gives rise to consciousness.

M: Ahogy az univerzum az elmének a teste, úgy teste a tudatosságnak a legfelsőbb. Ő maga nem tudatos, de oka a tudatosságnak.

Q: In my daily actions much goes by habit, automatically. I am aware of the general purpose, but not of each movement in detail. As my consciousness broadens and deepens, details tend to recede, leaving me free for the general trends. Does not the same happens to a *gnani*, but more so?

K: Napi tevékenységeim többnyire megszokásból, automatikusan mennek végbe. Tudatában vagyok az általános célnak, de minden mozdulatnak nem. Ahogy tudatosságom szélesedik és mélyül, a részletek egyre inkább visszahúzódnak, szabadon hagyva engem az általános tendenciákra. Nem ugyanez történik egy *gnani* esetén, de még ennél is több?

M: On the level of consciousness -- yes. In the supreme state, no. This state is entirely one and indivisible, a single solid block of reality. The only way of knowing it is to be it. The mind cannot reach it. To perceive it does not need the senses; to know it, does not need the mind.

M: A tudatosság szintjén – igen. A legfelsőbb állapotban, nem. Az az állapot kizárólag egy és oszthatatlan, a valóság egyetlen, szilárd egységet alkotó blokkja. Megismerésének egyetlen módja azzá lenni. Az elme nem érheti azt el. Észleléséhez nincs szükség érzékszervekre; ismeréséhez nincs szükség elmére.

Q: That is how God runs the world.

K: Ez az, ahogy Isten a világot működteti.

M: God is not running the world.

M: Nem Isten működteti a világot.

Q: Then who is doing it?

M: Nobody. All happens by itself. You are asking the question and you are supplying the answer. And you know the answer when you ask the question. All is a play in consciousness. All divisions are illusory. You can know the false only. The true you must yourself *be*.

Q: There is the witnessed consciousness and there is the witnessing consciousness. Is the second the supreme?

M: There are the two -- the person and the witness, the observer. When you see them as one, and go beyond, you are in the supreme state. It is not perceivable, because it is what makes perception possible. It is beyond being and not being. It is neither the mirror nor the image in the mirror. It is what is -- the timeless reality, unbelievably hard and solid.

Q: The *gnani* -- is he the witness or the Supreme?

M: He is the Supreme, of course, but he can also be viewed as the universal witness.

Q: But he remains a person?

M: When you believe yourself to be a person, you see persons everywhere. In reality there are no persons, only threads of memories and habits. At the moment of realisation the person ceases. Identity remains, but identity is not a person, it is inherent in the reality itself. The person has no being in itself; it is a reflection in the mind of the witness, the 'I am', which again is a mode of being.

Q: Is the Supreme conscious?

M: Neither conscious nor unconscious, I am telling you from experience.

Q: *Pragnanam Brahma*. What is this *Pragna*?

M: It is the un-selfconscious knowledge of life itself.

Q: Is it vitality, the energy of life, livingness?

M: Energy comes first. For everything is a form of energy. Consciousness is most differentiated in the waking state. Less so in dream. Still less in sleep. Homogeneous -- in the fourth state. Beyond is the inexpressible monolithic reality, the abode of the *gnani*.

Q: I have cut my hand. It healed. By what power did it heal?

K: Akkor ki?

M: Senki. Minden önmagától történik. Te teszed fel a kérdést, és te válaszolsz. És már akkor tudod a választ, amikor a kérdést felteszed. Minden a tudatosság játéka. Minden felosztás illuzórikus. Csak a hamisat tudhatod. Az igazságnak *lenned* kell.

K: Van a szemlélt tudatosság és van a szemlélő tudatosság. A második a legfelsőbb?

M: Itt ez a két dolog – a személy és a tanú, a megfigyelő. Amikor egynek látod, és meghaladod őket, akkor vagy a legfelsőbb állapotban. Ez nem észlelhető, mert ez az, ami az észlelést lehetővé teszi. Ami túl van léten és nemléten. Ami nem a tükör, sem nem a tükörkép. Ez az, ami – az időtlen valóság, hihetetlenül kemény és szilárd.

K: A *gnani* – ő a szemlélő, vagy a Legfelsőbb?

M: A Legfelsőbb, természetesen, de tekinthető az univerzális szemlélőnek is.

K: De személy marad?

M: Amikor magadat személynek hiszed, akkor mindenütt személyeket látsz. A valóságban nincsenek személyek, csak emlékek és szokások szálai vannak. A megvalósulás pillanatában a személy megszűnik. Az identitás megmarad, de az identitás nem személy, az magának a valóságnak a velejárója. A személy nem bír önálló léttel, csak egy tükröződés a szemlélő elméjében, az ’én vagyok’-ban, egy újabb módjaként a létezésnek.

K: A Legfelsőbb tudatos?

M: Sem nem tudatos, sem nem nem-tudatos, ezt tapasztalatból mondom.

K: *Pragnanam Brahma*. Mi a *Pragna?*

M: Magának az életnek a tudatosság nélküli tudása.

K: Életerő, az élet energiája, élettelíség?

M: Energia elsősorban. Minthogy minden az energia egy formája. A tudatosság az ébrenlét állapotában a legdifferenciáltabb. Álomban kevésbé. Alváskor még kevésbé. A negyedik állapotban – homogén. Ezen a kifejezhetetlen monolitikus realitáson túl van a *gnani* tartózkodási helye.

K: Elvágtam a kezem. Meggyógyult. Milyen erő által gyógyult meg?

M: By the power of life.

Q: What is that power?

M: It is consciousness. AII is conscious.

Q: What is the source of consciousness?

M: Consciousness itself is the source of everything.

Q: Can there be life without consciousness?

M: No, nor consciousness without life. They are both one. But in reality only the Ultimate is. The rest is a matter of name and form. And as long as you cling to the idea that only what has name and shape exists, the Supreme will appear to you nonexisting. When you understand that names and shapes are hollow shells without any content whatsoever, and what is real is nameless and formless, pure energy of life and light of consciousness, you will be at peace -- immersed in the deep silence of reality.

Q: If time and space are mere illusions and you are beyond, please tell me what is the weather in New York. Is it hot or raining there?

M: How can I tell you? Such things need special training. Or, just travelling to New York. I may be quite certain that I am beyond time and space, and yet unable to locate myself at will at some point of time and space. I am not interested enough; I see no purpose in undergoing a special Yogic training. I have just heard of New York. To me it is a word. Why should I know more than the word conveys? Every atom may be a universe, as complex as ours. Must I know them all? I can -- if I train.

Q: In putting the question about the weather in New York, where did I make the mistake?

M: The world and the mind are states of being. The supreme is not a state. It pervades, all states, but it is not a state of something else. It is entirely uncaused, independent, complete in itself, beyond time and space, mind and matter.

Q: By what sign do you recognise it?

M: That's the point that it leaves no traces. There is nothing to recognise it by. It must be seen directly, by giving up all search for signs and approaches. When all names and forms have been given up, the real is with you. You need not seek it. Plurality and diversity are the play of the mind only. Reality is one.

M: Az életerő által.

K: Mi ez az erő?

M: Tudatosság. Minden tudatos.

K: Mi a tudatosság forrása?

M: Maga a tudatosság a forrása mindennek.

K: Lehet élet tudatosság nélkül?

M: Nem, és tudatosság sem élet nélkül. Ezek egyek. De valójában csak a Végső létezik. A maradékról szól a név és a forma. És amíg ahhoz az ideához ragaszkodsz, hogy csak a névvel és formával rendelkezők a létezők, a Legfelsőbb számodra nem létezőnek fog tűnni. Amikor megérted, hogy a nevek és formák minden tartalmat nélkülöző üres héjak, és a valódi név és formanélküli, tiszta életenergia, tudatosság-fény, akkor megtaláltad a békét – és belemerülsz a valóság mély csendjébe.

K: Ha az idő és tér puszta illúziók és te meghaladtad azokat, mondd meg kérlek, milyen idő van New Yorkban? Süt a nap, vagy esik?

M: Hogy tudnám én ezt megmondani neked? Az ilyen dolgokhoz speciális gyakorlás szükséges. Vagy csak New Yorkba kell utazni. Egészen biztos, hogy meghaladtam az időt és a teret, és mégsem vagyok képes áthelyezni magam az idő és tér tetszés szerinti pontjára. Nem érdekel a dolog eléggé; azt hiszem, nincs szándékomban elvégezni egy speciális Yoga tréninget. Én csak hallomásból ismerem New Yorkot. Számomra ez csak egy szó. Miért kellene többet tudnom annál, mint amit a szó hordoz? Minden atom egy, a mienkéhez hasonló bonyolultságú univerzum. Kell nekem mindegyiküket ismerni? Ismerhetném – ha gyakorolnék.

K: A New Yorki időjárásról feltett kérdésemben hol a hiba?

M: A világ és az elme a létezés állapotai. A legfelsőbb nem állapot. Áthat minden állapotot, de nem állapota valami másnak. Teljesen ok nélküli, független, önmagában teljes, túl időn és téren, elmén és anyagon.

K: De milyen jelek alapján ismerhető fel?

M: Ez a lényeg, hogy nem hagy nyomokat. Semmi nem teszi lehetővé a felismerését. Közvetlenül kell látni, feladva mindenféle keresését jeleknek és megközelítéseknek. Amikor minden nevet és formát feladtál, a valóság van veled. Sokféleség és különbözőség játéka csak az elmének. A valóság egy.

Q: If reality leaves no evidence, there is no speaking about it.

M: It *is*. It cannot be denied. It is deep and dark, mystery beyond mystery. But it *is*, while all else merely happens.

Q: Is it the Unknown?

M: It is beyond both, the known and the unknown. But I would rather call it the known, than the unknown. For whenever something is known, it is the real that is known.

Q: Is silence an attribute of the real?

M: This too is of the mind. All states and conditions are of the mind.

Q: What is the place of *samadhi*?

M: Not making use of one's consciousness is *samadhi*. You just leave your mind alone. You want nothing, neither-from your body nor from your mind.

K: Ha a valóságra nincs bizonyíték, akkor nincs róla mit beszélni.

M: Az *van.* Cáfolhatatlan. Mély és sötét, misztérium feletti misztérium. De *van,* míg minden más pusztán történik.

K: Az az Ismeretlen?

M: Az túl van mind ismerten, mind ismeretlenen. De inkább az ismertnek nevezném, mint az ismeretlennek. Mert bármikor, amikor valami ismert, a valódi az, ami ismert.

K: Tulajdonsága a csend a valóságnak?

M: Ez is az elme sajátja. Minden állapot és feltétel az elme sajátja.

K: Hol a *samadhi* helye?

M: A tudatosság nem használata a *samadhi*. Csak hagyd elmédet magára. Ne akarj semmit, sem a testedtől, sem az elmédtől.

14. Appearances and the Reality

Questioner: Repeatedly you have been saying that events are causeless, a thing just happens and no cause can be assigned to it. Surely everything has a cause, or several causes. How am I to understand the causelessness of things?

Maharaj: From the highest point of view the world has no cause.

Q: But what is your own experience?

M: Everything is uncaused. The world has no cause.

Q: I am not enquiring about the causes that led to the creation of the world. Who has seen the creation of the world? It may even be without a beginning, always existing. But I am not talking of the world. I take the world to exist -- somehow. It contains so many things. Surely, each must have a cause, or several causes.

M: Once you create for yourself a world in time and space, governed by causality, you are bound to search for and find causes for everything. You put the question and impose an answer.

Q: My question is very simple: I see all kinds of things and I understand that each must have a cause, or a number of causes. You say they are uncaused -- from your point of view. But, to you nothing has being and, therefore, the question of

14. Látszatok és a realitás

Kérdező: Több ízben említetted, hogy az események ok nélküliek, a dolgok csak úgy megtörténnek, és nem tulajdonítható nekik ok. Biztos van mindennek oka, esetleg több is. Hogy kell értelmeznem a dolgok ok nélküliségét?

Maharaj: A legfelsőbb nézőpontból a világnak nincs oka.

K: De mi a te tapasztalatod?

M: Minden önmagától való. A világnak nincs oka.

K: Nem a világ teremtéséhez vezető okokat tudakolom. Ki látta a világ teremtését? Lehet, hogy az kezdet nélküli, örökké létező. De én nem a világról beszélek. A világot– valami módon – létezőnek tételezem. Bizonyára minden rendelkezik okkal, vagy okokkal.

M: Amint teremtesz magadnak egy idő- és térbeli, kauzalitás által kormányozott világot, akkor arra kényszerülsz, hogy mindennek az okát keresd. Felteszed a kérdést, és előírsz egy választ.

K: A kérdésem nagyon egyszerű: a dolgokat látva úgy gondolom, hogy mindegyiknek kell, hogy legyen egy, vagy számos oka. Te azt mondod, hogy – a te nézőpontodból – ok nélküliek. De számodra semmi nem létezik, ezért a kauzalitás kérdése fel sem

causation does not arise. Yet you seem to admit the existence of things, but deny them causation. This is what I cannot grasp. Once you accept the existence of things, why reject their causes?

merül. Mégis úgy tűnik, hogy a dolgok létezését elfogadod, csak okozatiságukat tagadod. Ez az, amit nem tudok megérteni. Ha egyszer elfogadod a dolgok létezését, miért utasítod el azok okait?

M: I see only consciousness, and know everything to be but consciousness, as you know the picture on the cinema screen to be but light.

M: Én csak tudatosságot látok, és mindent csak tudatosságként ismerek, mint ahogy te tudod, hogy a mozivásznon lévő kép csak fény.

Q: Still, the movements of light have a cause.

K: Node a fény mozgásainak oka van.

M: The light does not move at all. You know very well that the movement is illusory, a sequence of interceptions and colourings in the film. What moves is the film -- which is the mind.

M: A fény egyáltalán nem mozog. Nagyon jól tudod, hogy a mozgás illuzórikus, megszakítások és színeződések sorozata a film. Ami mozog, az a film – vagyis az elme.

Q: This does not make the picture causeless. The film is there, and the actors with the technicians, the director, the producer, the various manufacturers. The world is governed by causality. Everything is inter-linked.

M: Ez nem teszi a képet oktalanná. Ott van a film, és aztán a művész a technikusokkal, a rendező, a producer, a különböző gyártók. A világot okok által vezérelt. Minden összekapcsolódik.

M: Of course, everything is inter-linked. And therefore everything has numberless causes. The entire universe contributes to the least thing. A thing is as it is, because the world is as it is. You see, you deal in gold ornaments and I -- in gold. Between the different ornaments there is no causal relation. When you re-melt an ornament to make another, there is no causal relation between the two. The common factor is the gold. But you cannot say gold is the cause. It cannot be called a cause, for it causes nothing by itself. It is reflected in the mind as 'I am', as the ornament's particular name and shape. Yet all is only gold. In the same way reality makes everything possible and yet nothing that makes a thing what it is, its name and form, comes from reality.

M: Természetesen, minden összekapcsolódik. És ezért mindennek megszámlálhatatlan oka van. Az egész univerzum közreműködik a legkisebb dologban is. Minden dolog azért olyan, amilyen, mert a világ olyan amilyen. Nézd, te az arany ékszerekkel foglalkozol, és én – az arannyal. A különböző ékszerek között nincs oksági összefüggés. Amikor beolvasztasz egy ékszert, hogy másikat csinálj, nincs oksági összefüggés a kettő között. A közös tényező az arany. De nem mondhatod, hogy az arany az ok. Nem nevezhető oknak, mert önmagában semmit nem okoz. Az elmében 'én vagyok'-ként, a dísztárgyak egyedi neveként és formájaként tükröződik. Mégis minden csak arany. Ugyanilyen módon a valóság tesz mindent lehetségessé, és mégsincs semmi, ami azzá teszi a dolgot, ami, annak neve és formája a valóságból jön.

But why worry so much about causation? What do causes matter, when things themselves are transient? Let come what comes and let go what goes -- why catch hold of things and enquire about their causes?

De miért kellene annyira aggódni az okság miatt? Mi teszi az okokat fontossá, mikor a dolgok maguk múlandók? Hadd jöjjön, ami jön, és hadd menjen, ami megy – miért ragadnánk meg a dolgokat és kutatnánk azok okait?

Q: From the relative point of view, everything must have a cause.

K: Viszonylagos nézőpontból mindennek kell, hogy oka legyen.

M: Of what use is the relative view to you? You are able to look from the absolute point of view -- why go back to the relative? Are you afraid of the absolute?

M: Mi haszna a viszonylagos nézőpontnak számodra? Képes vagy abszolút nézőpontból nézni – miért lépsz vissza a viszonylagoshoz? Félsz az abszolúttól?

Q: I am afraid. I am afraid of falling asleep over my so-called absolute certainties. For living a life decently absolutes don't help. When you need a shirt, you buy cloth, call a tailor and so on.

K: Félek. Félek, hogy álomba zuhanok az én úgynevezett abszolút bizonyosságaimon túl. Abban, hogy az életet elfogadható módon éld, az abszolút nem segít. Amikor ruhára van szükséged anyagot veszel, keresel egy szabót, és így tovább.

M: All this talk shows ignorance.

M: Ez az egész beszéd tudatlanságra utal.

Q: And what is the knower's view?

K: És mi a tudó nézőpontja?

M: There is only light and the light is all. Everything else is but a picture made of light. The picture is in the light and the light is in the picture. Life and death, self and not-self --- abandon all these ideas. They are of no use to you.

M: Csak fény van, és a fény minden. Minden más csak fényből készült kép. A kép a fényben van, és a fény a képben. Élet és halál, Én és nem-Én – add fel mindezen ideákat. Azoknak semmi hasznuk számodra.

Q: From what point of view you deny causation? From the relative -- the universe is the cause of everything. From the absolute -- there is no thing at all.

K: Milyen nézőpontból tagadod az okságot? Relatív nézőpontból – az univerzum az oka mindennek. Abszolút nézőpontból – egyáltalán nem léteznek dolgok.

M: From which state are you asking?

M: Milyen állapotból kérdezel?

Q: From the daily waking state, in which alone all these discussions take place.

K: A mindennapos ébrenlét állapotából, amelyben kizárólag ezek a magyarázatok léteznek.

M: In the waking state all these problems arise, for such is its nature. But, you are not always in that state. What good can you do in a state into which you fall and from which you emerge, helplessly. In what way does it help you to know that things are causally related -- as they may appear to be in your waking state?

M: Mindezen problémák az ébrenléti állapotban annak ilyetén természete miatt merülnek. De nem mindig vagy abban az állapotban. Mi jót tehetsz egy olyan állapotban, amelybe belezuhansz, majd előbukkansz belőle, tehetetlenül? Mi módon segít ez, megismerd a dolgok oksági függését – amiképpen azok ébrenléti állapotodban mutatkozhatnak?

Q: The world and the waking state emerge and subside together.

K: A világ és az ébrenléti állapot együtt jelennek meg és szállnak alá.

M: When the mind is still, absolutely silent, the waking state is no more.

M: Amikor az elme csendes, abszolút csendes, az ébrenléti állapot nem létezik többé.

Q: Words like God, universe, the total, absolute, supreme are just noises in the air, because no action can be taken on them.

K: Az olyan szavak, mint Isten, világmindenség, abszolút, legfelsőbb pusztán zajok a levegőben, mert semmilyen tevékenység nem köthető hozzájuk.

M: You are bringing up questions which you alone can answer.

M: Olyan kérdéseket vetsz fel, amelyeket egyedül te tudsz megválaszolni.

Q: Don't brush me off like this. You are so quick to speak for the totality, the universe and such imaginary things. They cannot come and forbid you to talk on their behalf. I hate those irresponsible generalizations. And you are so prone to personalise them. Without causality there will be no order; nor purposeful action will be possible.

K: Ne rázz le ezen a módon. Olyan gyorsan átváltod a témát a totalitásra, az univerzumra és hasonló elképzelt dolgokra. Azok nem tudnak idejönni, és megtiltani, hogy az érdekükben beszélj. Utálom a meggondolatlan általánosításokat. És nagyon hajlamos vagy rá, hogy egyénivé formáld azokat. Kauzalitás nélkül nem lenne rend, és tervszerű tevékenység sem lenne lehetséges.

M: Do you want to know all the causes of each event? Is it possible?

M: Szeretnéd tudni mindegyik esemény összes okát? Lehetséges ez?

Q: I know it is not possible. All I want to know is if there are causes for everything and the causes can be influenced, thereby affecting the events?

K: Tudom, hogy nem lehetséges. Csak annyit akarok tudni, hogy van-e oka mindennek, és az okok befolyásolhatók-e, ezáltal lehet-e hatni az eseményekre?

M: To influence events, you need not know the causes. What a roundabout way of doing things. Are you not the source and the end of every event? Control it at the source itself.

M: Az események befolyásolásához nem kell ismerned az okokat. Micsoda kerülőút a cselekvéshez. Nem te vagy a kiindulópontja és a vége minden eseménynek? Ellenőrizd azt magánál a forrásnál.

Q: Every morning I pick up the newspaper and read with dismay that the world's sorrows -- poverty, hatred and wars -- continue unabated. My questions are concerning the fact of sorrow, the cause, the remedy. Don't brush me off saying that it is Buddhism. Don't label me. Your insistence on causelessness removes all hope of the world ever changing.

K: Minden reggel veszem az újságot, és kétségbeeséssel telve olvasom, hogy a világ fájdalmai – szegénység, gyűlölködés és háborúk – továbbra sem csökkennek. A kérdéseim e fájdalom tényéhez, az okokhoz, az ellenszerhez kapcsolódnak. Ne rázz le mindig azzal, hogy ez Buddhizmus. Ne címkézz engem. Az okság nélküliség hangoztatásával minden reményemet elveszed, hogy a világ valaha megváltozik.

M: You are confused, because you believe that you are in the world, not the world in you. Who came first -- you or your parents? You imagine that you were born at a certain time and place, that you have a father and a mother, a body and a name. This is your sin and your calamity. Surely you can change your world if you work at it. By all means, work. Who stops you? I have never discouraged you. Causes or no causes, you have made this world and you can change it.

M: Össze vagy zavarodva, mert azt hiszed, hogy te vagy a világban, nem a világ tebenned. Ki jött előbb – te vagy a szüleid? Azt képzeled, hogy megszülettél egy bizonyos időben és helyen, hogy van egy apád és egy anyád, egy tested és egy neved. Ez bűnöd, és balsorsod. Bizonyára meg tudod változtatni a világodat, ha dolgozol rajta. Természetesen, dolgozz rajta. Ki tart vissza? Én ezt soha nem helytelenítem. Okok vagy nem okok, te csináltad ezt a világot, és te tudod megváltoztatni azt.

Q: A causeless world is entirely beyond my control.

K: Egy ok nélküli világ teljes egészében az ellenőrzésemen kívül áll.

M: On the contrary, a world of which you are the only source and ground is fully within your power to change. What is created can be always dissolved and re-created. All will happen as you want it, provided you really want it.

M: Ellenkezőleg, egy olyan világot, amelynek te vagy az egyedüli forrása, és alapja, teljesen a te hatalmadban áll megváltoztatni. Ami teremtetett, mindig megszüntethető és újrateremthető. Minden úgy fog történni, ahogy te akarod, feltéve, hogy valóban akarod azt.

Q: All I want to know is how to deal with the world's sorrows.

K: Csak azt akarom tudni, hogyan kezeljem a világ csapásait.

M: You have created them out of your own desires and fears, you deal with them. All is due to your having forgotten your own being. Having given reality to the picture on the screen, you love its people and suffer for them and seek to save them. It is just not so. You must begin with yourself. There is no other way. Work, of course. There is no harm in working.

M: Te hoztad létre őket, a saját vágyaidból és félelmeidből, bánj is velük. Mindez a miatt van, hogy elfelejtkeztél saját létedről. Realitást adva a film képeinek, megszeretted a rajta lévő embereket, szenvedsz értük, és megmentésükre törekszel. Csakhogy ez nem így van. Önmagaddal kell kezdened. Nincs más út. Dolgozz, természetesen. Semmi baj nincs a munkával.

Q: Your universe seems to contain every possible experience. The individual traces a line through it and experiences pleasant and unpleasant states. This gives rise to questioning and seeking, which broaden the outlook and enable the individual to go beyond his narrow and self-created world limited and self-centred. This personal world can be changed -- in time. The universe is timeless and perfect.

K: Úgy látszik, hogy a te univerzumod minden lehetséges tapasztalatot tartalmaz. Az egyén egy rajta keresztül haladó vonalat követve kellemes és kellemetlen állapotokat tapasztal. Ez kérdezéshez és kereséshez vezet, amely szélesíti látókörét, és lehetővé teszi, hogy meghaladja az ő szűk, és maga teremtette korlátos világát, és önközpontúságát. Ez a személyes világ megváltoztatható – idővel. Az univerzum időtlen, és tökéletes.

M: To take appearance for reality is a grievous sin and the cause of all calamities. You are the all-pervading, eternal and infinitely creative awareness -- consciousness. All else is local and temporary. Don't forget what you are. In the meantime work to your heart's content. Work and knowledge should go hand in hand.

M: Azt feltételezni, hogy a realitásnak külső megjelenése van, fájdalomhoz vezető oktalanság, és minden szerencsétlenség oka. Te vagy a mindent betöltő, örök és végtelen teremtő éberség – tudatosság. Minden más helyi jellegű, és átmeneti. Ne feledd, mi vagy. Dolgozz közben szíved elégedettségén. Munka és tudás kéz a kézben kell, hogy haladjanak.

Q: My own feeling is that my spiritual development is not in my hands. Making one's own plans and carrying them out leads no where. I just run in circles round myself. When God considers the fruit to be ripe, He will pluck it and eat it. Whichever fruit seems green to Him will remain on the world's tree for another day.

K: Az az érzésem, hogy spirituális fejlődésem nem az én hatásköröm. Saját terv készítése, és annak kivitelezése, sehová sem vezet. Csak körbe-körbe futok magam körül. Isten látja, hogy a gyümölcs megérett, akkor Ő leszakítja, és megeszi. Ha valamely gyümölcs zöldnek tetszik Neki, fennhagyja a világ fáján, még egy napra.

M: You think God knows you? Even the world He does not know.

M: Azt hiszed, Isten tud rólad? Még a világról sem tud.

Q: Yours is a different God. Mine is different. Mine is merciful. He suffers along with us.

K: A tied egy másik Isten. Az enyém más. Az enyém irgalmas. Ő velünk együtt szenved.

M: You pray to save one, while thousands die. And if all stop dying, there will be no space on earth

M: Te egy megmentéséért imádkozol, miközben ezrek halnak meg. És ha megszűnne a halál, elfogyna a hely a Földön.

Q: I am not afraid of death. My concern is with sorrow and suffering. My God is a simple God and rather helpless. He has no power to compel us to be wise. He can only stand and wait.

K: Én nem félem a halált. Az én gondom a csapások és a szenvedés. Az én Istenem egyszerű Isten, és eléggé tehetetlen. Nincs hatalma arra kényszeríteni, hogy bölcsek legyünk. Ő csak áll és vár.

M: If you and your God are both helpless, does it not imply that the world is accidental? And if it is. the only thing you can do is to go beyond it.

M: Ha te és a te Istened is tehetetlenek vagytok, abból nem az következik, hogy a világ esetleges? És ha így van, az egyetlen dolog, amit tehetsz, meghaladni azt.

15. The *Gnani*

Questioner: Without God's power nothing can be done. Even you would not be sitting here and talking to us without Him.

Maharaj: All is His doing, no doubt. What is it to me, since I want nothing? What can God give me, or take away from me? What is mine is mine and was mine even when God was not. Of course, it is a very tiny little thing, a speck -- the sense 'I am', the fact of being. This is my own place, nobody gave it to me. The earth is mine; what grows on it is God's.

Q: Did God take the earth on rent from you?

M: God is my devotee and did all this for me.

Q: Is there no God apart from you?

15. A *Gnani*

Kérdező: Isten hatalma nélkül semmit nem lehet tenni. Még te sem ülhetnél itt, és beszélhetnél nekünk Róla.

Maharaj: Minden az ő műve, nincs kétség. Mi az nekem, miután semmit nem akarok? Mi az, amit Isten adhat nekem, vagy elvehet tőlem? Ami az enyém, az az enyém, és még akkor is az enyém volt, amikor Isten nem volt. Természetesen, ez egy nagyon apró, kicsi dolog, egy szikra – az 'én vagyok' érzése, a létezés ténye. Ez az én saját helyem, ezt senki nem adta nekem. A Föld az enyém; ami rajta nő, az Istené.

K: Isten bérbe vette tőled a Földet?

M: Isten az én imádóm, és mindezt értem tette.

K: Isten nem tőled különálló?

M: How can there be? 'I am' is the root, God is the tree. Whom am I to worship, and what for?

M: Hogyan lehetne az? 'Én vagyok' a gyökér, Isten a fa. Kit kellene imádjak, és miért?

Q: Are you the devotee or the object of devotion?

K: Te az imádó vagy, vagy pedig az imádat tárgya?

M: I am neither, I am devotion itself.

M: Egyik sem vagyok, én maga az imádat vagyok.

Q: There is not enough devotion in the world.

K: Nincs elég odaadás a világban.

M: You are always after the improvement of the world. Do you really believe that the world is waiting for you to be saved?

M: Állandóan a világ jobbítását keresed. Valóban azt hiszed, hogy a világ arra vár, hogy te megmentsd?

Q: I just do not know how much I can do for the world. All I can do, is to try. Is there anything else you would like me to do?

K: Csak nem tudom, hogy mennyit tehetek a világért. Amit megtehetek, azt mind megpróbálom. Van valami egyéb, amit szeretnél, hogy megtegyek?

M: Without you is there a world? You know all about the world, but about yourself you know nothing. You yourself are the tools of your work, you have no other tools. Why don't you take care of the tools before you think of the work?

M: Nélküled létezik a világ? Mindent tudsz a világról, de önmagadról nem tudsz semmit. Te magad vagy az eszköz a munkádhoz, nincs szükséged más eszközökre. Miért nem gondoskodsz az eszközökről, mielőtt a munkára gondolsz?

Q: I can wait, while the world cannot.

K: Én tudok várni, míg a világ nem tud.

M: By not enquiring you keep the world waiting.

M: Kutatás nélkül a világot várakozásban tartod.

Q: Waiting for what?

K: Mire való várakozásban?

M: For somebody who can save it.

M: Valakire, aki megmentheti.

Q: God runs the world, God will save it.

K: Isten működteti a világot, Isten fogja megmenteni.

M: That's what you say. Did God come and tell you that the world is His creation and concern and not yours?

M: Ezt te mondod. Isten jött és azt mondta neked, hogy a világ az Ő teremtése és érdekeltsége, és nem a tiéd?

Q: Why should it be my sole concern?

K: Miért kellene annak az én egyedüli érdekeltségemnek lenni?

M: Consider. The world in which you live, who else knows about it?

M: Fontold meg. A világról, amelyben élsz, ki tud még?

Q: You know. Everybody knows.

K: Te tudsz. Mindenki tud.

M: Did anybody come from outside of your world to tell you? Myself and everybody else appear and disappear in your world. We are all at your mercy.

M: Jött bárki a világodon kívülről, hogy ezt elmondja neked? Én magam, és mindenki más megjelenünk, és eltűnünk a te világodban. Mi mind neked vagyunk kiszolgáltatva.

Q: It cannot be so bad. I exist in your world as you exist in mine.

K: Az nem lehet olyan rossz. Én is úgy létezem a te világodban, mint ahogy te létezel az enyémben.

M: You have no evidence of my world. You are completely wrapped up in the world of your own making.

M: Neked nincs bizonyítékod az én világomról. Teljesen be vagy burkolózva a saját magad készítette világba.

Q: I see. Completely, but -- hopelessly?

K: Értem. Teljesen, de – reménytelenül?

M: Within the prison of your world appears a man

M: A világod börtönében megjelenik egy ember, aki

who tells you that the world of painful contradictions, which you have created, is neither continuous nor permanent and is based on a misapprehension. He pleads with you to get out of it, by the same way by which you got into it. You got into it by forgetting what you are and you will get out of it by knowing yourself as you are.

közli veled, hogy a fájdalmas ellentmondások, amiket teremtettél, se nem folyamatosak, se nem tartósak, és tévedésen alapulnak. Igyekszik rávenni, hogy lépj ki belőle, ugyanazon a módon, ahogy beléptél. Azáltal léptél be, hogy elfelejtetted ki vagy, és azáltal fogsz kilépni, hogy megismered magad, annak, aki vagy.

Q: In what way does it affect the world?

K: Milyen módon hat ez a világra?

M: When you are free of the world, you can do something about it. As long as you are a prisoner of it, you are helpless to change it. On the contrary, whatever you do will aggravate the situation.

M: Amikor mentes vagy a világtól, tudsz tenni valamit érte. Amíg a rabja vagy, tehetetlen vagy megváltoztatni azt. Ellenkezőleg, bármit teszel, súlyosbítani fogod a helyzetet.

Q: Righteousness will set me free.

K: Az igazságos cselekedet szabaddá tesz.

M: Righteousness will undoubtedly make you and your world a comfortable, even happy place. But what is the use? There is no reality in it. It cannot last.

M: Az igazságos cselekedet kétségtelenül téged és a világodat nyugodt lelkiismeretűvé, sőt boldog hellyé tesz. De mi a gyakorlat? Ennek nincs realitása. Ez nem lehet tartós.

Q: God will help.

K: Isten segíteni fog.

M: To help you God must know your existence. But you and your world are dream states. In dream you may suffer agonies. None knows them, and none can help you.

M: Ahhoz, hogy segítsen, Istennek tudnia kell a létezésedről. De te a világoddal együtt állom állapot vagytok. Előfordulhat, hogy álmodás közben gyötrődsz. Senki nem tud róla, és senki nem tud segíteni rajta.

Q: So all my questions, my search and study are of no use?

K: Tehát minden kérdésem, keresésem és tanulásom hiábavaló?

M: These are but the stirrings of a man who is tired of sleeping. They are not the causes of awakening, but its early signs. But, you must not ask idle questions, to which you already know the answers.

M: Ez csak egy alvásba belefáradt ember ébredezése. Nem okai a felébredésnek, csak korai jelei annak. De nem szabad olyan hiábavaló kérdéseket feltenned, amelyekre már tudod a választ.

Q: How am I to get a true answer?

K: Hogyan kapom meg az igazi választ?

M: By asking a true question -- non-verbally, but by daring to live according to your lights. A man willing to die for truth will get it.

M: Az igazi kérdés feltevésével – nem szavak által, hanem fényeddel összhangban lévő, bátor élettel. Az kapja meg, aki kész meghalni az igazságért.

Q: Another question. There is the person. There is the knower of the person. There is the witness. Are the knower and the witness the same, or are they separate states?

K: Más kérdés. Van a személy. Van az, aki a személyt ismeri. Van a tanú. Lehet-e ugyanaz az ismerő és a tanú, vagy ezek eltérő állapotok?

M: The knower and the witness are two or one? When the knower is seen as separate from the known, the witness stands alone. When the known and the knower are seen as one, the witness becomes one with them.

M: Az ismerő és a tanú kettő, vagy egy? Amikor az ismerő és az ismert különbözőnek látszik, akkor a tanú önálló. Amikor az ismert és az ismerő egynek látszik, akkor a tanú eggyé válik velük.

Q: Who is the *gnani*? The witness or the supreme?

K: Ki a *gnani?* A tanú, vagy a legfelsőbb?

M: The *gnani* is the supreme and also the witness. He is both being and awareness. In relation to

M: A *gnani* a legfelsőbb is, és a tanú is. Ő a létezés, és ugyanakkor az éberség is. A tudatossághoz

consciousness he is awareness. In relation to the universe he is pure being.

viszonyítva, ő az éberség. Az univerzumhoz viszonyítva, ő a tiszta létezés.

Q: And what about the person? What comes first, the person or the knower.

K: És mi a véleményed a személyről? Melyik az első, a személy vagy az ismerő?

M: The person is a very small thing. Actually it is a composite, it cannot be said to exist by itself. Unperceived, it is just not there. It is but the shadow of the mind, the sum total of memories. Pure being is reflected in the mirror of the mind, as knowing. What is known takes the shape of a person, based on memory and habit. It is but a shadow, or a projection of the knower onto the screen of the mind.

M: A személy egy nagyon csekély dolog. Voltaképpen összetett, de nem tekinthető önmagától létezőnek. Észlelhetetlen, csaknem nincs. Pusztán az elme árnyéka, az emlékek összessége. A tiszta létezés az elme tükrében, tudásként tükröződik. Az ismert ölti fel a személy emlékezeten és megjelenésen alapuló formáját, ami csak az ismerőnek az elme képernyőjére vetülő árnyéka, illetve kivetítése.

Q: The mirror is there, the reflection is there. But where is the sun?

K: A tükör ott van, a tükörkép ott van. De hol a nap?

M: The supreme is the sun.

M: A legfelsőbb a nap.

Q: It must be conscious.

K: Annak tudatosnak kell lennie.

M: It is neither conscious nor unconscious. Don't think of it in terms of consciousness or unconsciousness. It is the life, which contains both and is beyond both.

M: A legfelsőbb sem nem tudatos, sem nem tudattalan. Ne tudatosság és tudattalanság terminusaiban gondolkozz. A legfelsőbb a mindent magában foglaló, és mindenek fölött álló élet.

Q: Life is so intelligent. How can it be unconscious?

K: Az élet annyira intelligens. Hogyan lehetne tudattalan?

M: You talk of the unconscious when there is a lapse in memory. In reality there is only consciousness. All life is conscious, all consciousness -- alive.

M: Tudattalanságról emlékezetkihagyás esetén beszélsz. A valóságban csak tudatosság van. Minden élet tudatos, minden tudatosság – élő.

Q: Even stones?

K: Még a kövek is?

M: Even stones are conscious and alive.

M: Még a kövek is tudatosak és élők.

Q: The worry with me is that I am prone to denying existence to what I cannot imagine.

K: Aggasztó, hogy hajlok az olyan létezés elutasítására, amit nem tudok elképzelni.

M: You would be wiser to deny the existence of what you imagine. It is the imagined that is unreal.

M: Bölcsebben tennéd, ha annak a létezését utasítanád el, amit elképzelsz. Az elképzelt az, ami nem valós.

Q: Is all imaginable unreal?

K: Minden elképzelhető valótlan?

M: Imagination based on memories is unreal. The future is not entirely unreal.

M: Az emlékezetre alapozott elképzelés a valótlan. A jövő nem teljesen valószerűtlen.

Q: Which part of the future is real and which is not?

K: A jövőnek melyik része valós, és melyik nem?

M: The unexpected and unpredictable is real.

M: A váratlan, és kiszámíthatatlan a valós.

16. Desirelessness, the Highest Bliss

16. Vágynélküliség, a legnagyobb boldogság

Questioner: I have met many realised people, but never a liberated man. Have you come across a liberated man, or does liberation mean, among other things, also abandoning the body?

Kérdező: Sok megvalósult embert láttam, de megszabadult embert soha. Te találkoztál már megszabadult emberrel, vagy a megszabadulás is, mint sok más dolog, egyben a test feladását is jelenti?

Maharaj: What do you mean by realisation and liberation?

Maharaj: Mit értesz megvalósulás és megszabadulás alatt?

Q: By realisation I mean a wonderful experience of peace, goodness and beauty, when the world makes sense and there is an all-pervading unity of both substance and essence. While such experience does not last, it cannot be forgotten. It shines in the mind, both as memory and longing. I know what I am talking about, for I have had such experiences.

K: Megvalósulás alatt a békének, jóságnak, és szépségnek azt a csodálatos tapasztalatát értem, amikor a világnak értelme van, és kialakul annak mindenre kiterjedő egysége, mind szubsztanciális, mind esszenciális értelemben. Amíg egy ilyen tapasztalat nem válik állandóvá, addig nem feledhető. Ott ragyog az elmében, mint emlékezet, mint sóvárgás. Tudom, miről beszélek, mert van némi tapasztalatom.

By liberation I mean to be permanently in that wonderful state. What I am asking is whether liberation is compatible with the survival of the body.

Megszabadulás alatt az ebben a csodálatos állapotban való folyamatos tartózkodást értem. A kérdés az, hogy a megszabadulás összeegyeztethető-e a test túlélésével.

M: What is wrong with the body?

M: Mi a baj a testtel?

Q: The body is so weak and short-lived. It creates needs and cravings. It limits one grievously.

K: A test annyira gyönge és mulandó. Szükségleteket és vágyakat teremt. Ami súlyosan lekorlátozza az embert.

M: So what? Let the physical expressions be limited. But liberation is of the self from its false and self-imposed ideas; it is not contained in some particular experience, however glorious.

M: Na és? Hadd korlátozzon csak a fizikai működés. Legalább az Én megszabadul a hamis, és ön-terhelő ideáktól; ez nem része semmilyen különleges tapasztalatnak, legyen az bármennyire nagyszerű.

Q: Does it last for ever?

K: Örökké fog tartani?

M: All experience is time bound. Whatever has a beginning must have an end.

M: Minden tapasztalat időben korlátos. Aminek kezdete van, annak kell, hogy legyen vége is.

Q: So liberation, in my sense of the word, does not exist?

K: Tehát az én értelmezésem szerinti megszabadulás nem létezik?

M: On the contrary, one is always free. You are, both conscious and free to be conscious. Nobody can take this away from you. Do you ever know yourself non-existing, or unconscious?

M: Ellenkezőleg, az ember mindig szabad. Tudatos vagy, ugyanakkor tudatossá válni szabad. Ezt senki nem tudja elvenni tőled. Ismerted magad nem létezőnek, vagy tudattalannak valaha?

Q: I may not remember, but that does not disprove my being occasionally unconscious.

K: Nem emlékszem ilyesmire, de ez nem cáfolja azt, hogy esetenként tudattalan vagyok.

M: Why not turn away from the experience to the experiencer and realise the full import of the only true statement you can make: 'I am'?

M: Miért nem fordulsz a tapasztalattól a tapasztaló felé, és ismered fel a teljes jelentőségét az egyetlen igaz megállapításnak: ’én vagyok’?

Q: How is it done?

K: Hogy kell csinálni?

M: There is no 'how' here. Just keep in mind the feeling 'I am', merge in it, till your mind and feeling become one. By repeated attempts you will stumble

M: Itt nincs ’hogyan’. Csak tartsd az elmédben az ’én vagyok’ érzést, egyesülj vele, míg elméd és érzésed eggyé nem válnak. Ismételt

on the right balance of attention and affection and your mind will be firmly established in the thought-feeling 'I am'. Whatever you think, say, or do, this sense of immutable and affectionate being remains as the ever-present background of the mind.

próbálkozásokkal rá fogsz lelni a figyelem és a ragaszkodás helyes arányára, és elméd szilárdan meg fog állapodni az ’én vagyok’ gondolat-érzésben. Bármit gondolsz, mondasz, vagy csinálsz, a létnek ez a megváltozhatatlan és szeretetteljes érzete elméd mindig jelenlévő háttere marad.

Q: And you call it liberation?

K: És te ezt megszabadulásnak nevezed?

M: I call it normal. What is wrong with being, knowing and acting effortlessly and happily? Why consider it so unusual as to expect the immediate destruction of the body? What is wrong with the body that it should die? Correct your attitude to your body and leave it alone. Don't pamper, don't torture. Just keep it going, most of the time below the threshold of conscious attention.

M: Én ezt normálisnak nevezem. Mi baj az erőfeszítés-mentes és boldog létezéssel, tudással és cselekvéssel? Miért tekintjük annyira rendkívülinek, hogy elvárjuk, hogy a test azonnal elpusztuljon? Mi baj a testtel, hogy annak meg kell halnia? Változtass a testedhez való hozzáállásodon, és bízd önmagára. Ne kényeztesd, ne gyötörd. Működését tartsad csak, az idő javarészében, a tudatos figyelem küszöbe alatt.

Q: The memory of my wonderful experiences haunts me. I want them back.

K: Nagyszerű élményeim gyakran felidéződnek bennem. Meg akarom tartani azok emlékeit.

M: Because you want them back, you cannot have them. The state of craving for anything blocks all deeper experience. Nothing of value can happen to a mind which knows exactly what it wants. For nothing the mind can visualise and want is of much value.

M: Mert meg akarod őket tartani, ezért nem lehetnek a tieid. A bármi iránti vágyakozás állapota meggátol minden mélyebb tapasztalást. Semmi nem lehet értékes egy olyan elme számára, amely pontosan tudja, hogy mit akar. Mert semmi olyannak, amit az elme elképzel és akar, nincs nagy értéke.

Q: Then what is worth wanting?

K: De hát mi a baj az akarással?

M: Want the best. The highest happiness, the greatest freedom. Desirelessness is the highest bliss.

M: A legjobbat akard. A legemelkedettebb boldogságot, a legnagyobb szabadságot. A vágynélküliség a legnagyobb szabadság.

Q: Freedom from desire is not the freedom I want. I want the freedom to fulfil my longings.

K: A vágyaktól való szabadság nem az a szabadság, amit én akarok. Én a vágyaim beteljesítésének a szabadságát akarom.

M: You are free to fulfil your longings. As a matter of fact, you are doing nothing else.

M: Szabad vagy a vágyaid beteljesítésében. Ami azt illeti, mást sem csinálsz.

Q: I try, but there are obstacles which leave me frustrated.

K: Próbálom, de akadályok állnak az utamban.

M: Overcome them.

M: Győzd le őket.

Q: I cannot, I am too weak.

K: Nem tudom, túl gyenge vagyok.

M: What makes you weak? What is weakness? Others fulfil their desires, why don't you?

M: Mi tesz gyengévé? Mi a gyengeség? Mások teljesítik vágyaikat, te miért nem?

Q: I must be lacking energy.

K: Nincs elég energiám.

M: What happened to your energy? Where did it go? Did you not scatter it over so many contradictory desires and pursuits? You don't have an infinite supply of energy.

M: Mi lett az energiáddal? Hová tűnt? Nem pazaroltad túl sok ellentmondó vágyra és törekvésre? Energia utánpótlásod nem végtelen.

Q: Why not?

K: Miért nem az?

M: Your aims are small and low. They do not call for more. Only God's energy is infinite -- because He wants nothing for Himself. Be like Him and all your desires will be fulfilled. The higher your aims and vaster your desires, the more energy you will have for their fulfilment. Desire the good of all and the universe will work with you. But if you want your own pleasure, you must earn it the hard way. Before desiring, deserve.

M: A céljaid kicsinyesek és alacsonyrendűek. Az ilyenek nem hívnak elő többet. Csak Isten energiája végtelen – mert Ő semmit nem akar Magának. Légy olyan, mint Ő, és minden vágyad teljesül. Minél emelkedettebbek a céljaid, és minél hatalmasabbak a vágyaid, annál több lesz az energiád a teljesítésükhöz. Vágyd a jót, és az univerzum veled együtt dolgozik. De ha saját örömödet keresed, azt a nehezebb úton kell elnyerned. Mielőtt vágyakozol, érdemeld ki.

Q: I am engaged in the study of philosophy, sociology and education. I think more mental development is needed before I can dream of self-realisation. Am I on the right track?

K: Filozófiai, szociológiai és pedagógiai tanulmányokat folytattam. Úgy gondolom, több mentális felkészülésre van szükség, mielőtt az önmegvalósításról álmodozhatnék. Jó úton haladok?

M: To earn a livelihood some specialised knowledge is needed. General knowledge develops the mind, no doubt. But if you are going to spend your life in amassing knowledge, you build a wall round yourself. To go beyond the mind, a well furnished mind is not needed.

M: A kenyered megkereséséhez bizonyos szakismeretekre van szükséged. Az általános tudás fejleszti az elmét, ez nem kétséges. De ha tudás halmozással akarod tölteni az életed, falat építesz magad körül. Az elme meghaladásához nincs szükség kiművelt elmére.

Q: Then what is needed?

K: Akkor mire van szükség?

M: Distrust your mind, and go beyond.

M: Ne bízz az elmédben, és tekints mögé.

Q: What shall I find beyond the mind?

K: Mit keressek az elme mögött?

M: The direct experience of being, knowing and loving.

M: A létezés, a tudás és a szeretet közvetlen tapasztalatát.

Q: How does one go beyond the mind?

K: Hogy tud az ember túllépni az elmén?

M: There are many starting points -- they all lead to the same goal. You may begin with selfless work, abandoning the fruits of action; you may then give up thinking and end in giving up all desires. Here, giving up (*tyaga*) is the operational factor. Or, you may not bother about any thing you want, or think, or do and just stay put in the thought and feeling 'I am', focussing 'I am' firmly in your mind. All kinds of experience may come to you -- remain unmoved in the knowledge that all perceivable is transient, and only the 'I am' endures.

M: Sok kiindulópont létezik – amelyek mind ugyanahhoz a célhoz vezetnek. Kezdhetsz önzetlen munkával, a cselekedet eredményéről való lemondással; azután feladhatod a gondolkodást és végül lemondhatsz minden vágyról. A kulcstényező a feladás (*tyaga*). Vagy esetleg nem vesződsz azzal, hogy bármilyen dolgot akarsz, elgondolsz, vagy csinálsz, és csak az ’én vagyok’ gondolathoz és érzéshez ragaszkodsz, elmédet szilárdan az ’én vagyok’-ra fókuszálva. Akármilyen élményt élsz át – maradj eltökélten a tudatban, hogy minden észlelhető elmúlik, és csak az ’én vagyok’ marad fenn.

Q: I cannot give all my life to such practices. I have my duties to attend to.

K: Nem tudom egész életemet ilyen gyakorlatoknak szentelni. Kötelességeim vannak, amelyeket el kell látnom.

M: By all means attend to your duties. Action, in which you are not emotionally involved and which is beneficial and does not cause suffering will not bind you. You may be engaged in several directions and work with enormous zest, yet remain inwardly free and quiet, with a mirror-like mind, which reflects all, without being affected.

M: Természetesen, kötelességeidet lásd el. Cselekvés, amelybe nem bonyolódsz bele érzelmileg, és amely üdvös, és nem vált ki szenvedést, nem fog megkötni. Lehetsz elkötelezett különböző irányokban, és dolgozhatsz hatalmas lendülettel, maradj bensődben, mégis szabad és nyugodt, tükörszerű elmével, amely mindent

visszatükröz, anélkül, hogy az hatással lenne rá.

Q: Is such a state realisable?

K: Létezik ilyen megvalósítható állapot?

M: I would not talk about it, if it were not. Why should I engage in fancies?

M: Nem beszélnék róla, ha nem létezne. Miért foglalkoznék képzelődésekkel?

Q: Everybody quotes scriptures.

K: Mindenki idéz szentírásokat.

M: Those who know only scriptures know nothing. To know is to be. I know what I am talking about; it is not from reading, or hearsay.

M: Aki csak szentírásokat ismer, semmit nem tud. Tudni annyi, mint lenni. Én tudom, amiről beszélek; ez nem olvasmányélmény, vagy mendemonda.

Q: I am studying Sanskrit under a professor, but really I am only reading scriptures. I am in search of self-realisation and I came to get the needed guidance. Kindly tell me what am I to do?

K: Szanszkrit tanulmányokat folytatok egy professzornál, de valójában szentírásokat olvasok csak. Az önmegvalósítást kutatom, és eljöttem, hogy megkapjam a szükséges segítséget. Légy olyan jó, és mondd el, hogy mit kell tennem?

M: Since you have read the scriptures, why do you ask me?

M: Minthogy olvastad a szentírásokat, miért engem kérdezel?

Q: The scriptures show the general directions but the individual needs personal instructions.

K: A szentírások megmutatják az általános irányokat, de az egyénnek személyes utasításokra van szüksége.

M: Your own self is your ultimate teacher (*sadguru*). The outer teacher (Guru) is merely a milestone. It is only your inner teacher, that will walk with you to the goal, for he is the goal.

M: Saját Éned a te végső tanítód (*sadguru*). A külső tanár (Guru) pusztán csak egy mérföldkő. Csak belső tanítód lehet az, aki elkísér a célig, mert ő a cél.

Q: The inner teacher is not easily reached.

K: A belső tanító nem könnyen elérhető.

M: Since he is in you and with you, the difficulty cannot be serious. Look within, and you will find him.

M: Mivel ő benned, és veled van, a nehézség nem lehet komoly. Nézz befelé, és meg fogod találni őt.

Q: When I look within, I find sensations and perceptions, thoughts and feelings, desires and fears, memories and expectations. I am immersed in this cloud and see nothing else.

K: Amikor befelé nézek, benyomásokat és észleleteket, gondolatokat és érzéseket, vágyakat és félelmeket, emlékeket és elvárásokat találok. Elmerülök ebben a felhőben, és semmi mást nem látok.

M: That which sees all this, and the nothing too, is the inner teacher. He alone is, all else only appears to be. He is your own self (*swarupa*), your hope and assurance of freedom; find him and cling to him and you will be saved and safe.

M: Ami látja mindezt, és a semmit szintúgy, az a belső tanító. Egyedül ő van, minden más csak úgy látszik, mintha lenne. Ő a te saját magad (*swarupa*) vagy, szabadságod reménye és bizonyossága; találd meg őt, és kapaszkodj őbelé, és megmenekülsz, és biztonságba kerülsz.

Q: I do believe you, but when it comes to the actual finding of this inner self, I find it escapes me.

K: Elhiszem neked, de amikor éppen megtalálnám ezt a belső Ént, úgy látom, elszökik előlem.

M: The idea 'it escapes me', where does it arise?

M: Hol keletkezik az ’elszökik előlem’ gondolata?

Q: In the mind.

K: Az elmében.

M: And who knows the mind.

M: És ki ismeri az elmét?

Q: The witness of the mind knows the mind.

K: Az elmének a tanúja ismeri az elmét.

M: Did anybody come to you and say: 'I am the witness of your mind'?

M: Jött már hozzád valaki, azt mondva: 'Én vagyok az elméd tanúja'?

Q: Of course not. He would have been just another idea in the mind.

K: Természetesen nem. Ő csak az elme egy másik gondolata lenne.

M: Then who is the witness?

M: Akkor ki a tanú?

Q: I am.

K: Én vagyok.

M: So, you know the witness because you are the witness. You need not see the witness in front of you. Here again, to *be* is to know.

M: Tehát, azért ismered a tanút, mert te vagy a tanú. Nem kell magad előtt látnod a tanút. Ismétlem, *lenni* annyit jelent, hogy tudni.

Q: Yes, I see that I am the witness, the awareness itself. But in which way does it profit me?

K: Igen, értem, hogy én vagyok a tanú, a tudatosság maga. De mi hasznom belőle?

M: What a question. What kind of profit do you expect? To know what you are, is it not good enough?

M: Micsoda kérdés. Miféle haszonra számítasz? Tudni, hogy mi vagy, nem felel meg?

Q: What are the uses of self-knowledge?

K: Mi haszna az önismeretnek?

M: It helps you to understand what you are not and keeps you free from false ideas, desires and actions.

M: Segít megértened, hogy mi nem vagy, és megszabadulnod a téves elképzelésektől, vágyaktól és cselekedetektől.

Q: If I am the witness only, what do right and wrong matter?

K: Ha a tanú egyes-egyedül én vagyok, akkor mi helyes és helytelen?

M: What helps you to know yourself is right. What prevents, is wrong. To know one's real self is bliss, to forget -- is sorrow.

M: Ami segít, hogy megismerd önmagad, az helyes. Ami gátol ebben, az helytelen. Ismerni a valódi Ént boldogság, elfelejteni – szomorúság.

Q: Is the witness-consciousness the real Self?

K: A tanú-tudatosság a valódi Én?

M: It is the reflection of the real in the mind (*buddhi*). The real is beyond. The witness is the door through which you pass beyond.

M: A tanú-tudatosság a valóság tükröződése az elmében (*buddhi*). A valóság ezen túl van. A tanú az ajtó, amelyen keresztül oda juthatsz.

Q: What is the purpose of meditation?

K: Mi a meditáció célja?

M: Seeing the false as the false, is meditation. This must go on all the time.

M: A hamis hamisnak látása, a meditáció. Ezt kell folytatnod szakadatlanul.

Q: We are told to meditate regularly.

K: Azt mondják, rendszeresen kell meditálni.

M: Deliberate daily exercise in discrimination between the true and the false and renunciation of the false is meditation. There are many kinds of meditation to begin with, but they all merge finally into one.

M: Az igaz és a hamis megkülönböztetésének minden napi, átgondolt gyakorlása, és a hamis elvetése, a meditáció. Sokféle meditációval lehet kezdeni, de végül mind egybeolvadnak.

Q: Please tell me which road to self-realisation is the shortest.

K: Légy szíves, beszélj nekem arról, hogy melyik az önmegvalósításhoz vezető legrövidebb ú.

M: No way is short or long, but some people are more in earnest and some are less. I can tell you about myself. I was a simple man, but I trusted my Guru. What he told me to do, I did. He told me to

M: Nem az út a rövid vagy hosszú, hanem bizonyos emberek komolyabbak, és mások kevésbé azok. Mesélhetek saját magamról. Én egy egyszerű ember voltam, de hittem a Gurumban. Amire kért,

concentrate on 'I am' -- I did. He told me that I am beyond all perceivables and conceivables -- I believed. I gave him my heart and soul, my entire attention and the whole of my spare time (I had to work to keep my family alive). As a result of faith and earnest application, I realised my self (*swarupa*) within three years. You may choose any way that suits you; your earnestness will determine the rate of progress.

Q: No hint for me?

M: Establish yourself firmly in the awareness of 'I am'. This is the beginning and also the end of all endeavour.

megtettem. Azt mondta, hogy koncentráljak az ’én vagyok’-ra – megtettem. Azt mondta, hogy túl vagyok minden észlelhetőn és elképzelhetőn – elhittem. Neki adtam a szívemet és a lelkemet, teljes figyelmemet, és minden felesleges időmet (dolgoznom kellett, hogy fenn tartsam a családomat). A hit és a lelkiismeretes gyakorlás eredményeképpen Énemet (*swarupa*) három éven belül felismertem.

K: Nincs útmutatásod számomra?

M: Állapodj meg szilárdan az ’én vagyok’ éberségében. Ez a kezdete, egyben a vége is minden erőfeszítésnek.

17. The Ever-Present

Questioner: The highest powers of the mind are understanding, intelligence and insight. Man has three bodies -- the physical, the mental and the causal (*prana*, *mana*, *karana*). The physical reflects his being; the mental -- his knowing and the causal -- his joyous creativity. Of course, these are all forms in consciousness. But they appear to be separate, with qualities of their own. Intelligence (*buddhi*) is the reflection in the mind of the power to know (*chit*). It is what makes the mind knowledgeable. The brighter the intelligence, the wider, deeper and truer the knowledge. To know things, to know people and to know oneself are all functions of intelligence: the last is the most important and contains the former two. Misunderstanding oneself and the world leads to false ideas and desires, which again lead to bondage. Right understanding of oneself is necessary for freedom from the bondage of illusion. I understand all this in theory, but when it comes to practice, I find that I fail hopelessly in my responses to situations and people and by my inappropriate reactions I merely add to my bondage. Life is too quick for my dull and slow mind. I do understand but too late, when the old mistakes have been already repeated.

Maharaj: What then is your problem?

Q: I need a response to life, not only intelligent, but also very quick. It cannot be quick unless it is perfectly spontaneous. How can I achieve such spontaneity?

M: The mirror can do nothing to attract the sun. It can only keep bright. As soon as the mind is ready, the sun shines in it.

Q: The light is of the Self, or of the mind?

M: Both. It is uncaused and unvarying by itself and

17. A mindig jelenlevő

Kérdező: Az elme legmagasabb erői a felfogóképesség, az intelligencia és az intuíció. Az embernek három teste van – a fizikai, a mentális, és a kauzális (*prana, mana, karana*). A fizikai tükrözi létezését; a mentális – tudását, és a kauzális – boldog alkotóképességét. Természetesen, ezek a formák mind a tudatosságban vannak. De különbözőknek tűnnek, saját minőségekkel rendelkezőknek. Az intelligencia (*buddhi*) a tudat (*chit*) erejének az elmében való tükröződése. Ez az, ami az elmét értelmessé teszi. Minél tisztább az intelligencia, annál szélesebb, mélyebb és valódibb a tudás. Ismerni a dolgokat, ismerni az embereket, és ismerni önmagát – ezek mind az intelligencia funkciói: az utolsó a legfontosabb, és tartalmazza az előző kettőt. Önmagának és a világnak a félreértése hamis ideákhoz és vágyakhoz vezet, amely viszont kötöttségekhez vezet. Mindezt értem, elméletileg, de amikor az alkalmazásra kerül sor, úgy találom, hogy a szituációkkal és emberekkel kapcsolatos reakcióim reménytelenül hibásak, és a nem helyénvaló reakcióimmal csupán kötelékeimet erősítem. Az élet túl gyors az én nehézkes és lassú elmémnek. A felfogó képességem működik, de túl későn, akkor, amikor a régi hibákat már ismét elkövettem.

Maharaj: Mi a problémád?

K: Az életre történő reagálásomnak nemcsak intelligensnek, hanem nagyon gyorsnak is kell lennie. Csak akkor lehet gyors, ha tökéletesen spontán. Hogyan érhetek el ilyen spontaneitást?

M: A tükör semmit nem tud tenni annak érdekében, hogy magára irányítsa a napot. Csak azt tudja tenni, hogy tiszta marad. Amint az elme készen áll, a nap felragyog benne.

K: A fény az Én, vagy az elme sajátja?

M: Mindkettőé. A fény önmagától való, és önmaga

coloured by the mind, as it moves and changes. It is very much like a cinema. The light is not in the film, but the film colours the light and makes it appear to move by intercepting it.

Q: Are you now in the perfect state?

M: Perfection is a state of the mind, when it is pure. I am beyond the mind, whatever its state, pure or impure. Awareness is my nature; ultimately I am beyond being and non-being.

Q: Will meditation help me to reach your state?

M: Meditation will help you to find your bonds, loosen them, untie them and cast your moorings. When you are no longer attached to anything, you have done your share. The rest will be done for you.

Q: By whom?

M: By the same power that brought you so far, that prompted your heart to desire truth and your mind to seek it. It is the same power that keeps you alive. You may call it Life or the Supreme.

Q: The same power kills me in due course.

M: Were you not present at your birth? Will you not be present at your death? Find him who is always present and your problem of spontaneous and perfect response will be solved.

Q: realisation of the eternal and an effortless and adequate response to the ever-changing temporary event are two different and separate questions. You seem to roll them into one. What makes you do so?

M: To realise the Eternal is to become the Eternal, the whole, the universe, with all it contains. Every event is the effect and the expression of the whole and is in fundamental harmony with the whole. All response from the whole must be right, effortless and instantaneous.

It cannot be otherwise, if it is right. Delayed response is wrong response. Thought, feeling and action must be one and simultaneous with the situation that calls for them.

Q: How does it come?

M: I told you already. Find him who was present at your birth and will witness your death.

által nem változó, ugyanakkor mozgásában és változásában az elme által befolyásolt. Nagyon jó hasonlat erre a mozi. A fény nem a filmben van, hanem a film a fény színezésével és eltérítésével az teszi azt látszólag mozgóvá.

K: Te most a tökéletes állapotban vagy?

M: A tökéletesség az elme állapota, amikor az tiszta. Én túl vagyok az elmén, bármilyen annak az állapota, tiszta vagy nem tiszta. A tudatosság a természetem; véglegesen túl léptem létezésen és nemlétezésen.

K: A meditáció segít, hogy elérjem az állapotodat?

M: A meditáció abban segít, hogy megtaláld a kötelékeidet, meglazítsd azokat, kibontsd azokat, és levesd a láncaidat. Amikor már nem ragaszkodsz többé semmihez, megcsináltad a részedet. A többi elvégeztetik számodra.

K: Ki által?

M: Ugyanazon erő által, amely elhozott téged idáig, amely sugalmazta szívednek az igazság vágyát, és elmédnek annak keresését. Ez ugyanaz az erő, amely életben tart. Nevezheted őt Életnek vagy a Legfelsőbbnek.

K: Ugyanez az erő öl meg, ha eljön az ideje.

M: Nem voltál jelen a születésedkor? Nem leszel jelen a halálodkor? Keresd őt, aki mindig jelen van, és a spontán és tökéletes válaszra vonatkozó problémád meg fog oldódni.

K: Az örökkévaló realizálása, és az örökké változó, múló eseményre adott hatékony, és adekvát válasz, két különböző, és önálló kérdés. Úgy látszik, te egynek tekinted őket. Miért?

M: Az Örökkévaló realizálása azt jelenti, hogy az Örökkévalóvá válni, az egésszé, az univerzummá, annak minden tartalmával. Minden esemény az egész hatása és kifejezése, és alapvető harmóniában van az egésszel. Minden válasz, amely az egészből származik, igaz kell, hogy legyen, erőfeszítés-mentes és azonnali.

Nem lehet másképpen, ha igazi. A késleltetett válasz rossz válasz. Gondolkozásnak, érzésnek és cselekvésnek egynek, és az őket előhívó szituációval egyidejűnek kell lennie.

K: Hogy következik ez be?

M: Mondtam már. Keresd meg őt, aki jelen volt születésedkor, és tanúja lesz halálodnak.

Q: My father and mother?

M: Yes, your father-mother, the source from which you came. To solve a problem you must trace it to its source. Only in the dissolution of the problem in the universal solvents of enquiry and dispassion, can its right solution be found.

K: Apám és anyám?

M: Igen, apád-anyád, a forrás, ahonnan jöttél. Egy probléma megoldásához vissza kell azt követned a forrásáig. a helyes megoldás A helyes megoldás megtalálása csak a problémának a kutatás és pártatlanság univerzális oldószerében való feloldódása révén lehetséges.

18. To Know What you Are, Find What you Are Not

Questioner: Your way of describing the universe as consisting of matter, mind and spirit is one of the many. There are other patterns to which the universe is expected to conform, and one is at a loss to know which pattern is true and which is not. One ends in suspecting that all patterns are only verbal and that no pattern can contain reality. According to you, reality consists of three expanses: The expanse of matter-energy (*mahadakash*), the expanse of consciousness (*chidakash*) and of pure spirit (*paramakash*). The first is something that has both movement and inertia. That we perceive. We also know that we perceive -- we are conscious and also aware of being conscious. Thus, we have two: matter-energy and consciousness. Matter seems to be in space while energy is always in time, being connected with change and measured by the rate of change. Consciousness seems to be somehow here and now, in a single point of time and space. But you seem to suggest that consciousness too is universal -- which makes it timeless, spaceless and impersonal. I can somehow understand that there is no contradiction between the timeless and spaceless and the here and now, but impersonal consciousness I cannot fathom. To me consciousness is always focalised, centred, individualised, a person. You seem to say that there can be perceiving without a perceiver, knowing without a knower, loving without a lover, acting without an actor. I feel that the trinity of knowing, knower and known can be seen in every movement of life. Consciousness implies a conscious being, an object of consciousness and the fact of being conscious. That which is conscious I call a person. A person lives in the world, is a part of it, affects it and is affected by it.

18. Hogy megtudd ki vagy, fedezd fel, ki nem vagy

Kérdező: Ahogyan az univerzumot leírod, mint anyagot, elmét és szellemet magában foglaló valamit, egy mód a sok közül. Léteznek más olyan minták is, amelyeknek az univerzum várhatóan megfelel, és az ember azt sem tudja, melyik minta helyes, és melyik nem. Az embernek az a gyanúja támad, hogy minden minta csupán verbális, és hogy egy minta sem képes tartalmazni a valóságot. Szerinted a valóságnak a következő három kiterjedést tartalmazza: az anyag-energia (*mahadakash*) kiterjedését, a tudatosság (*chidakash*) kiterjedését és a tiszta szellem (*paramakash*) kiterjedését. Az első valami olyan, aminek mozgása, és tehetetlensége van. Észleljük őket. Azt is tudjuk, hogy észleljük – tudatosak vagyunk, és tudatában vagyunk a létező tudatnak. Így két dologgal rendelkezünk: anyag-energiával és tudatossággal. Az anyagot térben létezőnek látjuk, míg az energiát mindig időben létezőnek, olyannak, ami változásokhoz kapcsolódik, és amit a változás gyakoriságával mérünk. A tudatosság valami módon itt és most, az időnek és térnek egyetlen pontjában létezőnek látszik. De te azt látszol szuggerálni, hogy a tudatosság szintén univerzális – vagyis időtlen, határtalan és személytelen. Azt valahogy még képes vagyok megérteni, hogy nincs ellentmondás az időtlen és határtalan, valamint az itt és most között, de a személytelen tudatosság értelmének nem tudok a mélyére hatolni. Számomra a tudatosság mindig koncentrált, központosított, egyedi – egy személy. Úgy tűnik, azt mondod, hogy lehetséges észlelés észlelő nélkül, tudás tudó nélkül, szeretet szerető nélkül, cselekvés cselekvő nélkül. Úgy érzem, hogy a tudás,a tudó és a tudott háromsága az élet minden pillanatában megfigyelhető. A tudatosság magában foglalja a tudatos létezőt, a tudatosság objektumát, és a tudatosnak levés tényét. Azt, ami tudatos, nevezem én személynek. A személy a világban él, része annak, hat rá, és elszenvedi annak hatását.

Maharaj: Why don't you enquire how real are the world and the person?

Q: Oh, no. I need not enquire. Enough if the person is not less real than the world in which the person exists.

Maharaj: Miért nem vizsgálod, hogy mi módon valódi a világ és a személy?

K: Oh, nem. Nem kell vizsgálnom. Elegendő, hogy a személy nem kevésbé valódi, mint a világ, amelyben a személy él.

M: Then what is the question?

M: Akkor mi a kérdés?

Q: Are persons real, and universals conceptual, or are universals real and persons imaginary?

K: A személyek valódiak és az univerzális konceptuális, vagy pedig az univerzális valódi, és a személyek elképzeltek?

M: Neither are real.

M: Egyik sem valódi.

Q: Surely, I am real enough to merit your reply and I am a person.

K: Én bizonyára elég valódi vagyok, hogy kiérdemeljem a válaszodat, és én egy személy vagyok.

M: Not when asleep.

M: Miközben alszol, nem vagy az.

Q: Submergence is not absence. Even though asleep, I am.

K: Az alámerülés nem hiány. Még alvás közben is vagyok.

M: To be a person you must be self-conscious. Are you so always?

M: Hogy személy lehess, öntudatosnak kell lenned. Állandóan az vagy?

Q: Not when I sleep, of course, nor when I am in a swoon, or drugged.

K: Amikor alszom, természetesen nem, ájult, vagy kábult állapotban sem.

M: During your waking hours are you continually self-conscious?

M: Ébrenléti óráidban folyamatosan öntudatos vagy?

Q: No, Sometimes I am absent-minded, or just absorbed.

K: Nem, néha figyelmetlen vagyok, vagy csak elmerült.

M: Are you a person during the gaps in self-consciousness?

M: Személy vagy-e az öntudat hézagaiban?

Q: Of course I am the same person throughout. I remember myself as I was yesterday and yester year -- definitely, I am the same person.

K: Természetesen, ugyanaz a személy vagyok mindvégig. Emlékszem magamra, mi voltam tegnap, és múlt évben – határozottan ugyanaz a személy vagyok.

M: So, to be a person, you need memory?

M: Tehát, ahhoz, hogy személy legyél, emlékezetre van szükséged?

Q: Of course.

K: Természetesen.

M: And without memory, what are you?

M: És emlékezet nélkül, mi vagy?

Q: Incomplete memory entails incomplete personality. Without memory I cannot exist as a person.

K: A tökéletlen memória tökéletlen személyiséggel jár együtt. Emlékezet nélkül nem létezhetek személyként.

M: Surely you can exist without memory. You do so -- in sleep.

M: Minden kétségen felül tudsz létezni emlékezet nélkül. Ezt teszed – alvásban.

Q: Only in the sense of remaining alive. Not as a person.

K: Csak abban értelemben, hogy életben maradok. Nem a személyében.

M: Since you admit that as a person you have only intermittent existence, can you tell me what are you in the intervals in between experiencing yourself as a person?

M: Miután elismerted, hogy személyként csak időszakosan létezel, meg tudnád-e mondani nekem, hogy mi vagy az önmagadat személyként való tapasztalásod köztes intervallumaiban?

Q: I am, but not as a person. Since I am not

K: Akkor is vagyok, de nem személyként. Mivel nem

conscious of myself in the intervals, I can only say that I exist, but not as a person.

vagyok tudatában önmagamnak ezekben az intervallumokban, csak annyit mondhatok, hogy létezem, de nem személyként.

M: Shall we call it impersonal existence

M: Nevezhetjük ezt személytelen létezésnek?

Q: I would call it rather unconscious existence; I am, but I do not know that I am.

K: Inkább nevezném tudattalan létezésnek; vagyok, de nem tudom, hogy vagyok.

M: You have said just now: 'I am, but I do not know that I am'. Could you possibly say it about your being in an unconscious state?

M: Épp az imént mondtad: ’Vagyok, de nem tudom, hogy vagyok.’ Tudnád ezt a tudattalan állapotodban mondani, esetleg?

Q: No, I could not.

K: Nem, nem tudnám.

M: You can only describe it in the past tense: 'I did not know. I was unconscious', in the sense of not remembering.

M: Csak múlt időben tudsz róla beszélni: ’Nem tudtam. Tudattalan voltam’, abban az értelemben, hogy nem emlékszel.

Q: Having been unconscious, how could I remember and what?

K: A tudattalan állapotomból hogyan tudnék emlékezni, és mire?

M: Were you really unconscious, or you just do not remember?

M: Valóban tudattalan voltál, vagy csak nem emlékszel?

Q: How am I to make out?

K: Honnan tudhatnám én azt?

M: Consider. Do you remember every second of yesterday?

M: Gondold át. Emlékszel a tegnapi nap minden másodpercére?

Q: Of course, not.

K: Természetesen nem.

M: Were you then unconscious?

M: Akkor tehát tudattalan voltál?

Q: Of course, not.

K: Természetesen nem.

M: So, you are conscious and yet you do not remember?

M: Tehát, tudatos vagy, és mégsem emlékszel?

Q: Yes.

K: Igen.

M: Maybe you were conscious in sleep and just do not remember.

M: Lehet, hogy tudatos voltál alvás közben, csak nem emlékszel.

Q: No, I was not conscious. I was asleep. I did not behave like a conscious person.

K: Nem, nem voltam tudatos. Aludtam. Nem úgy viselkedtem, mint egy tudatos személy.

M: Again, how do you know?

M: Megismétlem a kérdést, honnan tudod?

Q: I was told so by those who saw me asleep.

K: Azoktól, akik láttak aludni.

M: All they can testify to is that they saw you lying quietly with closed eyes and breathing regularly. They could not make out whether you were conscious or not. Your only proof is your own memory. A very uncertain proof it is.

M: Ők csak annak lehettek tanúi, hogy láttak téged nyugodtan, csukott szemekkel feküdni, és szabályosan lélegezni. Nem tudhatták, hogy tudatos voltál-e vagy sem. Egyetlen bizonyítékod a saját emlékezeted. Ez nagyon kétséges bizonyíték.

Q: Yes, I admit that on my own terms I am a person only during my waking hours. What I am in between, I do not know.

K: Igen, belátom, hogy saját terminológiám szerint csak ébrenléti óráim során vagyok személy. Hogy közben mi vagyok, azt nem tudom.

M: At least you know that you do not know. Since you pretend not to be conscious in the intervals between the waking hours, leave the intervals alone. Let us consider the waking hours only.

M: Legalábbis tudod, hogy nem tudod. Mivel elfogadod, hogy az ébrenléti órák közötti intervallumokban nem vagy tudatos, ezekkel az időszakokkal ne foglalkozzunk. Foglalkozzunk csupán az ébrenlét óráival.

Q: I am the same person in my dreams.

K: Álmaimban ugyanaz a személy vagyok.

M: Agreed. Let us consider them together waking and dreaming. The difference is merely in continuity. Were your dreams consistently continuous, bringing back night after night the same surroundings and the same people, you would be at a loss to know which is the waking and which is the dream. Henceforward, when we talk of the waking state, we shall include the dream state too.

M: Megegyeztünk. Vegyük együtt fontolóra az ébrenlét és az álom állapotát. A különbség merőben folytonosságbeli. Ha az álmaid következetes módon folytonosak lennének, éjjelről éjjelre visszatérnének, ugyanazon környezettel és emberekkel, aligha tudnád, hogy melyik az ébrenlét és melyik az álom állapota. Mostantól, amikor az ébrenlét állapotáról beszélünk, értsük bele az állom állapotát is.

Q: Agreed. I am a person in a conscious relation with a world.

K: Megegyeztünk. Én a világgal folyamatos kapcsolatban lévő személy vagyok.

M: Are the world and the conscious relation with it essential to your being a person?

M: A világ és a vele való folyamatos kapcsolat elengedhetetlen ahhoz, hogy személy legyél?

Q: Even immersed in a cave, I remain a person.

K: Amikor alámerülök egy barlangba, akkor is személy maradok.

M: It implies a body and a cave. And a world in which they can exist.

M: Ez egy testet és egy barlangot jelent. És egy világot, amelyekben azok létezhetnek.

Q: Yes. I can see. The world and the consciousness of the world are essential to my existence as a person.

K: Igen. Értem. A világ és a világ tudatossága elengedhetetlenek ahhoz, hogy személyként létezzek.

M: This makes the person a part and parcel of the world, or vice versa. The two are one.

M: Ez teszi a személyt a világ szerves alkotórészévé, illetve viszont. A kettő egy.

Q: Consciousness stands alone. The person and the world appear in consciousness.

K: A tudatosság egyedül áll. A személy és a világ tudatosságban jelenik meg.

M: You said: appear. Could you add: disappear?

M: Azt mondtad: megjelenik. Hozzátehetnéd, hogy: eltűnik?

Q: No, I cannot. I can only be aware of my and my world's appearance. As a person, I cannot say: 'the world is not'. Without a world I would not be there to say it. Because there is a world, I am there to say: 'there is a world'.

K: Nem, nem tehetném. Én csak magamnak, és a világom megjelenésének vagyok tudatában. Személyként nem mondhatom, hogy: ’a világ nem létezik’. A világ nélkül nem lehetnék itt, hogy ezt elmondjam. A világ létezése miatt vagyok itt, hogy azt mondjam: ’a világ létezik’.

M: Maybe it is the other way round. Because of you, there is a world.

M: Lehet, hogy fordítva van. Mert te vagy, azért létezik a világ.

Q: To me such statement appears meaningless.

K: Számomra ez a kijelentés értelmetlen.

M: Its meaninglessness may disappear on investigation.

M: Értelmetlensége kutatással szüntethető meg.

Q: Where do we begin?

K: Hol kezdjük?

M: All I know is that whatever depends, is not real. The real is truly independent. Since the existence of the person depends on the existence of the world and it is circumscribed and defined by the world, it cannot be real.

M: Biztosan tudom, hogy ami függő, az nem valóságos. A valódi nem függ semmitől. Mivel a személy létezése a világ létezésétől függ, és a világ által körülhatárolt és meghatározott, a személy nem lehet valódi.

Q: It cannot be a dream, surely.

K: Álom biztosan nem lehet.

M: Even a dream has existence, when it is cognised and enjoyed, or endured. Whatever you think and feel has being. But it may not be what you take it to be. What you think to be a person may be something quite different.

M: Még az álom is létezéssel bír, amikor tudsz róla, élvezed, vagy átéled. Bármit gondolsz és érzel, az létezik. De az, amit létezőnek feltételezel, nem létezhet. Amit személynek gondolsz, az valami egész más lehet.

Q: I am what I know myself to be.

K: Én az vagyok, aminek tudom magam.

M: You cannot possibly say that you are what you think yourself to be. Your ideas about yourself change from day to day and from moment to moment. Your self-image is the most changeful thing you have. It is utterly vulnerable, at the mercy of a passer by. A bereavement, the loss of a job, an insult, and your image of yourself, which you call your person, changes deeply. To know what you are you must first investigate and know what you are not. And to know what you are not you must watch yourself carefully, rejecting all that does not necessarily go with the basic fact: 'I am'. The ideas: I am born at a given place, at a given time, from my parents and now I am so-and-so, living at, married to, father of, employed by, and so on, are not inherent in the sense 'I am'. Our usual attitude is of 'I am this'. Separate consistently and perseveringly the 'I am' from 'this' or 'that', and try to feel what it means to *be*, just to *be*, without being 'this' or 'that'. All our habits go against it and the task of fighting them is long and hard sometimes, but clear understanding helps a lot. The clearer you understand that on the level of the mind you can be described in negative terms only, the quicker you will come to the end of your search and realise your limitless being.

M: Nem valószínű, hogy mondhatsz olyat, hogy az vagy, aminek gondolod magad. A magadról alkotott elképzeléseid napról napra, pillanatról pillanatra változnak. Az önképed a legváltozékonyabb tulajdonod. A legteljesebb mértékig sebezhető, kiszolgáltatva minden jöttment kénye-kedvének. Haláleset a családban, a munkahely elvesztése, egy inzultus, és az önmagadról alkotott kép, amelyet a személyiségednek nevezel, mélyen megváltozik. Ahhoz, hogy megtudd mi vagy, előbb fel kell fedezned, hogy mi nem vagy. És, hogy megtudd mi nem vagy, előbb gondosan figyelned kell magad, visszautasítva mindent, ami nem jár szükségszerűen együtt azzal az alapvető ténnyel, hogy: ’én vagyok’. Az ilyen gondolatok, hogy adott helyen születtem, adott időben, a szüleimtől, most ez meg ez vagyok, itt meg itt élek, házas vagyok, apa vagyok, alkalmazott vagyok, stb., nem velejárói az ’én vagyok’-nak. Az ’én ez vagyok’ szokássá vált attitűdünk. Következetesen és kitartóan különítsd el az ’én vagyok’-ot az ’ez’ vagy ’az’-tól, és próbáld érezni, mit jelent *lenni,* csak *lenni,* anélkül, hogy ’ez’ vagy ’az’ lennél. Minden szokásunk ez ellen szól, és a velük való megharcolás feladata hosszú, és időnként nehéz, de a tiszta megértés sokat segít. Minél tisztábban megérted, hogy az elme szintjén csak negatív kifejezésekkel írhatod le magad, annál gyorsabban érsz a keresés végére és ismered fel, hogy lényed korlátok nélküli.

19. Reality lies in Objectivity

Questioner: I am a painter and I earn by painting pictures. Has it any value from the spiritual point of view?

Maharaj: When you paint what do you think about?

Q: When I paint, there is only the painting and myself.

M: What are you doing there?

19. A valóság elfogulatlanságot jelent

Kérdező: Festő vagyok, a festészet a kenyerem. Bír ez valamilyen értékkel spirituális nézőpontból?

Maharaj: Amikor festesz, mire gondolsz?

K: Amikor festek, csak a festés van és önmagam.

M: Te mit csinálsz ott?

Q: I paint.

M: No, you don't. You see the painting going on. You are watching only, all else happens.

Q: The picture is painting itself? Or, is there some deeper 'me', or some god who is painting?

M: Consciousness itself is the greatest painter. The entire world is a Picture.

Q: Who painted the picture of the world?

M: The painter is in the Picture.

Q: The picture is in the mind of the painter and the painter is in the picture, which is in the mind of the painter who is in the picture. Is not this infinity of states and dimensions absurd? The moment we talk of picture in the mind, which itself is in the picture, we come to an endless succession of witnesses, the higher witness witnessing the lower. It is like standing between two mirrors and wondering at the crowd.

M: Quite right, you alone and the double mirror are there. Between the two, your forms and names are numberless.

Q: How do you look at the world?

M: I see a painter painting a picture. The picture I call the world, the painter I call God. I am neither. I do not create, nor am I created. I contain all, nothing contains me.

Q: When I see a tree, a face, a sunset, the picture is perfect. When I close my eyes, the image in my mind is faint and hazy. If it is my mind that projects the picture, why need I open my eyes to see a lovely flower and with eyes closed I see it vaguely?

M: It is because your outer eyes are better than your inner eyes. Your mind is all turned outward. As you learn to watch your mental world, you will find it even more colourful and perfect than what the body can provide. Of course, you will need some training. But why argue? You imagine that the picture must come from the painter who actually painted it. All the time you look for origins and causes. Causality is in the mind, only; memory gives the illusion of continuity and repetitiveness creates the idea of causality. When things repeatedly happen together, we tend to see a causal link between them. It creates a mental habit, but a habit is not a necessity.

K: Festek.

M: Nem, nem azt csinálod. Nézed a képet, ahogy készül. Te csak figyelsz, minden más történik.

K: A kép festi önmagát? Vagy van egy mélyebb ’én’, vagy valamiféle isten, aki fest?

M: A tudatosság maga a legnagyobb festő. Az egész világ egy Festmény.

K: Ki festette a világfestményt?

M: A festő benne van a Festményben.

K: A kép a festő elméjében van, és a festő abban a képben van, amely a festő elméjében van, aki a képben van. Nem abszurd az állapotoknak és dimenzióknak ez a végtelensége? Abban a pillanatban, hogy az elmében lévő képről beszélünk, amely elme önmaga a képben van, a tanúk végtelen sorozatához jutunk, a magasabb tanú az alacsonyabbnak a tanúja. Ez olyan, mint két tükör között állni, és a tömeget csodálni.

M: Tökéletesen igaz, egyedül te vagy, és egy kettős tükör. A kettő között van töméntelen formád és neved.

K: Hogyan szemléled a világot?

M: Látok egy festőt, amint egy képet fest. A képet világnak nevezem, a festőt Istennek. Én egyik sem vagyok. Én nem teremtek, és teremtett sem vagyok. Én tartalmazok mindent, semmi nem engem tartalmaz.

K: Amikor egy fát, egy arcot, egy naplementét látok, a kép tökéletes. Amikor becsukom a szemem, az elmémben lévő kép elhalványodik, és elmosódottá válik. Ha az elmém az, ami a képet kivetíti, miért kell kinyitnom a szemem, hogy megnézzek egy szép virágot, és csukott szemmel miért látok homályosan?

M: Azért, mert a külső szemeid jobbak, mint a belsők. Elméd teljesen kifelé fordul. Amint megtanulod, hogyan kísérd figyelemmel mentális világodat, sokkal színesebbnek és tökéletesebbnek fogod találni azt, mint amilyennel a test szolgálni tud. Természetesen, szükség van bizonyos gyakorlásra. De minek vitatkozunk? Azt képzeled, hogy a képnek attól a festőtől kell származnia, aki éppen festi. Szakadatlanul kezdeteket és okokat keresel. Kauzalitás csak az elmében létezik; a folytonosság illúziója az emlékezet miatt van, és a kauzalitás ideáját az ismétlődés teremti. Amikor a dolgok ismételten együtt történnek, hajlamosak vagyunk rá, hogy oksági kapcsolatot lássunk közöttük. Ez egy mentális hoz létre, de a szokás nem

szükségszerűség.

Q: You have just said that the world is made by God.

K: Épp az imént mondtad, hogy a világot Isten teremtette.

M: Remember that language is an instrument of the mind; It is made by the mind, for the mind. Once you admit a cause, then God is the ultimate cause and the world the effect. They are different, but not separate.

M: Ne felejtsd el, hogy a nyelv az elme eszköze; az elme készítette, az elme számára. Egyszer elfogadsz egy okot, aztán Isten a végső ok, és a világ a hatás. Ezek különböző, de nem különálló dolgok.

Q: People talk of seeing God.

K: Az emberek látható Istenről beszélnek.

M: When you see the world you see God. There is no seeing God, apart from the world. Beyond the world to see God is to be God. The light by which you see the world, which is God is the tiny little spark: 'I am', apparently so small, yet the first and the last in every act of knowing and loving.

M: Amikor a világot látod, Istent látod. Nem látható a világtól különálló Isten. A világ felett látni Istent annyi, mint Istennek lenni. A fény, ami által a világot, azaz Isten látod, aprócska kis szikra: a ’vagyok’, amely nyilvánvaló, hogy nagyon kicsi, mégis az első és az utolsó, a tudás és szeretet minden aktusában.

Q: Must I see the world to see God?

K: Kell ahhoz a világot látnom, hogy lássam Istent?

M: How else? No world, no God.

M: Hogyan másként? Ha nincs világ, nincs Isten.

Q: What remains?

K: Akkor mi marad?

M: You remain as pure being.

M: Te maradsz, tiszta létezésként.

Q: And what becomes of the world and of God?

K: És mivé válik a világ és Isten?

M: Pure being (*avyakta*).

M: Tiszta létezéssé (*avyakta*).

Q: Is it the same as the Great Expanse (*paramakash*)?

K: Ez ugyanaz, mint a Nagy Tér (*paramakash?*

M: You may call it so. Words do not matter, for they do not reach it. They turn back in utter negation.

M: Nevezheted így is. A szavak nem számítanak, mert nem érik el azt. Visszatérnek, a legteljesebb tagadással.

Q: How can I see the world as God? What does it mean to see the world as God?

K: Hogyan láthatom Istenként a világot? Mit jelent a világot Istenként látni?

M: It is like entering a dark room. You see nothing -- you may touch, but you do not see -- no colours, no outlines. The window opens and the room is flooded with light. Colours and shapes come into being. The window is the giver of light, but not the source of it. The sun is the source. Similarly, matter is like the dark room; consciousness -- the window -- flooding matter with sensations and perceptions, and the Supreme is the sun the source both of matter and of light. The window may be closed, or open, the sun shines all the time. It makes all the difference to the room, but none to the sun. Yet all this is secondary to the tiny little thing which is the 'I am'. Without the 'I am' there is nothing. All knowledge is about the 'I am'. False ideas about this 'I am' lead to bondage, right knowledge leads to freedom and happiness.

M: Ez olyan, mint egy sötét szobába lépni. Nem látsz semmit – tapogatózol, de semmit se látsz – se színeket, se körvonalakat. Kinyílik az ablak, és a szobát elárasztja a fény. Színek és formák születnek. Az ablak adja a fényt, de nem forrása neki. A nap a forrás. A probléma ehhez a sötét szobához hasonlít; a tudatosság – az ablak – árasztja el benyomásokkal és érzékletekkel az anyagot, és a Legfelsőbb a nap, amely mind az anyagnak, mind a fénynek a forrása. Az ablak lehet zárva vagy nyitva, a nap mindig süt. Különbségeket ez csak a szobára nézve jelent, de a nap számára semmifélét. De mindez mellékes egy olyan aprócska dologhoz képest, mint az ’én vagyok’. Az ’én vagyok' nélkül semmi nincs. Minden tudás az ’én vagyok’-ról szól. Az ’én vagyok’-kal kapcsolatos hamis ideák kötöttséghez vezetnek, a helyes tudás szabadsághoz és boldogsághoz.

Q: Is 'I am' and 'there is' the same?

M: 'I am' denotes the inner, 'there is' -- the outer. Both are based on the sense of being.

Q: Is it the same as the experience of existence?

M: To exist means to be something, a thing, a feeling, a thought, an idea. All existence is particular. Only being is universal, in the sense that every being is compatible with every other being. Existences clash, being -- never. Existence means becoming, change, birth and death and birth again, while in being there is silent peace.

Q: If I create the world, why have I made it bad?

M: Everyone lives in his own world. Not all the worlds are equally good or bad.

Q: What determines the difference?

M: The mind that projects the world, colours it its own way. When you meet a man, he is a stranger. When you marry him, he becomes your own self. When you quarrel, he becomes your enemy. It is your mind's attitude that determines what he is to you.

Q: I can see that my world is subjective. Does it make it also illusory?

M: It is illusory as long as it is subjective and to that extent only. Reality lies in objectivity.

Q: What does objectivity mean? You said the world is subjective and now you talk of objectivity. Is not everything subjective?

M: Everything is subjective, but the real is objective.

Q: In what sense?

M: It does not depend on memories and expectations, desires and fears, likes and dislikes. All is seen as it is.

Q: Is it what you call the fourth state (*turiya*)?

M: Call it as you like. It is solid, steady, changeless, beginningless and endless, ever new, ever fresh.

Q: How is it reached?

K: A ’vagyok’ és a ’van’ azonosak?

M: A ’vagyok’ a belsőre mutat, a ’van’ – a külsőre. Mindkettőnek az alapja a lét érzete.

K: Ez ugyanaz, mint a létezés tapasztalata?

M: Létezni annyit jelent, mint lenni valaminek, egy dolognak, egy érzésnek, egy gondolatnak, egy ideának. Minden létezés egyedi. Csak a lét univerzális, abban az értelemben, hogy minden lét minden más léttel kompatibilis. A létezések eltérőek, a lét – soha. A létezés valamivé válást, születést és meghalást, és ismét születést jelent, míg a lét csendes békét.

K: Ha én vagyok a világ teremtője, miért teremtettem azt rossznak?

M: Mindenki a saját világában él. Nem minden világ egyformán jó vagy rossz.

K: Mi határozza meg a különbséget?

M: Az elme az, ami a világot kivetíti, és kiszínezi a maga módján. Amíg nem találkoztál valakivel, addig az idegen számodra. Amikor összeházasodtok, önmagaddá válik. Amikor veszekedtek, ellenségeddé válik. Az elméd határozza meg, hogy mit jelent ő számodra.

K: Tudom, hogy a világ szubjektív. Megtévesztő is egyben?

M: Addig megtévesztő, amíg szubjektív, és csak ugyanazon mértékben. A valóság elfogulatlanságot jelent.

K: Mit jelent az elfogulatlanság? Azt mondtad, a világ szubjektív, és most elfogulatlanságról beszélsz. Nem minden szubjektív?

M: Minden szubjektív, de a valóság objektív.

K: Milyen értelemben?

M: Nem függ emlékektől és elvárásoktól, vágyaktól és félelmektől, tetszéstől és nemtetszéstől.

K: Ez az, amit negyedik állapotnak (*turiya*) nevezel?

M: Nevezd, ahogy tetszik. Az megbonthatatlan, egyöntetű, megváltozhatatlan, kezedet és vég nélküli, örökké új, örökké friss.

K: Hogyan érhető el?

M: Desirelessness and fearlessness will take you there.

M: Vágy nélküliség és félelem nélküliség juttatnak el oda.

20. The Supreme is Beyond All

Questioner: You say, reality is one. Oneness, unity, is the attribute of the person. Is then reality a person, with the universe as its body?

Maharaj: Whatever you may say will be both true and false. Words do not reach beyond the mind.

Q: I am just trying to understand. You are telling us of the Person, the Self and the Supreme. (*vyakti*, *vyakta*, *avyakta*). The light of Pure Awareness (*pragna*), focussed as 'I am' in the Self (*jivatma*), as consciousness (*chetana*) illumines the mind (*antahkarana*) and as life (*prana*) vitalises the body (*deha*). All this is fine as far as the words go. But when it comes to distinguishing in myself the person from the Self and the Self from the Supreme, I get mixed up.

M: The person is never the subject. You can see a person, but you are not the person. You are always the Supreme which appears at a given point of time and space as the witness, a bridge between the pure awareness of the Supreme and the manifold consciousness of the person.

Q: When I look at myself, I find I am several persons fighting among themselves for the use of the body.

M: They correspond to the various tendencies (*samskara*) of the mind.

Q: Can I make peace between them?

M: How can you? They are so contradictory. See them as they are -- mere habits of thoughts and feelings, bundles of memories and urges.

Q: Yet they all say 'I am'.

M: It is only because you identify yourself with them. Once you realise that whatever appears before you cannot be yourself, and cannot say 'I am', you are free of all your 'persons' and their demands. The sense 'I am' is your own. You cannot part with it, but you can impart it to anything, as in saying: I am young, I am rich etc. But such self-identifications are patently false and the cause of bondage.

Q: I can now understand that I am not the person, but that which, when reflected in the person, gives it

20. A Legfelsőbb mindenek felett áll

Kérdező: Azt mondod, hogy a valóság egy. Az egyetlenség, az egység, a személyt jellemző attribútumok. Eszerint a valóság egy személy, amelynek a teste az univerzum?

Maharaj: Bármi, amit mondasz, egyaránt igaz és hamis. A szavak nem érnek túl az elmén.

K: Én csak megpróbálom megérteni. A Személyről, az Énről és a Legfelsőbbről (*vyakti*, *vyakta*, *avyakta*) beszélsz. A Tiszta Tudatosság (*pragna*) fénye az Énben (*jivatma*) koncentrálódik,'én vagyok'-ként, megvilágítja az elmét (*antahkarana*), tudatosságként (*chetana*), és vitalizálja a testet (*deha*), életként (*prana*). Mindez rendben van, amíg beszélünk róla. De amikor külön válik önmagamban a személy az Éntől, és az Én a Legfelsőbbtől, összezavarodom.

M: A személy soha nem a szubjektum. Láthatsz személyt, de te nem a személy vagy. Te mindig a Legfelsőbb vagy, amely adott időpontban és helyen mint a tanú jelenik meg, mint a Legfelsőbb tiszta Tudatossága és a személy sokféle tudatossága közötti híd.

K: Amikor önmagamra nézek, több különböző személyként látom magam, akik egymással harcolnak a test használatáért.

M: Azok az elme különféle tendenciáinak (*samskara*) felelnek meg.

K: Teremthetek-e közöttük békét?

M: Hogyan tudnál? Eléggé ellentmondásban vannak egymással. Lásd őket annak, amik – gondolatok és érzések puszta megjelenési formájának, emlékek és késztetések csomagjainak.

K: De mind azt mondják, hogy 'én vagyok'.

M: Ez csak azért lehetséges, mert azonosítod magad velük. Amint felismered, hogy bármi jelenik meg előtted, az nem lehet veled azonos, és nem mondhatod rá azt, hogy 'én vagyok', szabaddá válsz összes 'személyeidtől' és azok igényeitől. Az 'én vagyok' érzete a sajátod. Nem válhatsz meg tőle, de tulajdoníthatsz neki bármit, mondván, hogy: fiatal vagyok, gazdag vagyok, stb. De az ilyen önazonosulások nyilvánvalóan hamisak, és kötöttséghez vezetnek.

K: Most már értem, hogy én nem a személy vagyok, hanem az, ami a személyként való tükröződésekor

a sense of being. Now, about the Supreme? In what way do I know myself as the Supreme?

annak a lét érzetét adja. Rátérhetünk most a Legfelsőbbre? Milyen módon ismerhetem magam a Legfelsőbbként?

M: The source of consciousness cannot be an object in consciousness. To know the source is to be the source. When you realise that you are not the person, but the pure and calm witness, and that fearless awareness is your very being, you *are* the being. It is the source, the Inexhaustible Possibility.

M: A tudatosság forrása nem lehet tárgya a tudatosságnak. A forrást ismerni annyi, mint a forrásnak lenni. Amikor felismered, hogy nem a személy vagy, hanem a tiszta és csendes tanú, és ez a rettenthetetlen Tudatosság a te valódi léted, hogy te magad *vagy* a lét. Ez a forrás, a Kiapadhatatlan Lehetőség.

Q: Are there many sources or one for all?

K: Sok forrás van, vagy egy forrása van mindennek?

M: It depends how you look at it, from which end. The objects in the world are many, but the eye that sees them is one. The higher always appears as one to the lower and the lower as many to the higher.

M: Attól függ, hogyan nézed, milyen céllal. A világban sok az objektum, de a szem, amely nézi őket, az egy. A magasabb mindig egyként jelenik meg az alsóbbnak, és az alsóbb sokként a felsőbbnek.

Q: Shapes and names are all of one and the same God?

K: A formák és nevek mind egy és ugyanazon Istenéi?

M: Again, it all depends on how you look at it. On the verbal level everything is relative. Absolutes should be experienced, not discussed.

M: Ismétlem, attól függ, hogyan nézed. Verbális szinten minden relatív. Abszolútumokat tapasztalni kell, nem megvitatni.

Q: How is the Absolute experienced?

K: Hogyan tapasztalható az Abszolút?

M: It is not an object to be recognised and stored up in memory. It is in the present and in feeling rather. It has more to do with the 'how' than with the 'what'. It is in the quality, in the value; being the source of everything, it is in everything.

M: Az nem egy felismerhető, és az emlékezetben eltárolható objektum. A jelenben van, és leginkább az érzésben. Inkább a ’hogyan’ szóval kérdezhető, mint a ’mi’-vel. A minőségben van, az értékben; lévén forrása mindennek, benne van mindenben.

Q: If it is the source, why and how does it manifest itself?

K: Ha az a forrás, miért és hogyan nyilvánítja meg magát?

M: It gives birth to consciousness. All else is in consciousness.

M: Világra hozza a tudatosságot. Minden más a tudatosságban van.

Q: Why are there so many centres of consciousness?

K: Miért van olyan sok központja a tudatosságnak?

M: The objective universe (*mahadakash*) is in constant movement, projecting and dissolving innumerable forms. Whenever a form is infused with life (*prana*), consciousness (*chetana*) appears by reflection of awareness in matter.

M: Az objektív univerzum (*mahadakash*) állandó mozgásban van, megszámlálhatatlan formában kivetül, és szertefoszlik. Akármikor egy formába élet (*prana*) költözik, tudatosság (*chetana*) jelenik meg, a Tudatosságnak az anyagban való tükröződése révén.

Q: How is the Supreme affected?

K: Hogyan érinthető meg a Legfelsőbb?

M: What can affect it and how? The source is not affected by the vagaries of the river nor is the metal -- by the shape of the jewellery. Is the light affected by the picture on the screen? The Supreme makes everything possible, that is all.

M: Mi érinthetné, és hogyan? A forrást nem érintik a folyó szeszélyei, sem az anyagát – az ékszernek a formája. Érinti-e a kép a vetítővásznat? A Legfelsőbb tesz mindent lehetővé, ez minden.

Q: How is it that some things do happen and some

K: Hogy van az, hogy bizonyos dolgok

don't?

M: Seeking out causes is a pastime of the mind. There is no duality of cause and effect. Everything is its own cause.

Q: No purposeful action is then possible?

M: All I say is that consciousness contains all. In consciousness all is possible. You can have causes if you want them, in your world. Another may be content with a single cause -- God's will. The root cause is one: the sense 'I am'.

Q: What is the link between the Self (*Vyakta*) and the Supreme (*Avyakta*)?

M: From the self's point of view the world is the known, the Supreme -- the Unknown. The Unknown gives birth to the known, yet remains Unknown. The known is infinite, but the Unknown is an infinitude of infinities. Just like a ray of light is never seen unless intercepted by the specs of dust, so does the Supreme make everything known, itself remaining unknown.

Q: Does it mean that the Unknown is inaccessible?

M: Oh, no. The Supreme is the easiest to reach for it is your very being. It is enough to stop thinking and desiring anything, but the Supreme.

Q: And if I desire nothing, not even the Supreme?

M: Then you are as good as dead, or you are the Supreme.

Q: The world is full of desires: Everybody wants something or other. Who is the desirer? The person or the self?

M: The self. All desires, holy and unholy, come from the self; they all hang on the sense 'I am'.

Q: I can understand holy desires (*satyakama*) emanating from the self. It may be the expression of the bliss aspect of the *Sadchitananda* (Beingness -- Awareness --Happiness) of the Self. But why unholy desires?

M: All desires aim at happiness. Their shape and quality depend on the psyche (*antahkarana*). Where inertia (*tamas*) predominates, we find perversions. With energy (*rajas*), passions arise. With lucidity

megtörténnek, bizonyosak pedig nem.

M: Az okok nyomozása az elme időtöltése. Nem létezik ok és hatás kettőssége. Mindennek megvan a saját oka.

K: Akkor hát nem lehetséges a szándékos cselekvés?

M: Csak azt mondhatom, hogy a tudatosság foglal magában mindent. A tudatosságban minden lehetséges. Lehetnek okaid, ha úgy akarod, a te világodban. Egy másik tartalmazhat egyetlen okot – Isten akaratát. Az eredendő ok egy: az ’én vagyok’ érzete.

K: Mi a kapcsolat az Én (*Vyakta*) és a Legfelsőbb (*Avyakta*) között?

M: Az én nézőpontjából a világ az ismert, a Legfelsőbb – az Ismeretlen. Az Ismeretlen hozza világra az ismertet, mégis Ismeretlen marad. Az ismert végtelen, de az Ismeretlen a végtelen végtelenség. Mint ahogy a fénysugár sem látszik sosem, hacsak nem az útjába kerülő porszemek által, úgy tesz a Legfelsőbb mindent ismertté, míg önmaga ismeretlen marad.

K: Ez azt jelenti, hogy az Ismeretlen hozzáférhetetlen?

M: Oh, nem. A Legfelsőbbet lehet a legkönnyebben elérni, mert az a te valóságos léted. Elég leállítani a gondolkodást, és a vágyakozást dolgok iránt, kivéve ez alól a Legfelsőbbet.

K: És ha nem vágyom semmire, még a Legfelsőbbre sem?

M: Akkor olyan vagy, mint a halott, vagy te vagy a Legfelsőbb.

K: A világ vágyakkal teli: mindenki mindenfélét akar. Ki a vágyakozó? A személy, vagy az én?

M: Az én. Minden vágy, legyen az szent, avagy profán, az énből ered; mind az ’én vagyok’ érzetétől függenek.

K: Értem, hogy a szent vágyak (*satyakama*) az énből származnak. Lehet, hogy ez az Énnek a *Sadchitananda* (Lét – Tudat – Üdv), üdv aspektusa. De miért vannak profán vágyak?

M: Minden vágynak a boldogság a célja. Formájuk és minőségük a pszichétől függ (*antahkarana*). Ahol a tehetetlenség (*tamas*) van túlsúlyban, ott romlottságot lelünk. Az energiával (*rajas*)

(*sattva*) the motive behind the desire is goodwill, compassion, the urge to make happy rather than be happy. But the Supreme is beyond all, yet because of its infinite permeability all cogent desires can be fulfilled.

szenvedélyek keletkeznek. A világossággal (*sattva*) a vágy mögött jóakarat, részvét húzódik, és inkább a boldoggá tevésnek, mint a boldoggá válásnak a kényszere. Habár a Legfelsőbb mindenek felett áll, mégis, áteresztőképessége végtelen lévén, minden érvényes vágy beteljesülhet.

Q: Which desires are cogent?

K: Milyenek az érvényes vágyak?

M: Desires that destroy their subjects, or objects, or do not subside on satisfaction are self-contradictory and cannot be fulfilled. Only desires motivated by love, goodwill and compassion are beneficial to both the subject and object and can be fully satisfied.

M: Azok a vágyak, amelyek elpusztítják szubjektumaikat, vagy objektumaikat, vagy nem csillapodnak le kielégítésük után, azok önellentmondásosak, és nem teljesülhetnek be. Csak a szeretet, jóakarat, és részvét motiválta vágyak üdvösek mind a szubjektumra, mind az objektumra nézve, és teljesülhetnek be teljes egészében.

Q: All desires are painful, the holy as well as the unholy.

K: Minden vágy fájdalommal jár, a szent ugyanúgy, mint a profán.

M: They are not the same and pain is not the same. Passion is painful, compassion -- never. The entire universe strives to fulfil a desire born of compassion.

M: A vágyak nem azonosak, és a fájdalom sem azonos. A szenvedély fájdalmas, a könyörület – sosem. Az egész univerzum arra törekszik, hogy a könyörületből született vágyat beteljesítse.

Q: Does the Supreme know itself? Is the Impersonal conscious?

K: Ismeri a Legfelsőbb saját magát? Tudatos a Személytelen?

M: The source of all has all. Whatever flows from it must be there already in seed form. And as a seed is the last of innumerable seeds, and contains the experience and the promise of numberless forests, so does the Unknown contain all that was, or could have been and all that shall or would be. The entire field of becoming is open and accessible; past and future coexist in the eternal *now*.

M: A minden forrása mindent magában foglal. Bármi is származzék belőle, annak már ott kellett lennie, mag formájában. És amint az a mag, amely számtalan mag közötti utolsóként számtalan erdő tapasztalatát és ígéretét tartalmazza, úgy tartalmaz az Ismeretlen mindent, ami volt, vagy lehetett volna, és mindent, ami lesz, vagy lehetne. A valamivé válás egész tere nyitott és elérhető; múlt és jövő egyidejűleg léteznek az örök *mostban.*

Q: Are you living in the Supreme Unknown?

K: Te a Legfelsőbb Ismeretlenben élsz?

M: Where else?

M: Hol máshol?

Q: What makes you say so?

K: Miért mondod ezt?

M: No desire ever arises in my mind.

M: Soha nem merülnek fel vágyak az elmémben.

Q: Are you then unconscious?

K: Akkor hát tudattalan vagy?

M: Of course not. I am fully conscious, but since no desire or fear enters my mind, there is perfect silence.

M: Természetesen nem. Teljesen tudatos vagyok, de mivel elmémbe nem lép be vágy, vagy félelem, tökéletes benne a csend.

Q: Who knows the silence?

K: Ki tud a csendről?

M: Silence knows itself. It is the silence of the silent mind, when passions and desires are silenced.

M: A csend tud önmagáról. Ez a csendes elme csendje, amikor a szenvedélyek és vágyak elnémulnak.

Q: Do you experience desires occasionally?

K: Tapasztalsz vágyakat néhanapján?

M: Desires are just waves in the mind. You know a wave when you see one. A desire is just a thing among many. I feel no urge to satisfy it, no action needs be taken on it. Freedom from desire means this: the compulsion to satisfy is absent.

M: A vágyak csak hullámok az elmémben. Akkor szerzel tudomást egy hullámról, amikor látsz egyet. A vágy csak egy a sok dolog között. Nem érzek késztetést, hogy beteljesítsem, sem cselekvés kényszert, hogy legyőzzem. A vágytól való szabadság ezt jelenti: hiányzik a beteljesítésének a kényszere.

Q: Why do desires arise at all?

K: Egyáltalán, miért keletkeznek vágyak?

M: Because you imagine that you were born, and that you will die if you do not take care of your body. Desire for embodied existence is the root-cause of trouble.

M: Azért, mert azt képzeled, hogy megszülettél, és hogy meg fogsz halni, ha nem viseled gondját a testednek. A megtestesült létre irányuló vágy a baj gyökér oka.

Q: Yet, so many *jivas* get into bodies. Surely it cannot be some error of judgement. There must be a purpose. What could it be?

K: Igen, oly sok *jiva* ölt testet. Ez nem lehet valamilyen hibás döntés, bizonyára. Kell legyen valamilyen cél. Mi lehet az?

M: To know itself the self must be faced with its opposite -- the not-self. Desire leads to experience. Experience leads to discrimination, detachment, self-knowledge -- liberation. And what is liberation after all? To know that you are beyond birth and death. By forgetting who you are and imagining yourself a mortal creature, you created so much trouble for yourself that you have to wake up, like from a bad dream.

Enquiry also wakes you up. You need not wait for suffering; enquiry into happiness is better, for the mind is in harmony and peace.

M: Hogy megismerje magát, az énnek szembesülnie kell ellentétével – a nem-énnel. A vágy tapasztaláshoz vezet. A tapasztalás felismeréshez, pártatlansághoz, önismerethez vezet – megszabaduláshoz. És mi a megszabadulás végül is? Tudni, hogy születés és halál fölött álló vagy. Elfelejtvén, hogy ki vagy, és önmagadat halandó teremtménynek képzelvén, oly sok bajt teremtettél önmagad számára, hogy fel kell ébredned, mint egy rossz álomból.

A kutatás ugyancsak felébreszt. Nem kell szenvedésre várnod; a boldogság kutatása a jobb, mert ekkor az elme harmóniában és békében van.

Q: Who exactly is the ultimate experiencer -- the Self or the Unknown?

K: Pontosan, ki a végső tapasztaló – az Én, vagy az Ismeretlen?

M: The Self, of course.

M: Az Én, természetesen.

Q: Then why introduce the notion of the Supreme Unknown?

K: Akkor miért vezeted be a Legfelsőbb Ismeretlen fogalmát?

M: To explain the Self.

M: Hogy megmagyarázzam az Ént.

Q: But is there anything beyond the Self?

K: De hát van valami az Énen túl?

M: Outside the Self there is nothing. All is one and all is contained in 'I am'. In the waking and dream states it is the person. In deep sleep and *turiya* it is the Self. Beyond the alert intentness of *turiya* lies the great, silent peace of the Supreme. But in fact all is one in essence and related in appearance. In ignorance the seer becomes the seen and in wisdom he is the seeing.

But why be concerned with the Supreme? Know the knowers and all will be known.

M: Az Énen kívül semmi sincs. Minden egy, és minden az ’én vagyok’-ban van. Az ébrenlét és az álom állapotában ez – a személy. A mély alvásban és a *turiya*-ban ez – az Én. A *turiya* éber figyelmén túl van a Legfelsőbb hatalmas, csendes békéje. De valójában, lényegét tekintve, minden egy, és megjelenésükben összekapcsolódnak. Tudatlanságban a látó a látottá válik, és bölcsességben ő a látás.

De miért foglalkozol a Legfelsőbbel? Ismerd meg az ismerőt, és minden ismertté válik.

21. Who am I?

Questioner: We are advised to worship reality personified as God, or as the Perfect Man. We are told not to attempt the worship of the Absolute, as it is much too difficult for a braincentred consciousness.

Maharaj: Truth is simple and open to all. Why do you complicate? Truth is loving and lovable. It includes all, accepts all, purifies all. It is untruth that is difficult and a source of trouble. It always wants, expects, demands. Being false, it is empty, always in search of confirmation and reassurance. It is afraid of and avoids enquiry. It identifies itself with any support, however weak and momentary. Whatever it gets, it loses and asks for more. Therefore put no faith in the conscious. Nothing you can see, feel, or think is so. Even sin and virtue, merit and demerit are not what they appear. Usually the bad and the good are a matter of convention and custom and are shunned or welcomed, according to how the words are used.

Q: Are there not good desires and bad, high desires and low?

M: All desires are bad, but some are worse than others. Pursue any desire, it will always give you trouble.

Q: Even the desire to be free of desire?

M: Why desire at all? Desiring a state of freedom from desire will not set you free. Nothing can set you free, because you are free. See yourself with desireless clarity, that is all.

Q: It takes time to know oneself.

M: How can time help you? Time is a succession of moments; each moment appears out of nothing and disappears into nothing, never to reappear. How can you build on something so fleeting?

Q: What is permanent?

M: Look to yourself for the permanent. Dive deep within and find what is real in you.

Q: How to look for myself?

M: Whatever happens, it happens to you. What you do, the doer is in you. Find the subject of all that you are as a person.

21. Ki vagyok én?

Kérdező: Azt a tanácsot adták, hogy az Istenként, vagy a Tökéletes Emberként megszemélyesített valóságot imádjuk. Azt mondták, ne az Abszolút imádására törekedjünk, mivel az túl nehéz az agyközpontú tudatosság számára.

Maharaj: Az igazság egyszerű, és mindenki számára hozzáférhető. Miért komplikálod? Az igazság szeret, és szeretetre méltó. Tartalmaz mindent, elfogad mindent, megtisztít mindent. A hazugság bonyolult, és bajok forrása. Mindig akar, elvár, követel. Hamis lévén üres, mindig megerősítést és biztosítékot keres. Féli és kerüli a vizsgálódást. Valamiféle fenntartóval azonosítja magát, holott gyenge és pillanatnyi. Bármit elér elveszíti, és tovább keres. Ezért nem tesz a tudatosság mellett hitet. Semmit nem láthatsz, érezhetsz, vagy gondolhatsz annak, ami. Még a bűn és az erény, az érdem és az érdemtelenség sem azok, aminek látszanak. A rossz és a jó rendszerint megegyezés és szokás kérdése, kerülendő vagy üdvözlendő, a használt szavakkal összhangban.

K: Nincsenek jó és rossz vágyak, emelkedett és alsóbbrendű vágyak?

M: Minden vágy rossz, de némelyek a többinél is rosszabbak. Akármilyen vágyat kergetsz, az mindig bajba sodor.

K: Még a vágyakozástól való megszabadulás vágya is?

M: Minek vágyni egyáltalán? A vágyakozástól való megszabadulás vágya sem fog szabaddá tenni. Semmi nem tehet szabaddá, mivel szabad vagy. Lásd önmagad vágymentes fényként, ez minden.

K: Időbe kerül, hogy megismerjem önmagamat.

M: Hogyan segíthetne az idő? Az idő a pillanatok egymásra következése; minden pillanat előtűnik a semmiből és eltűnik a semmibe, soha nem lépve újra színre. Hogy építhetsz valamire, ami ennyire múlandó?

K: Mi állandó?

M: Keresd önmagadban az állandót. Merülj alá mélyen, befelé, és fedezd fel, ami valódi benned.

K: Hogyan kell önmagamban keresnem?

M: Bármi történik, az benned történik. Amit teszel, a cselekvő benned van. Fedezd fel mindennek a szubjektumát, ami te vagy, egy személyben.

Q: What else can I be?

M: Find out. Even if I tell you that you are the witness, the silent watcher, it will mean nothing to you, unless you find the way to your own being.

Q: My question is: How to find the way to one's own being?

M: Give up all questions except one: 'Who am I'? After all, the only fact you are sure of is that you are. The 'I am' is certain. The 'I am this' is not. Struggle to find out what you are in reality.

Q: I am doing nothing else for the last 60 years.

M: What is wrong with striving? Why look for results? Striving itself is your real nature.

Q: Striving is painful.

M: You make it so by seeking results. Strive without seeking, struggle without greed.

Q: Why has God made me as I am?

M: Which God are you talking about? What is God? Is he not the very light by which you ask the question? 'I am' itself is God. The seeking itself is God. In seeking you discover that you are neither the body nor mind, and the love of the self in you is for the self in all. The two are one. The consciousness in you and the consciousness in me, apparently two, really one, seek unity and that is love.

Q: How am I to find that love?

M: What do you love now? The 'I am'. Give your heart and mind to it, think of nothing else. This, when effortless and natural, is the highest state. In it love itself is the lover and the beloved.

Q: Everybody wants to live, to exist. Is it not self-love?

M: All desire has its source in the self. It is all a matter of choosing the right desire.

Q: What is right and what is wrong varies with habit and custom. Standards vary with societies.

M: Discard all traditional standards. Leave them to

K: Mi más lehetnék?

M: Fedezd fel. Még ha el is mondom, hogy te vagy a tanú, a csendes megfigyelő, az nem fog jelenteni neked semmit, hacsak meg nem találod az utat a saját lényedhez.

K: Megkérdezném: Hogyan keressem az utat a saját lényemhez?

M: Hagyj fel minden kérdéssel, egy kivételével: ’Ki vagyok én?’ Végtére is az egyetlen tény, amiben biztos lehetsz az, hogy vagy. Bizonyos, hogy ’én vagyok’. Igyekezz felfedezni, hogy mi vagy valójában.

K: Semmi mást sem teszek, az utóbbi 60 évben.

M: Mi baj a törekvéssel? Miért vársz el eredményeket? A törekvés maga a te valódi természeted.

K: A törekvés fájdalmas.

M: Te teszed azzá, az eredmények hajszolásával. Törekedj anélkül, hogy követelnél, küzdj anélkül, hogy sóvárognál.

K: Miért teremtett engem Isten én vagyokként?

M: Melyik Istenről beszélsz? Mi az Isten? Nem ő-e a valódi fény, ami által kérdezel? Az ’én vagyok’ maga Isten. A keresés maga Isten. A keresés során felfedezed, hogy te sem a test, sem az elme nem vagy, és a benned lévő én-szeretet teljes egészében az énért van. A kettő egy. A benned lévő tudatosság, és a bennem lévő tudatosság, kettőnek látszik, valójában egyek, keresd az egységet, és az a szeretet.

K: Hogyan keressem ezt a szeretet?

M: Mit szeretsz most? Az ’én vagyok’-ot. Add át neki szívedet és elmédet, semmi másra ne gondolj. Ez, amikor erőfeszítés mentes és természetes, a legmagasabb állapot. Benne a szeretet maga a szerető és a szeretett.

K: Mindenki akar élni, létezni. Ez nem önszeretet?

M: Minden vágy az énből ered. Mindez a helyes vágy választásának a dolga.

K: Hogy mi a jó, és mi a rossz, az habitustól és szokástól függően változik. A modellek együtt változnak a társadalmakkal.

M: Dobj ki minden hagyományos modellt. Hagyd rá

the hypocrites. Only what liberates you from desire and fear and wrong ideas is good. As long as you worry about sin and virtue you will have no peace.

azokat a hipokritákra. Csak az jó, ami megszabadít vágytól, félelemtől és rossz ideáktól. Ameddig bűn és erény miatt aggódsz, nem lelhetsz békére.

Q: I grant that sin and virtue are social norms. But there may be also spiritual sins and virtues. I mean by spiritual the absolute. Is there such a thing as absolute sin or absolute virtue?

K: Elfogadom, hogy bűn és erény társadalmi normák. De létezhetnek spirituális bűnök és erények is. Spirituális alatt az abszolútot értem. Léteznek olyan dolgok, mint abszolút bűn vagy abszolút erény?

M: Sin and virtue refer to a person only. Without a sinful or virtuous person what is sin or virtue? At the level of the absolute there are no persons; the ocean of pure awareness is neither virtuous nor sinful. Sin and virtue are invariably relative.

M: Bűn és erény csak személynek tulajdonítható. Bűnös vagy erényes személy nélkül mi a bűn, vagy az erény? Az abszolút szintjén nincsenek személyek; a tiszta tudatosság óceánja se nem erényes, se nem bűnös. Bűn és erény megváltozhatatlanul viszonylagosak.

Q: Can I do away with such unnecessary notions?

K: Ki tudom küszöbölni az ilyen szükségtelen fogalmakat?

M: Not as long as you think yourself to be a person.

M: Amíg személynek gondolod magad, addig nem.

Q: By what sign shall I know that I am beyond sin and virtue?

K: Milyen jelekből fogom tudni, hogy túl vagyok bűnön és erényen?

M: By being free from all desire and fear, from the very idea of being a person. To nourish the ideas: 'I am a sinner' 'I am not a sinner', is sin. To identify oneself with the particular is all the sin there is. The impersonal is real, the personal appears and disappears. 'I am' is the impersonal Being. 'I am this' is the person. The person is relative and the pure Being -- fundamental.

M: Abból, hogy mentes vagy minden vágytól és félelemtől, attól az ideától, hogy személy vagy. A ’bűnös vagyok’, ’nem vagyok bűnös’ ideák táplálása bűn. Önmagadnak az egyénivel való azonosítása, mindössze ez a bűn. A személytelen valóságos, a személyes megjelenik majd eltűnik.’ Én vagyok’ a személytelen Lét. ’Én vagyok ez’ a személy. A személy viszonylagos, és a tiszta Lét – fundamentális.

Q: Surely pure Being is not unconscious, nor is it devoid of discrimination. How can it be beyond sin and virtue? Just tell us, please, has it intelligence or not?

K: A tiszta Lét biztosan nem tudattalan, sem megkülönböztetéstől mentes. Hogy lehet, hogy túl van bűnön és erényen? Csak azt mondd el nekünk, kérlek, rendelkezik intelligenciával, vagy nem?

M: All these questions arise from your believing yourself to be a person. Go beyond the personal and see.

M: Mindeme kérdések azért merülnek fel benned, mert személynek hiszed magad. Haladd meg a személyt, és láss.

Q: What exactly do you mean when you ask me to stop being a person?

K: Tulajdonképpen mire gondolsz, amikor arra kérsz, hogy szűnjek meg személynek lenni?

M: I do not ask you to stop being -- that you cannot. I ask you only to stop imagining that you were born, have parents, are a body, will die and so on. Just try, make a beginning -- it is not as hard as you think.

M: Nem a lét megszüntetését kérem tőled – ezt nem is tudnád megtenni. Csak azt kérem, hogy hagyj fel azzal az elképzeléssel, hogy születtél, hogy szüleid vannak, hogy test vagy, hogy meg fogsz halni, és így tovább. Csak próbálkozz, fogj hozzá – nem olyan nehéz, mint ahogy azt gondolod.

Q: To think oneself as the personal is the sin of the impersonal.

K: Személynek gondolni önmagam a személytelen bűne.

M: Again the personal point of view. Why do you insist on polluting the impersonal with your ideas of sin and virtue? It just does not apply. The

M: Megint a személyes nézőpont. Miért ragaszkodsz ahhoz, hogy bűn és erény fogalmaiddal beszennyezd a személytelent? A személytelen nem

impersonal cannot be described in terms of good and bad. It is Being -- Wisdom -- Love -- all absolute. Where is the scope for sin there? And virtue is only the opposite of sin.

jellemezhető a jó és rossz kifejezéseivel. Az Lét – Bölcsesség – Szeretet – csupa abszolút. Hol a bűn hatóköre? És az erény csak a bűn ellentéte.

Q: We talk of divine virtue.

K: Beszélünk isteni erényről.

M: True virtue is divine nature (*swarupa*). What you are really is your virtue. But the opposite of sin which you call virtue is only obedience born out of fear.

M: Az igaz erény isteni természetű (*swarupa*). Ami valójában vagy, az a te erényed. De a bűn ellentéte, amit te erénynek nevezel, csak félelemből született engedelmesség.

Q: Then why all effort at being good?

K: Akkor minek minden erőfeszítés a jobbá válásra?

M: It keeps you on the move. You go on and on till you find God. Then God takes you into Himself -- and makes you as He is.

M: Mozgásban tart. Folyton-folyvást mész, amíg meg nem találod Istent. Akkor Isten bevon Önmagába – és olyanná tesz, mint Ő.

Q: The same action is considered natural at one point and a sin at another. What makes it sinful?

K: Ugyanazon cselekedet természetesnek tekintendő az egyik esetben, és bűnnek a másikban. Mi teszi bűnössé?

M: Whatever you do against your better knowledge is sin.

M: Ha bármit a legjobb tudásod ellenében teszel, az bűn.

Q: Knowledge depends on memory.

K: A tudás az emlékezettől függ.

M: Remembering your self is virtue, forgetting your self is sin. It all boils down to the mental or psychological link between the spirit and matter. We may call the link psyche (*antahkarana*). When the psyche is raw, undeveloped, quite primitive, it is subject to gross illusions. As it grows in breadth and sensitivity, it becomes a perfect link between pure matter and pure spirit and gives meaning to matter and expression to spirit.

M: Énedre emlékezni erény, énedet elfelejteni bűn. Ez a szellem és az anyag közötti mentális vagy pszichológiai kapcsolat összefoglalása. Nevezhetjük a kapcsolatot pszichének (*antahkarana*). Amikor a psziché nyers, fejletlen, egészen primitív, akkor erőteljes illúzióknak alávetett. Ahogy emelkedettségében és érzékenységében növekszik, úgy válik a tiszta anyag, és a tiszta szellem közötti tökéletes kapcsolattá, és ad értelmet az anyagnak, és kifejezést a szellemnek.

There is the material world (*mahadakash*) and the spiritual (*paramakash*). Between lies the universal mind (*chidakash*) which is also the universal heart (*premakash*). It is wise love that makes the two one.

Van az anyagi világ (*mahadakash*), és van a spirituális (*paramakash*) világ. Közöttük van az univerzális elme (*chidakash*), amely az univerzális szív (*premakash*) is. Ez a bölcs szeretet az, amely a kettőt egyesíti.

Q: Some people are stupid, some are intelligent. The difference is in their psyche. The ripe ones had more experience behind them. Just like a child grows by eating and drinking, sleeping and playing, so is man's psyche shaped by all he thinks and feels and does, until it is perfect enough to serve as a bridge between the spirit and the body. As a bridge permits the traffic; between the banks, so does the psyche bring together the source and its expression.

K: Vannak ostoba emberek, és vannak intelligensek. A különbség a pszichéjükben van. Az érettek mögött több a tapasztalat. Ahogy a gyermek növekszik az evés, ivás, alvás és játék által, úgy formálódik az emberi psziché a gondolatok, érzések és cselekedetek által, amíg elég tökéletes nem lesz ahhoz, hogy hídként szolgáljon a szellem és a test között. Ahogy egy híd lehetővé teszi a forgalmat a partok között, úgy képez a psziché hidat a forrás és annak kifejeződése között.

M: Call it love. The bridge is love.

M: Nevezd szeretetnek. A híd szeretet.

Q: Ultimately all is experience. Whatever we think, feel, do is experience. Behind it is the experiencer. So all we know consists of these two, the

K: Végső soron minden tapasztalat. Bármit gondolunk, érzünk, csinálunk, az tapasztalat. Emögött van a tapasztaló. Így mindent, amit tudunk,

experiencer and the experience. But the two are really one -- the experiencer alone is the experience. Still, the experiencer takes the experience to be outside. In the same way the spirit and the body are one; they only appear as two.

e kettőből áll össze, a tapasztalóból és a tapasztalatból. De a kettő valójában egy – a tapasztaló maga a tapasztalat. A tapasztaló mégis azért szerzi a tapasztalatot, hogy kívül legyen. Ugyanígy a szellem és a test is egy; csak kettőnek mutatkozik.

M: To the Spirit there is no second.

M: A Szellem számára nincs másik.

Q: To whom then does the second appear? It seems to me that duality is an illusion induced by the imperfection of the psyche. When the psyche is perfect, duality is no longer seen.

K: Kinek jelenik meg akkor a másik? Nekem úgy tűnik, hogy a dualitás egy olyan illúzió, amely a psziché tökéletlensége miatt jött létre. Amikor a psziché tökéletes, dualitás sincs többé.

M: You have said it.

M: Ezt te mondtad.

Q: Still I have to repeat my very simple question: who makes the distinction between sin and virtue?

K: Megint az én nagyon egyszerű kérdésemet kell feltennem: ki teszi a különbséget bűn és erény között?

M: He who has a body, sins with the body, he who has a mind, sins with the mind.

M: Akinek teste van, a testtel követi el bűnt, akinek elméje van, elmével követ el bűnt.

Q: Surely, the mere possession of mind and body does not compel to sin. There must be a third factor at the root of it. I come back again and again to this question of sin and virtue, because now-a-days young people keep on saying that there is no such thing as sin, that one need not be squermish and should follow the moment's desire readily. They will accept neither tradition nor authority and can be influenced only by solid and honest thought. If they refrain from certain actions, it is through fear of police rather than by conviction. Undoubtedly there is something in what they say, for we can see how our values change from place to place and time to time. For instance -- killing in war is great virtue today and may be considered a horrible crime next century.

K: Az elme és a test puszta birtoklása nyilván nem kényszerít bűn elkövetésére. Kell, hogy legyen egy harmadik tényező, ami ennek alapja. Azért térek vissza újra és újra, a bűn és erény e kérdéséhez, mert manapság a fiatalok között az a mondás tartja magát, hogy olyan mint bűn, nem létezik, hogy az ember ne legyen finnyás, és azonnal követnie kell pillanatnyi vágyait. Nem fogadnak el sem hagyományt, sem tekintélyt, és csak komoly és becsületes gondolatokkal befolyásolhatók. Ha tartózkodnak bizonyos cselekedtektől, azt inkább a rendőrségtől való félelemből teszik, mint meggyőződésből. Tagadhatatlan, hogy van valami abban, amit mondanak, mert láthatjuk, hogyan változnak értékeink helyenként, és időnként. Háborúban ölni, például, ma nagy erény, a következő évszázadban pedig lehet, hogy borzalmas bűntettnek fog számítani.

M: A man who moves with the earth will necessarily experience days and nights. He who stays with the sun will know no darkness. My world is not yours. As I see it, you all are on a stage performing. There is no reality about your comings and goings. And your problems are so unreal.

M: A Földön élő szükségszerűen tapasztal nappalokat és éjszakákat. Aki a Napon lakik, nem ismer sötétséget. Az én világom nem a tiétek. Ahogy látom, ti most mind színpadi előadásban vagytok. Semmi realitása, ahogy jöttök-mentek. És problémáitok annyira valószerűtlenek.

Q: We may be sleep-walkers, or subject to nightmares. Is there nothing you can do?

K: Lehet, hogy alvajárók vagyunk, vagy egy rémálom alakjai. Semmit nem tehetsz?

M: I am doing: I did enter your dreamlike state to tell you -- "Stop hurting yourself and others, stop suffering, wake up".

M: Teszek: Beléptem a te álomszerű állapotodba hogy közöljem veled – „Hagyd abba, hogy fájdalmat okozol magadnak és másoknak, hagyd abba a szenvedést, ébredj fel.”

Q: Why then don't we wake up?

K: Akkor miért nem ébredünk fel?

M: You will. I shall not be thwarted. It may take

M: Fel fogsz. Én nem foglak akadályozni. Igényelhet

some time. When you shall begin to question your dream, awakening will be not far away.

22. Life is Love and Love is Life

Questioner: Is the practice of Yoga always conscious? Or, can it be quite unconscious, below the threshold of awareness?

Maharaj: In the case of a beginner the practice of Yoga is often deliberate and requires great determination. But those who are practising sincerely for many years, are intent on self-realisation all the time, whether conscious of it or not. Unconscious *sadhana* is most effective, because it is spontaneous and steady.

Q: What is the position of the man who was a sincere student of Yoga for some time and then got discouraged and abandoned all efforts?

M: What a man appears to do, or not to do, is often deceptive. His apparent lethargy may be just a gathering of strength. The causes of our behaviour are very subtle. One must not be quick to condemn, not even to praise. Remember that Yoga is the work of the inner self (*vyakta*) on the outer self (*vyakti*). All that the outer does is merely in response to the inner.

Q: Still the outer helps.

M: How much can it help and in what way? It has some control over the body and can improve its posture and breathing. Over the mind's thoughts and feelings it has little mastery, for it is itself the mind. It is the inner that can control the outer. The outer will be wise to obey.

Q: If it is the inner that is ultimately responsible for man's spiritual development, why is the outer so much exhorted and encouraged?

M: The outer can help by keeping quiet and free from desire and fear. You would have noticed that all advice to the outer is in the form of negations: don't, stop, refrain, forego, give up, sacrifice, surrender, see the false as false. Even the little description of reality that is given is through denials -- 'not this, not this', (*neti, neti*). All positives belong to the inner self, as all absolutes -- to Reality.

Q: How are we to distinguish the inner from the outer in actual experience?

M: The inner is the source of inspiration, the outer is moved by memory. The source is untraceable, while

némi időt. Amikortól elkezded kétségbe vonni az álmodat, az ébredés már nincs messze.

22. Az élet szeretet és a szeretet élet

Kérdező: A Yoga gyakorlása mindig tudatos? Vagy lehet teljesen tudattalan is, az éberség küszöbszintje alatti?

Maharaj: Kezdők esetében a Yoga gyakorlása gyakorta szándékos, és nagy eltökéltséget igényel. De azok, akik komolyan, több éve gyakorolnak, szakadatlanul az önmegvalósításra törekedve, vagy tudatában vannak, vagy nem. A tudattalan *sadhana* a leghatékonyabb, mert az spontán, és folyamatos.

K: Mi a helyzet azzal, aki komoly Yoga gyakorló volt egy ideig, majd elcsüggedt, és felhagyott minden erőfeszítéssel?

M: Hogy valakin látszik-e, hogy gyakorol, vagy sem, gyakran megtévesztő. Látszólagos letargiája puszta erőgyűjtés is lehet. Viselkedésünk okai nagyon nehezen megfoghatók. Senkit nem szabad gyorsan elítélni, sem felmagasztalni. Ne felejtsd, hogy a Yoga a belső én (*vyakta*) munkája a külső énen (*vyakti*). Minden, amit a külső csinál, csupán válasz a belsőre.

K: Mégis a külső segít.

M: Mennyire segíthet és mi módon? Van némi kontrollja a test fölött, és javítani tud a testtartáson és a lélegzésen. Az elme gondolatai és érzései fölött kevés hatalma van, mert ő maga az elme. A belső az, amely kontrollálni tudja a külsőt. Ha a külső elég bölcs, akkor engedelmeskedik neki.

K: Ha a belső az, amely végső soron az ember spirituális fejlődéséért felelős, akkor miért serkentik és ösztönzik annyira a külsőt?

M: A külső segíteni képes csendben maradni, és vágytól és félelemtől mentesnek lenni. Észrevehetted volna, hogy a külsőnek adott minden tanács tagadó formájú: ne tedd, állj meg, tartózkodj, mondj le, add fel, áldozd fel, engedd el, lásd a hamisat hamisnak. Még az adott valóságának a rövid leírása is tagadáson keresztül történik – ’nem ez, nem ez’, (*neti, neti*). Minden pozitív a belső énhez tartozik, mint ahogy minden teljes – a Valósághoz.

K: Hogyan különböztetjük meg a belsőt a külsőtől a tényleges tapasztalás során?

M: A belső a forrása az inspirációnak, a külső mozgatja az emlékezetet. A forrás

all memory begins somewhere. Thus the outer is always determined, while the inner cannot be held in words. The mistake of students consists in their imagining the inner to be something to get hold of, and forgetting that all perceivables are transient and, therefore, unreal. Only that which makes perception possible, call it Life or *Brahman*, or what you like, is real.

kinyomozhatatlan, amíg minden emlékezetnek kezdete van valahol. Ily módon a külső mindig determinált, míg a belső nem foglalható szavakba. A tanulók akkor hibáznak, mikor azt képzelik, hogy a belső valami olyan, amit meg kell szerezniük, és elfelejtik, hogy minden észlelhető átmeneti, és ezért valótlan. Csak ami az észlelést lehetővé teszi, azt nevezzük Életnek vagy *Brahman*-nak, vagy ami ugyanaz, valóságnak.

Q: Must Life have a body for its self-expression?

K: Az Életnek szüksége van testre az ön-kifejezéséhez?

M: The body seeks to live. It is not life that needs the body; it is the body that needs life.

M: A test akar élni. Nem az életnek van szüksége a testre; a testnek van szüksége az életre.

Q: Does life do it deliberately?

K: Az élet ezt tudatosan teszi?

M: Does love act deliberately? Yes and no. Life is love and love is life. What keeps the body together but love? What is desire, but love of the self? What is fear but the urge to protect? And what is knowledge but the love of truth? The means and forms may be wrong, but the motive behind is always love -- love of the me and the mine. The me and the mine may be small, or may explode and embrace the universe, but love remains.

M: A szeretet tudatosan cselekszik? Igen és nem. Mi más tartja egyben a testet, mint a szeretet? Mi a vágy, ha nem az én szeretete? Mi a félelem, ha nem az oltalmazás kényszere? És mi a tudás, ha nem az igazság szeretete? Az eszközök és formák lehetnek rosszak, de a mögöttük húzódó indíték mindig a szeretet – az én és az enyém szeretete. Az én és az enyém, lehet kicsi, vagy lehet az egész univerzumra kiterjedő és azt átfogó, de a szeretet ugyanaz.

Q: The repetition of the name of God is very common in India. Is there any virtue in it?

K: Isten nevének az ismételgetése Indiában nagyon megszokott dolog. Van valamilyen értéke ennek?

M: When you know the name of a thing, or a person, you can find it easily. By calling God by His name you make Him come to you.

M: Ha ismered egy dolognak, vagy egy személynek a nevét, akkor azt könnyen megtalálod. Istent a nevén szólítva, arra készteted Őt, hogy eljöjjön hozzád.

Q: In what shape does He come?

K: Milyen formában fog Ő eljönni?

M: According to your expectations. If you happen to be unlucky and some saintly soul gives you a *mantra* for good luck and you repeat it with faith and devotion, your bad luck is bound to turn. Steady faith is stronger than destiny. Destiny is the result of causes, mostly accidental, and is therefore loosely woven. Confidence and good hope will overcome it easily.

M: Az elvárásaidnak megfelelően. Ha te történetesen egy peches ember vagy, és valamely jámbor lélek ad neked egy jó szerencse *mantrát,* és te azt hittel és odaadással ismételgeted, akkor a rossz szerencse visszájára fordul. A szilárd hit erősebb, mint a végzet. A végzet az okok eredménye, többnyire véletlenszerű, és emiatt lazán szövött. Bizalom és jó reménység könnyedén győzedelmeskedik fölötte.

Q: When a *mantra* is chanted, what exactly happens?

K: A *mantra* kántálásakor mi történik pontosan?

M: The sound of *mantra* creates the shape which will embody the Self. The Self can embody any shape -- and operate through it. After all, the Self is expressing itself in action -- and a *mantra* is primarily energy in action. It acts on you, it acts on your surroundings.

M: A *mantra* hangja hozza létre a formát, amit az Én megtestesít. Az Én bármilyen formát meg tud testesíteni – és működni azon keresztül. Tulajdonképpen az Én a cselekvésben fejezi ki magát – és a *mantra* elsősorban a cselekvésben lévő energia. Hat terád, hat a környezetedre.

Q: The *mantra* is traditional. Must it be so?

K: A *mantra* tradicionális. Ennek így kell lennie?

M: Since time immemorial a link was created between certain words and corresponding energies and reinforced by numberless repetitions. It is just like a road to walk on. It is an easy way -- only faith is needed. You trust the road to take you to your destination.

M: Emberemlékezet előtti idő óta kapcsolat van bizonyos szavak, és a megfelelő energiák között, és megszámlálhatatlan ismétléssel megerősíthető. Ez éppen olyan, mint az út, amelyen sétálsz. Könnyű út – csak hit szükséges hozzá. Hinned kell, hogy az út elvisz a célodig.

Q: In Europe there is no tradition of a *mantra*, except in some contemplative orders. Of what use is it to a modern young Westerner?

K: Európában nincs hagyománya a *mantrának,* egyes kontemplatív rendek kivételével. Mi a haszna egy modern nyugati fiatal számára?

M: None, unless he is very much attracted. For him the right procedure is to adhere to the thought that he is the ground of all knowledge, the immutable and perennial awareness of all that happens to the senses and the mind. If he keeps it in mind all the time, aware and alert, he is bound to break the bounds of non-awareness and emerge into pure life, light and love. The idea -- 'I am the witness only' will purify the body and the mind and open the eye of wisdom. Then man goes beyond illusion and his heart is free of all desires. Just like ice turns to water and water to vapour, and vapour dissolves in air and disappears in space, so does the body dissolve into pure awareness (*chidakash*), then into pure being (*paramakash*), which is beyond all existence and non-existence.

M: Semmi, hacsak az nem vonzza őt nagyon. A számára megfelelő gyakorlat az, ha ragaszkodik a gondolathoz, hogy ő minden tudás alapja, állandó és halhatatlan tudatossága minden olyannak, ami az érzékekkel és az elmével történik. Ha ezt szakadatlanul, éberen és készenlétben az elméjében tartja, össze kell, hogy törjenek a nem-tudatosság korlátai, és fel kell, hogy emelkedjen a tiszta életbe, fénybe és szeretetbe. Az ’én vagyok az egyetlen tanú’ ideája meg fogja tisztítani a testet és az elmét, és kinyitja a bölcsesség szemét. Azután az ember meghaladja az illúziót, és szíve minden vágytól szabaddá válik. Ahogy a jég vízzé válik, és a víz párává, majd a pára szétoszlik a levegőben és eltűnik a térben, éppen úgy oldódik fel a test a tiszta tudatosságban (*chidakash*), majd a tiszta létben (*paramakash*), amely túl van minden létezésen és nemlétezésen.

Q: The realised man eats, drinks and sleeps. What makes him do so?

K: A megvalósult ember eszik, iszik, és alszik. Mi készteti, hogy így tegyen?

M: The same power that moves the universe, moves him too.

M: Ugyanaz az erő, amely az univerzumot mozgatja, mozgatja őt is.

Q: All are moved by the same power: what is the difference?

K: Ha mindent ugyanazon erő mozgat, mi a különbség?

M: This only: The realised man knows what others merely hear; but don't experience. Intellectually they may seem convinced, but in action they betray their bondage, while the realised man is always right.

M: Csak az, hogy a megvalósult ember tudja, amit a többiek csupán hallanak, de nem tapasztalnak. Intellektuálisan lehet, hogy meggyőződöttnek látszanak, de tetteik kötelékeikről árulkodnak, míg a megvalósult ember mindig helyesen cselekszik.

Q: Everybody says 'I am'. The realised man too says 'I am'. Where is the difference?

K: Mindenki azt mondja, hogy ’én vagyok’. A megvalósult ember is azt mondja, hogy ’én vagyok’. Mi a különbség?

M: The difference is in the meaning attached to the words 'I am'. With the realised man the experience: 'I am the world, the world is mine' is supremely valid -- he thinks, feels and acts integrally and in unity with all that lives. He may not even know the theory and practice of self-realisation, and be born and bred free of religious and metaphysical notions. But there will not be the least flaw in his understanding and compassion.

M: A különbség az ’én vagyok’ szóhoz kötődő jelentésben van. A megvalósult ember tapasztalata: ’én vagyok a világ, a világ az enyém’ a legteljesebb mértékben érvényes – hibátlanul gondolkodik, érez és cselekszik, és minden élővel egységben. Lehet, hogy még csak nem is ismeri az önmegvalósítás elméletét és gyakorlatát, és ízig-vérig mentes vallási és metafizikai fogalmaktól. De nincs a legkisebb hiba sem értelmi képessége és könyörülete terén.

Q: I may come across a beggar, naked and hungry

K: Tegyük fel, hogy ráakadok egy meztelen és éhes

and ask him 'Who are you?' He may answer: 'I am the Supreme Self'. 'Well', I say, 'suffice you are the Supreme, change your present state'. What will he do?

M: He will ask you: 'Which state? What is there that needs changing? What is wrong with me?

Q: Why should he answer so?

M: Because he is no longer bound by appearances, he does not identify himself with the name and shape. He uses memory, but memory cannot use him.

Q: Is not all knowledge based on memory?

M: Lower knowledge -- yes. Higher knowledge, knowledge of Reality, is inherent in man's true nature.

Q: Can I say that I am not what I am conscious of, nor am I consciousness itself?

M: As long as you are a seeker, better cling to the idea that you are pure consciousness, free from all content. To go beyond consciousness is the supreme state.

Q: The desire for realisation, does it originate in consciousness or beyond?

M: In consciousness, of course. All desire is born from memory and is within the realm of consciousness. What is beyond is clear of all striving. The very desire to go beyond consciousness is still in consciousness.

Q: Is there any trace, or imprint, of the beyond on consciousness?

M: No, there cannot be.

Q: Then, what is the link between the two? How can a passage be found between two states which have nothing in common? Is not pure awareness the link between the two?

M: Even pure awareness is a form of consciousness.

Q: Then what is beyond? Emptiness?

M: Emptiness again refers only to consciousness. Fullness and emptiness are relative terms. The Real is really beyond -- beyond not in relation to consciousness, but beyond all relations of whatever kind. The difficulty comes with the word 'state'. The Real is not a state of something else -- it is not a

koldusra, és megkérdezem tőle ’ki vagy te?’ Lehet, hogy azt válaszolja: ’én vagyok a Legfelsőbb Én’. ’Nos’, mondom, ’ha te vagy a Legfelsőbb, változtasd meg jelenlegi állapotodat.’ Mit fog csinálni?

M: Azt fogja kérdezni: ’Milyen állapotot? Mi az, amit meg kell változtani? Mi a baj velem?’

K: Miért kellene így válaszolnia?

M: Mert nem köti külsőség, nem azonosítja önmagát a névvel és a formával. Emlékezetet használ, de az emlékezet nem tudja használni őt.

K: Nem minden tudás alapul memórián?

M: Az alacsonyabb tudás – igen. A magasabb tudás, a Valóság ismerete, az ember igazi természetének velejárója.

K: Mondhatom azt, hogy én nem vagyok az, aminek a tudatában vagyok, sem az, ami tudatában van önmagának?

M: Amíg kereső vagy, a legjobb, ha ahhoz az ideához ragaszkodsz, hogy a tiszta, minden tartalomtól mentes tudatosság vagy. A tudatosság meghaladása a legfelsőbb állapot.

K: A megvalósulás iránti vágy a tudatosságból származik, vagy azon túlról?

M: A tudatosságból, természetesen. Minden vágy emlékezetből születik, és a tudatosság birodalmán belüli. Ami azon túl van, az minden törekvéstől mentes. A tudatosság meghaladásának a vágya valójában még a tudatosságban van.

K: Van valamilyen nyom, vagy lenyomat, a tudatosságon túl?

M: Nem, ott nem lehet.

K: Akkor mi a kapcsolat a kettő között? Hogy lehet átjárást találni két olyan állapot között, amelyekben semmi közös? Nem a tiszta éberség a kapcsolat kettejük között?

M: Még a tiszta éberség is a tudatosság egy formája.

K: Akkor mi van azon túl? Üresség?

M: Az üresség ismét csak a tudatosságra vonatkozik. Teljesség és üresség viszonylagos kifejezések. A Valóság valóban túl van – nem a tudatosságon túl, hanem minden reláción, legyen az bármiféle. A nehézséget az ’állapot’ szó okozza. A Valóság nem állapota valami másnak. – nem

state of mind or consciousness or psyche -- nor is it something that has a beginning and an end, being and not being. All opposites are contained in it -- but it is not in the play of opposites. You must not take it to be the end of a transition. It is itself, after the consciousness as such is no more. Then words 'I am man', or 'I am God' have no meaning. Only in silence and in darkness can it be heard and seen.

állapota az elmének, vagy a tudatosságnak vagy a pszichének – sem nem olyan valami, aminek kezdete és vége lenne, léte és nemléte. Minden ellentét benne foglaltatik – de nem vesz részt az ellentétek játékában. Nem tekintheted egy átmenet végének. Ő önmaga, azután a tudatosság, mint olyan nincs többé. Azután az 'én ember vagyok' vagy 'én Isten vagyok' szavaknak többé nincs jelentősége. Csak csendben és sötétben lehet őt hallani és látni.

23. Discrimination leads to Detachment

Maharaj: You are all drenched for it is raining hard. In my world it is always fine weather. There is no night or day, no heat or cold. No worries beset me there, nor regrets. My mind is free of thoughts, for there are no desires to slave for.

Questioner: Are there two worlds?

M: Your world is transient, changeful. My world is perfect, changeless. You can tell me what you like about your world -- I shall listen carefully, even with interest, yet not for a moment shall I forget that your world is not, that you are dreaming.

Q: What distinguishes your world from mine?

M: My world has no characteristics by which it can be identified. You can say nothing about it. I am my world. My world is myself. It is complete and perfect. Every impression is erased, every experience -- rejected. I need nothing, not even myself, for myself I cannot lose.

Q: Not even God?

M: All these ideas and distinctions exist in your world; in mine there is nothing of the kind. My world is single and very simple.

Q: Nothing happens there?

M: Whatever happens in your world, only there it has validity and evokes response. In my world nothing happens.

Q: The very fact of your experiencing your own world implies duality inherent in all experience.

M: Verbally -- yes. But your words do not reach me. Mine is a non-verbal world. In your world the unspoken has no existence. In mine -- the words and their contents have no being. In your world

23. A megkülönböztetés pártatlansághoz vezet

Maharaj: Ti csurom vizesek vagytok, mert nagyon esik. Az én világomban mindig jó idő van. Ott nincs éjszaka vagy nappal, nincs meleg vagy hideg. Nem zaklatnak sem aggodalmak, sem sajnálkozás. Elmém gondolatoktól mentes, mert nincsenek vágyak, amiket szolgálnia kellene.

Kérdező: Két világ van?

M: A te világod átmeneti, változékony. Az én világom tökéletes, megváltozhatatlan. Elmondhatod nekem, hogy mit szeretsz a világodban – figyelmesen, sőt érdeklődéssel hallgatlak, de egy pillanatra sem feledem, hogy a te világod nem létezik, hogy álmodsz.

K: Mi különbözteti meg a te világodat az enyémtől?

M: Az én világomnak nincsenek jellemzői, amelyek által azonosítható lenne. Nem tudsz róla mondani semmit. Én vagyok a világom. Az én világom én magam vagyok. Teljes és tökéletes világ. Minden benyomás törölve, minden tapasztalat – elutasítva. Semmire nincs szükségem, még saját magamra sem, mert önmagamat nem tudom elveszíteni.

K: Még Istenre sincs szükséged?

M: Mindezen ideák és sajátos vonások a te világodban vannak, az enyémben semmi ilyesféle nincs. Az én világom szimpla és nagyon egyszerű.

K: Nem történik benne semmi?

M: Bármi történik a világodban, csak ott van neki érvényessége, és vált ki reakciót. Az én világomban semmi nem történik.

K: A te saját világod tapasztalásának ténye valójában a minden tapasztalattal együtt járó dualitásra utal.

M: Verbálisan – igen. De a szavaid nem érnek el hozzám. Az enyém szavaktól mentes világ. A te világodban ami nincs kimondva, az nem létezik. Az enyémben – a szavak, és azok tartalma nem

nothing stays, in mine -- nothing changes. My world is real, while yours is made of dreams.

létezik. A te világodban semmi nem állandó, az enyémben – semmi nem változik. Az én világom valódi, míg a tiedet álmok alkotják.

Q: Yet we are talking.

K: Mi mégis beszélgetünk.

M: The talk is in your world. In mine -- there is eternal silence. My silence sings, my emptiness is full, I lack nothing. You cannot know my world until you are there.

M: A beszélgetés a te világodban zajlik. Az enyémben – örök csend van. Az én csendem énekel, az én ürességem teljes, nem vagyok híján semminek. Nem ismerheted meg a világomat, míg ott nem vagy.

Q: It seems as if you alone are in your world.

K: Úgy tűnik, mintha egyedül lennél a világodban.

M: How can you say alone or not alone, when words do not apply? Of course, I am alone for I am all.

M: Hogy mondhatsz ilyet, hogy egyedül, vagy nem egyedül, mikor a szavak alkalmatlanok? Természetes, hogy egyedül vagyok, mikor én vagyok minden.

Q: Are you ever coming into our world?

K: Be szoktál jönni a mi világunkba?

M: What is coming and going to me? These again are words. I am. Whence am I to come from and where to go?

M: Mi számomra a jövés és menés? Ezek megint szavak. Én vagyok. Miért is kellene valahonnan jönnöm, és hová kellene menjek?

Q: Of what use is your world to me?

K: Mi haszna a te világodnak számomra?

M: You should consider more closely your own world, examine it critically and, suddenly, one day you will find yourself in mine.

M: Saját világodat sokkal gondosabban kellene szemlélned, kritikusan vizsgálnod, és egy nap hirtelen az enyémben találnád magad.

Q: What do we gain by it?

K: Mit nyernénk vele?

M: You gain nothing. You leave behind what is not your own and find what you have never lost -- your own being.

M: Semmit nem nyersz. Elhagyod, ami nem sajátod, és megtalálod, amit nem vesztettél el soha – saját létedet.

Q: Who is the ruler of your world?

K: Ki a világod ura?

M: There are no ruler and ruled here. There is no duality whatsoever. You are merely projecting your own ideas. Your scriptures and your gods have no meaning here.

M: Nincs benne sem uralkodó, sem olyan, aki fölött uralkodnak. Nincs benne semmiféle dualitás. Te pusztán a saját ideáidat vetíted ki. Szent könyveidnek és Isteneidnek itt nincs jelentésük.

Q: Still you have a name and shape, display consciousness and activity.

K: Amíg van neved és formád, ez tudatosságra és tevékenységre utal.

M: In your world I appear so. In mine I have being only. Nothing else. You people are rich with your ideas of possession, of quantity and quality. I am completely without ideas.

M: A te világodban így jelenek meg. Az enyémben csak létem van. Semmi más. Nálad az ember lehetőségek, mennyiségek és minőségek fogalmaiban bővelkedik. Nekem egyáltalán nincsenek fogalmaim.

Q: In my world there is disturbance, distress and despair. You seem to be living on some hidden income, while I must slave for a living.

K: Az én világomat felfordulás, fájdalom és kétségbeesés jellemzi. Úgy tűnik, te bizonyos rejtett jövedelemből élsz, míg nekem szolgálni kell, hogy megéljek.

M: Do as you please. You are free to leave your world for mine.

M: Tégy ahogy jónak látod. Szabadságodban áll, hogy elhagyd a világodat az enyémért.

Q: How is the crossing done?

M: See your world as it is, not as you imagine it to be. Discrimination will lead to detachment; detachment will ensure right action; right action will build the inner bridge to your real being. Action is a proof of earnestness. Do what you are told diligently and faithfully and all obstacles will dissolve.

Q: Are you happy?

M: In your world I would be most miserable. To wake up, to eat, to talk, to sleep again -- what a bother.

Q: So you do not want to live even?

M: To live, to die -- what meaningless words are these. When you see me alive, I am dead. When you think me dead, I am alive. How muddled up you are.

Q: How indifferent you are? All the sorrows of our world are as nothing to you.

M: I am quite conscious of your troubles.

Q: Then what are you doing about them?

M: There is nothing I need doing. They come and go.

Q: Do they go by the very act of your giving them attention?

M: Yes. The difficulty may be physical, emotional or mental; but it is always individual. Large scale calamities are the sum of numberless individual destinies and take time to settle. But death is never a calamity.

Q: Even when a man is killed?

M: The calamity is of the killer.

Q: Still, it seems there are two worlds, mine and yours.

M: Mine is real, yours is of the mind.

Q: Imagine a rock and a hole in the rock and a frog in the hole. The frog may spend its life in perfect bliss, undistracted, undisturbed. Outside the rock the world goes on. If the frog in the hole were told about the outside world, he would say: 'There is no such thing. My world is of peace and bliss. Your world is a word structure only, it has no existence'. It is the

K: Hogyan kell átkelni?

M: Lásd a világodat olyannak, amilyen, és ne amilyennek képzeled. A megkülönböztetés pártatlansághoz vezet, a pártatlanság a helyes cselekvést biztosítja; a helyes cselekvés belső hidat épít valódi létedhez. A cselekedet a bizonyítéka a komolyságnak. Tedd, ahogy elmondtad gondosan, hitelesen és minden akadály el fog tűnni.

K: Boldog vagy?

M: A te világodban a legnyomorultabb lennék. Felkelni, enni, beszélni, újra aludni – micsoda unalom.

K: Tehát még élni sem akarsz?

M: Élni, meghalni – micsoda értelmetlen szavak ezek. Amikor élőnek látsz engem, halott vagyok. Amikor úgy gondolod, halott vagyok, akkor élek. Micsoda zavaros vagy.

K: Hogyan lehetsz ilyen semleges? A világ összes szomorúsága mintha semmi lenne számodra.

M: Én tökéletesen tudatában vagyok a gondjaitoknak.

K: Aztán mit teszel ellenük?

M: Semmit nem kell tennem. A gondok jönnek, és mennek.

K: Távoznak, pusztán azért, mert figyelmet adsz nekik?

M: Igen. A nehézség lehet testi, emocionális vagy mentális; de minden esetben individuális. A nagy léptékű szerencsétlenségekben számtalan egyéni sors összegződik, és lecsillapodásukhoz idő kell. De a halál sohasem szerencsétlenség.

K: Még akkor sem, ha megölnek valakit?

M: A szerencsétlenség a gyilkost éri.

K: Mégiscsak úgy tűnik, hogy az enyém és a tiéd két külön világ.

M: Az enyém valódi, a tied az elméé.

K: Képzelj el egy követ, abban egy üreget, és egy békát az üregben. Lehet, hogy a béka az egész életét tökéletes boldogságban, zavartalanul, nyugalmasan éli. A kövön kívül a világ megy a maga útján. Ha az üregi béka hallana a külső világról, azt mondaná: ’Nincs semmi ilyesmi. Az én világom békés és boldog. A te világod csak szavakból álló

same with you. When you tell us that our world simply does not exist, there is no common ground for discussion. Or, take another example. I go to a doctor and complain of stomach ache. He examines me and says: 'You are all right'. 'But it pains' I say. 'Your pain is mental' he asserts. I say 'It does not help me to know that my pain is mental. You are a doctor, cure me of my pain. If you cannot cure me, you are not my doctor.'

szerkezet, nem létező dolog.' Veled is ugyanezt a helyzet. Amikor azt mondod, hogy a mi világunk egyszerűen nem létezik, a vitánknak nincs közös alapja. Vagy vegyünk másik példát. Elmegyek az orvoshoz, és elpanaszolom, hogy fáj a gyomrom. Az orvos megvizsgál, és azt mondja: 'Ön egészséges.' 'De hát fáj.' mondom. 'Az ön fájdalma mentális' jelenti ki a doktor. Én azt mondom, hogy 'nem segít, hogy tudom, hogy a fájdalmam mentális. Ön orvos, szüntesse meg a fájdalmat. Ha nem tud meggyógyítani, akkor Ön nem az én orvosom.'

M: Quite right.

M: Igazad van.

Q: You have built the railroad, but for lack of a bridge no train can pass. Build the bridge.

K: Felépítetted a vasutat, de híd nélkül a vonat nem tud továbbmenni. Építsd fel a hidat.

M: There is no need of a bridge.

M: Nincs szükség hídra.

Q: There must be some link between your world and mine.

K: Kell, hogy legyen valamilyen kapcsolat a te világod és az enyém között.

M: There is no need of a link between a real world and an imaginary world, for there cannot be any.

M: Nincs szükség kapcsolatra a valódi világ és egy képzelt világ között, mert nem is lehet semmilyen.

Q: So what are we to do?

K: Akkor mit kell tennünk?

M: Investigate your world, apply your mind to it, examine it critically, scrutinise every idea about it; that will do.

M: Tanulmányozd a világodat, fordítsd felé az elmédet, vizsgáld felül kritikusan, ellenőriz minden róla szóló ideát; ez megteszi.

Q: The world is too big for investigation. All I know is that I am the world is, the world troubles me and I trouble the world.

K: A világ túl nagy egy ilyen vizsgálódáshoz. Csak azt tudom, hogy én vagyok, a világ van, a világ zavar engem, és én zavarom a világot.

M: My experience is that everything is bliss. But the desire for bliss creates pain. Thus bliss becomes the seed of pain. The entire universe of pain is born of desire. Give up the desire for pleasure and you will not even know what is pain.

M: Az én tapasztalatom szerint minden boldogság. De a boldogság iránti vágy fájdalmat teremt. Így a boldogság a fájdalom csírájává válik. A fájdalom egész univerzuma vágyból született. Add fel az öröm iránti vágyat, és még csak tudni sem fogd, hogy mi a fájdalom.

Q: Why should pleasure be the seed of pain?

K: Az örömnek miért kellene a fájdalom csírájának lennie?

M: Because for the sake of pleasure you are committing many sins. And the fruits of sin are suffering and death.

M: Azért, mert az öröm kedvéért sok bűnt követsz el. És a bűn gyümölcse szenvedés és halál.

Q: You say the world is of no use to us -- only a tribulation. I feel it cannot be so. God is not such a fool. The world seems to me a big enterprise for bringing the potential into actual, matter into life, the unconscious into full awareness. To realise the supreme we need the experience of the opposites. Just as for building a temple we need stone and mortar, wood and iron, glass and tiles, so for making a man into a divine sage, a master of life and death, one needs the material of every experience. As a woman goes to the market, buys provisions of every

K: Azt mondod, hogy a világnak nincs haszna számunkra – gyötrelem csupán. Én úgy érzem, hogy ez nem lehet így. Isten nem ilyen bolond. A világ számomra egy nagy vállalkozásnak tűnik, amelynek a célja, hogy a lehetségest aktuálissá tegye, az anyagba életet hozzon, a tudattalant teljesen tudatossá tegye. A legfelsőbb felismeréséhez meg kell ismernünk az ellentéteket. Mint ahogy a templom építéséhez kőre, habarcsra, fára, vasra, üvegre és cserépre van szükség, úgy ahhoz, hogy az ember isteni bölcsességre tegyen szert, ura

sort, comes home, cooks, bakes and feeds her lord, so we bake ourselves nicely in the fire of life and feed our God.

legyen életnek és halálnak, a mindent tapasztalás anyagára van szükség. Ahogy az asszony elmegy a piacra, vásárol mindenféle élelmiszert, hazamegy, főz, süt, és megeteti urát, úgy sütjük ki magunkat szépen az élet tüzén, és etetjük meg a mi Urunkat.

M: Well, if you think so, act on it. Feed your God, by all means.

M: Nos, ha te így gondolod, tégy eszerint. Etesd Uradat, csak rajta.

Q: A child goes to school and learns many things, which will be of no use to it later. But in the course of learning it grows. So do we pass through experiences without number and forget them all, but in the meantime we grow all the time. And what is a *gnani* but a man with a genius for reality. This world of mine cannot be an accident. It makes sense, there must be a plan behind it. My God has a plan.

K: A gyermek iskolába jár, és sok olyan dolgot tanul, amelyeknek semmi haszna később. De a tanulási folyamat során fejlődik. Így megyünk át mi is számtalan tapasztalaton és felejtjük el mindet, de közben állandóan gyarapszunk. És mi más a *gnani,* ha nem egy olyan ember, aki valóság iránt különös tehetséggel bír? A világunk nem lehet véletlen műve. Értelemmel bír, muszáj, hogy legyen egy terv mögötte. Az én Istenem rendelkezik tervvel.

M: If the world is false, then the plan and its creator are also false.

M: Ha a világ hamis, akkor a terv és annak teremtője szintén hamis.

Q: Again, you deny the world. There is no bridge between us.

K: Megint tagadod a világot. Nincs meg a híd közöttünk.

M: There is no need of a bridge. Your mistake lies in your belief that you are born. You were never born nor will you ever die, but you believe that you were born at a certain date and place and that a particular body is your own.

M: Nem kell híd. Ott hibázol, hogy azt hiszed, hogy születtél. Te sohasem születtél, soha nem is fogsz meghalni, de te azt hiszed, hogy megszülettél egy bizonyos időben és helyen, és hogy ez a konkrét test a sajátod.

Q: The world is, I am. These are facts.

K: A világ van, én vagyok. Ezek tények.

M: Why do you worry about the world before taking care of yourself? You want to save the world, don't you? Can you save the world before saving yourself? And what means being saved? Saved from what? From illusion. Salvation is to see things as they are. I really do not see myself related to anybody and anything. Not even to a self, whatever that self may be. I remain forever -- undefined. I am -- within and beyond -- intimate and unapproachable.

M: Miért aggódsz a világ miatt, ahelyett, hogy magaddal törődnél? Meg akarod menteni a világot, ugye? Meg tudod menteni a világot, mielőtt magadat megmentenéd? És mit jelent megmenteni? Megmenteni, mitől? Az illúziótól. A megváltás azt jelenti, hogy úgy látni a dolgokat, ahogyan azok vannak. Én valóban nem látom magam kapcsolatban állónak senkivel és semmivel. Még az Énnel sem, bármi is az Én. Én maradok örökké – meghatározatlan. Én – belül és túl – intim és megközelíthetetlen vagyok.

Q: How did you come to it?

K: Ezt hogyan érted el?

M: By my trust in my Guru. He told me 'You alone are' and I did not doubt him. I was merely puzzling over it, until I realised that it is absolutely true.

M: A Gurumba vetett hitem által. Ő azt mondta nekem, ’Egyedül te vagy’, és én nem kételkedtem benne. Egész egyszerűen addig töprengtem fölötte, míg fel nem ismertem, hogy ez az abszolút igazság.

Q: Conviction by repetition?

K: Ismételgetéssel történő meggyőzés?

M: By self-realisation. I found that I am conscious and happy absolutely and only by mistake I thought I owed being consciousness-bliss to the body and the world of bodies.

M: Ön-felismeréssel. Úgy találtam, hogy tudatos vagyok, és abszolúte boldog, és csak tévedésből gondoltam, hogy a boldogságtudatért a testnek és a testek világának tartozom.

Q: You are not a learned man. You have not read

K: Te nem vagy egy tanult ember. Nem sokat

much and what you read, or heard did perhaps not contradict itself. I am fairly well educated and have read a lot and I found that books and teachers contradict each other hopelessly. Hence whatever I read or hear, I take it in a state of doubt. 'It may be so, it may not be so' is my first reaction. And as my mind is unable to decide what is true and what is not, I am left high and dry with my doubts. In Yoga a doubting mind is at a tremendous disadvantage.

olvastál, és amit olvastál is, vagy hallottál, lehet, hogy nem voltak elég ellentmondásosak. Nekem meglehetősen magas a képzettségem, sokat olvastam, és úgy találom, hogy a könyvek és a tanítók reménytelenül ellentmondanak egymásnak. Ebből eredően bármit olvasok vagy hallok, kétkedéssel fogadom. 'Lehet, hogy úgy van, lehet, hogy nem úgy van', ez az első reakcióm. És mivel az elmém képtelen eldönteni, hogy mi igaz, és mi nem, faképnél hagy a kételkedésemmel együtt. A Yogában a kételkedő elme rettenetesen nagy hátrány.

M: I am glad to hear it; but my Guru too taught me to doubt -- everything and absolutely. He said: 'deny existence to everything except your self.' Through desire you have created the world with its pains and pleasures.

M: Örömmel hallom; de az én Gurum megtanított engem kételkedni is – mindenben, és teljes mértékben. Azt mondta: 'tagadd mindennek a létezését, kivéve Énedét.' Vágyak által teremtetted a világot, annak minden fájdalmával és örömével.

Q: Must it be also painful?

K: Fájdalommal is kell járnia?

M: What else? By its very nature pleasure is limited and transitory. Out of pain desire is born, in pain it seeks fulfilment, and it ends in the pain of frustration and despair. Pain is the background of pleasure, all seeking of pleasure is born in pain and ends in pain.

M: Mivel mással? Valódi természete szerint az öröm korlátozott és múlékony. A fájdalomból született vágy a fájdalomban keres beteljesedést, és a frusztráció és kétségbeesés fájdalmában ér véget. Fájdalom a háttere az örömnek, az összes öröm keresés fájdalomban születik, és fájdalomban ér véget.

Q: All you say is clear to me. But when some physical or mental trouble comes, my mind goes dull and grey, or seeks frantically for relief.

K: Minden amiről beszélsz, világos. De amikor valamilyen testi és mentális bajom támad, elmém eltompul és lehangolódik válik, vagy kétségbeesetten enyhülést keres.

M: What does it matter? It is the mind that is dull or restless, not you. Look, all kinds of things happen in this room. Do I cause them to happen? They just happen. So it is with you -- the roll of destiny unfolds itself and actualises the inevitable. You cannot change the course of events, but you can change your attitude and what really matters is the attitude and not the bare event. The world is the abode of desires and fears. You cannot find peace in it. For peace you must go beyond the world. The root cause of the world is self-love. Because of it we seek pleasure and avoid pain. Replace self-love by love of the Self and the picture changes. *Brahma* the Creator is the sum total of all desires. The world is the instrument for their fulfilment. Souls take whatever pleasure they desire and pay for them in tears. Time squares all accounts. The law of balance reigns supreme.

M: Mit számít? Az elme az, ami tompa vagy nyugtalan, nem te. Nézd, ebben a szobában mindenféle dolgok történnek. Én vagyok az oka a megtörténésüknek? Csak úgy megtörténnek. Így van ez veled is – a sors gombolyaga legombolyítja önmagát, és megvalósítja az elkerülhetetlent. Nem változtathatod meg az események menetét, de a hozzáállásodon változtathatsz, és ami valójában számít, az az attitűd, és nem a puszta tény. A világ vágyaknak és félelmeknek a lakóhelye. Nem lelhetsz benne békét. A békéhez meg kell haladnod a világot. A világ ősoka az egoizmus. Emiatt keressük az örömet, és kerüljük a fájdalmat. Cseréld ki az egoizmust az Én szeretetével, és a kép megváltozik. *Brahma* a Teremtő minden vágy végösszege. Beteljesítésüknek a világ az eszköze. Az emberi lények akármilyen örömöt megragadnak, és könnyekkel fizetnek érte. Idővel minden száma kiegyenlítésre kerül. Az egyensúly törvényének korlátlan az uralma.

Q: To be a superman one must be a man first. Manhood is the fruit of innumerable experiences: Desire drives to experience. Hence at its own time and level desire is right.

K: Hogy szupermen váljon belőled, embernek kell lenned előbb. Ember voltod megszámlálhatatlan tapasztalat gyümölcse: a vágyak vezetnek a tapasztalathoz. Ennélfogva, a maga idejében és szintjén, a vágy helyénvaló.

M: All this is true in a way. But a day comes when you have amassed enough and must begin to build. Then sorting out and discarding (*viveka-vairagya*) are absolutely necessary. Everything must be scrutinised and the unnecessary ruthlessly destroyed. Believe me, there cannot be too much destruction. For in reality nothing is of value. Be passionately dispassionate -- that is all.

M: Mindez igaz, annyira-amennyire. De eljön a nap, amikorra már eleget halmoztál fel, és el kell kezdeni az építkezést. Ekkor a kiválogatás és selejtezés (*viveka-vairagya*) válik abszolúte szükségessé. Mindent meg kell vizsgálni alaposan, és a feleslegeset könyörtelenül el kell pusztítani. Higgy nekem, semmilyen pusztítás nem lehet túl sok. Mert valójában semminek nincs értéke. Légy szenvedélyesen szenvedélytelen – ez minden.

24. God is the All-doer, the *Gnani* a Non-doer

Questioner: Some *Mahatmas* (enlightened beings) maintain that the world is neither an accident nor a play of God, but the result and expression of a mighty plan of work aiming at awakening and developing consciousness throughout the universe. From lifelessness to life, from unconsciousness to consciousness, from dullness to bright intelligence, from misapprehension to clarity -- that is the direction in which the world moves ceaselessly and relentlessly. Of course, there are moments of rest and apparent darkness, when the universe seems to be dormant, but the rest comes to an end and the work on consciousness is resumed. From our point of view the world is a dale of tears, a place to escape from, as soon as possible and by every possible means. To enlightened beings the world is good and it serves a good purpose. They do not deny that the world is a mental structure and that ultimately all is one, but they see and say that the structure has meaning and serves a supremely desirable purpose. What we call the will of God is not a capricious whim of a playful deity, but the expression of an absolute necessity to grow in love and wisdom and power, to actualise the infinite potentials of life and consciousness.

Just as a gardener grows flowers from a tiny seed to glorious perfection, so does God in His own garden grow, among other beings, men to supermen, who know and love and work along with Him.

When God takes rest (*pralaya*), those whose growth was not completed, become unconscious for a time, while the perfect ones, who have gone beyond all forms and contents of consciousness, remain aware of the universal silence. When the time comes for the emergence of a new universe, the sleepers wake up and their work starts. The more advanced wake up first and prepare the ground for the less advanced -- who thus find forms and patterns of behaviour suitable for their further growth.

Thus runs the story. The difference with your teaching is this: you insist that the world is no good and should be shunned. They say that distaste for

24. Isten a mindent-tevő, a *Gnani* a nem-tevő

Kérdező: Egyes *Mahatmák* (megvilágosodott személyek) azt a véleményt képviselik, hogy a világ sem nem baleset, sem nem Isten játéka, hanem egy hatalmas, felébredést célzó munkaterv eredménye és kifejezése, és az egész univerzumra kiterjedő tudatosság fejlesztés. Az élettelentől az élet felé, a tudattalantól a tudatos felé, a tompaságtól a ragyogó intelligencia felé, a félreértéstől a világosság felé – ez az az irány, amely szerint a világ mozog, szakadatlanul és kérlelhetetlenül. Természetesen vannak pillanatai a nyugalomnak és a látszólagos sötétségnek, amikor az univerzum szunnyadni látszik, de a pihenés a végéhez ér, és a tudatosságon végzett munka újra kezdődik. A mi nézőpontunkból a világ siralomvölgy, egy hely, ahonnan menekülni kell, amilyen gyorsan csak lehet, és minden lehetséges módon. A megvilágosodott lények számára a világ jó, és jó célokat szolgál. A maguk részéről nem tagadják, hogy a világ egy mentális struktúra, és végső soron minden egy, de úgy látják és mondják, hogy a struktúra értelemmel bír, és a legteljesebben kívánatos célt szolgálja. Amit mi Isten akaratának nevezünk, az nem egy játszi istenség szeszélyes hóbortja, hanem egy abszolút szükségszerűség kifejeződése a szeretetben, bölcsességben és erőben való fejlődésre, az élet és a tudatosság végtelen lehetőségeinek a megvalósítására.

Ahogy a kertész a kis virágmagból ragyogóan tökéletes virágokat nevel, úgy neveli Isten az Ő saját kertjét, az egyéb lények között az embert szupermenné, aki Vele együtt tud, szeret és munkálkodik.

Isten megpihenésekor (*pralaya*) azok, akiknek a fejlődése nem fejeződött be, egy időre tudattalanná válnak, míg azok, akik tökéletesek, akik a tudatosság összes formáját és tartalmát meghaladták, tudatában maradnak az univerzális csendnek. Amikor elérkezik egy új univerzum létrejöttének az ideje, az alvók felébrednek, és elkezdik a munkájukat. A fejlettebbek ébrednek fel először, és előkészítik a talajt a kevésbé fejlettek számára – akik ily módon megfelelő formákat, és

the world is a passing stage, necessary, yet temporary, and is soon replaced by an all-pervading love, and a steady will to work with God.

viselkedési mintákat találnak további növekedésükhöz.

Így szól a történet. Mi a különbség a te tanításodhoz képest? Te ragaszkodsz hozzá, hogy a világ nem jó, és el kell belőle menekülni. Ők viszont azt mondják, hogy a világtól való irtózás múló állapot, szükséges, de ideiglenes, és nemsokára felváltja a mindent betöltő szeretet, és az Istennel való munkálkodás szilárd akarata.

Maharaj: All you say is right for the outgoing (*pravritti*) path. For the path of return (*nivritti*) naughting oneself is necessary. My stand I take where nothing (*paramakash*) is; words do not reach there, nor thoughts. To the mind it is all darkness and silence. Then consciousness begins to stir and wakes up the mind (*chidakash*), which projects the world (*mahadakash*), built of memory and imagination. Once the world comes into being, all you say may be so. It is in the nature of the mind to imagine goals, to strive towards them, to seek out means and ways, to display vision, energy and courage. These are divine attributes and I do not deny them. But I take my stand where no difference exists, where things are not, nor the minds that create them. There I am at home. Whatever happens, does not affect me -- things act on things, that is all. Free from memory and expectation, I am fresh, innocent and wholehearted. Mind is the great worker (*mahakarta*) and it needs rest. Needing nothing, I am unafraid. Whom to be afraid of? There is no separation, we are not separate selves. There is only one Self, the Supreme Reality, in which the personal and the impersonal are one.

Maharaj: Amiről beszélsz, a kifelé vezető (*pravritti*) útra igaz. A visszafelé vezető (*nivritti*) úthoz hanyatlás szükséges. Én ott tartózkodom, ahol semmi (paramakash) nincs, ahová nem érnek el szavak, sem gondolatok. Az elme számára ez teljes sötétség és csend. Aztán a tudatosság megmoccan, és az ébredő elme (*chidakash*) kivetíti az emlékezetből és képzelőerőből felépülő világot. Amint a világ megszületik, minden amit mondtál, lehetséges. Az elmének az a természete, hogy célokat képzeljen el, feléjük törekedve utakat és módokat keressen, víziókat, energiát és bátorságot nyilvánítson meg. Ezek isteni attribútumok, és én ne utasítom el őket. De én ott tartózkodom, ahol nem létezik különbség, ahol nincsenek dolgok, sem elme, ami létrehozza őket. Ott az én otthonom. Akármi történik, az nem hat rám – csak dolgok hatnak dolgokra, semmi több. Emlékezettől és elvárástól mentes, friss, ártatlan és őszinte vagyok. Az elme végzi a nagy munkát (*mahakarta*), és neki van szüksége pihenésre. Semmire nem lévén szükségem, én félelem nélküli vagyok. Kitől kellene félnem? Nincs elkülönültség, nem vagyunk elkülönültek. Csak egyetlen Én van, a Legfelsőbb Realitás, amelyben a személy és a személytelen egyek.

Q: All I want is to be able to help the world.

K: Csak azt akarom, hogy segíthessek a világon.

M: Who says you cannot help? You made up your mind about what help means and needs and got your self into a conflict between what you should and what you can, between necessity and ability.

M: Ki mondta, hogy nem segíthetsz? Eldöntötted, hogy mit jelent a segítség, és hogy milyen segítségre van szükség, és ellentmondás alakult ki az amit kell, és amit lehet tenned, a szükséges és a lehetséges között.

Q: But why do we do so?

K: De hát miért tesszük ezt?

M: Your mind projects a structure and you identify yourself with it. It is in the nature of desire to prompt the mind to create a world for its fulfilment. Even a small desire can start a long line of action; what about a strong desire? Desire can produce a universe; its powers are miraculous. Just as a small matchstick can set a huge forest on fire, so does a desire light the fires of manifestation. The very purpose of creation is the fulfilment of desire. The desire may be noble, or ignoble, space (*akash*) is neutral -- one can fill it with what one likes: You must be very careful as to what you desire. And as to the

M: Elméd kivetít egy struktúrát, amivel azonosítod magad. Természetének megfelelően a vágy arra sarkallja az elmét, hogy beteljesülése érdekében teremtsen egy világot. Még egy apró vágy is akciók hosszú sorát indíthatja el; mire képesek akkor az erős vágyak? A vágy univerzumot tud teremteni; ereje csodával határos. Ahogy egy kis gyufaszál lángra tud lobbantani egy hatalmas erdőt, úgy gyújtja meg a vágy a megnyilvánulás tüzét. A teremtés valódi célja a vágy beteljesítése. A vágy lehet nemes, vagy alantas, a tér (*akash*) semleges – azzal töltheti fel az ember, amivel akarja: nagyon

people you want to help, they are in their respective worlds for the sake of their desires; there is no way of helping them except through their desires. You can only teach them to have right desires so that they may rise above them and be free from the urge to create and re-create worlds of desires, abodes of pain and pleasure.

óvatosnak kell lenned, hogy mire vágysz. És mivel azok világa, akiknek segíteni akarsz, szintén az ő vágyaik kedvéért van, nincs mód, hogy segíts nekik, hacsak nem a vágyaikon keresztül. Csak azt taníthatod meg velük, hogy a vágyaik legyenek helyesek, így azok fölé emelkedhetnek, és megszabadulhatnak attól a sürgetéstől, hogy meg- és újrateremtsék vágyaik világát, a fájdalom és öröm tartózkodási helyét.

Q: A day must come when the show is wound up; a man must die, a universe come to an end.

K: El kell, hogy jöjjön a nap, amikor az előadás véget ér; az embernek meg kell halnia, a világ véget ér.

M: Just as a sleeping man forgets all and wakes up for another day, or he dies and emerges into another life, so do the worlds of desire and fear dissolve and disappear. But the universal witness, the Supreme Self never sleeps and never dies. Eternally the Great Heart beats and at each beat a new universe comes into being.

M: Ahogy az alvó ember is mindent elfelejt, és egy másik napra ébred, vagy meghal és egy másik életben jelenik meg, éppúgy a vágy és félelem világa is szertefoszlik és eltűnik. De az univerzális tanú, a Legfelsőbb Én soha nem alszik, és soha nem hal meg. A Nagy Szív örökké dobog, és minden dobbanáskor egy új világ születik.

Q: Is he conscious?

K: Ő tudatos?

M: He is beyond all that the mind conceives. He is beyond being and not being. He is the Yes and No to everything, beyond and within, creating and destroying, unimaginably real.

M: Ő túl van mindenen, amit az elme felfogni képes. Túl van léten és nemléten. Ő az Igen és a Nem mindenre, a túl és a belül, a teremtés és a pusztítás, a felfoghatatlan valóság.

Q: God and the *Mahatma* are they one or two?

K: Isten és a *Mahatma* egyek, vagy különbözők?

M: They are one.

M: Egyek.

Q: There must be some difference.

K: Kell, hogy legyen valamilyen különbség.

M: God is the All-Doer, the *gnani* is a non-doer. God himself does not say: 'I am doing all.' To Him things happen by their own nature. To the *gnani* all is done by God. He sees no difference between God and nature. Both God and the *gnani* know themselves to be the immovable centre of the movable, the eternal witness of the transient. The centre is a point of void and the witness a point of pure awareness; they know themselves to be as nothing, therefore nothing can resist them.

M: Isten a Mindent-Tevő, a *gnani* a nem-tevő. Isten nem mondja: 'Én csinálok mindent'. Az Ő számára a dolgok saját természetük szerint történnek. A *gnani* szerint mindent Isten csinál. Ő nem lát különbséget Isten és a természet között. Isten is, a *gnani* is, a mozdítható mozdulatlan központjának tudja magát, a mulandó örök tanújának. A középpont az üresség egy pontja, és a tanú a tiszta éberség egy pontja; semminek tudják magukat, ezért nem állhat ellenük semmi.

Q: How does this look and feel in your personal experience?

K: Ezt hogyan látod és érzed a személyes tapasztalataid alapján?

M: Being nothing, I am all. Everything is me, everything is mine. Just as my body moves by my mere thinking of the movement, so do things happen as I think of them. Mind you, I do nothing. I just see them happen.

M: Semmi lévén, minden vagyok. Minden én vagyok, minden az enyém. Ahogy a testem is a puszta mozgásra gondolásom miatt mozog, úgy a dolgok is azért történnek, mert én rájuk gondolok. Jegyezd meg, én semmit nem teszek. Én csak figyelem, ahogy megtörténnek.

Q: Do things happen as you want them to happen, or do you want them to happen as they happen?

K: A dolgok úgy történnek, ahogyan te akarod, hogy történjenek, vagy azt akarod, hogy történjen, ami történik?

M: Both. I accept and am accepted. I am all and all is me. Being the world I am not afraid of the world. Being all, what am I to be afraid of? Water is not afraid of water, nor fire of fire. Also I am not afraid because I am nothing that can experience fear, or can be in danger. I have no shape, nor name. It is attachment to a name and shape that breeds fear. I am not attached. I am nothing, and nothing is afraid of no thing. On the contrary, everything is afraid of the Nothing, for when a thing touches Nothing, it becomes nothing. It is like a bottomless well, whatever falls into it, disappears.

M: Mindkettő. Elfogadok, és elfogadnak. Minden én vagyok, és én vagyok minden. A világ lévén, nem félek a világtól. Minden lévén, mitől kellene félnem? A víz nem fél a víztől, sem a tűz a tűztől. Én sem félek, mert semmi olyan nem vagyok, ami félelmet tapasztalhatna, vagy veszélyben lehetne. Nekem nincs se formám, se nevem. A névhez és formához való ragaszkodás az, ami a félelmet okozza. Én nem ragaszkodom. Én semmi vagyok, és a semmi nem fél a semmitől. Ezzel szemben, minden fél a Semmitől, mert ami megérinti a Semmit, az semmivé válik. Ez egy feneketlen üreghez hasonlít, minden eltűnik, ami beleesik.

Q: Isn't God a person?

K: Isten nem személy?

M: As long as you think yourself to be a person, He too is a person. When you are all, you see Him as all.

M: Ameddig te személynek gondolod magad, Ő is személy. Amikor te minden vagy, akkor Őt is mindennek látod.

Q: Can I change facts by changing attitude?

K: Megváltoztathatom a tényeket az attitűd megváltoztatásával?

M: The attitude is the fact. Take anger. I may be furious, pacing the room up and down; at the same time I know what I am, a centre of wisdom and love, an atom of pure existence. All subsides and the mind merges into silence.

M: Az attitűd a tény. Vegyük a dühöt. Lehetek dühös, fel és alá járkálva a szobában; közben tudom, hogy mi vagyok, a bölcsesség és szeretet középpontja, a tiszta létezés egy atomja. Minden lecsillapodik, és az elme egybeolvad a csenddel.

Q: Still, you are angry sometimes.

K: Te mégis dühös vagy időnként.

M: With whom am I to be angry and for what? Anger came and dissolved on my remembering myself. It is all a play of *gunas* (qualities of cosmic matter). When I identify myself with them, I am their slave. When I stand apart, I am their master.

M: Kire lennék dühös, és miért? Az indulat jön, és az önmagára emlékező én miatt szertefoszlik. Ez mind a *gunák* (kozmikus anyag minőségek) játéka. Amikor azonosítom magamat velük, szolgájuk vagyok. Amikor külön állok tőlük, mesterük vagyok.

Q: Can you influence the world by your attitude? By separating yourself from the world you lose all hope of helping it.

K: Be tudod folyásolni a világot az attitűdöd által? A világtól való elkülönüléseddel elveszíted minden reményét, hogy segítesz rajta.

M: How can it be? All is myself -- can't I help myself? I do not identify myself with anybody in particular, for I am all -- both the particular and the universal.

M: Hogy lenne ez lehetséges? Minden én vagyok – ne tudnék magamon segíteni? Nem tekintem magam egyénnek, mert én minden vagyok – mind az egyedi, mind az univerzális.

Q: Can you then help me, the particular person?

K: Akkor segíteni tudsz nekem, az egyedi személynek?

M: But I do help you always -- from within. My self and your self are one. I know it, but you don't. That is all the difference -- and it cannot last.

M: De hát én folyamatosan segítelek – belülről. Az én Énem és a te Éned egyek. Én tudom ezt, de te nem. Ez az összes különbség – és ez nem lehet maradandó.

Q: And how do you help the entire world?

K: És hogyan segíted a világ egészét?

M: Gandhi is dead, yet his mind pervades the earth. The thought of a *gnani* pervades humanity and works ceaselessly for good. Being anonymous, coming from within, it is the more powerful and

M: Gandhi meghalt, elméje mégis áthatja a földet. A *gnani* gondolata áthatja az emberiséget, és szüntelenül dolgozik a jóért. Névtelenként, belülről jövőként, ez a leghatalmasabb és leginkább

compelling. That is how the world improves -- the inner aiding and blessing the outer. When a *gnani* dies, he is no more, in the same sense in which a river is no more when it merges in the sea, the name, the shape, are no more, but the water remains and becomes one with the ocean. When a *gnani* joins the universal mind, all his goodness and wisdom become the heritage of humanity and uplift every human being.

ellenállhatatlan. A világ ilyen módon javul – a belső segíti, és áldásban részesíti a külsőt. Amikor egy *gnani* meghal, nincs többé, ugyanabban az értelemben, ahogy egy folyó sincs többé, amikor beleolvad a tengerbe, a neve, a formája nincsenek többé, de a víz megmarad, és eggyé válik az óceánnal. Amikor egy *gnani* egyesül az univerzális elmével, minden jósága és bölcsessége az emberiség örökségévé válik, és felemel minden emberi lényt.

Q: We are attached to our personality. Our individuality, our being unlike others, we value very much. You seem to denounce both as useless. Your unmanifested, of what use is it to us?

K: Kötődünk személyiségünkhöz. Egyéniségünk, létünk eltér másokétól, nagyon nagyra értékeljük. Úgy látszik, te mindkettőt denunciálod, mint haszontalant. A tied megnyilvánulatlan, mi haszna ennek a mi számunkra?

M: Unmanifested, manifested, individuality, personality (*nirguna, saguna, vyakta, vyakti*); all these are mere words, points of view, mental attitudes. There is no reality in them. The real is experienced in silence. You cling to personality -- but you are conscious of being a person only when you are in trouble -- when you are not in trouble you do not think of yourself.

M: Megnyilvánulatlan, megnyilvánult, egyéniség, személyiség (*nirguna, saguna, vyakta, vyakti*); mindezek csupán szavak, nézőpontok, mentális attitűdök. Nincs realitásuk. A valóság csendben tapasztalható meg. Kapaszkodsz a személyiségbe – de csak akkor vagy tudatában a személy létének, amikor bajban vagy – amikor nem vagy bajban nem gondolsz önmagadra.

Q: You did not tell me the uses of the Unmanifested.

K: Nem beszéltél a Megnyilvánulatlan hasznáról.

M: Surely, you must sleep in order to wake up. You must die in order to live, you must melt down to shape anew. You must destroy to build, annihilate before creation. The Supreme is the universal solvent, it corrodes every container, it burns through every obstacle. Without the absolute denial of everything the tyranny of things would be absolute. The Supreme is the great harmoniser, the guarantee of the ultimate and perfect balance -- of life in freedom. It dissolves you and thus re-asserts your true being.

M: Nyilvánvalóan aludnod kell, hogy fölébredj álmodból. Meg kell, hogy halj, hogy élj, fel kell, hogy olvadj, hogy új formát nyerj. Rombolnod kell, hogy építs, pusztítanod kell, mielőtt teremtesz. A Legfelsőbb az univerzális feloldó, ő korrodál minden edényt, éget át minden akadályt. A mindennek az abszolút tagadása nélkül a dolgok zsarnoksága válna korlátlanná. A Legfelsőbb a nagy harmonizátor, a végső és tökéletes egyensúly biztosítéka – a szabad életé. Felold téged, és ezzel újra megerősíti igazi létedet.

Q: It is all well on its own level. But how does it work in daily life?

K: Mindez rendben van, a saját szintjén. De hogy működik ez napi szinten?

M: The daily life is a life of action. Whether you like it or not, you must function. Whatever you do for your own sake accumulates and becomes explosive; one day it goes off and plays havoc with you and your world. When you deceive yourself that you work for the good of all, it makes matters worse, for you should not be guided by your own ideas of what is good for others. A man who claims to know what is good for others, is dangerous.

M: A napi élet a cselekvés élete. Kedveled vagy sem, funkcionálnod kell. Bármit teszel a saját kedvedért, az akkumulálódik, és robbanóanyaggá válik; egy nap elszabadul, és nagy rombolást visz végbe benned és a világban. Ha azzal ámítod magad, hogy mindenki javáért dolgozol, az súlyosbítja a dolgot, mert nem ideáid által kellene másokat a jóra vezetned. Aki jogot formál rá, hogy tudja, mi a jó másoknak, veszélyes ember.

Q: How is one to work then?

K: Hát akkor hogyan dolgozzon az ember?

M: Neither for yourself nor for others, but for the work's own sake. A thing worth doing is its own purpose and meaning, Make nothing a means to something else. Bind not. God does not create one thing to serve another. Each is made for its own

M: Nem önmagadért, nem is másokért, hanem magának a munkának a kedvéért. Egy dolog értékét saját célja és értelme teszi. Ne tulajdoníts jelentőséget semmi másnak. Ne kapcsolj hozzá semmit. Isten az egyik dolgot nem egy másik

sake. Because it is made for itself, it does not interfere. You are using things and people for purposes alien to them and you play havoc with the world and yourself.

szolgálatára teremti. Minden önmagáért van. Mivel önmagáért van, nem okoz zavart. A dolgokat és embereket tőlük idegen célokra használod, és nagy rombolást viszel végbe a világban, és magadban.

Q: Our real being is all the time with us, you say. How is it that we do not notice it?

K: Valódi lényünk állandóan velünk van, azt mondod. Hogy van az, hogy nem vesszük őt észre?

M: Yes, you are always the Supreme. But your attention is fixed on things, physical or mental. When your attention is off a thing and not yet fixed on another, in the interval you are pure being. When through the practice of discrimination and detachment (*viveka-vairagya*), you lose sight of sensory and mental states, pure being emerges as the natural state.

M: Igen, te mindig a Legfelsőbb vagy. De figyelmed a dolgokra irányul, legyenek azok testiek vagy mentálisak. Amikor a figyelmed elvonódik egy dologról, és még nem irányul egy másikra, abban az időközben tiszta létezés vagy. Amikor a megkülönböztetés és pártatlanság (*viveka-vairagya*) gyakorlásával elveszíted az érzékek és mentális állapotok látását, a tiszta lét természetes állapota jelenik meg.

Q: How does one bring to an end this sense of separateness?

K: Hogyan vethet véget az ember az elkülönülés érzékelésének?

M: By focussing the mind on 'I am', on the sense of being, 'I am so-and-so' dissolves; "I am a witness only" remains and that too submerges in 'I am all'. Then the all becomes the One and the One -- yourself, not to be separate from me. Abandon the idea of a separate 'I' and the question of 'whose experience?' will not arise.

M: Elméjének a ’vagyok’-ra, a lét érzékelésére fókuszálásával az ’ez-és-ez vagyok’ megszűnik; ami marad, az az „én tanú vagyok csupán”, majd az is alámerül az ’én minden vagyok’ -ba. Ekkor a minden az Eggyé válik, és az Egy – önmagaddá, amely nem különbözik tőlem. Add fel a különálló ’én’ ideáját, és a ’kinek a tapasztalata?’ kérdés nem fog felmerülni.

Q: You speak from your own experience. How can I make it mine?

K: Te önnön tapasztalatod alapján beszélsz. Hogy tehetném azt magamévá?

M: You speak of my experience as different from your experience, because you believe we are separate. But we are not. On a deeper level my experience is your experience. Dive deep within yourself and you will find it easily and simply. Go in the direction of 'I am'.

M: Azért mondod, hogy az én tapasztalatom különbözik a tiédtől, mert azt hiszed, hogy különbözők vagyunk. De nem vagyunk azok. Egy mélyebb szinten az én tapasztalatom a te tapasztalatod. Ugorj mélyfejest önmagadba, és meg fogod azt találni, könnyen és egyszerűen. Haladj a ’vagyok’ irányába.

25. Hold on to ‘I am’

Questioner: Are you ever glad or sad? Do you know joy and sorrow?

Maharaj: Call them as you please. To me they are states of mind only, and I am not the mind.

Q: Is love a state of mind?

M: Again, it depends what you mean by love. Desire is, of course, a state of mind. But the realisation of unity is beyond mind. To me, nothing exists by itself. All is the Self, all is myself. To see myself in everybody and everybody in myself most certainly is love.

Q: When I see something pleasant, I want it. Who

25. Ragaszkodj az ’én vagyok’-hoz

Kérdező: Szoktál-e boldog, vagy szomorú lenni? Ismered-e az örömet és a bánatot?

Maharaj: Nevezd ahogy tetszik. Számomra ezek csak elmeállapotok, és nem vagyok az elme.

K: A szeretet elmeállapot?

M: Mint már mondtam, ez attól függ, mit értesz szeretet alatt. A vágy, természetesen, elmeállapot. De az egység megvalósítása túl van az elmén. Számomra semmi nem létezik önmagától. Minden az Én, minden én vagyok. Látni önmagamat mindenben, és mindent önmagamban, a legkétségtelenebb szeretet.

K: Ha valamit kellemesnek találok, akkor kívánom.

exactly wants it? The self or the mind?

Ki az, pontosan, aki megkívánja? Az Én vagy az elme?

M: The question is wrongly put. There is no 'who'. There is desire, fear, anger, and the mind says -- this is me, this is mine. There is no thing which could be called 'me' or 'mine'. Desire is a state of the mind, perceived and named by the mind. Without the mind perceiving and naming, where is desire?

M: Rosszul tetted fel kérdést. Nincs olyan, hogy 'ki'. Ami van az a vágy, a félelem, a düh, és az elme azt mondja – ez én vagyok, ez az enyém. Nincs olyan dolog, amelyet úgy nevezhetnénk, hogy 'én' vagy 'enyém'. A vágy az elmének az elme által érzékelt és elnevezett állapota. Az érző és elnevező elme nélkül hol a vágy?

Q: But is there such a thing as perceiving without naming?

K: Van-e olyan dolog, mint érzékelés, elnevezés nélkül?

M: Of course. Naming cannot go beyond the mind, while perceiving is consciousness itself.

M: Természetesen. Az elnevezés nem mehet túl az elmén, míg az érzékelés a tudatosság maga.

Q: When somebody dies what exactly happens?

K: Amikor valaki meghal, mi történik pontosan?

M: Nothing happens. Something becomes nothing. Nothing was, nothing remains.

M: Semmi nem történik. Valami semmivé válik. Semmi volt, semmi maradt.

Q: Surely there is a difference between the living and the dead. You speak of the living as dead and of the dead as living.

K: Biztos, hogy van különbség az élő és a halott között. Te úgy beszélsz az élőről, mintha halott, és a halottról, mint élő lenne.

M: Why do you fret at one man dying and care little for the millions dying every day? Entire universes are imploding and exploding every moment -- am I to cry over them? One thing is quite clear to me: all that is, lives and moves and has its being in consciousness and I am in and beyond that consciousness. I am in it as the witness. I am beyond it as Being.

M: Miért nyugtalanítod magad egy ember halála miatt, miközben azzal kevéssé törődsz, hogy milliók halnak naponta? Teljes világok robbannak be és robbannak ki, minden pillanatban – sírnom kellene miattuk? Egy dolog teljesen világos számomra: minden, ami él és mozog, a tudatosságban létezik, és én ezen tudatosságon belül, és túl vagyok. Belül vagyok, mint tanú. Túl vagyok rajta, mint Lét.

Q: Surely, you care when your child is ill, don't you?

K: Biztos téged is aggaszt, amikor a gyermeked beteg, nem?

M: I don't get flustered. I just do the needful. I do not worry about the future. A right response to every situation is in my nature. I do not stop to think what to do. I act and move on. Results do not affect me. I do not even care, whether they are good or bad. Whatever they are, they are -- if they come back to me, I deal with them afresh. Or, rather, I happen to deal with them afresh. There is no sense of purpose in my doing anything. Things happens as they happen -- not because I make them happen, but it is because I *am* that they happen. In reality nothing ever happens. When the mind is restless, it makes *Shiva* dance, like the restless waters of the lake make the moon dance. It is all appearance, due to wrong ideas.

M: Nem nyugtalanít. Csak teszem, amit szükséges. Nem aggódom a jövő miatt. Az életműködésem minden helyzetre tartalmazza a helyes választ. Nem állok meg azon gondolkodni, hogy mit tegyek. Cselekszem, és haladok tovább. A következmények nem hatnak rám. Még csak az sem érdekel, hogy jók, vagy rosszak-e. Bármik is legyenek, vannak – ha visszatérnek, ismét foglalkozom velük. Jobban mondva, ismét megtörténik, hogy velük foglalkozom. Nincs céltudatosság semmilyen cselekvésemben. A dolgok történnek, ahogy történnek – nem azért történnek meg, mert én megtörténtté teszem őket, hanem azért, mert én az *vagyok*. Valójában soha semmi nem történik. Amikor az elme nyugtalan, akkor *Shiva*-táncát járja, hasonlóan a tóhoz, amelynek nyugtalan vizén táncot jár a hold. Mindez látszat, amely a helytelen ideáknak tulajdonítható.

Q: Surely, you are aware of many things and behave according to their nature. You treat a child as a child and an adult as an adult.

K: Te bizonyára tudatában vagy számos dolognak, és az ő természetük szerint viselkedsz. A gyerekkel gyerekként bánsz, és a felnőttel felnőttként.

M: Just as the taste of salt pervades the great ocean and every single drop of sea-water carries the same flavour, so every experience gives me the touch of reality, the ever fresh realisation of my own being.

M: Mint ahogy a só íze átjárja a hatalmas óceánt, és a tengervíz minden cseppje ugyanazt az ízt hordozza, úgy adja számomra minden tapasztalat a valóság érintését, örökké friss megvalósításaként saját létemnek.

Q: Do I exist in your world, as you exist in mine?

K: Létezem én a te világodban, mint ahogy te az enyémben?

M: Of course, you are and I am. But only as points in consciousness; we are nothing apart from consciousness. This must be well grasped: the world hangs on the thread of consciousness; no consciousness, no world.

M: Természetesen, te vagy, és én vagyok. De csak mint pontok a tudatosságban; semmik nem vagyunk a tudatosságon nélkül. Ezt jól kell érteni: a világ a tudatosság cérnaszálán függ; ha nincs tudatosság, nincs világ sem.

Q: There are many points in consciousness; are there as many worlds?

K: A tudatosságban sok pont van; ugyanannyi a világ is?

M: Take dream for an example. In a hospital there may be many patients, all sleeping, all dreaming, each dreaming his own private, personal dreams unrelated, unaffected, having one single factor in common -- illness. Similarly, we have divorced ourselves in our imagination from the real world of common experience and enclosed ourselves in a cloud of personal desire and fears, images and thoughts, ideas and concepts.

M: Vegyük az álmot, például. Egy kórház sok betegének mindegyike alszik és álmodik, mindegyik a saját egyéni, személyes álmát álmodja, amelyek nincsenek kapcsolatban egymással, nincsenek hatással egymásra, egyetlen dolog közös bennük – a betegség. Hasonlóképpen, mi is elválasztottuk magunkat képzeletünkben a közös tapasztalat valós világától, és bezártuk magunkat a személyes vágyak és félelmek, képek és gondolatok, ideák és koncepciók felhőjébe.

Q: This I can understand. But what could be the cause of the tremendous variety of the personal worlds?

K: Ezt értem. De mi lehet az oka a személyes világok iszonyú sokféleségének?

M: The variety is not so great. All the dreams are superimposed over a common world. To some extent they shape and influence each other. The basic unity operates in spite of all. At the root of it all lies self-forgetfulness; not knowing who I am.

M: Nem olyan nagy a sokféleség. Minden egyes álom egy közös világra szuperponálódik. Bizonyos fokig formálják, és befolyásolják egymást. Az alapvető egység, mindennek ellenére, működik. Mindennek a gyökere az ön-feledés; a nem tudása annak, hogy ki vagyok én.

Q: To forget, one must know. Did I know who I am, before I forgot it?

K: Ahhoz, hogy felejthessen, tudnia kell az embernek. Tudtam, hogy ki vagyok én, mielőtt elfelejtettem azt?

M: Of course. Self-forgetting is inherent in self-knowing. Consciousness and unconsciousness are two aspects of one life. They co-exist. To know the world you forget the self -- to know the self you forget the world. What is world after all? A collection of memories. Cling to one thing, that matters, hold on to 'I am' and let go all else. This is *sadhana*. In realisation there is nothing to hold on to and nothing to forget. Everything is known, nothing is remembered.

M: Természetesen. Az ön-felejtés az öntudat velejárója. A tudatosság és a tudattalanság ugyanazon életnek a két aspektusa. Egymás mellett léteznek. A világ megismeréséhez elfelejted Énedet – Éned megismeréséhez elfelejted a világot. Mi a világ, végül is? Emlékek gyűjteménye. Kapaszkodj az egyetlen dologba, ami számít, ragaszkodj az 'én vagyok'-hoz, és engedj el minden mást. Ez a *sadhana.* A megvalósulásban semmihez nem kell ragaszkodni kell, és semmit nem kell elfelejteni. Minden tudás, semmi nem emlék.

Q: What is the cause of self-forgetting?

K: Mi az ön-felejtés oka?

M: There is no cause, because there is no forgetting. Mental states succeed one another, and

M: Nincs ok, mert nincs felejtés. Mentális állapotok következnek egymásra, és mindegyik elmossa az

each obliterates the previous one. Self-remembering is a mental state and self-forgetting is another. They alternate like day and night. Reality is beyond both.

Q: Surely there must be a difference between forgetting and not knowing. Not knowing needs no cause. Forgetting presupposes previous knowledge and also the tendency or ability to forget. I admit I cannot enquire into the reason for not-knowing, but forgetting must have some ground.

M: There is no such thing as not-knowing. There is only forgetting. What is wrong with forgetting? It is as simple to forget as to remember.

Q: Is it not a calamity to forget oneself?

M: As bad as to remember oneself continuously. There is a state beyond forgetting and not-forgetting -- the natural state. To remember, to forget -- these are all states of mind, thoughtbound, word-bound. Take for example, the idea of being born. I am told I was born. I do not remember. I am told I shall die I do not expect it. You tell me I have forgotten, or I lack imagination. But I just cannot remember what never happened, nor expect the patently impossible. Bodies are born and bodies die, but what is it to me? Bodies come and go in consciousness and consciousness itself has its roots in me. I am life and mine are mind and body.

Q: You say at the root of the world is self-forgetfulness. To forget I must remember What did I forget to remember? I have not forgotten that I am.

M: This 'I am' too may be a part of the illusion.

Q: How can it be? You cannot prove to me that I am not. Even when convinced that I am not -- I am.

M: Reality can neither be proved nor disproved. Within the mind you cannot, beyond the mind you need not. In the real, the question 'what is real?' does not arise. The manifested (*saguna*) and unmanifested (*nirguna*) are not different.

Q: In that case all is real.

M: I am all. As myself all is real. Apart from me, nothing is real.

Q: I do not feel that the world is the result of a

előzőt. Az ön-emlékezés egy mentális állapot, és az ön-elfelejtés egy másik. Váltakoznak, mint a nappal és az éjjel. A valóság mindkettő fölött áll.

K: Biztosan kell, hogy legyen különbség a felejtés és a nem tudás között. A nem tudáshoz nem szükséges ok. A felejtés előzetes tudást előfeltételez, és a felejtésre való hajlamot, vagy képességet is. Bevallom, nem tudom megkérdőjelezni a nem tudás gondolatát, de a felejtésnek kell, hogy legyen valamilyen alapja.

M: Nincs olyan dolog, mint nem-tudás. Csak felejtés van. Mi rossz van a felejtésben? Ugyanolyan egyszerű felejteni, mint emlékezni.

K: Nem jelent csapást, ha valaki elfelejti önmagát?

M: Ugyanolyan rossz, mint folyamatosan emlékezni önmagadra. Létezik egy állapot a felejtésen és a nem felejtésen túl – a természetes állapot. Emlékezni, felejteni – ezek mindketten az elme gondolathoz kötött, szóhoz kötött állapotai. Vegyük például a születés ideáját. Azt mondták, születtem. Nem emlékszem rá. Azt mondták, meg fogok halni. Nem gondolom. Azt mondod, elfelejtettem, vagy híján vagyok a képzeletnek. Pedig egyszerűen csak nem tudok visszaemlékezni arra, ami soha nem történt meg, és nem tartom valószínűnek a nyilvánvalóan lehetetlent. A testek születnek, és a testek meghalnak, de mit jelent ez számomra? A testek a tudatosságban jönnek és mennek, és a tudatosságnak magának a gyökerei énbennem vannak. Én vagyok az élet, és az elme és a test az én tulajdonom.

K: Azt mondod, hogy a világ gyökerénél az ön-elfelejtés van. A felejtéshez emlékeznem kell arra, amire elfelejtek emlékezni? Én soha nem felejtettem el, hogy én vagyok.

M: Lehet, hogy az ’én vagyok’ is része az illúziónak.

K: Ez hogyan lehetséges? Nem tudod nekem bebizonyítani, hogy nem vagyok. Még ha bebizonyítanád is, hogy nem vagyok – én vagyok.

M: A valóság sem nem bizonyítható, sem nem cáfolható. Elmén belül nem lehetséges, az elmén kívül nem szükséges. A valódiban a ’mi valódi?’ kérdés nem merül fel. A megnyilvánult (*saguna*) és a megnyilvánulatlan (*nirguna*) nem különböznek egymástól.

K: Ilyenformán minden valódi.

M: Én vagyok minden. Önmagamként minden valódi. Engem kivéve semmi nem valódi.

K: Én nem úgy érzem, hogy a világ egy hiba

mistake.

M: You may say so only after a full investigation, not before. Of course, when you discern and let go all that is unreal, what remains is real.

Q: Does anything remain?

M: The real remains. But don't be mislead by words.

Q: Since immemorial time, during innumerable births, I build and improve and beautify my world. It is neither perfect, nor unreal. It is a process.

M: You are mistaken. The world has no existence apart from you. At every moment it is but a reflection of yourself. You create it, you destroy it.

Q: And build it again, improved.

M: To improve it, you must disprove it. One must die to live. There is no rebirth, except through death.

Q: Your universe may be perfect. My personal universe is improving.

M: Your personal universe does not exist by itself. It is merely a limited and distorted view of the real. It is not the universe that needs improving, but your way of looking.

Q: How do you view it?

M: It is a stage on which a world drama is being played. The quality of the performance is all that matters; not what the actors say and do, but how they say and do it.

Q: I do not like this *lila* (play) idea I would rather compare the world to a work-yard in which we are the builders.

M: You take it too seriously. What is wrong with play? You have a purpose only as long as you are not complete (*purna*); till then completeness, perfection, is the purpose. But when you are complete in yourself, fully integrated within and without, then you enjoy the universe; you do not labour at it. To the disintegrated you may seem working hard, but that is their illusion. Sportsmen seem to make tremendous efforts: yet their sole motive is to play and display.

Q: Do you mean to say that God is just having fun, that he is engaged in purposeless action?

eredménye.

M: Ilyet csak egy teljes vizsgálatot követően mondhatsz, nem előtte. Természetesen, amikor meglátod a különbséget, és eleresztesz mindent, ami nem valódi, akkor csak a valódi marad.

K: Marad egyáltalán valami?

M: A valódi marad. De ne áltasd magad szavakkal.

K: Emberemlékezet óta, megszámlálhatatlan születések sorozatán keresztül építem, javítom és szépítem a világomat. Ami sem nem tökéletes, sem nem valószerűtlen. Ez egy folyamat.

M: Tévedsz. Rajtad kívül nem létezik a világ. Minden pillanatban csak önmagad tükörképe. Te teremted, te pusztítod.

K: Aztán újra építem, tökéletesebbre.

M: A tökéletesítéshez cáfolnod kell. Meg kell halnia az embernek, hogy éljen. Nincs újjászületés, csak halál révén.

K: A te világod lehet, hogy tökéletes. Az én személyes világom tökéletesedik.

M: A te személyes világod nem létezik önmagától. Pusztán csak egy korlátozott, és torz képe a valóságnak. Nem az univerzumot kell tökéletesíteni, hanem a te látásmódodat.

K: Te milyennek látod?

M: Egy színpadnak, amelyen a világ dráma játszódik. Kizárólag az előadás minősége a fontos; nem az számít, hogy a színészek mit mondanak és csinálnak, hanem csak az, ahogyan mondják és csinálják azt.

K: Nekem nem tetszik ez a *lila* (játék) idea, én inkább hasonlítanám a világot egy munkaterülethez, amelyen mi vagyunk az építőmunkások.

M: Túl komolyan veszed. Mi baj a játékkal? Csak addig van célod, amíg nem vagy teljes (*purna*); addig pedig a teljesség, a tökéletesség a cél. De amikor teljes vagy önmagadban, kívül-belül teljesen integrált, akkor élvezed az univerzumot; nem dolgozol rajta. A dezintegráltnak úgy tűnik, hogy keményen dolgozol, de ez az ő illúziójuk. A sportolók látszólag hatalmas erőfeszítéseket tesznek: egyetlen motivációjuk mégis a játék, és a megnyilatkozás.

K: Azt akarod mondani, hogy Isten csak szórakozik, hogy cél nélkül cselekvéssel foglalja el magát?

M: God is not only true and good, he is also beautiful (*satyam-shivam-sundaram*). He creates beauty -- for the joy of It

M: Isten nem csak igaz és jó, hanem szép is (*satyam-shivam-sundaram*). A szépséget annak örömért teremti.

Q: Well, then beauty is his purpose.

K: Nos hát, akkor a szépség a célja.

M: Why do you introduce purpose? Purpose implies movement, change, a sense of imperfection. God does not aim at beauty -- whatever he does is beautiful. Would you say that a flower is trying to be beautiful? It is beautiful by its very nature. Similarly God is perfection itself, not an effort at perfection.

M: Miért kevered bele a szándékot? A szándék mozgást, változást, tökéletlenség érzést implikál. Istennek nem célja a szépség – bármit tesz, az szép. Lehet olyat mondani, hogy a virág megpróbál szép lenni? Szép az, a saját természeténél fogva. Hasonlóképpen, Isten is maga a tökéletesség, nem kell erőfeszítést tennie, hogy tökéletessé váljon.

Q: The purpose fulfils itself in beauty.

K: A szándék a szépségben teljesíti be önmagát.

M: What is beautiful? Whatever is perceived blissfully is beautiful. Bliss is the essence of beauty.

M: Mi a szép? Bármit, amit a tökéletes boldogság állapotában látsz, az minden szép. A szépségnek az eszenciája a boldogság.

Q: You speak of *Sat-Chit-Ananda*. That I am is obvious. That I know is obvious. That I am happy is not at all obvious. Where has my happiness gone?

K: Beszélsz a *Sat-Chit-Ananda*-ról. Az, hogy létezem, szembetűnő. Az, hogy tudok, szembetűnő. Az, hogy boldog vagyok, egyáltalán nem szembetűnő. Hová tűnt a boldogságom?

M: Be fully aware of your own being and you will be in bliss consciously. Because you take your mind off yourself and make it dwell on what you are not, you lose your sense of well-being of being well.

M: Légy teljesen tudatában saját létednek, és a tudatos boldogságban leszel. Mivel elmédet elfordítod önmagadról, és arra irányítod, ami nem vagy, elveszíted a jól lét elégedettségének az érzését.

Q: There are two paths before us -- the path of effort (*yoga marga*), and the path of ease (*bhoga marga*). Both lead to the same goal -- liberation.

K: Két út áll előttünk – az erőfeszítés útja (*yoga marga*), és a kényelem útja (*bhoga marga*). Mindkettő ugyanahhoz a célhoz vezet – a megszabaduláshoz.

M: Why do you call bhoga a path? How can ease bring you perfection?

M: Miért hívod a útnak bhogát? Hogy vezethet a kényelem tökéletességhez?

Q: The perfect renouncer (*yogi*) will find reality. The perfect enjoyer (*bhogi*) also will come to it.

K: Aki eljutott a tökéletes lemondásig (*yogi*), megtalálja a valóságot. Aki eljutott a tökéletességig az élvezetben (*bhogi*), szintén el fog oda jutni.

M: How can it be? Aren't they contradictory?

M: Hogy lehet ez? Nem ellentmondó kijelentések ezek?

Q: The extremes meet. To be a perfect *Bhogi* is more difficult than to be a perfect *Yogi*. I am a humble man and cannot venture judgements of value. Both the *Yogi* and the *Bhogi*, after all, are concerned with the search for happiness. The *Yogi* wants it permanent, the *Bhogi* is satisfied with the intermittent. Often the *Bhogi* strives harder than the *Yogi*.

K: A végletek találkoznak. Tökéletes *Bhogi*nak lenni sokkal nehezebb, mint tökéletes *Yogi*nak. Én egyszerű ember vagyok, és nem merészelhetek értékeket megítélni. Végső soron mind a *Yogi,* mind a *Bhogi,* a boldogság keresésével törődik. A *Bhogi* erőfeszítései gyakran kitartóbbak, mint a *Yogi*é.

M: What is your happiness worth when you have to strive and labour for it? True happiness is spontaneous and effortless.

M: Mit ér a boldogságod, ha erőlködnöd és dolgoznod kell érte? A valódi boldogság spontán és erőfeszítés mentes.

Q: All beings seek happiness. The means only

K: Minden lény a boldogságot keresi. Csak eltérő

differ. Some seek it within and are therefore called *Yogis*; some seek it without and are condemned as *Bhogis*. Yet they need each other.

módokon. Némelyek belül keresik, és ezért a nevük az, hogy *Yogi*, mások kívül keresik, és a *Bhogi* nevet ragasztották rájuk. Mégis, szükségük van egymásra.

M: Pleasure and pain alternate. Happiness is unshakable. What you can seek and find is not the real thing. Find what you have never lost, find the inalienable.

M: Az öröm és a fájdalom váltakozóak. A boldogság rendíthetetlen. Amit keresni lehet, és megtalálni, az nem valódi. Fedezd fel, amit soha el nem veszítettél, fedezd fel, ami tőled soha el nem idegeníthető.

26. Personality, an Obstacle

Questioner: As I can see, the world is a school of Yoga and life itself is Yoga practice. Everybody strives for perfection and what is Yoga but striving. There is nothing contemptible about the so-called 'common' people and their 'common' lives. They strive as hard and suffer as much as the *Yogi*, only they are not conscious of their true purpose.

Maharaj: In what way are your common people -- *Yogis*?

Q: Their ultimate goal is the same. What the *Yogi* secures by renunciation (*tyaga*) the common man realises through experience (*bhoga*). The way of *Bhoga* is unconscious and, therefore, repetitive and protracted, while the way of *Yoga* is deliberate and intense and, therefore, can be more rapid.

M: Maybe the periods of *Yoga* and *Bhoga* alternate. First *Bhogi*, then *Yogi*, then again *Bhogi*, then again *Yogi*.

Q: What may be the purpose?

M: Weak desires can be removed by introspection and meditation, but strong, deep-rooted ones must be fulfilled and their fruits, sweet or bitter, tasted.

Q: Why then should we pay tribute to *Yogis* and speak slightingly of *Bhogis*? All are *Yogis*, in a way.

M: On the human scale of values deliberate effort is considered praiseworthy. In reality both the *Yogi* and *Bhogi* follow their own nature, according to circumstances and opportunities. The *Yogi's* life is governed by a single desire -- to find the Truth; the *Bhogi* serves many masters. But the *Bhogi* becomes a *Yogi* and the *Yogi* may get a rounding up in a bout of *Bhoga*. The final result is the same.

Q: Buddha is reported to have said that it is tremendously important to have heard that there is enlightenment, a complete reversal and transformation in consciousness. The good news is

26. A személyiség akadály

Kérdező: Értelmezésem szerint a világ a Yoga iskolája, és maga az élet egy Yoga gyakorlat. Mindenki tökéletességre törekszik, és mi más a Yoga, ha nem törekvés? Semmi megvetendő nincs az úgynevezett ’egyszerű’ emberekben, és az ő ’egyszerű’ életükben. Legalább olyan keményen törekszenek, és legalább annyit szenvednek, mint a *Yogi*, csak ők nincsenek tudatában igazi céljuknak.

Maharaj: Mi módon *Yogi*k a te egyszerű embereid?

K: Az ő végső céljuk is ugyanaz. Amit a *Yogi* lemondással (*tyaga*) ér el, azt a közönséges ember tapasztalat (*bhoga*) útján valósítja meg. A *Bhoga* útja nem tudatos, ennél fogva ismétlésekkel teli, és hosszantartó, míg a *Yoga* útja átgondolt és elmélyült, ezért sokkal gyorsabb lehet.

M: Lehet, hogy a *Yoga* és *Bhoga* periódusok váltakoznak. Először *Bhogi*, aztán *Yogi,* majd újból *Bhogi,* majd újból *Yogi.*

K: Mi lehet a cél?

M: A gyenge vágyak eltávolíthatók önelemzéssel és meditációval, de az erős, mélyen gyökerező vágyakat be kell teljesíteni, és gyümölcseiket, legyenek azok édesek vagy keserűek, meg kell ízlelni.

K: Akkor miért adóznak elismeréssel a *Yogi*knak, és beszélnek megvetően a *Bhogi*ról? Mindegyikük *Yogi,* bizonyos módon.

M: Az emberi értékrend az átgondolt erőfeszítést dicséretreméltónak tekinti. A *Yogi* és a *Bhogi* valójában a saját természetüket követik, a körülményektől és a lehetőségektől függően. A *Yogi* életét egyetlen vágy vezérli – megtalálni az Igazságot; a *Bhogi* sok mestert szolgál. De a *Bhogi*ból *Yogi* lesz, és a *Yogi* felülkerekedhet a *Bhoga* küzdelmében. A végső eredmény ugyanaz.

K: A hagyomány Buddhának tulajdonítja a mondást, miszerint mérhetetlenül fontos hallani róla, hogy van megvilágosodás, ami teljes megfordulást és átalakulást jelent a tudatosságban. A jó hír ahhoz

compared to a spark in a shipload of cotton; slowly but relentlessly the whole of it will turn to ashes. Similarly the good news of enlightenment will, sooner or later, bring about a transformation.

hasonlatos, amikor szikra pattan egy hajórakomány gyapotba; lassan, de könyörtelenül az egész hamuvá lesz. Hasonló módon fog a megvilágosodás jó híre is előbb vagy utóbb átalakulást végbevinni.

M: Yes, first hearing (*shravana*), then remembering (*smarana*), pondering (*manana*) and so on. We are on familiar ground. The man who heard the news becomes a *Yogi*; while the rest continue in their *Bhoga*.

M: Igen, először hallás (*shravana*), majd emlékezés (*smarana*), elmélkedés (*manana*) és így tovább. Ismerős terepen vagyunk. Aki halotta a hírt *Yogi*vá válik; míg a többiek folytatják *Bhogá*jukat.

Q: But you agree that living a life -- just living the humdrum life of the world, being born to die and dying to be born -- advances man by its sheer volume, just like the river finds its way to the sea by the sheer mass of the water it gathers.

K: De azzal bizonyára egyetértesz, hogy az élet élése – a világ egyhangú életének puszta élése, a megszületés, hogy meghaljunk, és a meghalás, hogy megszülessünk – már a puszta mennyisége miatt is fejleszti az embert, éppúgy, mint ahogy a folyó is megtalálja az útját a tenger felé, pusztán azáltal, hogy nagy tömegű vizet összegyűjt.

M: Before the world was, consciousness was. In consciousness it comes into being, in consciousness it lasts and into pure consciousness it dissolves. At the root of everything, is the feeling 'I am'. The state of mind: 'there is a world' is secondary, for to be, I do not need the world, the world needs me.

M: Mielőtt a világ lett volna, tudatosság volt. A világ tudatosságban kezdi létezését, a tudatosságban marad fenn és a tiszta tudatosságba olvad bele. Minden dolgok gyökerénél ott a ’vagyok’ érzése. Az elmének a ’van világ’ állapota másodlagos, mert a léthez nincs szükségem a világra, a világnak van szüksége rám.

Q: The desire to live is a tremendous thing.

K: Az életösztön hatalmas dolog.

M: Still greater is the freedom from the urge to live.

M: Még nagyobb az életösztöntől való szabadság.

Q: The freedom of the stone?

K: A kőnek a szabadsága?

M: Yes, the freedom of the stone, and much more besides. Freedom unlimited and conscious.

M: Igen, a kőnek a szabadsága, és még sok másé azon kívül. A szabadság határtalan, és tudatos.

Q: Is not personality required for gathering experience?

K: Nincs szükség személyiségre a tapasztalat gyűjtéshez?

M: As you are now, the personality is only an obstacle. Selfidentification with the body may be good for an infant, but true growing up depends on getting the body out of the way. Normally, one should outgrow body-based desires early in life. Even the *Bhogi*, who does not refuse enjoyments, need not hanker after the ones he has tasted. Habit, desire for repetition frustrates both the *Yogi* and the *Bhogi*.

M: Számodra, amilyen most vagy, a személyiség csak nyűg. A testtel való önazonosulás jó lehet egy kisgyermek számára, de az igazi felnövekvés a testtől való függetlenedésen múlik. Normális esetben az embernek kora ifjúságában ki kell nőni a test-alapú vágyait. Még az élvezeteket el nem utasító *Bhogi*nak sem kell vágyakoznia azok után, amiket megízelt. A szokás, az ismétlés vágya mind a *Yogi*t, mind a *Bhogi*t akadályozza.

Q: Why do you keep on dismissing the person (*vyakti*) as of no importance? Personality is the primary fact of our existence. It occupies the entire stage.

K: Miért tartod elutasítandónak a személyt (*vyakti*), mint jelentőség nélküli dolgot? A személyiség létezésünk elsődleges tényezője. Az tölti be egész színterét.

M: As long as you do not see that it is mere habit, built on memory, prompted by desire, you will think yourself to be a person -- living, feeling, thinking, active, passive, pleased or pained. Question yourself, ask yourself. 'Is it so?' 'Who am I'? 'What is behind and beyond all this?' And soon you will see

M: Amíg nem látod meg, hogy a személyiség pusztán csak emlékezetre épülő szokás, amelyet a vágy sarkall, mindaddig személynek fogod magad gondolni, aki élő, érző, gondolkodó, tevékenykedő, boldog vagy bánatos. Vond kérdőre magad, kérdezd magad: ’Így van ez? Ki vagyok én? Mi van mindezek

your mistake. And it is in the very nature of a mistake to cease to be, when seen.

mögött, és mindezeken túl?' És hamarosan meg fogod látni a hibáidat. És a hiba, valódi természete szerint, megszűnik létezni, amikor meglátod.

Q: The *Yoga* of living, of life itself, we may call the Natural *Yoga* (*nisarga yoga*). It reminds me of the Primal *Yoga* (*adhi yoga*), mentioned in the Rig-Veda which was described as the marrying of life with mind.

K: A létezésnek, magának az életnek a *Yogá*ját, nevezhetjük Természetes *Yogá*nak (*nisarga yoga*). Engem arra az Ősi *Yogá*ra (*adhi yoga*) emlékeztet, amit a Rig-Veda úgy említ, mint az elmével történt házasságkötést.

M: A life lived thoughtfully, in full awareness, is by itself *Nisarga Yoga*.

M: Az elmélkedő, teljes tudatosságban élt élet, önmagában véve *Nisarga Yoga*.

Q: What does the marriage of life and mind mean?

K: Mit jelent az élet és az elme házassága?

M: Living in spontaneous awareness, consciousness of effortless living, being fully interested in one's life -- all this is implied.

M: A spontán tudatosságban élt, erőfeszítés-mentes élet tudatosságát, az élet iránti teljes érdeklődést – mindezt magában foglalja.

Q: Sharada Devi, wife of Sri Ramakrishna Paramahamsa, used to scold his disciples for too much effort. She compared them to mangoes on the tree which are being plucked before they are ripe. 'Why hurry?' she used to say. 'Wait till you are fully ripe, mellow and sweet.'

K: Sri Ramakrishna Paramahamsa felesége Sharada Devi leszidta tanítványait, ha túl sok erőfeszítést tettek. A fáról éretlenül leszakított mangóhoz hasonlította őket. 'Minek sietni?' mondta. 'Várj, míg teljesen meg nem érsz, lédús leszel és édes.'

M: How right she was. There are so many who take the dawn for the noon, a momentary experience for full realisation and destroy even the little they gain by excess of pride. Humility and silence are essential for a *sadhaka*, however advanced. Only a fully ripened *gnani* can allow himself complete spontaneity.

M: Milyen igaza volt. Olyan sokan vannak, akik délnek nézik a hajnalt, egy futólagos tapasztalatot teljes megvalósulásnak, és még ezt a keveset is lerombolják mértéktelen gőgjükkel. Az alázatosság és a csend nélkülözhetetlen a *sadhaká*hoz, bármennyire előrehaladott vagy. Csak a teljesen érett *gnani* engedhet meg magának teljes spontaneitást.

Q: It seems there are schools of *Yoga* where the student, after illumination, is obliged to keep silent for 7 or 12 or 15 or even 25 years. Even Bhagavan Sri Ramana Maharshi imposed on himself 20 years of silence before he began to teach.

K: Úgy tudom, vannak a *Yogá*nak olyan iskolái, amelyekben a tanítványnak kötelező csendben maradnia 7, 12, 15 vagy 25 évig. Még Bhagavan Sri Ramana Maharshi is 20 év hallgatást mért magára, mielőtt tanítani kezdett.

M: Yes, the inner fruit must ripen. Until then the discipline, the living in awareness, must go on. Gradually the practice becomes more and more subtle, until it becomes altogether formless.

M: Igen, a belső gyümölcs meg kell, hogy érjen. Addig is a fegyelmet, a tudatosságban való életet kell gyakorolni. A gyakorlat fokozatosan egyre finomabbá és finomabbá, mígnem teljesen formanélkülivé válik.

Q: Krishnamurti too speaks of living in awareness.

K: Krishnamurti is a tudatosságban való életről beszél.

M: He always aims directly at the 'ultimate'. Yes, ultimately all *Yogas* end in your *adhi yoga*, the marriage of consciousness (the bride) to life (the bridegroom). Consciousness and being (*sad-chit*) meet in bliss (*ananda*). For bliss to arise there must be meeting, contact, the assertion of unity in duality.

M: Ő mindig közvetlenül a 'végsőt' célozza. Igen, végül minden *Yoga* a te *adhi yogá*dba torkollik, a tudatosság (a menyasszony) és az élet (a vőlegény) házasságába. Az üdvösség felmerüléséhez találkozásra, kapcsolatra van szükség, az egység érvényesítésére a dualitásban.

Q: Buddha too has said that for the attainment of *nirvana* one must go to living beings. Consciousness needs life to grow.

K: Buddha is azt mondta, hogy a *nirvana* megvalósításához az embernek az élőlényekhez kell mennie. A tudatosságnak életre van szüksége

ahhoz, hogy növekedjen.

M: The world itself is contact -- the totality of all contacts actualised in consciousness. The spirit touches matter and consciousness results. Such consciousness. when tainted with memory and expectation, becomes bondage. Pure experience does not bind; experience caught between desire and fear is impure and creates *karma*.

M: A világ maga kapcsolat – az összes kapcsolat teljessége valósul meg a tudatosságban. A szellem megérinti az anyagot, és tudatosságot eredményez. Ilyen tudatosságot. Amikor emlékezettel és elvárással szennyeződik, akkor kötelékké válik. A tiszta tapasztalat nem eredményez kötöttséget; a vágy és félelem között ragadt tapasztalat tisztátalan, és *karmá*t teremt.

Q: Can there be happiness in unity? Does not all happiness imply necessarily contact, hence duality?

K: Lehetséges boldogság az egységben? Nem von minden boldogság maga után szükségszerűen kapcsolatot, ebből eredően dualitást?

M: There is nothing wrong with duality as long as it does not create conflict. Multiplicity and variety without strife is joy. In pure consciousness there is light. For warmth, contact is needed. Above the unity of being is the union of love. Love is the meaning and purpose of duality.

M: Semmi baj a dualitással, amíg nem teremt konfliktust. A küzdelem nélküli sokféleség és változatosság örömet szerez. A tiszta tudatosságban fény van. A melegséghez kapcsolatra van szükség. A szeretet egysége a lét egysége felett áll. A szeretet a jelentése és célja a dualitásnak.

Q: I am an adopted child. My own father I do not know. My mother died when I was born. My foster father, to please my foster mother, who was childless, adopted me -- almost by accident. He is a simple man -- a truck owner and driver. My mother keeps the house. I am 24 years now. For the last two and a half years I am travelling, restless, seeking. I want to live a good life, a holy life. What am I to do?

K: Én adoptált gyerek vagyok. Apámat nem ismerem. Anyám meghalt a születésemkor. Nevelőapám, örömet akarván szerezni nevelőanyámnak, aki gyermektelen volt, szinte véletlenül engem adoptált. Egyszerű ember – teherautója van, sofőrködik. Anyám a háztartást vezeti. Én 24 éves vagyok. Az utóbbi két és fél évben utazom, nyugtalan vagyok, keresek. Egy jó életet akarok élni, egy megszentelt életet. Mit kell tennem?

M: Go home, take charge of your father's business, look after your parents in their old age. Marry the girl who is waiting for you, be loyal, be simple, be humble. Hide your virtue, live silently. The five senses and the three qualities (*gunas*) are your eight steps in *Yoga*. And 'I am' is the Great Reminder (*mahamantra*). You can learn from them all you need to know. Be attentive, enquire ceaselessly. That is all.

M: Menj haza, vedd át apád vállalkozását, gondoskodj idős szüleidről. Vedd el a lányt, aki rád vár, légy hűséges, légy egyszerű, légy alázatos. Titkold el erényességedet, élj csendesen. Az öt érzék és a három minőség (*gunák*) a te nyolc lépésed a *Yogá*ban. És az ’én vagyok’ a Nagy Emlékeztető (*mahamantara*). Megtanulhatsz tőlük mindent, amit tudnod kell. Légy figyelmes, kutass szüntelenül. Ez minden.

Q: If just living one's life liberates, why are not all liberated?

K: Ha csak az megszabadít, hogy emberi életet élek, akkor miért nem megszabadult mindenki?

M: All are being liberated. It is not what you live, but how you live that matters. The idea of enlightenment is of utmost importance. Just to know that there is such possibility, changes one's entire outlook. It acts like a burning match in a heap of saw dust. All the great teachers did nothing else. A spark of truth can burn up a mountain of lies. The opposite is also true; The sun of truth remains hidden behind the cloud of self-identification with the body.

M: Minden lény megszabadult. Nem az számít, hogy mit élsz meg, hanem, ahogyan megéled a problémákat. A megvilágosodás ideája a legnagyobb fontosságú. Annak a puszta tudása, hogy létezik egy ilyen lehetőség, megváltoztatja az ember egész szemléletmódját. Olyan a hatása, mint égő gyufaszálnak a halom fűrészporra. A nagy tanítók sem csináltak mást. Az igazság egy szikrája felemésztheti a hazugságok hegyét. Az ellenkező szintén igaz; az igazság napja rejtve marad a testtel való önazonosulás felhője mögött.

Q: This spreading the good news of enlightenment

K: A megvilágosodás örvendetes hírének az

seems very important.

elterjedése nagyon fontosnak látszik.

M: The very hearing of it, is a promise of enlightenment. The very meeting a Guru is the assurance of liberation. Perfection is life-giving and creative.

M: Valójában ennek meghallása ígérete a megvilágosodásnak. Valójában a Guruval való találkozás a megszabadulás biztosítéka. A tökéletesség életadó, és teremtő.

Q: Does a realised man ever think: 'I am realised?' Is he not astonished when people make much of him? Does he not take himself to be an ordinary human being?

K: Gondolja-e megvalósult ember valaha is azt, hogy 'Én megvalósult vagyok'? Nem lepődik-e meg, amikor az emberek nagyra tartják őt? Nem tartja-e önmagát mindennapi embernek?

M: Neither ordinary, nor extra-ordinary. Just being aware and affectionate -- intensely. He looks at himself without indulging in self-definitions and self-identifications. He does not know himself as anything apart from the world. He is the world. He is completely rid of himself, like a man who is very rich, but continually gives away his riches. He is not rich, for he has nothing; he is not poor, for he gives abundantly. He is just propertyless. Similarly, the realised man is egoless; he has lost the capacity of identifying himself with anything. He is without location, placeless, beyond space and time, beyond the world. Beyond words and thoughts is he.

M: Sem mindennapinak, sem rendkívülinek. Csak tudatosan és szeretetteljesen él – módfelett. Önmagára ön-meghatározások és ön-azonosítások megengedése nélkül tekint. Nem valamilyen világtól különálló valaminek ismeri magát. Ő maga a világ. Teljesen megszabadította önmagát, akárcsak a nagyon gazdag ember, aki folyton elajándékozza a vagyonát. Nem gazdag, mert nincs semmije; nem szegény, mert bőséggel ad. Csak vagyona nincs. Hasonlóképpen, egómentes a megvalósult ember, elveszítette arra vonatkozó képességét, hogy azonosítsa önmagát bármivel. Nincs lakhelye, állástalan, túl van téren és időn, túl van a világon. Túl van szavakon és gondolatokon.

Q: Well, it is deep mystery to me. I am a simple man.

K: Nos, ez nagyon mély rejtély a számomra. Én egyszerű ember vagyok.

M: It is you who are deeply complex, mysterious, hard to understand. I am simplicity itself, compared to you: I am what is -- without any distinction whatsoever into inner and outer, mine and yours, good and bad. What the world is, I am; what I am the world is.

M: Te mélységesen összetett, titokzatos, nehezen érthető vagy. Hozzád képest én maga az egyszerűség vagyok: én az vagyok, ami van – mindenféle belső és külső, enyém és tiéd, jó és rossz megkülönböztetése nélkül. Ami a világ, az vagyok én; ami én vagyok, a világ az.

Q: How does it happen that each man creates his own world?

K: Az hogyan történik, hogy minden ember létrehozza a saját világát?

M: When a number of people are asleep, each dreams his own dream. Only on awakening the question of many different dreams arises and dissolves when they are all seen as dreams, as something imagined.

M: Amikor többen alszanak egyszerre, mindenki a saját álmát álmodja. Csak az ébrenlét során merül fel a sok különböző álom kérdése, amit ejtenek, amikor mindannyian álomnak, valamilyen elképzelt dolognak tekintik.

Q: Even dreams have a foundation.

K: De hát az álmoknak van alapjuk.

M: In memory. Even then, what is remembered, is but another dream. The memory of the false cannot but give rise to the false. There is nothing wrong with memory as such. What is false is its content. Remember facts, forget opinions.

M: Az emlékezetben. Ugyanakkor, amire emlékszünk, csak egy másik álom. A hamis emléke nem eredményezhet mást, csak hamisat. Magával az emlékezettel semmi baj. Ami hamis, az annak a tartalma. A tényekre emlékezz, a véleményeket felejtsd el.

Q: What is a fact?

K: Mi a tény?

M: What is perceived in pure awareness, unaffected by desire.

M: Ami a tiszta, vágyaktól mentes tudatosságban észlelhető.

27. The Beginningless Begins Forever

Questioner: The other day I was asking you about the two ways of growth -- renunciation and enjoyment (*yoga* and *bhoga*). The difference is not so great as it looks -- the *Yogi* renounces to enjoy; the *Bhogi* enjoys to renounce. The *Yogi* renounces first.

Maharaj: So what? Leave the *Yogi* to his *Yoga* and the *Bhogi* to *Bhoga*.

Q: The way of *Bhoga* seems to me the better one. The *Yogi* is like a green mango, separated from the tree prematurely and kept to open in a basket of straw. Airless and overheated, it does get ripe, but the true flavour and fragrance are lost. The mango left on the tree grows to full size, colour and sweetness. A joy in every way. Yet somehow *Yoga* gets all the praises, and *Bhoga* -- all the curses. As I see it, *Bhoga* is the better of the two.

M: What makes you say so?

Q: I watched the *Yogis* and their enormous efforts. Even when they realise, there is something bitter or astringent about it. They seem to spend much of their time in trances and when they speak, they merely voice their scriptures. At their best such *gnanis* are like flowers -- perfect, but just little flowers, shedding their fragrance within a short radius. There are some others, who are like forests -- rich, varied, immense, full of surprises, a world in themselves. There must be a reason for this difference.

M: Well, you said it. According to you one got stunted in his *Yoga*, while the other flourished in *Bhoga*.

Q: Is it not so? The *Yogi* is afraid of life and seeks peace, while the *Bhogi* is adventurous, full of spirits, forward going. The *Yogi* is bound by an ideal, while the *Bhogi* is ever ready to explore.

M: It is a matter of wanting much or being satisfied with little. The *Yogi* is ambitious while the *Bhogi* is merely adventurous. Your *Bhogi* seems to be richer and more interesting, but it is not so in reality. The *Yogi* is narrow as the sharp edge of the knife. He has to be -- to cut deep and smoothly, to penetrate unerringly the many layers of the false. The *Bhogi* worships at many altars; the *Yogi* serves none but his own true Self.

There is no purpose in opposing the *Yogi* to the *Bhogi*. The way of outgoing (*pravritti*) necessarily precedes the way of returning (*nivritti*). To sit in

27. A kezdetnélküli örökké kezdődik

Kérdező: A minap a fejlődés kétféle útjáról kérdeztelek – a lemond, hogy és az élvezetről (*yoga* és *bhoga*). A különbség nem olyan nagy, mint látszik – a *Yogi* lemond, az élvezet érdekében; a *Bhogi* élvez, a lemondás érdekében. A *Yogi* lemond inkább.

Maharaj: Na és? Hagyd a *Yogi*ra az ő *Yogá*ját, és a *Bhogi*ra az ő *Bhogá*ját.

K: Számomra a *Bhoga* útja tűnik jobbnak. A *Yogi* olyan, mint a zöld mangó, amit időnap előtt szedtek le a fáról, és szalmakosárban tartanak, hogy kinyíljon. Levegő nélkül, melegen tartva megérik, de az igazi íz és illat elveszett. A fán hagyott mangó kifejlődik, teljes méretű, színes és édes lesz. Minden vonatkozásban élvezetessé válik. Mégis, valahogy a *Yoga* kapja az összes dicséretet, és a *Bhoga* – az összes szitkot. Ahogy látom, a *Bhoga* a jobb kettejük közül.

M: Miből gondolod, hogy ez így van?

K: Figyeltem a *Yogi*kat és roppant erőfeszítésüket. Még ha meg is valósulnak, valami keserű vagy fanyar íze van neki. Úgy tűnik, sok időt töltenek transzban, és amikor megszólalnak, egyedül a szentírásoknak adnak hangot. Legjobbjaik, mint a *gnani*k, akár a virágok – tökéletesek, de csak virágocskák, illatukat kis körben árasztva. Mások akár az erdők – gazdagok, változatosak, terjedelmesek, tele meglepetéssel, egy egész világ van bennük. Kell, hogy legyen magyarázat erre a különbségre.

M: Nos, egyetértek. Ahogy mondod, az egyik elsatnyul a *Yogá*ban, míg a másik kivirágzik a *Bhogá*ban.

K: Nem így van? A *Yogi* fél az élettől, és békét keres, míg a *Bhogi* vakmerő, lélekkel teli, előre felé halad. A *Yogi* ideák által kötött, míg a *Bhogi* mindig kész a felfedezésre.

M: Ez annak a problémája, hogy valaki sokat akar, vagy kevéssel is beéri. A *Yogi* nagyratörő, míg a *Bhogi* csupán kalandvágyó. A *Bhogi* gazdagabbnak, és sokkal érdekesebbnek látszik, de valójában ez nem így van. A *Yogi* vékony, mint a kés éle. Amit neki kell – vágni mélyen és egyenletesen, biztos kézzel áthatolni a hamis sok rétegén. A *Bhogi* sok oltárnál imádkozik; a *Yogi* senkit nem szolgál, csak saját Énjét.

Céltalan dolog a *Yogi*t és a *Bhogi*t szembeállítani. A kifelé irányuló út (*pravritti*) szükségképpen meg kell, hogy előzze a befelé irányuló utat (*nivritti*). Ítélkezni

judgement and allot marks is ridiculous. Everything contributes to the ultimate perfection. Some say there are three aspects of reality -- Truth-Wisdom-Bliss; He who seeks Truth becomes a *Yogi*, he who seeks wisdom becomes a *gnani*; he who seeks happiness becomes the man of action.

és felcímkézni, nevetséges dolog. Minden a végső tökéletességet segíti elő. Némelyek azt mondják, hogy a valóságnak három aspektusa van – Igazság – Bölcsesség – Boldogság. Aki az Igazságot keresi, az *Yogi*vá, aki a bölcsességet az *gnani*vá, aki pedig a boldogságot, az a tettek emberévé válik.

Q: We are told of the bliss of non-duality.

K: Hallottunk az egység boldogságáról.

M: Such bliss is more of the nature of a great peace. Pleasure and pain are the fruits of actions -- righteous and unrighteous.

M: Az ilyenfajta boldogság inkább a magasztos béke természete. Az öröm és a fájdalom az erényes és a bűnös tettek gyümölcsei.

Q: What makes the difference?

K: Mi okozza a különbséget?

M: The difference is between giving and grasping. Whatever the way of approach, in the end all becomes one.

M: A különbség az adás és a megszerzés között van. Mindegy, hogy a megközelítés módja, a végén minden eggyé válik.

Q: If there be no difference in the goal, why discriminate between various approaches?

K: Ha nem különbözik a cél, miért teszünk különbséget az egyes megközelítések között?

M: Let each act according to his nature. The ultimate purpose will be served in any case. All your discriminations and classifications are quite all right, but they do not exist in my case. As the description of a dream may be detailed and accurate, though without having any foundation, so does your pattern fit nothing but your own assumptions. You begin with an idea and you end with the same idea under a different garb.

M: Működjön minden az ő természete szerint. A végső célt fogja szolgálni mindenképp. Valamennyi megkülönböztetésed és osztályozásod teljesen rendben van, de az én esetemben azok nem léteznek. Mint ahogy egy álom leírása lehet egészen részletes és pontos, annak ellenére, hogy minden alapot nélkülöz, úgy nem felel meg a te mintád semmi másnak, csak a te saját feltételezéseidnek. Elkezded egy ideával, és befejezed ugyanazon, de másképpen felöltöztetett ideával.

Q: How do you see things?

K: Milyennek látod a dolgokat?

M: One and all are the same to me. The same consciousness (*chit*) appears as being (*sat*) and as bliss (*ananda*): *Chit* in movement is *Ananda*; *Chit* motionless is being.

M: Kivétel nélkül egyformák számomra. Ugyanaz a tudatosság (*chit*) jelenik meg létként (*sat*) és boldogságként (*ananda*): a mozgásban lévő *chit* az *Ananda*; a mozdulatlan *chit* a lét.

Q: Still you are making a distinction between motion and motionlessness.

K: Még különbséget teszel mozgást és mozdulatlanság között.

M: Non-distinction speaks in silence. Words carry distinctions. The unmanifested (*nirguna*) has no name, all names refer to the manifested (*saguna*). It is useless to struggle with words to express what is beyond words. Consciousness (*chidananda*) is spirit (*purusha*), consciousness is matter (*prakriti*). Imperfect spirit is matter, perfect matter is spirit. In the beginning as in the end, all is one.

M: A megkülönböztetés mentesség csendben beszél. A szavak megkülönböztetést hordoznak. A megnyilvánulatlannak (*nirguna*) nincs neve, minden név a megnyilvánultra (*saguna*) vonatkozik. Hasztalan dolog azon erőlködni, hogy szavakkal fejezd ki, ami túl van szavakon. A tudatosság (*chidananda*) szellem (*purusha*), a tudatosság anyag (*prakriti*). A tökéletlen szellem anyag, a tökéletes anyag szellem. Kezdetben, miként a végén is, minden egy.

All division is in the mind (*chitta*); there is none in reality (*chit*). Movement and rest are states of mind and cannot be without their opposites. By itself nothing moves, nothing rests. It is a grievous mistake to attribute to mental constructs absolute existence. Nothing exists by itself.

Minden szétválasztás az elmében (*chitta*) van, nem a valóságban (*chit*). Mozgás és nyugalom az elme állapotai, és nem létezhetnek az ellentéteik nélkül. Magától semmi nem mozog, semmi nem nyugszik. Súlyos hiba mentális konstrukcióknak abszolút létezést tulajdonítani. Semmi nem létezik önmagától.

Q: You seem to identify rest with the Supreme State?

M: There is rest as a state of mind (*chidaram*) and there is rest as a state of being (*atmaram*). The former comes and goes, while the true rest is the very heart of action. Unfortunately, language is a mental tool and works only in opposites.

Q: As a witness, you are working or at rest?

M: Witnessing is an experience and rest is freedom from experience.

Q: Can't they co-exist, as the tumult of the waves and the quiet of the deep co-exist in the ocean.

M: Beyond the mind there is no such thing as experience. Experience is a dual state. You cannot talk of reality as an experience. Once this is understood, you will no longer look for being and becoming as separate and opposite. In reality they are one and inseparable, like roots and branches of the same tree. Both can exist only in the light of consciousness, which again, arises in the wake of the sense 'I am'. This is the primary fact. If you miss it, you miss all.

Q: Is the sense of being a product of experience only? The great saying (*Mahavakya*) *tat-sat* is it a mere mode of mentation?

M: Whatever is spoken is speech only. Whatever is thought is thought only. The real meaning is unexplainable, though experienceable. The *Mahavakya* is true, but your ideas are false, for all ideas (*kalpana*) are false.

Q: Is the conviction: 'I am That' false?

M: Of course. Conviction is a mental state. In 'That' there is no 'I am'. With the sense 'I am' emerging, 'That' is obscured, as with the sun rising the stars are wiped out. But as with the sun comes light, so with the sense of self comes bliss (*chidananda*). The cause of bliss is sought in the 'not--I' and thus the bondage begins.

Q: In your daily life are you always conscious of your real state?

M: Neither conscious, nor unconscious. I do not need convictions. I live on courage. Courage is my essence, which is love of life. I am free of memories and anticipations, unconcerned with what I am and

K: Jól veszem észre, hogy a nyugalmat a Legfelsőbb Állapottal azonosítod?

M: Az egyik féle nyugalom az elme (*chidaram*) állapota, a másik féle nyugalom a lét (*atmaram*) állapota. Az előbbi megjelenik és eltűnik, míg az igazi nyugalom a cselekvés legbelső magja. Sajnos, a nyelv mentális eszköz, és csak ellentétekkel dolgozik.

K: Tanúként működésben, vagy nyugalomban vagy?

M: A tanúság tapasztalat, és a nyugalom mentes a tapasztalattól.

K: Nem létezhetnek egyidejűleg, mint az óceánnak a felszínen kavargó hullámai, és mélyének csendje.

M: Az elmén túl nem létezik tapasztalat. A tapasztalat duális állapot. Nem beszélhetsz úgy a valóságról, mint tapasztalatról. Amint ezt megértetted, nem törekszel többé, hogy különálló és szembenálló légy, illetve hogy azzá válj. A valóságban egyek és elválaszthatatlanok, mint ugyanannak a fának a gyökerei és ágai. Mindkettő csak a tudatosság fényében létezik, ami ismétlem, az ’én vagyok’ érzéséből való felébredéskor merül fel. Ez az elsődleges tény. Ha elhibázod ezt, mindent elhibázol.

K: A lét érzete tapasztalás eredménye csupán? A *tat-sat* nagy mondása (*Mahavakya*) pusztán mentális mód?

M: Bármit is mondtak, az csupán beszéd. Bármit is gondoltak, az csupán gondolat. A *Mahavakya* igaz, de a te ideáid hamisak, mert minden idea (*kalpana*) hamis.

K: A meggyőződés, hogy ’én Az vagyok’, hamis?

M: Természetesen. A meggyőződés mentális állapot. Az ’Az’-ban nincs ’én vagyok’. Az ’én vagyok’ megjelenésével az ’Az’ elhomályosodik, mint ahogy a nap felkeltével kihunynak a csillagok. De, mint ahogy a nappal együtt jár a fény, úgy jár együtt az Én érzetével a boldogság (*chidananda*). A kötöttség a boldogság okának a ’nem--én’-ben keresésével kezdődik.

K: Mindennapjaid folyamán mindig tudatában vagy valódi állapotodnak?

M: Se tudatában, se nem tudatában nem vagyok. Nincs szükségem hitekre. Bátran élek. Lényegem a bátorság, amely az élet szeretete. Emlékektől és elvárásoktól mentes vagyok, nem törődöm vele, mi

what I am not. I am not addicted to selfdescriptions, *soham* and *brahmasmi* ('I am He', 'I am the Supreme') are of no use to me, I have the courage to be as nothing and to see the world as it is: nothing. It sounds simple, just try it.

vagyok, és mi nem vagyok. Nem vagyok önmeghatározás-függő, a *soham* és a *brahmasmi* ('én Ő vagyok, 'én a Legfelsőbb vagyok') semmit nem jelentenek számomra, megvan a bátorságom, hogy semmi legyek, és annak lássam a világot ami: semminek. Ez egyszerűnek tűnik, próbáld csak ki.

Q: But what gives you courage?

K: De mi ad neked bátorságot?

M: How perverted are your views. Need courage be given? Your question implies that anxiety is the normal state and courage is abnormal. It is the other way round. Anxiety and hope are born of imagination -- I am free of both. I am simple *being* and I need nothing to rest on.

M: Micsoda kificamodottak a nézeteid. A bátorságot adni kell? A kérdéseid arra utalnak, hogy az aggódást tartod normális állapotnak, és a bátorságot abnormálisnak. Fordítva. Nyugtalanság és remény a képzelet szülöttei – én mindkettőtől mentes vagyok. Én egyszerűen csak *létezem,* és nincs szükségem semmi egyébre.

Q: Unless you know yourself, of what use is your *being* to you? To be happy with what you are, you must know what you are.

K: Ha nem ismered magad, a *létezés*nek mi haszna számodra? Hogy boldog légy akként, ami vagy, tudnod kell, hogy mi vagy.

M: Being shines as knowing, knowing is warm in love. It is all one. You imagine separations and trouble yourself with questions. Don't concern yourself overmuch with formulations. Pure being cannot be described.

M: A létezés tudásként ragyog, a tudás szeretetben gyengéd. Ez mind egy. Elkülönülésekben hiszel, és kérdésekkel gyötröd magad. Ne ess túlzásba a megfogalmazásokkal. A tiszta lét nem leírható.

Q: Unless a thing is knowable and enjoyable, it is of no use to me. It must become a part of my experience, first of all.

K: Ha egy dolog nem megismerhető, és nem élvezetes, akkor nincs haszna számomra. A tapasztalatom részévé kell, hogy váljon, elsősorban.

M: You are dragging down reality to the level of experience. How can reality depend on experience, when it is the very ground (*adhar*) of experience. Reality is in the very fact of experience, not in its nature. Experience is, after all, a state of mind, while being is definitely not a state of mind.

M: Lerángatod a valóságot a tapasztalat szintjére. Hogyan függhetne a valóság a tapasztalattól, amikor éppen, hogy az a tapasztalat alapja (*adhar*)? A valóság éppen, hogy ténye a tapasztalatnak, nem pedig természete. A tapasztalat végül is elme állapot, míg a lét bizonyos, hogy nem elme állapot.

Q: Again I am confused. Is being separate from knowing?

K: Megint összezavarodtam. Elkülönül a tudástól?

M: The separation is an appearance. Just as the dream is not apart from the dreamer, so is knowing not apart from being. The dream is the dreamer, the knowledge is the knower, the distinction is merely verbal.

M: Az elkülönülés látszat. Mint ahogy az álom nem különálló az álmodótól, úgy a tudás sem különálló a léttől. Az álom azonos az álmodóval, a tudás azonos a tudóval, a különbség pusztán verbális.

Q: I can see now that *sat* and *chit* are one. But what about bliss (*ananda*)? Being and consciousness are always present together, but bliss flashes only occasionally.

K: Nos, értem, hogy a *sat* és a *chit* egyek. De mi van a boldogsággal (*ananda*)? A lét és a tudatosság mindig együtt vannak jelen, de boldogság csak ritkán, és villanásszerűen jelentkezik.

M: The undisturbed state of being is bliss; the disturbed state is what appears as the world. In non-duality there is bliss; in duality -- experience. What comes and goes is experience with its duality of pain and pleasure. Bliss is not to be known. One is always bliss, but never blissful. Bliss is not an attribute.

M: A lét zavartalan állapota – boldogság; a zavart állapot világként jelenik meg. Egységben boldogság van; dualitásban – tapasztalás. Ami megjelenik és eltűnik, az tapasztalat, annak fájdalom és öröm kettősségével. A boldogságot lehet tudni. Az ember mindig boldogság, de soha nem boldog. A boldogság az nem egy tulajdonság.

Q: I have another question to ask: Some *Yogis* attain their goal, but it is of no use to others. They do not know, or are not able to share. Those who can share out what they have, initiate others. Where lies the difference?

K: Másik kérdésem: Néhány *Yogi* eléri célját, de ennek semmi haszna mások számára. Vagy nem tudják, vagy nem akarják átadni. Akik közre tudják adni, amijük van, elindítják a többieket. Hol van a különbség?

M: There is no difference. Your approach is wrong. There are no others to help. A rich man, when he hands over his entire fortune to his family, has not a coin left to give a beggar. So is the wise man (*gnani*) stripped of all his powers and possessions. Nothing, literally nothing, can be said about him. He cannot help anybody for he is everybody. He is the poor and also his poverty, the thief and also his thievery. How can he be said to help, when he is not apart? Who thinks of himself as separate from the world, let him help the world.

M: Nincs különbség. Hibás a megközelítésed. Nincsenek többiek, akiken segíteni kellene. Amikor a gazdag ember átruházza a teljes vagyonát a családjára, egy fitying sem marad, hogy a koldusnak adja. A bölcs ember (*gnani*) ugyanígy veti le minden képességét és vagyonát. Semmit, szó szerint semmit nem tud mondani magáról. Nem tud segíteni senkinek, mert ő minden. Ő a szegény és ő a szegénység is, a tolvaj és a tolvajlás is. Hogy mondhatna olyat, hogy segít, amikor nem különbözik? Ha valaki különállónak gondolja önmagát a világtól, hadd segítsen a világon.

Q: Still, there is duality, there is sorrow, there is need of help. By denouncing it as mere dream nothing is achieved.

K: De hát dualitás van, szomorúság van, szükség van segítségre. Az, hogy puszta álmoknak nyilvánítjuk, semmilyen célhoz nem vezet.

M: The only thing that can help is to wake up from the dream.

M: Egyetlen dolog segíthet, az álomból való felébredés.

Q: An awakener is needed.

K: Szükség van valakire, aki felébreszt.

M: Who again is in the dream. The awakener signifies the beginning of the end. There are no eternal dreams.

M: Aki szintén benne van az álomban. Az ébresztő egyben a vég kezdetét is jelenti. Nincsenek örökké tartó álmok.

Q: Even when it is beginningless?

K: Még akkor sem, ha nincs kezdete?

M: Everything begins with you. What else is beginningless?

M: Minden veled kezdődik. Mi más lehet, aminek nincs kezdete?

Q: I began at birth.

K: Én a születésemkor kezdődtem.

M: That is what you are told. Is it so? Did you see yourself beginning?

M: Ez az, amiről beszéltem neked. Tényleg így van? Láttad magad kezdődni?

Q: I began just now. All else is memory.

K: Éppen most kezdődtem. Minden más emlék.

M: Quite right. The beginningless begins forever. In the same way, I give eternally, because I have nothing. To be nothing, to have nothing, to keep nothing for oneself is the greatest gift, the highest generosity.

M: Kitűnő. A kezdetnélküliség örökké kezdődik. Ugyanilyen módon én is szakadatlanul adok, mert semmim nincs. Semminek lenni, semmivel nem bírni, semminek nem tartani önmagadat a legnagyobb ajándék, a legnagyobb bőség.

Q: Is there no self-concern left?

K: Már nem törődsz magaddal?

M: Of course I am self-concerned, but the self is all. In practice it takes the shape of goodwill, unfailing and universal. You may call it love, all-pervading, all-redeeming. Such love is supremely active -- without the sense of doing.

M: Természetesen törődöm magammal, de minden én vagyok. A gyakorlatban ez a jóakarat kifogyhatatlan és egyetemes formáját ölti magára. Nevezhetjük mindent betöltő, mindent megváltó szeretetnek is. Az ilyen szeretet a legteljesebb értelemben aktív – a cselekvés érzete nélkül.

28. All Suffering is Born of Desire

Questioner: I come from a far off country. I had some inner experiences on my own and I would like to compare notes.

Maharaj: By all means. Do you know yourself?

Q: I know that I am not the body. Nor am I the mind.

M: What makes you say so?

Q: I do not feel I am in the body. I seem to be all over the place everywhere. As to the mind, I can switch it on and off, so to say. This makes me feel I am not the mind.

M: When you feel yourself everywhere in the world, do you remain separate from the world? Or, are you the world?

Q: Both. Sometimes I feel myself to be neither mind nor body, but one single all-seeing eye. When I go deeper into it, I find myself to be all I see and the world and myself become one.

M: Very well. What about desires? Do you have any?

Q: Yes, they come, short and superficial.

M: And what do you do about them?

Q: What can I do? They come, they go. I look at them. Sometimes I see my body and my mind engaged in fulfilling them.

M: Whose desires are being fulfilled?

Q: They are a part of the world in which I live. They are just as trees and clouds are there.

M: Are they not a sign of some imperfection?

Q: Why should they be? They are as they are, and I am as I am. How can the appearance and disappearance of desires affect me? Of course, they affect the shape and content of the mind.

M: Very well. What is your work?

Q: I am a probation officer.

M: What does it mean?

Q: Juvenile offenders are let off on probation and there are special officers to watch their behaviour and to help them get training and find work.

28. Minden szenvedés vágyból születik

Kérdező: Távoli országból jöttem. Van önmagamról némi belső tapasztalatom, és szeretnék tapasztalatokat cserélni.

Maharaj: Természetesen. Ismered önmagad?

K: Tudom, hogy nem a test vagyok. Az elmém sem én vagyok.

M: Ezt mire alapozod?

K: Nem érzem, hogy a testemben vagyok. Nekem úgy tűnik, hogy mindenhol vagyok. Az elmét pedig, úgyszólván, ki-be tudom kapcsolni. Emiatt úgy érzem, hogy én nem az elme vagyok.

M: Amikor úgy érzed, hogy a mindenhol ott vagy világban, úgy érzed, hogy különálló vagy a világtól? Vagy te vagy a világ?

K: Mindkettő. Néha úgy érzem, hogy sem az elme, sem a test nem vagyok, csak egyetlen mindent látó szem. Amikor ebbe mélyebben belemegyek, úgy érzem, hogy mindent látok és a világ és én eggyé válunk.

M: Nagyszerű. Mi van a vágyakkal? Vannak egyáltalán?

K: Igen, adódnak, rövidek és felszínesek.

M: És mit teszel velük?

K: Mit tehetnék? Jönnek, aztán elmennek. Figyelem őket. Néha látom, hogy testem és elmém belebocsátkoznak a kielégítésükbe.

M: Ilyenkor kinek a vágyai teljesülnek?

K: Részei a világnak, amelyben élek. Éppen olyanok, mint a benne lévő fák és felhők.

M: Nem valamiféle tökéletlenség jelei lennének?

K: Miért lennének azok? Olyanok amilyenek, és én vagyok, amilyen vagyok. Hogy tudna a vágyak megjelenése és eltűnése hatni rám? Természetesen a formára és az elme tartalmára hatással vannak.

M: Nagyszerű. Mi a foglalkozásod?

K: Feltételesen szabadlábra helyezettek felügyeletével megbízott rendőrtiszt vagyok.

M: Az mit jelent?

K: Próbaidőre bocsátanak fiatalkorú bűnelkövetőket, akiknek speciális hivatalnokok figyelik a viselkedését, segítve őket a képzésben, és hogy

munkát találjanak.

M: Must you work?

M: Muszáj dolgoznod?

Q: Who works? Work happens to take place.

K: Ki dolgozik? A munkavégzés megtörténik.

M: Do you need to work?

M: Szükséged van rá, hogy dolgozz?

Q: I need it for the sake of money. I like it, because it puts me in touch with living beings.

K: Szükségem van rá, a pénz miatt. Szeretem, mert összekapcsol más élőlényekkel.

M: What do you need them for?

M: Mit akarsz tőlük?

Q: They may need me and it is their destinies that made me take up this work. It is one life, after all.

K: Szükségük lehet rám, és az ő sorsuk miatt végzem ezt a munkát. Egy az élet, végül is.

M: How did you come to your present state?

M: Hogyan kerültél a jelenlegi állapotodba?

Q: Sri Ramana Maharshi's teachings have put me on my way. Then I met one Douglas Harding who helped me by showing me how to work on the 'Who am I ?'

K: Sri Ramana Maharshi tanításai tereltek az utamra. Azután találkoztam egy Douglas Harding nevű emberrel, aki azáltal segített nekem, hogy megmutatta a ’ki vagyok én?’ működését.

M: Was it sudden or gradual?

M: Hirtelen történt, vagy fokozatosan?

Q: It was quite sudden. Like something quite forgotten, coming back into one's mind. Or, like a sudden flash of understanding. 'How simple', I said, 'How simple; I'm not what I thought I am. I'm neither the perceived nor the perceiver; I'm the perceiving only'.

K: Teljesen hirtelen történt. Valami olyasmi volt, mint amikor valami, amit teljesen elfelejtettél, visszatér az ember elméjébe. Vagy mint a megértés egy hirtelen felvillanása. ’Milyen egyszerű,’ – mondtam - ’milyen egyszerű; nem az vagyok, akinek gondoltam magam. Sem az észlelt, sem az észlelő nem vagyok; csupán az észlelet vagyok’.

M: Not even the perceiving, but that which makes all this possible.

M: De még az észlelet sem, hanem az, ami ezt lehetővé teszi.

Q: What is love?

K: Mi a szeretet?

M: When the sense of distinction and separation is absent, you may call it love.

M: Amikor hiányzik a különbözés és elkülönülés érzete, azt nevezheted szeretetnek.

Q: Why so much stress on love between man and woman?

K: Miért olyan nagy a kényszere a férfi és nő közötti szeretetnek?

M: Because the element of happiness in it is so prominent.

M: Mivel annyira kimagasló a benne lévő boldogság elem.

Q: Is it not so in all love?

K: Ez nem minden szeretet esetén van így?

M: Not necessarily. Love may cause pain. You call it then compassion.

M: Nem szükségszerűen. A szeretetet fájdalom is okozhatja. Ekkor könyörületnek nevezed.

Q: What is happiness?

K: Mi a boldogság?

M: Harmony between the inner and the outer is happiness. On the other hand, self-identification with the outer causes is suffering.

M: A boldogság a belső és a külső közötti harmónia. Másfelől, a külső okokkal való önazonosulás szenvedés.

Q: How does self-identification happen?

K: Hogyan megy végbe az önazonosulás?

M: The self by its nature knows itself only. For lack of experience whatever it perceives it takes to be itself. Battered, it learns to look out (*viveka*) and to live alone (*vairagya*). When right behaviour (*uparati*), becomes normal, a powerful inner urge (*mukmukshutva*) makes it seek its source. The candle of the body is lighted and all becomes clear and bright.

M: Az Én természetétől fogva önmagát ismeri csak. Tapasztalatlan lévén bármit észlel, azt önmagának hiszi. Megsérül, megtanul kifelé nézni (*viveka*), és egyedül élni (*vairagya*). Amikor a helyes magatartás (*uparati*) lesz a normális, egy erőteljes belső késztetés (*mukmukshutva*) jelentkezik saját forrásának keresésére. A test gyertyája meggyullad, és minden világossá és ragyogóvá válik.

Q: What is the real cause of suffering?

K: Mi a szenvedés valódi oka?

M: Self-identification with the limited (*vyaktitva*). Sensations as such, however strong, do not cause suffering. It is the mind bewildered by wrong ideas, addicted to thinking: 'I am this' 'I am that', that fears loss and craves gain and suffers when frustrated.

M: A korlátozottal (*vyaktitva*) való önazonosulás. A benyomások önmagukban, bármilyen erősek, nem okoznak szenvedést. A rossz ideák által összezavart elme gondolkodás függővé válik: ’én ez vagyok’, ’én az vagyok’, ami fél a veszteségtől, és szüksége van a nyereségre, és szenved, amikor csalódik.

Q: A friend of mine used to have horrible dreams night after night. Going to sleep would terrorise him. Nothing could help him.

K: Egy barátomnak iszonyatos álmai vannak, estéről estére. Amikor közeledik az alvás, rettegés tölti el. Semmi nem segít rajta.

M: Company of the truly good (*satsang*) would help him.

M: A valódi jó (*satsang*) társasága tudna neki segíteni.

Q: Life itself is a nightmare.

K: Maga az élet egy rémálom.

M: Noble friendship (*satsang*) is the supreme remedy for all ills, physical and mental.

M: A nemes barátság (*satsang*) a legfőbb gyógyszere minden betegségnek, legyen az fizikai, vagy mentális.

Q: Generally one cannot find such friendship.

K: Nem nagyon találni ilyen barátokat.

M: Seek within. Your own self is your best friend.

M: Keresd belül. Saját Éned a legjobb barátod.

Q: Why is life so full of contradictions?

K: Az élet miért olyan ellentmondásokkal teli?

M: It serves to break down mental pride. We must realise how poor and powerless we are. As long as we delude ourselves by what we imagine ourselves to be, to know, to have, to do, we are in a sad plight indeed. Only in complete self-negation there is a chance to discover our real being.

M: Ez a mentális gőg letörésére szolgál. Fel kell, hogy ismerjük, milyen gyarlók és tehetetlenek vagyunk. Amíg a lét, tudás, birtoklás, cselekvés elképzelésével csaljuk magunkat, valójában szánalmasan szorult helyzetben vagyunk. Csak teljes ön-tagadásban van lehetőség valódi létünk felfedezésére.

Q: Why so much stress on self-negation?

K: Miért akkora nehézség az öntagadás?

M: As much as on self-realisation. The false self must be abandoned before the real self can be found.

M: Ugyanakkora, mint az önmegvalósítás. A hamis ént el kell hagyni, mielőtt a valódi ént megtalálhatnánk.

Q: The self you choose to call false is to me most distressingly real. It is the only self I know. What you call the real self is a mere concept, a way of speaking, a creature of the mind, an attractive ghost. My daily self is not a beauty, I admit, but it is my own and only self. You say I am, or have, another self. Do you see it -- is it a reality to you, or do you want me to believe what you yourself don't see?

K: Az én, amit hamisnak nevezel, a legfájdalmasabb értelemben valódi számomra. Ez az egyetlen én, tudomásom szerint. Amit a valódi énnek nevezel, fogalom csupán, kifejezésmód, elme teremtmény, vonzó szellemkép. Mindennapi énem nem egy szépség, beismerem, de az én saját, és egyetlen énem. Azt mondod, én vagyok, hogy van egy másik én. Látod azt – realitás számodra, vagy olyat akarsz elhitetni velem, amit te magad sem látsz?

M: Don't jump to conclusions rashly. The concrete need not be the real, the conceived need not be false. Perceptions based on sensations and shaped by memory imply a perceiver, whose nature you never cared to examine. Give it your full attention, examine it with loving care and you will discover heights and depths of being which you did not dream of, engrossed as you are in your puny image of yourself.

M: Ne bocsátkozz elhamarkodott következtetésekbe. Minél konkrétabb igény, hogy ne légy a valódi, annál inkább véled úgy, hogy nem vagy hamis. Az érzékelés alapú észlelések, és azok memória általi alakítása észlelőre utal, akinek a természetének a megvizsgálására sosem fordítottál gondot. Szenteld neki teljes figyelmedet, vizsgáld meg szerető gondossággal, és a lét olyan magasságait és mélységeit fogod felfedezni, amelyekről önmagad apró képébe merülten még csak nem is álmodtál.

Q: I must be in the right mood to examine myself fruitfully.

K: Megfelelő lelkiállapotba kell kerülnöm ahhoz, hogy eredményesen vizsgáljam magam.

M: You must be serious, intent, truly interested. You must be full of goodwill for yourself.

M: Elengedhetetlen feltétel, hogy legyél komoly, elszánt törekvő, őszintén érdeklődő. Maximális jóindulattal kell önmagad iránt viseltetned.

Q: I am selfish all right.

K: Meglehetősen önző vagyok.

M: You are not. You are all the time destroying yourself, and your own, by serving strange gods, inimical and false. By all means be selfish -- the right way. Wish yourself well, labour at what is good for you. Destroy all that stands between you and happiness. Be all -- love all -- be happy -- make happy. No happiness is greater.

M: Nem vagy az. Szakadatlanul pusztítod magadat és énedet, idegen, ellenséges és hamis istenek szolgálatával. Természetesen, légy önző – a helyes módon. Kívánj magadnak jót, fáradozz azon, ami jó számodra. Semmisíts meg mindent, ami közéd és a boldogság közé áll. Legyél minden – szeress mindent – legyél boldog – tedd magad boldoggá. Nincs nagyobb boldogság.

Q: Why is there so much suffering in love?

K: A szeretetben miért van olyan sok szenvedés?

M: All suffering is born of desire. True love is never frustrated. How can the sense of unity be frustrated? What can be frustrated is the desire for expression. Such desire is of the mind. As with all things mental, frustration is inevitable.

M: Minden szenvedés vágyból születik. Az igaz szeretet soha nem vall kudarcot. Hogyan vallhatna kudarcot az egység érzése? Ami kudarcot vallhat, az a kifejezés vágya. Ilyen fajta vágy az elméé. Mivel minden dolog mentális, a kudarc elkerülhetetlen.

Q: What is the place of sex in love?

K: Hol a helye a szexnek a szeretetben?

M: Love is a state of being. Sex is energy. Love is wise, sex is blind. Once the true nature of love and sex is understood there will be no conflict or confusion.

M: A szeretet létállapot. A szex energia. A szeretet bölcs, a szex vak. Amint megérted a szeretet és a szex igazi természetét, azok nem keverednek össze, vagy cserélődnek fel többé.

Q: There is so much sex without love.

K: Olyan sok a szeretet nélküli szex.

M: Without love all is evil. Life itself without love is evil.

M: Szeretet nélkül minden gonosz. Az élet maga, szeretet nélkül, gonosz.

Q: What can make me love?

K: Mi tehet engem szeretővé?

M: You are love itself -- when you are not afraid.

M: Akkor szereted önmagad – amikor nem félsz.

29. Living is Life's only Purpose

Questioner: What does it mean to fail in *Yoga*?

29. Az élet egyetlen célja maga az élet

Kérdező: Mit jelent az, hogy eredménytelennek

Who is a failure in *Yoga* (*yoga bhrashta*)?

Maharaj: It is only a question of incompletion. He who could not complete his *Yoga* for some reason is called failed in *Yoga*. Such failure is only temporary, for there can be no defeat in *Yoga*. This battle is always won, for it is a battle between the true and the false. The false has no chance.

Q: Who fails? The person (*vyakti*) or the self (*vyakta*)?

M: The question is wrongly put. There is no question of failure, neither in the short run nor in the long. It is like travelling a long and arduous road in an unknown country. Of all the innumerable steps there is only the last which brings you to your destination. Yet you will not consider all previous steps as failures. Each brought you nearer to your goal, even when you had to turn back to by-pass an obstacle. In reality each step brings you to your goal, because to be always on the move, learning, discovering, unfolding, is your eternal destiny. Living is life's only purpose. The self does not identify itself with success or failure -- the very idea of becoming this or that is unthinkable. The self understands that success and failure are relative and related, that they are the very warp and weft of life. Learn from both and go beyond. If you have not learnt, repeat.

Q: What am I to learn?

M: To live without self-concern. For this you must know your own true being (*swarupa*) as indomitable, fearless, ever victorious. Once you know with absolute certainty that nothing can trouble you but your own imagination, you come to disregard your desires and fears, concepts and ideas and live by truth alone.

Q: What may be the reason that some people succeed and others fail in *Yoga*? Is it destiny or character, or just accident?

M: Nobody ever fails in *Yoga*. It is all a matter of the rate of progress. It is slow in the beginning and rapid in the end. When one is fully matured, realisation is explosive. It takes place spontaneously, or at the slightest hint. The quick is not better than the slow. Slow ripening and rapid flowering alternate. Both are natural and right.

Yet, all this is so in the mind only. As I see it, there is really nothing of the kind. In the great mirror of consciousness images arise and disappear and only memory gives them continuity. And memory is

lenni a *Yogá*ban? Ki eredménytelen a *Yogá*ban (*yoga bhrashta*)?

Maharaj: Ez csupán befejezetlenségről szól. Aki bizonyos okok miatt nem tudta végigvinni az ő *Yogá*ját, azt tekintik eredménytelennek a *Yogá*ban. Ez a harc mindig megnyerésre kerül, mert ez az igaz és hamis közötti harc. A hamisnak nincs esélye.

K: Ki sikertelen? A személy (*vyakti*), vagy az én (*vyakta*)?

M: Rossz a kérdés feltevés. Nincs szó sikertelenségről, sem a közeli, sem a távoli jövőben. Ez egy ismeretlen országban történő, hosszú és fáradságos utazáshoz hasonlít. A számtalan sok lépés közül csak az utolsó az, amelyik a eljuttat a célállomásodba. Mégsem tekinted sikertelenségnek az összes előző lépésedet. Mindegyik közelebb vitt a célodhoz, még az is, amikor vissza kellett fordulnod, hogy kikerülj egy akadályt. A valóságban minden lépés a célba visz, mert a folyamatos mozgás, tanulás, felfedezés, kibontakozás a te örök végzeted. Az élet egyetlen célja maga az élet. Az Én nem azonosítja magát sikerrel vagy kudarccal – a teljes ezzé vagy azzá válás ideája elképzelhetetlen. Az Én megérti, hogy a siker és a kudarc viszonylagosak és összekapcsolódnak, hogy valójában ezek az élet fonala és szövedéke. Tanulj mindkettőből, és lépj tovább. Ha nem tanultál, ismételj.

K: Mit kell tanulnom?

M: Önérdekeltség nélkül élni. Ehhez valódi lényedet (*swarupa*) megfékezhetetlen, félelem nélküli, örök győztesként kell ismerned. Amint abszolút bizonyossággal tudod, hogy semmi nem árthat neked, csak saját képzeleted, eljutsz vágyaid és félelmeid, koncepcióid és ideáid figyelmen kívül hagyásáig, és kizárólag az igazságot éled.

K: Mi lehet az oka, hogy egyesek sikeresek, és mások sikertelenek a *Yogá*ban? Ez a végzetük, illetve karakterük, vagy csak véletlenség?

M: Soha senki nem sikertelen a *Yogá*ban. Ez az egész az előrehaladás mértékének a problémája. Kezdetben lassú az előrehaladás, és a végére felgyorsul. Amikor az ember teljesen megérett rá, a megvalósulás robbanásszerű. Spontán megtörténik, vagy a legcsekélyebb útmutatás hatására. A gyors nem jobb a lassúnál. Lassú érés gyors virágzás váltakoznak. Mindkettő természetes és helyes.

De mindez csak az elmében játszódik így. Ahogy én látom, semmi ilyesmi nincs. A tudatosság nagy tükrében képek merülnek fel és tűnnek el, és csak az emlékezet ad nekik kontinuitást. És az emlékezet

material -- destructible, perishable, transient. On such flimsy foundations we build a sense of personal existence -- vague, intermittent, dreamlike. This vague persuasion: 'I-am-so-and-so' obscures the changeless state of pure awareness and makes us believe that we are born to suffer and to die.

anyagi természetű – elpusztítható, romló, múló. Ilyen gyenge – bizonytalan, kihagyásos, álomszerű – alapokra építjük személyes létünk érzetét. Az 'én-így-és-így-vagyok'-nak ez a megbízhatatlan meggyőződése elfedi a tiszta tudatosság változatlan állapotát, és elhiteti velünk, hogy szenvedésre születtünk, és hogy meghaljunk.

Q: Just as a child cannot help growing, so does a man, compelled by nature, make progress. Why exert oneself? Where is the need of *Yoga*?

K: Éppen úgy, ahogy a gyermek sem segíthet a növekedést, az ember sem kényszerítheti a természet ellenére az előre haladást. Miért erőlködik? Hol a *Yoga* szükségessége?

M: There is progress all the time. Everything contributes to progress. But this is the progress of ignorance. The circles of ignorance may be ever widening, yet it remains a bondage all the same. In due course a Guru appears to teach and inspire us to practise *Yoga* and a ripening takes place as a result of which the immemorial night of ignorance dissolves before the rising sun of wisdom. But in reality nothing happened. The sun is always there, there is no night to it; the mind blinded by the 'I am the body' idea spins out endlessly its thread of illusion.

M: Állandó a haladás. Minden a haladást segíti. De ez a tudatlanság haladása. A tudatlanság körei állandóan szélesedhetnek, mégis minden kötöttség ugyanaz marad. A megfelelő időben megjelenik a Guru, hogy tanítson, és a *Yoga* gyakorlására inspiráljon, és egy érés megy végbe, amely eredményeképpen a tudatlanság időtlen sötétsége szertefoszlik, a bölcsesség felkelő napja előtt. De valójában semmi nem történik. A nap mindig ott van, számára nem létezik éjjel; az 'én a test vagyok' ideától megvakult elme nyújtja a végtelenségig illúziójának a fonalát.

Q: If all is a part of a natural process, where is the need of effort?

K: Ha minden egy természetes folyamat része, miért van szükség törekvésre?

M: Even effort is a part of it. When ignorance becomes obstinate and hard and the character gets perverted, effort and the pain of it become inevitable. In complete obedience to nature there is no effort. The seed of spiritual life grows in silence and in darkness until its appointed hour.

M: Még a törekvés is része. Amikor a tudatlanság megátalkodottá és rideggé válik, és a jellem romlottá válik, a törekvés és annak fájdalma elkerülhetetlenné válik. A természet iránti teljes megadásban nincs erőfeszítés. A spirituális élet magja csendben és sötétben nő, annak kijelölt órájáig.

Q: We come across some great people, who, in their old age, become childish, petty, quarrelsome and spiteful. How could they deteriorate so much?

K: Találkozni néha nagyszerű emberekkel, akik öreg korukra gyermeteggé, kicsinyessé, civakodóvá és gyűlölködővé válnak. Hogy tudtak ennyire leromlani?

M: They were not perfect *Yogis*, having their bodies under complete control. Or, they might not have cared to protect their bodies from the natural decay. One must not draw conclusions without understanding all the factors. Above all, one must not make judgements of inferiority or superiority. Youthfulness is more a matter of vitality (*prana*) than of wisdom (*gnana*).

M: Nem voltak tökéletes, a testüket teljes kontroll alatt tartó *Yogi*k. Vagy nem tudtak gondot fordítani testüknek a természetes romlástól való megvédésére. Nem szabad következtetéseket levonni, minden tényező megértése nélkül. Legfőképpen, nem szabad ítélkezni alsóbbrendűség vagy felsőbbrendűség fölött. A fiatalos hév sokkal inkább vitalitás (*prana*) dolga, mint a bölcsesség (*gnana*).

Q: One may get old, but why should one lose all alertness and discrimination?

K: Az ember megöregedhet, de miért kellene elveszítenie minden éberségét és éleslátását?

M: Consciousness and unconsciousness, while in the body depend on the condition of the brain. But the self is beyond both, beyond the brain, beyond the mind. The fault of the instrument is no reflection on its user.

M: Tudatosság és tudattalanság, amíg testben vagy, az agyi feltételektől függ. De az Én mindkettő fölött áll, az agy fölött is és az elme fölött is. Az eszköz hibája nem hárul vissza használójára.

Q: I was told that a realised man will never do anything unseemly. He will always behave in an exemplary way.

K: Azt hallottam, hogy egy megvalósult ember soha semmit nem tesz helytelenül. Mindig példamutató módon viselkedik.

M: Who sets the example? Why should a liberated man necessarily follow conventions? The moment he becomes predictable, he cannot be free. His freedom lies in his being free to fulfil the need of the moment, to obey the necessity of the situation. Freedom to do what one likes is really bondage, while being free to do what one must, what is right, is real freedom.

M: Ki írja elő a példát? Miért lenne szükséges a megszabadult embernek konvenciókat követnie? Abban a pillanatban, ahogy kiszámíthatóvá válik, már nem lehet szabad. Az ő szabadsága abban áll, hogy lényében szabad, hogy teljesítse, amit a pillanat megkövetel, hogy engedelmeskedjen a szituáció szükségszerűségének. A szabadság, azt tenni, amit az ember szeret, valójában kötöttség, míg szabadnak lenni annak megtételében, ami szükséges, ami helyes, valódi szabadság.

Q: Still there must be some way of making out who has realised and who has not. If one is indistinguishable from the other, of what use is he?

K: Mégis, kell, hogy legyen valamilyen mód megtudni, ki a megvalósult, és ki nem az. Ha az ember nem megkülönböztethető a többitől, annak mi haszna számára?

M: He who knows himself has no doubts about it. Nor does he care whether others recognise his state or not. Rare is the realised man who discloses his realisation and fortunate are those who have met him, for he does it for their abiding welfare.

M: Aki ismeri önmagát, annak nincsenek kételyei erről. Nem törődik azzal, hogy mások felismerik-e az állapotát vagy sem. Ritka az a megvalósult ember, aki feltárja megvalósultságát, és szerencsések, akik találkoznak vele, mert ő azt az ő maradandó jólétükért teszi.

Q: When one looks round, one is appalled by the volume of unnecessary suffering that is going on. People who should be helped are not getting help. Imagine a big hospital ward full of incurables, tossing and moaning. Were you given the authority to kill them all and end their torture, would you not do so?

K: Ha az ember körbe tekint, elborzad a szükségtelen szenvedések nagy mennyiségétől. Akiknek segíteni kellene, nem kapnak segítséget. Képzelj el egy nagy kórházat, tele gyógyíthatatlan, hánykolódó és nyöszörögő betegekkel. Ha megkapnád a felhatalmazást, hogy mind megöld őket, és véget vess a szenvedéseiknek, megtennéd, vagy sem?

M: I would leave it to them to decide.

M: Én rájuk hagynám a döntést.

Q: But if their destiny is to suffer? How can you interfere with destiny?

K: De ha az ő sorsuk az, hogy szenvedjenek? Hogy avatkozhatsz bele a sorsukba?

M: Their destiny is what happens. There is no thwarting of destiny. You mean to say everybody's life is totally determined at his birth? What a strange idea. Were it so, the power that determines would see to it that nobody should suffer.

M: Az ő sorsuk az, ami történik. A sors nem ellentmondásos. Azt akarod mondani, hogy mindenkinek az élete a születésekor teljesen meghatározott? Micsoda különös idea. Ha így lenne, akkor a meghatározó erő gondoskodna róla, hogy senkinek ne kelljen szenvednie.

Q: What about cause and effect?

K: Mi a véleményed az ok és okozatról?

M: Each moment contains the whole of the past and creates the whole of the future.

M: Minden pillanat a múlt egészét tartalmazza, és a jövő egészét teremti.

Q: But past and future exist?

K: De létezik múlt és jövő?

M: In the mind only. Time is in the mind, space is in the mind. The law of cause and effect is also a way of thinking. In reality all is here and now and all is one. Multiplicity and diversity are in the mind only.

M: Az elmében csak. Az idő az elmében van, a tér az elmében van. Az ok és okozat törvénye is egy gondolkodásmód. A valóságban minden itt és most van, és minden egy. Sokféleség és különbözőség csak az elmében léteznek.

Q: Still, you are in favour of relieving suffering, even through destruction of the incurably diseased body.

K: De te mégis vagy olyan kegyes, hogy enyhíted a szenvedést, még ha a gyógyíthatatlan beteg test elpusztítása árán is.

M: Again, you look from outside while I look from within. I do not see a sufferer, I am the sufferer. I know him from within and do what is right spontaneously and effortlessly. I follow no rules nor lay down rules. I flow with life -- faithfully and irresistibly.

M: Te megint kívülről nézel, míg én belülről. Én nem látok szenvedőt, én vagyok a szenvedő. Én belülről ismerem őt, és teszem, ami helyes, spontán és erőfeszítés nélkül. Nem követek szabályokat, és nem is vetem alá magam szabályoknak. Az élettel áramlok – odaadóan és ellenállhatatlanul.

Q: Still you seem to be a very practical man in full control of your immediate surroundings.

K: Mégis egy nagyon praktikus, a közvetlen környezetedet teljes ellenőrzése alatt tartó embernek látszol.

M: What else do you expect me to be? A misfit?

M: Mit vársz, mi más legyek? Egy beilleszkedésre képtelen embernek kellene lennem?

Q: Yet you cannot help another much.

K: De nem nagyon tudsz a másikon segíteni.

M: Surely, I can help. You too can help. Everybody can help. But the suffering is all the time recreated. Man alone can destroy in himself the roots of pain. Others can only help with the pain, but not with its cause, which is the abysmal stupidity of mankind.

M: Biztos, hogy tudok. Te szintén tudsz segíteni. Mindenki tud segíteni. De a szenvedés szakadatlanul újrateremtődik. Az ember kizárólag saját magában tudja elpusztítani a fájdalom gyökereit. Mások csak a fájdalommal kapcsolatban segíthetnek, de nem tudnak változtatni annak okán, ami az emberiség mérhetetlenül ostobasága.

Q: Will this stupidity ever come to an end?

K: Ez az ostobaság véget fog érni valaha?

M: In man -- of course. Any moment. In humanity -- as we know it -- after very many years. In creation -- never, for creation itself is rooted in ignorance; matter itself is ignorance. Not to know, and not to know that one does not know, is the cause of endless suffering.

M: Az emberben – természetesen. Akármelyik pillanatban. Az emberiségben – mint tudjuk – nagyon sok év múlva. A teremtésben – soha, mert a teremtés eleve tudatlanságban gyökerezik; a probléma maga a tudatlanság. Nem tudni, és nem tudni, hogy az ember nem tud, a végtelen szenvedés oka.

Q: We are told of the great avatars, the saviours of the world.

K: Hallottunk a nagy avatárokról, a világ megmentőiről.

M: Did they save? They have come and gone -- and the world plods on. Of course, they did a lot and opened new dimensions in the human mind. But to talk of saving the world is an exaggeration.

M: Megmentették? Eljöttek és elmentek – és a világ továbbra is kínlódik. Természetesen sokat tettek, és új dimenziókat nyitottak az emberi elmében. De túlzás lenne azt mondani, hogy megmentették a világot.

Q: Is there no salvation for the world?

K: Nincs megváltás a világ számára?

M: Which world do you want to save? The world of your own projection? Save it yourself. My world? Show me my world and I shall deal with it. I am not aware of any world separate from myself, which I am free to save or not to save. What business have you with saving the world, when all the world needs is to be saved from you? Get out of the picture and see whether there is anything left to save.

M: Melyik világot akarod megváltani? A saját kivetítésed világát? Azt mentsd meg magad. Az én világomat? Mutasd meg nekem a világomat, és én a gondjaimba veszem. Én nem tudok semmilyen, tőlem különálló világról, amelyet lehetőségem lenne megmenteni, vagy nem megmenteni. Mi dolgod a világ megmentésével, amikor au egész világnak arra van szüksége, hogy tőled legyen megmentve? Lépj ki a képből, és nézd meg, vajon marad-e valamilyen megmentenivaló?

Q: You seem to stress the point that without you your world would not have existed and therefore the only thing you can do for it is to wind up the show. This is not a way out. Even if the world were of my own creation, this knowledge does not save it. It only explains it. The question remains: why did I create such a wretched world and what can I do to change it? You seem to say: forget it all and admire your own glory. Surely, you don't mean it. The description of a disease and its causes does not cure it. What we need is the right medicine.

K: Úgy tűnik, stresszel téged az a kérdés, hogy nélküled a világod nem létezne, és ezért az egyetlen dolog, amit tehetsz érte, hogy megszünteted az előadást. Ez nem kiút. Még ha a világ az én saját teremtésem is lenne, ez a tudás nem menti meg. Csak megmagyarázza. A kérdés megmarad: miért teremtettem ilyen boldogtalan világot, és mit tehetek, hogy megváltozzon? Úgy tűnik, azt mondod: felejts el mindent, és csodáld a saját dicsőségedet. Bizonyára nem így értetted. A betegség leírása és okai nem gyógyítják meg azt. Amire szükségünk van, az a megfelelő medicina.

M: The description and causation are the remedy for a disease caused by obtuseness and stupidity. Just like a deficiency disease is cured through the supply of the missing factor, so are the diseases of living cured by a good dose of intelligent detachment. (*viveka-vairagya*).

M: A leírás és az okozás a gyógyszere a korlátoltság és ostobaság okozta betegségnek. Mint ahogy egy hiánybetegség a hiányzó elemek pótlásával gyógyítható, úgy gyógyíthatók az élő betegségei egy jó adag intelligens elfogulatlansággal (*viveka-vairagya*).

Q: You cannot save the world by preaching counsels of perfection. People are as they are. Must they suffer?

K: Nem tudod megmenteni a világot a tökéletesség bölcsességeiről szóló prédikációval. Az emberek olyanok amilyenek. Elkerülhetetlen, hogy szenvedjenek?

M: As long as they are as they are, there is no escape from suffering. Remove the sense of separateness and there will be no conflict.

M: Amíg olyanok, amilyenek, nincs menekvés a szenvedéstől. Távolítsd el az elkülönültség érzését, és nem lesz több konfliktus.

Q: A message in print may be paper and ink only. It is the text that matters. By analysing the world into elements and qualities we miss the most important -- its meaning. Your reduction of everything to dream disregards the difference between the dream of an insect and the dream of a poet. All is dream, granted. But not all are equal.

K: Egy nyomtatott üzenet önmagában lehet, hogy csak papír és tinta. A szöveg az, ami számít. A világot elemekké és minőségekké boncolva elhibázzuk a legfontosabbat – annak jelentését. A te mindent álommá redukálásod figyelmen kívül hagyja a rovar álma és a poéta álma közötti különbséget. Mindegyik álom, rendben van. De nem azonosak.

M: The dreams are not equal, but the dreamer is one. I am the insect. I am the poet -- in dream. But in reality I am neither. I am beyond all dreams. I am the light in which all dreams appear and disappear. I am both inside and outside the dream. Just as a man having headache knows the ache and also knows that he is not the ache, so do I know the dream, myself dreaming and myself not dreaming -- all at the same time. I am what I am before, during and after the dream. But what I see in dream, I am not.

M: Az álmok nem azonosak, de az álmodó egy. Én vagyok a rovar. Én vagyok a poéta – az álomban. De a valóságban egyik sem vagyok. Én minden álmon túl vagyok. Én vagyok a fény, amelyben minden álom megjelenik és eltűnik. Az álmon kívül is és belül is vagyok. Ahogy az az ember, akinek fáj a feje, tudja, hogy fáj, és azt is tudja, hogy ő nem a fájdalom, úgy tudok én az álomról, a saját álmomról és a nem saját álmomról – mindegyikről egyszerre. Én az vagyok, ami az álom előtt, alatt és után vagyok. De amit az álomban látok, az nem én vagyok.

Q: It is all a matter of imagination. One imagines that one is dreaming, another imagines one is not dreaming. Are not both the same?

K: Ez teljesen képzelőerő kérdése. Az egyik azt képzeli, hogy álmodik, a másik azt képzeli, hogy nem álmodik. Nem ugyanaz?

M: The same and not the same. Not dreaming, as an interval between two dreams, is of course, a Part of dreaming. Not dreaming as a steady hold on, and timeless abidance in reality has nothing to do with dreaming. In that sense I never dream, nor ever

M: Ugyanaz, és nem ugyanaz. A nem álmodás, két álom közötti intervallum, amely természetesen az álmodás része. A nem álmodásnak, mint a valóságban való folyamatos tartózkodásnak, és időtlen időzésnek, nincs teendője az álmodással.

shall.

Ebben az értelemben én sohasem álmodok, és soha nem is fogok.

Q: If both dream and escape from dream are imaginings, what is the way out?

K: Ha az álom, és az álomból való kilépés egyaránt képzelődés, mi a kiút?

M: There is no need of a way out. Don't you see that a way out is also a part of the dream? All you have to do is to see the dream as dream.

M: Nincs szükség kiútra. Nem látod, hogy a kiút szintén része az álomnak? Csak annyit kell tenned, hogy az álmot álomnak lásd.

Q: If I start the practice of dismissing everything as a dream where will it lead me?

K: Ha elkezdem a mindent elengedés gyakorlatát, álomként hová fog engem vezetni?

M: Wherever it leads you, it will be a dream. The very idea of going beyond the dream is illusory. Why go anywhere? Just realise that you are dreaming a dream you call the world, and stop looking for ways out. The dream is not your problem. Your problem is that you like one part of your dream and not another. Love all, or none of it, and stop complaining. When you have seen the dream as a dream, you have done all that needs be done.

M: Akárhová vezet téged, álom lesz. Valójában az álmon való túllépés ideája illuzórikus. Miért mennél bárhova? Csak ismerd fel, hogy egy világnak nevezett álmot álmodsz, és fejezd be a kiutak keresését. Nem az álom a problémád. A te problémád az, hogy az álmod egyik részét szereted, és másikat nem. Szeress benne mindent, vagy ne szeress semmit, és fejezd be a panaszkodást. Amikor az álmot álomnak látod, mindent megtettél, amit tenned kellett.

Q: Is dreaming caused by thinking?

K: Az álmodást a gondolkodás okozza?

M: Everything is a play of ideas. In the state free from ideation (*nirvikalpa samadhi*) nothing is perceived. The root idea is: 'I am'. It shatters the state of pure consciousness and is followed by the innumerable sensations and perceptions, feeling and ideas which in their totality constitute God and His world. The 'I am' remains as the witness, but it is by the will of God that everything happens.

M: Minden ideák játéka. Fogalomalkotástól mentes állapotban (*nirvikalpa samadhi*) semmit nem észlelsz. A gyökér idea az ’én vagyok’, ami darabokra zúzza a tiszta tudatosság állapotát. Ezt megszámlálhatatlan benyomás, észlelés, érzékelés és idea követi, amelyek teljessége Istent, és az Ő világát alkotják. Az ’én vagyok’ megmarad tanúként, de mint Isten akarata, amely által minden történik.

Q: Why not by my will?

K: Miért nem az én akaratom által?

M: Again you have split yourself -- into God and witness. Both are one.

M: Megint felosztottad magad – Istenre és tanúra. A kettő egy.

30. You are Free NOW

Questioner: There are so many theories about the nature of man and universe. The creation theory, the illusion theory, the dream theory -- any number of them. Which is true?

Maharaj: All are true, all are false. You can pick up whichever you like best.

Q: You seem to favour the dream theory.

M: These are all ways of putting words together. Some favour one way, some favour another. Theories are neither right nor wrong. They are attempts at explaining the inexplicable. It is not the theory that matters, but the way it is being tested. It is the testing of the theory that makes it fruitful.

30. MOST vagy szabad

Kérdező: Nagyon sok elmélet létezik az ember természetéről és az univerzumról. A teremtés elmélet, az illúzió elmélet, az álom elmélet – egész sereg van belőlük. Melyik igaz?

Maharaj: Mindegyik igaz, mindegyik hamis. Választhatod bármelyiket, amelyik a legjobban tetszik.

K: Úgy tűnik, te az álom elméletet felé hajlasz.

M: Ezek a szószaporítás különböző módjai. Van, aki az egyikre hajlik, van, aki a másikra. Az elméletek sem nem jók, sem nem rosszak. Magyarázni próbálják a felfoghatatlant. Nem az elmélettel van a probléma, hanem az ellenőrizhetőséggel. Az elméletet a próbája teszi gyümölcsözővé. A

Experiment with any theory you like -- if you are truly earnest and honest, the attainment of reality will be yours. As a living being you are caught in an untenable and painful situation and you are seeking a way out. You are being offered several plans of your prison, none quite true. But they all are of some value, only if you are in dead earnest. It is the earnestness that liberates and not the theory.

Kipróbálhatod bármelyik elméletet, amelyik tetszik – ha igazán komoly és becsületes vagy, el fogod érni a valóságot. Te egy tarthatatlan és fájdalmas szituációba ragadt élőlény vagy, aki kiutat keres. Börtönödről különféle alaprajzokat kínálnak, amelyek nem egészen helyesek. De valamilyen értéke mindegyikek van, amennyiben halálosan komoly a hozzáállásod. A komolyság az, ami felszabadít, és nem az elmélet.

Q: Theory may be misleading and earnestness -- blind.

K: Az elmélet lehet félrevezető, és a komolyság – vak.

M: Your sincerity will guide you. Devotion to the goal of freedom and perfection will make you abandon all theories and systems and live by wisdom, intelligence and active love. Theories may be good as starting points, but must be abandoned, the sooner -- the better.

M: Az őszinteséged az, ami segít. A szabadság és tökéletesség céljának szentelve magad, el fognak maradni az elméletek és rendszerek, és életedet bölcsességgel, intelligenciával, és cselekvő szeretettel fogod élni. Az elméletek jók lehetnek kezdésnek, de el kell hagyni azokat, minél előbb, annál jobb.

Q: There is a *Yogi* who says that for realisation the eightfold *Yoga* is not necessary; that will-power alone will do. It is enough to concentrate on the goal with full confidence in the power of pure will to obtain effortlessly and quickly what others take decades to achieve.

K: Van egy *Yogi,* aki azt mondja, hogy a megvalósuláshoz nincs szükség a nyolc fokozatú *Yogá*ra; hogy az akaraterő egyedül is megcsinálja. Elegendő, ha a célra koncentrálsz, a tisztaság ereje iránti teljes bizalommal, és könnyen és gyorsan elnyered, amit mások évtizedek alatt váltanak valóra.

M: Concentration, full confidence, pure will. With such assets no wonder one attains in no time. This *Yoga* of will is all right for the mature seeker, who has shed all desires but one. After all, what is will but steadiness of heart and mind. Given such steadfastness all can be achieved.

M: Koncentráció, teljes bizalom, tiszta akarat. Ilyen eszközökkel nem csoda, hogy az ember igen rövid idő alatt célba ér. Ez az akarat *Yogá*ja megfelelő az érett keresőnek, aki egy kivételével minden vágyát levetkőzte. Végül is, amit akar, az csak a szív és elme szilárdsága. Ilyen állhatatossággal minden elérhető.

Q: I feel the *Yogi* did not mean mere steadiness of purpose, resulting in ceaseless pursuit and application. He meant that with will fixed on the goal no pursuit or application are needed. The mere fact of willing attracts its object.

K: Érzésem szerint a *Yogi* szándéka nem pusztán az elhatározás szüntelen törekvés és elmélyedés útján történő megszilárdítása. Az lehetett a szándéka, hogy a célra irányított akarattal se törekvésre, se szellemi erőfeszítésre ne legyen szükség. Az akaratnak a puszta ténye vonzza annak tárgyát.

M: Whatever name you give it: will, or steady purpose, or onepointedness of the mind, you come back to earnestness, sincerity, honesty. When you are in dead earnest, you bend every incident, every second of your life to your purpose. You do not waste time and energy on other things. You are totally dedicated, call it will, or love, or plain honesty. We are complex beings, at war within and without. We contradict ourselves all the time, undoing today the work of yesterday. No wonder we are stuck. A little of integrity would make a lot of difference.

M: Akármilyen nevet adsz neki: akarat, vagy állhatatos szándék, vagy az elme egyhegyűsége, a komolysághoz, őszinteséghez, becsületességhez érkezel vissza. Ha halálosan komoly vagy, életed minden mozzanata, minden másodperce célod felé visz. Nem pazarolsz időt és energiát más dolgokra. Teljesen elkötelezett vagy, hívd azt akaratnak, vagy szeretetnek, vagy egyszerű becsületességnek. Bonyolult lények vagyunk, akik harcban állnak kívül-belül. Szakadatlanul ellentétbe kerülünk önmagunkkal, ma lerombolva a tegnapi munkát. Nem csoda, hogy megrekedtünk. Egy kis teljesség is nagy különbséget szokott csinálni.

Q: What is more powerful, desire or destiny?

K: Melyik az erősebb, a vágy vagy a sors?

M: Desire shapes destiny.

M: A vágy alakítja a sorsot.

Q: And destiny shapes desire. My desires are conditioned by heredity and circumstances, by opportunities and accidents, by what we call destiny.

K: És a sors alakítja a vágyat. A vágyaim örökletesen és a környezet által, a lehetőségek és a véletlenek által kondicionáltak, ezért végzetnek nevezzük.

M: Yes, you may say so.

M: Igen, mondhatod így is.

Q: At what point am I free to desire what I want to desire?

K: Mely ponttól áll szabadságomban arra vágyni, amire vágyni akarok?

M: You are free now. What is it that you want to desire? Desire it.

M: Most szabad vagy. Mire akarsz vágyni? Vágyj arra.

Q: Of course I am free to desire, but I am not free to act on my desire. Other urges will lead me astray. My desire is not strong enough, even if it has my approval. Other desires, which I disapprove of are stronger.

K: Természetesen szabadon vágyakozhatok, de nem vagyok szabad aszerint cselekedni. Más kényszerek eltérő irányba fognak engem vezetni. Nem elég erősek a vágyaim, hiába fogadom el őket. Más helytelenített vágyaim erősebbek.

M: Maybe you are deceiving yourself. Maybe you are giving expression to your real desires and the ones you approve of are kept on the surface for the sake of respectability.

M: Lehet, hogy becsapod magad. Lehet, hogy megnyilvánulnak valódi vágyaid, és amelyeket helyeselsz közülük, azok maradnak a felszínen, a tisztesség miatt.

Q: It may be as you say, but this is another theory. The fact is that I do not feel free to desire what I think I should, and when I seem to desire rightly, I do not act accordingly.

K: Lehet, hogy úgy van, ahogy mondtad, de ez másik elmélet. Az a helyzet, hogy nem érzem, hogy szabadna arra vágyni, amire úgy gondolom, hogy kellene, és amikor úgy tűnik, helyes vágyaim vannak, nem cselekszem annak megfelelően.

M: It is all due to weakness of the mind and disintegration of the brain. Collect and strengthen your mind and you will find that your thoughts and feelings, words and actions will align themselves in the direction of your will.

M: Mindezt az elme gyengesége, és az agy dezintegrációja okozza. Szedd össze, és erősítsd meg az elmédet, és meglátod, hogy gondolataid és érzéseid, szavaid és tetteid, akaratod irányításának megfelelően egymáshoz fognak hangolódni.

Q: Again a counsel of perfection. To integrate and strengthen the mind is not an easy task. How does one begin?

K: Megint egy tökéletesedési tanács. Az elme integrálása és erősítése nem könnyű feladat. Hogyan kell elkezdeni?

M: You can start only from where you are. You are here and now, you cannot get out of here and now.

M: Csak onnan indulhatsz, ahol vagy. Te itt és most vagy, nem léphetsz ki az itt és mostból.

Q: But what can I do here and now?

K: De mit tehetek itt és most?

M: You can be aware of your being -- here and now.

M: Tudatában lehetsz létezésednek – itt és most.

Q: That is all?

K: Ez minden?

M: That is all. There is nothing more to it.

M: Ez minden. Semmi egyéb nem kell hozzá.

Q: All my waking and dreaming I am conscious of myself. It does not help me much.

K: Valamennyi ébrenlétem és álmom során tudatában vagyok önmagamnak. Ez nem sokat segít rajtam.

M: You were aware of thinking, feeling, doing. You were not aware of your being.

M: Tudatában voltál a gondolkodásnak, érzésnek, cselekvésnek. Nem voltál tudatában a létezésednek.

Q: What is the new factor you want me to bring in?

K: Milyen új tényezőt akarsz, hogy vezessek?

M: The attitude of pure witnessing, of watching the events without taking part in them.

M: A tiszta tanúság attitűdjét, hogy az eseményeket anélkül nézd, hogy részt vennél bennük.

Q: What will it do to me?

K: Mit fog ez tenni velem?

M: Weak-mindedness is due to lack of intelligence, of understanding, which again is the result of non-awareness. By striving for awareness you bring your mind together and strengthen it.

M: Az elmegyengséget az intelligencia, a megértés hiánya okozza, ami szintén a nem tudatosság eredménye. A tudatosságra való törekvéssel elmédet összetartod, és erősíted.

Q: I may be fully aware of what is going on, and yet quite unable to influence it in any way.

K: Lehet, hogy teljesen tudatában vagyok annak, ami történik, és mégsem vagyok képes azt semmilyen módon befolyásolni.

M: You are mistaken. What is going on is a projection of your mind. A weak mind cannot control its own projections. Be aware, therefore, of your mind and its projections. You cannot control what you do not know. On the other hand, knowledge gives power. In practice it is very simple. To control yourself -- know yourself.

M: Félreértesz. Ami történik, az elméd projekciója. A gyenge elme nem tudja kontrollálni saját projekcióját. Következésképpen, válj tudatossá elmédre, és annak projekcióira. Nem tudsz uralkodni azon, amiről nem tudsz. Másfelől, a tudás erőt ad. A gyakorlatban ez nagyon egyszerű. Hogy uralkodj önmagadon – ismerned kell magad.

Q: Maybe, I can come to control myself, but shall I be able to deal with the chaos in the world?

K: Lehet, hogy el tudok jutni az önkontrollig, de képes leszek-e kezelni a káoszt a világban?

M: There is no chaos in the world, except the chaos which your mind creates. It is self-created in the sense that at its very centre is the false idea of oneself as a thing different and separate from other things. In reality you are not a thing, nor separate. You are the infinite potentiality; the inexhaustible possibility. Because you are, all can be. The universe is but a partial manifestation of your limitless capacity to *become*.

M: Nincs káosz a világban, kivéve azt a káoszt, amelyet elméd teremt. Ez egy maga teremtette káosz, abban az értelemben, hogy kellős közepében önmaga hamis ideája áll, mint egy olyan dologé, amely a többi dologtól különbözik, és elkülönül. Valójában nem vagy sem dolog, sem különálló. Te a végtelen potencialitás vagy; a kimeríthetetlen lehetőség. A te léted miatt lehet minden. Az univerzum csupán egy részleges megnyilvánulása te *valamivé válásod* határtalan kapacitásának.

Q: I find that I am totally motivated by desire for pleasure and fear of pain. However noble my desire and justified my fear, pleasure and pain are the two poles between which my life oscillates.

K: Úgy találom, hogy engem abszolút motivál az öröm utáni vágy, és a fájdalomtól való félelem. Bármennyire is nemesek a vágyaim, és indokoltak a félelmeim, életem öröm és a fájdalom pólusai között oszcillál.

M: Go to the source of both pain and pleasure, of desire and fear. Observe, investigate, try to understand.

M: Menj el minden fájdalom és öröm, vágy és félelem forrásához. Figyeld meg, tanulmányozd, próbáld megérteni.

Q: Desire and fear both are feelings caused by physical or mental factors. They are there, easily observable. But why are they there? Why do I desire pleasure and fear pain?

K: Mind a vágy, mind a félelem testi vagy mentális tényezők miatt keletkező érzések. Ott vannak, könnyen megfigyelhetők. De miért vannak ott? Miért vágyok az örömre, és félek a fájdalomtól?

M: Pleasure and pain are states of mind. As long as you think you are the mind, or rather, the body-mind, you are bound to raise such questions.

M: A fájdalom és az öröm az elme állapotai. Mindaddig, amíg azt gondolod, hogy te vagy az elme, helyesebben szólva a test-elme, ilyen kérdésekhez fogsz kötődni.

Q: And when I realise that I am not the body, shall I be free from desire and fear?

M: As long as there is a body and a mind to protect the body, attractions and repulsions will operate. They will be there, out in the field of events, but will not concern you. The focus of your attention will be elsewhere. You will not be distracted.

Q: Still they will be there. Will one never be completely free?

M: You are completely free even now. What you call destiny (*karma*) is but the result of your own will to live. How strong is this will you can judge by the universal horror of death.

Q: People die willingly quite often.

M: Only when the alternative is worse than death. But such readiness to die flows from the same source as the will to live, a source deeper even than life itself. To be a living being is not the ultimate state; there is something beyond, much more wonderful, which is neither being nor non-being, neither living nor notliving. It is a state of pure awareness, beyond the limitations of space and time. Once the illusion that the body-mind is oneself is abandoned, death loses its terror, it becomes a part of living.

K: És amikor felismerem, hogy nem a test vagyok, meg fogok szabadulni a vágytól és a félelemtől?

M: Ameddig van a test, és van a testet védelmező elme, addig vonzások és taszítások működnek. Ott lesznek, az események terén kívül, de nem fognak téged érintetni. A figyelmed fókusza másutt lesz. Nem leszel zavartatva.

K: De még mindig ott lesznek. Az ember sose lehet teljesen szabad?

M: Teljesen szabad vagy, e pillanatban is. Amit te sorsnak (*karma*) nevezel, az csak saját élni akarásod eredménye. Hogy milyen erős ez az akarat, arra a haláltól való univerzális irtózásból következtethetsz.

K: Az emberek elég ritkán halnak meg szívesen.

M: Csak amikor az alternatíva rosszabb a halálnál. De az ilyen halálra való készenlét ugyanabból a forrásból ered, mint az élni akarás, egy olyan forrásból, amely magánál az életnél is mélyebb. Élőlénynek lenni nem a végső stádium; azon túl van valami sokkal csodálatosabb, ami sem létező, sem nem létező, sem élő, sem élettelen. A tiszta tudatosság állapota, túl tér és idő korlátain. Amint a test-elmével való azonosság illúzióját elhagyod, a halál elveszíti rémuralmát, az élet részévé válik.

31. Do not Undervalue Attention

Questioner: As I look at you, you seem to be a poor man with very limited means, facing all the problems of poverty and old age, like everybody else.

Maharaj: Were I very rich, what difference would it make? I am what I am. What else can I be? I am neither rich nor poor, I am myself.

Q: Yet, you are experiencing pleasure and pain.

M: I am experiencing these in consciousness, but I am neither consciousness, nor its content.

Q: You say that in our real being we are all equal. How is it that your experience is so different from ours.

M: My actual experience is not different. It is my evaluation and attitude that differ. I see the same world as you do, but not the same way. There is nothing mysterious about it. Everybody sees the world through the idea he has of himself. As you think yourself to be, so you think the world to be. If you imagine yourself as separate from the world, the

31. Ne becsüld le a figyelmet

Kérdező: Amint látom, te egy szegény, nagyon korlátozott anyagi eszközökkel rendelkező ember vagy, aki, mint mindenki más, szembesül az öregkor és a szegénység összes problémájával.

Maharaj: Ha nagyon gazdag lennék, az miben jelentene különbséget? Az vagyok, ami vagyok. Mi egyéb lehetnék? Nem vagyok sem gazdag, sem szegény, önmagam vagyok.

K: De mégis tapasztalsz örömöt és fájdalmat.

M: Én ezeket a tudatosságban tapasztalom, de én sem a tudatosság, sem annak tartalma nem vagyok.

K: Azt mondod, hogy valódi létünkben mindannyian egyenlők vagyunk. Hogyan lehetséges, hogy a te tapasztalatod annyira különbözik a mienktől?

M: A valóságos tapasztalatom nem tér el a tietekétől. A kiértékelésem és az attitűdöm, az, ami eltér. Ugyanazt a világot látom, mint ti, de nem ugyanolyan módon. Nincs ebben semmi titokzatos. A világot mindenki az önmagáról alkotott ideán keresztül látja. Mivel önmagadat létezőek gondolod, így a világot is létezőnek gondolod. Ha úgy képzeled

world will appear as separate from you and you will experience desire and fear. I do not see the world as separate from me and so there is nothing for me to desire, or fear.

el önmagad, hogy a világtól elkülönülsz, akkor a világ úgy fog megjelenni, mint ami elkülönül tőled, és vágyat és félelmet fogsz tapasztalni. Én nem látom különállónak tőlem a világot, és így számomra semmi nem kívánatos, vagy félelmetes.

Q: You are a point of light in the world. Not everybody is.

K: Te egy világító pont vagy a világban. Nem mindenki az.

M: There is absolutely no difference between me and others, except in my knowing myself as I am. I am all. I know it for certain and you do not.

M: Abszolút semmi különbség nincs köztem és mások között, azon kívül, hogy én én vagyokként ismerem magam. Én vagyok minden. Én ezt bizonyosan tudom, te pedig nem.

Q: So we differ all the same.

K: Tehát mégis különbözünk.

M: No, we do not. The difference is only in the mind and temporary. I was like you, you will be like me.

M: Nem, nem különbözünk. A különbség csak az elmében van, és csak átmenetileg. Olyan voltam, mint te, olyan leszel, mint én.

Q: God made a most diversified world.

K: Isten a lehető legváltozatosabb világot teremtette.

M: The diversity is in you only. See yourself as you are and you will see the world as it is -- a single block of reality, indivisible, indescribable. Your own creative power projects upon it a picture and all your questions refer to the picture.

M: A változatosság benned csupán van. Lásd magad, ahogy vagy, és úgy fogod látni a világot, ahogy az van – a valóság egyetlen oszthatatlan, leírhatatlan tömbjeként. A te tulajdon kreatív erőd vetíti rá a képet, és minden kérdésed a képre vonatkozik.

Q: A Tibetan *Yogi* wrote that God creates the world for a purpose and runs it according to a plan. The purpose is good and the plan is most wise.

K: Egy tibeti *Yogi* írta, hogy Isten céllal teremtette a világot, és tervszerűen működteti. A cél jó, és a terv a legbölcsebb.

M: All this is temporary, while I am dealing with the eternal. Gods and their universes come and go, *avatars* follow each other in endless succession, and in the end we are back at the source. I talk only of the timeless source of all the gods with all their universes, past, present and future.

M: Mindez átmeneti jellegű, ezzel szemben én az örökkévalóval foglalkozom. Istenek és univerzumaik jelennek meg és tűnnek el, *avatárok* követik egymást végtelen sorban, és a végén visszatérünk a forrásba. Én csak az összes istenek és összes univerzumaik múltjának, jelenének és jövőjének az időtlen forrásáról beszélek.

Q: Do you know them all? Do you remember them?

K: Ismered mindet? Emlékszel rájuk?

M: When a few boys stage a play for fun, what is there to see and to remember?

M: Amikor néhány gyerek színre visz egy darabot,hogy szórakozzanak, mit kell ott látni és emlékezni?

Q: Why is half humanity male and half female?

K: A fél emberiség miért férfi, és a fele nő?

M: For their happiness. The impersonal (*avyakta*) becomes the personal (*vyakta*) for the sake of happiness in relationship. By the grace of my Guru I can look with equal eye on the impersonal as well as the personal. Both are one to me. In life the personal merges in the impersonal.

M: A boldogságuk érdekében. A személytelen (*avyakta*) személyessé (*vyakta*) válik a kapcsolatbeli boldogság kedvéért. Gurum kegyelméből azonosan tudom tekinteni a személytelent, és a személyest. Egyek számomra. Az életben a személyes összeolvad a személytelennel.

Q: How does the personal emerge from the impersonal?

K: A személyes hogyan emelkedik ki a személytelenből?

M: The two are but aspects of one Reality. It is not

M: Ezek csak aspektusai az egyetlen Valóságnak.

correct to talk of one preceding the other. All these ideas belong to the waking state.

Nem helyes az a megfogalmazás, hogy az egyik megelőzi a másikat. Mindkét idea a felébredett állapothoz tartozik.

Q: What brings in the waking state?

K: Mi visz a felébredett állapotba?

M: At the root of all creation lies desire. Desire and imagination foster and reinforce each other. The fourth state (*turiya*) is a state of pure witnessing, detached awareness, passionless and wordless. It is like space, unaffected by whatever it contains. Bodily and mental troubles do not reach it -- they are outside, 'there', while the witness is always 'here'.

M: Minden teremtésnek vágy a gyökere. A vágy és a képzelet egymást táplálják és erősítik. A negyedik állapot (*turiya*) a tiszta tanúság elfogulatlanul éber, szenvedélytelen és szavakkal ki nem fejezhető állapota. Olyan, mint a tér, amely semmi által nem befolyásolt, akármit foglal magában. Testi és mentális zavarok nem érintik – azok, ’ott’ kívül vannak, míg a tanúság mindig ’itt’ van.

Q: What is real, the subjective or the objective? I am inclined to believe that the objective universe is the real one and my subjective psyche is changeful and transient. You seem to claim reality for your inner, subjective states and deny all reality to the concrete, external world.

K: Melyik valóságos, a szubjektív, vagy az objektív? Hajlamos vagyok azt hinni, hogy az objektív univerzum az egyetlen valóság, szubjektív pszichém pedig változékony és mulandó. Te viszont, amint látom, belső, szubjektív állapotaidat tekinted valóságnak, és elutasítod minden realitását a kézzelfogható, külső világnak.

M: Both the subjective and the objective are changeful and transient. There is nothing real about them. Find the permanent in the fleeting, the one constant factor in every experience

M: A szubjektív és az objektív, egyaránt változékony és mulandó. Semmi nem valódi, ami velük kapcsolatos. Keresd állandót a mulandóban, az egyetlen változatlan tényezőt minden tapasztalatban.

Q: What is this constant factor?

K: Mi ez a változatlan tényező?

M: My giving it various names and pointing it out in many ways will not help you much, unless you have the capacity to see. A dim-sighted man will not see the parrot on the branch of a tree, however much you may prompt him to look. At best he will see your pointed finger. First purify your vision, learn to see instead of staring, and you will perceive the parrot. Also you must be eager to see. You need both clarity and earnestness for self-knowledge. You need maturity of heart and mind, which comes through earnest application in daily life of whatever little you have understood. There is no such thing as compromise in *Yoga*.

M: A különféle nevek adása, és a sokféle módon való rámutatás nem sok segítséget jelent számodra, hacsak nem rendelkezel a látás képességével. A homályosan látó ember nem fogja látni az ágon ülő papagájt, akármennyire is ösztönzöd őt a nézésre. A legjobb esetben a mutatóujjadat látja. Előbb tisztítsd meg a látásodat, tanulj meg nézni bámészkodás helyett, és meg fogod látni a papagájt. Ezenfelül türelmesnek is kell lenned, hogy láss. Az önismerethez tisztaságra is, és komolyságra is szükség van. Szükség van a szív és az elme érettségére, amely a mindennapi komoly alkalmazáson keresztül ébred fel, bármi kevéssé is érted. A *Yogá*ban nincs kompromisszum.

If you want to sin, sin wholeheartedly and openly. Sins too have their lessons to teach the earnest sinner, as virtues -- the earnest saint. It is the mixing up the two that is so disastrous. Nothing can block you so effectively as compromise, for it shows lack of earnestness, without which nothing can be done.

Ha vétkezni akarsz, teljes szívvel és nyíltan vétkezz. A vétkeknek is megvan a maguk feladata, tanítani a komoly vétkezőt, miként az erényeknek is – a komoly szentéletűt. E kettő összetévesztése végzetes dolog. Semmi nem blokkolhat oly hatékonyan, mint a kompromisszum, mert az a komolyság hiányát mutatja, amely nélkül semmi nem vihető végbe.

Q: I approve of austerity, but in practice I am all for luxury. The habit of chasing pleasure and shunning pain is so ingrained in me, that all my good intentions, quite alive on the level of theory, find no roots in my day-to-day life. To tell me that I am not

K: Helyeslem a mértékletességet, de gyakorlatilag két kézzel kapok a luxus után. Az élvezet hajszolásának és a fájdalom elkerülésének a szokása annyira belém ivódott, hogy összes jó célom, melyek elméleti szinten teljesen elevenek,

honest does not help me, for I just do not know how to make myself honest.

nem eresztenek gyökeret hétköznapi életemben. Ha rám olvassák, hogy nem vagyok becsületes, az nem segít rajtam, mert épp azt nem tudom, hogyan váljak becsületessé.

M: You are neither honest nor dishonest -- giving names to mental states is good only for expressing your approval or disapproval. The problem is not yours -- it is your mind's only. Begin by disassociating yourself from your mind. Resolutely remind yourself that you are not the mind and that its problems are not yours.

M: Sem becsületes, sem becstelen nem vagy – a mentális állapotok elnevezése csak elfogadásod vagy elítélésed kifejezésére jó. A probléma nem a te problémád – elmédé csupán. Kezdd magad elkülöníteni az elmédtől. Eltökélten emlékeztesd magad, hogy te nem az elme vagy, és hogy annak problémái nem a tieid.

Q: I may go on telling myself: 'I am not the mind, I am not concerned with its problems,' but the mind remains and its problems remain just as they were. Now, please do not tell me that it is because I am not earnest enough and I should be more earnest. I know it and admit it and only ask you -- how is it done?

K: Mondogathatom magamnak: ’én nem az elme vagyok, nem érintenek annak problémái’, de az elme megmarad, és a problémái is megmaradnak, éppen, ahogy voltak. Ne mondd azt most nekem, kérlek, hogy nem vagyok elég komoly, és váljak komolyabbá. Ezt én tudom, és el is fogadom, csak azt kérdezem tőled – hogyan kell ezt csinálni?

M: At least you are asking. Good enough, for a start. Go on pondering, wondering, being anxious to find a way. Be conscious of yourself, watch your mind, give it your full attention. Don't look for quick results; there may be none within your noticing. Unknown to you, your psyche will undergo a change, there will be more clarity in your thinking, charity in your feeling, purity in your behaviour. You need not aim at these -- you will witness the change all the same. For, what you are now is the result of inattention and what you become will be the fruit of attention.

M: Legalább kérdezel. Ez megfelel, kiindulásnak. Továbbra is legyél elmélkedő, kíváncsi, az útkeresés során. Légy tudatában önmagadnak, figyeld elmédet, szenteld neki teljes figyelmedet. Ne várj gyors eredményeket; azok nem biztos, hogy észrevehetők lesznek számodra. Ismeretlenül is azt mondom, pszichéd változáson fog keresztülmenni, gondolkodásod sokkal világosabbá válik, érzéseidbe jóindulat, magatartásodba tisztaság költözik. Nem kell célul kitűznöd– mégis fogod tapasztalni ezeket a változásokat. Mert ami most vagy, az figyelmetlenség eredménye, és amivé válsz, az figyelem gyümölcse lesz.

Q: Why should mere attention make all the difference?

K: Miért kellene már, az egész különbséget a puszta figyelemnek hozza létre?

M: So far your life was dark and restless (*tamas* and *rajas*). Attention, alertness, awareness, clarity, liveliness, vitality, are all manifestations of integrity, oneness with your true nature (*sattva*). It is in the nature of *sattva* to reconcile and neutralise *tamas* and *rajas* and rebuild the personality in accordance with the true nature of the self. *Sattva* is the faithful servant of the self; ever attentive and obedient.

M: Ez ideig életed sötét és nyugtalan (*tamas* és *rajas*) volt. A figyelem, az elővigyázatosság, az éberség, a tisztaság, az elevenség, az életképesség, mind a te igaz természeteddel (*sattva*) való integritás, egység megnyilvánulása. A *sattva* természete, hogy lecsillapítja és semlegesíti a *tamas*t és a *rajas*t, és a helyreállítja a személyiséget az Én igaz természetének megfelelően. A *Sattva,* az Én hűséges szolgája; állandóan figyelmes és engedelmes.

Q: And I shall come to it through mere attention?

K: És ezt puszta figyelemmel fogom elérni?

M: Do not undervalue attention. It means interest and also love. To know, to do, to discover, or to create you must give your heart to it -- which means attention. All the blessings flow from it.

M: Ne becsüld alá a figyelmet. Érdeklődést jelent, és szeretetet is. A tudás, cselekvés, felfedezés, vagy teremtés érdekében a szívedet kell adnod – ami figyelmet jelent. Minden áldás ebből ered.

Q: You advise us to concentrate on 'I am'. Is this too a form of attention?

K: Azt tanácsolod, koncentráljunk a ’vagyok’-ra. Ez is a figyelem egy formája?

M: What else? Give your undivided attention to the

M: Mi más lenne? Szenteld osztatlan figyelmedet

most important in your life -- yourself. Of your personal universe you are the centre -- without knowing the centre what else can you know?

annak, ami az életedben a legfontosabb – önmagadnak. Személyes univerzumodnak te vagy a központja – a központ ismeretén kívül mi egyebet kellene még tudnod?

Q: But how can I know myself? To know myself I must be away from myself. But what is away from myself cannot be myself. So, it looks that I cannot know myself, only what I take to be myself.

K: De hogy ismerhetem meg önmagam? Önmagam megismeréséhez el kell távolodnom önmagamtól. De ami távol van önmagamtól, az nem lehet önmagam. Úgy látszik, tehát, hogy nem ismerhetem meg önmagam, csak azt, aminek tartom magam.

M: Quite right. As you cannot see your face, but only its reflection in the mirror, so you can know only your image reflected in the stainless mirror of pure awareness.

M: Kitűnő. Ahogy a saját arcodat sem láthatod, csak annak tükörbéli tükörképét, éppúgy csak a tiszta tudatosság makulátlan tükrében tükröződő képedet láthatod.

Q: How am I to get such stainless mirror?

K: Hogyan juthatok ilyen makulátlan tükörhöz?

M: Obviously, by removing stains. See the stains and remove them. The ancient teaching is fully valid.

M: Kézenfekvő, a foltok eltávolításával. Lásd a foltokat, és távolítsd el őket. Az ősi tanítás teljes mértékben igaz.

Q: What is seeing and what is removing?

K: Mi a látás és mi az eltávolítás?

M: The nature of the perfect mirror is such that you cannot see it. Whatever you can see is bound to be a stain. Turn away from it, give it up, know it as unwanted.

M: A tökéletes tükröt, a természetéből fakadóan, nem látod. Bármi, amit látsz, a folttal kapcsolatos. Utasítsd el, add fel, ismerd fel, mint nemkívánatost.

Q: All perceivables, are they stains?

K: Minden folt, ami észlelhető?

M: All are stains.

M: Mindegyikük folt.

Q: The entire world is a stain.

K: Az egész világ folt.

M: Yes, it is.

M: Igen, az.

Q: How awful. So, the universe is of no value?

K: Micsoda borzalom. Tehát az univerzum értéktelen?

M: It is of tremendous value. By going beyond it you realise yourself.

M: Ennek óriási értéke van. A rajta való túllépéssel valósítod meg önmagad.

Q: But why did it come into being in the first instance?

K: De miért született meg, az első alkalommal?

M: You will know it when it ends.

M: Tudni fogod, amikor véget ér.

Q: Will it ever end?

K: Véget ér valaha?

M: Yes, for you.

M: Igen, számodra.

Q: When did it begin?

K: Mikor kezdődött?

M: Now.

M: Most.

Q: When will it end?

K: Mikor lesz vége?

M: Now.

M: Most.

Q: It does not end now?

M: You don't let it.

Q: I want to let it.

M: You don't. All your life is connected with it. Your past and future, your desires and fears, all have their roots in the world. Without the world where are you, who are you?

Q: But that is exactly what I came to find out.

M: And I am telling you exactly this: find a foothold beyond and all will be clear and easy.

K: Miért nem ér véget most?

M: Nem hagyod.

K: Azt akarom, hogy vége legyen.

M: Nem akarod. Az egész életed összefügg vele. Múltad és jövőd, vágyaid és félelmeid, mind a világban gyökereznek. A világ nélkül hol lennél, ki lennél?

K: De pontosan ezért jöttem ide, hogy megtaláljam.

M: És én pontosan erről beszélek: keress egy talpalatnyi helyet rajta kívül, és minden tiszta lesz, és könnyű.

32. Life is the Supreme Guru

Questioner: We two came from far off countries; one of us is British, the other American. The world in which we were born is falling apart and, being young, we are concerned. The old people hope they will die their own death, but the young have no such hope. Some of us may refuse to kill, but none can refuse to be killed. Can we hope to set the world right within our lifetime?

Maharaj: What makes you think that the world is going to perish?

Q: The instruments of destruction have become unbelievably potent. Also, our very productivity has become destructive of nature and of our cultural and social values.

M: You are talking of the present times. It has been so everywhere and always. But the distressing situation may be temporary and local. Once over, it will be forgotten.

Q: The scale of the impending catastrophe is unbelievably big. We live in the midst of an explosion.

M: Each man suffers alone and dies alone. Numbers are irrelevant. There is as much death when a million die as when one perishes.

Q: Nature kills by the millions, but this does not frighten me. There may be tragedy or mystery in it, but no cruelty. What horrifies me is man-made suffering, destruction and desolation. Nature is magnificent in its doings and undoings. But there is meanness and madness in the acts of man.

32. Az élet a Legfőbb Guru

Kérdező: Mi ketten egy távoli országból jöttünk; egyikünk angol, másikunk amerikai. A világ amelyben születtünk darabokra hullik, és fiatalok lévén, aggódunk emiatt. Az idős emberek, reményeik szerint, maguktól halnak meg, de a fiatalok nem remélnek ilyet. Némelyikünk elutasíthatja, hogy ő öljön, de azt, hogy őt megöljék, senki nem tudja elhárítani. Remélhetjük a világ jóra fordulását, még a mi életünk alatt?

Maharaj: Mi késztet arra, hogy azt gondold, hogy a világ el fog pusztulni?

K: A pusztító eszközök ereje hihetetlen mértékben megnőtt. Ezen felül, termelésünk egyre inkább romboló hatással van a természetre, valamint kulturális és társadalmi értékeinkre.

M: Ti most a jelenről beszéltek. Így volt ez mindig, és mindenhol. De a lehangoló helyzet lehet, hogy időleges és lokális. Egyszer vége lesz, és el fogjátok felejteni.

K: Hihetetlenül nagyarányú katasztrófa küszöbön állunk. Egy hatalmas robbanás közepette élünk.

M: Minden ember egyedül szenved, és egyedül hal meg. A számoknak nincs jelentőségük. Ugyanannyi a halál, mikor milliók halnak, és amikor egy pusztul el.

K: A természetet milliók gyilkolják, de engem ez nem riaszt. Lehet tragikus vagy rejtélyes, de ne legyen kegyetlen. Ami elborzaszt, az az ember által keltett szenvedés, rombolás és pusztítás. A természet fennköltt módon cselekszik, akár létrehoz, akár pusztít. De az ember cselekedetei hitványsággal és őrülettel vannak tele.

M: Right. So, it is not suffering and death that are your problem, but the meanness and madness at their root. Is not meanness also a form of madness? And is not madness the misuse of the mind? Humanity's problem lies in this misuse of the mind only. All the treasures of nature and spirit are open to man who will use his mind rightly.

M: Rendben. Tehát nem a szenvedés és a halál a problémád, hanem azok gyökere, a hitványság és az őrület. Nemde a hitványság is az őrület egy formája? És nemde az őrület az elme téves használata? Az emberiség problémája csupán az elme ilyetén való téves használatában rejlik. A természet és a szellem minden kincse feltárul azon ember számára, aki az elméjét helyesen használja.

Q: What is the right use of mind?

K: Hogyan kell az elmét helyesen használni?

M: Fear and greed cause the misuse of the mind. The right use of mind is in the service of love, of life, of truth, of beauty.

M: Félelem és kapzsiság az oka az elme helytelen használatának. Az elme helyes használata a szeret, az élet, az igazság, a szépség szolgálatát jelenti.

Q: Easier said than done. Love of truth, of man, goodwill -- what luxury. We need plenty of it to set the world right, but who will provide?

K: Könnyebb mondani, mint csinálni. Az igazság szeretete, az ember szeretete, jóakarat – micsoda fényűzés. Sok kell ezekből ahhoz, hogy a világ jobbá váljon, de ki az, aki ezekről gondoskodik?

M: You can spend an eternity looking elsewhere for truth and love, intelligence and goodwill, imploring God and man -- all in vain. You must begin in yourself, with yourself -- this is the inexorable law. You cannot change the image without changing the face. First realise that your world is only a reflection of yourself and stop finding fault with the reflection. Attend to yourself, set yourself right -- mentally and emotionally. The physical will follow automatically. You talk so much of reforms: economic, social, political. Leave alone the reforms and mind the reformer. What kind of world can a man create who is stupid, greedy, heartless?

M: Egy örökkévalóságot is eltölthetsz az igazság és szeretet, intelligencia és jóakarat keresésével, esedezve Istennek és embernek – teljesen haszontalanul. Magadban, magaddal kell kezdened – ez az engesztelhetetlen törvény. Nem tudod megváltoztatni a képet, az arc megváltoztatása nélkül. Először ismerd fel, hogy világod csak önmagad tükröződése, és hagyd abba a tükörkép kritizálását. Magaddal törődj, magadat hozd rendbe – mentális és emocionális állapotodat. A testi követni fogja, automatikusan. Oly sokat beszélsz reformokról: gazdasági, szociális, politikai reformokról. Hagyd a reformokat, és törődj a reformerrel. Miféle világ teremthet olyan embert, amely ostoba, kapzsi, szívtelen?

Q: If we have to wait for a change of heart, we shall have to wait indefinitely. Yours is a counsel of perfection, which is also a counsel of despair. When all are perfect, the world will be perfect. What useless truism.

K: Ha a szív változására kell várnunk, akkor a végtelenségig kell várnunk. A te bölcsességed a tökéletesség bölcsessége, amely egyben a lemondás bölcsessége is. Amikor minden tökéletes, akkor az egész világ tökéletes lesz. Micsoda haszontalan közhely.

M: I did not say it. I only said: You cannot change the world before changing yourself. I did not say -- before changing everybody. It is neither necessary, nor possible to change others. But if you can change yourself you will find that no other change is needed. To change the picture you merely change the film, you do not attack the cinema screen.

M: Én nem ezt mondtam. Én csak azt mondtam: nem változtathatod meg a világot, önmagad megváltoztatása előtt. Nem azt mondtam azt, hogy – mindenki megváltozatása előtt. Nem szükséges, és nem is lehetséges másokat megváltoztatni. De ha önmagadat meg tudod változtatni, úgy fogod találni, hogy semmilyen más változásra nincs szükség. A kép megváltoztatásához csak a filmet kell kicserélned, nem kell megrohamoznod a filmvásznat.

Q: How can you be so sure of yourself? How do you know that what you say is true?

K: Hogy lehetsz ennyire biztos önmagadban? Honnan tudod, hogy amit mondasz, az igaz?

M: It is not of myself that I am sure, I am sure of you. All you need is to stop searching outside what can be found only within. Set your vision right before you

M: Nem önmagam az, amiben biztos vagyok, benned vagyok biztos. Mindössze az szükséges, hogy hagyd abba, hogy kívül keresed, ami csak

operate. You are suffering from acute misapprehension. Clarify your mind, purify your heart, sanctify your life -- this is the quickest way to a change of your world.

belül található. Hozd rendbe a látásodat, mielőtt operálsz. Akut félreértéstől szenvedsz. Világosítsd meg elmédet, tisztítsd meg szívedet, szenteld meg életedet – ez a leggyorsabb módja a világ megváltoztatásának.

Q: So many saints and mystics lived and died. They did not change my world.

K: Olyan sok szent és misztikus élt, és halt meg anélkül, hogy megváltoztatta volna a világot.

M: How could they? Your world is not theirs, nor is their yours.

M: Hogyan tehették volna? A te világod nem az övék, sem az övék nem a tiéd.

Q: Surely there is a factual world common to all.

K: Biztos, hogy van egy tárgyi világ, amely mindenki számára közös.

M: The world of things, of energy and matter? Even if there were such a common world of things and forces, it is not the world in which we live. Ours is a world of feelings and ideas, of attractions and repulsions, of scales of values, of motives and incentives, a mental world altogether. Biologically we need very little, our problems are of a different order. Problems created by desires and fears and wrong ideas can be solved only on the level of the mind. You must conquer your own mind and for this you must go beyond it.

M: Dolgok, energia és anyag világa? Még ha lenne is a dogoknak és erőknek egy ilyen közös világa, az nem az a világ, amelyben mi élünk. A mi világunk az érzések és ideák, vonzások és taszítások, értékrendek, motivációk és serkentők világa, mindent egybevetve egy mentális világ. Biológiailag nagyon kevésre van szükségünk, a mi problémáink más rendűek. A problémák a vágyak és félelmek miatt keletkeznek, és rossz ideák csak az elme szintjén oldhatók meg. Le kell győznöd saját elmédet, és ehhez meg kell azt haladni.

Q: What does it mean to go beyond the mind.

K: Mit jelent az elme meghaladása?

M: You have gone beyond the body, haven't you? You do not closely follow your digestion, circulation or elimination. These have become automatic. In the same way the mind should work automatically, without calling for attention. This will not happen unless the mind works faultlessly. We are, most of our time mind and body-conscious, because they constantly call for help. Pain and suffering are only the body and the mind screaming for attention. To go beyond the body you must be healthy: To go beyond the mind, you must have your mind in perfect order. You cannot leave a mess behind and go beyond. The mess will bog you up. 'Pick up your rubbish' seems to be the universal law. And a just law too.

M: A testet már meghaladtad, nemde? Már nem kíséred szoros figyelemmel az emésztést, a keringést vagy az elválasztást. Ezek automatikussá váltak. Ugyanígy kell az elme munkájának is automatikussá, odafigyelés nélkülivé válnia. Ez nem következik be, hacsak az elme munkája hibátlanná nem válik. Időnk legnagyobb részében elme- és testtudatosak vagyunk, mivel ezek állandóan segítségért kiáltanak. A fájdalom és a szenvedés csak figyelemért visítozó test és elme. A test meghaladásához egészségesnek kell lenned: az elme meghaladásához elmédnek tökéletesen rendben kell lennie. Nem lehet rendetlenséget magad után hagyva továbblépni. A rendetlenség el fog nyelni. A ’szedd össze a szemetedet’ univerzális törvénynek tűnik. És igazságosnak is.

Q: Am I permitted to ask you how did you go beyond the mind?

K: Megengeded, hogy megkérdezzem, hogy te hogyan haladtad meg az elmédet?

M: By the grace of my Guru.

M: Gurum kegyelméből.

Q: What shape his grace took?

M: Milyen formát öltött az ő kegyelme?

M: He told me what is true.

M: Elmondta nekem, hogy mi az igazság.

Q: What did he tell you?

K: Mit mondott?

M: He told me I am the Supreme Reality.

M: Azt mondta, én vagyok a Legfelsőbb Realitás.

Q: What did you do about it?

K: Mihez kezdtél vele?

M: I trusted him and remembered it.

M: Hittem benne, és az eszembe véstem.

Q: Is that all?

K: Ez minden?

M: Yes, I remembered him; I remembered what he said.

M: Igen, hittem benne; eszembe véstem, amit mondott.

Q: You mean to say that this was enough?

K: Azt akarod mondani, hogy ennyi elég volt?

M: What more needs be done? It was quite a lot to remember the Guru and his words. My advice to you is even less difficult than this -- just remember yourself. 'I am', is enough to heal your mind and take you beyond. Just have some trust. I don't mislead you. Why should I? Do I want anything from you. I wish you well -- such is my nature. Why should I mislead you? Commonsense too will tell you that to fulfil a desire you must keep your mind on it. If you want to know your true nature, you must have yourself in mind all the time, until the secret of your being stands revealed.

M: Mit kellett volna még tenni, ezen kívül? Épp elég volt a Gurura és szavaira emlékezni. Az a tanács, amit neked adok, ennél még kevésbé bonyolult – csak emlékezz önmagadra. Az 'én vagyok' elegendő, hogy elmédet meggyógyítsd, majd meghaladd. Csak egy kis hitre van szükség. Nem csaplak be. Miért tenném? Talán akarok valamit tőled? Jót kívánok neked – ez a természetem. Miért vezetnélek félre? A józan ész szerint is, ha teljesíteni akarsz egy vágyat, akkor az eszedben kell tartanod. Ha meg akarod ismerni igazi természetedet, állandóan észben kell tartanod önmagad, amíg léted titka fel nem tárul.

Q: Why should self-remembrance bring one to self-realisation?

K: Miért kell az önemlékezésnek önmegvalósítást eredményeznie?

M: Because they are but two aspects of the same state. Selfremembrance is in the mind, self-realisation is beyond the mind. The image in the mirror is of the face beyond the mirror.

M: Mert ez csak két aspektusa ugyanannak az állapotnak. Az önemlékezés az elmében van, az önmegvalósítás az elmén túl. A tükörben lévő kép, a tükrön túli arcé.

Q: Fair enough. But what is the purpose?

K: Elég érthető. De mi a cél?

M: To help others, one must be beyond the need of help.

M: A másokon való segítséghez meg kell, hogy haladd a segítség iránti szükséget.

Q: All I want is to be happy.

K: Csupán boldog akarok lenni.

M: Be happy to make happy.

M: Légy boldog, hogy boldogságot teremts.

Q: Let others take care of themselves.

K: Mindenki gondoskodjon önmagáról.

M: Sir, you are not separate. The happiness you cannot share is spurious. Only the shareable is truly desirable.

M: Ön nem különálló, Uram. Amely boldogság nem megosztható, helytelen. Csak a megosztható igazán kívánatos.

Q: Right. But do I need a Guru? What you tell me is simple and convincing. I shall remember it. This does not make you my Guru.

K: Rendben. De kell nekem Guru? Amit mondasz egyszerű és meggyőző. Megjegyezem az elmondottakat. Ettől nem leszel a Gurum.

M: it is not the worship of a person that is crucial, but the steadiness and depth of your devotion to the task. Life itself is the Supreme Guru; be attentive to its lessons and obedient to its commands. When you personalise their source, you have an outer Guru; when you take them from life directly, the Guru is within. Remember, wonder, ponder, live with it, love it, grow into it, grow with it, make it your own -- the word of your Guru, outer or inner. Put in all and you

M: Nem a személy imádata a lényeges, hanem a feladat iránti odaadásod szilárdsága és a mélysége. Maga az élet a Legfelsőbb Guru; ügyelj a tőle kapott leckékre, és engedelmeskedj parancsainak. A forrásuk megszemélyesítésekor van külső Gurud; amikor közvetlenül az élettől veszed azokat, akkor a Guru belül van. Tartsd eszedben, csodáld, elmélkedj rajta, élj vele, szeresd, nőj bele, nőj vele, tedd sajátoddá – a szavát a Gurunak, legyen az akár

will get all. I was doing it. All my time I was giving to my Guru and to what he told me.

külső, akár belső. Adj bele mindent, és megkapsz mindent. Én megcsináltam. Minden időmet Gurumnak szenteltem, és annak, amit mondott nekem.

Q: I am a writer by profession. Can you give me some advice, for me specifically?

K: A foglalkozásom író. Tudsz valamilyen kifejezetten nekem szóló tanácsot adni?

M: Writing is both a talent and a skill. Grow in talent and develop in skill. Desire what is worth desiring and desire it well. Just like you pick your way in a crowd, passing between people, so you find your way between events, without missing your general direction. It is easy, if you are earnest.

M: Az írás képesség, egyben szakértelem. Növeld képességedet és fejleszd szakértelmedet. Vágyj arra, ami vágyakozásra érdemes, és vágyakozz jól. Ahogy az utadat keresed a tömegben, az emberek között haladva, úgy keresd utadat az események között, fő irányod elhibázása nélkül. Ez könnyű, ha komoly vagy.

Q: So many times you mention the need of being earnest. But we are not men of single will. We are congeries of desires and needs, instincts and promptings. They crawl over each other, sometimes one, sometimes another dominating, but never for long.

K: Sokszor említed a komolyság szükségességét. De mi nem vagyunk éppen egy akaratú emberek. Egy halom vágy és szükséglet, hajlam és ösztön vagyunk. Egymáson átcsapva hol egyik, hol másik dominál, de sohasem sokáig.

M: There are no needs, desires only.

M: Nincsenek szükségletek, csak vágyak vannak.

Q: To eat, to drink, to shelter one's body; to live?

K: Az evés, ivás, a testről való gondoskodás, maga az élet nem az?

M: The desire to live is the one fundamental desire. All else depends on it.

M: Az élni vágyás az egyetlen alapvető vágy. Minden más ennek függvénye.

Q: We live, because we must.

K: Azért élünk, mert muszáj.

M: We live, because we crave sensory existence.

M: Azért élünk, mert szükségünk van az érzéki létezésre.

Q: A thing so universal cannot be wrong.

K: Ami ennyire univerzális, nem lehet rossz.

M: Not wrong, of course. In its own place and time nothing is wrong. But when you are concerned with truth, with reality, you must question every thing, your very life. By asserting the necessity of sensory and intellectual experience you narrow down your enquiry to search for comfort.

M: Természetesen nem rossz. A saját helyén és idején semmi nem rossz. De amikor az igazság, a valóság érdekel, meg kell vizsgálnod minden dolgot, az egész életedet. Ha azt állítod, hogy érzéki és intellektuális tapasztalatra van szükség, akkor csökken a kényelem keresése iránti érdeklődésed szerepe.

Q: I seek happiness, not comfort.

K: Boldogságot keresek, nem kényelmet.

M: Beyond comfort of mind and body what happiness do you know?

M: Elme és test kényelmén túl milyen boldogságra gondolsz?

Q: Is there any other?

K: Van valami más?

M: Find out for yourself. Question every urge, hold no desire legitimate. Empty of possession, physical and mental, free of all self-concern, be open for discovery.

M: Fedezd fel te magad. Kérdőjelezz meg minden ösztönzést, ne tekintsd a vágyat jogosnak. Válj meg tulajdonaidtól, testiektől és szellemiektől, szabadulj meg minden önérdektől, légy nyitott a felfedezésre.

Q: It is a part of Indian spiritual tradition that mere living in the proximity of a saint or sage is conducive

K: Ez az indiai spirituális tradíció része, ami szerint egyszerűen egy szent vagy bölcs közelségében élni

to liberation and no other means are needed. Why don't you organise an Ashram so that people could live near you?

M: The moment I create an institution I become its prisoner. As a matter of fact I am available to all. Common roof and food will not make people more welcome. 'Living near' does not mean breathing the same air. It means trusting and obeying, not letting the good intentions of the teacher go to waste. Have your Guru always in your heart and remember his instructions -- this is real abidance with the true. Physical proximity is least important. Make your entire life an expression of your faith and love for your teacher -- this is real dwelling with the Guru.

már szabadsághoz vezet, és nincs szükség más eszközre. Miért nem szervezel egy Ashramot, így az emberek a közeledben élhetnének?

M: Amint létrehozok egy intézetet, a rabjává válok. Tulajdonképpen rendelkezésére állok mindenkinek. Közös tető és étel nem nyújtana többet az embereknek. A ’közelben élés’ nem jelenti, hogy ugyanazt a levegőt kell szívni. Jelent viszont hitet és engedelmességet, hogy nem hagyod elfecsérlődni a tanító jó szándékát. Gurud tartsd mindig a szívedben, és tanításait az eszedben – ez az igazságban való valódi tartózkodás. A testi közelség kevésbé fontos. Tedd egész életedet tanítód iránti hited és szereteted kifejeződésévé – ez a Guruval való valódi együttlét.

33. Everything Happens by Itself

Questioner: Does a *gnani* die?

Maharaj: He is beyond life and death. What we take to be inevitable -- to be born and to die -- appears to him but a way of expressing movement in the Immovable, change in the changeless, end in the endless. To the *gnani* it is obvious that nothing is born and nothing dies, nothing lasts and nothing changes, all is as it is -- timelessly.

Q: You say the *gnani* is beyond. Beyond what? Beyond knowledge?

M: Knowledge has its rising and setting. Consciousness comes into being and goes out of being. It is a matter of daily occurrence and observation. We all know that sometimes we are conscious and sometimes not. When we are not conscious, it appears to us as a darkness or a blank. But a *gnani* is aware of himself as neither conscious nor unconscious, but purely aware, a witness to the three states of the mind and their contents.

Q: When does this witnessing begin?

M: To a *gnani* nothing has beginning or ending. As salt dissolves in water, so does everything dissolve into pure being. Wisdom is eternally negating the unreal. To see the unreal is wisdom. Beyond this lies the inexpressible.

Q: There is in me the conviction: 'I am the body' Granted, I am talking from unwisdom. But the state of feeling oneself the body, the body-mind, the mind-body, or even pure mind -- when did it begin?

M: You cannot speak of a beginning of consciousness. The very ideas of beginning and time are within consciousness. To talk meaningfully

33. Minden magától történik

Kérdező: Meghal a *gnani*?

Maharaj: Ő meghaladta az életet és a halált. Amit mi elkerülhetetlennek hiszünk – a születés és a halál –, az számára csak a mozdulatlanban való mozgás, a változatlanban való változás, a vég nélküliben való vég egy kifejezési módja. A *gnani* számára nyilvánvaló, hogy semmi nem születik és semmi nem hal meg, semmi nem maradandó és semmi nem változik, minden az ami – időtlenül.

K: Beszéltél a *gnani* meghaladásáról. Mit haladott meg? Meghaladta a tudást?

M: A tudásnak keletkezik, és elmúlik. A tudatosság életre kel, és megszűnik létezni. Ez naponta megtörténik, és megfigyelhető. Mindannyian tudjuk, hogy olykor tudatosak vagyunk, és némelykor nem. A nem tudatos állapot a mi számunkra sötétségnek vagy ürességnek tűnik. Egy *gnani* viszont tudatában van önmagának, amint sohasem tudatos vagy tudattalan, hanem teljesen éber, tanúja az elme három állapotának, és azok tartalmának.

K: Mikor kezdődik ez a tanúság?

M: A *gnani* számára semminek nincs kezdete, vagy vége. Ahogy a só feloldódik a vízben, úgy oldódik fel minden a tiszta létben. A bölcsesség szüntelen tagadja a valótlant. Látni a valótlant, az bölcsesség. Ezen túl a kifejezhetetlen van.

K: Meggyőződésem: ’én a test vagyok’. Elismerem, ezt oktalanságom miatt mondom. De mikor kezdte el az ember érzékelni a test, a test-elme, az elme-test, sőt mi több, a tiszta elme állapotát?

M: Nem beszélhetsz a tudatosság kezdetéről. A kezdet és az idő ideái a tudatosságon belüliek. Hogy értelmes módon beszélhess valaminek a kezdetéről,

of the beginning of anything, you must step out of it. And the moment you step out, you realise that there is no such thing and never was. There is only reality, in which no 'thing' has any being on its own. Like waves are inseparable from the ocean, so is all existence rooted in being.

ki kell lépned belőle. És abban a pillanatban, hogy kiléptél, felismered, hogy nincs ilyen dolog, és soha nem is volt. Csak valóság van, amelyben nincs olyan 'dolog', amelynek saját léte lenne. Mint ahogy a hullámok elválaszthatatlanok az óceántól, úgy az egész létezés is a létben gyökerezik.

Q: The fact is that here and now I am asking you: when did the feeling 'I am the body' arise? At my birth? or this morning?

K: A tény, hogy itt és most kérdezlek téged: mikor keletkezett az 'én a test vagyok' érzése? Születésemkor? Vagy ma reggel?

M: Now.

M: Most.

Q: But I remember having it yesterday too.

K: De én emlékszem, hogy tegnap is megvolt.

M: The memory of yesterday is now only.

M: A tegnap emlékezete is csak most van.

Q: But surely I exist in time. I have a past and a future.

K: De én minden kétségen felül időben létezem. Múltam van, és jövőm.

M: That is how you imagine -- now.

M: Ezt képzeled – most.

Q: There must have been a beginning.

K: Kellett lennie egy kezdetnek.

M: Now.

M: Most.

Q: And what about ending?

K: És mi van a véggel?

M: What has no beginning cannot end.

M: Aminek nincs kezdete, az nem érhet véget.

Q: But I am conscious of my question.

K: De én tudatában vagyok a kérdésemnek.

M: A false question cannot be answered. It can only be seen as false.

M: Egy hamis kérdést nem lehet megválaszolni. Azt csak hamisnak lehet látni.

Q: To me it is real.

K: Számomra valóságos.

M: When did it appear real to you? Now.

M: Mikor jelent meg számodra valóságosként? Most.

Q: Yes, it is quite real to me -- now.

K: Igen, teljesen valós számomra – most.

M: What is real about your question? It is a state of mind. No state of mind can be more real than the mind itself. Is the mind real? It is but a collection of states, each of them transitory. How can a succession of transitory states be considered real?

M: Hogyan tekinthetnénk valósnak a kérdésedet? Az egy elmeállapot. Semmilyen elmeállapot nem lehet valóságosabb, mint az elme maga. Az elme valóságos? Csak állapotok kollekciója, amelyek mindegyike múló természetű. Hogyan lehetne múló állapotok sorát valósnak tekinteni?

Q: Like beads on a string, events follow events -- for ever.

K: Mint egy gyöngysor szemei, úgy követik egymást az események – örökkön-örökké.

M: They are all strung on the basic idea: 'I am the body'. But even this is a mental state and does not last. It comes and goes like all other states. The illusion of being the body-mind is there, only because it is not investigated. Non-investigation is the thread on which all the states of mind are strung. It is like darkness in a closed room. It is there -- apparently. But when the room is opened, where does it go? It goes nowhere, because it was not

M: Mindegyikük az 'én a test vagyok' alap ideára van felfűzve. Azonban még ez is egy mentális állapot, és nem tartós. Megjelenik és eltűnik, akár a többi állapot. A test-elme létének illúziója csak azért lehetséges, mert nem tanulmányoztad. A tanulmányozatlanság fonalára van felfűzve az elme összes állapota. Ez olyan, mint a zárt szobában lévő sötétség. Ott van – látszólag. De amikor az ajtó kinyílik, hová tűnik? Sehová, mert nem volt ott. Az

there. All states of mind, all names and forms of existence are rooted in non-enquiry, non-investigation, in imagination and credulity. It is right to say 'I am', but to say 'I am this', 'I am that' is a sign of not enquiring, not examining, of mental weakness or lethargy.

elme minden állapota, a létezés nevei és formái a nem-kutatásban, a nem-vizsgálatban, a képzelődésben és a hiszékenységben gyökereznek. Helyénvaló azt mondani, hogy ’én vagyok’, de azt mondani, hogy ’ez vagyok’, ’az vagyok’ a nem-kutatás, a nem-vizsgálat, a mentális gyengeség, vagy letargia jele.

Q: If all is light, how did darkness arise? How can there be darkness in the midst of light?

K: Ha minden fény, hogyan keletkezett a sötétség? Hogy lehet sötétség a fény közepette?

M: There is no darkness in the midst of light. Self-forgetfulness is the darkness. When we are absorbed in other things, in the not-self, we forget the self. There is nothing unnatural about it. But, why forget the self through excess of attachment? Wisdom lies in never forgetting the self as the ever-present source of both the experiencer and his experience.

M: Nincs sötétség a fény közepette. Az énünkről való megfeledkezés a sötétség. Amikor belefeledkezünk más dolgokba, a nem-énbe, akkor feledkezünk el az énről. Semmi abnormális nincs ebben. De miért kell elfeledkezni az énről mértéktelen kötődés által? A bölcsesség abban áll, hogy soha nem feledkezünk el az énről, mint a tapasztalónak és tapasztalatának örökké jelenlévő forrásáról.

Q: In my present state the 'I am the body' idea comes spontaneously, while the 'I am pure being' idea must be imposed on the mind as something true but not experienced.

K: Jelen állapotomban az ’én a test vagyok’ idea spontán megjelenik, míg a ’tiszta lét vagyok’ ideát az elmére kell erőltetnem, mint valamilyen igaz, de nem tapasztalt dolgot.

M: Yes, *sadhana* (practice) consists in reminding oneself forcibly of one's pure 'being-ness', of not being anything in particular, nor a sum of particulars, not even the totality of all particulars, which make up a universe. All exists in the mind, even the body is an integration in the mind of a vast number of sensory perceptions, each perception also a mental state. If you say: 'I am the body', show it.

M: Igen, a *sadhana* (gyakorlás) abban áll, hogy az ember erőteljesen emlékezteti magát tiszta ’létezőség’-ére, nem valami konkrét dolognak a létére, sem a részek összességnek a létére, de még csak nem is az univerzumot alkotó részek összességének a létére. Minden az elmében létezik, még a test is óriási mennyiségű érzéki észlelet elmebeli integrációja, bármilyen észlelet szintén egy mentális állapot. Ha azt mondod: ’én a test vagyok’, mutasd meg.

Q: Here it is.

K: Itt van.

M: Only when you think of it. Both mind and body are intermittent states. The sum total of these flashes creates the illusion of existence. Enquire what is permanent in the transient, real in the unreal. This is *sadhana*.

M: Csak akkor, amikor rá gondolsz. Mind az elme, mind a test, időszakos állapotok. Felvillanásaik összessége hozza létre a létezés illúzióját. Kutasd, hogy mi az, ami nem változik az átmenetiben, ami valódi a valótlanban. Ez a *sadhana.*

Q: The fact is that I am thinking of myself as the body.

K: Az a helyzet, hogy úgy gondolkozom magamról, mint testről
.

M: Think of yourself by all means. Only don't bring the idea of a body into the picture. There is only a stream of sensations, perceptions, memories and ideations. The body is an abstraction, created by our tendency to seek unity in diversity -- which again is not wrong.

M: Természetes, hogy gondolkozol magadról. Csak ne hozd be a képbe a test ideáját. Csak benyomások, észleletek, emlékek és fogalomképzések árama létezik. A test egy absztrakció, amit a különbözőségben való egység keresési hajlamunk teremt – ami szintén nem hiba.

Q: I am being told that to think 'I am the body' is a blemish in the mind.

K: Azt mondják, hogy az ’én a test vagyok’ gondolat az elme fogyatékossága.

M: Why talk like this? Such expressions create problems. The self is the source of all, and of all --

M: Miért mondják ezt? Az ilyen megnyilvánulások miatt keletkeznek a problémák. Az Én a forrása

the final destination. Nothing is external.

mindennek, és mindennek – a végállomása. Semmi nem külsőleges.

Q: When the body idea becomes obsessive, is it not altogether wrong?

K: Amikor a test ideája rögeszméssé válik, az nem végképp rossz?

M: There is nothing wrong in the idea of a body, nor even in the idea 'I am the body'. But limiting oneself to one body only is a mistake. In reality all existence, every form, is my own, within my consciousness. I cannot tell what I am because words can describe only what I am not. I am, and because I am, all is. But I am beyond consciousness and, therefore, in consciousness I cannot say what I am. Yet, I am. The question 'Who am I' has no answer. No experience can answer it, for the self is beyond experience.

M: Semmi rossz nincs a test ideában, sőt, még abban az ideában sem, hogy ’én a test vagyok’. De az, hogy valaki csak a testre korlátozza magát, az hiba. Valójában minden létezés, minden forma a sajátom, a tudatosságomon belüli. Nem tudom megmondani, mi vagyok, mert a szavak csak azt tudják leírni, hogy mi nem vagyok. Vagyok, és azért van minden, mert vagyok. Azonban a tudatosság felett álló vagyok, emiatt a tudatosságban nem tudom megmondani, hogy mi vagyok. De vagyok. A ’ki vagyok’ kérdésre nincs válasz. Semmilyen tapasztalat nem nyújthat rá választ, mert az Én tapasztalaton túli.

Q: Still, the question 'Who am I' must be of some use.

K: A ’ki vagyok’ kérdésnek mégis kell, hogy legyen valamilyen haszna.

M: It has no answer in consciousness and, therefore, helps to go beyond consciousness.

M: Nincs rá válasz a tudatosságban, és ezért segít túllépni a tudatosságon.

Q: Here I am -- in the present moment. What is real in it, and what is not? Now, please don't tell me that my question is wrong. Questioning my questions leads me nowhere.

K: Itt vagyok – a jelen pillanatban. Mi a valóság ebben, és mi nem az? Most, légy szíves, nehogy azt mondd, hogy a kérdésem rossz. A kérdéseim megkérdőjelezésével nem megyek semmire.

M: Your question is not wrong. It is unnecessary. You said: 'Here and now I am'. Stop there, this is real. Don't turn a fact into a question. There lies your mistake. You are neither knowing nor not-knowing, neither mind nor matter; don't attempt to describe yourself in terms of mind and matter.

M: A kérdésed nem rossz. Fölösleges. Azt mondtad: ’itt és most vagyok’. Maradj ott, ez valóságos. Ne alakítsd át a tényt kérdéssé. Ebben rejlik a hibád. Te sem tudó, sem nem-tudó, sem elme, sem anyag nem vagy; ne próbáld magad az elme és az anyag kifejezéseivel leírni.

Q: Just now a boy came to you with a problem. You told him a few words and he went away. Did you help him?

K: Nemrég egy fiú jött hozzád egy problémával. Miután mondtál neki néhány szót, elment. Segítettél neki?

M: Of course.

M: Természetesen.

Q: How can you be so sure?

K: Hogy lehetsz ebben olyan biztos?

M: To help is my nature.

M: A természetemhez tartozik a segítés.

Q: How did you come to know It?

K: Hogyan jutottál ehhez a tudáshoz?

M: No need to know. It operates by itself.

M: Nincs szükség tudásra. Ez magától működik.

Q: Still you have made a statement. On what is it based?

K: Mégis tettél egy kijelentést. Mire alapoztad?

M: On what people tell me. But it is you who asks for proofs. I do not need them. Setting things right lies in my very nature, which is *satyam*, *shivam*, *sundaram* (the true, the good, the beautiful).

M: Arra, amit az emberek mondanak nekem. De te vagy az, aki bizonyítékokat kér. Nekem nincs szükségem rá. A dolgok jobbítása az én valódi természetemből fakad, amely a *satyam*, *shivam*, *sundaram* (az igaz, a jó, a szép).

Q: When a man comes to you for advice and you give him advice, wherefrom does it come and by what power does it help?

M: His own being affects his mind and induces a response.

Q: And what is your role?

M: In me the man and his self come together.

Q: Why does not the self help the man without you?

M: But I am the self. You imagine me as separate, hence your question. There is no 'my self' and 'his self'. There is the Self, the only Self of all. Misled by the diversity of names and shapes, minds and bodies, you imagine multiple selves. We both are the self, but you seem to be unconvinced. This talk of personal self and universal self is the learner's stage; go beyond, don't be stuck in duality.

Q: Let us come back to the man in need of help. He comes to you.

M: If he comes, he is sure to get help. Because he was destined to get help, he came. There is nothing fanciful about it. I cannot help some and refuse others. All who come are helped, for such is the law. Only the shape help takes varies according to the need.

Q: Why must he come here to get advice? Can't he get it from within?

M: He will not listen. His mind is turned outward. But in fact all experience is in the mind, and even his coming to me and getting help is all within himself. Instead of finding an answer within himself, he imagines an answer from without. To me there is no me, no man and no giving. All this is merely a flicker in the mind. I am infinite peace and silence in which nothing appears, for all that appears -- disappears. Nobody comes for help, nobody offers help, nobody gets help. It is all but a display in consciousness.

Q: Yet the power to help is there and there is somebody or something that displays that power, call it God or Self or the Universal Mind. The name does not matter, but the fact does.

M: This is the stand the body-mind takes. The pure mind sees things as they are -- bubbles in consciousness. These bubbles are appearing,

K: Amikor valaki tanácsért jön hozzád, és te adsz neki, honnan származik a tanács, és milyen erő által működik a segítség?

M: Az ő saját léte hat az elméjére és indukálja a választ.

K: És mi a te szereped?

M: Bennem az ember és Énje egyesülnek.

K: Miért nem segít az Én az embernek nélküled?

M: De hát én vagyok az Én. Te engem elkülönültnek hiszel, innen ered a kérdésed. Nem létezik olyan, hogy ’én Énem’ és ’ő Énje’. Az Én a mindenki egyetlen Énje. Félrevezettetve a nevek és formák, elmék és testek változatosság által, azt hiszed, hogy több Én van. Mindannyian az Én vagyunk, de úgy látszik, te kételkedsz ebben. Ez a beszélgetés a személyes Énről és univerzális Énről a tanulási stádium; hatolj a mélyére, ne ragadj a dualitásba.

K: Térjünk vissza arra az emberre, akinek segítség kell. Eljön hozzád.

M: Ha eljön, akkor biztos, hogy kap segítséget. Mivel segítséget kapni hivatott, eljött. Nincs ebben semmi különös. Nem tudok egyeseken segíteni, másokat pedig visszautasítani. Mindenki aki idejön, segítséget kap, mert ilyen a szeretet. Csak a segítség formája változik a szükségnek megfelelően.

K: Miért kell neki a tanácsért idejönnie? Nem kaphatja meg azt belülről?

M: Nem hallaná meg. Az elméje kifelé fordult. De tulajdonképpen minden tapasztalás az elmében zajlik, így hát az, hogy eljön hozzám, és segítséget kap, mind önmagán belül van. Ahelyett, hogy a választ önmagán belül keresné, azt képzeli, hogy a válasz kívülről jön. Számomra nincs én, nincs ember és nincs adás. Mindez pusztán fel-fellobbanás az elmében. Én végtelen béke és csend vagyok, amelyben semmi nem jelenik meg, mert minden, ami megjelenik – semmivé lesz. Senki nem jön segítségért, senki nem nyújt segítséget, senki nem kap segítséget. Mindez csak egy megnyilvánulás a tudatosságban.

K: Mégis a segítő erő létezik, és van valaki vagy valami, ami megnyilvánítja ezt az erőt, nevezd azt Istennek vagy Énnek, vagy az Univerzális Elmének. A név nem számít, csak a tény.

M: Ezt az álláspontot a test-elme vallja. A tiszta elme a dolgokat úgy látja, ahogy vannak – buborékoknak a tudatosságban. Ezek a buborékok megjelennek,

disappearing and reappearing -- without having real being. No particular cause can be ascribed to them, for each is caused by all and affects all. Each bubble is a body and all these bodies are mine.

eltűnnek, és megint megjelennek – anélkül, hogy valós léttel bírnának. Semmilyen konkrét ok nem tulajdonítható nekik, mert minden oka mindennek és minden hat mindenre. Mindegyik buborék egy test, és mindezen testek az enyémek.

Q: Do you mean to say, that you have the power to do everything rightly?

K: Azt akarod mondani, hogy bírsz a hibátlan cselekvés hatalmával?

M: There is no power as separate from me. It is inherent in my very nature. Call it creativity. Out of a lump of gold you can make many ornaments -- each will remain gold. Similarly, in whatever role I may appear and whatever function I may perform -- I remain what I am: the 'I am' immovable, unshakable, independent. What you call the universe, nature, is my spontaneous creativity. Whatever happens -- happens. But such is my nature that all ends in joy.

M: Nem létezik tőlem hatalom rajtam kívül. Ez része a természetemnek. Nevezd alkotóképességnek. Egy aranyrögből sok dísztárgy készíthető – mind megmarad aranynak. Ehhez hasonlóan, megjelenhetek bármiféle szerepben, és betölthetek akármilyen funkciót – az maradok, aki vagyok: a mozdulatlan, rendíthetetlen, független 'én vagyok'. Amit te univerzumnak, természetnek nevezel, az nem más, mint az én spontán alkotóképességem. Bármi történik – megtörténik. De a természetem szerint minden boldogsághoz vezet.

Q: I have a case of a boy gone blind because his stupid mother fed him methyl alcohol. I am requesting you to help him. You are full of compassion and, obviously, eager to help. By what power can you help him?

K: Hallottam egy esetet egy fiúról, aki megvakult, mert a buta anyja metilalkoholt itatott vele. Kérlek, segíts rajta. Te teli vagy könyörülettel, és nyilvánvaló, hogy szívesen segítesz. Milyen hatalom által tudsz rajta segíteni?

M: His case is registered in consciousness. It is there -- indelibly. Consciousness will operate.

M: A fiú esetét nyilvántartásba vette a tudatosság. Benne van – kitörölhetetlenül. A tudatosság meg fogja oldani.

Q: Does it make any difference that I ask you to help?

K: Változtat valamin a kérésem, hogy segíts?

M: Your asking is a part of the boy's blindness. Because he is blind, you ask. You have added nothing.

M: A kérésed a fiú vakságának a része. Kérésed a vakságának a következménye. Nem adtál hozzá semmit.

Q: But your help will be a new factor?

K: A te segítséged viszont új tényező lenne?

M: No, all is contained in the boy's blindness. All is in it -- the mother, the boy, you and me and all else. It is one event.

M: Nem, mindent a fiú vaksága foglal magában. Minden abban van benne – az anya, a fiú, te és én, és minden más. Ez egyetlen esemény.

Q: You mean to say that even our discussing the boy's case was predestined?

K: Azt akarod mondani, hogy még az is eleve elrendelt volt, hogy beszéltünk a fiú esetéről?

M: How else? All things contain their future. The boy appears in consciousness. I am beyond. I do not issue orders to consciousness. I know that it is in the nature of awareness to set things right. Let consciousness look after its creations. The boy's sorrow, your pity, my listening and consciousness acting -- all this is one single fact -- don't split it into components and then ask questions.

M: Hogyan lehetne másképp? Minden dolog magában foglalja a jövőjét. A fiú a tudatosságban jelenik meg. Én meghaladtam azt. Én nem osztogatok előírásokat a tudatosságnak. Tudom, hogy az éberségnek természete a dolgok rendbe hozása. Gondoskodjon a tudatosság a saját teremtményeiről. A fiú bánata, a te sajnálatod, az én hallgatásom és a tudatosság cselekedete – mindez egyetlen dolog – ne oszd fel részeire, s ne tegyél fel utána kérdéseket.

Q: How strangely does your mind work?

K: Hogy te milyen furcsán gondolkodsz.

M: You are strange, not me. I am normal. I am sane. I see things as they are, and therefore I am not afraid of them. But you are afraid of reality.

M: Te vagy furcsa, nem én. Én normális vagyok. Ép az elmém. Én a dolgokat úgy látom, ahogy vannak, ezért nem félek tőlük. Te viszont félsz a valóságtól.

Q: Why should I?

K: Miért félnék?

M: It is ignorance of yourself that makes you afraid and also unaware that you are afraid. Don't try not to be afraid. Break down the wall of ignorance first.

M: Saját magad nem ismerete az oka a félelmednek, és az is tudatlanság, amitől félsz. Ne a nem félésre törekedj. Dönts le előbb a tudatlanság falát.

People are afraid to die, because they do not know what is death. The *gnani* has died before his death, he saw that there was nothing to be afraid of. The moment you know your real being, you are afraid of nothing. Death gives freedom and power. To be free in the world, you must die to the world. Then the universe is your own, it becomes your body, an expression and a tool. The happiness of being absolutely free is beyond description. On the other hand, he who is afraid of freedom cannot die.

Az emberek azért félnek meghalni, mert nem tudják, hogy mi a halál. A *gnani* már a halála előtt meghalt, látta, hogy ott semmi olyan nem volt, amitől félni kellene. Abban a pillanatban, hogy megismered valódi létedet, nem félsz semmitől. A halál szabadságot és erőt ad. Ahhoz, hogy szabad legyél a világban, meg kell halnod a világ számára. Akkor az univerzum önmagaddá válik, testeddé, kifejeződéseddé és eszközöddé. Az abszolút szabad létezés boldogsága leírhatatlan. Másfelől, aki retteg a szabadságtól, nem halhat meg.

Q: You mean that one who cannot die, cannot live?

K: Azt akarod mondani, hogy aki nem tud meghalni, az nem tud élni?

M: Put it as you like; attachment is bondage, detachment is freedom. To crave is to slave.

M: Fogalmazz, ahogy tetszik; a kötődés rabszolgaság, a szenvtelenség szabadság. Vágyakozni azt jelenti, szolgálni.

Q: Does it follow that if you are saved, the world is saved?

K: Ez azt jelenti, hogy ha te megmenekülsz, akkor a világ is megmenekül?

M: As a whole the world does not need saving. Man makes mistakes and creates sorrow; when it enters the field of awareness, the consciousness of a *gnani*, it is set right. Such is his nature.

M: A világnak, úgy általában, nincs szüksége megmentésre. Az ember az, aki hibázik, és bánatot okoz; de amikor belép az éberség terébe, a *gnani* tudatosságába, akkor rendbe jön. Ilyen a természete.

Q: We can observe what may be called spiritual progress. A selfish man turns religious, controls himself, refines his thoughts and feelings, takes to spiritual practice, realises his true being. Is such progress ruled by causality, or is it accidental?

K: Észrevehetünk valamiféle spirituális fejlődést. Az önző ember vallásossá válik, önfegyelemre tesz szert, megtisztítja gondolatait és érzéseit, spirituális gyakorlatokat végez, felismeri valódi létét. Az efféle fejlődés alá van vetve az okságnak, vagy véletlenszerű?

M: From my point of view everything happens by itself, quite spontaneously. But man imagines that he works for an incentive, towards a goal. He has always a reward in mind and strives for it.

M: Az én nézőpontomból minden magától, teljesen spontán módon történik. Az ember azonban úgy képzeli, hogy egy indítéknak megfelelően, egy cél érdekében cselekszik. Mindig a jutalom jár az eszében, és azért iparkodik.

Q: A crude, unevolved man will not work without a reward. Is it not right to offer him incentives?

K: Az éretlen, kialakulatlan ember jutalom híján nem dolgozik. Nem lenne talán helyes ösztönzőket felkínálni neki?

M: He will create for himself incentives anyhow. He does not know that to grow is in the nature of consciousness. He will progress from motive to motive and will chase Gurus for the fulfilment of his desires. When by the laws of his being he finds the

M: Az ilyen ember mindenképpen megteremti az ösztönzőket. Nem tudja, hogy a tudatosságnak természete fejlődés. Egyik motívumról a másikra ugrik, és Gurukra vadászik, hogy vágyait beteljesítse. Amikor léte törvényeinek megfelelően

way of return (*nivritti*) he abandons all motives, for his interest in the world is over. He wants nothing -- neither from others nor from himself. He dies to all and becomes the All. To want nothing and do nothing -- that is true creation. To watch the universe emerging and subsiding in one's heart is a wonder.

Q: The great obstacle to inner effort is boredom. The disciple gets bored.

M: Inertia and restlessness (*tamas* and *rajas*) work together and keep clarity and harmony (*sattva*) down. *Tamas* and *Rajas* must be conquered before *sattva* can appear. It will all come in due course, quite spontaneously.

Q: Is there no need of effort then?

M: When effort is needed, effort will appear. When effortlessness becomes essential, it will assert itself. You need not push life about. Just flow with it and give yourself completely to the task of the present moment, which is the dying now to the now. For living is dying. Without death life cannot be.

Get hold of the main thing that the world and the self are one and perfect. Only your attitude is faulty and needs readjustment.

This process or readjustment is what you call *sadhana*. You come to it by putting an end to indolence and using all your energy to clear the way for clarity and charity. But in reality, these all are signs of inevitable growth. Don't be afraid, don't resist, don't delay. Be what you are. There is nothing to be afraid of. Trust and try. Experiment honestly. Give your real being a chance to shape your life. You will not regret.

megtalálja a visszavezető utat (*nivritti*), feladja az összes motívumot, mert a világ iránti érdeklődése megszűnik. Nem akar semmit – sem másoktól, sem önmagától. Meghal minden számára, és a Mindenné válik. Nem akarni semmit, és nem tenni semmit – ez a valódi teremtés. Titokban figyelni az univerzum megjelenését és eltűnését, egy csoda.

K: A belső erőfeszítésnek hatalmas akadálya az unalom. A tanítvány elunja magát.

M: A tehetetlenség és nyugtalanság (*tamas* és *rajas*) összedolgoznak, és elnyomják a tisztaságot és a harmóniát (*sattva*). Előbb le kell győzni a *tamas*t és a *rajas*t, hogy a *sattva* megjelenhessen. Minden eljön a maga idejében, teljesen spontán módon.

K: Tehát nincs szükség erőfeszítésre?

M: Amikor lesz szükség az erőfeszítésre, meg fog jelenni az erőfeszítés. Amikor az erőfeszítés nélkülözhetetlen lesz, akkor ki fogja magát jelenteni. Emiatt nem kell sürgetned az életet. Csak áramolj együtt vele, és add át magad teljesen a jelen pillanat feladatának, amely a mostba haló most. Mert élni nem más, mint meghalni. Élet nem létezhet halál nélkül.

Ragaszkodj a lényeghez, hogy a világ és az Én egy és tökéletes. Csupán az attitűdöd az, ami hibás, és helyreigazítandó.

Ezt a folyamat, vagy helyreigazítás az, amit *sadhana*nak nevezel. Úgy érheted el, hogy végét veted a tunyaságnak, és összese energiád bevetésével megtisztítod az utat a tisztaság és szeretet előtt. De valójában ezek mind az elkerülhetetlen fejlődés jelei. Ne félj, ne állj ellen, ne halogass. Légy, ami vagy. Semmi nincs, amitől félni kellene. Higgy, és törekedj. Próbálkozz becsületesen. Adj lehetőséget valódi léted számára hogy alakítsa életedet. Nem fogod megbánni.

34. Mind is restlessness Itself

Questioner: I am a Swede by birth. Now I am teaching *Hatha Yoga* in Mexico and in the States.

Maharaj: Where did you learn it?

Q: I had a teacher in the States, an Indian Swami.

M: What did it give you?

Q: It gave me good health and a means of livelihood.

M: Good enough. Is it all you want?

34. Az elme maga a nyugtalanság

Kérdező: Svéd származású vagyok. *Hatha Yogá*t tanítok Mexikóban és az Államokban.

Maharaj: Hol tanultad?

K: Az Államokban, egy indiai Swami volt a tanárom.

M: Mit szereztél általa?

K: Jó egészséget, és létfenntartási eszközöket.

M: Helyes. Vágysz még valamire?

Q: I seek peace of mind. I got disgusted with all the cruel things done by the so-called Christians in the name of Christ. For some time I was without religion. Then I got attracted to *Yoga*.

K: Elmém békéjét keresem. Megcsömörlöttem mindattól, amit úgynevezett keresztények követtek el Krisztus nevében. Jó ideig nem voltam vallásos. Majd magához vonzott a *Yoga*.

M: What did you gain?

M: Miért volt ez hasznos számodra?

Q: I studied the philosophy of *Yoga* and it did help me.

K: Megtanultam a *Yoga* filozófiáját, és ez sokat segített nekem.

M: In what way did it help you? By what signs did you conclude that you have been helped?

M: Hogyan segített? Milyen jelek alapján jutottál arra a következtetésre, hogy segített téged?

Q: Good health is something quite tangible.

K: A jó egészség valahogy egészen kézzelfogható.

M: No doubt it is very pleasant to feel fit. Is pleasure all you expected from *Yoga*?

M: Semmi kétség, nagyon kellemes egészségesnek lenni. Ez minden, amit a *Yogá*tól vársz?

Q: The joy of well-being is the reward of *Hatha Yoga*. But *Yoga* in general yields more than that. It answers many questions.

K: A *Hatha Yoga* jutalma a jó egészség élvezete. De a *Yogá*nak általában ennél is nagyobb hozama van. Sok kérdésre választ ad.

M: What do you mean by *Yoga*?

M: Mit értesz *Yoga* alatt?

Q: The whole teaching of India -- evolution, re-incarnation, *karma* and so on.

K: A teljes indiai tanítást – az evolúcióról, reinkarnációról, *karmá*ról, és a többi.

M: All right, you got all the knowledge you wanted. But in what way are you benefited by it?

M: Rendben van, megszereztél minden tudást, amit akartál. De milyen módon válik ez az előnyödre?

Q: It gave me peace of mind.

K: Az elmém békére lelt.

M: Did it? Is your mind at peace? Is your search over?

M: Valóban? Békében van az elméd? Vége a keresésnek?

Q: No, not yet.

K: Nem, még nincs.

M: Naturally. There will be no end to it, because there is no such thing as peace of mind. Mind means disturbance; restlessness itself is mind. *Yoga* is not an attribute of the mind, nor is it a state of mind.

M: Természetesen. Sosem lesz vége, mert nem létezik olyan, mint az elme békéje. Az elme jelentése zűrzavar; a nyugtalanság maga az elme. A *Yoga* nem az elme egy tulajdonsága, és nem is elme állapot.

Q: Some measure of peace I did derive from *Yoga*.

K: Békémet a *Yogá*tól nyertem, bizonyos mértékben.

M: Examine closely and you will see that the mind is seething with thoughts. It may go blank occasionally, but it does it for a time and reverts to its usual restlessness. A becalmed mind is not a peaceful mind. You say you want to pacify your mind. Is he, who wants to pacify the mind, himself peaceful?

M: Ha alaposan megvizsgálod meg fogod látni, hogy az elme a gondolatok kavargása. Esetenként üressé válhat, de csak egy ideig marad így, és visszatér a szokásos nyugtalanság. Az elcsendesedett elme nem békés elme. Azt mondod, le akarod csillapítani akarod az elmédet. Ő akarja az elme lecsillapodását, önmaga békéjét?

Q: No. I am not at peace, I take the help of *Yoga*.

K: Nem. Nem vagyok békében, igénybe kell vennem a *Yoga* segítségét.

M: Don't you see the contradiction? For many years you sought your peace of mind. You could not find it,

M: Nem látod az ellentmondást? Már sok éve, hogy keresed az elméd békéjét. Nem tudtad megtalálni,

for a thing essentially restless cannot be at peace.

mert aminek a lényege a nyugtalanság, nem lehet békében.

Q: There is some improvement.

K: Van némi javulás.

M: The peace you claim to have found is very brittle any little thing can crack it. What you call peace is only absence of disturbance. It is hardly worth the name. The real peace cannot be disturbed. Can you claim a peace of mind that is unassailable?

M: A béke, amit állítólag megtaláltál, nagyon törékeny, bármilyen kis dolog, meg tudja törni. Amit te békének nevezel, az csak a zűrzavar hiánya. Alighanem ez a legjobb elnevezés. A valódi béke nem zavarható meg. Akarod, hogy olyan békében legyen az elméd, amely megzavarhatatlan?

Q: I am striving.

K: Ennek az elérésére törekszem.

M: Striving too is a form of restlessness.

M: A törekvés is a nyugtalanság egy formája.

Q: So what remains?

K: Akkor milyen lehetőség marad?

M: The self does not need to be put to rest. It is peace itself, not at peace. Only the mind is restless. All it knows is restlessness, with its many modes and grades. The pleasant are considered superior and the painful are discounted. What we call progress is merely a change over from the unpleasant to the pleasant. But changes by themselves cannot bring us to the changeless, for whatever has a beginning must have an end. The real does not begin; it only reveals itself as beginningless and endless, all-pervading, all-powerful, immovable prime mover, timelessly changeless.

M: Az Énnek nincs rá szüksége, hogy nyugalomba helyezd. Maga a béke, nem pedig békében van. Csak az elme nyugtalan. Minden, amit tud, az nyugtalanság, az ő sokféle módozatával és fokozatával. Az élvezetet tekinti magasabb rendűnek, és a fájdalmat leértékeli. Amit mi fejlődésnek hívunk, az pusztán a nem kellemes felcserélése a kellemesre. De maguk a változások nem visznek el bennünket a változatlanhoz, mert bárminek, aminek kezdete van, vége is kell, hogy legyen. A valódi nem kezdődik; az csak megmutatkozik, mint kezdet és vég nélküli, mindent betöltő, mindenható, mozdulatlan elsődleges mozgató, időtlen változatlan.

Q: So what has one to do?

K: Akkor mit kell tenni?

M: Through *Yoga* you have accumulated knowledge and experience. This cannot be denied. But of what use is it all to you? *Yoga* means union, joining. What have you re-united, re-joined?

M: A *Yoga* révén tudást és tapasztalatot gyűjtöttél. Ez nem tagadható. De mi haszna számodra mindennek? A *Yoga* egyesülést jelent, összekapcsolódást. Mi az, amivel újraegyesültél, összekapcsolódtál?

Q: I am trying to rejoin the personality back to the real self.

K: Megpróbálom újraegyesíteni a személyiséget valódi Énnel.

M: The personality (*vyakti*) is but a product of imagination. The self (*vyakta*) is the victim of this imagination. It is the taking yourself to be what you are not that binds you. The person cannot be said to exist on its own rights; it is the self that believes there is a person and is conscious of being it. Beyond the self (*vyakta*) lies the unmanifested (*avyakta*), the causeless cause of everything. Even to talk of re-uniting the person with the self is not right, because there is no person, only a mental picture given a false reality by conviction. Nothing was divided and there is nothing to unite.

M: A személyiség (*vyakti*) csak képzelet terméke. Az Én (*vyakta*) az áldozata ennek a képzelődésnek. Az, hogy annak tartod magad, ami nem vagy, kötöttségben tart téged. A személy nem mondhatja, hogy saját jogon létezik; az Én az, aki azt hiszi, hogy létezik egy személy, és tudatában van a létének. Az Énen (*vyakta*) túl található a megnyilvánulatlan (*avyakta*), ami mindennek az ok nélküli oka. Már csak azért sem helyes a személy és az Én újraegyesüléséről beszélni, mert nem létezik személy, csak egy mentális kép, amely egy hit alapján keletkezett hamis valószerűség. Semmi nem került megosztásra, és nincs semmi, amit egyesíteni kellene.

Q: *Yoga* helps in the search for and the finding of

K: A *Yoga* segíteni fog a keresésben és az Én

the self.

M: You can find what you have lost. But you cannot find what you have not lost.

Q: Had I never lost anything, I would have been enlightened. But I am not. I am searching. Is not my very search a proof of my having lost something?

M: It only shows that you believe you have lost. But who believes it? And what is believed to be lost? Have you lost a person like yourself? What is the self you are in search of? What exactly do you expect to find?

Q: The true knowledge of the self.

M: The true knowledge of the self is not a knowledge. It is not something that you find by searching, by looking everywhere. It is not to be found in space or time. Knowledge is but a memory, a pattern of thought, a mental habit. All these are motivated by pleasure and pain. It is because you are goaded by pleasure and pain that you are in search of knowledge. Being oneself is completely beyond all motivation. You cannot be yourself for some reason. You *are* yourself, and no reason is needed.

Q: By doing *Yoga* I shall find peace.

M: Can there be peace apart from yourself? Are you talking from your own experience or from books only? Your book knowledge is useful to begin with, but soon it must be given up for direct experience, which by its very nature is inexpressible. Words can be used for destruction also; of words images are built, by words they are destroyed. You got yourself into your present state through verbal thinking; you must get out of it the same way.

Q: I did attain a degree of inner peace. Am I to destroy it?

M: What has been attained may be lost again. Only when you realise the true peace, the peace you have never lost, that peace will remain with you, for it was never away. Instead of searching for what you do not have, find out what is it that you have never lost? That which is there before the beginning and after the ending of everything; that to which there is no birth, nor death. That immovable state, which is not affected by the birth and death of a body or a mind, that state you must perceive.

Q: What are the means to such perception?

M: In life nothing can be had without overcoming

megtalálásában.

M: Azt találhatod meg, amit elveszítettél. De nem találhatod meg azt, amit nem veszítettél el.

K: Ha nem veszítettem volna el semmit, akkor megvilágosodott lennék. De nem vagyok. Keresek. A keresésem nem valóságos bizonyíték arra nézve, hogy elveszítettem valamit?

M: Csak azt mutatja, azt hiszed, hogy elveszítetted. De ki hiszi ezt? És mit hisz, hogy mit veszített el? Elveszítettél egy magadhoz hasonló személyt? Mi az az Én, ami után kutatsz? Pontosan mit vársz a kereséstől?

K: Az Én igaz ismeretét.

M: Az Én igaz ismerete nem tudás. Nem egy olyan valami, amit kereséssel, mindenhová benézve megtalálhatsz. Nem található meg térben vagy időben. A tudás csak emlékezet, gondolkodási minta, mentális viselkedésmód. Mindezek az élvezet és a fájdalom által motiváltak. Mert az élvezet és a fájdalom ösztökélésére keresed a tudást. Lévén, hogy önmagad vagy, minden indítékon teljesen túl vagy. Nem válhatsz önmagaddá valamiféle ok miatt. Te önmagad *vagy,* és ehhez semmiféle ok nem szükséges.

K: A *Yoga* gyakorlásával békét lelek.

M: Létezhet-e önmagadtól független béke? Saját tapasztalatból beszélsz, vagy csupán könyvek alapján? Könyvből szerzett ismereteid hasznosak kezdetben, de mihamarabb fel kell adnod azokat a közvetlen tapasztalat érdekében, amely valódi természete szerint kifejezhetetlen. A szavak rombolásra is használhatók; a szavak által felépített képek szavak által semmisülnek meg. Jelenlegi állapotodat verbális gondolkodással hoztad létre; ugyanilyen módon kell kikerülnöd belőle.

K: Már megvalósítottam egy bizonyos fokú békét. Le kell azt rombolnom?

M: Ami elérésre került, az ismét elveszíthető. Csak az igazi béke megvalósításakor nem fog a béke elveszni soha, az a béke veled marad, mert soha nem is volt távol. Ahelyett, hogy azt keresed, amid nincs, fedezd fel azt, amit soha nem veszítettél el. Azt, ami létezik mindenek kezdete előtt, és vége után; azt, aminek nincs sem születése, sem halála. Azt a megváltozhatatlan állapotot, amelyre nem hat a test vagy az elme születése és halála, azt az állapotot kell felismerned.

K: Milyen eszközei vannak az ilyen felismerésnek?

M: Az életben semmi nem szerezhető meg

obstacles. The obstacles to the clear perception of one's true being are desire for pleasure and fear of pain. It is the pleasure-pain motivation that stands in the way. The very freedom from all motivation, the state in which no desire arises is the natural state.

akadályok legyőzése nélkül. Az ember igaz léte tiszta észlelésének akadályai az élvezet utáni vágy, és a fájdalomtól való félelem. Ez az élvezet-fájdalom motiváció állja utadat. A minden motivációtól való teljes szabadság állapotában nem merülnek fel vágyak, ez a természetes állapot.

Q: Such giving up of desires, does it need time?

K: A vágyak ilyen feladásához időre van szükség?

M: If you leave it to time, millions of years will be needed. Giving up desire after desire is a lengthy process with the end never in sight. Leave alone your desires and fears, give your entire attention to the subject, to him who is behind the experience of desire and fear. Ask: 'who desires?' Let each desire bring you back to yourself.

M: Ha az időre bízod, akkor millió évekre lesz szükséged. A vágyak egyenkénti feladása hosszadalmas folyamat, aminek a vége sohasem látható. Hagyd békén vágyaidat és félelmeidet, fordítsd teljes figyelmedet az alanyra, arra, aki a vágy és félelem tapasztalata mögött van. Kérdezd azt: ’ki az, aki vágyakozik?’ A vágyakkal vitesd vissza magadat önmagadhoz.

Q: The root of all desires and fears is the same -- the longing for happiness.

K: Minden vágy és félelem gyökere ugyanaz – a boldogság utáni sóvárgás.

M: The happiness you can think of and long for, is mere physical or mental satisfaction. Such sensory or mental pleasure is not the real, the absolute happiness.

M: A boldogság, amire te gondolsz, és ami után vágyódsz, csupán testi és mentális kielégülés. Az ilyen érzéki vagy mentális élvezet nem azonos a valódi, az abszolút boldogsággal.

Q: Even sensory and mental pleasures and the general sense of well-being which arises with physical and mental health, must have their roots in reality.

K: Még az érzéki és mentális élvezetnek, és a fizikai és mentális egészséggel járó jólét általános érzésének is a valóságban kell gyökereznie.

M: They have their roots in imagination. A man who is given a stone and assured that it is a priceless diamond will be mightily pleased until he realises his mistake; in the same way pleasures lose their tang and pains their barb when the self is known. Both are seen as they are -- conditional responses, mere reactions, plain attractions and repulsions, based on memories or pre-conceptions. Usually pleasure and pain are experienced when expected. It is all a matter of acquired habits and convictions.

M: Mindezek a képzeletben gyökereznek. Ha valaki hozzájut egy kőhöz, ami felől bizonyos, hogy egy felbecsülhetetlen értékű gyémántot kapott, rendkívüli boldogságot fog érezni, míg fel nem ismeri hibáját; ugyanígy veszti el az élvezet az ízét, és a fájdalom a tüskéjét, amikor az Én felismerésre kerül. Mindegyikük annak fog látszani, ami – kondicionált reagálásnak, puszta reakciónak, egyszerű vonzásnak és taszításnak, amelyeknek az alapja az emlékezet, és a kialakult nézetek. Élvezet és fájdalom rendszerint akkor kerülnek megtapasztalásra, amikor elvárod őket. Mindez tanult viselkedés, és hiedelmek dolga.

Q: Well, pleasure may be imaginary. But pain is real.

K: Nos, az élvezet lehet, hogy képzelet szülte. De a fájdalom valódi.

M: Pain and pleasure go always together. Freedom from one means freedom from both. If you do not care for pleasure, you will not be afraid of pain. But there is happiness which is neither, which is completely beyond. The happiness you know is describable and measurable. It is objective, so to say. But the objective cannot be your own. It would be a grievous mistake to identify yourself with something external. This churning up of levels leads nowhere. Reality is beyond the subjective and objective, beyond all levels, beyond every distinction. Most definitely it is not their origin, source

M: Fájdalom és élvezet mindig együtt járnak. Ha szabad vagy az egyiktől, azt jelenti, szabad vagy mindkettőtől. Ha nem törődsz az élvezettel, nem fogsz félni a fájdalomtól. De a szabadság egyik sem, mindezeket tökéletesen meghaladja. Az általad ismert boldogság leírható, és megmérhető. Úgyszólván objektív. De az objektív nem lehet a te sajátod. Súlyos hiba lenne önmagadat valami külsőlegessel azonosítani. A szintek összekavarása nem vezet sehová. A valóság meghalad szubjektívet és objektívet, fölötte áll minden szintnek, fölötte áll minden különbségnek. A leghatározottabban nem

or root. These come from ignorance of reality, not from reality itself, which is indescribable, beyond being and not-being.

eredete, forrása vagy gyökere nekik. Ezek a valóság nem ismeréséből származnak, nem magából a valóságból, amely leírhatatlan, túl van léten és nemléten.

Q: Many teachers have I followed and studied many doctrines, yet none gave me what I wanted.

K: Sok tanítót követtem, és sok doktrínát tanulmányoztam, de egyik sem adta meg nekem, amit akartam.

M: The desire to find the self will be surely fulfilled, provided you want nothing else. But you must be honest with yourself and really want nothing else. If in the meantime you want many other things and are engaged in their pursuit, your main purpose may be delayed until you grow wiser and cease being torn between contradictory urges. Go within, without swerving, without ever looking outward.

M: Az Én megtalálásának a vágya bizonyosan beteljesíthető, feltéve, hogy nem akarsz semmi mást. De becsületesnek kell lenned önmagaddal szemben, és valóban nem szabad semmi mást akarni. Ha eközben sok egyéb dolgot is akarsz, és elkezdesz azok felé törekedni, akkor fő célod elodázódhat, amíg elég bölccsé nem válsz, és abba nem marad az ellentétes kényszerek közötti szerteszét szakadásod. Fordulj befelé kanyarok nélkül, anélkül, örökké kifelé tekintgetés nélkül.

Q: But my desires and fears are still there.

K: De még vannak létező vágyaim és félelmeim.

M: Where are they but in your memory? Realise that their root is in expectation born of memory and they will cease to obsess you.

M: Hol vannak azok, a memóriádon kívül? Ismerd fel, hogy a gyökerük a memóriában születő elvárásban van, és meg fogják szüntetni a kínzásodat.

Q: I have understood very well that social service is an endless task, because improvement and decay, progress and regress, go side by side. We can see it on all sides and on every level. What remains?

K: Nagyon jól megértettem, hogy a társadalom szolgálata egy végtelen feladat, mert fejlődés és rombolás, haladás és visszafejlődés, egymás mellett haladnak. Ezt minden oldalon s minden szinten láthatjuk. Mit marad hátra?

M: Whatever work you have undertaken -- complete it. Do not take up new tasks. Unless it is called for by a concrete situation of suffering and relief from suffering. Find yourself first, and endless blessings will follow. Nothing profits the world as much as the abandoning of profits. A man who no longer thinks in terms of loss and gain is the truly non-violent man, for he is beyond all conflict.

M: Akármibe fogsz – csináld végig. Ne fogj új feladatba. Hacsak azt nem teszi szükségessé a szenvedésnek, és a szenvedés enyhítésének egy konkrét szituációja. Találd meg először önmagadat, és véget nem érő áldás fog következni. Semmilyen hasznot nem hoz a világ, ugyanígy a haszonról való lemondás sem. Aki többé nem a veszteség és nyereség kategóriáiban gondolkodik, az az igazán erőszak mentes ember, mert túl van minden konfliktuson.

Q: Yes, I was always attracted by the idea of *ahimsa* (non-violence).

K: Igen, mindig vonzódtam az *ahimsa* (erőszakmentesség) ideájához.

M: Primarily, *ahimsa* means what it says: 'don't hurt'. It is not doing good that comes first, but ceasing to hurt, not adding to suffering. Pleasing others is not *ahimsa*.

M: Alapvetően, az *ahimsa* azt jelenti, amit mond: ’ne árts’. Ez nem jócselekedet, egyébként, hanem a fájdalomokozás abbahagyása, további szenvedés nem okozása. A másoknak való örömszerzés nem *ahimsa.*

Q: I am not talking of pleasing, but I am all for helping others.

K: Nem örömszerzésről beszélek, hanem hogy kész vagyok segíteni másokon.

M: The only help worth giving is freeing from the need for further help. Repeated help is no help at all. Do not talk of helping another, unless you can put him beyond all need of help.

M: Egyetlen segítség bír értékkel, a további segítség szükségletétől való megszabadítás. A megismételt segítség egyáltalán nem segítség. Ne beszélj mások megsegítéséről, hacsak nem tudod őket túlsegíteni

a segítség minden szükségletén.

Q: How does one go beyond the need of help? And can one help another to do so?

K: Hogyan lehet meghaladni a segítség szükségét? És tudja-e az ember segíteni a másikat, hogy ezt megtegye?

M: When you have understood that all existence, in separation and limitation, is painful, and when you are willing and able to live integrally, in oneness with all life, as pure being, you have gone beyond all need of help. You can help another by precept and example and, above all, by your being. You cannot give what you do not have and you don't have what you are not. You can only give what you are -- and of that you can give limitlessly.

M: Amikor megértetted, hogy minden lény szenved a szétválasztottságban és elhatároltságban, és amikor képes és hajlandó leszel integráltan élni, egységben minden élettel, tiszta létként, akkor haladtad meg a segítség minden szükségét. Tanáccsal, példával, lényeddel segíthetsz másokon, legelsősorban. Nem adhatsz olyat, amid nincs, és nem lehet olyanod, ami nem te vagy. Csak azt adhatod, ami vagy – azt viszont korlátozás nélkül.

Q: But, is it true that all existence is painful?

K: De igaz az, hogy minden létezés fájdalmas?

M: What else can be the cause of this universal search for pleasure? Does a happy man seek happiness? How restless people are, how constantly on the move. It is because they are in pain that they seek relief in pleasure. All the happiness they can imagine is in the assurance of repeated pleasure.

M: Mi egyéb oka lehet ennek ez egyetemes élvezet keresésnek? A boldog ember keres-e boldogságot? Micsoda nyugtalanok az emberek, mennyire állandó mozgásban vannak. Szenvedésük miatt keresnek enyhülést az élvezetben. Bármiféle boldogságot csak az ismétlődő élvezet biztosításában tudnak elképzelni.

Q: If what I am, as I am, the person I take myself to be, cannot be happy, then what am I to do?

K: Ha az, ami vagyok, ahogy vagyok, a személy, akinek tartom magam, nem képes boldog lenni, akkor mit tehetek?

M: You can only cease to be -- as you seem to be now. There is nothing cruel in what I say. To wake up a man from a nightmare is compassion. You came here because you are in pain, and all I say is: wake up, know yourself, be yourself. The end of pain lies not in pleasure. When you realise that you are beyond both pain and pleasure, aloof and unassailable, then the pursuit of happiness ceases and the resultant sorrow too. For pain aims at pleasure and pleasure ends in pain, relentlessly.

M: Csak abbahagyni tudod a létet – aminek az most lenni látszik. Semmi kegyetlen nincs abban, amit mondok. Könyörületesség rémálmából felébreszteni egy embert. Azért jöttél ide, mert szenvedsz, és én csupán annyit mondok neked: ébredj fel, ismerd meg magad, légy önmagad. A szenvedés vége nem az élvezetben rejlik. Amikor felismered, hogy felette minden fájdalom és élvezet fölött álló vagy, közömbös és megtámadhatatlan, akkor vége a boldogság keresésének, és az abból, származó szomorúságnak is. Mert a fájdalom az élvezet felé mutat, és az élvezet fájdalomban végződik, kérlelhetetlenül.

Q: In the ultimate state there can be no happiness?

K: A végső állapotban nem lehetséges a boldogság?

M: Nor sorrow. Only freedom. Happiness depends on something or other and can be lost; freedom from everything depends on nothing and cannot be lost. Freedom from sorrow has no cause and, therefore, cannot be destroyed. Realise that freedom.

M: Sem szomorúság. Csak szabadság. A boldogság függ ettől, vagy attól, és elveszíthető; a mindentől való szabadság semmitől sem függ, és nem veszíthető el. A szomorúságtól való szabadságnak nincs oka, és ezért nem elpusztítható. Valósítsd meg ezt a szabadságot.

Q: Am I not born to suffer as a result of my past? Is freedom possible at all? Was I born of my own will? Am I not just a creature?

K: Nem lehet, hogy múltam eredményeképpen születtem szenvedésre? Lehetséges egyáltalán a szabadság? Saját akaratomból születtem? Nem csak egy kreatúra vagyok?

M: What is birth and death but the beginning and the

M: Mi más a születés és a halál, ha nem

ending of a stream of events in consciousness? Because of the idea of separation and limitation they are painful. Momentary relief from pain we call pleasure -- and we build castles in the air hoping for endless pleasure which we call happiness. It is all misunderstanding and misuse. Wake up, go beyond, live really.

tudatosságbeli események folyamának kezdete és vége? Amelyek az elkülönültség és korlátozottság ideája miatt szenvedésteljesek. A szenvedéstől való átmeneti enyhülést élvezetnek nevezzük – és légvárakat építünk, a vég nélküli élvezetben reménykedve, amelyet elneveztünk boldogságnak. Mindez félreértés, és téves használat. Ébredj fel, lépj túl, élj igazán.

Q: My knowledge is limited, my power negligible.

K: Tudásom korlátozott, erőm jelentéktelen.

M: Being the source of both. The self is beyond both knowledge and power. The observable is in the mind. The nature of the self is pure awareness, pure witnessing, unaffected by the presence or absence of knowledge or liking.

M: A lét a forrása mindkettőnek. Az Én fölötte áll mind a tudásnak, mind az erőnek. Az észlelhető az elmében van. Az Én természete tiszta éberség, tiszta tanúság, jelenléttől, illetve tudás vagy szeretet hiányától érintetlen.

Have your being outside this body of birth and death and all your problems will be solved. They exist because you believe yourself born to die. Undeceive yourself and be free. You are not a person.

Lásd be, hogy lényed ezen születésnek és halálnak alávetett testen kívül van, és minden problémád megoldódik. Születés és halál azért léteznek, mert hiszel születésedben és halálodban. Józanítsd ki magad, és légy szabad. Te nem személy vagy.

35. Greatest Guru is Your Inner Self

Questioner: On all sides I hear that freedom from desires and inclinations is the first condition of self-realisation. But I find the condition impossible of fulfilment. Ignorance of oneself causes desires and desires perpetuate ignorance. A truly vicious circle.

35. Belső éned a legnagyobb Guru

Kérdező: Mindenfelől azt hallom, hogy az önmegvalósítás előfeltétele a vágyaktól és hajlamoktól való szabadság. De én úgy látom, hogy e feltétel teljesítése lehetetlen. A tudatlanság vágyakat kelt, és a vágyak fenntartják a tudatlanságot. Ez egy valódi ördögi kör.

Maharaj: There are no conditions to fulfil. There is nothing to be done, nothing to be given up. Just look and remember, whatever you perceive is not you, nor yours. It is there in the field of consciousness, but you are not the field and its contents, nor even the knower of the field. It is your idea that you have to do things that entangle you in the results of your efforts -- the motive, the desire, the failure to achieve, the sense of frustration -- all this holds you back. Simply look at whatever happens and know that you are beyond it.

Maharaj: Nincsenek semmiféle feltételek, amelyeket teljesíteni kellene. Semmit nem kell tenni, semmit nem kell feladni. Csak figyelj, és tartsd észben, hogy akármit észlelsz, az nem te vagy, sem nem a tiéd. Az a tudatosság terében van, de te nem vagy a tér, sem annak tartalma, de még az sem te vagy, aki tudatában van a térnek. Amiatt az elképzelésed miatt, hogy cselekedned kell, gabalyodsz bele az erőfeszítéseid eredményeibe – az indíték, a vágy, a sikertelenség, a frusztráció érzése –, amelyek visszahúznak. Egyszerűen csak figyelj mindent, ami történik, és tudd, hogy te azon túl vagy.

Q: Does it mean I should abstain from doing anything?

K: Ez azt jelenti, hogy tartózkodnom kell a cselekvéstől?

M: You cannot. What goes on must go on. If you stop suddenly, you will crash.

M: Nem vagy rá képes. Ami megy, annak mennie kell. Ha hirtelen megállnál, összetörnéd magad.

Q: Is it a matter of the known and the knower becoming one?

K: Ez a tudó és a tudott eggyé válásának a tárgya?

M: Both are ideas in the mind, and words that express them. There is no self in them. The self is neither, between nor beyond. To look for it on the mental level is futile. Stop searching, and see -- it is here and now -- it is that 'I am' you know so well. All you need to do is to cease taking yourself to be

M: Mindkettő idea az elmében, és az őket kifejező szavakban van. Nincs bennük én. Közöttük, és felettük sincs. Mentális szinten hiába keresed. Hagyd abba a keresést, és meglátod – itt és most van –, az ’én vagyok’ az, amit olyan jól ismersz. Csupán annyit kell tenned, hogy megszűnsz

within the field of consciousness. Unless you have already considered these matters carefully, listening to me once will not do. Forget your past experiences and achievements, stand naked, exposed to the winds and rains of life and you will have a chance.

önmagadat a tudatosság terén belül lévőnek tartani. Hacsak alaposan át nem gondoltad már ezeket a témákat, egyszeri meghallgatását követően nem fogod megtenni. Felejtsd el a múlt tapasztalatait és vívmányait, állj ki meztelenül, kitéve magad az élet szelének és esőjének, és lesz egy esélyed.

Q: Has devotion (*bhakti*) any place in your teaching?

K: Tartalmaz odaadást (*bhakti*) valahol a tanításod?

M: When you are not well, you go to a physician who tells you what is wrong and what is the remedy. If you have confidence in him, it makes things simple: you take the medicine, follow the diet restrictions and get well. But if you do not trust him, you may still take a chance, or you may study medicine yourself. In all cases it is your desire for recovery that moves you, not the physician.

M: Amikor nem vagy egészséges, orvoshoz mész, aki közli veled a bajodat, és az ellenszert. Ha bizalmat érzel iránta, az egyszerűsíti a dolgokat: beveszed az orvosságot, betartod a diétát, és helyrejössz. De ha nem bízol benne, akkor vagy vállalod a rizikót, vagy megtanulod gyógykezelni magad. Mindegyik esetben a gyógyulási vágyad az, ami mozgat téged, nem az orvos.

Without trust there is no peace. Somebody or other you always trust -- it may be your mother, or your wife. Of all the people the knower of the self, the liberated man, is the most trust-worthy. But merely to trust is not enough. You must also desire. Without desire for freedom of what use is the confidence that you can acquire freedom? Desire and confidence must go together. The stronger your desire, the easier comes the help. The greatest Guru is helpless as long as the disciple is not eager to learn. Eagerness and earnestness are all-important. Confidence will come with experience. Be devoted to your goal -- and devotion to him who can guide you will follow. If your desire and confidence are strong, they will operate and take you to your goal, for you will not cause delay by hesitation and compromise.

Bizalom nélkül nincs béke. Mindig hiszel valakinek – legyen az a mamád, vagy a feleséged. Az összes ember közül az Én ismerője, a megszabadult ember a legmegbízhatóbb. De a puszta bizalom nem elég. Vágynod is szükséges. A szabadság vágya nélkül mi haszna van a bizonyosságnak, hogy megszerezheted a szabadságot? Vágy és bizonyosság együtt kell járjanak. Minél erősebb a vágyad, annál könnyebben jön a segítség. A legnagyobb Guru is tehetetlen, amíg a tanítvány nem lelkesedik a tanulásért. Lelkesedés és komolyság létfontosságúak. A bizonyosság meg fog jönni a tapasztalattal. Légy odaadó a célod iránt – és az odaadás az iránt, aki vezetni tud téged, be fog következni. Ha vágyad és bizonyosságod erősek, akkor működni fognak, és elvisznek célodhoz, mert nem lesz okod késlekedni habozás és megalkuvás miatt.

The greatest Guru is your inner self. Truly, he is the supreme teacher. He alone can take you to your goal and he alone meets you at the end of the road. Confide in him and you need no outer Guru. But again you must have the strong desire to find him and do nothing that will create obstacles and delays. And do not waste energy and time on regrets. Learn from your mistakes and do not repeat them.

A legnagyobb Guru a belső Én. Valójában ő a legfelsőbb tanító. Egyedül ő tud téged a célodba juttatni, és egyedül ő vár az út végén. Bízz benne, és nem lesz szükséged külső Gurura. De ismétlem, erősen vágynod kell megtalálni őt, és ne tégy semmi olyat, ami akadályokat és késedelmeskedést eredményezne. És ne pazarolj energiát és időt megbánásokra. Tanulj a hibáidból, és ne ismételd meg azokat.

Q: If you do not mind my asking a personal question...?

K: Megengeded, hogy feltegyek egy személyes kérdést…?

M: Yes, go ahead.

M: Igen, csak tessék.

Q: I see you sitting on an antelope skin. How does it tally with non-violence?

K: Úgy látom, antilop bőrön ülsz. Hogy egyeztethető ez össze az erőszakmentességgel?

M: All my working life I was a cigarette-maker, helping people to spoil their health. And in front of my door the municipality has put up a public lavatory, spoiling my health. In this violent world how can one keep away from violence of some kind or

M: Egész életemben cigarettát készítettem, segítve, hogy az emberek tönkretegyék az egészségüket. És a kapummal szemben a helyhatóság felállított egy nyilvános illemhelyet, ami tönkreteszi az én egészségemet. Ebben az erőszakos világban

other?

Q: Surely all avoidable violence should be avoided. And yet in India every holy man has his tiger, lion, leopard or antelope skin to sit on.

M: Maybe because no plastics were available in ancient times and a skin was best to keep the damp away. Rheumatism has no charm, even for a saint. Thus the tradition arose that for lengthy meditations a skin is needed. Just like the drum-hide in a temple, so is the antelope skin of a *Yogi*. We hardly notice it.

Q: But the animal had to be killed.

M: I have never heard of a *Yogi* killing a tiger for his hide. The killers are not *Yogis* and the *Yogis* are not killers.

Q: Should you not express your disapproval by refusing to sit on a skin?

M: What an idea. I disapprove of the entire universe, why only a skin?

Q: What is wrong with the universe?

M: Forgetting your Self is the greatest injury; all the calamities flow from it. Take care of the most important, the lesser will take care of itself. You do not tidy up a dark room. You open the windows first. Letting in the light makes everything easy. So, let us wait with improving others until we have seen ourselves as we are -- and have changed. There is no need to turn round and round in endless questioning; find yourself and everything will fall into its proper place.

Q: The urge to return to the source is very rare. Is it at all natural?

M: Outgoing is natural in the beginning, ingoing -- in the end. But in reality the two are one, just like breathing in and out are one.

Q: In the same way are not the body and the dweller in the body one?

M: Events in time and space -- birth and death, cause and effect -- these may be taken as one; but the body and the embodied are not of the same order of reality. The body exists in time and space, transient and limited, while the dweller is timeless and spaceless, eternal and all-pervading. To identify the two is a grievous mistake and the cause of endless suffering. You can speak of the mind and

hogyan tarthatna távolságot az ember az erőszak egyik vagy másik fajtájától?

K: Biztos vagyok benne, hogy minden elkerülhető erőszakot el kell kerülni. És Indiában mégis minden szent embernek van tigris, oroszlán, leopárd vagy antilop bőre, amin ül.

M: Talán, mert nem álltak rendelkezésre műanyagok az ősi időkben, és a bőr volt a legalkalmasabb, hogy távol tartsa a nedvességet. A reuma nem kellemes, még egy szentnek sem. Így alakulhatott ki a hagyomány, hogy a hosszú meditációkhoz bőrre van szükség. Ahogy a templomi dobokon is bőr van, úgy van antilop bőr a *Yogi*nál is. Nemigen figyelünk erre.

K: De az állatot meg kellett ölni.

M: Soha nem hallottam, hogy egy *Yogi* megölt volna egy tigrist a bőréért. A gyilkosok nem *Yogi*k, és a *Yogi*k nem gyilkosok.

K: Nem kellene helytelenítésedet kifejezned, visszautasítva, hogy egy bőrön ülj?

M: Micsoda ötlet. Én az egész univerzumot helytelenítem, miért szorítkozzak egy bőrre?

K: Mi baj az univerzummal?

M: Éned elfelejtése a legnagyobb kártétel; az összes szerencsétlenség ebből következik. Ügyelj a legfontosabbra, a kicsiny majd gondoskodik magáról. Ne takarítsd fel a sötét szobát. Először nyiss ablakot. A fény beeresztése mindent könnyűvé tesz. Várjunk tehát mások jobbításával, amíg meg nem láttuk magunkat olyannak, amilyenek vagyunk – és meg nem változtunk. Nem szükséges a végtelen kérdezgetésben való körbe-körbe forgás; találd meg önmagad, és minden a valódi helyére kerül.

K: A forráshoz való visszatérés vágya nagyon ritka. Természetes dolog ez egyáltalán?

M: A kezdetkor a kiáramlás természetes, a beáramlás pedig – a végén. De valójában a kettő egy, épp úgy, mint ahogy a ki és belégzés egyek.

K: Nem egyek-e, ugyanilyen módon, a test és a test lakója?

M: Idő- és térbeli események – születés és halál, ok és okozat – tekinthetők egynek; de a test és a testet öltött a valóságnak nem ugyanazon fokozatai. A test időben és térben létezik, mulandó és korlátozott, míg a lakó időtlen és határtalan, örök és mindent átható. A kettő azonosítása súlyos hiba, és végtelen szenvedésnek az okozója. Lehet az elméről és a testről úgy beszélni, mint amelyek egyek, de a test-

body as one, but the body-mind is not the underlying reality.

elme nem képezi valóság alapját.

Q: Whoever he may be, the dweller is in control of the body and, therefore, responsible for it.

K: Akárki is legyen ő, a lakó vezéreli a testet, és következésképpen felelős érte.

M: There is a universal power which is in control and is responsible.

M: Az univerzális erő az, amely vezérel, és felelős.

Q: And so, I can do as I like and put the blame on some universal power? How easy.

K: És akkor csinálhatok, ami nekem tetszik, és tulajdonítsam a hibát valamilyen univerzális erőnek? Milyen könnyű.

M: Yes, very easy. Just realise the One Mover behind all that moves and leave all to Him. If you do not hesitate, or cheat, this is the shortest way to reality. Stand without desire and fear, relinquishing all control and all responsibility.

M: Igen, nagyon könnyű. Csak ismerd fel az Egy Mozgatót minden mögött, ami mozog, és hagyj mindent Őrá. Ha nem hezitálsz, és nem csalsz, ez a legrövidebb út a valósághoz. Légy vágy és félelem nélküli, elhagyva mindenféle vezérlést, és minden felelősséget.

Q: What madness.

K: Micsoda őrület.

M: Yes, divine madness. What is wrong in letting go the illusion of personal control and personal responsibility? Both are in the mind only. Of course, as long as you imagine yourself to be in control, you should also imagine yourself to be responsible. One implies the other.

M: Igen, isteni őrület. Mi baj van a személyes vezérlés, és a személyes felelősség illúziója elengedésével? Mindkettő csak az elmében van. Természetesen, amíg azt képzeled, hogy te vezérelsz, felelősnek is képzeled magadat. Az egyik maga után vonja a másikat.

Q: How can the universal be responsible for the particular?

K: Hogyan lehet az univerzális felelős az egyediért?

M: All life on earth depends on the sun. Yet you cannot blame the sun for all that happens, though it is the ultimate cause. Light causes the colour of the flower, but it neither controls, nor is responsible for it directly. It makes it possible, that is all.

M: A Földön minden élet a naptól függ. Mégsem tesszük felelőssé a napot mindenért, ami megtörténik, habár az a végső ok. A fény okozza a virág színeit, de sohasem vezérli, s nem is felelős érte közvetlenül. Lehetővé teszi azt, ez minden.

Q: What I do not like in all this is taking refuge in some universal power.

K: Amit nem szeretek ebben az egészben, az a valamilyen univerzális erőhöz való menekülés.

M: You cannot quarrel with facts.

M: Nem hibáztathatod a tényeket.

Q: Whose facts? Yours or mine?

K: Kinek a tényeit? A tiédet vagy az enyémet?

M: Yours. You cannot deny my facts, for you do not know them. Could you know them, you would not deny them. Here lies the trouble. You take your imagining for facts and my facts for imagination. I know for certain that all is one. Differences do not separate. Either you are responsible for nothing, or for everything. To imagine that you are in control and responsible for one body only is the aberration of the body-mind.

M: A tiédet. Az én tényeimet nem tudod tagadni, mert nem ismered őket. Ha ismernéd őket, nem tagadnád. Ebben rejlik a probléma. A te képzelődéseidet tényeknek tartod, és az én tényeimet képzelődésnek. Én teljes bizonyossággal tudom, hogy minden egy. A különbségek nem választanak el. Vagy semmiért nem vagy felelős, vagy mindenért. Azt képzelni, hogy te vezérelsz egy testet, és felelős vagy érte, csupán a test-elme aberrációja.

Q: Still, you are limited by your body.

K: Mégis, korlátozott vagy a tested által.

M: Only in matters pertaining to the body. This I do not mind. It is like enduring the seasons of the year.

M: Csak a testtel kapcsolatos dolgokban. Ezzel én nem törődöm. Olyan ez, mint elszenvedni az

They come, they go -- they hardly affect me. In the same way body-minds come and go -- life is forever in search of new expressions.

évszakokat. Az évszakok jönnek és mennek – alig vannak rám hatással. Ugyanilyen módon jön és megy a test-elme – az élet örökké keresi az új megnyilvánulásokat.

Q: As long as you do not put all the burden of evil on God, I am satisfied. There may be a God for all I know, but to me he is a concept projected by the human mind. He may be a reality to you, but to me society is more real than God, for I am both its creature and its prisoner. Your values are wisdom and compassion; society's sagacious selfishness. I live in a world quite different from yours.

K: Amíg nem rakod a gonosz minden terhét Istenre, elégedett vagyok. Lehet, hogy van Isten, már amennyire tudom, de számomra ő az emberi elme által kivetített koncepció. Lehet, hogy ő realitás számodra, de számomra a társadalom sokkal valóságosabb, mint Isten, mert én mindkettőnek teremtménye és rabja vagyok. A te értékeid a bölcsesség és a könyörület; a társadalomé az értelmes önzés. Én olyan világban élek, amely teljesen más, mint a tied.

M: None compels.

M: Senki nem kényszerít.

Q: None compels you, but I am compelled. My world is an evil world, full of tears, toil and pain. To explain it away by the intellectualising, by putting forth theories of evolution and *karma* is merely adding insult to injury. The God of an evil world is a cruel God.

K: Téged senki nem kényszerít, de engem igen. Az én világom egy gonosz világ, tele könnyekkel, küszködéssel és fájdalommal. Az intellektualista félremagyarázás, az olyan teóriák kifejlesztésével karöltve, mint evolúció és *karma,* csupán sértéssel tetézi az igazságtalanságot. Egy gonosz világnak az Istene kegyetlen Isten.

M: You are the god of your world and you are both stupid and cruel. Let God be a concept -- your own creation. Find out who you are, how did you come to live, longing for truth, goodness and beauty in a world full of evil. Of what use is your arguing for or against God. When you just do not know who is God and what are you talking about. The God born of fear and hope, shaped by desire and imagination, cannot be the Power That is, the Mind and the Heart of the universe.

M: Te vagy az istene a te világodnak, és te vagy az ostoba, és kegyetlen is. Legyen Isten koncepció – a te saját teremtményed. Derítsd ki, hogy ki vagy, hogyan jöttél a világra, igazságra, jóságra és szépségre sóvárogva, egy gonoszsággal tele világban. Milyen haszonnal jár, ha akár Isten mellett, akár ellene érvelsz? Amikor éppen hogy azt nem tudod, hogy kicsoda Isten, és hogy mi az, amiről beszélsz. Az Isten, amely félelemből és reményből született, vágy és képzelet által formált, nem lehet azonos azzal az Erővel, Amely az univerzum Elméje és Szíve.

Q: I agree that the world I live in and the God I believe in are both creatures of imagination. But in what way are they created by desire? Why do I imagine a world so painful and a God so indifferent? What is wrong with me that I should torture myself so cruelly? The enlightened man comes and tells me: 'it is but a dream to put an end to', but is he not himself a part of the dream? I find myself trapped and see no way out. You say you are free. Of what are you free? For heaven's sake, don't feed me on words, enlighten me, help me to wake up, since it is you who sees me tossing in my sleep.

K: Elfogadom, hogy az a világ, amelyben élek, és az az Isten, akiben hiszek a képzelet szülöttei. De milyen módon lettek a képzelet által létrehozva? Miért találok ki egy ennyire szenvedéssel teli világot, és egy ennyire közönyös Istent? Mi bajom, hogy ilyen kegyetlenül meg kell magam gyötörnöm? A megvilágosodott ember jön, és azt mondja nekem: ’ez csak egy álom, vess neki véget’, de nem ő maga is az álom része? Úgy látom, csapdába kerültem, és nem látok kiutat. Te azt mondod, szabad vagy. Mitől szabadultál meg? Az Isten szerelmére, ne szavakkal traktálj, világosíts meg, segíts fölébrednem, mivel te vagy az, aki hánykolódni látsz engem álmomban.

M: When I say I am free, I merely state a fact. If you are an adult, you are free from infancy. I am free from all description and identification. Whatever you may hear, see, or think of, I am not that. I am free from being a percept, or a concept.

M: Amikor azt mondom, szabad vagyok, pusztán tényt állapítok meg. Ha te felnőtt vagy, akkor mentes vagy a gyermetegségtől. Én mentes vagyok minden leírástól és azonosulástól. Bármit hallasz, vagy látsz, én nem vagyok az. Mentes vagyok attól, hogy észlelés, vagy fogalom lennék.

Q: Still, you have a body and you depend on it.

K: De hát tested van, és függesz tőle.

M: Again you assume that your point of view is the only correct one. I repeat: I was not, am not, shall not be a body. To me this is a fact. I too was under the illusion of having been born, but my Guru made me see that birth and death are mere ideas -- birth is merely the idea: 'I have a body'. And death -- 'I have lost my body'. Now, when I know I am not a body, the body may be there or may not -- what difference does it make? The bodymind is like a room. It is there, but I need not live in it all the time.

M: Ismét azt feltételezed, hogy egyedül a te nézőpontod korrekt. Megismétlem: Nem voltam, nem vagyok, és nem leszek test. Számomra ez tény. Én is abban az illúzióban éltem, hogy születtem, de Gurum felismertette velem a születés és halál puszta idea mivoltát – a születés csupán egy idea: ’testem van’. És a halál – ’elvesztettem a testemet’. Most, mikor tudom, hogy én nem vagyok test, a test akár ott van, akár nem – mi a különbség? A test-elme olyan, mint egy szoba. Itt van, de nekem nem kell állandóan benne élnem.

Q: Yet, there is a body and you do take care of it.

K: De mégis, a test létezik, és te gondot viselsz rá.

M: The power that created the body takes care of it.

M: A testet létrehozó erő visel rá gondot.

Q: We are jumping from level to level all the time.

K: Szintről szintre ugrálunk, mindvégig.

M: There are two levels to consider -- the physical -- of facts, and mental -- of ideas. I am beyond both. Neither your facts, nor ideas are mine. What I see is beyond. Cross over to my side and see with me.

M: Két szintje van a szemléletnek – a fizikai – ami tényeké, és a mentális – ami az ideáké. Én mindkettőn túl vagyok. Sem a tényeid, sem az ideáid nem az enyémek. Amit én látok, az túl van ezeken. Gyere át az én oldalamra, és lásd, amit én.

Q: What I want to say is very simple. As long as I believe: 'I am the body', I must not say: 'God will look after my body'. God will not. He will let it starve, sicken and die.

K: Amit mondani akarok, az nagyon egyszerű. Amíg azt hiszem: ’a test vagyok’, nem mondhatom azt, hogy: ’Isten gondját fogja viselni a testemnek’. Nem fogja. Hagyni fog, hogy éhezzek, megbetegedjek és meghaljak.

M: What else do you expect from a mere body? Why are you so anxious about it?

M: Mi egyebet várasz egy puszta testtől? Miért vagy olyan nyugtalan miatta?

Because you think you are the body, you want it indestructible. You can extend its life considerably by appropriate practices, but for what ultimate good?

Mert azt gondolod, hogy a test vagy, azt akarod, hogy elpusztíthatatlan legyen. Alkalmas praktikákkal jelentősen meghosszabbíthatod az életét, de milyen hasznot érhetsz el?

Q: It is better to live long and healthy. It gives us a chance to avoid the mistakes of childhood and youth, the frustrations of adulthood, the miseries and imbecility of old age.

K: Jobb, ha hosszú ideig, és egészségesen élünk. Esélyt ad, hogy kiküszöbölhessük a gyermek- és ifjúkor hibáit, a felnőttkor frusztrációit, az öregkor szenvedéseit és gyengeelméjűségét.

M: By all means live long. But you are not the master. Can you decide the days of your birth and death? We are not speaking the same language. Yours is a make-believe talk, all hangs on suppositions and assumptions. You speak with assurance about things you are not sure of.

M: Hogyne, élj tovább. De nem te vagy a mester. Képes vagy meghatározni a születésed és a halálod napját? Nem ugyanazt a nyelvet beszéljük. A tiéd a látszatkeltés beszéde, amelyben minden vélekedésektől és feltevésektől függ. Olyan dolgokról beszélsz nagy magabiztossággal, amiben nem vagy bizonyos.

Q: Therefore, I am here.

K: Éppen emiatt vagyok itt.

M: You are not yet here. I am here. Come in. But you don't. You want me to live your life, feel your way, use your language. I cannot, and it will not help you. You must come to me. Words are of the mind and the mind obscures and distorts. Hence the

M: Még nem vagy itt. Én vagyok itt. Hívlak, gyere be. De te nem jössz. Tőlem akarod, hogy az életedet éljem, az utadat érezzem, a nyelvedet használjam. Nem tudom, és ez nem is segítene rajtad. Neked kell hozzám jönnöd. Szavaid az elme szavai, és az

absolute need to go beyond words and move over to my side.

elme összezavar, és torzít. Ezért kell az abszolútnak túllépnie a szavakon, és neked átjönnöd az én oldalamra.

Q: Take me over.

K: Vigyél át.

M: I am doing it, but you resist. You give reality to concepts, while concepts are distortions of reality. Abandon all conceptualisation and stay silent and attentive. Be earnest about it and all will be well with you.

M: Csinálom, de te ellenállsz. Realitást adsz a koncepcióknak, miközben a koncepciók a valóság torzulásai. Hagyj fel minden fogalomalkotással, és maradj csendes, és figyelmes. Állj hozzá komolyan, és minden jóra fordul veled kapcsolatban.

36. Killing Hurts the Killer, not the Killed

Questioner: A thousand years ago a man lived and died. His identity (*antahkarana*) re-appeared in a new body. Why does he not remember his previous life? And if he does, can the memory be brought into the conscious?

Maharaj: How do you know that the same person re-appeared in the new body? A new body may mean a new person altogether.

Q: Imagine a pot of ghee. (Indian clarified butter). When the pot breaks, the Ghee remains and can be transferred to another pot. The old pot had its own scent, the new -- its own. The Ghee will carry the scents from pot to pot. In the same way the personal identity is transferred from body to body.

M: It is all right. When there is the body, its peculiarities affect the person. Without the body we have the pure identity in the sense of 'I am'. But when you are reborn in a new body, where is the world formerly experienced?

Q: Every body experiences its own world.

M: In the present body the old body -- is it merely an idea, or is it a memory?

Q: An idea, of course. How can a brain remember what it has not experienced?

M: You have answered your own question. Why play with ideas? Be content with what you are sure of. And the only thing you can be sure of is 'I am'. Stay with it, and reject everything else. This is *Yoga*.

Q: I can reject only verbally. At best I remember to repeat the formula: 'This is not me, this is not mine. I am beyond all this'.

M: Good enough. First verbally, then mentally and

36. Az ölés a gyilkosnak árt, nem a meggyilkoltnak

Kérdező: Évezredekkel ezelőtt élt egy ember, és meghalt. Identitása (*antahkarana*) ismét megjelent, egy új testben. Miért nem emlékszik előző életére? És ha igen, tudatossá tehető az emlékezet?

Maharaj: Honnan tudod, hogy ugyanaz a személy jelent meg újra, egy új testben? Egy új test jelenthet egy teljesen új személyt is.

K: Képzeljük el, hogy itt van egy bödön ghee. (Indiai tisztított vaj.) Ha a bödön eltörik, a ghee megmarad, és áttehető egy másik bödönbe. A régi bödönnek is volt a saját illata, az újnak is megvan a sajátja. A ghee magán hordozza az illatokat, bödönről bödönre. Ugyanígy megy át személyes identitás is testből testbe.

M: Rendben. Amikor teste van, akkor a személyt befolyásolják a test sajátosságai. Test nélkül a színtiszta identitásunk az ’én vagyok’ érzetében van. De amikor egy új testben új életre ébredsz, hol vannak a régebben tapasztaltak?

K: Minden test a saját világát tapasztalja.

M: A jelenlegi testben a régi test – ez puszta idea, vagy emlék?

K: Természetesen idea. Hogy emlékezhetne az agy arra emlékezni, amit nem tapasztalt?

M: Megválaszoltad a saját kérdésedet. Miért játszol ideákkal? Elégedj meg azzal, amiben biztos vagy. És az egyetlen dolog, amiben biztos lehetsz az ’én vagyok’. Maradj benne, és utasíts el minden mást. Ez a *Yoga.*

K: Csupán verbálisan tudom elutasítani. A legjobb esetben is csak emlékezetből ismételgetem a formulát: ’ez nem én vagyok, ez nem az enyém. Én túl vagyok mindezen.’

M: Rendben. Előbb verbálisan, majd mentálisan és

emotionally, then in action. Give attention to the reality within you and it will come to light. It is like churning the cream for butter. Do it correctly and assiduously and the result is sure to come.

emocionálisan, majd cselekvésben. Irányítsd figyelmedet a bensődben lévő valóságra, és az napvilágra fog kerülni. Ez olyan, mint amikor a tejszínből vajat köpülsz. Ha helyesen és kitartóan csinálod, az eredménynek biztosan be kell következnie.

Q: How can the absolute be the result of a process?

K: Hogy lehet abszolút eredménye egy folyamatnak?

M: You are right, the relative cannot result in the absolute. But the relative can block the absolute, just as the non-churning of the cream may prevent the butter from separating. It is the real that creates the urge; the inner prompts the outer and the outer responds in interest and effort. But ultimately there is no inner, nor outer; the light of consciousness is both the creator and the creature, the experiencer and the experience, the body and the embodied. Take care of the power that projects all this and your problems will come to an end.

M: Igazad van, a relatív nem végződhet az abszolútban. De a relatív korlátozhatja az abszolútot, mint ahogy a tejszín nem-köpülése is akadályozhatja a vaj kiválását. A valóság hozza létre az ösztönzést; a belső sarkallja a külsőt, és a külső válasza az érdeklődés és erőfeszítés. De végső soron nincs sem belső, sem külső; a teremtő, a teremtett, a tapasztaló és a tapasztalat, a test és a testet öltött mindegyike a tudatosság fényével azonos. Ragadd meg az erőt, amely mindezt kivetíti, és problémáid véget fognak érni.

Q: Which is the projecting power?

K: Mi ez a kivetítő erő?

M: It is imagination prompted by desire.

M: A vágy által ösztönzött képzelet.

Q: I know all this, but have no power over it.

K: Tudom, de nincs hatalmam fölötte.

M: This is another illusion of yours, born from craving for results.

M: Ez egy másik olyan illúziód, amely a kínzó vágy eredményeként született.

Q: What is wrong with purposeful action?

K: Mi a probléma a céltudatos cselekvéssel?

M: It does not apply. In these matters there is no question of purpose, nor of action. All you need is to listen, remember, ponder. It is like taking food. All you can do is to bite off, chew and swallow. All else is unconscious and automatic. Listen, remember and understand -- the mind is both the actor and the stage. All is of the mind and you are not the mind. The mind is born and reborn, not you. The mind creates the world and all the wonderful variety of it. Just like in a good play you have all sorts of characters and situations, so you need a little of everything to make a world.

M: Ez nem erre vonatkozik. Ebben a vonatkozásban nem játszik szerepet sem szándék, sem cselekedet. A tennivalód mindössze hallgatni, észben tartani, elmélkedni. Hasonlóan az evéshez. Mindössze harapni, rágni és nyelni van lehetőséged. Minden más tudattalan és automatikus. Hallgass, emlékezz, érts – az elme cselekvő, és állapot is egyúttal. Az elme születik, és születik újjá, nem te. Minden az elmében van, és te nem az elme vagy. Az elme teremti a világot és csodálatos változatosságának összességét. Mint egy jó játékban, ahol mindenféle karakterek és szituációk állnak rendelkezésedre, éppen úgy van szükséged egy kicsire mindenből, hogy csinálj egy világot.

Q: Nobody suffers in a play.

K: Senki nem szenved, mikor játszik.

M: Unless one identifies himself with it. Don't identify yourself with the world and you will not suffer.

M: Hacsak nem azonosítja magát vele. Ne azonosítsd magad a világgal, és nem fogsz szenvedni.

Q: Others will.

K: Mások fognak.

M: Then make your world perfect, by all means. If you believe in God, work with Him. It you do not, become one. Either see the world as a play or work at it with all your might. Or both.

M: Természetesen, akkor tökéletesítsd a világodat. Ha hiszel Istenben, dolgozz együtt Vele. Ha nem, akkor azonosulj vele. Vagy lásd a világot játéknak, vagy dolgozz rajta minden képességeddel. Vagy

mindkettő.

Q: What about the identify of the dying man? What happens to it when he is dead? Do you agree that it continues in another body.

K: Mit gondolsz a haldokló ember identitásáról? Mi történik vele, a halála után? Egyetértesz-e azzal, hogy egy másik testben folytatja?

M: It continues and yet it does not. All depends how you look at it. What is identity, after all? Continuity in memory? Can you talk of identity without memory?

M: Folytatja is, és nem is. Teljesen attól függ, hogyan nézzük. Mi az identitás, végül is? Az emlékezet folytonossága? Tudsz identitásról beszélni emlékezet nélkül?

Q: Yes, I can. The child may not know its parents, yet the hereditary characteristics will be there.

K: Igen, tudok. Lehetséges, hogy a gyermek nem ismeri a szüleit, az örökletes tulajdonságok mégis benne vannak.

M: Who identifies them? Somebody with a memory to register and compare. Don't you see that memory is the warp of your mental life. And identity is merely a pattern of events in time and space. Change the pattern and you have changed the man.

M: Ki azonosítja azokat? Valaki az emlékezete révén megjegyzi és összehasonlítja. Nem látod, hogy mentális életednek az emlékezet a vontatókötele? És az identitás pusztán események időbeli és térbeli mintája. Változtasd meg a mintát, és megváltoztattad az embert.

Q: The pattern is significant and important. It has its own value. By saying that a woven design is merely coloured threads you miss the most important -- the beauty of it. Or by describing a book as paper with ink stains on it, you miss the meaning. Identity is valuable because it is the basis of individuality; that which makes us unique and irreplaceable. 'I am', is the intuition of uniqueness.

K: A minta lényeges, és fontos. Saját értékkel bír. Ha azt mondod, hogy egy szövési terv csupán színes fonalakból áll, azt veszíted el, ami a legfontosabb – a szépségét. Vagy, ha egy könyvet úgy írsz le, hogy azok csak papírok, amelyeken tintafoltok vannak, elveszíted a jelentést. Az identitás értékes, mert ez az egyéniségnek az alapja; az tesz bennünket egyedivé, és pótolhatatlanná. Az ’én vagyok’ egyediséget sugall.

M: Yes and no. Identity, individuality, uniqueness -- they are the most valuable aspects of the mind, yet of the mind only. 'I am all there is' too is an experience equally valid. The particular and the universal are inseparable. They are the two aspects of the nameless, as seen from without and from within. Unfortunately, words only mention, but don't convey. Try to go beyond the words.

M: Igen, és nem. Identitás, individualitás, egyediség – ezek az elme legértékesebb aspektusai, de csak az elméé. Az ’én vagyok minden’ egy olyan tapasztalat, ami szintén érvényes. Az egyedi és az univerzális elválaszthatatlanok. Ezek a névtelen két aspektusa, kívülről és belülről nézve. Sajnos, a szavak csak utalások valamire, de nem hordozzák azt. Próbáld meghaladni a szavakat.

Q: What dies with death?

K: Mi hal meg a halállal?

M: The idea 'I am this body' dies; the witness does not.

M: Az ’én vagyok a test’ idea meghal, a tanúság nem.

Q: The Jains believe in a multiplicity of witnesses, forever separate.

K: A Jainák a tanúk sokféleségében hisznek, amelyek örökre elkülönültek.

M: That is their tradition based on the experience of some great people. The one witness reflects itself in the countless bodies as 'I am'. As long as the bodies, however subtle, last, the 'I am' appears as many. Beyond the body there is only the One.

M: Az ő hagyományuk sok kimagasló ember tapasztalatain alapulnak. Az egyetlen tanú számtalan testben tükrözi magát ’én vagyok’-ként. Amíg a testek, jóllehet szubtilis állapotban, fönnmaradnak, az ’én vagyok’ sokként jelenik meg. A testen túl csak az Egyetlen van.

Q: God?

K: Isten?

M: The Creator is a person whose body is the world. The Nameless one is beyond all gods.

M: A teremtő egy személy, akinek a teste a világ. A Névtelen minden istenek fölött áll.

Q: Sri Ramana Maharshi died. What difference did it make to him?

M: None. What he was, he is -- the Absolute Reality.

Q: But to the common man death makes a difference.

M: What he thinks himself to be before death he continues to be after death. His self-image survives.

Q: The other day there was a talk about the use by the *gnani* of animal skins for meditation etc. I was not convinced. It is easy to justify everything by referring to custom and tradition. Customs may be cruel and tradition corrupt. They explain, but do not justify.

M: I never meant to say that lawlessness follows self-realisation. A liberated man is extremely law-abiding. But his laws are the laws of his real self, not of his society. These he observes, or breaks according to circumstances and necessity. But he will never be fanciful and disorderly.

Q: What I cannot accept is justification by custom and habit.

M: The difficulty lies in our differing points of view. You speak from the body-mind's. Mine is of the witness. The difference is basic.

Q: Still, cruelty is cruelty

M: None compels you to be cruel.

Q: Taking advantage of other people's cruelty is cruelty by proxy.

M: If you look into living process closely, you will find cruelty everywhere, for life feeds on life. This is a fact, but it does not make you feel guilty of being alive. You began a life of cruelty by giving your mother endless trouble. To the last day of your life you will compete for food, clothing, shelter, holding on to your body, fighting for its needs, wanting it to be secure, in a world of insecurity and death. From the animal's point of view being killed is not the worst form of dying; surely preferable to sickness and senile decay. The cruelty lies in the motive, not in the fact. Killing hurts the killer, not the killed.

K: Sri Ramana Maharshi meghalt. Milyen különbséget jelent ez számára?

M: Semmilyent. Ami ő volt, most is az – az Abszolút Valóság.

K: De egy közönséges ember halála különbséggel jár.

M: Amit magáról gondol, hogy mi ő a halála előtt, az folytatódik a halála után. Az önképe tovább él.

K: A minap szó volt róla, hogy a *gnani* miért használ állatbőröket a meditációja során, stb. Engem nem sikerült meggyőzni. Mindent könnyen lehet igazolni a szokásokra és hagyományokra hivatkozva. Előfordul, hogy a szokások kegyetlenek, és a hagyományok erkölcstelenek. Megmagyaráztad, de nem bizonyítottad be.

M: Sohasem állt szándékomban azt mondani, hogy a önmegvalósításból törvénytelenség következik. A megszabadult ember módfelett törvénytisztelő. De az ő törvényei saját valódi énjének, nem pedig a társadalomnak a törvényei. Utóbbiakat betartja, vagy megszegi, megfelelően a körülményeknek és a szükségszerűségnek. De sohasem szeszélyes és fegyelmezetlen.

K: Nem tudom elfogadni a szokásra és habitusra alapozott igazolás.

M: A nehézség nézőpontjaink különbözőségében rejlik. Te a test-elme nézőpontjából beszélsz. Én viszont a tanúságából. Alapvető különbség.

K: De a kegyetlenség akkor is kegyetlenség.

M: Senki nem kényszerít kegyetlenségre.

K: A másik ember kegyetlenségének a kihasználása megbízásból elkövetett kegyetlenség.

M: Ha közelről megvizsgálod az élet folyamatát, mindenütt kegyetlenséget találsz, mert az élet élettel táplálkozik. Ez ténykérdés, mégsem okoz benned bűntudatot az, hogy élőlény vagy. Megszülettél egy kegyetlen életre, amelyet édesanyád végtelen szenvedése árán kaptál. Életed utolsó napjáig versenyzel ételért, ruházatért, fedélért, tested fenntartásáért, harcolsz annak szükségleteiért, biztonságban akarod tudni, a bizonytalanság és halál világában. Állati nézőpontból nem a megöletés a legrosszabb formája a halálnak; a betegségnél és aggkori szenilitásnál biztosan jobb. A kegyetlenség a motivációban áll, nem a tényben. Az ölés a gyilkosnak árt, nem a megöltnek.

Q: Agreed; then one must not accept the services of hunters and butchers.

K: Egyetértek; de akkor az embernek nem szabad elfogadnia a vadászok és hentesek szolgáltatásait.

M: Who wants you to accept?

M: Ki akarja, hogy elfogadd?

Q: You accept.

K: Te fogadod el.

M: That is how *you* see me. How quickly you accuse, condemn, sentence and execute. Why begin with me and not with yourself?

M: *Te* vagy az, aki így látsz engem. Milyen gyors vagy a vádolásban, elmarasztalásban, ítélkezésben és végrehajtásban. Miért velem kezded, és nem saját magaddal?

Q: A man like you should set an example.

K: Egy olyan embernek, mint te, példát kell mutatnia.

M: Are you ready to follow my example? I am dead to the world, I want nothing, not even to live. Be as I am, do as I do. You are judging me by my clothes and food; while I only look at your motives; if you believe to be the body and the mind and act on it you are guilty of the greatest cruelty -- cruelty to your own real being. Compared to it all other cruelties do not count.

M: Kész vagy rá, hogy kövesd a példámat? Én meghaltam a világ számára, nem akarok semmit, még élni sem. Legyél, mint én, tegyél, mint én. Te az öltözékem és az ételem alapján ítélsz meg engem, míg én csak indító okaidat tekintem; ha te a testnek, és az elmének hiszed magad, és ennek megfelelően cselekszel, akkor vétkes vagy a legnagyobb kegyetlenségben – kegyetlen vagy saját valódi lényeddel szemben. Ehhez képest a többi kegyetlenség nem számít.

Q: You are taking refuge in the claim that you are not the body. But you are in control of the body and responsible for all it does. To allow the body full autonomy would be imbecility, madness.

K: Te menedéket találtál abban az állításban, hogy te nem a test vagy. De ellenőrzést gyakorolsz a test felett, és felelős vagy mindenért, amit az csinál. Ostobaság, őrültség azt állítani, hogy a test teljesen autonóm.

M: Cool down. I am also against all killing of animals for flesh or fur, but I refuse to give it first place. Vegetarianism is a worthy cause, but not the most urgent; all causes are served best by the man who has returned to his source.

M: Hűtsd le magad. Én is ellenzem, hogy állatokat öljenek a húsukért vagy az irhájukért, de elutasítom, hogy ezt az első helyre soroljam. A vegetarianizmus jó ügy, de nem a legsürgősebb; az összes indítékot az az ember szolgálja a legjobban, aki visszatér saját forrásához.

Q: When I was at Sri Ramanashram, I felt Bhagwan all over the place, all-pervading, all-perceiving.

K: Amikor Sri Ramanashramban voltam, úgy éreztem, hogy Bhagawan mindenütt ott volt, mindent betöltő, mindent észlelő módon.

M: You had the necessary faith. Those who have true faith in him will see him everywhere and at all times. All happens according to your faith and your faith is the shape of your desire.

M: Rendelkeztél hozzá a szükséges hittel. Akik igazán hisznek benne, mindenütt és állandóan látni fogják őt. Minden a hited szerint történik, és hited formája a vágy.

Q: The faith you have in yourself, is not that too a shape of a desire?

K: Az a hit, amely tebenned van, nem ugyancsak formája a vágynak?

M: When I say: 'I am', I do not mean a separate entity with a body as its nucleus. I mean the totality of being, the ocean of consciousness, the entire universe of all that is and knows. I have nothing to desire for I am complete forever.

M: Amikor azt mondom: ’én vagyok’, nem egy különálló entitásra gondolok, annak magjaként egy testtel. A lét totalitására gondolok, a tudatosság óceánjára, a teljes univerzumára mindennek, ami van és tud. Semmire sem kell vágynom, mert én mindörökké teljes vagyok.

Q: Can you touch the inner life of other people?

K: Meg tudod érintetni egy másik ember belső életét?

M: I am the people.

M: Én vagyok az ember.

Q: I do not mean identity of essence or substance, nor similarity of form. I mean the actual entering into the minds and hearts of others and participating in their personal experiences. Can you suffer and rejoice with me, or you only infer what I feel from observation and analogy?

K: Nem lényegi vagy szubsztanciális azonosságra gondolok, sem formabeli hasonlatosságra. Az elmébe és a szívbe, vagy más részbe való tényleges belépésre, és a személyes tapasztalataiban való részesülésre gondolok. Tudsz velem szenvedni és örvendezni, vagy puszta megfigyelés és analógia alapján következtetsz arra, hogy mit érzek?

M: All beings are in me. But bringing down into the brain the content of another brain requires special training. There is nothing that cannot be achieved by training.

M: Minden létező bennem van. De letölteni az agyba egy másik agy tartalmát, speciális képzést igényel. Semmi olyan nincs, amit ne lehetne elérni képzéssel.

Q: I am not your projection, nor are you mine. I am on my own right, not merely as your creation. This crude philosophy of imagination and projection does not appeal to me. You are depriving me of all reality. Who is the image of whom? You are my image or am I yours. Or am I an image in my own image. No, something is wrong somewhere.

K: Nem vagyok a kivetítésed, s te sem vagy az enyém. Én saját jogon létezem, nem pusztán a te teremtményedként. Az imaginációnak és projekciónak ez a nyers filozófiája nem vonz engem. Megfosztasz engem minden realitástól. Ki a képe kinek? Te vagy az én képem, vagy én a tied. Vagy én egy kép vagyok a saját képemben. Nem, valami hibádzik valahol.

M: Words betray their hollowness. The real cannot be described, it must be experienced. I cannot find better words for what I am now. What I say may sound ridiculous. But what the words try to convey is the highest truth. All is one, however much we quibble. And all is done to please the one source and goal of every desire. Whom we all know as the 'I am'.

M: A szavak árulkodnak ürességükről. A valódi nem írható le, azt tapasztalni kell. Nem találok jobb szavakat arra, ami most vagyok. Amit mondok, képtelenségnek hangozhat. De amit a szavak megpróbálnak közvetíteni, az a legmagasabb igazság. Minden egy, akármennyire csűrjük-csavarjuk. És minden azért történt, hogy megörvendeztesse az egyetlen forrást, és minden vágy célját. Akit úgy ismerünk, hogy ’én vagyok’.

Q: It is pain that is at the root of desire. The basic urge is to escape from pain.

K: Fájdalom gyökere a vágy. A fájdalomtól való megszabadulás alapvető ösztön.

M: What is the root of pain? Ignorance of yourself. What is the root of desire? The urge to find yourself. All creation toils for its self and will not rest until it returns to it.

M: Mi a fájdalomnak a gyökere? A te tudatlanságod. Mi a vágynak a gyökere? A belső ösztön, hogy megtaláld önmagad. Minden teremtmény önmagáért fáradozik, és nem fog nyugodni, míg vissza nem tér hozzá.

Q: When will it return?

K: Mikor tér vissza?

M: It can return whenever you want it.

M: Visszatérhet, amikor csak akarod.

Q: And the world?

K: És a világ?

M: You can take it with you.

M: Magaddal viheted.

Q: Must I wait with helping the world until I reach perfection?

K: Várnom kell a világ megsegítésével, amíg el nem érem a tökéletességet?

M: By all means help the world. You will not help much, but the effort will make you grow. There is nothing wrong in trying to help the world.

M: Hogyne, segítsd a világot. Nem fog sokat érni a segítséged, de az erőfeszítés a te növekedésedet segíteni fogja. Nincs benne semmi helytelen, ha segíteni próbálsz a világon.

Q: Surely there were people, common people, who helped greatly.

M: When the time comes for the world to be helped, some people are given the will, the wisdom and the power to cause great changes.

K: Bizonyára voltak emberek, egyszerű emberek, akik nagymértékben segítették.

M: Amikor eljön a világ megsegítésének az ideje, lesznek, akik meg fogják kapni az akaratot, a bölcsességet, és az erőt, hogy elindítsák a nagy változásokat.

37. Beyond Pain and Pleasure there is Bliss

Maharaj: You must realise first of all that you are the proof of everything, including yourself. None can prove your existence, because his existence must be confirmed by you first. Your being and knowing you owe nobody. Remember, you are entirely on your own. You do not come from somewhere, you do not go anywhere. You are timeless being and awareness.

Questioner: There is a basic difference between us. You know the real while I know only the workings of my mind. Therefore what you say is one thing, what I hear is another. What you say is true; what I understand is false, though the words are the same. There is a gap between us. How to close the gap?

M: Give up the idea of being what you think yourself to be and there will be no gap. By imagining yourself as separate you have created the gap. You need not cross it. Just don't create it. All is you and yours. There is nobody else. This is a fact.

Q: How strange. The very same words which to you are true, to me are false. 'There is nobody else'. How obviously untrue.

M: Let them be true or untrue. Words don't matter. What matters is the idea you have of yourself, for it blocks you. Give it up.

Q: From early childhood I was taught to think that I am limited to my name and shape. A mere statement to the contrary will not erase the mental groove. A regular brain-washing is needed -- if at all it can be done.

M: You call it brain-washing, I call it *Yoga* -- levelling up all the mental ruts. You must not be compelled to think the same thoughts again and again. Move on.

Q: Easier said than done.

M: Don't be childish. Easier to change, than to

37. A fájdalmon és élvezeten túl boldogság van

Maharaj: Fel kell ismerned előbb, hogy te vagy a bizonyítéka mindennek, önmagadat is beleértve. Senki nem tudja bizonyítani a te létezésedet, mert először az ő létezésének kell hitelesítődnie teáltalad. Léted és önmagad ismerete senki másra nem tartozik. Tartsd emlékezetedben, hogy teljesen egyedül vagy. Nem jössz valahonnan, s nem tartasz valahová. Te az időtlen lét és éber-tudatosság vagy.

Kérdező: Van egy alapvető különbség közöttünk. Te ismered a valóságot, míg én csak az elmém működését ismerem. Ezért amit te mondasz az egy dolog, amit én hallok, az egy másik. Amit te mondasz, az igaz; amit én értek, az hamis, bár a szavak ugyanazok. Szakadék van közöttünk. Hogyan kell áthidalni a szakadékot?

M: Add fel az ideát, hogy az vagy, aminek gondolod magad, és el fog tűnni a szakadék. Azzal teremtetted meg a szakadékot, hogy önmagadat elkülönültnek képzeled. Nem átkelned kell rajta. Csak ne hozd létre. Mindez te vagy, és a tiéd. Senki más nincs. Ez tény.

K: Milyen különös. Ugyanazon szavak neked igazak, számomra hamisak. ’Nincs senki más.’ Milyen kézenfekvő valótlanság.

M: Legyenek igazak vagy valótlanok. A szavak nem számítanak. Ami számít az a magaddal kapcsolatos ideád, mert az korlátoz téged. Add fel.

K: Kora gyermekkoromtól azt tanultam, hogy úgy gondoljak önmagamra, mint aki nevére és formájára korlátozódik. Egyetlen ezzel ellenkező kijelentés nem fogja kitörölni a mentális megszokást. Szabályos agymosásra lenne szükség – ha van ilyen egyáltalán.

M: Nevezd agymosásnak, én *Yogá*nak nevezem – magasabb színvonalra helyezve ezzel a mentális bevésődéseket. Nem vagy kénytelen ugyanazokat a gondolatokat gondolni, újra és újra. Lépj tovább.

K: Könnyebb mondani, mint megtenni.

M: Ne gyerekeskedj. Könnyebb változni, mint

suffer. Grow out of your childishness, that is all.

szenvedni. Nőj ki a gyerekességből, ez minden.

Q: Such things are not done. They happen.

K: Az ilyen dolgokat nem megcsinálják. Ezek megtörténnek.

M: Everything happens all the time, but you must be ready for it. Readiness is ripeness. You do not see the real because your mind is not ready for it.

M: Minden történik, szakadatlanul, de neked készen kell állnod rá. A készenlét érettség. Nem látod a valóságot, mert elméd nem áll készen rá.

Q: If reality is my real nature, how can I ever be unready?

K: Ha a valóság az én valódi természetem, hogyan lehetek egyáltalán készületlen?

M: Unready means afraid. You are afraid of what you are. Your destination is the whole. But you are afraid that you will lose your identity. This is childishness, clinging to the toys, to your desires and fears, opinions and ideas. Give it all up and be ready for the real to assert itself. This self-assertion is best expressed in words: 'I am'. Nothing else has being. Of this you are absolutely certain.

M: A készületlenség félelmet jelent. Félsz attól, ami vagy. A te sorsod az egész. De te attól félsz, hogy elveszíted az identitásodat. Ez gyerekesség, ez a ragaszkodás a játékokhoz, a vágyaidhoz és félelmeidhez, nézeteidhez és ideáidhoz. Add fel mindet, és készen fogsz állni arra, hogy a valóság kijelentse önmagát. Ez az ön-kijelentés szavakkal úgy fejezhető ki legjobban, hogy: ’én vagyok’. Semmi más nem létezik. Ebben abszolút bizonyos lehetsz.

Q: ’I am', of course, but 'I know' also. And I know that I am so and so, the owner of the body, in manifold relations with other owners.

K: ’Én vagyok’, természetesen, de ’én tudok’ is. És tudom, hogy én ez és ez vagyok, a testnek a tulajdonosa, mindenféle kapcsolatban más tulajdonosokkal.

M: It is all memory carried over into the *now*.

M: Ezt mind az emlékezet hozta át a *most*ba.

Q: I can be certain only of what is now. Past and future, memory and imagination, these are mental states, but they are all I know and they are now. You are telling me to abandon them. How does one abandon the now?

K: Csak abban lehetek biztos, ami most van. Múlt és jövő, emlékezet és képzelet mentális állapotok, de mindegyiküket ismerem, és ezek most vannak. Azt mondod, hagyjam el őket. Hogyan hagyhatná el bárki a mostot?

M: You are moving into the future all the time whether you like it or not.

M: Szakadatlanul a jövő felé mozogsz, tetszik, vagy sem.

Q: I am moving from now into now -- I do not move at all. Everything else moves -- not me.

K: Én a mostból a mostba mozgok – egyáltalán nem mozgok. Minden más mozog – én nem.

M: Granted. But your mind does move. In the now you are both the movable and the immovable. So far you took yourself to be the movable and overlooked the immovable. Turn your mind inside out. Overlook the movable and you will find yourself to be the ever-present, changeless reality, inexpressible, but solid like a rock.

M: Nem bánom. De az elméd mozog. A mostban mind a mozdítható, mind a nem mozdíthatatlan te vagy. Eddig a mozdíthatónak tekintetted magad, és nem vettél tudomást a nem mozdíthatóról. Fordítsd visszájára a gondolkodásodat. Hagyd figyelmen kívül a mozdíthatót, és rá fogsz ébredni, hogy a mindig jelen levő, változatlan realitás vagy, kifejezhetetlenül, de tömören, akár a kő.

Q: If it is now, why am I not aware of it?

K: Ha ez most van, miért nem vagyok tudatában?

M: Because you hold on to the idea that you are not aware of it. Let go the idea.

M: Mert ragaszkodsz a gondolathoz, hogy nem vagy tudatában. Ereszd el ezt a gondolatot.

Q: It does not make me aware.

K: Ez nem tesz engem tudatossá.

M: Wait. You want to be on both sides of the wall at the same time. You can, but you must remove the

M: Várj. Egyszerre akarsz lenni a fal mindkét oldalán. Megteheted, de el kell távolítanod a falat.

wall. Or realise that the wall and both sides of it are one single space, to which no idea like 'here' or 'there' applies.

Vagy ismerd fel, hogy a fal, és annak mindkét oldala egyetlen tér, amelyre nézve nem alkalmazhatók olyan ideák, mint ’itt’ és ’ott’.

Q: Similes prove nothing. My only complaint is this: why do I not see what you see, why your words do not sound true in my mind. Let me know this much; all else can wait. You are wise and I am stupid; you see, I don't. Where and how shall I find my wisdom?

K: A hasonlatok semmit nem bizonyítanak. Egyetlen kifogásom a következő: miért nem látom, amit te látsz, szavaid miért nem hangoznak igaznak az elmémben? Hadd tudjak ennyit, minden más várhat. Te bölcs vagy, én ostoba; te látsz, én nem. Hol és hogyan találom meg a bölcsességemet?

M: If you know yourself to be stupid, you are not stupid at all.

M: Ha butának ismered magad, akkor egyáltalán nem vagy buta.

Q: Just as knowing myself sick does not make me well, so knowing myself foolish can not make me wise.

K: Ahogy attól, hogy ismerem a betegségemet, nem leszek jobban, éppúgy attól, hogy ostobának ismerem magam, nem válok bölccsé.

M: To know that you are ill must you not be well initially?

M: Ahhoz, hogy betegség tudatod legyen, nem kell-e előbb egészségesnek lenned?

Q: Oh, no. I know by comparison. If I am blind from birth and you tell me that you know things without touching them, while I must touch to know, I am aware that I am blind without knowing what does it mean to see. Similarly, I know that I am lacking something when you assert things which I cannot grasp. You are telling me such wonderful things about myself; according to you I am eternal, omnipresent, omniscient, supremely happy, creator, preserver and destroyer of all there is, the source of all life, the heart of being, the lord and the beloved of every creature. You equate me with the Ultimate Reality, the source and the goal of all existence. I just blink, for I know myself to be a tiny little bundle of desires and fears, a bubble of suffering, a transient flash of consciousness in an ocean of darkness.

K: Ó, nem. Mondok egy hasonlatot. Ha születésemtől vak vagyok, és te közlöd, hogy megérintésük nélkül is ismered a dolgokat, míg nekem tapintanom kell a megismerésükhöz, akkor tudatában vagyok a vakságomnak anélkül is, hogy tudnám, mit jelent látni. Én hasonlóképpen tudom, hogy hiányában vagyok valaminek, amikor kijelentesz dolgokat, amelyeket én felfogni sem tudok. Te olyan csodálatos dolgokat mondasz nekem önmagamról; hogy hozzád hasonlóan örök vagyok, mindenütt jelenvaló, mindentudó, a legteljesebb módon boldog, teremtője, megőrzője és pusztítója mindennek, ami van, minden élet forrása, a lét központja, minden teremtmény ura és szerelmese. Azonosnak tekintesz engem a Végső Valósággal, minden létező forrásával és céljával. Csak pislogok, mert én a vágyak és félelmek egy parányi csomagjának ismerem magam, egy szenvedés buboréknak, a tudatosság egy múló felvillanásának a sötétség óceánjában.

M: Before pain was, you were. After pain had gone, you remained. Pain is transient, you are not.

M: Mielőtt fájdalom volt, te voltál. Miután a fájdalom eltávozott, te megmaradsz. A fájdalom mulandó, te nem vagy az.

Q: I am sorry, but I do not see what you see. From the day I was born till the day I die, pain and pleasure will weave the pattern of my life. Of being before birth and after death I know nothing. I neither accept nor deny you. I hear what you say, but I do not *know* it.

K: Sajnálom, de én nem látom, amit te látsz. Attól a naptól, hogy megszülettem, addig a napig, hogy meghalok, fájdalom és öröm szövik életem mintáját. Születésem előtti és halálom utáni létről semmit sem tudok. Nem tudlak sem elfogadni, sem cáfolni. Hallom, amit mondasz, de nem *tudom* azt.

M: Now you are conscious, are you not?

M: Most tudatos vagy, ugye?

Q: Please do not ask me about before and after. I just know only what is now.

K: Kérlek, ne kérdezz engem előttről és utánról. Csak azt tudom, hogy most mi van.

M: Good enough. You are conscious. Hold on to it. There are states when you are not conscious. Call it

M: Nagyon jó. Tudatos vagy. Ragaszkodj hozzá. Vannak állapotok, amikor nem vagy tudatos. Nevezd

unconscious being.

Q: Being unconscious?

M: Consciousness and unconsciousness do not apply here. Existence is in consciousness, essence is independent of consciousness.

Q: It is void? Is it silence?

M: Why elaborate? Being pervades and transcends consciousness. Objective consciousness is a part of pure consciousness, not beyond it.

Q: How do you come to know a state of pure being which is neither conscious nor unconscious? All knowledge is in consciousness only. There may be such a state as the abeyance of the mind. Does consciousness then appear as the witness?

M: The witness only registers events. In the abeyance of the mind even the sense 'I am' dissolves. There is no 'I am' without the mind.

Q: Without the mind means without thoughts. 'I am' as a thought subsides. 'I am' as the sense of being remains.

M: All experience subsides with the mind. Without the mind there can be no experiencer nor experience.

Q: Does not the witness remain?

M: The witness merely registers the presence or absence of experience. It is not an experience by itself, but it becomes an experience when the thought: 'I am the witness' arises.

Q: All I know is that sometimes the mind works and sometimes it stops. The experience of mental silence I call the abeyance of the mind.

M: Call it silence, or void, or abeyance, the fact is that the three -- experiencer, experiencing, experience -- are not. In witnessing, in awareness, self-consciousness, the sense of being this or that, is not. Unidentified being remains.

Q: As a state of unconsciousness?

M: With reference to anything, it is the opposite. It is also between and beyond all opposites. It is neither consciousness nor unconsciousness, nor midway, nor beyond the two. It is by itself, not with reference to anything which may be called experience or its absence.

azt tudattalan létnek.

K: Tudattalan lét?

M: Tudatosság és tudattalanság itt nem alkalmazhatók. Létezés a tudatosságban van, a lényeg független a tudatosságtól.

K: Üres az? Néma?

M: Miért komplikálod? A lét áthatja és meghaladja a tudatosságot. Az objektív tudatosság része a tiszta tudatosságnak, nem haladja meg azt.

K: Hogy ismerted meg a tiszta lét állapotát, amely sem nem tudatos, sem nem tudattalan? Mindenféle tudásról csak tudatosság esetén lehet beszélni. Lehetséges olyan állapot, amelyben az elme felfüggesztett. A tudatosság ekkor tanúként jelenik meg?

M: A tanú csak regisztrálja az eseményeket. Az elme felfüggesztésekor még az ’én vagyok’ érzése is szertefoszlik. Nincs ’én vagyok’ az elme nélkül.

K: Elme nélkül azt jelenti, gondolatok nélkül. ’Én vagyok’, mint a lecsöndesedő gondolat. ’Én vagyok’, mint a fennmaradó létezés érzés.

M: Minden tapasztalat lecsöndesedik az elmével. Az elme nélkül nem lehet sem tapasztaló, sem tapasztalat.

K: A tanú nem marad fenn?

M: A tanú csupán regisztrálja a tapasztalat megjelenését vagy hiányát. Ez nem egy önmagától való tapasztalat, de tapasztalattá válik, amikor az ’én vagyok a tanú’ gondolat megjelenik.

K: Csak azt tudom, hogy némelykor működik az elme, és némelykor leáll. Én a mentális csend tapasztalatát az elme lenyugodott állapotának nevezem.

M: Mindegy, minek nevezed csendnek, űrnek, vagy lenyugodott állapotnak, nem változtat a tényen, hogy a hármasság – tapasztaló, tapasztalás, tapasztalat – nem létezik. A tanúságban, éberségben öntudatosság, az ekként vagy akként való létezés érzése nem létezik. Azonosítatlan létező marad.

K: Olyan, mint a tudattalanság állapota?

M: Minden olyannak, ami kapcsolatban van valamivel, az ellentéte. De ott van minden ellentétek között, és azokon túl is. Se nem tudatosság, se nem tudatlanság, se nem a kettő közötti, se nem a kettőn túli. Önmagától való, nincs kapcsolatban semmivel, amelyet tapasztalatnak nevezhetünk, vagy annak

hiányának.

Q: How strange. You speak of it as if it were an experience.

K: Milyen különös. Úgy beszélsz róla, mintha tapasztalat lenne.

M: When I think of it -- it becomes an experience.

M: Amikor rágondolok – tapasztalattá válik.

Q: Like the invisible light, intercepted by a flower, becoming colour?

K: Mint a láthatatlan fény, amely, ha útjába kerül egy virág, színné válik?

M: Yes, you may say so. It is in the colour but not the colour.

M: Igen, mondhatjuk így. A színben van, de nem a szín.

Q: The same old four-fold negation of *Nagarjuna*: neither this nor that, nor both, nor either. My mind reels.

K: Ugyanaz a régi *Nagarjuna*i négyszeres negáció: sem ez sem az, sem mindkettő, sem egyik sem. Kóvályog az eszem.

M: Your difficulty stems from the idea that reality is a state of consciousness, one among many. You tend to say: "This is real. That is not real. And this is partly real, partly unreal", as if reality were an attribute or quality to have in varying measures.

M: A zavarod abból az ideából származik, hogy a valóság egy tudatossági állapot, egy a sok közül. Hajlamos vagy azt mondani: 'Ez valós. Az nem valós. És ez részben valós, részben nem valós', mintha a valóság egy attribútum, vagy minőség lenne, amelynek különböző mértékei vannak.

Q: Let me put it differently. After all, consciousness becomes a problem only when it is painful. An ever-blissful state does not give rise to questions. We find all consciousness to be a mixture of the pleasant and the painful. Why?

K: Hadd fogalmazzak másképp. A tudatosság, tulajdonképpen, csak akkor válik problémává, ha fájdalmas. Az állandóan boldogságteli állapot nem szolgáltat rá okot, hogy kérdések merüljenek fel. Minden tudatosságot élvezet és szenvedés keverékének találunk. Miért?

M: All consciousness is limited and therefore painful. At the root of consciousness lies desire, the urge to experience.

M: Minden tudatosság korlátozott, és ezért fájdalomteli. A tudatosság gyökere a vágy, az elenállhatatlan tapasztalni vágyás.

Q: Do you mean to say that without desire there can be no consciousness? And what is the advantage of being unconscious? If I have to forego pleasure for the freedom from pain, I better keep both.

K: Azt akarod mondani, hogy vágy nélkül nem létezhetne tudatosság? És mi az előnye a tudattalan létezésnek? Ha le kell mondanom az élvezetről a fájdalomtól való megszabadulás érdekében, jobb, ha megtartom mindkettőt.

M: Beyond pain and pleasure there is bliss.

M: A fájdalmon és az élvezeten túl boldogság van.

Q: Unconscious bliss, of what use is it?

K: Mi haszna a tudattalan boldogságnak?

M: Neither conscious nor unconscious. Real.

M: Az se nem tudatos, se nem tudattalan. Valódi.

Q: What is your objection to consciousness?

K: Mi kifogásod a tudatossággal szemben?

M: It is a burden. Body means burden. Sensations, desires, thoughts -- these are all burdens. All consciousness is of conflict.

M: Az, hogy teher. A test jelentése teher. Benyomások, vágyak, gondolatok – ezek mind terhek. Minden tudatosság a konfliktusé.

Q: Reality is described as true being, pure consciousness, infinite bliss. What has pain to do with it?

K: A valóságot tiszta létként, tiszta tudatosságként, végtelen boldogságként jellemzed. Mi köze ennek a fájdalomhoz?

M: Pain and pleasure happen, but pain is the price of pleasure, pleasure is the reward of pain. In life too you often please by hurting and hurt by pleasing. To

M: A fájdalom és az élvezet történések, de az élvezet ára fájdalom, a fájdalom jutalma élvezet. Az életben is gyakran okoz élvezetet a fájdalom, és

know that pain and pleasure are one is peace.

fájdalmat az élvezet. Annak tudása, hogy a fájdalom és az élvezet egyek, a béke.

Q: All this is very interesting, no doubt, but my goal is more simple. I want more pleasure and less pain in life. What am I to do?

K: Mindez kétség kívül nagyon érdekes, de nekem sokkal egyszerűbb a célom. Több élvezetet akarok, és kevesebb fájdalmat az életemben. Mit kell tennem?

M: As long as there is consciousness, there must be pleasure and pain. It is in the nature of the 'I am', of consciousness, to identify itself with the opposites.

M: Amíg tudatosság van, addig lennie kell élvezetnek és fájdalomnak is. Az'én vagyok', a tudatosság természetéhez hozzátartozik, hogy azonosítja magát az ellentétekkel.

Q: Then of what use is all this to me? It does not satisfy.

K: Akkor mi haszna számomra mindennek? Ez nem kielégítő számomra.

M: Who are you, who is unsatisfied?

M: Ki vagy te, ki kielégítetlen?

Q: I am, the pain-pleasure man.

K: Én vagyok, a szenvedő-élvező ember.

M: Pain and pleasure are both *ananda* (bliss). Here I am sitting in front of you and telling you -- from my own immediate and unchanging experience -- pain and pleasure are the crests and valleys of the waves in the ocean of bliss. Deep down there is utter fullness.

M: Fájdalom és élvezet egyaránt *ananda* (boldogság). Itt ülünk, egymással szemben, és azt mondom neked – az én saját közvetlen és változatlan tapasztalatom alapján -, hogy fájdalom és élvezet a boldogság óceánja hullámainak taréja és völgye. Lenn a mélységben van az abszolút teljesség.

Q: Is your experience constant?

K: Állandó a tapasztalatod?

M: It is timeless and changeless.

M: Időtlen és változatlan.

Q: All I know is desire for pleasure and fear of pain.

K: Én csak az élvezet iránti vágyat, és a fájdalomtól való félelmet ismerem.

M: That is what you think about yourself. Stop it. If you cannot break a habit all at once, consider the familiar way of thinking and see its falseness. Questioning the habitual is the duty of the mind. What the mind created, the mind must destroy. Or realise that there is no desire outside the mind and stay out.

M: Ezt gondolod önmagadról. Hagyd abba. Ha nem tudsz egyszerre mindenről leszokni, vedd szemügyre a megszokott gondolkodási módot, és lásd annak hamisságát. Az elme dolga, hogy kétségbe vonja a megszokottat. Amit az elme alkotott, azt az elmének kell lerombolnia. Vagy ismerd fel, hogy az elmén kívül nincsen vágy, és maradj kívül.

Q: Honestly, I distrust this explaining everything as mind-made. The mind is only an instrument, as the eye is an instrument. Can you say that perception is creation? I see the world through the window, not in the window. All you say holds well together because of the common foundation, but I do not know whether your foundation is in reality, or only in the mind. I can have only a mental picture of it. What it means to you I do not know.

K: Őszintén szólva, nem hiszem, hogy mindennek ezt a magyarázatát az elme gyártotta. Az elme csupán egy eszköz, miként a szem is egy eszköz. Mondhatjuk-e, hogy az észlelés az teremtés? A világot az ablakon keresztül látom, nem pedig az ablakban. Minden, amit mondasz, jól összeáll, a közös alapok miatt, de nem tudom, hogy az alapok a valóságban vannak, vagy az elmében csupán. Én csak mentális képpel rendelkezem róla. Hogy mit jelent az a te számodra, azt nem tudom.

M: As long as you take your stand in the mind, you will see me in the mind.

M: Amíg az elmében tartózkodsz, addig az elmében fogsz látni engem.

Q: How inadequate are words for understanding.

K: Mennyire alkalmatlanok a szavak a megértéshez.

M: Without words, what is there to understand? The need for understanding arises from mis-understanding. What I say is true, but to you it is only a theory. How will you come to know that it is true? Listen, remember, ponder, visualise, experience. Also apply it in your daily life. Have patience with me and, above all have patience with yourself, for you are your only obstacle. The way leads through yourself beyond yourself. As long as you believe only the particular to be real, conscious and happy and reject the non-dual reality as something imagined, an abstract concept, you will find me doling out concepts and abstractions. But once you have touched the real within your own being, you will find me describing what for you is the nearest and the dearest.

M: Szavakon kívül mit kellene érteni? A megértés iránti igény félreértésből ered. Amit mondok az igaz, de neked csak egy teória. Honnan fogod tudni, hogy ez az igazság? Hallgass, emlékezz, mérlegelj, vizualizálj, tapasztalj. Alkalmazd is napi életedben. Légy türelmes velem, legfőképpen légy türelmes önmagaddal, mert te vagy önmagad egyetlen akadálya. Az út önmagadon keresztül vezet önmagadon túlra. Amíg abban hiszel, hogy csak az egyén az, aki valódi, tudatos és boldog lehet, és elutasítod a nem-duális valóságot, mint valamiféle elképzelést, absztrakt koncepciót, addig úgy fogod látni, hogy szűkmarkúan koncepciókat és absztrakciókat osztogatok. De amint megérintetted a saját léteden belüli valóságot, úgy fogsz látni engem, mint aki a számodra legközelebb állót és legkedvesebbet írja le.

38. Spiritual Practice is Will Asserted and Re-asserted

Questioner: The Westerners who occasionally come to see you are faced with a peculiar difficulty. The very notion of a liberated man, a realised man, a self-knower, a God-knower, a man beyond the world, is unknown to them. All they have in their Christian culture is the idea of a saint: a pious man, law-abiding, God-fearing, fellow-loving, prayerful, sometimes prone to ecstasies and confirmed by a few miracles. The very idea of a *gnani* is foreign to Western culture, something exotic and rather unbelievable. Even when his existence is accepted, he is looked at with suspicion, as a case of self-induced euphoria caused by strange physical postures and mental attitudes. The very idea of a new dimension in consciousness seems to them implausible and improbable.

What will help them is the opportunity of hearing a *gnani* relate his own experience of realisation, its causes and beginnings, its progress and attainments and its actual practice in daily life. Much of what he says may remain strange, even meaningless, yet there will remain a feeling of reality, an atmosphere of actual experiencing, ineffable, yet very real, a centre from which an exemplary life can be lived.

Maharaj: The experience may be incommunicable. Can one communicate an experience?

Q: Yes, if one is an artist. The essence of art is communication of feeling, of experience.

M: To receive communication, you must be receptive.

38. A spirituális gyakorlat újra és újra kijelentésre kerülő akarat

Kérdező: Azok a nyugatiak, akik néha látogatóba jönnek hozzád, egy különleges nehézséggel szembesülnek. A megszabadult ember, a megvalósult ember, az öntudatos, Istent ismerő, a világot meghaladott ember valódi fogalma ismeretlen számukra. Az ő keresztény kultúrájukban szentek vannak: a vallásos ember törvénytisztelő, Istenfélő, emberszerető, imádságos, némelykor elragadtatva arcra boruló, és néhány csoda által megerősített. A *gnani* valódi fogalma idegen a nyugati kultúra számára, kicsit egzotikus, és meglehetősen hihetetlen. Még ha el is fogadják a létezését, gyanakodva néznek rá, mint az öngerjesztett eufória esetére, amelyet különös pozitúrák és mentális attitűdök keltenek. Számukra a tudatosság új dimenziójának valódi fogalma valószínűtlennek, és kevéssé hihetőnek látszik.

Az a lehetőség jelent számukra segítséget, hogy meghallgatják a *gnani* elbeszélésében saját megvalósulási tapasztalatát, annak okait és kezdeteit, előrehaladását és megvalósulását, és annak tényleges gyakorlatát a napi életében. Lehet, hogy amit elmond, annak többsége különös, sőt, értelmetlen marad, mégis, meg fog maradni a realitásnak valamilyen érzése, az adott tapasztalat egy atmoszférája, amely szavakkal ki nem fejezhető, mégis nagyon reális, egy középpont, amelyből egy példás élet élhető.

Maharaj: Lehet, hogy a tapasztalat közölhetetlen. Tudja valaki kommunikálni a tapasztalatát?

K: Igen, ha az illető művész. A művészet lényege az érzések, a tapasztalatok kommunikálása.

M: A kommunikáció fogadásához befogadónak kell lenned.

Q: Of course. There must be a receiver. But if the transmitter does not transmit, of what use is the receiver?

K: Természetesen. Kell, hogy legyen egy vevő. De ha az adó nem sugároz, mi haszna van a vevőnek?

M: The *gnani* belongs to all. He gives himself tirelessly and completely to whoever comes to him. If he is not a giver, he is not a *gnani*. Whatever he has, he shares.

M: A *gnani* mindenkihez tartozik. Fáradhatatlanul és hiánytalanul adja önmagát bárkinek, aki eljön hozzá. Ha nem adó, akkor nem *gnani.* Bármije van, megosztja.

Q: But can he share what he *is*?

K: De meg tudja-e osztani azt, ami az ő *lényege?*

M: You mean, can he make others into *gnanis*? Yes and no. No, since *gnanis* are not made, they realise themselves as such, when they return to their source, their real nature. I cannot make you into what you already are. All I can tell you is the way I travelled and invite you to take it.

M: Úgy érted, másokat *gnani*vá tud-e tenni? Igen, és nem. Nem, mert a *gnani*kat nem csinálják, ők felismerik magukat, mint olyant, amikor visszatérnek a forrásukhoz, az ő valódi természetükhöz. Én nem tudlak azzá tenni, ami már vagy. Mindössze annyit tehetek, hogy beszélek neked általam bejárt útról, és arra ösztönözlek, hogy te is tedd meg.

Q: This does not answer my question. I have in mind the critical and sceptical Westerner who denies the very possibility of higher states of consciousness. Recently drugs have made a breach in his disbelief, without affecting his materialistic outlook. Drugs or no drugs, the body remains the primary fact and the mind is secondary. Beyond the mind, they see nothing. From Buddha onwards the state of self-realisation was described in negative terms, as 'not this, not that'. Is it inevitable? Is it not possible to illustrate it, if not describe. I admit, no verbal description will do, when the state described is beyond words. Yet it is also within words. Poetry is the art of putting into words the inexpressible.

K: Ezzel nem kaptam választ a kérdésemre. Én a kritikus és szkeptikus nyugatira gondolok, akik a magasabb tudatossági állapotoknak még a lehetőségét is elutasítja. Mostanában a drogok rést ütöttek a hitetlenségén, de materialista szemléletükre ez nincs hatással. Akár drogokkal, akár drogok nélkül, a test marad az elsődleges tényező, és az elme másodlagos. Az elmén túl semmit sem látnak. Buddha óta az ön-megvalósítás állapotát negatív kifejezésekkel írják le, úgy, mint ’nem ez, nem az’. Szükséges ez? Nincs lehetséges megvilágítani, ha már nem leírható? Elismerem, hogy a verbális leírás nem működik olyan esetben, mikor a leírandó állapot szavakon túli. De hát, azért, szavakon belüli is. A költők művészei a kimondhatatlan szavakba öntésének.

M: There is no lack of religious poets. Turn to them for what you want. As far as I am concerned, my teaching is simple: trust me for a while and do what I tell you. If you persevere, you will find that your trust was justified.

M: Nincs hiány vallásos költőkben. Fordulj hozzájuk a kívánságoddal. Ami engem illet, az én tanításom egyszerű: bízz bennem egy ideig, és csináld, amit mondok neked. Ha kitartó vagy, úgy fogod találni, hogy hited elnyerte jutalmát.

Q: And what to do with people who are interested, but cannot trust?

K: És mi legyen azokkal az emberekkel, akik érdeklődnek, de nem tudnak hinni?

M: If they could stay with me, they would come to trust me. Once they trust me, they will follow my advice and discover for themselves.

M: Ha el tudnának jönni hozzám, el tudnának jutni odáig, hogy higgyenek nekem. Amint hisznek nekem, követik tanácsomat, és felfedezik magukat.

Q: It is not for the training that I am asking just now, but for its results. You had both. You are willing to tell us all about the training, but when it comes to results, you refuse to share. Either you tell us that your state is beyond words, or that there is no difference; that where we see a difference, you see none. In both cases we are left without any insight into your state.

K: Ez nem a tanításra vonatkozik, amit épp most kértem, hanem annak következményeire. Te mindkettővel rendelkezel. Készségesen beszélsz nekünk a tréningről, de amikor az eredményekhez érsz, nem osztod meg velünk. Vagy azt mondod, hogy a te állapotod túl van a szavakon, vagy azt, hogy nincs különbség; ahol mi különbséget látunk, ott te nem látsz semmit. Egyik esetben sem nyerünk semmiféle betekintést az állapotodba.

M: How can you have insight into my state when you

M: Hogyan láthatnál bele az én állapotomba, amikor

are without insight into your own? When the very instrument of insight is lacking, is it not important to find it first? It is like a blind man wanting to learn painting before he regains his eyesight. You want to know my state -- but do you know the state of your wife or servant?

a te sajátodba való belelátásnak is híján vagy? Ha a hiányzik belátást szolgáló tökéletes eszköz, nem fontos, hogy előbb megtaláljuk azt? Ez annak a vak embernek az esetéhez hasonló, aki festeni akar tanulni, mielőtt visszanyerné a látását. Meg akarod ismerni az állapotomat – de ismered-e a feleséged, vagy a szolgád állapotát?

Q: I am asking for some hints only.

K: Csupán tanácsot kérek.

M: Well, I gave you a very significant clue -- where you see differences, I don't. To me it is enough. If you think it is not enough, I can only repeat; it is enough. Think it out deeply and you will come to see what I see. You seem to want instant insight, forgetting that the instant is always preceded by a long preparation. The fruit falls suddenly, but the ripening takes time. After all, when I talk of trusting me, it is only for a short time, just enough time to start you moving. The more earnest you are, the less belief you need, for soon you will find your faith in me justified. You want me to prove to you that I am trustworthy. How can I and why should I? After all, what I am offering you is the operational approach, so current in Western science. When a scientist describes an experiment and its results, usually you accept his statements on trust and repeat his experiment as he describes it. Once you get the same or similar results, you need not trust him any more; you trust your own experience. Encouraged, you proceed and arrive in the end at substantially identical results.

M: Nos, nyomra vezettelek egy nagyon fontos esetben – amiben te látsz különbséget, én pedig nem. Részemről ez elegendő. Ha te azt gondolod, hogy nem elegendő, csak ismételni tudom; ennyi elegendő. Gondold át alaposan, és látni fogod, amit én látok. Úgy látszik, te azonnali meglátást akarsz, elfelejtve, hogy az azonnalt mindig egy hosszú előkészítés előzi meg. A gyümölcs hirtelen pottyan le, de érése időt vesz igénybe. Tulajdonképpen, amikor azt mondom, higgy nekem, az is csak rövid idő, épp csak annyi, amennyi az elinduláshoz kell. Minél komolyabb vagy, annál rövidebb ideig van szükséged a hitre, mert a belém vetett hited hamarosan igazolást nyer. Azt akarod, hogy a megbízhatóságomat bizonyítsam. Hogyan tudnám, és miért tenném? Végül is, amit neked ajánlok, az a nyugati tudományban ma oly időszerű megismételhetőség megközelítése. Amikor egy tudós ismertet egy kísérletet, és annak az eredményét, többnyire hit alapon fogadod el az állításait, és megismétled a kísérletet, a leírásának megfelelően. Ha azonos, vagy hasonló eredményt kapsz, nem kell hinned többé; ettől kezdve a saját tapasztalatodnak hiszel. Ha bátor vagy, cselekszel, és a végén lényegében azonos eredményeket érsz el.

Q: The Indian mind was made ready for metaphysical experiments by culture and nurture. To the Indian words like 'direct perception of the Supreme Reality' make sense and bring out responses from the very depths of his being. They mean little to a Westerner; even when brought up in his own variety of Christianity, he does not think beyond conformity with God's commandments and Christ's injunctions. First-hand knowledge of reality is not only beyond ambition, but also beyond conceiving. Some Indians tell me: 'Hopeless. The Westerner will not, for he cannot. Tell him nothing about self-realisation; let him live a useful life and earn a rebirth in India. Then only will he have a chance'. Some say: 'Reality is for all equally, but not all are equally endowed with the capacity to grasp it. The capacity will come with desire, which will grow into devotion and ultimately into total self-dedication. With integrity and earnestness and iron determination to overcome all obstacles, the Westerner has the same chance as the Oriental man. All he needs is the rousing of interest'. To rouse his interest in self-knowledge he needs to be

K: Az indiai elme kultúrája és neveltetése folytán kész a metafizikai tapasztalatokra. Egy indiai számára az olyan szavak, mint a ’Legfelsőbb Valóság közvetlen észlelése’, értelemmel bírnak, és lénye legmélyéről fakadó reakciót váltanak ki. Ugyanezek egy nyugatinak nem sokat jelentenek; még ha fel is idézi a saját keresztény változatát, az Isten parancsolataival és Krisztus rendelkezéseivel való összhangon túl nem gondolkozik. A valóság első kézből való ismerete nemcsak ambícióit haladja meg, hanem felfogását is. Azt mondták nekem indiaiak: ’Reménytelen. A nyugati nem fog, mert nem tud. Ne mondj nekik semmit önmegvalósításról; hadd éljen hasznos életet, és érdemelje ki, hogy újraszülessen Indiában. Csak akkor lesz esélye.’ Mások azt mondják: ’A valóság mindenki számára ugyanaz, de nem mindenki van ugyanúgy megáldva a képességgel, hogy megragadja azt. ’A képesség a vággyal fog megjönni, ami belenő az odaadásba, és végül a totális önfelajánlásba. Az akadályokon becsületességgel, komolysággal és vas céltudatossággal való felülkerekedésre a nyugati embernek ugyanolyan esélye van, mint a keletinek.

convinced about its advantages.

Mindössze az érdeklődés felébredésére van szükség.' Érdeklődésének felébresztéséhez meg kell győződnie annak előnyeiről.

M: You believe it is possible to transmit a personal experience?

M: Azt hiszed, van lehetőség átadni személyes tapasztalatot?

Q: I do not know. You speak of unity, identity of the seer with the seen. When all is one, communication should be feasible.

K: Nem tudom. Te beszélsz egységről, a látó és a látott azonosságáról. Ha minden egy, a kommunikációnak megvalósíthatónak kell lennie.

M: To have the direct experience of a country one must go and live there. Don't ask for the impossible. A man's spiritual victory no doubt benefits mankind, but to benefit another individual, a close personal relation is required. Such relation is not accidental and not everybody can claim it. On the other hand, the scientific approach is for all. 'Trust-test-taste'. What more do you need? Why push the Truth down unwilling throats? It cannot be done, anyhow. Without a receiver what can the giver do?

M: Ahhoz, hogy közvetlen tapasztalattal rendelkezz egy országról, oda kell menned, és ott kell élned. Ne kérj lehetetlent. Egy ember spirituális győzelme kétségtelenül előnyös az emberiség számára, de ahhoz, hogy egy másik egyén számára előnyös legyen, szoros személyes kapcsolat szükséges. Egy ilyen kapcsolat nem véletlen, és nem formálhat jogot rá mindenki. Másfelől, a tudományos megközelítés mindenre alkalmas. 'Hidd el - próbáld ki - élvezd az eredményt'. Mi többre tartasz igényt? Minek az Igazságot vonakodó torkokon lenyomni? Nem tudom megtenni, semmiképp. Vevő nélkül mit tud csinálni az adó?

Q: The essence of art is to use the outer form to convey an inner experience. Of course, one must be sensitive to the inner, before the outer can be meaningful. How does one grow in sensitivity?

K: A művészet lényege, hogy a külső formát a belső tapasztalat közvetítésére használja. Természetesen, az embernek érzékenynek kell válnia a belsőre, mielőtt a külső jelentőségteljessé válhatna számára. Hogyan növelhető az érzékenység?

M: Whichever way you put it, it comes to the same. Givers there are many; where are the takers?

M: Akármelyik módszert próbálod, ugyanoda vezet. Sokan vannak az adók; hol vannak a vevők?

Q: Can you not share your own sensitivity?

K: Nem tudod megosztani a saját fogékonyságodat?

M: Yes, I can, but sharing is a two-way street. Two are needed in sharing. Who is willing to take what I am willing to give?

M: De igen, meg tudom osztani, de a megosztás kétirányú utca. Ketten kellenek a megosztáshoz. Ki kész venni, amit én kész vagyok adni?

Q: You say we are one. Is this not enough?

K: Azt mondod, egyek vagyunk. Ez nem elég?

M: I am one with you. Are you one with me? If you are, you will not ask questions. If you are not, if you do not see what I see, what can I do beyond showing you the way to improve your vision?

M: Én egy vagyok veled. Te egy vagy velem? Ha igen, nem lennének kérdéseid. Ha nem, ha nem látod, amit én, mit tehetnék azon kívül, hogy megmutatom a módját, hogy tökéletesítsd a látásodat?

Q: What you cannot give is not your own.

K: Amit nem tudsz adni, az nem a tulajdonod.

M: I claim nothing as my own. When the 'I' is not, where is the 'mine'?. Two people look at a tree. One sees the fruit hidden among the leaves and the other does not. Otherwise there is no difference between the two. The one that sees knows that with a little attention the other will also see, but the question of sharing does not arise. Believe me, I am not close-fisted, holding back your share of reality. On the contrary, I am all yours, eat me and drink me. But while you repeat verbally: 'give, give', you do nothing

M: Nem formálok tulajdonjogot semmire. Amikor nincs 'én', akkor hol az 'enyém'? Ketten néznek egy fát. Egyikük látja a levelek között rejtőző gyümölcsöt, a másik pedig nem. Egyébként semmi különbség nincs kettőjük között. Aki lát, tudja, hogy egy kis figyelemmel a másik is látni fog, de a megosztás kérdése nem merül fel. Higgy nekem, nem vagyok szűkmarkú, aki eltagadja előled a valóság megosztását. Ellenkezőleg, teljesen a tiéd vagyok, egyél engem és igyál engem. De, miközben

to take what is offered. I am showing you a short and easy way to being able to see what I see, but you cling to your old habits of thought, feeling and action and put all the blame on me. I have nothing which you do not have. Self-knowledge is not a piece of property to be offered and accepted. It is a new dimension altogether, where there is nothing to give or take.
*

verbálisan ismételgeted, hogy: ’adj, adj’, semmit nem fogadsz el, amit kínálok. Én egy rövid és könnyű utat mutatok neked, hogy képessé válj látni, amit én látok, de te belecsimpaszkodsz régi gondolkodásod, érzéseid és cselekedeteid megszokásaiba, és minden felelősséget rám hárítasz. Nincs semmim, amivel te nem rendelkeznél. Az önismeret nem egy felajánlható és elfogadható tulajdonság. Ez egy teljesen új dimenzió, ahol semmi nem adható, vagy vehető.

Q: Give us at least some insight into the content of your mind while you live your daily life. To eat, to drink, to talk, to sleep -- how does it feel at your end?

K: Legalább arról adj némi betekintést számunkra, hogy mi az elméd tartalma, miközben mindennapi életedet éled. Enni, inni, beszélni, aludni – milyen érzések ezek számodra?

M: The common things of life: I experience them just as you do. The difference lies in what I do not experience. I do not experience fear or greed, hate or anger. I ask nothing, refuse nothing, keep nothing. In these matters I do not compromise. Maybe this is the outstanding difference between us. I will not compromise, I am true to myself, while you are afraid of reality.

M: Az élet közönséges dolgait éppen úgy tapasztalom, mint te. A különbség abban van, amit nem tapasztalok. Nem tapasztalok félelmet vagy kapzsiságot, gyűlöletet vagy haragot. Nem kérdezek semmit, nem utasítok el semmit, nem tartok meg semmit. Részemről e dolgokban nincs kompromisszum. Lehet, hogy ez a szembetűnő különbség köztünk. Én kompromisszum nélkül, hű vagyok magamhoz, míg te félsz a valóságtól.

Q: From the Westerner's point of view there is something disturbing in your ways. To sit in a corner all by oneself and keep on repeating: 'I am God, God I am', appears to be plain madness. How to convince a Westerner that such practices lead to supreme sanity?

K: Nyugati nézőpontból van valami zavaró a módszereidben. Teljesen egyedül ülni egy sarokban, és folyamatosan ismételni: ’én vagyok Isten, Isten vagyok’, tiszta őrültségnek tűnik. Hogyan győzöl meg egy nyugatit, hogy az ilyen gyakorlatok a legfelsőbb ésszerűséghez vezetnek?

M: The man who claims to be God and the man who doubts it -- both are deluded. They talk in their dream.

M: Az, aki igényt támaszt rá, hogy Isten legyen, és az, aki kételkedik benne – mindketten rászedettek. Álmukban beszélnek.

Q: If all is dreaming, what is waking?

K: Ha minden álom, mi a felébredés?

M: How to describe the waking state in dreamland language? Words do not describe, they are only symbols.

M: Hogyan lehetne az ébrenlét állapotát álomországi nyelven leírni? A szavak nem írnak le semmit, azok csak szimbólumok.

Q: Again the same excuse that words cannot convey reality.

K: Megint ugyanazon ürügy, hogy a szavak nem tudják közvetíteni a valóságot.

M: If you want words, I shall give you some of the ancient words of power. Repeat any of them ceaselessly; they can work wonders.

M: Ha szavakat akarsz, adhatok néhány ősi szót, amelyeknek ereje van. Ismételd bármelyiket szakadatlanul; csodákat tudnak véghezvinni.

Q: Are you serious? Would you tell a Westerner to repeat 'Om' or 'Ram' or 'Hare Krishna' ceaselessly, though he lacks completely the faith and conviction born of the right cultural and religious background. Without confidence and fervour, repeating mechanically the same sounds, will he ever achieve anything?

K: Komolyan beszélsz? Azt mondanád egy nyugatinak, hogy ismételgesse szüntelen az ’Om’, ’Ram’ vagy 'Hare Krishna' szavakat, habár tökéletesen híján van a megfelelő kulturális és vallási háttér alapján született hitnek, és meggyőződésnek? Ugyanazon szavak meggyőződés és odaadás nélküli, mechanikus ismétlése, el fog-e valaha érni bármit is?

M: Why not? It is the urge, the hidden motive that

M: Miért ne? Az ösztönzés, a rejtett motiváció az,

matters, not the shape it takes. Whatever he does, if he does it for the sake of finding his own real self, will surely bring him to himself.

ami számít, nem a forma amit felvesz. Akármit csinál, ha annak érdekében csinálja, hogy megtalálja saját valódi Énjét, bizonyosan elvezeti őt önmagához.

Q: No need of faith in the efficacy of the means?

K: Nincs szükség az eszközök eredményességébe vetett hitre?

M: No need of faith which is but expectation of results. Here the action only counts. Whatever you do for the sake of truth, will take you to truth. Only be earnest and honest. The shape it takes hardly matters.

M: Semmi szükség olyan hitre, amely csak eredményeket vár el. Itt a cselekedet számít egyedül. Bármit teszel az igazság érdekében, az igazság felé visz. Csak légy komoly, és becsületes. A forma, amit felvesz, nemigen lényeges.

Q: Then where is the need of giving expression to one's longing?

K: Akkor miért szükséges kifejezést adni az egyén vágyakozásának?

M: No need. Doing nothing is as good. Mere longing, undiluted by thought and action, pure, concentrated longing, will take you speedily to your goal. It is the true motive that matters, not the manner.

M: Nem szükséges. Semmit nem tenni ugyanilyen jó. A gondolatoktól és cselekedetektől hígítatlan, puszta vágyakozás, a tiszta, koncentrált vágyakozás, gyorsan célodba fog juttatni. Az igaz motívum a lényeges, nem a módszer.

Q: Unbelievable. How can dull repetition in boredom verging on despair, be effective?

K: Hihetetlen. Hogyan lehet hatékony egy unalmas, a kétségbeesés széléig sodró ismételgetés?

M: The very facts of repetition, of struggling on and on and of endurance and perseverance, in spite of boredom and despair and complete lack of conviction are really crucial. They are not important by themselves, but the sincerity behind them is all-important. There must be a push from within and pull from without.

M: Valójában az unalommal és kétségbeeséssel, valamint a meggyőződés teljes hiányával dacoló ismétlés, vég nélküli küszködés, kitartás, és állhatatosság az igazán lényegesek. Ezek nem önmagukban fontosak, hanem a mögöttük lévő őszinteség a létfontosságú. Szükség van egy belülről jövő nyomásra, és egy kívülről jövő húzásra.

Q: My questions are typical of the West. There people think in terms of cause and effect, means and goals. They do not see what causal connection can there be between a particular word and the Absolute Reality.

K: Az én kérdéseim jellemzően nyugatiak. Ott az emberek ok és okozat kifejezéseiben, eszközökben és célokban gondolkodnak. Nem látják, hogy milyen oksági kapcsolat lehet egy különleges szó, és az Abszolút Valóság között.

M: None whatsoever. But there is a connection between the word and its meaning, between the action and its motive. Spiritual practice is will asserted and re-asserted. Who has not the daring will not accept the real even when offered. Unwillingness born out of fear is the only obstacle.

M: Semmilyen sincs. Van viszont kapcsolat a szó és annak jelentése között, a cselekedet és annak motivációja között. A spirituális gyakorlat újra és újra kijelentésre kerülő akarat. Akinek nincs meg hozzá a bátorsága, nem fogja elérni a valóságot, akkor sem, amikor az felkínálkozik. A félelemből született vonakodás az egyetlen akadály.

Q: What is there to be afraid of?

K: Mitől kellene félni?

M: The unknown. The not-being, not-knowing, not-doing. The beyond.

M: Az ismeretlentől. A nem-léttől, a nem-tudástól, a nem-cselekvéstől. A túlnantól.

Q: You mean to say that while you can share the manner of your achievement, you cannot share the fruits?

K: Azt akarod mondani, hogy miközben meg tudod osztani a megvalósítás módját, nem tudod megosztani a gyümölcsöket?

M: Of course I can share the fruits and I am doing so all the time. But mine is a silent language. Learn to listen and understand.

M: Természetesen meg tudom osztani a gyümölcsöket, és ezt teszem egész idő alatt. De az én nyelvem hangtalan nyelv. Tanulj meg hallgatni,

és megérted.

Q: I do not see how one can begin without conviction.

K: Nem értem, hogyan lehet elkezdeni meggyőződés nélkül.

M: Stay with me for some time, or give your mind to what I say and do and conviction will dawn.

M: Maradj velem egy darabig, vagy add át az elmédet annak, amit mondok és csinálok, és meggyőződésre fogsz ébredni.

Q: Not everybody has the chance of meeting you.

K: Nem mindenkinek van meg a lehetősége a veled való találkozásra.

M: Meet your own self. Be with your own self, listen to it, obey it, cherish it, keep it in mind ceaselessly. You need no other guide. As long as your urge for truth affects your daily life, all is well with you. Live your life without hurting anybody. Harmlessness is a most powerful form of *Yoga* and it will take you speedily to your goal. This is what I call *nisarga yoga*, the Natural *yoga*. It is the art of living in peace and harmony, in friendliness and love. The fruit of it is happiness, uncaused and endless.

M: Találkozz saját éneddel. Légy együtt saját éneddel, hallgass rá, engedelmeskedj neki, gyöngéden szeresd, szüntelenül tartsd észben. Nincs szükséged más vezetőre. Amíg az igazság iránti ellenállhatatlan vágyad áthatja mindennapi életedet, minden rendben van veled. Éld anélkül az életedet, hogy bárkit bántanál. Az ártalmatlanság a legerősebb *Yoga* forma, és gyorsan el fog vinni a célodhoz. Ez az, amit én *nisarga yogá*nak, a Természetes *yogá*nak nevezek. Ez a békében és harmóniában, barátságosságban és szeretetben élés művészete. Aminek a gyümölcse ok nélküli, és végtelen boldogság.

Q: Still, all this presupposes some faith.

K: De azért, mindez előfeltételez valamennyi hitet.

M: Turn within and you will come to trust yourself. In everything else confidence comes with experience.

M: Fordulj befelé, és vissza fogod nyerni önmagad hitét. Minden másban a bizalom a tapasztalattal jön.

Q: When a man tells me that he knows something I do not know, I have the right to ask: 'what is if that you know, that I do not know?'

K: Amikor azt mondja valaki, hogy tud valamit, amit én nem, jogomban áll megkérdezni: ’mit tudsz te, amit én nem?’

M: And if he tells you that it cannot be conveyed in words?

M: És ha azt mondja neked, hogy nem lehet szavakkal közölni?

Q: Then I watch him closely and try to make out.

K: Akkor gondosan megfigyelem őt, és megpróbálom kitalálni.

M: And this is exactly what I want you to do. Be interested, give attention, until a current of mutual understanding is established. Then the sharing will be easy. As a matter of fact, all realisation is only sharing. You enter a wider consciousness and share in it. Unwillingness to enter and to share is the only hindrance. I never talk of differences, for to me there are none. You do, so it is up to you to show them to me. By all means, show me the differences. For this you will have to understand me, but then you will no longer talk of differences. Understand one thing well, and you have arrived. What prevents you from knowing is not the lack of opportunity, but the lack of ability to focus in your mind what you want to understand. If you could but keep in mind what you do not know, it would reveal to you its secrets. But if you are shallow and impatient, not earnest enough to look and wait, you are like a child crying for the moon.

M: És pontosan ezt akarom, hogy tedd. Érdeklődj, figyelj, míg a kölcsönös megértés meg nem valósul. Ezután könnyű lesz a részesülés. Alapjában véve minden megvalósulás csupán részesülés. Belépsz egy tágabb tudatosságba, és részesülsz belőle. A belépéstől és a részesüléstől való vonakodás az egyetlen akadály. Sosem beszélek különbségekről, mert számomra ilyenek nem léteznek. Neked igen, így módodban áll, hogy megmutasd azokat nekem. Mindenesetre, mutasd meg a különbségeket. Ehhez meg kell, hogy érts engem, de azután soha többé nem fogsz különbségekről beszélni. Egy dolgot érts meg jól, és akkor megérkeztél. Ami meggátol a megismerésben, az nem a lehetőség hiánya, hanem annak a képességnek a hiánya, hogy a megértendő dologra fókuszáld az elmédet. Ha csupán elmédben tudnád tartani, amit nem tudsz, már ez feltárná számodra annak titkait. De ha felületes, és türelmetlen vagy, nem elég komoly, hogy figyelj és

várj, akkor olyan vagy, mint a lehetetlent kívánó gyermek.

39. By Itself Nothing has Existence

Questioner: As I listen to you I find that it is useless to ask you questions. Whatever the question, you invariably turn it upon itself and bring me to the basic fact that I am living in an illusion of my own making and that reality is inexpressible in words. Words merely add to the confusion and the only wise course is the silent search within.

Maharaj: After all, it is the mind that creates illusion and it is the mind that gets free of it. Words may aggravate illusion, words may also help dispel it. There is nothing wrong in repeating the same truth again and again until it becomes reality. Mother's work is not over with the birth of the child. She feeds it day after day, year after year until it needs her no longer. People need hearing words, until facts speak to them louder than words.

Q: So we are children to be fed on words?

M: As long as you give importance to words, you are children.

Q: All right, then be our mother.

M: Where was the child before it was born? Was it not with the mother? Because it was already with the mother it could be born.

Q: Surely, the mother did not carry the child when she was a child herself.

M: Potentially, she was the mother. Go beyond the illusion of time.

Q: Your answer is always the same. A kind of clockwork which strikes the same hours again and again.

M: It can not be helped. Just like the one sun is reflected in a billion dew drops, so is the timeless endlessly repeated. When I repeat: 'I am, I am', I merely assert and re-assert an ever-present fact. You get tired of my words because you do not see the living truth behind them. Contact it and you will find the full meaning of words and of silence -- both.

Q: You say that the little girl is already the mother of her future child. Potentially -- yes. Actually -- no.

39. Semmi nem önmagától létezik

Kérdező: Téged hallgatva úgy látom, hogy nincs értelme kérdéseket feltenni. Akármi legyen a kérdés, te mindig visszájára fordítod, és ahhoz az alaptételhez jutunk vissza, hogy a saját magam gyártotta illúzióban élek, és a valóság nem kifejezhető szavakkal. A szavak csak a zűrzavart fokozzák, és az egyetlen bölcs út a csöndes belső keresés.

Maharaj: Elvégre az elme hozza létre az illúziót, és az elme szabadítja meg magát tőle. A szavak súlyosabbá tehetik az illúziót, a szavak segíthetik az eloszlatásukat is. Semmi baj nincs ugyanazon igazság újra és újra ismétlésével, míg az valósággá nem válik. Az anyák munkája nem ér véget a gyermek megszületésével. Táplálja őt nap nap után, év év után, amíg szükséges. Az embereknek mindaddig hallaniuk kell a szavakat, míg a számukra elmondott tények hangosabbakká nem válnak, mint a szavak.

K: Tehát gyermekek vagyunk, akiket szavakkal kell etetni?

M: Amíg jelentőséget tulajdonítasz a szavaknak, addig gyermek vagy.

K: Rendben, akkor légy az anyám.

M: Hol volt a gyermek, mielőtt megszületett? Nem volt az anyjával? Azért születhetett meg, mert már az anyjával volt.

K: Az anya biztosan nem hordta a gyermekét, mikor még ő maga is gyermek volt.

M: Potenciális anya volt. Lépj túl az idő illúzióján.

K: Mindig ugyanaz a válasz. Mint egy óramű, amely ugyanazt az órát üti újra és újra.

M: Ezen nem lehet segíteni. Amint a nap a milliárdnyi harmatcseppben tükröződik, úgy ismétlődik vég nélkül az időtlen. Amikor azt ismételgetem, hogy ’én vagyok, én vagyok’, akkor csupán egy mindig jelenlévő tényt jelentek ki újra és újra. Unod a szavaimat, mert nem látod mögöttük az élő igazságot. Teremts vele kapcsolatot, és meg fogod találni az értelmét a szavaknak és a csöndnek – egyaránt.

K: Azt mondod, hogy már a kislány anyja jövőbeni gyermekének. Potenciálisan – igen. Ténylegesen –

nem.

M: The potential becomes actual by thinking. The body and its affairs exist in the mind.

M: A potenciálisból gondolkodás révén válik tényleges. A test és annak viszonyai az elmében léteznek.

Q: And the mind is consciousness in motion and consciousness is the conditioned (*saguna*) aspect of the Self. The unconditioned (*nirguna*) is another aspect and beyond lies the abyss of the absolute (*paramartha*).

K: És az elme mozgásban lévő tudatosság, és a tudatosság a kondicionált (*saguna*) aspektusa az Énnek. A kondicionálatlan (*nirguna*) a másik aspektus, és az abszolút (*paramartha*) szakadékának a túloldalán fekszik.

M: Quite right -- you have put it beautifully.

M: Ez tökéletesen így van – szépen fogalmaztál.

Q: But these are mere words to me. Hearing and repeating them is not enough, they must be experienced.

K: De ezek puszta szavak számomra. Hallani és ismételni őket nem elég, tapasztalni kell őket.

M: Nothing stops you but preoccupation with the outer which prevents you from focussing the inner. It cannot be helped, you cannot skip your *sadhana*. You have to turn away from the world and go within, until the inner and the outer merge and you can go beyond the conditioned, whether inner or outer.

M: Semmi nem akadályoz, a külsőbe való belefeledkezésed gátol csupán, hogy a belsőre koncentrálj. Ezt nem lehet segíteni, *sadhaná*dat nem ugorhatod át. El kell fordulnod a világtól, és befelé kell haladnod, amíg a belső és a külső össze nem olvad, és túl nem léphetsz a kondicionálton, legyen az belső, vagy külső.

Q: Surely, the unconditioned is merely an idea in the conditioned mind. By itself it has no existence.

K: A kondicionálatlan bizonyára a kondicionált elme egy ideája csupán. Nem önmagától létezik.

M: By itself nothing has existence. Everything needs its own absence. To be, is to be distinguishable, to be here and not there, to be now and not then, to be thus and not otherwise. Like water is shaped by the container, so is everything determined by conditions (*gunas*). As water remains water regardless of the vessels, as light remains itself regardless of the colours it brings out, so does the real remain real, regardless of conditions in which it is reflected. Why keep the reflection only in the focus of consciousness? Why not the real itself?

M: Önmagától semmi nem létezik. Minden feltételezi önmaga hiányát. Lenni annyi, mint megkülönböztethetőnek lenni, itt lenni és nem ott, most lenni és nem akkor, így lenni és nem másképpen. Mint ahogy a víz alakját az edény határozza meg, úgy determinálnak mindent a feltételek (*gunák*). Ahogy a víz víz marad, tekintet nélkül az edényre, ahogy a fény önmagával azonos marad, függetlenül a színtől, amit kifejez, úgy marad meg a valós valósnak, függetlenül a feltételektől, amelyek között tükrözésre kerül. Miért csupán a tükörképet tartod a tudatosság fókuszában? Miért nem a valóságot magát?

Q: Consciousness itself is a reflection. How can it hold the real?

K: A tudatosság önmaga is egy visszatükröződés. Hogyan hordozná a valóságot?

M: To know that consciousness and its content are but reflections, changeful and transient, is the focussing of the real. The refusal to see the snake in the rope is the necessary condition for seeing the rope.

M: Tudni, hogy a tudatosság és annak tartalma csak visszatükröződések, amelyek változékonyak és mulandók, az a valóságra való fókuszálás. Annak a szükséges feltétele, hogy lásd a kötelet, annak az elutasítása, hogy kígyónak lásd a kötelet.

Q: Only necessary, or also sufficient?

K: Csak szükséges, vagy elégséges is?

M: One must also know that a rope exists and looks like a snake. Similarly, one must know that the real exists and is of the nature of witness-consciousness. Of course it is beyond the witness, but to enter it one must first realise the state of pure witnessing. The awareness of conditions brings one to the

M: Az embernek tudnia is kell, hogy a kötél létezik, és kígyóhoz hasonlít. Hasonlóképpen, az embernek tudnia kell, hogy a valóság létezik, és hogy tanú-tudatosság természetű. Természetesen túl van a tanúságon, de a belelépéshez az embernek fel kell ismernie először a tiszta tudatosság állapotát. A

unconditioned.

feltételekről való tudomás indítja az embert a kondicionálatlan felé.

Q: Can the unconditioned be experienced?

K: Megtapasztalható a kondicionálatlan?

M: To know the conditioned as conditioned is all that can be said about the unconditioned. Positive terms are mere hints and misleading.

M: A kondicionáltat kondicionáltnak ismerni, ez minden, ami a kondicionálatlannal kapcsolatban mondható. A pozitív kifejezések utalások, és félrevezetések csupán.

Q: Can we talk of witnessing the real?

K: Beszélhetünk-e a valóság tanúságáról?

M: How can we? We can talk only of the unreal, the illusory, the transient, the conditioned. To go beyond, we must pass through total negation of everything as having independent existence. All things depend.

M: Hogy tudnánk beszélni? Beszélni csak a valótlanról, az illuzórikusról, a mulandóról, a kondicionáltról tudunk. A túllépés felé csak a minden független létezéssel bíró dolog totális tagadásán keresztül haladhatunk. Minden dolog függ valamitől.

Q: On what do they depend?

K: Mitől függenek?

M: On consciousness. And consciousness depends on the witness.

M: A tudatosságtól. És a tudatosság a tanútól függ.

Q: And the witness depends on the real?

K: És a tanú a valóságtól függ?

M: The witness is the reflection of the real in all its purity. It depends on the condition of the mind. Where clarity and detachment predominate, the witness-consciousness comes into being. It is just like saying that where the water is clear and quiet, the image of the moon appears. Or like daylight that appears as sparkle in the diamond.

M: A tanú a valóság visszatükröződése, annak minden tisztaságában. Az elme feltételének függvénye. Ahol tisztaság és elfogulatlanság uralkodik, ott létrejön a tanú-tudatosság. Éppen úgy, ahogy a tiszta és nyugodt víz felszínén megjelenik a hold képe. Vagy mint a napsugár, amely csillogásként jelenik meg a gyémánton.

Q: Can there be consciousness without the witness?

K: Létezhet tudatosság a tanú nélkül?

M: Without the witness it becomes unconsciousness, just living. The witness is latent in every state of consciousness, just like light in every colour. There can be no knowledge without the knower and no knower without his witness. Not only you know, but you know that you know.

M: A tanú nélkül tudattalansággá válik, csak élővé. A tanú benne rejlik a tudatosság minden állapotában, mint ahogy a fény is az összes színben. Nem létezhet tudomás tudó nélkül, és nem létezhet tudó az ő tanúja nélkül. Nem csak tudsz, hanem tudod is, hogy tudsz.

Q: If the unconditioned cannot be experienced, for all experience is conditioned, then why talk of it at all?

K: Ha a kondicionálatlan nem tapasztalható, mert minden tapasztalat kondicionált, akkor miért beszélünk róla egyáltalán?

M: How can there be knowledge of the conditioned without the unconditioned? There must be a source from which all this flows, a foundation on which all stands. Self-realisation is primarily the knowledge of one's conditioning and the awareness that the infinite variety of conditions depends on our infinite ability to be conditioned and to give rise to variety. To the conditioned mind the unconditioned appears as the totality as well as the absence of everything. Neither can be directly experienced, but this does not make it not-existent.

M: A kondicionálatlan nélkül hogyan lehetne tudomásod a kondicionáltról? Kell lennie egy forrásnak, ahonnan mindkettő ered, egy alapnak, amelyen mindkettő áll. Az ön-megvalósítás elsősorban azt jelenti, hogy az ember tudja magáról, hogy kondicionált, valamint tudomása van arról, hogy a kondíciók azért végtelenül változatosak, mert végtelen a képességünk a kondicionáltságra, és a változatosság előidézésére. A kondicionált elme számára a kondicionálatlan úgy jelenik meg, mint totalitás, ugyanakkor mint mindennek a hiánya. Egyik sem tapasztalható közvetlenül, de ez nem teszi nem létezővé.

Q: Is it not a feeling?

M: A feeling too is a state of mind. Just like a healthy body does not call for attention, so is the unconditioned free from experience. Take the experience of death. The ordinary man is afraid to die, because he is afraid of change. The *gnani* is not afraid because his mind is dead already. He does not think: 'I live'. He knows: 'There is life'. There is no change in it and no death. Death appears to be a change in time and space. Where there is neither time nor space, how can there be death? The *gnani* is already dead to name and shape. How can their loss affect him? The man in the train travels from place to place, but the man off the train goes nowhere, for he is not bound for a destination. He has nowhere to go, nothing to do, nothing to become. Those who make plans will be born to carry them out. Those who make no plans need not be born.

Q: What is the purpose of pain and pleasure?

M: Do they exist by themselves, or only in the mind?

Q: Still, they exist. Never mind the mind.

M: Pain and pleasure are merely symptoms, the results of wrong knowledge and wrong feeling. A result cannot have a purpose of its own.

Q: In God's economy everything must have a purpose.

M: Do you know God that you talk of him so freely? What is God to you? A sound, a word on paper, an idea in the mind?

Q: By his power I am born and kept alive.

M: And suffer, and die. Are you glad?

Q: It may be my own fault that I suffer and die. I was created unto life eternal.

M: Why eternal in the future and not in the past. What has a beginning must have an end. Only the beginningless is endless.

Q: God may be a mere concept, a working theory. A very useful concept all the same.

M: For this it must be free of inner contradictions, which is not the case. Why not work on the theory that you are your own creation and creator. At least there will be no external God to battle with.

K: Ez nem egy érzés?

M: Az érzés is elmeállapot. Ahogy az egészséges test sem hívja fel magára a figyelmet, úgy a kondicionálatlan is mentes a tapasztalattól. Vegyük a halál tapasztalatát. Az átlagember fél a haláltól, mert fél a változástól. A *gnani* nem fél, mert az ő elméje már halott. Nem gondolja azt, hogy ’én élek’. Tudja, hogy ’élet van benne’. Nincs benne változás, és nincs benne halál. A halál mint idő- és térbeli változás jelenik meg. Ahol nincs sem idő, sem tér, ott hogyan lehetne halál? A *gnani* már halott a nevet és formát illetően. Hogyan érinthetné őt ezek elvesztése? Aki vonaton ül, az városról városra utazik, de aki leszállt a vonatról, az sehová sem megy, mert nem kötődik célhoz. Nem kell mennie sehová, nem kell tennie semmit, nem kell válnia semmivé. Azok, akik terveket készítenek, meg fognak születni, hogy azokat végrehajtsák. Akiknek nincs terveik, azoknak nem kell megszületniük.

K: Mi a célja a fájdalomnak és az élvezetnek?

M: Önálló létezők ezek, vagy csak az elmében léteznek?

K: Mindazonáltal léteznek. Hagyjuk az elmét.

M: A fájdalom és az élvezet kórtünetek csupán, rossz tudás és rossz érzés eredményei. Egy eredmény nem lehet önmaga célja.

K: Isten gazdaságában mindennek kell legyen célja.

M: Ismered Istent, hogy ilyen fesztelenül beszélsz róla? Mit jelent számodra Isten? Egy hangot, egy papírra vetett szót, egy ideát az elmében?

K: Az ő hatalma által születtem, és vagyok életben.

M: És szenvedsz, és meghalsz. Boldog vagy?

K: Lehet, hogy az én hibám, hogy szenvedek és meghalok. Örök életre lettem teremtve.

M: A jövő felé miért örök, és a múlt felé miért nem az? Aminek kezdete van, vége is kell, hogy legyen. Egyedül a kezdet nélküli végtelen.

K: Lehet, hogy Isten egy koncepció csupán, egy munka teória. Ámbár egy nagyon hasznos koncepció.

M: Ehhez mentesnek kellene lennie a belső ellentmondásoktól, de nem ez a helyzet. Miért nem az a munka teóriád, hogy te vagy saját teremtményed, és teremtőd? Legalább nem lenne egy külső Isten, akivel harcolni kell.

Q: This world is so rich and complex -- how could I create it?

M: Do you know yourself enough to know what you can do and what you cannot? You do not know your own powers. You never investigated. Begin with yourself now.

Q: Everybody believes in God.

M: To me you are your own God. But if you think otherwise, think to the end. If there be God, then all is God's and all is for the best. Welcome all that comes with a glad and thankful heart. And love all creatures. This too will take you to your Self.

K: Ez a világ annyira gazdag és bonyolult – hogyan tudtam volna én megteremteni?

M: Ismered magad eléggé, hogy mit tudsz, és mit nem tudsz? Nem ismered a saját hatalmadat. Sohasem vizsgálódtál. Kezdd most magaddal.

K: Mindenki hisz Istenben.

M: Számomra te vagy saját Istened. De ha te másképp gondolod, gondold végig. Ha van Isten, akkor minden Istené, és minden a legjobban van. Mindent, ami jön, üdvözölj örömmel és hálás szívvel. És szeress minden teremtményt. Ez szintén Énedhez fog vezetni téged.

40. Only the Self is Real

Maharaj: The world is but a show, glittering and empty. It is, and yet is not. It is there as long as I want to see it and take part in it. When I cease caring, it dissolves. It has no cause and serves no purpose. It just happens when we are absent-minded. It appears exactly as it looks, but there is no depth in it, nor meaning. Only the onlooker is real. Call him Self or *Atma.* To the Self the world is but a colourful show, which he enjoys as long as it lasts and forgets when it is over. Whatever happens on the stage makes him shudder in terror or roll with laughter, yet all the time he is aware that it is but a show. Without desire or fear he enjoys it, as it happens.

Questioner: The person immersed in the world has a life of many flavours. He weeps, he laughs, loves and hates, desires and fears, suffers and rejoices. The desireless and fearless *gnani*, what life has he? Is he not left high and dry in his aloofness?

M: His state is not so desolate. It tastes of the pure, uncaused, undiluted bliss. He is happy and fully aware that happiness is his very nature and that he need not do anything, nor strive for anything to secure it. It follows him, more real than the body, nearer than the mind itself. You imagine that without cause there can be no happiness. To me dependence on anything for happiness is utter misery. Pleasure and pain have causes, while my state is my own, totally uncaused, independent, unassailable.

Q: Like a play on the stage?

M: The play was written, planned and rehearsed. The world just spouts into being out of nothing and

40. Csak az Én valóságos

Maharaj: A világ csupán egy show, csillogó és üres. Van, és még sincs. Addig van, amíg látni akarom, és részt akarok venni benne. Amikor beszüntetem a vele való törődést, szertefoszlik. Nincs semmilyen oka, és nem szolgál semmilyen célt. Csak megtörténik, amikor figyelmetlenek vagyunk. Pontosan olyannak mutatkozik, amilyennek kinéz, de nincs sem mélysége, sem jelentése. Csak a szemlélő valódi. Nevezzük őt úgy, hogy Én, vagy *Atma*. Az Én számára a világ csak egy színpompás show, amit amíg tart, addig élvezi, és amikor véget ér, elfelejti. Akármi történik a színpadon, ami miatt reszketés fogja el a rémülettől, vagy gurul a nevetéstől, mégis egész idő alatt tudatában van, hogy az csak egy show. Vágy és félelem nélkül élvezi azt, ahogyan megtörténik.

Kérdező: A világba belemerült személynek sokszínű élete van. Sír, nevet, szeret és gyűlöl, vágyakozik és fél, szenved, és örömet érez. A vágy- és félelem nélküli gnaninak milyen élete van? Nem cserbenhagyottság az ő közömbössége?

M: Nem olyan magányos az ő állapota. A tiszta, önmagától való, koncentrált boldogságot élvezi. Boldog, és tökéletesen tudatában van, hogy a boldogság az ő valódi természete, és hogy nincs szüksége semmire, s nem is törekszik semminek a megszerzésére. A boldogság követi őt, sokkal valóságosabb, mint a test, közelebb van, mint az elme maga. A te elképzelésed szerint ok nélkül nem lehetséges boldogság. Számomra a boldogság bármitől való függővé tétele a legteljesebb szenvedés. Az élvezetnek és a fájdalomnak oka van, míg az én saját állapotom teljesen ok nélküli, független, megtámadhatatlan.

K: Mint egy színdarab?

M: A darabot írták, rendezték és próbálták. A világ csak beárad a létbe a semmiből, és a semmibe tér

returns to nothing.

Q: Is there no creator? Was not the world in the mind of *Brahma*, before it was created?

M: As long as you are outside my state, you will have Creators, Preservers and Destroyers, but once with me you will know the Self only and see yourself in all.

Q: You function nevertheless.

M: When you are giddy, you see the world running circles round you. Obsessed with the idea of means and end, of work and purpose, you see me apparently functioning. In reality I only look. Whatever is done, is done on the stage. Joy and sorrow life and death, they all are real to the man in bondage; to me they are all in the show, as unreal as the show itself.

I may perceive the world just like you, but you believe to be in it, while I see it as an iridescent drop in the vast expanse of consciousness.

Q: We are all getting old. Old age is not pleasant -- all aches and pains, weakness and the approaching end. How does a *gnani* feel as an old man? How does his inner self look at his own senility?

M: As he gets older he grows more and more happy and peaceful. After all, he is going home. Like a traveller nearing his destination and collecting his luggage, he leaves the train without regret.

Q: Surely there is a contradiction. We are told the *gnani* is beyond all change. His happiness neither grows nor wanes. How can he grow happier because older, and that in spite of physical weakness and so on?

M: There is no contradiction. The reel of destiny is coming to its end -- the mind is happy. The mist of bodily existence is lifting -- the burden of the body is growing less from day to day.

Q: Let us say, the *gnani* is ill. He has caught some flu and every joint aches and burns. What is his state of mind?

M: Every sensation is contemplated in perfect equanimity. There is no desire for it, nor refusal. It is as it is and then he looks at it with a smile of affectionate detachment.

Q: He may be detached from his own suffering, but

vissza.

K: Nincs teremtő? Nem volt benne a világ *Brahma* elméjében, mielőtt megteremtette azt?

M: Mindaddig, amíg nem vagy az én állapotomban, lesznek Teremtőid, Megőrzőid és Pusztítóid, de amint elérsz hozzám, csak az Ént fogod ismerni, és mindenben magadat fogod látni.

K: Mégiscsak funkcionálsz.

M: Amikor szédülsz, úgy látod, hogy forog körülötted a világ. Szándékok és megvalósítások, cselekedetek és célok ideájától megszállott vagy, ezért látszólagosan funkcionálónak látsz engem. Valójában pedig, csak szemlélődök. Bármi történik, a színpadon történik. Öröm, szomorúság, élet és halál, ezek mind valóságosak a kötöttségben lévő ember számára; az én számomra mindezek a show részei, éppúgy valótlanok, mint a maga show.

Ugyanúgy észlelni vagyok képes a világot, mint te, de te benne lévőnek hiszed magad, én ellenben úgy látom, mint egy szivárványszínekben játszó cseppet a határtalan kiterjedésű tudatosságban.

K: Mindannyian megöregszünk. Az öregkor nem kellemes – mindenféle sajgások és fájdalmak, gyengeség, és a közelgő vég. Hogyan érzi magát egy *gnani* öreg emberként? Hogyan tekint belső énje saját szenilitására?

M: Ahogy öregszik, úgy lesz egyre jobban és jobban boldog és békés. Elvégre haza készül. Mint egy utazó, aki céljához közeledve összeszedi a csomagokat, sajnálat nélkül elhagyja a vonatot.

K: Itt valamilyen ellentmondás van, bizonyára. Azt hallottuk, hogy a *gnani* túl van minden változáson. Boldogsága nem növekszik, és nem csökken. Hogyan nőhetne a boldogsága azért mert öregszik, dacára testi gyengeségének, stb.?

M: Nincs semmiféle ellentmondás. A sors gombolyagja a végéhez közeledik – az elme boldog. A testi létezés köde oszlóban van – a test terhe napról napra csökken.

K: Tegyük fel, hogy a *gnani* megbetegszik. Elkapott valamilyen influenzát, összes ízülete fáj, és lángol. Mi most az elméjének az állapota?

M: Minden benyomást tökéletes lelki nyugalommal szemlél. Nincs benne iránta sem vágy, sem elutasítás. Van, ahogy van, és a szerető elkülönültség mosolyával szemléli.

K: Lehet, hogy elkülönült a saját szenvedésétől, de

still it is there.

M: It is there, but it does not matter. Whatever state I am in, I see it as a state of mind to be accepted as it is.

Q: Pain is pain. You experience it all the same.

M: He who experiences the body, experiences its pains and pleasures. I am neither the body, nor the experiencer of the body.

Q: Let us say you are twenty-five years old. Your marriage is arranged and performed, and the household duties crowd upon you. How would you feel?

M: Just as I feel now. You keep on insisting that my inner state is moulded by outer events. It is just not so. Whatever happens, I remain. At the root of my being is pure awareness, a speck of intense light. This speck, by its very nature, radiates and creates pictures in space and events in time -- effortlessly and spontaneously. As long as it is merely aware there are no problems. But when the discriminative mind comes into being and creates distinctions, pleasure and pain arise. During sleep the mind is in abeyance and so are pain and pleasure. The process of creation continues, but no notice is taken. The mind is a form of consciousness, and consciousness is an aspect of life. Life creates everything but the Supreme is beyond all.

Q: The Supreme is the master and consciousness -- his servant.

M: The master is in consciousness, not beyond it. In terms of consciousness the Supreme is both creation and dissolution, concretion and abstraction, the focal and the universal. It is also neither. Words do not reach there, nor mind.

Q: The *gnani* seems to be a very lonely being, all by himself.

M: He is alone, but he is all. He is not even a being. He is the beingness of all beings. Not even that. No words apply. He is what he is, the ground from which all grows.

Q: Are you not afraid to die?

M: I shall tell you how my Guru's Guru died. After announcing that his end was nearing, he stopped eating, without changing the routine of his daily life.

azért az ott van.

M: Ott van, de nem számít. Bármilyen állapotban vagyok, azt úgy tekintem, mint az elme egy állapotát, amit úgy fogadok el, ahogy van.

K: A fájdalom az fájdalom. Mégiscsak átéled.

M: Aki tapasztalja a testet, tapasztalja annak fájdalmát és élvezetét. Én sem a test, sem a test tapasztalója nem vagyok.

K: Tegyük fel, hogy huszonöt éves vagy. Házasságod rendezett és működő, és házastársi kötelességeidben akadályoztatva vagy. Hogy éreznéd magad?

M: Épp ahogy most érzem magam. Te továbbra is azt bizonygatod, hogy a belső állapotomat külső események formálják. Ez éppen, hogy nem így van. Bármi történik, én ugyanaz maradok. A létem a tiszta tudatosságból gyökerezik, az intenzív fény szikrája. Ez a szikra, valódi természeténél fogva, képeket hoz létre és sugároz a térben, és eseményeket az időben – erőfeszítés nélkül, és spontán. Amíg az tudatosság csupán, addig nincsenek problémák. De amikor megszületik a megkülönböztető elme, és különbségeket hoz létre, élvezet és fájdalom keletkezik. Alváskor az elme hatályon kívül van, így a fájdalom és az élvezet is. A teremtés folyamata folytatódik, de nem kerül tudomásul vételre. Az elme a tudatosságnak egy formája, és a tudatosság az életnek egy aspektusa. Az élet hoz létre mindent, de a Legfelsőbb mindenek felett áll.

K: A Legfelsőbb a mester, és a tudatosság – a szolgája.

M: A mester a tudatosságban van, nem a felett. A tudatosság kifejezésmódjával a Legfelsőbb azonos mind a teremtéssel, mind a felbomlással, mind a konkretziálással, mind az absztrakcióval, mind a fokálissal, mind az univerzálissal. Ugyanakkor egyikkel sem. A szavak nem érnek el odáig, sem az elme.

K: A *gnani* egy nagyon magányos lénynek tűnik, mint aki teljesen egyedül van.

M: Egyedül van, de ő minden. Még csak nem is lény. Ő minden lény létezése. De még az sem. A szavak itt alkalmatlanok. Ő az ami, a talaj, amiből minden kinő.

K: Nem félsz a haláltól?

M: Elmesélem, hogyan halt meg a Gurum Guruja. A bejelentés után, hogy életét hamarosan befejezi, abbahagyta az evést, anélkül, hogy napi életének

On the eleventh day, at prayer time he was singing and clapping vigorously and suddenly died. Just like that, between two movements, like a blown out candle. Everybody dies as he lives. I am not afraid of death, because I am not afraid of life. I live a happy life and shall die a happy death. Misery is to be born, not to die. All depends how you look at it.

gyakorlatán változtatott volna. A tizenegyedik napon, az imádkozás során erőteljesen énekelt és tapsolt, majd hirtelen meghalt. Csak így, két mozdulat között, mint amikor elfújnak egy gyertyát. Mindenki úgy hal meg, ahogy él. Nem félek a haláltól, mert nem félek az élettől. Boldog életet élek, és boldogan fogok meghalni. A megszületés a szenvedés, nem a halál. Minden attól függ, hogyan tekintesz rá.

Q: There can be no evidence of your state. All I know about it is what you say. All I see is a very interesting old man.

K: Semmi látható jele az állapotodnak. Csak annyit tudok róla, amennyit elmondasz. Csupán egy nagyon érdekes öreg embert látok.

M: You are the interesting old man, not me. I was never born. How can I grow old? What I appear to be to you exists only in your mind. I am not concerned with it.

M: Te vagy az érdekes öregember, nem én. Én sohasem születtem. Hogyan öregedhetnék meg? Az, aminek számodra látszom, csak a te elmédben létezik. Nekem nincs közöm hozzá.

Q: Even as a dream you are a most unusual dream.

K: Még álomnak is nagyon szokatlan álom vagy.

M: I am a dream that can wake you up. You will have the proof of it in your very waking up.

M: Én egy olyan álom vagyok, amely felébreszthet téged. Látni fogod a bizonyítékát, mikor felébredsz.

Q: Imagine, news reach you that I have died. Somebody tells you: 'You know so-and-so? He died'. What would be your reaction?

K: Képzeld el, hogy hírt kapsz a halálomról. Valaki közli veled: ’ismered ezt-és-ezt? Meghalt.’ Mi lenne a reakciód?

M: I would be very happy to have you back home. Really glad to see you out of this foolishness.

M: Nagyon boldog lennék, hogy hazaérkeztél. Boldog vagyok, hogy látlak ez után az ostobaság után.

Q: Which foolishness?

K: Milyen ostobaság után?

M: Of thinking that you were born and will die, that you are a body displaying a mind and all such nonsense. In my world nobody is born and nobody dies. Some people go on a journey and come back, some never leave. What difference does it make since they travel in dream lands, each wrapped up in his own dream. Only the waking up is important. It is enough to know the 'I am' as reality and also love.

M: Hogy azt gondolod, hogy születtél, és meg fogsz halni, hogy te egy elmét megjelenítő test vagy, és hasonló ostobaságok. Az én világomban senki nem születik és senki nem hal meg. Vannak, akik útnak indulnak, és visszajönnek, vannak, akik soha nem mennek el. Ami a különbség, hogy álom országokba utaznak, mindegyik a saját álmába merül. Csak a felébredés fontos. Elég csak az ’én vagyok’-ot realitásnak tudni, és a szeretetet.

Q: My approach is not so absolute, hence my question. Throughout the West people are in search of something real. They turn to science, which tells them a lot about matter, a little about the mind and nothing about the nature and purpose of consciousness. To them reality is objective, outside the observable and describable, directly or by inference; about the subjective aspect of reality they know nothing. It is extremely important to let them know that there is reality and it is to be found in the freedom of consciousness from matter and its limitations and distortions. Most of the people in the world just do not know that there is reality which can be found and experienced in consciousness. It seems very important that they should hear the good news from somebody who has actually experienced. Such witnesses have always existed and their

K: Az én álláspontom nem ennyire abszolút, ezért volt a kérdésem. Nyugat szerte az emberek állandóan valami valóságosat keresnek. A tudományhoz fordulnak, amely sokat mond nekik az anyagról, keveset az elméről, és semmit sem a tudatosság természetéről, és céljáról. Számukra a valóság objektív, a közvetlen, vagy következtetés útján történő megfigyelhetőségen, és leírhatóságon kívül álló; a valóság szubjektív aspektusáról semmit sem tudnak. Rendkívül fontos lenne a tudomásukra hozni, hogy a valóság a tudatosságnak az anyagtól és annak korlátaitól, torzulásaitól való függetlenségben keresendő. A legtöbb ember a világon alig tud arról, hogy a valóság a tudatosságban található, és ott tapasztalható. Nagyon fontosnak tűnik, hogy hallják a jó hírt valakitől, aki ténylegesen tapasztalattal bír. Ilyen

testimony is precious.

M: Of course. The gospel of self-realisation, once heard, will never be forgotten. Like a seed left in the ground, it will wait for the right season and sprout and grow into a mighty tree.

tanúk mindig léteztek, és az ő tanúságuk rendkívül értékes.

M: Természetesen. Ha egyszer is hallottad az önmegvalósítás evangéliumát, soha nem felejted el. Miként a földbe került mag, várni fog a jó évszakra, kicsírázik, és hatalmas fává növekszik.

41. Develop the Witness Attitude

Questioner: What is the daily and hourly state of mind of a realised man? How does he see, hear, eat, drink, wake and sleep, work and rest? What proof is there of his state as different from ours? Apart from the verbal testimony of the so-called realised people, is there no way of verifying their state objectively. Are there not some observable differences in their physiological and nervous responses, in their metabolism, or brain waves, or in their psychosomatic structure?

Maharaj: You may find differences, or you may not. All depends on your capacity of observation. The objective differences are however, the least important. What matters is their outlook, their attitude, which is that of total detachment, aloofness, standing apart.

Q: Does not a *gnani* feel sorrow when his child dies, does he not suffer?

M: He suffers with those who suffer. The event itself is of little importance, but he is full of compassion for the suffering being, whether alive or dead, in the body or out of it. After all, love and compassion are his very nature. He is one with all that lives and love is that oneness in action.

Q: People are very much afraid of death.

M: The *gnani* is afraid of nothing. But he pities the man who is afraid. After all to be born, to live and to die is natural. To be afraid is not. To the event, of course, attention is given.

Q: Imagine you are ill -- high fever, aches, shivers. The doctor tells you the condition is serious, there are only a few days to live. What would be your first reaction?

M: No reaction. As it is natural for the incense stick to burn out, so it is natural for the body to die. Really, it is a matter of very little importance. What matters is that I am neither the body nor the mind. *I am*.

Q: Your family will be desperate, of course. What

41. A tanúság attitűd kifejlesztése

Kérdező: Mi a minden napi és -órábani állapota a megvalósult embernek? Hogyan lát, hall, eszik, iszik, ébred és alszik, dolgozik és pihen? Mi a bizonyíték, hogy az ő állapota más, mint a mienk? Az úgynevezett megvalósult emberek verbális tanúságtételén kívül nincs módszer az állapotuk objektív módon való ellenőrzésére. Nincs semmilyen észlelhető különbség fiziológiai és idegrendszeri reakcióikban, anyagcseréjükben, vagy pszichoszomatikus struktúrájukban?

Maharaj: Lehet, hogy találsz különbségeket, lehet, hogy nem. Minden a megfigyelőképességedtől függ. Az objektív különbségek azonban kevésbé fontosak. Ami számít, az a szemléletmódjuk, attitűdjük, amely a totális elfogulatlanság, közömbösség, távol állás.

K: Nem érez egy *gnani* szomorúságot, amikor a gyermeke meghal, nem szenved ilyenkor?

M: Együtt szenved a szenvedőkkel. Az esemény maga kis jelentőséggel bír, de teljes részvétet érez a szenvedő lény iránt, legyen az élő, vagy holt, testben lévő, vagy azon kívüli. Tulajdonképpen a szeretet és együttérzés neki valóságos természete. Mindennel egy, ami él, és a szeretet azonos módon benne van minden cselekedetében.

K: Az emberek nagyon félnek a haláltól.

M: A *gnani* nem fél semmitől. De szánja azokat, akik félnek. Hiszen születni, élni és meghalni természetes dolgok. Félni nem az. Az eseményekre, természetesen, oda kell figyelni.

K: Képzeld el, hogy beteg vagy – magas láz, fájdalmak, reszketés. Az orvos szerint az állapotod súlyos, már csak néhány napod van. Mi lenne az első reakciód?

M: Nem lenne semmiféle reakcióm. Ahogy egy füstölő pálcika esetében természetes, hogy elég, úgy egy test esetén is természetes, hogy meghal. Valójában, ez a dolog nagyon kevéssé fontos. Ami számít az az, hogy sem a test, sem az elme nem én vagyok. *Én vagyok.*

K: A családod kétségbeesett lenne, persze. Mit

would you tell them?

M: The usual stuff: fear not, life goes on, God will protect you, we shall be soon together again and so on. But to me the entire commotion is meaningless, for I am not the entity that imagines itself alive or dead. I am neither born nor can I die. I have nothing to remember or to forget.

Q: What about the prayers for the dead?

M: By all means pray for the dead. It pleases them very much. They are flattered. The *gnani* does not need your prayers. He is himself the answer to your prayers.

Q: How does the *gnani* fare after death?

M: The *gnani* is dead already. Do you expect him to die again?

Q: Surely, the dissolution of the body is an important event even to a *gnani*.

M: There are no important events for a *gnani*, except when somebody reaches the highest goal. Then only his heart rejoices. All else is of no concern. The entire universe is his body, all life is his life. As in a city of lights, when one bulb burns out, it does not affect the network, so the death of a body does not affect the whole.

Q: The particular may not matter to the whole, but it does matter to the particular. The whole is an abstraction, the particular, the concrete, is real.

M: That is what you say. To me it may be the other way -- the whole is real, the part comes and goes. The particular is born and reborn, changing name and shape, the *gnani* is the Changeless Reality, which makes the changeful possible. But he cannot give you the conviction. It must come with your own experience. With me all is one, all is equal.

Q: Are sin and virtue one and the same?

M: These are all man-made values. What are they to me? What ends in happiness is virtue, what ends in sorrow is sin. Both are states of mind. Mine is not a State of mind.

Q: We are like the blind people at a loss to understand what does it mean to see.

M: You can put it as you like.

mondanál nekik?

M: A szokásos szöveget: nem kell félni, az élet megy tovább, Isten megoltalmaz téged, hamarosan újra együtt leszünk, stb. De számomra ez az egész hűhó értelmetlen, mert én nem az az entitás vagyok, amely élőnek képzeli magát, vagy halottnak. Én nem születtem, és nem meghalni sem tudok. Nincs emlékezni, vagy felejteni valóm.

K: Mi a helyzet a haldoklóért mondott imádsággal?

M: Imádkozz a halottért, természetesen. Nagy örömet okozol nekik vele. Hízelgő számukra. A *gnani* nem igényli az imáidat. Ő maga a válasz az imáidra.

K: Mi történik a *gnani*val a halála után?

M: A *gnani* már halott. Azt várod, hogy ismét meghaljon?

K: Bizonyára, a test megsemmisülése még egy *gnani*nak is fontos esemény.

M: Egy *gnani* számára nincsenek fontos események, kivéve, mikor eléri valaki a legmagasztosabb célt. Akkor csak a szíve örvendezik. Minden más tekintetben érintetlen marad. Az egész univerzum az ő teste, minden élet az ő élete. Ahogy a városi világítás esetén, ha az egyik égő kiég, az nincs hatással az egész hálózatra, ugyanígy egy testnek a halála sincs hatással az egészre.

K: Az egyén nem számít az egésznek, de az számít az egyénnek. Az egész az egy absztrakció, az egyén, a konkrét pedig valóság.

M: Ezt te mondod. Számomra ez csak a másik módon lehetséges – az egész a valóság, a rész megjelenik, és eltűnik. Az egyén születik és újraszületik, nevet és formát változtatva, a *gnani* a változó lehetőséget teremtő Változatlan Valóság. De ő nem adhatja meg számodra a meggyőződést. Annak a saját tapasztalásod alapján kell jönnie. Velem minden egy, minden azonos.

K: Bűn és erény ugyanazok?

M: Ezek mind ember alkotta értékek. Mik jelentenek számomra? Aminek boldogság a vége az erény, aminek szomorúság az bűn. Mindkettő az elme állapota. Nekem nincs elme Állapotom.

K: Olyanok vagyunk, mint a vakok, akik képtelenek megérteni, hogy mit jelent látni.

M: Fogalmazhatsz, ahogy akarsz.

Q: Is the practice of silence as a *sadhana* effective?

M: Anything you do for the sake of enlightenment takes you nearer. Anything you do without remembering enlightenment puts you off. But why complicate? Just know that you are above and beyond all things and thoughts. What you want to be, you are it already. Just keep it in mind.

Q: I hear you saying it, but I cannot believe.

M: I was in the same position myself. But I trusted my Guru and he proved right. Trust me, if you can. Keep in mind what I tell you: desire nothing, for you lack nothing. The very seeking prevents you from finding.

Q: You seem to be so very indifferent to everything.

M: I am not indifferent, I am impartial. I give no preference to the me and the mine. A basket of earth and a basket of jewels are both unwanted. Life and death are all the same to me.

Q: Impartiality makes you indifferent.

M: On the contrary, compassion and love are my very core. Void of all predilections, I am free to love.

Q: Buddha said that the idea of enlightenment is extremely important. Most people go through their lives not even knowing that there is such a thing as enlightenment, leave alone the striving for it. Once they have heard of it, a seed was sown which cannot die. Therefore, he would send his *bhikhus* to preach ceaselessly for eight months every year.

M: 'One can give food, clothes, shelter, knowledge, affection, but the highest gift is the gospel of enlightenment', my Guru used to say. You are right, enlightenment is the highest good. Once you have it, nobody can take it away from you.

Q: If you would talk like this in the West, people would take you for mad.

M: Of course, they would. To the ignorant all that they can not understand is madness. What of it? Let them be as they are. I am as I am, for no merit of mine and they are as they are, for no fault of theirs. The Supreme Reality manifests itself in innumerable ways. Infinite in number are its names and shapes. All arise, all merge in the same ocean, the source of all is one. Looking for causes and results is but the

K: A csend gyakorlata hatékony *sadhana?*

M: Amit a megvilágosodás érdekében teszel, legyen az bármi, közelebb visz. Amit a megvilágosodás emlékezete nélkül teszel, legyen az bármi, késleltet. De miért komplikálod? Csak tudd, hogy fölötte és túl vagy minden dolognak és gondolatnak. Ami lenni akarsz, már az vagy. Csak tartsd észben.

K: Hallom, amit mondasz, de nem tudom elhinni.

M: Ugyanebben a helyzetben voltam én magam is. De megbíztam Gurumban, és ő bebizonyította az igazságot. Bízz bennem, ha tudsz. Tartsd észben, amit mondok neked: ne vágyj semmire, mert nem szenvedsz hiányt semmiben. Valójában a keresés akadályoz abban, hogy találj.

K: Nagyon közömbösnek látszol mindennel szemben.

M: Nem közömbös, hanem pártatlan vagyok. Nem részesítem előnyben az ént és az enyémet. Egy kosár föld és egy kosár gyémánt, egyaránt nemkívánatosak. Az élet és a halál azonosak számomra.

K: A pártatlanság közömbössé tesz.

M: Ellenkezőleg, valódi lényegem a részvét és a szeretet. Minden részrehajlástól mentesen, szabad vagyok szeretni.

K: Buddha mondta, hogy a megvilágosodás ideája rendkívül fontos. A legtöbb ember úgy éli le az életét, hogy még csak nem is tudja, hogy létezik olyan, hogy megvilágosodás, nemhogy az elérésére törekedne. Mihelyst tudomást szereznek róla, egy mag kerül elvetésre, amely halhatatlan. Ezért küldené *bhikus*át, hogy nyolc hónapon át szüntelenül imádkozzon, minden évben.

M: ’Az ember képes arra, hogy ételt, ruhát, fedelet, tudást, szeretet adjon, de a legnagyobb ajándék a megvilágosodás evangéliuma’, szokta volt mondani a Gurum. Igazad van, a megvilágosodás a legfelsőbb jó. Amint rendelkezel vele, senki nem tudja azt elvenni tőled.

K: Ha nyugaton így beszélnél, az emberek őrültnek tartanának.

M: Persze, azt tennék. A tudatlan számára minden őrültség, amit nem ért. Hát aztán? Legyenek azok, amik. Én vagyok, ami vagyok, mert nem az én érdemem, és ők azok amik, mert nem az ő hibájuk. A Legfelsőbb Valóság megszámlálhatatlan módon nyilvánítja meg magát. Neveinek és formáinak száma végtelen. Ugyanabban az óceánban keletkezik minden, merül el minden, mindennek a

pastime of the mind. What *is*, is lovable. Love is not a result, it is the very ground of being. Wherever you go, you will find being, consciousness and love. Why and what for make preferences?

forrása egy. Az okok és a következmények keresése csak az elme időtöltése. Ami *van,* szeretetreméltó. A szeretet nem eredmény, hanem a lét valódi alapja. Bárhová mész, létet, tudatosságot és szeretet találsz. Miért, és mi célból kedveznék?

Q: When by natural causes thousands and millions of lives are extinguished (as it happens in floods and earthquakes), I do not grieve. But when one man dies at the hand of man, I grieve extremely. The inevitable has its own majesty, but killing is avoidable and, therefore, ugly and altogether horrible.

K: Amikor ezrek, és milliók élete természeti okok miatt kerül kioltásra (ahogy árvíz és földrengés idején), nem bánkódom. De amikor az egyik ember a másiknak a kezétől hal meg, az rendkívül elszomorít. Az elkerülhetetlennek megvan a maga méltósága, de a gyilkosság elkerülhető, ezért csúf és végképp borzalmas.

M: All happens as it happens. Calamities, whether natural or man-made, happen, and there is no need to feel horrified.

M: Történik minden, ahogy történik. A csapások, legyenek azok természetiek, vagy mesterségesek, megtörténnek, és nem kell rémületet érezni.

Q: How can anything be without cause?

K: Hogyan létezhetne bármi, anélkül, hogy oka lenne?

M: In every event the entire universe is reflected. The ultimate cause is untraceable. The very idea of causation is only a way of thinking and speaking. We cannot imagine, uncaused emergence. This, however, does not prove the existence of causation.

M: Minden eseményben az egész univerzum tükröződik. A végső ok kinyomozhatatlan. Az okozatiság valójában csak egyfajta gondolkodási és beszéd mód. Nem tudjuk elképzelni, hogy valami önmagától keletkezzék. Ez azonban nem bizonyítja az okozatiság fennállását.

Q: Nature is mindless, hence irresponsible. But man has a mind. Why is it so perverse?

K: A természet értelem nélküli, ennél fogva felelőtlen. De az ember elmével rendelkezik. Az miért olyan romlott?

M: The causes of perversity are also natural -- heredity, environment and so on. You are too quick to condemn. Do not worry about others. Deal with your own mind first. When you realise that your mind too is a part of nature, the duality will cease.

M: A romlottság oka szintén természetiek – öröklés, környezet, stb. Túl gyorsan ítélsz. Ne aggódj mások miatt. Foglakozz saját elméddel először. Amikor felismered, hogy elméd szintén a természet része, a dualitás megszűnik.

Q: There is some mystery in it which I cannot fathom. How can the mind be a part of nature?

K: Valami olyan rejtély van ebben, aminek nem tudok a mélyére hatolni. Hogyan lehetne az elme a természet része?

M: Because nature is in the mind; without the mind where is nature?

M: Mivelhogy a természet az elmében van; az elme nélkül hogy lehetne természet?

Q: If nature is in the mind and the mind is my own, I should be able to control nature, which is not really the case. Forces beyond my control determine my behaviour.

K: Ha a természet az elmében van, és az elme az én sajátom, akkor rendelkeznem kellene a természet ellenőrzésének képességével, ami nem igazán fordul elő. Ellenőrzésemet meghaladó erők határozzák meg a viselkedésemet.

M: Develop the witness attitude and you will find in your own experience that detachment brings control. The state of witnessing is full of power, there is nothing passive about it.

M: Fejleszd a tanúság attitűdjét, és látni fogod saját tapasztalatod alapján, hogy a pártatlanság elvezet az ellenőrzéshez. A tanúság állapota erővel teli, vele kapcsolatban semmi nem passzív.

42. Reality can not be Expressed

Questioner: I have noticed a new self emerging in me, independent of the old self. They somehow co-

42. A valóság nem fejeződhet ki

Kérdező: Észre vettem, hogy egy új én keletkezik bennem, amely független a régi éntől. És ezek

exist. The old self goes on its habitual ways; the new lets the old be, but does not identify itself with it.

valahogy együttműködnek. A régi én a maga szokásos módján működik; az új engedi, hadd legyen a régi, de nem azonosítja magát vele.

Maharaj: What is the main difference between the old self and the new?

Maharaj: Mi a legfontosabb különbség a régi és az új én között?

Q: The old self wants everything defined and explained. It wants things to fit each other verbally. The new does not care for verbal explanations -- it accepts things as they are and does not seek to relate them to things remembered.

K: A régi mindent definiálni akar, és meg akar magyarázni. Az dolgokat verbálisan akarja megfeleltetni egymásnak. Az új nem törődik verbális magyarázatokkal – elfogadja a dolgokat, ahogy azok vannak, és nem keres összefüggést az ismert dolgokkal.

M: Are you fully and constantly aware of the difference between the habitual and the spiritual? What is the attitude of the new self to the old?

M: Teljesen és állandóan tudatában vagy a szokásos és a spirituális közötti különbségnek? Hogy viselkedik az új én a régivel?

Q: The new just looks at the old. It is neither friendly nor inimical. It just accepts the old self along with everything else. It does not deny its being, but does not accept its value and validity.

K: Az új csak szemléli a régit. Se nem barátságosan, se nem ellenségesen. Csak elfogadja a régi ént, mint ahogy minden mást is. Nem tagadja létét, de értékét és érvényességét nem fogadja el.

M: The new is the total denial of the old. The permissive new is not really new. It is but a new attitude of the old. The really new obliterates the old completely. The two cannot be together. Is there a process of self-denudation, a constant refusal to accept the old ideas and values, or is there just a mutual tolerance? What is their relation?

M: Az új a totális tagadása a réginek. A megengedő új valójában nem új. Csak a réginek egy új attitűdje. A valóban új teljesen kiirtja a régit. A kettő nem létezhet együtt. Önleépítő folyamatnak, a régi ideák és értékek elfogadása folytonos megtagadásának tapasztalod, vagy csupán egy kölcsönös toleranciáról van szó? Milyen a viszonyuk?

Q: There is no particular relation. They co-exist.

K: Nincsenek semmilyen kapcsolatban. Együtt léteznek.

M: When you talk of the old self and new, whom do you have in mind? As there is continuity in memory between the two, each remembering the other, how can you speak of two selves?

M: Amikor régi és új énről beszélsz, kire gondolsz? Mivel a memóriában kontinuitás van a kettő között, mindegyik emlékszik a másikra, hogy beszélhetsz két énről?

Q: One is a slave to habits, the other is not. One conceptualises, the other is free from all ideas.

K: Az egyik alá van rendelve a szokásoknak, a másik nem. Az egyik fogalmakat alkot, a másik minden ideától mentes.

M: Why two selves? Between the bound and the free there can be no relationship. The very fact of co-existence proves their basic unity. There is but one self -- it is always *now*. What you call the other self -- old or new -- is but a modality, another aspect of the one self. The self is single. You are that self and you have ideas of what you have been or will be. But an idea is not the self. Just now, as you are sitting in front of me, which self are you? The old or the new?

M: Miért beszélsz két énről? A kötött és a kötetlen között nem létezhet kapcsolat. Együttműködésüknek a puszta ténye bizonyítja alapvető egységüket. Csak egy én van – ami mindig *most* van. Amit a másik – régi vagy új – énnek nevezel, az az egyetlen énnek egy másik aspektusa. Egyetlen én van. Te vagy az az én, és neked vannak arról ideáid, hogy mi voltál, vagy leszel. De egy idea az nem az én. Éppen most, ahogy itt ülsz előttem, melyik én vagy? A régi vagy az új?

Q: The two are in conflict.

K: Küzdenek egymással.

M: How can there be conflict between what is and what is not? Conflict is the characteristic of the old. When the new emerges the old is no longer. You cannot speak of the new and the conflict in the same

M: Hogyan lehetne küzdelem létező és nem létező között? A küzdelem a régi sajátossága. Amikor az új megjelenik, a régi nincs többé. Nem beszélhetsz az újról, s ugyanakkor küzdelemről. Még az új énre

breath. Even the effort of striving for the new self is of the old. Wherever there is conflict, effort, struggle, striving, longing for a change, the new is not. To what extent are you free from the habitual tendency to create and perpetuate conflicts?

Q: I cannot say that I am now a different man. But I did discover new things about myself, states so unlike what I knew before that I feel justified in calling them new.

M: The old self is your own self. The state which sprouts suddenly and without cause, carries no stain of self; you may call it 'god'. What is seedless and rootless, what does not sprout and grow, flower and fruit, what comes into being suddenly and in full glory, mysteriously and marvellously, you may call that 'god'. It is entirely unexpected yet inevitable, infinitely familiar yet most surprising, beyond all hope yet absolutely certain. Because it is without cause, it is without hindrance. It obeys one law only; the law of freedom. Anything that implies a continuity, a sequence, a passing from stage to stage cannot be the real. There is no progress in reality, it is final, perfect, unrelated.

Q: How can I bring it about?

M: You can do nothing to bring it about, but you can avoid creating obstacles. Watch your mind, how it comes into being, how it operates. As you watch your mind, you discover your self as the watcher. When you stand motionless, only watching, you discover your self as the light behind the watcher. The source of light is dark, unknown is the source of knowledge. That source alone is. Go back to that source and abide there. It is not in the sky nor in the all-pervading ether. God is all that is great and wonderful; I am nothing, have nothing, can do nothing. Yet all comes out of me -- the source is me; the root, the origin is me.

When reality explodes in you, you may call it experience of God. Or, rather, it is God experiencing you. God knows you when you know yourself. Reality is not the result of a process; it is an explosion. It is definitely beyond the mind, but all you can do is to know your mind well. Not that the mind will help you, but by knowing your mind you may avoid your mind disabling you. You have to be very alert, or else your mind will play false with you. It is like watching a thief -- not that you expect anything from a thief, but you do not want to be robbed. In the same way you give a lot of attention to the mind without expecting anything from it.

törekvés erőfeszítése is a régié. Ahol küzdelem, erőfeszítés, harc, törekvés, változás utáni vágyódás van, ott nincs jelen az új. Mennyire vagy mentes a konfliktusok létrehozásának és fenntartásának szokásos tendenciájától?

K: Nem tudom azt mondani, hogy most más ember vagyok. De új dolgokat fedeztem fel magamról, állapotokat, amelyek nem hasonlítanak az ezelőtt ismertekre, tehát érzésem szerint jogosan nevezem őket újnak.

M: A régi én a te saját éned. A hirtelen, és ok nélkül kicsírázó állapotot, amely nem viseli az én szennyét, nevezheted 'istennek'. Ami mag- és gyökér nélküli, ami nem csírázik, és nem növekszik, nem virágzik és nincs gyümölcse, ami hirtelen születik és teljes ragyogásában, rejtelmes és csodálatos módon, azt nevezheted 'istennek'. Ez teljesen váratlan, mégis szükségszerű, végtelenül ismerős, mégis a legmeglepőbb, minden remény fölött álló, mégis abszolút bizonyos. Mivel ok nélküli, ezért akadályoztatástól mentes. Egyetlen törvénynek engedelmeskedik csak, a szabadság törvényének. Semmi olyan, amelyet kontinuitás, sorrendiség, állapotok váltakozása jellemez, nem lehet valódi. A valóságban nincs fejlődés, az végleges, tökéletes, független.

K: Hogyan valósíthatom meg?

M: Semmit sem tehetsz a megvalósításáért, de el tudod kerülni, hogy akadályokat hozz létre. Figyeld elmédet, a létrejöttének, a működésének a módját. Elméd figyelése során énedet ismered fel a figyelőben. Amikor mozdulatlanságban tartózkodsz, figyelve csupán, énedet a figyelő mögötti fényként fedezed fel. A fényforrás sötét, ismeretlen a tudás forrása. Egyedül az a forrás. Menj vissza ahhoz a forráshoz, és időzz ott. A forrás nem a mennyben van, sem a mindent átható éterben. Isten minden, ami hatalmas és csodálatos; én semmi nem vagyok, nincs semmim, nem tudok tenni semmit. Mégis belőlem ered minden – én vagyok a forrás; én vagyok az eredet, a kezdet.

Azt, amikor a valóság felrobban benned, nevezheted Isten megtapasztalásának. Vagy még inkább, ez a téged tapasztaló Isten. Isten akkor ismer téged, amikor te ismered magadat. A valóság nem egy folyamat eredménye, az egy robbanás. Kétségtelen, hogy az elmén túl van, de te mindössze annyit tehetsz, hogy elmédet jól megismered. Nem mintha az elme segítségedre lehetne, de megismerésével elkerülheted, hogy megbénítson téged. Nagyon ébernek kell lenned, különben elárul téged. Ez olyan, mint tolvajt figyelni – nem azért, mert vársz valamit tőle, hanem mert nem akarod, hogy kifosszon. Hasonló módon szentelj teljes figyelmet az elmének, anélkül, hogy várnál tőle bármit.

Or, take another example. We wake and we sleep. After a day's work sleep comes. Now, do I go to sleep or does inadvertence -- characteristic of the sleeping state -- come to me? In other words -- we are awake because we are asleep. We do not wake up into a really waking state. In the waking state the world emerges due to ignorance and takes one into a waking-dream state. Both sleep and waking are misnomers. We are only dreaming. True waking and true sleeping only the gnani knows. We dream that we are awake, we dream that we are asleep. The three states are only varieties of the dream state. Treating everything as a dream liberates. As long as you give reality to dreams, you are their slave. By imagining that you are born as so-and-so, you become a slave to the so-and-so. The essence of slavery is to imagine yourself to be a process, to have past and future, to have history. In fact, we have no history, we are not a process, we do not develop, nor decay; also see all as a dream and stay out of it.

Vagy, egy másik példa. Ébren vagyunk és alszunk. A napi munka után alvás jön. Na most elalszom, vagy pedig – az alvó állapot jellemzőjeként – elnyom a figyelmetlenség? Más szóval – azért ébredünk fel, mert alszunk. Nem egy valóban felébredt állapotba ébredünk fel. Az éber állapotban a világ, a tudatlanság miatt megjelenik, és az embert éber-álom állapotba viszi. Mind az alvás, mind az ébrenlét téves elnevezés. Mi csak álmodunk. Az igazi ébrenlétet, és az igazi alvást csak a *gnani* ismeri. Álmodjuk azt, hogy ébren vagyunk, és álmodjuk azt, hogy alszunk. A három állapot csak az álom állapotának a változatai. Ha mindent álomként fogsz fel, az megszabadít. Amíg valóságnak tekinted az álmokat, a rabszolgájuk vagy. Azon elképzelés által, hogy X.Y.-ként születtél, rabszolgája lettél az X.Y.-nak. A rabszolgaság lényege, hogy önmagadat egy múlttal és jövővel, történettel rendelkező folyamatnak képzeled. Valójában nincs történetünk, nem vagyunk folyamat, nem fejlődünk, és nem is hanyatlunk; mindezt szintén lásd álomnak, és maradj rajta kívül.

Q: What benefit do I derive from listening to you?

K: Mi előnyöm származik abból, hogy téged hallgatlak?

M: I am calling you back to yourself. All I ask you is to look at yourself, towards yourself, into yourself.

M: Én visszahívlak magadhoz. Mindössze annyit kérek tőled, hogy tekints magadra, magad felé, magadba.

Q: To what purpose?

K: Milyen célból?

M: You live, you feel, you think. By giving attention to your living, feeling and thinking, you free yourself from them and go beyond them. Your personality dissolves and only the witness remains. Then you go beyond the witness. Do not ask how it happens. Just search within yourself.

M: Élsz, érzel, gondolkodsz. Életed, érzéseid, gondolkodásod figyelésével megszabadítod magad tőlük, és meghaladod azokat. Személyiséged szertefoszlik, és csak a tanú marad. Azután haladd meg a tanút. Ne kérdezd, hogyan történik. Csak keress önmagadon belül.

Q: What makes the difference between the person and the witness?

K: Mi a különbség a személy és a tanú között?

M: Both are modes of consciousness. In one you desire and fear, in the other you are unaffected by pleasure and pain and are not ruffled by events. You let them come and go.

M: Mindkettő tudatossági mód. Az egyikben vágysz és félsz, a másikban érzéketlen vagy élvezet és fájdalom iránt, és nem zavarnak események. Hagyd őket megjelenni és eltűnni.

Q: How does one get established in the higher state, the state of pure witnessing?

K: Hogyan éri el az ember magasabb állapotot, a tiszta tanúság állapotát?

M: Consciousness does not shine by itself. It shines by a light beyond it. Having seen the dreamlike quality of consciousness, look for the light in which it appears, which gives it being. There is the content of consciousness as well as the awareness of it.

M: A tudatosság nem önmagától ragyog. A mögötte lévő fénytől ragyog. Látván a tudatosság álomszerű minőségét, keresd a fényt, amiben az megjelenik, amely létezést ad neki. Van a tudatosság tartalom, valamint a róla való tudomás.

Q: I know and I know that I know.

K: Tudom, és tudom, hogy tudom.

M: Quite so, provided the second knowledge is

M: Helyes, azzal a feltétellel, hogy a második tudás

unconditional and timeless. Forget the known, but remember that you are the knower. Don't be all the time immersed in your experiences. Remember that you are beyond the experience ever unborn and deathless. In remembering it, the quality of pure knowledge will emerge, the light of unconditional awareness.

kondicionálatlan és időtlen. Felejtsd el a tudást, de emlékezz rá, hogy te a tudó vagy. Ne légy folyton a tapasztalataidba merülve. Emlékezz, hogy te a tapasztalat felett álló vagy, aki soha nem született, és halhatatlan. Az erre való emlékezésben felszínre fog emelkedni a tiszta tudás minősége, a kondicionálatlan éber-tudatosság fénye.

Q: At what point does one experience reality?

K: Melyik ponton ismeri meg az ember a valóságot?

M: Experience is of change, it comes and goes. Reality is not an event, it cannot be experienced. It is not perceivable in the same way as an event is perceivable. If you wait for an event to take place, for the coming of reality, you will wait for ever, for reality neither comes nor goes. It is to be perceived, not expected. It is not to be prepared for and anticipated. But the very longing and search for reality is the movement, operation, action of reality. All you can do is to grasp the central point, that reality is not an event and does not happen and whatever happens, whatever comes and goes, is not reality. See the event as event only, the transient as transient, experience as mere experience and you have done all you can. Then you are vulnerable to reality, no longer armoured against it, as you were when you gave reality to events and experiences. But as soon as there is some like or dislike, you have drawn a screen.

M: A tapasztalás változás jellegű dolog, amely jön és eltávozik. A valóság nem valamiféle esemény, nem megtapasztalható. Nem észlelhető ugyanolyan módon, ahogy egy esemény észlelhető. Ha arra vársz, hogy majd egy esemény történik, hogy bekövetkezzék a valóság, akkor örökké várni fogsz, mert a valóság nem jön, és nem megy. Az egy észlelendő, nem pedig elvárandó dolog. Nem készíthető elő, mint valami olyan, ami előre látható. Csak a valóság valódi vágya, és keresése jelenti a valóság mozgását, működését, cselekvését. Mindössze annyit tehetsz, hogy megérted a központi lényeget, hogy a valóság nem esemény, és nem történés, és bármi, ami történik, bármi, ami jön és megy, az nem valóság. Lásd az eseményt puszta eseménynek, a mulandót mulandónak, a tapasztalatot puszta tapasztalatnak, és mindent megtettél, amit megtehetsz. Ekkor sebezhető vagy a valóság által, nem leszel többé páncélba borítva vele szemben, mint amilyen akkor voltál, mikor a valóságot még eseményeknek és tapasztatoknak tartottad. De amint megjelenik valamicske vonzalom vagy ellenszenv, a vetítővászon azonnal beszippant.

Q: Would you say that reality expresses itself in action rather than in knowledge? Or, is it a feeling of sorts?

K: Azt akarod mondani, hogy a valóság inkább cselekvésben fejezi ki magát, mint tudásban? Vagy valamiféle érzés?

M: Neither action, nor feeling, nor thought express reality. There is no such thing as an expression of reality. You are introducing a duality where there is none. Only reality *is*, there is nothing else. The three states of waking, dreaming and sleeping are not me and I am not in them. When I die, the world will say -- 'Oh, Maharaj is dead.' But to me these are words without content; they have no meaning. When the worship is done before the image of the Guru, all takes place as if he wakes and bathes and eats and rests, and goes for a stroll and returns, blesses all and goes to sleep. All is attended to in minutest details and yet there is a sense of unreality about it all. So is the case with me. All happens as it needs, yet nothing happens. I do what seems to be necessary, but at the same time I know that nothing is necessary, that life itself is only a make-belief.

M: Sem cselekvés, sem érzés, sem gondolat nem fejezi ki a valóságot. Nem létezik olyan dolog, ami a valóságot kifejezné. Dualitást vezetsz be oda, ahol az nincs. Csak valóság *van,* semmi más nincs. Az ébrenlét, álom és alvás három állapota nem vagyok én, és nem vagyok bennük. Amikor meghalok, a világ azt mondja majd – 'Ó, Maharaj halott.' De számomra ezek tartalom nélküli szavak; nincs jelentésük. A Guru képe előtti imádkozáskor minden úgy zajlik, mintha felébredne, és megfürdene, és enne és pihenne, sétálna kicsit, majd visszatérne, dicsőítené a mindenséget, és aludni térne. Mindenre a legapróbb részletekig kitér a figyelem, és mégis jelen van az érzés, hogy mindez valószerűtlen. Ez a helyzet velem. Csinálom, ami szükségesnek látszik, de ugyanakkor tudom, hogy semmi nem szükséges, hogy az élet csak látszat.

Q: Why then live at all? Why all this unnecessary coming and going, waking and sleeping, eating and digesting?

K: Minek akkor élni egyáltalán? Mire való ez az egész szükségtelen jövés-menés, felébredés és elalvás, evés és emésztés?

M: Nothing is done by me, everything just happens I do not expect, I do not plan, I just watch events happening, knowing them to be unreal.

M: Semmit nem én teszek, minden csak úgy megtörténik, és nem várok el, nem tervezek, én csak figyelem az események megtörténtét, tudván, hogy nem azok nem valódiak.

Q: Were you always like this from the first moment of enlightenment?

K: Mindig szeretted ezt, a megvilágosodás első pillanatától?

M: The three states rotate as usual -- there is waking and sleeping and waking again, but they do not happen to me. They just happen. To me nothing ever happens. There is something changeless, motionless, immovable, rocklike, unassailable; a solid mass of pure being-consciousness-bliss. I am never out of it. Nothing can take me out of it, no torture, no calamity.

M: A három állapot a megszokott módon váltakozik – ébrenlét és alvás, és ismét ébrenlét, de ezek nem velem történnek. Csak úgy megtörténnek. Velem soha semmi nem történik. Ez valami változatlan, mozdulatlan, mozdíthatatlan, kőszerű, megtámadhatatlan; a tiszta lét-tudatosság-boldogság tömör masszája. Soha nem jövök ki belőle. Semmi nem bírhat rá, hogy kijöjjek belőle, sem szenvedés, sem csapás.

Q: Yet, you are conscious.

K: De mégis tudatos vagy.

M: Yes and no. There is peace -- deep, immense, unshakeable. Events are registered in memory, but are of no importance. I am hardly aware of them.

M: Igen, és nem. Ez béke – mély, mérhetetlen, rendíthetetlen. Az események feljegyzésre kerülnek az emlékezetben, de nincs jelentőségük. Alig vagyok a tudatukban.

Q: If I understand you rightly, this state did not come by cultivation.

K: Ha jól értelek, ez az állapot nem gyakorlás által alakult ki.

M: There was no coming. It was so -- always. There was discovery and it was sudden. Just as at birth you discover the world suddenly, as suddenly I discovered my real being.

M: Nem alakult ki. Így volt – mindig. Felfedezés volt, és az hirtelen történt. Mint amikor születéskor hirtelen felfedezed a világot, olyan hirtelen fedeztem fel valódi létemet.

Q: Was it clouded over and your *sadhana* dissolved the mist? When your true state became clear to you, did it remain clear, or did it get obscured again? Is your condition permanent or intermittent?

K: Felhővel volt betakarva, és *sadhanád* eloszlatta a homályt? Amikor igazi állapotod tiszta lett számodra, tiszta is maradt, vagy ismét elhomályosodott? Állapotod tartós, vagy időszakos?

M: Absolutely steady. Whatever I may do, it stays like a rock -- motionless. Once you have awakened into reality, you stay in it. A child does not return to the womb. It is a simple state, smaller than the smallest, bigger than the biggest. It is self-evident and yet beyond description.

M: Abszolúte szilárd. Akármit csinálhatok, úgy marad, mint a szikla – mozdulatlan. Amikor a beleébredtél a valóságba, benne is maradsz. A gyermek nem tér vissza az anyaméhbe. Ez egyszerű állapot, kisebb, mint a legkisebb, nagyobb, mint a legnagyobb. Magától értetődő, és mégis leírhatatlan.

Q: Is there a way to it?

K: Van odavezető út?

M: Everything can become a way, provided you are interested. Just puzzling over my words and trying to grasp their full meaning is a *sadhana* quite sufficient for breaking down the wall. Nothing troubles me. I offer no resistance to trouble -- therefore it does not stay with me. On your side there is so much trouble. On mine there is no trouble at all. Come to my side. You are trouble-prone. I am immune. Anything may happen -- what is needed is sincere interest. Earnestness does it.

M: Minden válhat úttá, érdeklődésed esetén. A szavaim feletti puszta töprengés, és teljes jelentésük megragadására való törekvés is egy *sadhana,* amely teljesen elegendő a fal ledöntéséhez. Engem semmi nem zavar. Javaslom, ne állj ellen a bajnak – akkor nem fog rád hatni. A te oldaladon oly sok gond van. Az enyémen egyáltalán nincsenek gondok. Gyere át az én oldalamra. Te hajlamos vagy a problémákra. Én immunis vagyok. Akármi megtörténhet – ami szükséges hozzá, az őszinte érdeklődés. A komolyság megcsinálja.

Q: Can I do it?

M: Of course. You are quite capable of crossing over. Only be sincere.

K: Meg tudom tenni?

M: Természetesen. Minden képességgel rendelkezel az átkeléshez. Csak légy őszinte.

43. Ignorance can be Recognised, not *Gnana*

Questioner: From year to year your teaching remains the same. There seems to be no progress in what you tell us.

Maharaj: In a hospital the sick are treated and get well. The treatment is routine, with hardly any change, but there is nothing monotonous about health. My teaching may be routine, but the fruit of it is new from man to man.

Q: What is realisation? Who is a realised man? By what is the *gnani* recognised?

M: There are no distinctive marks of *gnana*. Only ignorance can be recognised, not *gnana*. Nor does a *gnani* claim to be something special. AII those who proclaim their own greatness and uniqueness are not *gnanis*. They are mistaking some unusual development for realisation. The *gnani* shows no tendency to proclaim himself to be a *gnani*. He considers himself to be perfectly normal, true to his real nature. Proclaiming oneself to be an omnipotent, omniscient and omnipotent deity is a clear sign of ignorance.

Q: Can the *gnani* convey his experience to the ignorant? Can *gnana* be transmitted from one man to another?

M: Yes, it can. The words of a *gnani* have the power of dispelling ignorance and darkness in the mind. It is not the words that matter, but the power behind them.

Q: What is that power?

M: The power of conviction, based on personal realisation, on one's own direct experience.

Q: Some realised people say that knowledge must be won, not got. Another can only teach, but the learning is one's own.

M: It comes to the same.

Q: There are many who have practiced *Yoga* for years and years without any result. What may be the cause of their failure?

M: Some are addicted to trances, with their

43. A tudatlanság felismerhető, a *Gnana* nem

Kérdező: Évről évre ugyanazt tanítod. Nem látszik, fejlődés abban, amit mondasz nekünk.

Maharaj: A kórházban a betegek kezelést kapnak, és meggyógyulnak. A kezelés rutinszerű, alig valami változással, még sincs semmiféle egyhangúság az egészségügyben. Az én tanításom lehet, hogy rutinszerű, de emberről emberre új gyümölcsöt hoz.

K: Mi a megvalósulás? Ki a megvalósult ember? Miről lehet a *gnani*t felismerni?

M: A *gnanán*ak nincsenek észrevehető jelei. Csak a tudatlanság ismerhető fel, a *gnana* nem. A *gnani* valamiféle különlegességre sem tart igényt. Mindazok, akik saját nagyságukat és egyediségüket hirdetik, nem *gnani*k. Ők félreértik a megvalósulás felé való fejlődés bizonyos szokatlan jeleit. A *gnani* nem mutat hajlamot annak kinyilvánítására, hogy ő *gnani.* Ő teljesen normálisnak tekinti magát, igaz természetének megfelelően. Ha valaki mindenhatónak, mindentudó és mindenható istenségnek nyilvánítja ki magát, az a tudatlanság nyilvánvaló jele.

K: A *gnani* át tudja adni a személyes tapasztalatait a tudatlannak? Közvetíthető a *gnana* egyik embertől a másik felé?

M: Igen, át tudja adni. A *gnani* szavai rendelkeznek az erővel, amely eloszlatja az elme tudatlanságát és sötétségét. Nem a szavak számítanak, hanem a mögöttük lévő erő.

K: Mi az az erő?

M: A személyes megvalósuláson, a saját közvetlen tapasztalaton alapuló meggyőzés ereje.

K: Egyes megvalósult emberek azt mondják, hogy a tudást elnyerni kell, nem megszerezni. Mások csak tanítani tudnak, de a tudás az ember sajátja.

M: Ez ugyanoda vezet.

K: Sokan vannak, akik éveken át gyakorolták a *Yogá*t, minden eredmény nélkül. Mi lehet az oka a sikertelenségük?

M: Némelyek eksztázis-függőkké váltak, amely

consciousness in abeyance. Without full consciousness what progress can there be?

tudatosságuk felfüggesztődésével jár. Teljes tudatosság nélkül miféle haladás lenne lehetséges?

Q: Many are practicing *samadhis* (states of rapturous absorption). In *samadhis* consciousness is quite intense, yet they do not result in anything.

K: Sokan végeznek *samadhi*kat (elragadtatott szellemei elmélyedés állapotai). *Samadhi*ban a tudatosság teljesen intenzív, mégsem érnek el semmilyen eredményt.

M: What results do you expect? And why should *gnana* be the result of anything? One thing leads to another, but *gnana* is not a thing to be bound by causes and results. It is beyond causality altogether. It is abidance in the self. The *Yogi* comes to know many wonders, but of the self he remains ignorant. The *gnani* may look and feel quite ordinary, but the self he knows well.

M: Milyen eredményt remélsz? És miért kellene, hogy a *gnana* eredménye legyen bárminek? Egyik dolog másikhoz vezet, de a *gnana* nem okok és eredmények által megkötött dolog. Túl van az okságon, teljesen. A *gnana* az Énben való időzés. A *Yogi* sok csodát megismer, de énjével kapcsolatban tudatlan marad. A *gnani* lehet, hogy teljesen szokványos megjelenésűnek látszik, és érzi magát, de énjét jól ismeri.

Q: There are many who strive for self-knowledge earnestly, but with scant results. What may be the cause of it?

K: Sokan vannak, akik komolyan törekszenek az önmegismerésre, de csekély eredménnyel. Mi lehet az oka?

M: They have not investigated the sources of knowledge sufficiently, their sensations, feelings and thoughts they do not know well enough. This may be one cause of delay. The other: some desires may still be alive.

M: Nem tanulmányozták eléggé a tudás forrásait, érzeteiket, érzéseiket és gondolataikat nem ismerik elég jól. Ez lehet az egyik oka a késedelemnek. A másik: még elevenek lehetnek bizonyos vágyaik.

Q: Ups and downs in *sadhana* are inevitable. Yet the earnest seeker plods on in spite of all. What can the *gnani* do for such a seeker?

K: A hullámzások elkerülhetetlenek a *sadhaná*ban. De a komoly keresők, mindennek ellenére, kitartóan folytatják. Mit tud tenni a *gnani* egy ilyen keresőért?

M: If the seeker is earnest, the light can be given. The light is for all and always there, but the seekers are few, and among those few, those who are ready are very rare. Ripeness of heart and mind is indispensable.

M: Ha a kereső komoly, a fényt megkaphatja. A fény mindig mindenkinek a rendelkezésére áll, de a keresők kevesen vannak, és ezen kevés között nagyon ritka, aki felkészült. A szív és elme érettsége nélkülözhetetlen.

Q: Did you get your own realisation through effort or by the grace of your Guru?

K: Te a saját megvalósulásodat erőfeszítés útján, vagy Gurud kegyelméből kaptad?

M: His was the teaching and mine was the trust. My confidence in him made me accept his words as true, go deep into them, live them, and that is how I came to realise what I am. The Guru's person and words made me trust him and my trust made them fruitful.

M: Az övé a tanítás volt, az enyém pedig a bizalom. A belé vetett bizalmam eredményezte, hogy szavait igaznak fogadjam el, elmélyedjek bennük, velük éljek, és így jutottam el annak realizálásához, ami vagyok. A Guru személye és szavai hatottak rám, hogy bízzak benne, és hitem tettek azokat gyümölcsözővé.

Q: But can a Guru give realisation without words, without trust, just like this, without any preparation?

K: De tud-e a Guru szavak nélkül, hit nélkül, csak így, minden felkészültség nélkül megvalósulásban részesíteni?

M: Yes, one can, but where is the taker? You see, I was so attuned to my Guru, so completely trusting him, there was so little of resistance in me, that it all happened easily and quickly. But not everybody is so fortunate. Laziness and restlessness often stand in the way and until they are seen and removed, the progress is slow. All those who have realised on the

M: Igen, tud, de hol van, aki fogadja? Tudod kérlek, én olyannyira Gurumra voltam hangolódva, olyan teljes mértékben hittem neki, olyan kevés volt bennem az ellenállás, hogy minden könnyen és gyorsan történt. De nem mindenki ilyen szerencsés. Lustaság és türelmetlenség állnak gyakran utadba, és amíg azokat meg nem látod, és el nem távolítod,

spot, by mere touch, look or thought, have been ripe for it. But such are very few. The majority needs some time for ripening. *Sadhana* is accelerated ripening.

a haladás lassú. Mindazok, akik egy villanás alatt, egy puszta érintésre, nézésre vagy gondolatra valósultak meg, azok érettek voltak rá. De ilyenek nagyon kevesen vannak. A többségnek szüksége van bizonyos időre az éréshez. A *sadhana* meggyorsítja az érést.

Q: What makes one ripe? What is the ripening factor?

K: Mi teszi az embert éretté? Mi a megérlelő tényező?

M: Earnestness of course, one must be really anxious. After all, the realised man is the most earnest man. Whatever he does, he does it completely, without limitations and reservations. Integrity will take you to reality.

M: Komolyság, természetesen, az egyén legyen valóban igyekvő. Tulajdonképpen, a megvalósult ember a legkomolyabb ember. Bármit csinál, azt tökéletesen csinálja, korlátok és fenntartások nélkül. Az integritás el fog vezetni téged a valósághoz.

Q: Do you love the world?

K: Szereted a világot?

M: When you are hurt, you cry. Why? Because you love yourself. Don't bottle up your love by limiting it to the body, keep it open. It will be then the love for all. When all the false selfidentifications are thrown away, what remains is all-embracing love. Get rid of all ideas about yourself, even of the idea that you are God. No self-definition is valid.

M: Amikor megsérülsz, könnyezel. Miért? Mert szereted magad. Ne zárd el a szeretetedet a testedre korlátozásával, tartsd nyitva. Akkor mindent szeretni fogsz. Amikor minden hamis önazonosulást elvetettél, a mindent átölelő szeretet marad. Távolíts el minden ideát magadról, még a te vagy Isten ideáját is. Semmilyen önazonosulás nem étvényes.

Q: I am tired of promises. I am tired of *sadhanas*, which take all my time and energy and bring nothing. I want reality here and now. Can I have it?

K: Belefáradtam az ígéretekbe. Belefáradtam a *sadhanák*ba, amelyek felemésztik minden időmet és energiámat, és nem vezetnek sehová. A valóságot akarom, itt és most. Megszerezhetem?

M: Of course you can, provided you are really fed up with everything, including your *sadhanas*. When you demand nothing of the world, nor of God, when you want nothing, seek nothing, expect nothing then the Supreme State will come to you uninvited and unexpected.

M: Természetesen, attól függően, hogy valóban torkig vagy-e mindennel, beleértve a *sadhanád*at is. Amikor nem kérsz semmit sem a világtól, sem Istentől, amikor nem akarsz semmit, nem keresel semmit, nem vársz el semmit, akkor jön el hozzád a Legfelsőbb Állapot, hívatlanul és váratlanul.

Q: If a man engrossed in family life and in the affairs of the world does his *sadhana* strictly as prescribed by his scriptures, will he get results?

K: Ha valakit lefoglal a családi élete, és a világ ügyei, pontosan, a szent könyvek előírásai szerint végzi a *sadhanáj*át, eredményre fog jutni?

M: Results he will get, but he will be wrapped up in them like in a cocoon.

M: Fog elérni eredményeket, de teljesen beléjük fog burkolózni, mint a selyemhernyó.

Q: So many saints say that when you are ripe and ready, you will realise. Their words may be true, but they are of little use. There must be a way out, independent of ripening which needs time, of *sadhana* which needs effort.

K: Nagyon sok szenttől hallani, hogy amikor megértél, és készen állsz, meg fogsz valósulni. Lehet, hogy ezek a szavak igazak, de hasznuk nem sok. Kell, hogy létezzen időigényes éréstől, erőfeszítéseket igénylő *sadhanát*ól független módszer.

M: Don't call it a way; it is more a kind of skill. It is not even that. Stay open and quiet, that is all. What you seek is so near you, that there is no place for a way.

M: Ne nevezd módszernek; több az, valamiféle készségnél. Maradj nyitott és nyugodt, ez minden. Amit keresel, az olyan közel van hozzád, hogy ott nincs hely út számára.

Q: There are so many ignorant people in the world and so few *gnanis*. What may be the cause of it?

K: Oly sok tudatlan ember van a világon, és oly kevés *gnani.* Mi lehet ennek az oka?

M: Don't concern yourself with others, take care of yourself. You know that you *are*. Don't burden yourself with names, just *be*. Any name or shape you give yourself obscures your real nature.

M: Ne törődj másokkal, magadra ügyelj. Tudod, hogy *vagy.* Ne terheld magad nevekkel, csak *legyél.* Bármilyen nevet vagy formát adsz önmagadnak, az elhomályosítja valódi természetedet.

Q: Why should seeking end before one can realise?

K: Miért kell a végsőt keresni, mielőtt az ember megvalósulhatna?

M: The desire for truth is the highest of all desires, yet, it is still a desire. All desires must be given up to the real to be. Remember that you *are*. This is your working capital. Rotate it and there will be much profit.

M: Az igazság iránti vágy a legnagyobb minden vágy közül, mégis csak egy vágy. Minden vágyat fel kell adni ahhoz, hogy a valódi létezzen. Tartsd az eszedben, hogy *vagy.* Ez a te működő tőkéd. Forgasd meg, és profitot fog eredményezni.

Q: Why should there be seeking at all.

K: Miért kell egyáltalán keresni?

M: Life is seeking, one cannot help seeking. When all search ceases, it is the Supreme State.

M: Az élet keresés, az egyén nem tudja segíteni a keresést. Amikor minden keresés megszűnik, az a Legfelsőbb Állapot.

Q: Why does the Supreme State come and go?

K: A Legfelsőbb Állapot miért jön és megy?

M: It neither comes nor goes. It *is*.

M: Se nem jön, se nem megy. *Van.*

Q: Do you speak from your own experience?

K: Saját tapasztalatod alapján beszélsz?

M: Of course. It is a timeless state, ever present.

M: Természetesen. Ez egy időtlen állapot, örök jelen.

Q: With me it comes and goes, with you it does not. Why this difference?

K: Az én esetemben jön és megy, a tiédben nem. Miért ez a különbség?

M: Maybe because I have no desires. Or you do not desire the Supreme strongly enough. You must feel desperate when your mind is out of touch.

M: Talán azért, mert nekem nincsenek vágyaim. Vagy te nem vágysz a Legfelsőbbre elég erősen. Kétségbeesettséget kell érezned, amikor elméd kívül kerül a kapcsolaton.

Q: All my life I was striving and achieved so little. I was reading, I was listening -- all in vain.

K: Egész életemben törekedtem, és annyira keveset értem el. Olvastam, hallgattam – mindezt hiábavalóan.

M: Listening and reading became a habit with you.

M: A hallgatás és olvasás szokásoddá vált.

Q: I gave it up too. I do not read nowadays.

K: Ezt is feladtam. Nem olvasok mostanában.

M: What you gave up is of no importance now. What have you not given up? Find that out and give up that. *Sadhana* is a search for what to give up. Empty yourself completely.

M: Amit feladtál, annak most nincs jelentősége. Mi az, amit nem adtál fel? Fedezd fel ezt, és add fel ezt. A *sadhana* annak a keresése, amit fel kell adni. Üresítsd ki magad teljesen.

Q: How can a fool desire wisdom? One needs to know the object of desire, to desire it. When the Supreme is not known, how can it be desired?

K: Hogyan vágyhat egy bolond a bölcsességre? Az embernek ismernie kell vágya tárgyát, hogy vágyjon rá. Ha nem ismeri a Legfelsőbbet, hogyan tudna rá vágyni?

M: Man naturally ripens and becomes ready for realisation.

M: Az ember természetes módon érik, és éri el a készültséget a megvalósulásra.

Q: But what is the ripening factor?

K: De mi az, ami megérleli?

M: Self-remembrance, awareness of 'I am' ripens him powerfully and speedily. Give up all ideas about yourself and simply *be*.

M: Az ön-emlékezés, az ’én vagyok’ tudatossága érleli meg, erőteljesen és gyorsan. Add fel minden ideádat önmagadról, és egyszerűen csak *legyél.*

Q: I am tired of all the ways and means and skills and tricks, of all these mental acrobatics. Is there a way to perceive reality directly and immediately?

K: Elfáradtam minden úttól, módozattól, gyakorlattól és fortélytól, mindez csupán mentális akrobatika. Van olyan módszer, amellyel közvetlenül és rögtön észleljem a valóságot?

M: Stop making use of your mind and see what happens. Do this one thing thoroughly. That is all.

M: Állítsd le az elmédet, és lásd, mi történik. Csináld ezt az egy dolgot lelkiismeretesen. Ez minden.

Q: When I was younger, I had strange experiences, short but memorable, of being nothing, just nothing, yet fully conscious. But the danger is that one has the desire to recreate from memory the moments that have passed.

K: Fiatalabb koromban voltak olyan különös, rövid, de emlékezetes élményeim, hogy semmi vagyok, abszolúte semmi, mégis teljesen tudatos voltam. De az a veszély, hogy az ember szeretné újrateremteni az emlékeiből a pillanatot, elmúlt.

M: This is all imagination. In the light of consciousness all sorts of things happen and one need not give special importance to any. The sight of a flower is as marvellous as the vision of God. Let them be. Why remember them and then make memory into a problem? Be bland about them; do not divide them into high and low, inner and outer, lasting and transient. Go beyond, go back to the source, go to the self that is the same whatever happens. Your weakness is due to your conviction that you were born into the world. In reality the world is ever recreated in you and by you. See everything as emanating from the light which is the source of your own being. You will find that in that light there is love and infinite energy.

M: Ez mind képzelgés. A tudatosság fényében mindenféle dolgok történnek, és az embernek nem kell különösebb fontosságot tulajdonítani nekik. Egy virágnak a látványa ugyanolyan csodálatos, mint Isten víziója. Hagyd őket lenni. Miért tartod őket emlékezetedben, majd csinálsz az emlékből problémát? Légy jó hozzájuk; ne oszd fel őket magasra és alacsonyra, belsőre és külsőre, maradandóra és mulandóra. Lépj túl, menj vissza a forráshoz, menj az énhez, ami ugyanaz, bármi is történjék. Gyarlóságod amiatti bűntudatodból ered, hogy beleszülettél a világba. Valójában a világ örökké újrateremtődik benned, és általad. Láss mindent annak a fénynek a kiáradásaként, amely saját léted forrása. Úgy fogod találni, hogy abban a fényben szeretet van, és végtelen energia.

Q: If I am that light, why do I not know it?

K: Ha én vagyok az a fény, miért nem tudok róla?

M: To know, you need a knowing mind, a mind capable of knowing. But your mind is ever on the run, never still, never fully reflecting. How can you see the moon in all her glory when the eye is clouded with disease?

M: A tudáshoz tudó elmére van szükséged, az elme tudó képességére. De a te elméd folyton nyargal, sohasem nyugodt, soha nem tükröz teljesen. Hogyan láthatnád a holdat teljes dicsfényében, amikor a szemedet betegség felhőzi be?

Q: Can we say that while the sun is the cause of the shadow one cannot see the sun in the shadow. One must turn round.

K: Mondhatjuk úgy is, hogy míg a nap előidézi az árnyékot, nem láthatjuk a napot az árnyékban? Oda kell fordulni.

M: Again you have introduced the trinity of the sun, the body and shadow. There is no such division in reality. What I am talking about has nothing to do with dualities and trinities. Don't mentalise and verbalise. Just see and be.

M: Megint behoztad a nap, a test és az árnyék hármasságát. Valójában nincs ilyen elkülönülés. Amiről én beszélek, annak nincs köze dualitáshoz, és hármasságokhoz. Ne mentalizálj, és ne verbalizálj. Csak láss és legyél.

Q: Must I see, to *be*?

K: Kell látnom ahhoz, hogy *legyek?*

M: See what you are. Don't ask others, don't let others tell you about yourself. Look within and see. All the teacher can tell you is only this. There is no need of going from one to another. The same water is in all the wells. You just draw from the nearest. In

M: Lásd, hogy mi vagy. Ne másokat kérdezz, ne mások beszéljenek neked önmagadról. Nézz befelé, és láss. Mindegyik tanító csak ezt mondhatja neked. Nincs szükség rá, hogy egyiket a másik után felkeresd. Ugyanaz a víz van minden kútban. Csak a

my case the water is within me and I am the water.

legközelebbiből meríts. Az én esetemben a víz a bensőmben van, és én vagyok a víz.

44. 'I am' is True, all else is Inference

Maharaj: The perceiver of the world, is he prior to the world, or does he come into being along with the world?

Questioner: What a strange question. Why do you ask such questions?

M: Unless you know the correct answer, you will not find peace.

Q: When I wake up in the morning, the world is already there, waiting for me. Surely the world comes into being first. I do, but much later, at the earliest at my birth. The body mediates between me and the world. Without the body there would be neither me nor the world.

M: The body appears in your mind, your mind is the content of your consciousness; you are the motionless witness of the river of consciousness which changes eternally without changing you in any way. Your own changelessness is so obvious that you do not notice it. Have a good look at yourself and all these misapprehensions and misconceptions will dissolve. Just as all the little watery lives are in water and cannot be without water, so all the universe is in you and cannot be without you.

Q: We call it God.

M: God is only an idea in your mind. The fact is you. The only thing you know for sure is: 'here and now I am'. Remove, the 'here and now' the 'I am' remains, unassailable. The word exists in memory, memory comes into consciousness; consciousness exists in awareness and awareness is the reflection of the light on the waters of existence.

Q: Still I do not see how can the world be in me when the opposite 'I am in the world' is so obvious.

M: Even to say 'I am the world, the world is me', is a sign of ignorance. But when I keep in mind and confirm in life my identity with the world, a power arises in me which destroys the ignorance, burns it up completely.

Q: Is the witness of ignorance separate from ignorance? Is not to say: 'I am ignorant' a part of ignorance?

44. Az ’én vagyok’ igazság, minden más következtetés

Maharaj: A világ észlelője régebbi a világnál, vagy a világgal együtt születik?

Kérdező: Micsoda különös kérdés. Miért teszel fel ilyen kérdéseket?

M: Hacsak nem tudod a helyes választ, nem fogod megtalálni a békét.

K: Reggel mikor felébredek, a világ már jelen van, és vár reám. Bizonyára a világ születik meg előbb. Én is megszületek, de sokkal később, legkorábban a megszületésemkor. A test közvetít köztem és a világ között. Test nélkül nem lenne sem én, sem a világ.

M: A test az elmédben jelenik meg, elméd a tudatosságod tartalma; te vagy a mozdulatlan tanúja a tudatosság folyójának, amely örökké változik, anélkül, hogy te bármilyen módon változnál. A te saját változatlanságod olyan nyilvánvaló, hogy nem is veszed észre. Vizsgáld meg jól önmagad, és mindezen tévedés és félreértés el fog oszlani. Mint ahogy a kis vízi lények csak vízben élhetnek, és vízen kívül nem, úgy az egész univerzum is csak benned létezhet, és rajtad kívül nem.

K: Ezt Istennek nevezzük.

M: Isten csak egy elmédben lévő idea. A tény te vagy. Az egyetlen dolog, amit biztosan tudsz: ’itt és most én vagyok’. Hagyd el az ’itt és most’-ot, és az ’én vagyok’ marad, megcáfolhatatlanul. A világ az emlékezetben van, az emlékezet a tudatosságban; a tudatosság az éberségben van, és az éberség a fény tükröződése a létezés vizein.

K: Még mindig nem látom, hogy a világ hogyan lehet bennem, miután az ezzel ellentétes állítás, az ’én a világban vagyok’, annyira nyilvánvaló.

M: Még az is a tudatlanság jele, ha azt mondod, hogy ’én a vagyok a világ, a világ én vagyok’. De amikor elmémben tartom, és megszilárdítom az életben a világgal való azonosságomat, egy erő ébred bennem, amely lerombolja a tudatlanságot, teljesen felégeti azt.

K: A tudatlanság tanúja és a tudatlanság elkülönülnek egymástól? Nem azt kell mondanunk inkább, hogy: a ’tudatlan vagyok’ a tudatlanság része?

M: Of course. All I can say truly is: 'I am', all else is inference. But the inference has become a habit. Destroy all habits of thinking and seeing. The sense 'I am' is the manifestation of a deeper cause, which you may call self, God, reality or by any other name. The 'I am' is in the world; but it is the key which can open the door out of the world. The moon dancing on the water is seen in the water, but it is caused by the moon in the sky and not by the water.

M: Természetesen. Az egyetlen megbízható igazság: ’én vagyok’, minden más következtetés. De a következtetés szokássá vált. Semmisíts meg minden gondolkodással és kereséssel kapcsolatos szokást. Az ’én vagyok’ érzése egy mélyebb ok megnyilatkozása, amit nevezhetsz úgy, hogy Én, Isten, valóság, vagy lehet bármilyen más neve. Az ’én vagyok’ a világban van; de ez a kulcs, amely ki tudja nyitni a világból kivezető ajtót. A vízen táncoló holdfény a vízen látható, de az égen lévő hold az okozója, és nem a víz.

Q: Still the main point seems to escape me. I can admit that the world in which I live and move and have my being is of my own creation, a projection of myself, of my imagination, on the unknown world, the world as it is, the world of 'absolute matter', whatever this matter may be. The world of my own creation may be quite unlike the ultimate, the real world, just like the cinema screen is quite unlike the pictures projected onto it. Nevertheless, this absolute world exists, quite independent of myself.

K: Azt hiszem, még mindig nem értem a lényeget. El tudom fogadni, hogy a világ, amelyben élek és mozgok, és élem az életem, az én teremtményem, a saját kivetítésem, a képzeletem kivetítése az ismeretlen világra, a valóban létező világra, az ’abszolút anyag’ világára, bármi is ez az anyag. Az általam teremtett világ teljesen eltérhet a végső, a valódi világtól, mint ahogy egy mozivászon is teljesen eltér a rávetített képektől. Mindazonáltal, ez az abszolút világ létezik, tőlem teljesen függetlenül.

M: Quite so, the world of Absolute Reality, onto which your mind has projected a world of relative unreality is independent of yourself, for the very simple reason that it *is* yourself.

M: Igazad van, az Abszolút Valóság világa, amelyre az elméd rávetítette a viszonylagos valótlanság világát, önmagadtól független, azon egyszerű oknál fogva, hogy az te önmagad *vagy*.

Q: Is there no contradiction in terms? How can independence prove identity?

K: Nincs itt valamilyen ellentmondás? A függetlenség hogyan bizonyíthatná az azonosságot?

M: Examine the motion of change and you will see. What can change while you do not change, can be said to be independent of you. But what is changeless must be one with whatever else is changeless. For, duality implies interaction and interaction meats change. In other words, the absolutely material and the absolutely spiritual, the totally objective and the totally subjective are identical, both in substance and essence.

M: A változásnak a motívumát vizsgáld, és meg fogod érteni. Ami megváltozhat, miközben te nem változol, az tőled függetlennek mondható. De ami változatlan, annak azonosnak kell lennie minden egyéb változatlannal. Tehát a dualitás kölcsönhatást implikál, és a kölcsönhatás változást jelent. Más szavakkal, az abszolút materiális és az abszolút spirituális, a totálisan objektív és a totálisan szubjektív azonosak, mind tartalmukat, mind lényegüket illetően.

Q: Like in a tri-dimensional picture, the light forms its own screen.

K: Mint ahogy a háromdimenziós képek esetében is, a fény kialakítja saját vetítővásznát.

M: Any comparison will do. The main point to grasp is that you have projected onto yourself a world of your own imagination, based on memories, on desires and fears, and that you have imprisoned yourself in it. Break the spell and be free.

M: Ahhoz hasonlítod, amihez akarod. A lényeg, hogy magadra vetítetted saját képzeleted világát, az emlékezet alapján, a vágyak és félelmek alapján, és belébörtönözted magad. Törd meg a varázst, és légy szabad.

Q: How does one break the spell?

K: Hogy törik meg a varázs?

M: Assert your independence in thought and action. After all, all hangs on your faith in yourself, on the conviction that what you see and hear, think and feel is real. Why not question your faith? No doubt, this world is painted by you on the screen of consciousness and is entirely your own private

M: Erősítsd gondolkozásod és cselekvésed függetlenségét. Végül is, minden azon múlik, hogy hiszel önmagadnak, hogy meg vagy róla győződve, hogy amit látsz és hallasz, gondolsz és érzel, az valóság. Miért nem kérdőjelezed meg hitedet? Nem kétséges, ezt a világot te festetted a tudatosság

world. Only your sense 'I am', though in the world, is not of the world. By no effort of logic or imagination can you change the 'I am' into 'I am not'. In the very denial of your being you assert it. Once you realise that the world is your own projection, you are free of it. You need not free yourself of a world that does not exist, except in your own imagination. However is the picture, beautiful or ugly, you are painting it and you are not bound by it. Realise that there is nobody to force it on you, that it is due to the habit of taking the imaginary to be real. See the imaginary as imaginary and be free of fear.

vásznára, és teljes egészében a te saját privát világod. Egyedül az ’én vagyok’ érzésed az, amely jóllehet a világban van, nem a világé. Semmilyen logikai vagy képzeleti erőfeszítéssel nem cserélheted fel az ’én vagyok’-ot, ’én nem vagyok’-ra. A tagadással valójában létezésedet erősíted. Amint felismered, hogy a világ a te kivetítésed, szabaddá válsz tőle. Nem kell felszabadítanod önmagad egy olyan világtól, amely nem létezik, csak a te saját képzeletedben. Bármilyen is a kép, szép, avagy csúnya, te fested azt, és nem vagy általa megkötve. Ismerd fel, hogy senki sincs, aki rád erőszakolná, hogy az a képzelet valóságnak tartásának szokásából ered. Lásd a képzeletbelit képzeletbelinek, és szabadulj meg a félelemtől.

Just as the colours in this carpet are brought out by light but light is not the colour, so is the world caused by you but you are not the world.

Mint ahogy ennek a szőnyegnek a színei fényből erednek, de a fény nem a szín, úgy vagy a világnak te az okozója, de te nem vagy a világ.

That which creates and sustains the world, you may call it God or providence, but ultimately you are the proof that God exists, not the other way round. For, before any question about God can be put, you must be there to put it.

Azt, ami teremti és fenntartja a világot, nevezheted Istennek, vagy gondviselésnek, de végső soron te vagy a bizonyítéka, hogy Isten létezik, nem lehet másképp. Mert, mielőtt bármilyen kérdés feltehetnél Istenről, neked ott kell lenned, hogy feltedd.

Q: God is an experience in time, but the experiencer is timeless.

K: Isten egy időbeni tapasztalás, de a tapasztaló időtlen.

M: Even the experiencer is secondary. Primary is the infinite expanse of consciousness, the eternal possibility, the immeasurable potential of all that was, is, and will be. When you look at anything, it is the ultimate you see, but you imagine that you see a cloud or a tree.

M: Még a tapasztaló is másodlagos. Ami elsődleges, az a tudatosság végtelen kiterjedése, az örök lehetőség, a mérhetetlen potenciálja mindennek, ami volt, van és lesz. Amikor ránézel valamire, a végső az, amit látsz, de te azt képzeled, hogy felhőt, vagy fát látsz.

Learn to look without imagination, to listen without distortion: that is all. Stop attributing names and shapes to the essentially nameless and formless, realise that every mode of perception is subjective, that what is seen or heard, touched or smelt, felt or thought, expected or imagined, is in the mind and not in reality, and you will experience peace and freedom from fear.

Tanulj meg képzelődés nélkül nézni, torzítás nélkül hallani: ez minden. Hagyd abba a lényegét tekintve név- és formanélkülinek névvel és formával való jellemzését, ismerd fel, hogy az észlelés mindenféle módja szubjektív, hogy amit látsz, vagy hallasz, tapintasz, vagy szagolsz, érzel, vagy gondolsz, elvársz, vagy elképzelsz, az az elmében van, és nem a valóságban, és meg fogod tapasztalni a békét és a félelem nélküli életet.

Even the sense of 'I am' is composed of the pure light and the sense of being. The 'I' is there even without the 'am'. So is the pure light there whether you say 'I' or not. Become aware of that pure light and you will never lose it. The beingness in being, the awareness in consciousness, the interest in every experience -- that is not describable, yet perfectly accessible, for there is nothing else.

Még az ’én vagyok’ érzését is a tiszta fény és a lét érzése alkotják. Az ’én’ még a ’vagyok’ nélkül is van. Ugyanígy tiszta fény is van, akár mondod, hogy ’én’, akár nem. Válj tudatossá erre a tiszta fényre, és soha nem fogod azt elveszíteni. A létezőség a létben, az éberség a tudatosságban, az érdeklődés a tapasztalatokban – ami nem leírható, mégis tökéletesen hozzáférhető, mert semmi más nincs.

Q: You talk of reality directly -- as the all-pervading, ever-present, eternal, all-knowing, all-energizing first cause. There are other teachers, who refuse to discuss reality at all. They say reality is beyond the mind while all discussions are within the realm of the

K: Közvetlen valóságról beszélsz – mint a mindent betöltő, mindig jelenlévő, mindentudó, mindent gerjesztő első okról. Más tanítók azt is elutasítják, hogy egyáltalán beszéljenek a valóságról. Azt mondják, hogy a valóság az elmén túl van,

mind, which is the home of the unreal. Their approach is negative; they pinpoint the unreal and thus go beyond it into the real.

miközben minden beszéd az elme birodalmán belül van, ami a nem valódi otthona. Az ő megközelítésük negatív; a nem valódit támadják és így jutnak azon túl, a valóságba.

M: The difference lies in the words only. After all, when I talk of the real, I describe it as not-unreal, space-less, time-less, cause-less, beginning-less and end-less. It comes to the same. As long as it leads to enlightenment, what does the wording matter? Does it matter whether you pull the cart or push it, as long as it is kept rolling? You may feel attracted to reality at one time and repelled from the false at another; these are only moods which alternate; both are needed for perfect freedom. You may go one way or another -- but each time it will be the right way at the moment; just go whole-heartedly, don't waste time on doubting or hesitating. Many kinds of food are needed to make the child grow, but the act of eating is the same. Theoretically -- all approaches are good. In practice, and at a given moment, you proceed by one road only. Sooner or later you are bound to discover that if you really want to find, you must dig at one place only -- within.

M: Különbség csak a szavak terén van. Végül is, amikor én a valóságról beszélek, úgy írom azt le, mint ami nem valótlan, tér nélküli, időtlen, alaptalan, kezdet nélküli és vég nélküli. Mindkettő ugyanoda vezet. Amíg megvilágosodáshoz vezet, miért számít a megfogalmazás? Számít, hogy húzod a talicskát, vagy tolod, amíg az gurul? Érezhetsz vonzódást a valósággal, és ugyanakkor elutasítást a hamissal kapcsolatban; ezek csak hangulatok, amelyek váltakoznak; mindegyikre szükség van a tökéletes megszabaduláshoz. Haladhatsz egyik úton, vagy másikon – de minden esetben az lesz a megfelelő út, az adott pillanatban; csak haladj teljes szívvel, ne pazarold az időt kétkedésre és bizonytalankodásra. A gyermek felnövekedéséhez sokféle ételre van szükség, de az evés aktusa ugyanaz. Elvileg minden megközelítés jó. A gyakorlatban, és az adott pillanatban, csak egyetlen úton haladsz. Előbb vagy utóbb föl kell, hogy fedezd, hogy ha valóban találni akarsz, egyetlen helyen kell ásni csupán – belül.

Neither your body nor mind can give you what you seek -- the being and knowing your self and the great peace that comes with it.

Sem a tested, sem az elméd nem tudja megadni, amit keresel – a létet és önmagad ismeretét, és a hatalmas békét, ami vele jár.

Q: Surely there is something valid and valuable in every approach.

K: Bizonyára mindegyik megközelítés érvényes és értékes bizonyos fokig.

M: In each case the value lies in bringing you to the need of seeking within. Playing with various approaches may be due to resistance to going within, to the fear of having to abandon the illusion of being something or somebody in particular. To find water you do not dig small pits all over the place, but drill deep in one place only. Similarly, to find your self you have to explore yourself. When you realise that you are the light of the world, you will also realise that you are the love of it; that to know is to love and to love is to know.

M: Mindegyiknek az esetében az az érték, hogy elvezet téged a belső keresés igényéhez. Lehet, hogy a befelé való haladás iránti ellenállásod miatt játszol különböző megközelítésekkel, azért, mert félsz feladni az illúziót, hogy valami vagy valaki egyedi vagy. Ahhoz, hogy vizet találj, nem sok kis gödröt kell ásnod, hanem csak egyetlen helyen kell lefúrnod. Ugyanígy kell éned megtalálásához felfedezned önmagad. Amikor felismered, hogy te vagy a világnak a fénye, azt is fel fogod ismerni, hogy te vagy annak szeretete is; hogy ismerni azt jelenti szeretni, és szeretni azt jelenti, hogy ismerni.

Of all the affections the love of oneself comes first. Your love of the world is the reflection of your love of yourself, for your world is of your own creation. Light and love are impersonal, but they are reflected in your mind as knowing and wishing oneself well. We are always friendly towards ourselves. But not always wise. A *Yogi* is a man whose goodwill is allied to wisdom.

Az összes szeretet közül az önszereteté az elsőség. A világ iránti szereteted önmagad szeretetének a tükörképe, mert a világ a te saját teremtményed. A fény és a szeretet személytelenek, de elmédben ismeretként, és önmagad iránti való jókívánságként tükröződnek. Mindig jóakaratúak vagyunk önmagunkkal szemben. De nem vagyunk mindig bölcsek. A *Yogi* az az ember, akinek jóakarata és bölcsessége azonos mértékű.

45. What Comes and Goes has no Being

Questioner: I have come to be with you, rather than to listen. Little can be said in words, much more can be conveyed in silence.

Maharaj: First words, then silence. One must be ripe for silence.

Q: Can I live in silence?

M: Unselfish work leads to silence, for when you work selflessly, you don't need to ask for help. Indifferent to results, you are willing to work with the most inadequate means. You do not care to be much gifted and well equipped. Nor do you ask for recognition and assistance. You just do what needs be done, leaving success and failure to the unknown. For everything is caused by innumerable factors, of which your personal endeavour is but one. Yet such is the magic of man's mind and heart that the most improbable happens when human will and love pull together.

Q: What is wrong with asking for help when the work is worthy?

M: Where is the need of asking? It merely shows weakness and anxiety. Work on, and the universe will work with you. After all the very idea of doing the right thing comes to you from the unknown. Leave it to the unknown as far as the results go, just go through the necessary movements. You are merely one of the links in the long chain of causation. Fundamentally, all happens in the mind only. When you work for something whole-heartedly and steadily, it happens, for it is the function of the mind to make things happen. In reality nothing is lacking and nothing is needed, all work is on the surface only. In the depths there is perfect peace. All your problems arise because you have defined and therefore limited yourself. When you do not think yourself to be this or that, all conflict ceases. Any attempt to do something about your problems is bound to fail, for what is caused by desire can be undone only in freedom from desire. You have enclosed yourself in time and space, squeezed yourself into the span of a lifetime and the volume of a body and thus created the innumerable conflicts of life and death, pleasure and pain, hope and fear. You cannot be rid of problems without abandoning illusions.

Q: A person is naturally limited.

M: There is no such thing as a person. There are only restrictions and limitations. The sum total of

45. Ami jön és megy, annak nincs léte

Kérdező: Inkább azért jöttem, hogy a közeledben legyek, mint hallgatni. Beszélgethetünk egy keveset, de csendben sokkal több átadható.

Maharaj: Először szavak, aztán csend. Meg kell érni a csendre.

K: Tudok csendben élni?

M: Az önzetlen munka csendhez vezet, mert amikor önzetlenül dolgozol, nincs szükséged rá, hogy kérj. Ha közömbös vagy az eredmények iránt, kész vagy a legalkalmatlanabb eszközökkel is dolgozni. Nem törődsz azzal, hogy nagyon érts hozzá, és hogy jó felszerelésed legyen. Nem kérsz sem elismerést, se támogatást. Csak teszed, amit tenned kell, a sikert és a kudarcot az ismeretlenre bízva. Mert mindennek számtalan oka van, amelyek közül a te személyes erőfeszítésed csak az egyik ok. Az emberi elme és szív mégis annyira csodálatos, hogy amikor az emberi akarat és szeretet együttműködnek, a legvalószínűtlenebb is megtörténik.

K: Miért baj, hogy segítséget kérek, amikor sok a munka?

M: Honnan a kérés szükséglete? Ami pusztán csak gyengeséget, és aggodalmat jelez. Cselekedj, és az univerzum veled fog cselekedni. Tulajdonképpen a helyes cselekvés ideáját az ismeretlenből kapod. Ami az eredményeket illeti, hagyd rá az ismeretlenre, te csak add át magad a szükséges mozgásoknak. Te pusztán a láncszemek egyike vagy az okság hosszú láncában. Lényegét tekintve minden az elmében történik csupán. Amikor valamiért teljes szívvel, és komolyan dolgozol, akkor az megtörténik, mert az elmének az a funkciója, hogy a dolgokat megtörténtté tegye. Valójában semmi nem hiányzik, és semmire nincs szükség, minden munka a felszínen zajlik csupán. A mélységekben tökéletes béke honol. Minden problémád azért merül fel, mert meghatároztad, ezáltal korlátoztad magad. Amikor nem ekként vagy akként gondolsz önmagadra, minden konfliktus megszűnik. Minden olyan kísérletnek meg kell hiúsulnia, hogy csinálj valamit a problémáiddal, mert amit vágy okozott, azt meg nem történtté tenni csak vágymentesen lehet. Időbe és térbe zártad magad, belepréselted magad egy élettartamba, és a test volumenébe, és ezzel megszámlálhatatlan élet és halál, élvezet és fájdalom, remény és félelem konfliktust teremtettél. Nem tudsz a problémáktól megszabadulni az illúziók elhagyása nélkül.

K: A személy természetéből kifolyólag korlátozott.

M: Nincs olyan dolog, mint személy. Csak megszorítások, és korlátozások vannak. Ezek

these defines the person. You think you know yourself when you know *what* you are. But you never know *who* you are. The person merely appears to be, like the space within the pot appears to have the shape and volume and smell of the pot. See that you are not what you believe yourself to be. Fight with all the strength at your disposal against the idea that you are nameable and describable. You are not. Refuse to think of yourself in terms of this or that. There is no other way out of misery, which you have created for yourself through blind acceptance without investigation. Suffering is a call for enquiry, all pain needs investigation. Don't be too lazy to think.

összessége határozza meg a személyt. Azt gondolod, akkor ismered önmagad, ha tudod, hogy *mi* vagy. De soha nem tudod, hogy *ki* vagy. A személy csak látszólag létezik, az edényben lévő térhez hasonlóan, amely felveszi az edény formáját, volumenét és szagát. Lásd, hogy nem az vagy, aminek lenni hiszed önmagad. Küzdj minden erőddel, hogy megszabadulj az ideától, hogy megnevezhető és leírható vagy. Nem vagy az. Utasítsd el, hogy ekként, vagy akként gondolj önmagadra. Nincs más kiút a szenvedésből, amelyet te teremtettél önmagadnak vak elfogadás révén, vizsgálat nélkül. A szenvedés a kutatásra való felhívás, minden fájdalmat meg kell vizsgálni. Ne legyél túlságosan lusta gondolkodni.

Q: Activity is the essence of reality. There is no virtue in not working. Along with thinking something must be done.

K: Tevékenység a valóság lényege. Nem erényes dolog nem dolgozni. A gondolkodás mellett tenni is kell valamit.

M: To work in the world is hard, to refrain from all unnecessary work is even harder.

M: Munkálkodni a világban nehéz dolog, tartózkodni az összes szükségtelen munkától még nehezebb.

Q: For the person I am all this seems impossible.

K: A személy számára, aki vagyok, mindez lehetetlenségnek tűnik.

M: What do you know about yourself? You can only be what you are in reality; you can only appear what you are not. You have never moved away from perfection. All idea of self-improvement is conventional and verbal. As the sun knows not darkness, so does the self know not the non-self. It is the mind, which by knowing the other, becomes the other. Yet the mind is nothing else but the self. It is the self that becomes the other, the notself, and yet remains the self. All else is an assumption. Just as a cloud obscures the sun without in any way affecting it, so does assumption obscure reality without destroying it. The very idea of destruction of reality is ridiculous; the destroyer is always more real than the destroyed. Reality is the ultimate destroyer. All separation, every kind of estrangement and alienation is false. All is one -- this is the ultimate solution of every conflict.

M: Mit tudsz te önmagadról? Csak az lehetsz, ami valóban vagy; annak csak annak látszódhatsz, ami nem vagy. Soha nem távolodtál el a tökéletességtől. Az önfejlesztés szokásszerűek, és verbálisak. Ahogy a nap nem ismeri a sötétséget, úgy az én sem ismeri a nem-ént. Az elme az, amely a másikat megismerve, a másikká válik. Mégis, az elme semmi más, mint az én. Az én az, ami a másikká válik, a nem-énné, és mégis az én marad. Minden más feltevés. Mint ahogy a felhő sincs semmilyen hatással a napra, amikor elrejti, úgy a feltételezés is a nélkül rejti el a valóságot, hogy megsemmisítené azt. A valóság megsemmisítésének az ideája valójában képtelenség; a pusztító mindig sokkal valódibb, mint az elpusztított. A valóság a végső pusztító. Minden elkülönülés, mindenféle eltávolodás és elidegenedés hamis. Minden egy – ez a végső megoldás minden konfliktusra.

Q: How is it that in spite of so much instruction and assistance we make no progress?

K: Miként van az, hogy olyan sok tanítás és segítség ellenére egy helyben topogunk?

M: As long as we imagine ourselves to be separate personalities, one quite apart from another, we cannot grasp reality which is essentially impersonal. First we must know ourselves as witnesses only, dimensionless and timeless centres of observation, and then realise that immense ocean of pure awareness, which is both mind and matter and beyond both.

M: Amíg elkülönült, egymástól teljesen különálló személyeknek képzeljük magunkat, addig nem tudjuk megragadni a valóságot, amely lényegében személytelen. Először önmagunkat csupán tanúként, a megfigyelés kiterjedés nélküli, és időtlen centrumaként kell ismernünk, és akkor felismerjük benne a tiszta éber-tudatosság roppant óceánját, amely azonos mind az elmével, mind az anyaggal, és mindkettőn túli.

Q: Whatever I may be in reality, yet I feel myself to be a small and separate person, one amongst many.

K: Akármi vagyok valójában, mégis kicsinek és elkülönült személynek érzem magam, egynek a sok

közül.

M: Your being a person is due to the illusion of space and time; you imagine yourself to be at a certain point occupying a certain volume; your personality is due to your self-identification with the body. Your thoughts and feelings exist in succession, they have their span in time and make you imagine yourself, because of memory, as having duration. In reality time and space exist in you; you do not exist in them. They are modes of perception, but they are not the only ones. Time and space are like words written on paper; the paper is real, the words merely a convention. How old are you?

M: Lényed a tér és idő illúziója miatt személy; egy meghatározott térfogatot elfoglaló meghatározott egységnek képzeled magad; személyiséged a testtel való önazonosításod következménye. Saját időközökben sorjázó gondolataid és érzéseid, valamint emlékezeted miatt képzeled önmagadat időtartammal rendelkezőnek. Valójában az idő és a tér benned vannak; nem te vagy bennük. Észlelési módok, de nem az egyedüliek. Idő és tér olyanok, mint a papírra vetett szavak; a papír a valóság, a szavak pusztán konvenció. Hány éves vagy?

Q: Forty-eight.

K: Negyvennyolc.

M: What makes you say forty-eight? What makes you say: I am here? Verbal habits born from assumptions. The mind creates time and space and takes its own creations for reality. All is here and now, but we do not see it. Truly, all is in me and by me. There is nothing else. The very idea of 'else' is a disaster and a calamity.

M: Mi miatt mondod, hogy negyvennyolc? Mi miatt mondod: itt vagyok? A verbális szokások feltételezésekből születtek. Az elme időt és teret teremt, majd saját teremtményeit valóságnak tekinti. Minden itt és most van, de mi ezt nem látjuk. Valójában minden bennem, és általam van. Nincs semmi más. A ’más’ ideája igazi csapás és szerencsétlenség.

Q: What is the cause of personification, of self-limitation in time and space?

K: Mi okozza a megszemélyesülést, az idő- és térbeli önkorlátozást?

M: That which does not exist cannot have a cause. There is no such thing as a separate person. Even taking the empirical point of view, it is obvious that everything is the cause of everything, that everything is as it is, because the entire universe is as it is.

M: Ami nem létezik, nem lehet oka. Nem létezik olyan dolog, mint különálló személy. Még a tapasztalati szempontokat tekintve is nyilvánvaló, hogy minden mindennek az oka, hogy minden olyan, amilyen, mert az egész univerzum olyan, amilyen.

Q: Yet personality must have a cause.

K: A személyiségnek mégiscsak kell, hogy oka legyen.

M: How does personality, come into being? By memory. By identifying the present with the past and projecting it into the future. Think of yourself as momentary, without past and future and your personality dissolves.

M: Hogyan születik a személyiség? Az emlékezet révén. A jelennek a múlttal való azonosításával, és a jövőbe való kivetítésével. Gondold magad pillanatnyinak, múlt és jövő nélkülinek, és személyiséged szertefoszlik.

Q: Does not 'I am' remain?

K: Az ’én vagyok’ nem marad meg?

M: The word 'remain' does not apply. 'I am' is ever afresh. You do not need to remember in order to *be*. As a matter of fact, before you can experience anything, there must be the sense of being. At present your being is mixed up with experiencing. All you need is to unravel being from the tangle of experiences. Once you have known pure being, without being this or that, you will discern it among experiences and you will no longer be misled by names and forms.

M: A ’megmarad’ szó használata itt nem alkalmas. Az ’én vagyok’ mindig új. Nincs szükséged emlékezetre ahhoz, hogy *legyél.* Valójában, a tapasztalást meg kell, hogy előzze a lét érzése. Jelenleg a léted össze van keveredve a tapasztalással. Mindössze annyit kell tenned, hogy kibogozod a létet a tapasztalatok gubancából. Amint eljutsz a tiszta, ez vagy az nélküli lét ismeretéig, meg fogod azt különböztetni a tapasztalatoktól, és nem leszel többé nevektől és formáktól félrevezetve.

Self-limitation is the very essence of personality.

Az ön-korlátozás a személyiség valódi lényege.

Q: How can I become universal?

K: Hogyan válhatok egyetemessé?

M: But you are universal. You need not and you cannot become what you are already. Only cease imagining yourself to be the particular. What comes and goes has no being. It owes its very appearance to reality. You know that there is a world, but does the world know you? All knowledge flows from you, as all being and all joy. Realise that you are the eternal source and accept all as your own. Such acceptance is true love.

M: De hiszen egyetemes vagy. Nem kell, és nem tudsz azzá válni, ami már vagy. Csak hagyd abba, hogy elkülönültnek képzeled önmagad. Ami jön és megy, annak nincs léte. Ez hozzátartozik a valóság igazi megjelenéséhez. Te tudod, hogy van világ, de a világ tud-e rólad? Minden tudás tőled ered, mint ahogy minden lét és öröm is. Ismerd fel, hogy te vagy az örök forrás, és fogadj el mindent, mint a te sajátodat. Az ilyen elfogadás az igazi szeretet.

Q: All you say sounds very beautiful. But how has one to make it into a way of living?

K: Mindaz, amit mondasz, nagyon szépen hangzik. De hogyan lehet életmóddá tenni?

M: Having never left the house you are asking for the way home. Get rid of wrong ideas, that is all. Collecting right ideas also will take you nowhere. Just cease imagining.

M: Soha el sem hagyva a házat, azt kérdezed, hogy merre van hazafelé. Távolítsd el a rossz ideákat, ez minden. A jó ideák gyűjtése sem vezet sehová. Csak hagyd abba a képzelődést.

Q: It is not a matter of achievement, but of understanding.

K: Ez nem véghezvitel, hanem megértés kérdése.

M: Don't try to understand. Enough if you do not misunderstand. Don't rely on your mind for liberation. It is the mind that brought you into bondage. Go beyond it altogether.

M: Ne próbálkozz a megértésével. Elegendő, ha nem érted félre. Ne támaszkodj az elmédre a megszabadulás érdekében. Épphogy az elme okozta a kötelékeidet. Lépj rajta túl teljesen.

What is beginningless cannot have a cause. It is not that you knew what you are and then you have forgotten. Once you know, you cannot forget. Ignorance has no beginning, but can have an end. Enquire: who is ignorant and ignorance will dissolve like a dream. The world is full of contradictions, hence your search for harmony and peace. These you cannot find in the world, for the world is the child of chaos. To find order you must search within. The world comes into being only when you are born in a body. No body -- no world. First enquire whether you are the body. The understanding of the world will come later.

Ami kezdet nélküli, annak nem lehet oka. Nem arról van szó, hogy tudtad, ki vagy, aztán elfelejtetted. Ha egyszer tudsz róla, nem tudod elfelejteni. A tudatlanságnak nincs kezdete, de véget érhet. Kutasd: ki tudatlan, és tudatlanságod szertefoszlik, mint egy álom. A világ tele van ellentmondásokkal, ebből eredően keresed a harmóniát és a békét. Ezeket nem találhatod meg a világban, mert a világ a káosz gyermeke. Ha rá akarsz találni a rendre, akkor belül kell keresned. A világ csak akkor születik meg, amikor megszülettél egy testben. Ha nincs test – nincs világ. Először azt vizsgáld, hogy te vagy-e a test. A világ megértése később fog következni.

Q: What you say sounds convincing, but of what use is it to the private person, who knows itself to be in the world and of the world?

K: Meggyőzőnek hangzik, amit mondasz, de mi a haszna egy magánszemély számára, aki önmagát a világban élőnek, és a világénak tudja?

M: Millions eat bread, but few know all about wheat. And only those who know can improve the bread. Similarly, only those who know the self, who have seen beyond the world, can improve the world. Their value to private persons is immense, for they are their only hope of salvation. What is in the world cannot save the world; if you really care to help the world you must step out of it.

M: Milliók esznek kenyeret, de kevesen vannak, akik mindent tudnak a búzáról. És csak akik ismerik, tudják tökéletesíteni a kenyeret. Hasonlóképpen, csak akik ismerik az ént, akik beláttak a világ mögé, tudják megjavítani a világot. Az ő értékük mérhetetlen a magánszemély számára, mert ők csak az üdvözülésükben reménykednek. A világban lévő nem mentheti meg a világot; ha valóban törődsz a világ megmentésével, ki kell belőle lépned.

Q: But can one step out of the world?

K: De ki tud-e lépni az ember a világból?

M: Who was born first, you or the world? As long as you give first place to the world, you are bound by it; once you realise, beyond all trace of doubt that the

M: Ki született előbb, te, vagy a világ? Amíg a világot teszed az első helyre, addig meg vagy kötve általa; amint felismered, hogy a világ a kétség

world is in you and not you in the world, you are out of it. Of course your body remains in the world and of the world, but you are not deluded by it. All scriptures say that before the world was, the Creator was. Who knows the Creator? He alone who was before the Creator, your own real being, the source of all the worlds with their creators.

minden nyoma nélkül benned van, és nem te vagy a világban, kívül kerültél rajta. Természetesen a tested a világban, és a világé marad, de ez nem téveszt meg téged. Minden szent könyvben az áll, hogy mielőtt a világ lett volna, a Teremtő volt. Ki ismeri a Teremtőt? Ő egyedül, aki már a Teremtő előtt volt, a te valódi lényed, az egész világ forrása, annak teremtőivel együtt.

Q: All you say is held together by your assumption that the world is your own projection. You admit that you mean your personal, subjective world, the world given you through your senses and your mind. In that sense each one of us lives in a world of his own projection. These private worlds hardly touch each other and they arise from and merge into the 'I am' at their centre. But surely behind these private worlds there must be a common objective world, of which the private worlds are mere shadows. Do you deny the existence of such an objective world, common to all?

K: Minden, amiről beszélsz azon feltételezésedre épül, hogy a világ a te saját kivetítésed. Elismered, hogy egy személyes, szubjektív világra gondolsz, egy érzékszerveid és elméd által közvetített világra. Ebben az értelemben mindegyikünk a saját kivetített világában él. Ezek a privát világok alig érintkeznek egymással, és keletkezésük és ’én vagyok’-ba olvadásuk azok centrumában történik. De nyilvánvaló, hogy e privát világok mögött lennie kell egy közös objektív világnak, amelynek a privát világok csupán árnyékai. Elutasítod a létezését egy ilyen objektív világnak, amely mindenre nézve közös?

M: Reality is neither subjective nor objective, neither mind nor matter, neither time nor space. These divisions need somebody to whom to happen, a conscious separate centre. But reality is all and nothing, the totality and the exclusion, the fullness and the emptiness, fully consistent, absolutely paradoxical. You cannot speak about it, you can only lose your self in it. When you deny reality to anything, you come to a residue which cannot be denied.

M: A valóság se szubjektív, se objektív, sem elme, sem anyag, se idő, se tér. Ilyen felosztásokra annak van szüksége, aki számára a tudatosság egy különálló centrum. De a valóság minden és semmi, a totalitás és a kizárás, a teljesség és az üresség. Nem tudsz beszélni róla, csak énedet tudod elveszíteni benne. Amikor tagadod valaminek a valóságát, a fennmaradó részt nem tudod elutasítani.

All talk of *gnana* is a sign of ignorance. It is the mind that imagines that it does not know and then comes to know. Reality knows nothing of these contortions. Even the idea of God as the Creator is false. Do I owe my being to any other being? Because I *am*, all *is*.

Minden beszéd, ami a *gnanár*ól szól, a tudatlanság jele. Az elme azt képzeli, hogy nem ismer, majd megismerésre jut. A valóság semmit nem tud ezekről a torzulásokról. Még az az idea is hamis, miszerint Isten lenne a Teremtő. Hozzá tartozik-e az én létem bármilyen más léthez? Azért *van* minden, mert én *vagyok.*

Q: How can it be? A child is born into the world, not the world into the child. The world is old and the child is new.

K: Ez hogy lehetséges? A gyermek születik a világba, nem a világ a gyermekbe. A világ régi, és a gyermek új.

M: The child is born into your world. Now, were you born into your world, or did your world appear to you? To be born means to create a world round yourself as the centre. But do you ever create yourself? Or did anyone create you? Everyone creates a world for himself and lives in it, imprisoned by one's ignorance. All we have to do is to deny reality to our prison.

M: A gyermek beleszületik a te világodba. Na már most, te születtél bele a te világodba, vagy a te világod jelent meg a te számodra? Születni annyit jelent, mint teremteni egy világot önmagad, mint centrum köré. De teremted-e valaha is önmagad? Vagy valaki megteremtett téged? Mindenki teremt önmagának egy világot, és abban él, tudattalansága által bebörtönözve. Mindössze annyit kell tennünk, hogy tagadjuk börtönünk valóságát.

Q: Just as the waking state exists in seed form during sleep, so does the world the child creates on being born exist before its birth. With whom does the seed lie?

K: Ahogy az alvó állapotban benne van csíra formájában az ébrenléti állapot, ugyanúgy van benne a világban a gyermek megszületésének a lehetősége, a születés előtt. Hol van a csíra?

M: With him who is the witness of birth and death, but is neither born nor dies. He alone is the seed of creation as well as its residue. Don't ask the mind to confirm what is beyond the mind. Direct experience is the only valid confirmation.

M: Annál, aki tanúja a születésnek és halálnak, de se nem születik, se nem hal meg. Egyedül ő a teremtés csírája, valamint maradványa. Ne az elmétől várd annak megerősítését, ami az elmén túl van. A közvetlen tapasztalat az egyetlen érvényes megerősítés.

46. Awareness of Being is Bliss

Questioner: By profession I am a physician. I began with surgery, continued with psychiatry and also wrote some books on mental health and healing by faith. I came to you to learn the laws of spiritual health.

Maharaj: When you are trying to cure a patient, what exactly are you trying to cure? What is cure? When can you say that a man is cured?

Q: I seek to cure the body as well as improve the link between the body and the mind. I also seek to set right the mind.

M: Did you investigate the connection between the mind and the body? At what point are they connected?

Q: Between the body and the indwelling consciousness lies the mind.

M: Is not the body made of food? And can there be a mind without food?

Q: The body is built and maintained by food. Without food the mind usually goes weak. But the mind is not mere food. There is a transforming factor which creates a mind in the body. What is that transforming factor?

M: Just like the wood produces fire which is not wood, so does the body produce the mind which is not the body. But to whom does the mind appear? Who is the perceiver of the thoughts and feelings which you call the mind? There is wood, there is fire and there is the enjoyer of the fire. Who enjoys the mind? Is the enjoyer also a result of food, or is it independent?

Q: The perceiver is independent.

M: How do you know? Speak from your own experience. You are not the body nor the mind. You say so. How do you know?

Q: I really do not know. I guess so.

M: Truth is permanent. The real is changeless. What changes is not real, what is real does not change.

46. A létezés tudatossága boldogság

Kérdező: A foglalkozásom orvos. Sebészettel kezdtem, pszichiátriával folytattam, írtam is néhány könyvet a mentális egészségről, és a hit általi gyógyulásról. Eljöttem el hozzád, hogy megtanuljam a spirituális egészség törvényeit.

Maharaj: Amikor egy beteg gyógyításával fáradozol, pontosan mi az, amit megpróbálsz meggyógyítani? Mi a gyógyítás? Mikor mondhatjuk hogy egy ember meg van gyógyítva?

K: A test meggyógyítására törekszem, valamint meg próbálom kijavítani a kapcsolatot a test és az elme között. Megpróbálom rendbe hozni az elmét is.

M: Tanulmányoztad az elme és a test közötti kapcsolatot? Mely ponton kapcsolódnak?

K: A test és az immanens tudatosság között fekszik az elme.

M: A test nem a táplálékból épült fel? És létezhet az elme táplálék nélkül?

K: A testet táplálék építi fel és tartja fenn. Táplálék nélkül az elme általában legyengül. De az elme nem pusztán táplálék. Van egy átalakító tényező, amely az elmét létrehozza a testben. Mi ez az átalakító tényező?

M: Mint ahogy a tűzifa létrehozza a tüzet, amely nem fa, úgy hozza létre a test az elmét, amely nem a test. De kinek a számára jelenik meg az elme? Ki észleli a gondolatokat és érzelmeket, amit elmének nevezünk? Van a fa, és van a tűz, és van az, aki a tüzet élvezi. Ki élvezi az elmét? Az élvező is a táplálék eredménye, vagy pedig független?

K: Az észlelő független.

M: Honnan tudod? Beszélj saját tapasztalatból. Te nem vagy a test, sem az elme. Így mondod. Honnan tudod?

K: Valójában nem tudom. Így feltételezem.

M: Az igazság állandó. A valóság változhatatlan. Ami változik, nem valós, ami valós, nem változik.

Now, what is it in you that does not change? As long as there is food, there is body and mind. When the food is stopped, the body dies and the mind dissolves. But does the observer perish?

Q: I guess it does not. But I have no proof.

M: You yourself are the proof. You have not, nor can you have any other proof. You are yourself, you know yourself, you love yourself. Whatever the mind does, it does for the love of its own self. The very nature of the self is love. It is loved, loving and lovable. It is the self that makes the body and the mind so interesting, so very dear. The very attention given to them comes from the self.

Q: If the self is not the body nor the mind, can it exist without the body and the mind?

M: Yes, it can. It is a matter of actual experience that the self has being independent of mind and body. It is being -- awareness -- bliss. Awareness of being is bliss.

Q: It may be a matter of actual experience to you, but it is not my case. How can I come to the same experience? What practices to follow, what exercises to take up?

M: To know that you are neither body nor mind, watch yourself steadily and live unaffected by your body and mind, completely aloof, as if you were dead. It means you have no vested interests, either in the body or in the mind.

Q: Dangerous.

M: I am not asking you to commit suicide. Nor can you. You can only kill the body, you cannot stop the mental process, nor can you put an end to the person you think you are. Just remain unaffected. This complete aloofness, unconcern with mind and body is the best proof that at the core of your being you are neither mind nor body. What happens to the body and the mind may not be within your power to change, but you can always put an end to your imagining yourself to be body and mind. Whatever happens, remind yourself that only your body and mind are affected, not yourself. The more earnest you are at remembering what needs to be remembered, the sooner will you be aware of yourself as you are, for memory will become experience. Earnestness reveals being. What is imagined and willed becomes actuality -- here lies the danger as well as the way out.

Tell me, what steps have you taken to separate your real self, that in you which is changeless, from your body and mind?

Nos, mi nem változik benned? Amíg táplálék van, addig test és elme is van. Amikor a tápláléknak vége, a test meghal, és az elme szertefoszlik. De elpusztul-e a figyelő?

K: Úgy vélem, nem. De nincs rá bizonyítékom.

M: Te magad vagy a bizonyíték. Nincs, és nem is lehet semmilyen más bizonyítékod. Önmagad vagy, ismered önmagad, szereted önmagad. Bármit tesz az elme, azért teszi, mert szereti saját Énjét. Az Én igazi természete a szeretet. Ő szeretett, szerető és szeretetre méltó. Valójában a felé irányuló figyelem az Énből jön.

K: Ha az Én nem a test, és nem is az elme, akkor test és elme nélkül is létezhet?

M: Igen, létezhet. Valóságos tapasztalatom alapján az Én léte független az elmétől és a testtől. Ez a lét – tudatosság – üdvösség. A lét tudatossága üdvösség.

K: Lehet, hogy ez neked valóságos tapasztalatod, de velem nem ez a helyzet. Hogyan szerezhetek ilyen tapasztalatot? Milyen prakszist kell követni, milyen gyakorlatokat kell végezni?

M: Hogy megtudd, hogy nem vagy test, és elme sem, állhatatosan figyeld önmagadat, és élj testedtől és elmédtől érintetlenül, teljesen közömbösen, mintha halott lennél. Vagyis ne legyenek egyéni érdekeltségeid, se testeddel, se elméddel kapcsolatban.

K: Ez életveszélyes.

M: Nem azt kérem, hogy legyél öngyilkos. Nem is tudnál. Csak a testet tudod megölni, sem a mentális folyamatokat nem tudod megállítani, sem annak a személynek nem tudsz véget vetni, akinek gondolod magad. Csak maradj érintetlen. Ez a teljes tartózkodás, az elmével és a testtel való nem törődés a legjobb bizonyítéka, hogy létednek sem az elme, sem a test nem lényege. A testeddel és elméddel kapcsolatos történéseket nincs hatalmadban megváltoztatni, de annak bármikor véget vethetsz, hogy testnek és elmének képzeld magad. Bármi történik, emlékeztesd magad, hogy az csak elmédet és testedet érintik, önmagadat nem. Minél komolyabban emlékszel arra, amire emlékezned kell, annál hamarabb leszel tudatában önmagadnak, aki valójában vagy, mert az emlékezet tapasztalattá válik. Komolyság fedi fel a létet. Amit elképzelsz és akarsz, valósággá válik – ebben rejlik a veszély, valamint a kiút.

Mondd el nekem, milyen lépéseket tettél, hogy elkülönítsd a benned lévő változhatatlan, valódi Ént

a testedtől és az elmédtől?

Q: I am a medical man, I have studied a lot, I imposed on myself a strict discipline in the way of exercises and periodical fasts and I am a vegetarian.

K: Orvos vagyok, sokat tanultam, szigorú fegyelmet sajátítottam el gyakorlatokkal és szigorú böjtökkel, és vegetáriánus vagyok.

M: But in the depth of your heart what is it that you want?

M: De mi az, amit a szíved mélyén akarsz?

Q: I want to find reality.

K: Meg akarom találni a valóságot.

M: What price are you willing to pay for reality? Any price?

M: Milyen árat vagy hajlandó megfizetni a valóságért? Bármilyen árat?

Q: While in theory I am ready to pay any price, in actual life again and again I am being prompted to behave in ways which come in between me and reality. Desire carries me away.

K: Miközben kész vagyok elméletben bármi árat megfizetni, ténylegesen az életem során újra és újra olyan utakra érzek késztetést, amely közém és a valóság közé furakszik. A vágy félre visz.

M: Increase and widen your desires till nothing but reality can fulfil them. It is not desire that is wrong, but its narrowness and smallness. Desire is devotion. By all means be devoted to the real, the infinite, the eternal heart of being. Transform desire into love. All you want is to be happy. All your desires, whatever they may be, are expressions of your longing for happiness. Basically, you wish yourself well.

M: Addig gyarapítsd és szélesítsd a vágyaidat, amíg semmi más nem felel meg nekik, csak a valóság. Nem a vágy a rossz, hanem annak korlátoltsága és kicsinysége. A vágy odaadás. Feltétel nélkül légy odaadó a valóság iránt, a lét végtelen, örök szíve iránt. Alakítsd át a vágyat szeretetté. Minden akaratod az, hogy boldog légy. Minden vágyad, akármik is azok, a boldogság iránti vágyakozásod kifejeződése. Alapvetően jót kívánsz önmagadnak.

Q: I know that I should not…

K: Tudom, de nem kellene…

M: Wait. Who told you that you should not? What is wrong with wanting to be happy?

M: Várj. Kitől hallottad, hogy nem kellene? Mi rossz van abban, hogy boldog akarsz lenni?

Q: The self must go, I know.

K: Az énnek mennie kell, tudom.

M: But the self is there. Your desires are there. Your longing to be happy is there. Why? Because you love yourself. By all means love yourself -- wisely. What is wrong is to love yourself stupidly, so as to make yourself suffer. Love yourself wisely. Both indulgence and austerity have the same purpose in view -- to make you happy. Indulgence is the stupid way, austerity is the wise way.

M: De az én jelen van. Vágyaid vannak. Boldogság utáni vágyad van. Miért? Mert szereted magad. Minden körülmények között szeresd magad – bölcsen. Akkor van baj, ha bután szereted magad, szenvedést okozva ezzel önmagadnak. Szeresd önmagad bölcsen. Mind az élvezetnek, mind a mértékletességnek láthatólag ugyanaz a célja – téged boldoggá tenni. Élvezet az ostoba út, mértékletesség a bölcs út.

Q: What is austerity?

K: Mi a mértékletesség?

M: Once you have gone through an experience, not to go through it again is austerity. To eschew the unnecessary is austerity. Not to anticipate pleasure or pain is austerity. Having things under control at all times is austerity. Desire by itself is not wrong. It is life itself, the urge to grow in knowledge and experience.

M: Nem menni keresztül ismételten azon a tapasztalaton, amelyiken már keresztülmentél – mértékletesség. Szükségtelentől tartózkodni – mérsékletesség. Élvezetet vagy fájdalmat nem siettetni – mérsékletesség. A dolgokat állandóan kontroll alatt tartani – mérsékletesség. A vágy mint olyan, nem helytelen. A vágy maga az élet, a tudás- és tapasztalatbeli növekedésre való ösztönzés.

It is the choices you make that are wrong. To imagine that some little thing – food, sex, power, fame -- will make you happy is to deceive yourself.

A választásaid a helytelenek. Azt képzelni, hogy valamilyen csekély dolog – étel, szex, hatalom, hírnév – boldoggá tehet, önmagad becsapása. Csak

Only something as vast and deep as your real self can make you truly and lastingly happy.

ami annyira hatalmas és mély, mint a te valódi Éned, tehet téged igazán és tartósan boldoggá.

Q: Since there is nothing basically wrong in desire as an expression of love of self, how should desire be managed?

K: Mivel a vágyban, mint az Én szeretetének a kifejezésében alapjában véve semmi rossz nincs, miképpen kell a vágyakat kezelni?

M: Live your life intelligently, with the interests of your deepest self always in mind. After all, what do you really want? Not perfection; you are already perfect. What you seek is to express in action what you are. For this you have a body and a mind. Take them in hand and make them serve you.

M: Éld az életedet intelligensen, elmédben a legmélyebb Éned iránti érdeklődéssel. Elvégre mit akarsz valójában? Nem tökéletességet; te már tökéletes vagy. Amit keresel, az annak cselekvésben való kifejezése, ami vagy. Ezért van tested és elméd. Vedd őket kézbe, és tedd őket szolgáddá.

Q: Who is the operator here? Who is to take the body-mind in hand?

K: Ki működik itt? Ki az, akinek a test-elmét kézbe kell vennie?

M: The purified mind is the faithful servant of the self. It takes charge of the instruments, inner and outer, and makes them serve their purpose.

M: A megtisztult elme, az Én hűséges szolgája. Ez veszi gondjaiba az eszközöket, a belsőket és a külsőket egyaránt, és állítja őket céljainak szolgálatába.

Q: And what is their purpose?

K: És mik a célok?

M: The self is universal and its aims are universal. There is nothing personal about the self. Live an orderly life, but don't make it a goal by itself. It should be the starting point for high adventure.

M: Az Én univerzális, és céljai univerzálisak. Semmi nem személyes az Énnel kapcsolatban. Élj egy rendes életet, de ne tűzz ki önmagáért való célt. Ez kell, hogy legyen a kiindulópontja a nagy kalandnak.

Q: Do you advise me to come to India repeatedly?

K: Mi a tanácsod, jöjjek el többször Indiába?

M: If you are earnest, you don't need moving about. You are yourself wherever you are and you create your own climate. Locomotion and transportation will not give you salvation. You are not the body and dragging the body from place to place will take you nowhere. Your mind is free to roam the three worlds -- make full use of it.

M: Ha komoly vagy, e célból meg se kell mozdulnod. Önmagad vagy akárhol vagy, és te teremted saját klímádat. Helyváltoztatás és utazás révén nem fogsz üdvözülni. Te nem a test vagy, és a test helyről helyre vonszolása nem fog eljuttatni sehová. Elmédnek szabadságában áll a három világ bekalandozása – használd ki teljes mértékben.

Q: If I am free, why am I in a body?

K: Ha szabad vagyok, miért vagyok testben?

M: You are not in the body, the body is in you. The mind is in you. They happen to you. They are there because you find them interesting. Your very nature has the infinite capacity to enjoy. It is full of zest and affection. It sheds its radiance on all that comes within its focus of awareness and nothing is excluded. It does not know evil nor ugliness, it hopes, it trusts, it loves. You people do not know how much you miss by not knowing your own true self. You are neither the body nor the mind, neither the fuel nor the fire. They appear and disappear according to their own laws.

M: Nem vagy a testben, a test van tebenned. Az elme is tebenned van. Ezek történnek veled. Azért vannak itt, mert érdekesnek tartod őket. Valódi természetednek végtelen a kapacitása az örömre. Csupa életkedv és szeretet. Kiárasztja ragyogását mindenre, ami tudatossága fókuszába kerül, és ebből semmi nincs kizárva. Nem ismer se gonoszt, se rútságot, reménykedik, bizakodik, szeret. Te ember, nem tudod, mekkorát hibázol, ha nem ismered meg saját valódi Énedet. Te nem vagy sem a test, sem az elme, sem a tüzelő, sem a tűz. Mindezek saját törvényeik szerint jelennek meg és tűnnek el.

That which you are, your true self, you love it, and whatever you do, you do for your own happiness. To find it, to know it, to cherish it is your basic urge. Since time immemorial you loved yourself, but never wisely. Use your body and mind wisely in the service

Szereted azt, ami vagy, valódi Énedet, és bármit teszel, saját boldogságod érdekében teszed. Felfedezni azt, megismerni azt, gondját viselni neki, ez alapvető késztetésed. Emberemlékezet előtti idő

of the self, that is all. Be true to your own self, love your self absolutely. Do not pretend that you love others as yourself. Unless you have realised them as one with yourself, you cannot love them. Don't pretend to be what you are not, don't refuse to be what you are. Your love of others is the result of self-knowledge, not its cause. Without self-realisation, no virtue is genuine. When you know beyond all doubting that the same life flows through all that is and you are that life, you will love all naturally and spontaneously. When you realise the depth and fullness of your love of yourself, you know that every living being and the entire universe are included in your affection. But when you look at anything as separate from you, you cannot love it for you are afraid of it. Alienation causes fear and fear deepens alienation. It is a vicious circle. Only self-realisation can break it. Go for it resolutely.

óta szeretted önmagadat, de sohasem bölcsen. Használd bölcsen testedet és elmédet az Én szolgálatában, ez minden. Légy hű saját Énedhez, szeresd Énedet feltétel nélkül. Ne színleld, hogy önmagadként szeretsz másokat. Hacsak fel nem ismerted, hogy ők veled egyek, nem szeretheted őket. Ne tettesd magad annak, aki nem vagy, ne tagadd meg azt, aki vagy. Mások iránti szereteted az önismeretnek eredménye, nem pedig oka. Önmegvalósítás nélkül semmilyen erény nem hiteles. Amikor tudod, minden kétséget kizáróan, hogy mindenen keresztül egyazon élet áramlik, és hogy te vagy az az élet, szeretni fogsz mindent, természetes és spontán módon. Amikor felismered önszereteted mélységét és teljességét, tudni fogod, hogy minden élőlényt és az egész univerzumot magában foglalja a szereteted. De mikor bármire tőled különállóként tekintesz, nem szeretheted, mert félsz tőle. Az elidegenedés félelmet okoz, és a félelem fokozza az elidegenedést. Ez egy ördögi kör. Csak az önmegvalósítás törheti meg. Efelé törekedj, eltökélten.

47. Watch Your Mind

Questioner: In one's search for the essential, one soon realises one's inadequacy and the need for a guide or a teacher. This implies a certain discipline for you are expected to trust your guide and follow implicitly his advice and instruction. Yet the social urgencies and pressures are so great, personal desires and fears so powerful, that the simplicity of mind and will, essential in obedience, are not forthcoming. How to strike a balance between the need for a Guru and the difficulty in obeying him implicitly?

Maharaj: What is done under pressure of society and circumstances does not matter much, for it is mostly mechanical, mere reacting to impacts. It is enough to watch oneself dispassionately to isolate oneself completely from what is going on. What has been done without minding, blindly, may add to one's *karma* (destiny), otherwise it hardly matters. The Guru demands one thing only; clarity and intensity of purpose, a sense of responsibility for oneself. The very reality of the world must be questioned. Who is the Guru, after all? He who knows the state in which there is neither the world nor the thought of it, he is the Supreme Teacher. To find him means to reach the state in which imagination is no longer taken for reality. Please, understand that the Guru stands for reality, for truth, for what *is*. He is a realist in the highest sense of the term. He cannot and shall not come to terms with the mind and its delusions. He comes to take you to the real; don't expect him to do anything else.

47. Figyeld az elmédet

Kérdező: Miközben a lényeget keresi az ember, hamarosan felismeri alkalmatlanságát, és egy vezető, vagy tanító szükségességét. Ez bizonyos fegyelmet tesz szükségessé, mert elvárás feléd a vezetőd iránti bizalom, és következésképpen tanácsainak és instrukcióinak követése. De a jelentékeny társadalmi sürgetés és nyomás, a személy erőteljes vágyai és félelmei miatt nem jön létre az elme és az akarat gyermeki bizalma, elengedhetetlen engedelmessége. Hogy lehet kompromisszumot teremteni a Guru iránti igény, és a neki való engedelmesség nehézsége között?

Maharaj: A társadalom és a körülmények kényszere alatti cselekedetek nem nagyon fontosak, mert javarészt gépies, pusztán behatások által keltett reakciók. Elegendő, ha az ember pártatlan módon figyeli önmagát, hogy tökéletesen elszigetelje magát attól, ami végbemegy. Az ész nélkül, vakon elkövetett cselekedetek hozzáadódhatnak a *karmához* (sors), egyébként nemigen lényegesek. A Guru egyet kér csupán, tiszta és intenzív céltudatosságot, önmagad iránti felelősségérzést. A világ egészének realitása megkérdőjelezendő. Ki a Guru, végül is? Az, aki ismeri az állapotot, amelyben nem létezik sem a világ, sem annak gondolata, ő a Legfelsőbb Tanító. Megtalálni őt azt jelenti, hogy elérni az állapotot, amelyben a képzeletet nem tartod többé valóságnak. Kérlek, értsd meg, hogy a Guru a valóságot, az igazságot képviseli, azt, ami *van.* Ő a szó legteljesebb értelmében realista. Nem tud, és nem fog kiegyezni az elmével, és annak illúzióival. Azért jön, hogy eljuttasson téged a valóságba; ne várj tőle semmi egyebet.

The Guru you have in mind, one who gives you information and instructions, is not the real Guru. The real Guru is he who knows the real, beyond the glamour of appearances. To him your questions about obedience and discipline do not make sense, for in his eyes the person you take yourself to be does not exist, your questions are about a non-existing person. What exists for you does not exist for him. What you take for granted, he denies absolutely. He wants you to see yourself as he sees you. Then you will not need a Guru to obey and follow, for you will obey and follow your own reality. Realise that whatever you think yourself to be is just a stream of events; that while all happens, comes and goes, you alone *are*, the changeless among the changeful, the self-evident among the inferred. Separate the observed from the observer and abandon false identifications.

Az a fajta Guru, akire te gondolsz, aki információkat és instrukciókat ad neked, az nem a valódi Guru. A valódi Guru az, aki ismeri a látszatok káprázatán túli valóságot. Számára a te engedelmességre és fegyelemre vonatkozó kérdéseid nem bírnak jelentéssel, mert az ő szemében a személy, akinek te tartod magad, nem létezik, a kérdéseid egy nem létező személyre vonatkoznak. Ami létezik a te számodra, az nem létezik az ő számára. Amit te magától értetődőnek tekintesz, azt ő abszolúte elutasítja. Azt akarja, hogy úgy lásd magad, mint ahogy ő lát téged. Akkor nem fog kelleni a Gurunak engedelmeskedned, és őt követned, mert saját valóságodnak fogsz engedelmeskedni, és azt fogod követni. Ismerd fel, hogy akárminek gondolod magad, az csak események áramlása; miközben minden történik, megjelenik és eltávozik, egyedül te *vagy,* a változtathatatlan a változékonyban, a magától értetődő a következtetettben. Válaszd külön a megfigyeltet a megfigyelőtől, és hagyj fel a hamis azonosulásokkal.

Q: In order to find the reality, one should discard all that stands in the way. On the other hand, the need to survive within a given society compels one to do and endure many things. Does one need to abandon one's profession and one's social standing in order to find reality?

K: A valóság megtalálása érdekében el kell vetni mindent, ami az utat elállja. Másfelől, az adott társadalmi kényszerek közötti túlélés követelménye miatt sok mindennek a véghezvitelére, és elszenvedésére szükség van. Fel kell adnia az embernek a foglalkozását és társadalmi helyzetét annak érdekében, hogy megtalálja a valóságot?

M: Do your work. When you have a moment free, look within. What is important is not to miss the opportunity when it presents itself. If you are earnest you will use your leisure fully. That is enough.

M: Végezd a munkád. Amikor van egy pillanatnyi szabad időd, tekints befelé. Fontos, hogy ne hagyd ki a számodra adódó kedvező alkalmat. Ha komoly vagy, teljes egészében kihasználod a szabad idődet. Ez elegendő.

Q: In my search for the essential and discarding the unessential, is there any scope for creative living? For instance, I love painting. Will it help me if I give my leisure hours to painting?

K: A lényeges keresése és a lényegtelen elhagyása során van-e valamilyen szkópja a kreatív életnek? Például, szeretem a festészetet. Segítséget jelent, ha szabad óráimat a festészetre fordítom?

M: Whatever you may have to do, watch your mind. Also you must have moments of complete inner peace and quiet, when your mind is absolutely still. If you miss it, you miss the entire thing. If you do not, the silence of the mind will dissolve and absorb all else.

M: Akármit csinálhatsz, közben figyeld az elmédet. Kell, hogy legyenek olyan pillanataid is, amikor teljes a belső béke és a csend, amikor elméd abszolút nyugalomban van. Ha ezt elmulasztod, mindent elmulasztasz. Ha ezt nem csinálod, elméd csendje szertefoszlik, és mindenféle mást szív magába.

Your difficulty lies in your wanting reality and being afraid of it at the same time. You are afraid of it because you do not know it. The familiar things are known, you feel secure with them. The unknown is uncertain and therefore dangerous. But to know reality is to be in harmony with it. And in harmony there is no place for fear.

Nehézséged abban rejlik, hogy akarod a valóságot, és féled is, ugyanakkor. Féled, mert nem ismered. A megszokott dolgok ismerősek, biztonságban érzed magad velük. Az ismeretlen bizonytalan, és ezért veszélyes. De a valóság megismeréséhez harmóniában kell lenni vele. És a harmóniában nincs helye félelemnek.

An infant knows its body, but not the body-based distinctions. It is just conscious and happy. After all, that was the purpose for which it was born. The pleasure to *be* is the simplest form of self-love,

Egy gyermek ismeri a testét, de a test alapú megkülönböztetéseket nem. Csupán tudatos, és boldog. Végül is, ez volt a cél, amiért megszületett. A *lét* élvezete az önszeretet legegyszerűbb formája,

which later grows into love of the self. Be like an infant with nothing standing between the body and the self. The constant noise of the psychic life is absent. In deep silence the self contemplates the body. It is like the white paper on which nothing is written yet. Be like that infant, instead of trying to be this or that, be happy to *be*. You will be a fully awakened witness of the field of consciousness. But there should be no feelings and ideas to stand between you and the field.

amely később az Én szeretetébe nő bele. Légy akár egy gyermek, nem állítva semmit a test és az Én közé. A pszichikai élet állandó zaja nála hiányzik. A mély csendben az Én szemléli a testet. Az olyan, mint a fehér papír, amelyre semmi sincs írva még. Légy akár a gyermek, ahelyett, hogy ez, vagy az próbálnál lenni, légy boldog, hogy *vagy.* Teljesen felébredett tanúja leszel a tudatosság terének. De ne legyenek érzések és ideák, közted és a tér között.

Q: To be content with mere being seems to be a most selfish way of passing time.

K: A puszta létezéssel való megelégedés az időtöltés legönzőbb módjának tűnik.

M: A most worthy way of being selfish. By all means be selfish by foregoing everything but the Self. When you love the Self and nothing else, you go beyond the selfish and the unselfish. All distinctions lose their meaning. Love of one and love of all merge together in love, pure and simple, addressed to none, denied to none. Stay in that love, go deeper and deeper into it, investigate yourself and love the investigation and you will solve not only your own problems but also the problems of humanity. You will know what to do. Do not ask superficial questions; apply yourself to fundamentals, to the very roots of your being.

M: Az önzés legbecsületesebb módja. Természetesen légy önző, lemondva mindenről, az Ént kivéve. Amikor semmi mást nem szeretsz, csak az Ént, mindenféle önzőséget és önzetlenséget meghaladsz. Mindenféle megkülönböztetés elveszíti értelmét. Az egy szeretete és a minden szeretete egybeolvadnak a szeretetben, a tisztaságban és egyszerűségben, nem címkézve semmit, nem elutasítva semmit. Időzz ebben a szeretetben, merülj benne mélyebbre és mélyebbre, kutasd magad, és szeresd e kutatást, és meg fogod oldani, nemcsak saját problémádat, hanem az emberiség problémáit is. Tudni fogod, hogy mit kell tenned. Ne tégy fel felszínes kérdéseket; fordulj a sarkalatos kérdések felé, léted igazi alapjai felé.

Q: Is there a way for me to speed up my self-realisation?

K: Van olyan módszer, amellyel felgyorsíthatom az önmegvalósításomat?

M: Of course there is.

M: Természetesen van.

Q: Who will do this speeding up? Will you do it for me?

K: Ki fogja felgyorsítani? Megtennéd számomra?

M: Neither you will do it, nor me. It will just happen.

M: Nem te fogod megtenni, sem én. Csupán megtörténik.

Q: My very coming here has proved it. Is this speeding up due to holy company? When I left last time, I hoped to come back. And I did. Now I am desperate that so soon I have to leave for England.

K: Valójában idejövetelem igazolta. Ez a felgyorsulás a szent társaság miatt következik be? Amikor elmentem legutóbb, reménykedtem, hogy visszajövök. És megtörtént. Most abban reménykedem, hogy hamarosan Angliába megyek.

M: You are like a newly born child. It was there before but not conscious of its being. At its birth a world arose in it, and with it the consciousness of being. Now you have just to grow in consciousness, that is all. The child is the king of the world -- when it grows up, it takes charge of its kingdom. Imagine that in its infancy it fell seriously ill and the physician cured it. Does it mean that the young king owes his kingdom to the physician? Only, perhaps as one of the contributing factors. There were so many others; all contributed. But the main factor, the most crucial, was the fact of being born the son of a king. Similarly, the Guru may help. But the main thing that

M: Olyan vagy, akár egy újszülött gyermek. Már előtte is volt, de nem volt tudatos a létére. Születésekor megjelent benne egy világ, és vele a létezés tudatossága. Most csupán bele kell nőnöd a tudatosságba, ez minden. A gyermek a világ királya – amikor felnő, átveszi királyságának irányítását. Képzeld el, hogy gyermekkorában súlyos beteg lesz, és orvosi kezelést kap. Ez azt jelenti, hogy a fiatal király az orvosnak köszönheti a királyságát? Ez talán csak egyike a közreműködő tényezőknek. Oly sok más tényező is volt, amelyek mindegyike közreműködött. De a legfőbb, a legkritikusabb tényező az a tény, hogy király fiaként született. A

helps is to have reality within. It will assert itself. Your coming here definitely helped you. It is not the only thing that is going to help you. The main thing is your own being. Your very earnestness testifies to it.

Guru hasonlóképpen segíthet. De a legfőbb, ami segít, a valóság birtokában lenni belül. Az ki fogja magát jelenteni. Idejöveteled kétségtelen, hogy segítséget jelent számodra. Nem ez az egyetlen, ami segít. A legfőbb a te saját léted. Éppen a komolyságod az, ami ezt bizonyítja.

Q: Does my pursuing a vocation deny my earnestness?

K: Hivatásom gyakorlása cáfolja komolyságomat?

M: I told you already. As long as you allow yourself an abundance of moments of peace, you can safely practice your most honourable profession. These moments of inner quiet will burn out all obstacles without fail. Don't doubt its efficacy. Try it.

M: Már mondtam. Amíg lehetővé teszed magad számára a béke pillanatainak a sokaságát, kockázat nélkül gyakorolhatod legnagyobb tiszteletet érdemlő hivatásodat. A belső csend e pillanatai okvetlenül fel fognak égetni minden akadályt. Ne kételkedj hatásosságában. Próbáld ki.

Q: But, I did try.

K: De hát próbáltam.

M: Never faithfully, never steadily. Otherwise you would not be asking such questions. You are asking because you are not sure of yourself. And you are not sure of yourself because you never paid attention to yourself, only to your experiences. Be interested in yourself beyond all experience, be with yourself, love yourself; the ultimate security is found only in self-knowledge. The main thing is earnestness. Be honest with yourself and nothing will betray you. Virtues and powers are mere tokens for children to play with. They are useful in the world, but do not take you out of it. To go beyond, you need alert immobility, quiet attention.

M: Sosem hitelesen, sosem állhatatosan. Egyébként nem tennél fel ilyen kérdéseket. Azért kérdezel, mert nem vagy biztos magadban. És azért nem vagy biztos magadban, mert sohasem figyeltél magadra, csak a tapasztalataidra. Tanúsíts önmagad iránt minden tapasztalat feletti érdeklődést, légy önmagaddal, szeresd önmagad; a végső biztonság csak az önismeretben található. A legfőbb dolog a komolyság. Légy becsületes önmagaddal, és semmi sem fog elcsábítani. Erény és hatalom csupán játékpénzek, a gyermekek játékszere. Hasznosak a világban, de nem visznek téged ki belőle. Hogy meghaladd, állhatatosságra, nyugodt figyelemre van szükséged.

Q: What then becomes of one's physical being?

K: Mivé lesz akkor az ember fizikai léte?

M: As long as you are healthy, you live on.

M: Amíg egészséges vagy, tovább élsz.

Q: This life of inner immobility, will it not affect one's health?

K: Ez egy belsőleg mozdulatlan élet, nem lesz hatással az egészségre?

M: Your body is food transformed. As your food, gross and subtle, so will be your health.

M: A tested egy táplálék átalakító. Amilyen az ételed, durva és finom, olyan lesz az egészséged.

Q: And what happens to the sex instinct? How can it be controlled?

K: És mi történik a nemi ösztönnel? Hogyan lehet kontrollálni?

M: Sex is an acquired habit. Go beyond. As long as your focus is on the body, you will remain in the clutches of food and sex, fear and death. Find yourself and be free.

M: A szex tanult viselkedésmód. Lépj rajta túl. Amíg a testre fókuszálsz, addig az evés és a szex, a félelem és a halál karmai közt maradsz. Találd meg önmagad, és légy szabad.

48. Awareness is Free

Questioner: I have just arrived from Sri Ramanashram. I have spent seven months there.

Maharaj: What practice were you following at the Ashram?

48. A tudat szabad

Kérdező: Most jövök Sri Ramanashramból. Hét hónapot töltöttem ott.

Maharaj: Milyen gyakorlatot követtél az Ashramban?

Q: As far as I could, I concentrated on the 'Who am I'?

K: Amennyire csak tudtam, a ’Ki vagyok én?’-re összpontosítottam..

M: Which way were you doing it? Verbally?

M: Ezt milyen módon tetted? Verbálisan?

Q: In my free moments during the course of the day. Sometimes I was murmuring to myself 'Who am I?' 'I am, but who am I?' Or, I did it mentally. Occasionally I would have some nice feeling, or get into moods of quiet happiness. On the whole I was trying to be quiet and receptive, rather than labouring for experiences.

K: A nap folyamán adódó szabad pillanataimban. Néha mormogtam magamban, hogy ’Ki vagyok én?’, ’Vagyok, de ki vagyok én?’, vagy mentálisan csináltam ugyanezt. Időnként kellemes érzések töltöttek el, vagy a teljes boldogság lelkiállapotába kerültem. Egészében véve nyugodt és elfogadó igyekeztem lenni, hogysem, a tapasztalatokért való megdolgozás helyett.

M: What were you actually experiencing when you were in the right mood?

M: Mi volt a tényleges tapasztalatod, amikor a megfelelő lelkiállapotban voltál?

Q: A sense of inner stillness, peace and silence.

K: Belső nyugalom érzése, béke és csend.

M: Did you notice yourself becoming unconscious?

M: Megfigyelted-e önmagad, hogy tudatlanná válsz?

Q: Yes, occasionally and for a very short time. Otherwise I was just quiet, inwardly and outwardly.

K: Igen, ritkán és nagyon rövid ideig. Egyébként nagyon nyugodt voltam, belsőleg és külsőleg is.

M: What kind of quiet was it? Something akin to deep sleep, yet conscious all the same. A sort of wakeful sleep?

M: Milyen jellegű volt ez a nyugalom? Kicsit a mély alvással rokon, mégis tudatos? Ébrenléti alvás féle?

Q: Yes. Alertly asleep. (*jagrit-sushupti*).

K: Igen. Éber alvás. (*jagrit-sushupti*).

M: The main thing is to be free of negative emotions -- desire, fear etc., the 'six enemies' of the mind. Once the mind is free of them, the rest will come easily. Just as cloth kept in soap water will become clean, so will the mind get purified in the stream of pure feeling.

M: A legfőbb dolog megszabadulni a negatív emócióktól – vágytól, félelemtől, stb., az elme ’hat ellenségétől’. Amint az elme megszabadul tőlük, a többi könnyen fog menni. Ahogy a kelme megtisztul szappanos víztől, úgy tisztul meg az elme a tiszta érzések áramlatában.

When you sit quiet and watch yourself, all kinds of things may come to the surface. Do nothing about them, don't react to them; as they have come so will they go, by themselves. All that matters is mindfulness, total awareness of oneself or rather, of one's mind.

Mikor csendesen ülsz, és befelé figyelsz, mindenféle dolgok kerülhetnek felszínre. Ne csinálj velük semmit, ne reagálj rájuk; ahogy jönnek, úgy el is mennek, önmaguktól. Csupán a figyelem számít, önmaga teljes ébersége, azaz inkább elméjének a teljes ébersége.

Q: By 'oneself' do you mean the daily self?

K: ’Önmaga’ alatt a hétköznapi ént érted?

M: Yes, the person, which alone is objectively observable. The observer is beyond observation. What is observable is not the real self.

M: Igen, a személyt, ez figyelhető meg egyedül objektíve. A megfigyelő túl van a megfigyelésen. Ami megfigyelhető, az nem a valódi én.

Q: I can always observe the observer, in endless recession.

K: Én mindig észlelni tudom a megfigyelőt, végtelen visszavonulásban.

M: You can observe the observation, but not the observer. You know you are the ultimate observer by direct insight, not by a logical process based on observation. You are what you are, but you know what you are not. The self is known as being, the not-self is known as transient. But in reality all is in

M: A megfigyelést tudod észlelni, nem pedig a megfigyelőt. Hogy a végső megfigyelő vagy, azt közvetlen szellemi meglátás alapján tudod, nem megfigyelésen alapuló logikai folyamat révén. Ami vagy, az vagy, azt pedig, hogy mi nem vagy, tudod. Az Ént létként ismered, a nem-Ént mulandóként. De

the mind. The observed, observation and observer are mental constructs. The self alone *is*.

valójában minden az elmében van. A megfigyelt, a megfigyelés és a megfigyelő mentális konstrukciók. Az Én *van* egyedül.

Q: Why does the mind create all these divisions?

K: Miért teremti az elme ezeket a megkülönböztetéseket?

M: To divide and particularise is in the mind's very nature. There is no harm in dividing. But separation goes against fact. Things and people are different, but they are not separate. Nature is one, reality is one. There are opposites, but no opposition.

M: A felosztás és megkülönböztetés az elme valóságos természetéből fakad. Nincs semmi rossz a felosztásban. De az elkülönítés ellenkezik a tényekkel. A dolgok és emberek különbözők, de nem elkülönültek. A természet egy, a valóság egy. Vannak ellentétek, de nincs szembenállás.

Q: I find that by nature I am very active. Here I am advised to avoid activity. The more I try to remain inactive, the greater the urge to do something. This makes me not only active outwardly, but also struggling inwardly to be what by nature I am not. Is there a remedy against longing for work?

K: Én természettől fogva nagyon aktívnak ismerem magam. Itt kerülni javasolják az aktivitást. Minél inkább próbálok inaktív maradni, annál nagyobb a késztetésem, hogy csináljak valamit. Ez nemcsak külsőleg aktivizál, de belsőleg is küzdelemre késztet, hogy az legyek, ami természetemtől fogva nem vagyok. Van gyógyszer a ténykedés iránti sóvárgás ellen?

M: There is a difference between work and mere activity. All nature works. Work is nature, nature is work. On the other hand, activity is based on desire and fear, on longing to possess and enjoy, on fear of pain and annihilation. Work is by the whole for the whole, activity is by oneself for oneself.

M: Különbség van munka, és puszta tevékenység között. Az egész természet dolgozik. A munka természet, a természet munka. Másfelől, a tevékenység vágyra és félelemre alapszik, birtoklás és élvezet utáni sóvárgásra, szenvedéstől és megsemmisüléstől való félelemre. Az egész munkája az egészért, az egyén tevékenysége az egyénért történik.

Q: Is there a remedy against activity?

K: Van gyógyszer a tevékenység ellen?

M: Watch it, and it shall cease. Use every opportunity to remind yourself that you are in bondage, that whatever happens to you is due to the fact of your bodily existence. Desire, fear, trouble, joy, they cannot appear unless you are there to appear to. Yet, whatever happens, points to your existence as a perceiving centre. Disregard the pointers and be aware of what they are pointing to. It is quite simple, but it needs be done. What matters is the persistence with which you keep on returning to yourself.

M: Figyeld meg, és meg fog szűnni. Használj ki minden alkalmat, hogy emlékeztesd magad, kötelékek között vagy, hogy bármi történik veled, az fizikai létezésed miatt van. Vágy, félelem, gond, öröm, nem tudnak megjelenni, hacsak te ott nem vagy, hogy megjelenhessenek. De akármi történik, az létezésedre, mint észlelési központra mutat. Hagyd figyelmen kívül a mutatókat, és azt tudatosítsd, amire azok mutatnak. Ez egy egészen egyszerű dolog, de meg kell tenni. Ami számít, az az állhatatosság, amellyel a magadhoz való visszatérést folytatod.

Q: I do get into peculiar states of deep absorption into myself, but unpredictably and momentarily. I do not feel myself to be in control of such states.

K: Az önmagamba való mély feloldódás különleges állapotába szoktam kerülni, de kiszámíthatatlanul és pillanatokra. Nem érzem magam kontroll alatt ilyen állapotban.

M: The body is a material thing and needs time to change. The mind is but a set of mental habits, of ways of thinking and feeling, and to change they must be brought to the surface and examined. This also takes time. Just resolve and persevere, the rest will take care of itself.

M: A test anyagi dolog, és időt igényel a változása. Az elme mentális szokások, gondolkodásmódok és érzések halmaza csupán, és megváltoztatásukhoz a felszínre kell őket hozni, és meg kell őket vizsgálni. Ez szintén időt vesz igénybe. Csak légy elszánt, és tarts ki, a többi majd gondoskodik önmagáról.

Q: I seem to have a clear idea of what needs be

K: Azt hiszem, tisztán látom a teendőket, de fáradt

done, but I find myself getting tired and depressed and seeking human company and thus wasting time that should be given to solitude and meditation.

vagyok és levert, és emberi társaságot keresek, és így elpazarolt idő, amit magányra és meditációra fordítok.

M: Do what you feel like doing. Don't bully yourself. Violence will make you hard and rigid. Do not fight with what you take to be obstacles on your way. Just be interested in them, watch them, observe, enquire. Let anything happen -- good or bad. But don't let yourself be submerged by what happens.

M: Tedd, amihez kedved van. Ne tégy erőszakot magadon. Az erőszak keménnyé és rideggé tesz. Ne harcolj azzal, amit utad akadályának tekintesz. Csak érdeklődj iránta, szemléld, figyeld meg, vizsgáld. Hadd történjék akármi – jó vagy rossz. De ne engedd magad elmerülni a történésben.

Q: What is the purpose in reminding oneself all the time that one is the watcher?

K: Mi a célja annak, hogy az ember állandóan emlékeztesse magát, hogy ő a megfigyelő?

M: The mind must learn that beyond the moving mind there is the background of awareness, which does not change. The mind must come to know the true self and respect it and cease covering it up, like the moon which obscures the sun during solar eclipse. Just realise that nothing observable, or experienceable is you, or binds you. Take no notice of what is not yourself.

M: Az elmének meg kell tanulnia, hogy a mozgó elme mögött, a háttérben, ott van a nem változó éberség. Az elme meg kell, hogy ismerje a valódi ént, és tisztelnie kell azt, és abba kell hagyja annak eltakarását, miként a hold is takarja a napot napfogyatkozás idején. Csupán ismerd fel, hogy semmilyen megfigyelhető, vagy tapasztalható nem te vagy, és nem köt meg téged. Hagyd figyelmen kívül, ami nem önmagad.

Q: To do what you tell me I must be ceaselessly aware.

K: Ahhoz, hogy azt csináljam, amit mondasz, szakadatlanul ébernek kell lennem.

M: To be aware is to be awake. Unaware means asleep. You are aware anyhow, you need not try to be. What you need is to be aware of being aware. Be aware deliberately and consciously, broaden and deepen the field of awareness. You are always conscious of the mind, but you are not aware of yourself as being conscious.

M: Ébernek lenni annyi, mint felébredettnek lenni. A nem éberség alvást jelent. Mindenképpen éber vagy, nem kell erőlködnöd, hogy legyél. Ami szükséges, hogy tudatában legyél, az éberségednek. Legyél szándékosan és tudatosan éber, tágítva és mélyítve az éberség terét. Mindig tudatában vagy az elmének, de nem vagy tudatában önmagadnak, mint létező tudatosságnak.

Q: As I can make out, you give distinct meanings to the words 'mind', 'consciousness', and 'awareness'.

K: Ahogy észreveszem, eltérő jelentést tulajdonítasz az ’elme’, ’tudatosság’ és ’éberség’ szavaknak.

M: Look at it this way. The mind produces thoughts ceaselessly, even when you do not look at them. When you know what is going on in your mind, you call it consciousness. This is your waking state -- your consciousness shifts from sensation to sensation, from perception to perception, from idea to idea, in endless succession. Then comes awareness, the direct insight into the whole of consciousness, the totality of the mind. The mind is like a river, flowing ceaselessly in the bed of the body; you identify yourself for a moment with some particular ripple and call it: 'my thought'. All you are conscious of is your mind; awareness is the cognisance of consciousness as a whole.

M: Tekintsd így. Az elme szüntelenül gondolatokat termel, még ha nem figyelsz is rájuk. Amikor tudod, hogy mi zajlik az elmédben, annak neve tudatosság. Ez az ébrenléti állapotod – tudatosságod érzékletről érzékletre, észlelésről észlelésre, ideáról ideára vált, végtelen egymásutánban. Ezt követi az éberség, a tudatosság egészébe való közvetlen belelátás, Az elme, folyóhoz hasonlóan, a test folyómedrében áramlik szüntelen; azonosítod magad egy pillanatra egy konkrét hullámmal, és így nevezed: az ’én gondolatom’. Minden, aminek tudatában vagy, az az elméd; az éberség a tudatosságról, mint egészről való tudomás.

Q: Everybody is conscious, but not everybody is aware.

K: Mindenki tudatos, de nem mindenki éber.

M: Don't say: 'everybody is conscious'. Say: 'there is consciousness', in which everything appears and disappears. Our minds are just waves on the ocean

M: Ne így mondd, hogy: ’mindenki tudatos’. Úgy mondd, hogy: ’van tudatosság’, amelyben minden megjelenik és eltűnik. Gondolataink csak hullámok a

of consciousness. As waves they come and go. As ocean they are infinite and eternal. Know yourself as the ocean of being, the womb of all existence. These are all metaphors of course; the reality is beyond description. You can know it only by being it.

tudatosság óceánján. Hullámokként jönnek és mennek. Végtelenek és örökké tartók, mint az óceán. Ismerd önmagad a lét óceánjának, minden létezés kiindulópontjának. Mindezek persze metaforák; a valóság meghaladja a leírásokat. Akkor ismered csak, ha megéled.

Q: Is the search for it worth the trouble?

K: Keresése megéri a szenvedést?

M: Without it all is trouble. If you want to live sanely, creatively and happily and have infinite riches to share, search for what you are.

M: Nélküle minden szenvedés. Ha azt akarod, hogy ésszerűen, kreatívan és boldogan élj, és végtelen gazdagságban részesülj, keresd azt, ami vagy.

While the mind is centred in the body and consciousness is centred in the mind, awareness is free. The body has its urges and mind its pains and pleasures. Awareness is unattached and unshaken. It is lucid, silent, peaceful, alert and unafraid, without desire and fear. Meditate on it as your true being and try to be it in your daily life, and you shall realise it in its fullness.

Míg az elme a testben koncentrálódik, és a tudatosság az elmében, addig az éberség szabad. A testnek késztetései, és az elmének fájdalmai és örömei vannak. Az éberség szabad és rendületlen. Ragyogó, csendes, békés, eleven és nem fél, híján van vágyaknak és félelmeknek. Meditálj rajta, mint igaz léteden, és próbálj az lenni a mindennapok során, és fel fogod ismerni őt, az ő teljességében.

Mind is interested in what happens, while awareness is interested in the mind itself. The child is after the toy, but the mother watches the child, not the toy.

Az elmét a történés érdekli, míg az éberséget maga az elme. A gyermek a játékkal törődik, de az anya a gyermeket figyeli, nem a játékot.

By looking tirelessly, I became quite empty and with that emptiness all came back to me except the mind. I find I have lost the mind irretrievably.

Fáradhatatlan figyelem révén teljesen üressé váltam, és ezzel az ürességgel minden visszatért hozzám, kivéve az elmét. Úgy találom, hogy elvesztettem az elmét, visszavonhatatlanul.

Q: As you talk to us just now, are you unconscious?

K: Miközben hozzánk beszélsz, tudatos vagy?

M: I am neither conscious nor unconscious, I am beyond the mind and its various states and conditions. Distinctions are created by the mind and apply to the mind only. I am pure Consciousness itself, unbroken awareness of all that is. I am in a more real state than yours. I am undistracted by the distinctions and separations which constitute a person. As long as the body lasts, it has its needs like any other, but my mental process has come to an end.

M: Nem vagyok sem tudatos, sem tudattalan, túl vagyok az elmén, és annak különféle állapotain, és feltételein. A megkülönböztetéseket az elme teremette, és csak az elmére érvényesek. Én maga a tiszta Tudatosság vagyok, töretlen ébersége mindennek, ami van. Állapotom sokkal valóságosabb, mint a tiéd. Figyelmemet nem vonják el a személyt alkotó különbségek és elválasztások. Amíg a test kitart, lesznek szükségletei, mint bárki másnak, de mentális folyamataim véget értek.

Q: You behave like a person who thinks.

K: Olyan a viselkedésed, mint egy gondolkodó személynek.

M: Why not? But my thinking, like my digestion, is unconscious and purposeful.

M: Miért ne lenne? De a gondolkodásom, az emésztésemhez hasonlóan, tudattalan és szándékolatlan.

Q: If your thinking is unconscious, how do you know that it is right?

K: Ha gondolkodásod tudattalan, akkor honnan tudod, hogy helyes?

M: There is no desire, nor fear to thwart it. What can make it wrong? Once I know myself and what I stand for, I do not need to check on myself all the time. When you know that your watch shows correct time, you do not hesitate each time you consult it.

M: Se vágy, se félelem nincs, hogy akadályozza. Mi tudná elrontani? Mivel ismerem magam, és amit képviselek, nem kell szakadatlanul ellenőriznem magam. Ha tudod, hogy órád pontos időt mutat, soha nem habozol megnézni.

Q: At this very moment who talks, if not the mind?

M: That which hears the question, answers it.

Q: But who is it?

M: Not who, but what. I'm not a person in your sense of the word, though I may appear a person to you. I am that infinite ocean of consciousness in which all happens. I am also beyond all existence and cognition, pure bliss of being. There is nothing I feel separate from, hence I am all. No thing is me, so I am nothing.

The same power that makes the fire burn and the water flow, the seeds sprout and the trees grow, makes me answer your questions. There is nothing personal about me, though the language and the style may appear personal. A person is a set pattern of desires and thoughts and resulting actions; there is no such pattern in my case. There is nothing I desire or fear -- how can there be a pattern?

Q: Surely, you will die.

M: Life will escape, the body will die, but it will not affect me in the least. Beyond space and time I am, uncaused, uncausing, yet the very matrix of existence.

Q: May I be permitted to ask how did you arrive at your present condition?

M: My teacher told me to hold on to the sense 'I am' tenaciously and not to swerve from it even for a moment. I did my best to follow his advice and in a comparatively short time I realised within myself the truth of his teaching. All I did was to remember his teaching, his face, his words constantly. This brought an end to the mind; in the stillness of the mind I saw myself as I am -- unbound.

Q: Was your realisation sudden or gradual?

M: Neither. One is what one is timelessly. It is the mind that realises as and when it get cleared of desires and fears.

Q: Even the desire for realisation?

M: The desire to put an end to all desires is a most peculiar desire, just like the fear of being afraid is a most peculiar fear. One stops you from grabbing and the other from running. You may use the same words, but the states are not the same. The man

K: E pillanatban ki beszél, ha nem az elme?

M: Ami a kérdést hallja, az válaszol rá.

K: De ki az?

M: Nem ki, hanem mi. Én nem a te világfelfogásod szerinti személy vagyok, habár személynek tűnhetek számodra. Én a végtelen tudatosság óceán vagyok, amelyben minden történik. Minden létezésen és megismerésen is túl, a lét tiszta üdve vagyok. Semmitől nem érzem magam elkülönültnek, ezért én vagyok minden. Semmilyen dolog nem én, úgyhogy semmi vagyok.

Ugyanaz az erő hozza létre a válaszomat is a kérdéseidre, amely a tüzet táplálja, és a vizet áramoltatja, a magokat csíráztatja, és a fákat növeszti. Semmi nem személyes velem kapcsolatban, annak ellenére, hogy a nyelv és a stílus személyesnek tűnhet. A személy vágy- és gondolat minták, és reagáló cselekvések halmaza; az én esetemben nincsenek ilyen minták. Semmi nincs, amit vágyok, vagy félek – hogyan lehetnének minták?

K: Bizonyára, te is meghalsz egyszer.

M: Az élet el fog illanni, a test meg fog halni, de ez nem fog hatni rám, a legkevésbé sem. Túl vagyok téren és időn, semminek nem okaként, semmi által nem okozottan, mégis tökéletes létezési mátrixban.

K: Megengeded a kérdést, hogyan jutottál a jelenlegi állapotodba?

M: Tanítóm arra kért, állhatatosan ragaszkodjak az ’én vagyok’ érzéséhez, és ne térjek el tőle még egy pillanatra se. Legjobb tudásom szerint követtem tanácsát, és viszonylag rövid idő múlva megvalósult bennem tanításának igazsága. Mindössze annyit tettem, hogy állandóan emlékezetemben tartottam tanítását, arcát, szavait. Ez véget vetett az elmének; az elme csendjében olyannak láttam meg magam, amilyen vagyok – kötelékek nélkülinek.

K: A megvalósulásod hirtelen történt, vagy fokozatosan?

M: Egyik sem. Az ember időtlenül az ami. Az elme ismeri fel ahogy és amikor megtisztul a vágyaktól és félelmektől.

K: Még a megvalósulás iránti vágytól is?

M: Az a vágy a legkülönösebb vágy, hogy véget érjen minden vágy, éppúgy, mint ahogy a félelemtől való félelem is a legkülönösebb félelem. Az egyik a megragadásban, a másik a futásban akadályoz. Használhatod ugyanazon szavakat, de az állapotok

who seeks realisation is not addicted to desires; he is a seeker who goes against desire, not with it. A general longing for liberation is only the beginning; to find the proper means and use them is the next step. The seeker has only one goal in view: to find his own true being. Of all desires it is the most ambitious, for nothing and nobody can satisfy it; the seeker and the sought are one and the search alone matters.

nem ugyanazok. Aki a megvalósulást keresi, az nem vágy-függő; ő egy olyan kereső, aki a vágyak ellenében halad, nem velük. A megszabadulás utáni egyetemes sóvárgás csupán kezdet; a tökéletes szándékok megtalálása, és azok alkalmazása a következő lépés. A keresőnek csak egy cél lebeg a szeme előtt: felfedezni saját igazi létét. Minden vágy közül ez a legambiciózusabb, mert semmi és senki nem teljesítheti; a kereső és a keresett egyek, és a keresés számít egyedül.

Q: The search will come to an end. The seeker will remain.

K: A keresés egyszer véget ér. A kereső megmarad.

M: No, the seeker will dissolve, the search will remain. The search is the ultimate and timeless reality.

M: Nem, a kereső fog megszűnni, a keresés marad meg. A keresés a végső és időtlen valóság.

Q: Search means lacking, wanting, incompleteness and imperfection.

K: A keresés hiányt, akarást, befejezetlenséget és tökéletlenséget jelent.

M: No, it means refusal and rejection of the incomplete and the imperfect. The search for reality is itself the movement of reality. In a way all search is for the real bliss, or the bliss of the real. But here we mean by search the search for oneself as the root of being conscious, as the light beyond the mind. This search will never end, while the restless craving for all else must end, for real progress to take place.

M: Nem, a befejezetlen és a tökéletlen elutasítását, és elvetését jelenti. A valóság keresése maga a valóság mozgása. Bizonyos értelemben minden keresés a valódi boldogságot, vagy a valóság boldogságát célozza. De itt keresés alatt önmagad, mint a tudatos lét gyökere, az elme mögötti fény keresését értjük. Ez a keresés soha nem ér véget, míg a minden más iránti nyugtalan vágyakozás véget kell érjen, mert a valódi előrehaladásnak kell a helyébe lépnie.

One has to understand that the search for reality, or God, or Guru and the search for the self are the same; when one is found, all are found. When 'I am' and 'God is' become in your mind indistinguishable, then something will happen and you will know without a trace of doubt that God is because you are, you are because God is. The two are one.

Az embernek meg kell értenie, hogy a valóság, vagy Isten, vagy a Guru keresése, és az Én keresése ugyanaz; amikor az egyiket megtalálta, mindet megtalálta. Amikor az ’én vagyok’ és ’Isten’ az elmédben megkülönböztethetetlenekké válnak, akkor valami olyan fog történni, hogy a kétség nyoma nélkül tudni fogod, hogy Isten van, mert te vagy, és te vagy, mert Isten van. A kettő egy.

Q: Since all is preordained, is our self-realisation also preordained? Or are we free there at least?

K: Mivel minden eleve elrendelt, önmegvalósításunk is az? Vagy legalább e tekintetben szabadok vagyunk?

M: Destiny refers only to name and shape. Since you are neither body nor mind, destiny has no control over you. You are completely free. The cup is conditioned by its shape, material, use and so on. But the space within the cup is free. It happens to be in the cup only when viewed in connection with the cup. Otherwise it is just space. As long as there is a body, you appear to be embodied. Without the body you are not disembodied -- you Just *are*.

M: Sorsa csak névnek és formának van. Mivel te nem vagy sem a test, sem az elme, a sorsnak nincs hatalma fölötted. Te tökéletesen szabad vagy. A csészét formája, anyaga, használata stb. határozza meg. De a csészén belüli tér szabad. Az csak akkor van a csészében, ha a csészével kapcsolatban állónak tekintjük. Egyébként csak tér. A test létezéséig testet öltöttnek látszol. A test nélkül nem vagy testtől elvált – csak *vagy*.

Even destiny is but an idea. Words can be put together in so many ways. Statements can differ, but do they make any change in the actual? There are so many theories devised for explaining things -- all are plausible, none is true. When you drive a car,

Ráadásul a sors is csak egy idea. A szavak oly sokféleképpen illeszthetők egymáshoz. Az állítások különbözhetnek, de okoznak-e bármilyen változást a valóságon? Olyan sok teóriát kiagyaltak a dolgok magyarázatára – jól hangzik mindegyik, de nem igaz

you are subjected to the laws of mechanics and chemistry: step out of the car and you are under the laws of physiology and biochemistry.

egyik sem. Autó vezetés közben a mechanika és a kémia törvényeinek vagy alávetve: szállj ki az autóból, és a fiziológia és a biokémia törvényeinek hatáskörébe kerülsz.

Q: What is meditation and what are its uses?

K: Mi a meditáció, és mi a haszna?

M: As long as you are a beginner certain formalised meditations, or prayers may be good for you. But for a seeker for reality there is only one meditation -- the rigorous refusal to harbour thoughts. To be free from thoughts is itself meditation.

M: Ameddig kezdő vagy a formalizált meditációk, vagy imádságok terén, jó lehet számodra. De a valóság keresője számára csak egy meditáció létezik – a megbújó gondolatok kérlelhetetlen visszautasítása. A gondolatoktól való megszabadulás maga meditáció.

Q: How is it done?

K: Hogyan kell csinálni?

M: You begin by letting thoughts flow and watching them. The very observation slows down the mind till it stops altogether. Once the mind is quiet, keep it quiet. Don't get bored with peace, be in it, go deeper into it.

M: Kezdd a gondolatok áramlásának a megengedésével, megfigyelésével. A tökéletes megfigyelés lelassítja az elmét, míg az teljesen le nem áll. Amint az elme lenyugodott, tartsd nyugalomban. Ne untasd magad a békével, legyél benne, merülj bele mélyebben.

Q: I heard of holding on to one thought in order to keep other thoughts away. But how to keep all thoughts away? The very idea is also a thought.

K: Mondtad, tartsak ki egy gondolatnál, hogy a többit távol tartsam. De hogyan kell a gondolatokat távol tartani? A tökéletes idea szintén gondolat.

M: Experiment anew, don't go by past experience. Watch your thoughts and watch yourself watching the thoughts. The state of freedom from all thoughts will happen suddenly and by the bliss of it you shall recognise it.

M: Próbálkozz máshogy, ne múltbéli tapasztalatok alapján haladj. Figyeld a gondolataidat, és figyeld a gondolatokat figyelő önmagadat. A gondolatoktól való szabadság be fog következni egyszer csak, és az üdvösségéről el fogod ismerni azt.

Q: Are you not at all concerned about the state of the world? Look at the horrors in East Pakistan [1971, now Bangla Desh]. Do they not touch you at all?

K: Egyáltalán nem érint a világ helyzete? Nézd azt az iszonyatot, ami Észak Pakisztánban [most, 1971-ben Bangla Desh] van. Nem érint meg egyáltalán?

M: I am reading newspapers, I know what is going on. But my reaction is not like yours. You are looking for a cure, while I am concerned with prevention. As long as there are causes, there must also be results. As long as people are bent on dividing and separating, as long as they are selfish and aggressive, such things will happen. If you want peace and harmony in the world, you must have peace and harmony in your hearts and minds. Such change cannot be imposed; it must come from within. Those who abhor war must get war out of their system. Without peaceful people how can you have peace in the world? As long as people are as they are, the world must be as it is. I am doing my part in trying to help people to know themselves as the only cause of their own misery. In that sense I am a useful man. But what I am in myself, what is my normal state cannot be expressed in terms of social consciousness and usefulness.

M: Olvasom az újságokat, tudom mi zajlik. De az én reakcióim nem olyanok, mint a tieid. Te gyógyírt keresel, míg én a megelőzéssel törődöm. Amíg okok vannak, addig következményeknek is lenni kell. Amíg az emberek megosztásra és elkülönülésre hajlamosak, amíg önzők és agresszívek, addig ilyen dolgok fognak történni. Ha békét és harmóniát akarsz a világban, akkor békének és harmóniának kell lenni a szívedben és az elmédben. Ilyen változást nem lehet erőltetni; annak belülről kell jönnie. Akik iszonyodnak a háborútól, azoknak el kell távolítaniuk a háborút a rendszerükből. Békés emberek nélkül hogyan lehetne béke a világban? Amíg az emberek olyanok amilyenek, a világnak olyannak kell lenni, amilyen. Én kiveszem a részem, megpróbálom segíteni az embereket, hogy úgy ismerjék önmagukat, mint saját szenvedésük egyetlen okát. Ebben az értelemben hasznos ember vagyok. De ami valójában vagyok, ami a normál állapotom, az nem fejezhető ki a társadalmi tudatosság és hasznosság terminológiájával.

I may talk about it, use metaphors or parables, but I am acutely aware that it is just not so. Not that it cannot be experienced. It is experiencing itself. But it cannot be described in the terms of a mind that must separate and oppose in order to know.

Beszélhetek róla, metaforák vagy parabolák segítségével, de erősen tudatában vagyok annak, hogy nem sok eredménnyel. Nem, mert az nem megtapasztalható. Az önmagát tapasztalja meg. De nem írható le az elme kifejezéseivel, amely el kell különítsen, és ellentétbe kell állítson ahhoz, hogy tudjon.

The world is like a sheet of paper on which something is typed. The reading and the meaning will vary with the reader, but the paper is the common factor, always present, rarely perceived. When the ribbon is removed, typing leaves no trace on the paper. So is my mind -- the impressions keep on coming, but no trace is left.

A világ akár egy gépelt papírlap. Az olvasat és a jelentés olvasónként változik, de a papírt, amely mindig jelen lévő közös tényező, ritkán érzékelik. Ha a szalagot eltávolítjuk, a gépelés nem hagy nyomot a papíron. Így van az én elmém is – folyamatosan érik az impressziók, de nyomot nem hagynak rajta.

Q: Why do you sit here talking to people? What is your real motive?

K: Miért ülsz itt, és beszélgetsz az emberekkel? Mi a valódi motivációd?

M: No motive. You say I must have a motive. I am not sitting here, nor talking: no need to search for motives. Don't confuse me with the body. I have no work to do, no duties to perform. That part of me which you may call God will look after the world. This world of yours, that so much needs looking after, lives and moves in your mind. Delve into it, you will find your answers there and there only. Where else do you expect them to come from? Outside your consciousness does anything exist?

M: Nincs motivációm. Te mondod, hogy lenni kell motivációmnak. Én nem ülök itt, és nem beszélek: nincs szükség motiváció keresésére. Ne tévessz össze a testtel. Nem kell dolgoznom, nincsenek ellátandó kötelességeim. Az a részem, amelyet te Istennek lehet nevezni, gondot visel a világra. A te világod, amely annyira igényli gondoskodást, a te elmédben él és mozog. Hatolj a mélyére, ott találod a válaszokat, és csak ott. Honnan máshonnan reméled őket? A tudatosságodon kívül létezik valami?

Q: It may exist without my ever knowing it.

K: Anélkül létezhet is, hogy valaha is tudnék róla.

M: What kind of existence would it be? Can being be divorced from knowing? All being, like all knowing, relates to you. A thing is because you know it to be either in your experience or in your being. Your body and your mind exist as long as you believe so. Cease to think that they are yours and they will just dissolve. By all means let your body and mind function, but do not let them limit you. If you notice imperfections, just keep on noticing: your very giving attention to them will set your heart and mind and body right.

M: Miféle létezés lenne az? Elválhat-e a lét a tudástól? Minden létezés, mint ahogy minden tudás is, veled függ össze. Egy dolog azért van, mert te tudsz róla, mert tapasztalod, illetve benne van az életedben. Tested és elméd addig létezik, amíg úgy hiszed. Hagyd abba azt gondolni, hogy a tieid, és azonnal szertefoszlanak. Természetesen engedd meg, hogy tested és elméd funkcionáljanak, de ne engedd meg nekik, hogy korlátozzanak téged. Ha tökéletlenségeket veszel észre, csak emlékezz: rájuk irányított teljes figyelmed helyre igazítja szívedet, elmédet és testedet.

Q: Can I cure myself of a serious illness by merely taking cognisance of it?

K: Meg tudom gyógyítani komoly betegségemet pusztán azzal, hogy tudomásul veszem?

M: Take cognisance of the whole of it, not only of the outer symptoms. All illness begins in the mind. Take care of the mind first, by tracing and eliminating all wrong ideas and emotions. Then live and work disregarding illness and think no more of it. With the removal of causes the effect is bound to depart.

M: Irányítsd rá teljes tudomásodat, de ne csak a külső tünetekre. Minden betegség az elmében kezdődik. Viseld gondját először az elmének, az összes rossz idea és emóció követésével és kiküszöbölésével. Azután élj és működj figyelmen kívül hagyva a betegséget, és nem gondolva rá többé. Az okok eltávolításával a hatásnak is távoznia kell.

Man becomes what he believes himself to be. Abandon all ideas about yourself and you will find

Az ember azzá válik, aminek hiszi magát. Adj fel minden ideát magadról, és úgy fogod találni

yourself to be the pure witness, beyond all that can happen to the body or the mind.

Q: If I become anything I think myself to be, and I start thinking that I am the Supreme Reality, will not my Supreme Reality remain a mere idea?

M: First reach that state and then ask the question.

önmagad, hogy a tiszta tanú vagy, aki fölötte áll mindennek, ami a testtel és az elmével történhet.

K: Ha bárminek gondolom magam azzá válok, és elkezdem azt gondolni, hogy én vagyok a Legfelsőbb Valóság, akkor nem fog Legfelsőbb Valóságom puszta ideává válni?

M: Először érd el ezt az állapotot, majd azután tedd fel ezt a kérdést.

49. Mind Causes Insecurity

Questioner: People come to you for advice. How do you know what to answer?

Maharaj: As I hear the question, so do I hear the answer.

Q: And how do you know that your answer is right?

M: Once I know the true source of the answers, I need not doubt them. From a pure source only pure water will flow. I am not concerned with people's desires and fears. I am in tune with facts, not with opinions. Man takes his name and shape to be himself, while I take nothing to be myself. Were I to think myself to be a body known by its name, I would not have been able to answer your questions. Were I to take you to be a mere body, there would be no benefit to you from my answers. No true teacher indulges in opinions. He sees things as they are and shows them as they are. If you take people to be what they think themselves to be, you will only hurt them, as they hurt themselves so grievously all the time. But if you see them as they are in reality, it will do them enormous good. If they ask you what to do, what practices to adopt, which way of life to follow, answer: 'Do nothing, just *be*. In being all happens naturally.'

Q: It seems to me that in your talks you use the words 'naturally' and 'accidentally' indiscriminately. I feel there is a deep difference in the meaning of the two words. The natural is orderly, subject to law; one can trust nature; the accidental is chaotic, unexpected, unpredictable. One could plead that everything is natural, subject to nature's laws; to maintain that everything is accidental, without any cause, is surely an exaggeration.

M: Would you like it better if I use the word 'spontaneous' instead of 'accidental'?

49. Az elme veszélyeztettséget okoz

Kérdező: Az emberek tanácsért jönnek hozzád. Honnan tudod, mi a helyes válasz?

Maharaj: Ahogy a kérdést hallom, úgy a választ is hallom.

K: És honnan tudod, hogy a válaszod helyes?

M: Mivel ismerem a válaszok igazi forrását, nem kell kételkednem bennük. Tiszta forrásból csak tiszta víz folyik. Nem foglalkozom emberi vágyakkal és félelmekkel. Tényekkel vagyok összhangban, nem véleményekkel. Az emberek nevükkel és formájukkal azonosítják magukat, míg én semminek nem tartom magam. Ha a nevén ismert testnek gondolnám magam, nem lennék képes a kérdéseidre válaszolni. Ha puszta testnek tartanálak, nem lenne hasznod a válaszaimból. Egy igazi tanító sem ad véleményekre. Úgy látja a dolgokat, ahogy azok vannak, és olyannak mutatja őket, ahogy azok vannak. Ha annak tartod az embereket, aminek azok gondolják magukat, akkor csak megsebzed őket, csakúgy, ahogy ők is oly fájdalmasan sebzik magukat, folyamatosan. De ha olyannak látod őket, mint amilyenek valójában, akkor mérhetetlen jót cselekszel velük. Ha megkérdik tőled, hogy mit csináljanak, milyen gyakorlatot válasszanak, milyen életmódot kövessenek, a felelet: ’Ne csinálj semmit, csak *legyél.* A létezésben minden természetes módon történik.’

K: Úgy vettem észre, hogy a beszélgetések során összekevered a ’természetes’ és a ’véletlen’ szavakat. Úgy érzem, mélységes különbség van a két szó jelentése között. A természet rendszeres, törvényeknek alávetett; az ember megbízhat a természetben; a véletlen kaotikus, váratlan, megjósolhatatlan. Lehetne érvelni, hogy minden természetes, természeti törvényeknek alávetett; azt állítani, hogy minden véletlenszerű, mindenféle ok nélküli, bizonyára túlzás.

M: Jobban szeretnéd, ha a ’spontán’ szót használnám a ’véletlen’ helyett?

Q: You may use the word 'spontaneous' or 'natural' as opposed to 'accidental'. In the accidental there is the element of disorder, of chaos. An accident is always a breach of rules, an exception, a surprise.

K: Használhatod a ’spontán’, vagy ’természetes’ szavakat, a ’véletlen’ ellentéteként. A véletlen magában foglalja a rendezetlenség, a káosz elemét. A véletlen mindig a szabályok valamiféle megsértése, kivétel, váratlan dolog.

M: Is not life itself a stream of surprises?

M: Nemde az élet maga is váratlanságok sorozata?

Q: There is harmony in nature. The accidental is a disturbance.

K: A természet harmóniában van. A véletlen ennek a megzavarása.

M: You speak as a person, limited in time and space, reduced to the contents of a body and a mind. What you like, you call 'natural' and what you dislike, you call 'accidental'.

M: Te úgy beszélsz, mint egy személy, időben és térben korlátozottan, a test és az elme tartalmára redukálva. Amit kedvelsz, azt ’természetesnek’ nevezed, és amit nem kedvelsz, azt ’véletlennek’.

Q: I like the natural, and the law-abiding, the expected and I fear the law-breaking, the disorderly, the unexpected, the meaningless. The accidental is always monstrous. There may be so-called 'lucky accidents', but they only prove the rule that in an accident-prone universe life would be impossible.

K: Én a természetest, a törvénytisztelőt, és az előre láthatót szeretem, és félek a törvénysértőtől, a rendbontótól, a váratlantól, és az értelmetlentől. A véletlen mindig szörnyű. Lehetnek úgynevezett ’szerencsés véletlenek’, de azok erősítik a szabályt, hogy egy véletlenre hajlamos univerzumban lehetetlen lenne az élet.

M: I feel there is a misunderstanding. By 'accidental' I mean something to which no known law applies. When I say everything is accidental, uncaused, I only mean that the causes and the laws according to which they operate are beyond our knowing, or even imagining. If you call what you take to be orderly, harmonious, predictable, to be natural, then what obeys higher laws and is moved by higher powers may be called spontaneous. Thus, we shall have two natural orders: the personal and predictable and the impersonal, or super-personal, and unpredictable. Call it lower nature and higher nature and drop the word accidental. As you grow in knowledge and insight, the borderline between lower and higher nature keeps on receding, but the two remain until they are seen as one. For, in fact, everything is most wonderfully inexplicable.

M: Azt hiszem, félreérted. ’Véletlen’ alatt én valami olyat értek, amire nem vonatkozik ismert törvény. Amikor azt mondom, hogy minden véletlenszerű, spontán, azalatt csak azt értem, hogy az okok és működési törvények meghaladják tudásunkat, de még képzeletünket is. Ha a szabályost, harmonikust, megjósolhatót természetesnek nevezed, akkor ami felsőbb törvényeknek engedelmeskedik, és felsőbb erők által mozgatott, spontánnak nevezheted. Ily módon két természetes rendszerünk lesz: a személyes és megjósolható, és a személytelen, vagy személy-feletti, ami megjósolhatatlan. Nevezd alsóbb természetnek és felsőbb természetnek, és ejtsd azt a szót, hogy véletlen. Ahogy tudásod, szellemi meglátásod gyarapodik, úgy húzódik vissza az alsóbb és a felsőbb természet közötti határvonal, de a kettő egészen addig megmarad, amíg egynek nem fognak látszani. Mert valójában minden a legcsodálatosabb módon megmagyarázhatatlan.

Q: Science explains a lot.

K: A tudomány sok mindent megmagyaráz.

M: Science deals with names and shapes, quantities and qualities, patterns and laws; it is all right in its own place. But life is to be lived; there is no time for analysis. The response must be instantaneous -- hence the importance of the spontaneous, the timeless. It is in the unknown that we live and move. The known is the past.

M: A tudomány nevekkel és formákkal, mennyiségekkel és minőségekkel, mintákkal és törvényekkel foglalkozik; mindez helyénvaló a maga területén. De az életet élni kell; nincs idő elemzésre. A válasznak azonnalinak kell lennie – ebből ered a spontán, az időtlen fontossága. Amit élünk és alakítunk, az az ismeretlenben van. Ami ismert, az a múlt.

Q: I can take my stand on what I feel I am. I am an individual, a person among persons. Some people are integrated and harmonised, and some are not. Some live effortlessly, respond spontaneously to

K: Én azt tudom elfogadni, hogy amit érzek, az vagyok én. Egy individuum vagyok, egy személy a sok közül. Egyes emberek integráltak és harmonikusak, mások nem azok. Vannak, akik

every situation correctly, doing full justice to the need of the moment, while others fumble, err and generally make a nuisance of themselves. The harmonised people may be called natural, ruled by law, while the disintegrated are chaotic and subject to accidents.

erőfeszítés mentesen élnek, reakciójuk minden szituációban spontán módon helyes, teljes pártatlansággal viszonyulnak a pillanat szükségletéhez, míg mások ügyetlenek, hibáznak, és rendszerint kényelmetlenséget okoznak másoknak. A harmonikus ember természetesnek, törvényszerűnek nevezhető, míg a dezintegrált kaotikusnak és véletlenszerűnek.

M: The very idea of chaos presupposes the sense of the orderly, the organic, the inter-related. Chaos and cosmos: are they not two aspects of the same state?

M: A káosz ideája valójában a rendszeres, a szervezett, az összefüggő érzetét előfeltételezi. Káosz és kozmosz: nem egyazon állapot két oldala?

Q: But you seem to say that all is chaos, accidental, unpredictable.

K: De nekem úgy tűnik, hogy szerinted minden kaotikus, véletlen, megjósolhatatlan.

M: Yes, in the sense that not all the laws of being are known and not all events are predictable. The more you are able to understand, the more the universe becomes satisfactory, emotionally and mentally. Reality is good and beautiful; we create the chaos.

M: Igen,abban az értelemben, hogy a létnek nem minden törvénye ismert, és nem minden esemény megjósolható. Minél többet vagy képes megérteni, az univerzum emocionális és mentális értelemben annál megnyugtatóbbá válik. A valóság jó és szép; mi teremtjük a káoszt.

Q: If you mean to say that it is the free will of man that causes accidents, I would agree. But we have not yet discussed free will.

K: Ha azt akarod mondani, hogy az ember szabad akarata okozza a véletleneket, egyetértek. De még nem beszéltünk szabad akaratról.

M: Your order is what gives you pleasure and disorder is what gives you pain.

M: Nálad a rend az, ami neked örömöt okoz, és a rendetlenség az, ami fájdalmat.

Q: You may put it that way, but do not tell me that the two are one. Talk to me in my own language -- the language of an individual in search of happiness. I do not want to be misled by non-dualistic talks.

K: Fogalmazhatsz így, de olyat ne mondj, hogy a kettő egy. Hozzám a saját nyelvemen beszélj – a boldogságot kereső egyén nyelvén. Nem akarok tévútra kerülni non-dualista beszédekkel.

M: What makes you believe that you are a separate individual?

M: Miért hiszed azt, hogy különálló személy vagy?

Q: I behave as an individual. I function on my own. I consider myself primarily, and others only in relation to myself. In short, I am busy with myself.

K: Úgy viselkedek, mint egy individuum. Magamtól funkcionálok. Önmagamat tekintem elsődlegesek, másokat pedig csak velem kapcsolatban állónak. Röviden, önmagammal vagyok elfoglalva.

M: Well, go on being busy with yourself. On what business have you come here?

M: Nos, légy csak továbbra is önmagaddal elfoglalva. Milyen ügyben jöttél ide?

Q: On my old business of making myself safe and happy. I confess I have not been too successful. I am neither safe nor happy. Therefore, you find me here. This place is new to me, but my reason for coming here is old: the search for safe happiness, happy safety. So far I did not find it. Can you help me?

K: Régi törekvésem, hogy biztonságban és boldogságban tudjam magam. Bevallom, nem túl sikeresen. Nem értem el sem a biztonságot, sem a boldogságot. Ezért látsz most itt. Ez a hely új számomra, de az ok, ami idehozott, a régi: a biztonságos boldogság, a boldog biztonság keresése. Idáig nem találtam meg. Tudsz nekem segíteni?

M: What was never lost can never be found. Your very search for safety and joy keeps you away from them. Stop searching, cease losing. The disease is simple and the remedy equally simple. It is your mind only that makes you insecure and unhappy.

M: Ami soha nem veszett el, azt soha nem lehet megtalálni. Éppen biztonság- és örömkeresésed tart távol tőlük. Hagyd abba a keresést, fejezd be a vesztést. A betegség egyszerű, és a gyógyszer ugyanolyan egyszerű. Elméd az, amely

Anticipation makes you insecure, memory -- unhappy. Stop misusing your mind and all will be well with you. You need not set it right -- it will set itself right, as soon as you give up all concern with the past and the future and live entirely in the *now*.

bizonytalanná és boldogtalanná tesz. Az elvárás bizonytalanná tesz, az emlékezet – boldogtalanná. Vess véget elméd téves használatának, és jól fogod magad érezni. Nem kell rend behozni – rend behozza az magát, mihelyt minden kapcsolatot feladsz a múlttal és a jövővel, és teljes egészében a *most*ban élsz.

Q: But the now has no dimension. I shall become a nobody, a nothing.

K: De a mostnak nincs dimenziója. Senkivé és semmivé válnék.

M: Exactly. As nothing and nobody you are safe and happy. You can have the experience for the asking. Just try.

M: Pontosan. Semmiként és senkiként biztonságban és boldog vagy. Rendelkezhetsz a tapasztalattal, hogy kérdezz. Csak próbálkozz.

But let us go back to what is accidental and what is spontaneous, or natural. You said nature is orderly while accident is a sign of chaos. I denied the difference and said that we call an event accidental when its causes are untraceable. There is no place for chaos in nature. Only in the mind of man there is chaos. The mind does not grasp the whole -- its focus is very narrow. It sees fragments only and fails to perceive the picture. Just as a man who hears sounds, but does not understand the language, may accuse the speaker of meaningless jabbering, and be altogether wrong. What to one is a chaotic stream of sounds is a beautiful poem to another.

De térjünk rá vissza, hogy mi a véletlen és mi a spontán, vagy természetes. Azt mondtad, hogy a természet rendszeres, míg a véletlen a káosz jele. Én elutasítottam a különbséget, és azt mondtam, hogy egy eseményt akkor nevezünk véletlenszerűnek, amikor annak okai kinyomozhatatlanok. A természetben nincs helye káosznak. Csak az ember elméjében van káosz. Az elme nem az egészet ragadja meg – fókusza nagyon szűk. Csak töredékeket lát, és a képet gyengén észleli. Akár az az ember, aki hallja a hangokat, de a nyelvet nem ismervén a beszélőt hibáztatja az értelmetlen fecsegésért, és így esik végső soron tévedésbe.

King Janaka once dreamt that he was a beggar. On waking up he asked his Guru -- Vasishta: Am I a king dreaming of being a beggar, or a beggar dreaming of being a king? The Guru answered: You are neither, you are both. You are, and yet you are not what you think yourself to be. You are because you behave accordingly; you are not because it does not last. Can you be a king or a beggar for ever? All must change. You are what does not change. What are you? Janaka said: Yes, I am neither king nor beggar, I am the dispassionate witness. The Guru said. This is your last illusion that you are a *gnani*, that you are different from, and superior to, the common man. Again you identify yourself with your mind, in this case a well-behaved and in every way an exemplary mind. As long as you see the least difference, you are a stranger to reality. You are on the level of the mind. When the 'I am myself' goes, the 'I am all' comes. When the 'I am all' goes, 'I am' comes. When even 'I am' goes, reality alone *is* and in it every 'I am' is preserved and glorified. Diversity without separateness is the Ultimate that the mind can touch. Beyond that all activity ceases, because in it all goals are reached and all purposes fulfilled.

Janaka király egyszer koldusnak álmodta magát. Felébredésekor azt kérdezte Gurujától – Vashista: király vagyok, aki koldusnak álmodja magát, vagy koldus vagyok, aki azt álmodja, hogy király? A Guru így válaszolt: Egyik sem te vagy, mindkettő te vagy. Az vagy, és mégsem vagy az, aminek gondolod magad. Az vagy, mert a szerint viselkedsz; és nem vagy az, mert az nem marad fenn. Lehetsz-e király vagy koldus mindörökké? Mindennek változnia kell. Te az vagy, ami nem változik. Mi vagy te? Janaka: igen, sem király, sem koldus nem vagyok, én a pártatlan tanú vagyok. A Guru azt mondta. Ez az utolsó illúzió, hogy *gnaninak* hiszed magad, hogy az átlagemberhez képest másnak, és felsőbbrendűnek. Viszont azonosítod önmagad az elméddel, ez esetben egy jól szituált, és minden tekintetben mintaszerű elmével. Amíg a legcsekélyebb különbséget is látod, addig idegen tőled a valóság. Az elme szintjén vagy. Amikor az ’én önmagam vagyok’ távozik, az ’én minden vagyok’ megérkezik. Az ’én vagyok’ távozásakor egyedül a valóság *van,* és benne minden ’én vagyok’ megmarad és megdicsőül. Az elkülönülés nélküli különbözőség a Végső, amit az elme meg tud érinteni. Ezen túl minden tevékenység megszűnik, mert benne minden cél elérésre került és minden szándék beteljesült.

Q: Once the Supreme State is reached, can it be shared with others?

K: A Legfelsőbb Állapotot elérve, megosztható-e az másokkal?

M: The Supreme State is universal, here and now; everybody already shares in it. It is the state of being -- knowing and liking. Who does not like to be, or does not know his own existence? But we take no advantage of this joy of being conscious, we do not go into it and purify it of all that is foreign to it. This work of mental self-purification, the cleansing of the psyche, is essential. Just as a speck in the eye, by causing inflammation, may wipe out the world, so the mistaken idea: 'I am the body-mind' causes the self-concern, which obscures the universe. It is useless to fight the sense of being a limited and separate person unless the roots of it are laid bare. Selfishness is rooted in the mistaken ideas of oneself. Clarification of the mind is *Yoga*.

M: A Legfelsőbb Állapot univerzális, itt és most; már mindenki részese. Ez a létezés állapota – tudás és szeretet. Ki ne szeretné, hogy létezik, vagy hogy tud saját létezéséről? De nem kovácsolunk előnyt a tudatos lét ezen örömából, nem merülünk bele és nem tisztítjuk meg teljesen mindentől, ami idegen tőle. Ez a mentális ön-tisztító munka, psziché tisztítás, elsőrendű fontosságú. Mint ahogy a szembe kerülő porszem is, gyulladást keltve, eltüntetheti a világot, ugyanúgy okoz az ’én vagyok a test-elme’ félreértett ideája önérdekeltséget, elhomályosítva az univerzumot. Haszontalan dolog egy korlátozott és elkülönült személy létének az érzéséért harcolni, kivéve, ha annak gyökerei feltárásra kerülnek. Az önzés az önmagam téves ideáiban gyökerezik. Az elme tisztítás a *Yoga.*

50. Self-awareness is the Witness

Questioner: You told me that I can be considered under three aspects: the personal (*vyakti*), the super-personal (*vyakta*) and the impersonal (*avyakta*). The *avyakta* is the universal and real pure 'I'; the *vyakta* is its reflection in consciousness as ‘I am'; the *vyakti* is the totality of physical and vital processes. Within the narrow confines of the present moment, the super-personal is aware of the person, both in space and time; not only one person, but the long series of persons strung together on the thread of *karma*. It is essentially the witness as well as the residue of the accumulated experiences, the seat of memory, the connecting link (*sutratma*). It is man's character which life builds and shapes from birth to birth. The universal is beyond all name and shape, beyond consciousness and character, pure un-selfconscious *being*. Did I put down your views rightly?

Maharaj: On the level of the mind -- yes. Beyond the mental level not a word applies.

Q: I can understand that the person is a mental construct, a collective noun for a set of memories and habits. But, he to whom the person happens, the witnessing centre, is it mental too?

M: The personal needs a base, a body to identify oneself with, just as a colour needs a surface to appear on. The seeing of the colour is independent of the colour -- it is the same whatever the colour. One needs an eye to see a colour. The colours are many, the eye is single. The personal is like the light in the colour and also in the eye, yet simple, single, indivisible and unperceivable, except in its manifestations. Not unknowable, but unperceivable, un-objectival, inseparable. Neither material nor

50. Az ön-tudomás a tanú

Kérdező: Azt mondtad, én három szempont alapján vagyok szemlélhető, ezek: a személyes (*vyakti*), a személy-fölötti (*vyakta*), és a személytelen (*avyakta*). Az *avyakta* az univerzális és valóságos tiszta ’én’; a *vyakta* ennek a tudatosságban ’én-vagyok’-ként való tükröződése; a *vyakti* a fizikai és életfolyamatok összessége. A jelen pillanat szűk mezsgyéjén a személy-fölöttinek tudatában van a személynek, mind térben, mind időben; de nem csak egyetlen személynek, hanem a *karma* fonalára együtt feszülő személyek hosszú sorozatának. Ez lényegében a tanú, valamint a felgyülemlett tapasztalatok üledéke, az emlékezet talapzata, az összekötő kapocs (*sutratama*). Az embert jellemzi, hogy milyen élete épül fel, és alakul születésről születésre. Az univerzális minden néven és formán felül áll, tudatosságon és személyiségen túli, tisztán öntudatosság nélküli *létezés*en túli. Helyesen fogalmaztam meg a nézeteidet?

Maharaj: Az elme szintjén – igen. A mentális szinten túlira semmilyen szó nem alkalmazható.

K: Azt értem, hogy a személy egy mentális konstrukció, emlékek és szokások egy készletének a gyűjtőneve. De, aki számára a személy megjelenik, a tanúság központja, az szintén mentális?

M: A személynek szüksége van egy alapra, egy testre, amivel azonosítja magát, mint ahogy egy színnek szüksége van egy felületre, amelyen megjelenik. A szín látása független a színtől – az minden szín esetében ugyanaz. Az embernek szemre van szüksége, hogy színeket lásson. A szín sok, a szem egyedi. A személy, a fényhez hasonlóan, benne van a színben és a szemben is, mégis egyszerű, egyedi, láthatatlan és észlelhetetlen, kivéve annak megnyilvánulásait.

mental, neither objective nor subjective, it is the root of matter and the source of consciousness. Beyond mere living and dying, it is the all-inclusive, all-exclusive Life, in which birth is death and death is birth.

Nem megismerhetetlen, de észlelhetetlen, objektiválhatatlan, oszthatatlan. Se nem anyagi, se nem mentális, se nem objektív, se nem szubjektív, a dolog lényege, és a tudatosság forrása. A puszta életen és halálon túl a mindent magában foglaló és a mindent kizáró Élet van, amelyben a születés halál, és a halál születés.

Q: The Absolute or Life you talk about, is it real, or a mere theory to cover up our ignorance?

K: Ez az Abszolút, vagy Élet, amiről beszélsz, valóságos, vagy teória csupán, amelynek a célja, hogy tudatlanságunkat palástolja?

M: Both. To the mind, a theory; in itself -- a reality. It is reality in its spontaneous and total rejection of the false. Just as light destroys darkness by its very presence, so does the absolute destroy imagination. To see that all knowledge is a form of ignorance is itself a movement of reality. The witness is not a person. The person comes into being when there is a basis for it, an organism, a body. In it the absolute is reflected as awareness. Pure awareness becomes self-awareness. When there is a self, self-awareness is the witness. When there is no self to witness, there is no witnessing either. It is all very simple; it is the presence of the person that complicates. See that there is no such thing as a permanently separate person and all becomes clear. Awareness -- mind -- matter -- they are one reality in its two aspects as immovable and movable, and the three attributes of inertia, energy and harmony.

M: Mindkettő. Az elme számára teória; önmagában véve – valóság. Valóság az ő spontán és teljes elutasításában a hamisnak. Mint ahogy a fény a jelenlétével megsemmisíti a sötétséget, úgy semmisíti meg az abszolút a képzelődést. Látható, hogy minden tudás a tudatlanság egy formája, önmagában a valóságnak a mozgása. A tanú nem személy. A személy akkor jön létre, amikor megvan hozzá az alap, egy organizmus, egy test. Amiben az abszolút tükröződik, mint tudomás. A tiszta tudatosság öntudomássá válik. Amikor van Én, az öntudomás a tanú. Amikor nincs Én, hogy tanú legyen, tanúság sincs. Mindez nagyon egyszerű; a személy jelenléte az, ami a dolgokat összezavarja. Lásd, hogy nincs olyan dolog, mint tartósan elkülönülő személy, és minden tiszta lesz. Tudomás – elme – anyag – ezek egyazon valóság, a mozdíthatatlan és mozdítható két aspektusával, és a tehetetlenség, energia és harmónia három attribútumával.

Q: What comes first: consciousness or awareness?

K: Melyik van előbb: a tudatosság, vagy a tudomás?

M: Awareness becomes consciousness when it has an object. The object changes all the time. In consciousness there is movement; awareness by itself is motionless and timeless, here and now.

M: A tudomás válik tudatossággá, amikor egy objektummal bír. Az objektum állandóan változik. A tudatosságban mozgás van; a tudomás önmagában mozdulatlan és időtlen, itt- és mostbeli.

Q: There is suffering and bloodshed in East Pakistan at the present moment. How do you look at it? How does it appear to you, how do you react to it?

K: Észak Pakisztánban e pillanatban csupa szenvedés, és vérontás. Hogy látod ezt? Hogyan jelenik meg számodra, hogyan reagálsz rá?

M: In pure consciousness nothing ever happens.

M: A tiszta tudatosságban soha semmi nem történik.

Q: Please come down from these metaphysical heights. Of what use is it to a suffering man to be told that nobody is aware of his suffering but himself? To relegate everything to illusion is insult added to injury. The Bengali of East Pakistan is a fact and his suffering is a fact. Please, do not analyse them out of existence. You are reading newspapers, you hear people talking about it. You cannot plead ignorance. Now, what is your attitude to what is happening?

K: Kérlek, szállj alá a metafizikai magasságokból. Mi haszna egy szenvedő ember számára, hogy senki nincs tudatában az ő szenvedésének, csak ő maga? Mindent az illúzióba száműzni az igazságtalanság tetézése. Az Észak Pakisztánbeli Bengali valóság, és szenvedése valóság. Kérlek, ne elemezd ezeket a létezésen kívül. Olvasol újságokat, hallasz róla embereket beszélni. Nem hivatkozhatsz tudatlanságra. Nos, mi az állásfoglalásod a történésekkel kapcsolatban?

M: No attitude. Nothing is happening.

M: Nincs állásfoglalásom. Semmi nem történik.

Q: Any day there may be a riot right in front of you, perhaps people killing each other. Surely you cannot say: nothing is happening and remain aloof.

K: Bármelyik nap előfordulhat, hogy éppen előtted zavargás támad, amiben egymást ölik az emberek. Biztos, hogy nem tudod azt mondani, hogy nem történik semmi, aztán szenvtelen maradsz.

M: I never talked of remaining aloof. You could as well see me jumping into the fray to save somebody and getting killed. Yet to me nothing happened.

M: Soha nem beszéltem szenvtelennek maradásról. Ugyanígy azt is megfigyelhetnéd, hogy beugrom az összetűzésbe megakadályozni, hogy megöljenek valakit. Mégis, számomra semmi nem történik.

Imagine a big building collapsing. Some rooms are in ruins, some are intact. But can you speak of the space as ruined or intact? It is only the structure that suffered and the people who happened to live in it. Nothing happened to space itself. Similarly, nothing happens to life when forms break down and names are wiped out. The goldsmith melts down old ornaments to make new. Sometimes a good piece goes with the bad. He takes it in his stride, for he knows that no gold is lost.

Képzeld el, hogy összeomlik egy nagy épület. A szobák egy része romba dől, más része sértetlen marad. De mondhatod-e azt a térről, hogy összedőlt, vagy sértetlen? Csak a szerkezet az, ami károsodott, és azok az emberek esetleg, akik benne laktak. Magával a térrel semmi nem történt. Ehhez hasonlóan semmi sem történik az élettel, amikor a forma szétesik, és a neveket elfelejtik. Az aranyműves beolvasztja a régi ékszert, hogy újat készítsen. Némelykor egy-egy jó darab is együtt megy a rosszal. Átlép rajta, mert tudja, hogy nincs elveszett arany.

Q: It is not death that I rebel against. It is the manner of dying.

K: Nem a halál ellen lázadok. A halál módja ellen.

M: Death is natural, the manner of dying is man-made. Separateness causes fear and aggression, which again cause violence. Do away with man-made separations and all this horror of people killing each other will surely end. But in reality there is no killing and no dying. The real does not die, the unreal never lived. Set your mind right and all will be right. When you know that the world is one, that humanity is one, you will act accordingly. But first of all you must attend to the way you feel, think and live. Unless there is order in yourself, there can be no order in the world.

M: A halál természetes, a meghalási mód a mesterséges. Az elkülönülés félelmet és agressziót von maga után, ami megint csak erőszakhoz vezet. Vess véget a mesterséges elkülönüléseknek, és az emberek gyilkolászásának a rettenete is biztosan vége tér. De valójában nincs ölés, és nincs halál. A valódi nem hal meg, a valótlan sosem élt. Hozd rendbe az elmédet, és minden más is rendben lesz. Amikor felismered, hogy a világ egy, hogy az emberiség egy, megfelelően fogsz cselekedni. De először azt az utat kell követned, amelyet érzel, gondolsz és élsz. Hacsak nincs benned rend, a világban sem lehet rend.

In reality nothing happens. Onto the screen of the mind destiny forever projects its pictures, memories of former projections and thus illusion constantly renews itself. The pictures come and go -- light intercepted by ignorance. See the light and disregard the picture.

Valójában semmi nem történik. A sors folytonosan rávetíti képeit, a korábbi projekciók emlékeit az elme vetítővásznára, és így az illúzió folytonosan megújítja önmagát. Jönnek és mennek a képek – a fényt felfogja a tudatlanság. Nézd a fényt, és hagyd figyelmen kívül a képet.

Q: What a callous way of looking at things. People are killing and getting killed and here you talk of pictures.

K: Milyen érzéketlenül szemléled a dolgokat. Az emberek ölnek, és megölik őket, és te itt képekről beszélsz.

M: By all means go and get killed yourself -- if that is what you think you should do. Or even go and kill, if you take it to be your duty. But that is not the way to end the evil. Evil is the stench of a mind that is diseased. Heal your mind and it will cease to project distorted, ugly pictures.

M: Csak rajta, menj, és ölesd meg magad – ha így gondolod, akkor meg kell tenned. Vagy inkább menj, és ölj te, ha ezt tartod feladatodnak. De nem ez a módja, hogy véget vess a gonosznak. A gonosz a beteg elme bűze. Gyógyítsd meg az elmédet, és abba fogja hagyni a torz, csúnya képek kivetítését.

Q: What you say I understand, but emotionally I cannot accept it. This merely idealistic view of life

K: Amit mondasz, azt értem, de érzelmileg nem tudom elfogadni. Ez csupán egy idealisztikus képe

repels me deeply. I just cannot think myself to be permanently in a state of dream.

az életnek, amely engem mélységesen taszít. Én csak nem tudom azt gondolni magamról, hogy folyamatosan álmodom.

M: How can anybody be permanently in a state caused by an impermanent body? The misunderstanding is based on your idea that you are the body. Examine the idea, see its inherent contradictions, realise that your present existence is like a shower of sparks, each spark lasting a second and the shower itself -- a minute or two. Surely a thing of which the beginning is the end, can have no middle. Respect your terms. Reality cannot be momentary. It is timeless, but timelessness is not duration.

M: Hogyan lehet valaki folyamatosan a múlandó test által meghatározott állapotban? Félreértésednek azon elképzelésed az alapja, hogy te a test vagy. Vizsgáld felül ezt az elképzelést, lásd belső ellentmondásait, ismerd fel, hogy jelen létezésed szikrák záporához hasonló, minden szikra egy másodpercig tart, és a zápor maga – egy percig, vagy kettőig. Nyilvánvaló, hogy amely dolognak a kezdete a vég, annak nem lehet közepe. Vedd számba terminusaidat. A valóság nem lehet pillanatnyi. A valóság időtlen, de az időtlenségnek nincs időtartama.

Q: I admit that the world in which I live is not the real world. But there is a real world, of which I see a distorted picture. The distortion may be due to some blemish in my body or mind. But when you say there is no real world, only a dream world in my mind, I just cannot take it. I wish I could believe that all horrors of existence are due to my having a body. Suicide would be the way out.

K: Elfogadom, hogy a világ, amelyben élek, nem a valódi világ. De van egy valódi világ, amelynek látom a torzképét. A torzulás a miatt lehet, hogy testemben vagy elmémben valamilyen hiba van. De mikor azt mondod, hogy nincs valódi világ, csak egy álomvilág az elmémben, azt nem tudom elfogadni. Szeretném hinni, hogy a létezés borzalmai azért vannak, mert testem van. Az öngyilkosság lehetne a kiút.

M: As long as you pay attention to ideas, your own or of others, you will be in trouble. But if you disregard all teachings, all books, anything out into words and dive deeply within yourself and find yourself, this alone will solve all your problems and leave you in full mastery of every situation, because you will not be dominated by your ideas about the situation. Take an example. You are in the company of an attractive woman. You get ideas about her and this creates a sexual situation. A problem is created and you start looking for books on continence, or enjoyment. Were you a baby, both of you could be naked and together without any problem arising. Just stop thinking you are the bodies and the problems of love and sex will lose their meaning. With all sense of limitation gone, fear, pain and the search for pleasure -- all cease. Only awareness remains.

M: Amíg ideáknak szentelsz figyelmet, a sajátjaidnak, vagy a másokénak, bajban leszel. De ha figyelmen kívül hagysz minden tanítást, minden könyvet, mindent, amit szavakba foglaltak, és mélyen magadba merülsz, és megtalálod önmagadat, önmagában ez meg fogja oldani minden problémádat, és teljesen uralni fogsz minden helyzetet, mert nem leszel rabja a helyzettel kapcsolatos ideáknak. Vegyünk egy példát. Egy vonzó nő társaságában vagy. Gondolataid támadnak róla, ami egy szexuális szituációt teremt. Egy probléma keletkezett, és elkezdesz önmegtartóztatásról, vagy élvezetekről szóló könyveket keresni. Ha csecsemő lennél, lehetnétek akár meztelenül is együtt, anélkül, hogy bármilyen probléma felmerülne. Csak hagyd abba azt gondolni, hogy te a test vagy, és a szerelemmel és a szexszel kapcsolatos problémák elveszítik jelentőségüket. A korlátozottság összes érzésének eltávozásával a félelem, a kín és az érzéki örömök keresése – mind megszűnik. Csak a tudomás marad.

51. Be Indifferent to Pain and Pleasure

Questioner: I am a Frenchman by birth and domicile and since about ten years I have been practicing *Yoga*.

Maharaj: After ten years of work are you anywhere nearer your goal?

51. Légy közömbös a fájdalommal és az örömmel szemben

Kérdező: Franciaországban születtem és élek, és közel tíz éve gyakorlom a *Yogát.*

Maharaj: Tíz év munka után valamivel közelebb vagy a célodhoz?

Q: A little nearer, maybe. It is hard work, you know.

K: Egy kicsit, talán. Tudod, ez nehéz dolog.

M: The Self is near and the way to it is easy. All you need doing is doing nothing.

M: Közel az Én, és könnyű a hozzá vezető út. Mindössze annyit kell tenned, hogy nem csinálsz semmit.

Q: Yet I found my *sadhana* very difficult.

K: De én úgy érzem, hogy nagyon fárasztó a *sadhaná*m.

M: Your *sadhana* is to *be*. The doing happens. Just be watchful. Where is the difficulty in remembering that you are? Your *are* all the time.

M: A te *sadhaná*d az, hogy *legyél.* A cselekvés történik. Csak légy éber. Miért nehéz arra emlékezni, hogy ki vagy? Te folyamatosan *vagy.*

Q: The sense of being is there all the time -- no doubt. But the field of attention is often overrun by all sorts of mental events -- emotions, images, ideas. The pure sense of being is usually crowded out.

K: Kétségtelen, hogy a lét érzése folyamatos. De a figyelem tere gyakran mindenféle mentális eseményekkel – emóciókkal, képekkel, ideákkal – telítődik. A lét egyszerű érzése rendszerint háttérbe szorul.

M: What is your procedure for clearing the mind of the unnecessary? What are your means, your tools for the purification of the mind?

M: Milyen módon tisztítod meg az elmédet a felesleges dolgoktól? Milyen módszereid, eszközeid vannak az elme megtisztítására?

Q: Basically, man is afraid. He is afraid of himself most. I feel I am like a man who is carrying a bomb that is going to explode. He cannot defuse it, he cannot throw it away. He is terribly frightened and is searching frantically for a solution, which he cannot find. To me liberation is getting rid of this bomb. I do not know much about the bomb. I only know that it comes from early childhood. I feel like the frightened child protesting passionately against not being loved. The child is craving for love and because he does not get it, he is afraid and angry. Sometimes I feel like killing somebody or myself. This desire is so strong that I am constantly afraid. And I do not know how to get free from fear.

K: Alapesetben az ember fél. Saját magától fél a legjobban. Úgy érzem magam, mint aki egy felrobbanni készülő bombát cipel magával. Nem tudja hatástalanítani, nem tudja elhajítani. Iszonyatosan fél, és őrjöngve keresi a megoldást, amit nem talál. Számomra a megszabadulást ennek a bombának az eltávolítása jelenti. Nem sokat tudok a bombáról. Csak azt tudom, hogy kora gyermekkoromtól fogva magammal cipelem. Úgy érzem magam, mint riadt gyermek, aki szenvedélyesen tiltakozik, hogy nem szeretik őt. A gyermek szeretetért epekedik, és mivel nem kapja meg, ijedt és dühös. Úgy érzem olykor, mint aki öl, valakit, vagy saját magát. Ez a vágy olyan erős, hogy folyton félek. És nem tudom, hogyan szabadulhatnék meg a félelemtől.

You see there is a difference between a Hindu mind and a European mind. The Hindu mind is comparatively simple. The European is a much more complex being. The Hindu is basically *sattvic*. He does not understand the European's restlessness, his tireless pursuit of what he thinks needs be done; his greater general knowledge.

Tudod, különbség van Hindu és európai elme között. A Hindu elme viszonylag egyszerű. Az európai lényegesen sokkal inkább bonyolult. A Hindu alapvetően *szattvikus.* Nem érti az európai nyugtalanságát, a fáradhatatlanul arra irányuló törekvését, amit megcsinálni szükségesnek gondol; ő nagyobb egyetemes tudással rendelkezik.

M: His reasoning capacity is so great, that he will reason himself out of all reason. His self-assertiveness is due to his reliance on logic.

M: Érvelő képessége oly kiváló, hogy le fogja beszélni magát a józan észről. Magabiztossága a logikájába vetett bizalmából ered.

Q: But thinking, reasoning is the mind's normal state. The mind just cannot stop working.

K: De a gondolkodás, következtetés az elme szokásos állapota. Az elme aligha tudja abbahagyni működését.

M: It may be the habitual state, but it need not be the normal state. A normal state cannot be painful,

M: Lehet, hogy ez a szokásos állapot, de neki a normális állapotra van szüksége. A normális állapot

while a habit often leads to chronic pain.

nem lehet fájdalmas, míg e szokás gyakran vezet krónikus fájdalomhoz.

Q: If it is not the natural, or normal state of mind, then how to stop it? There must be a way to quieten the mind. How often I tell myself: enough, please stop, enough of this endless chatter of sentences repeated round and round. But my mind would not stop. I feel that one can stop it for a while, but not for long. Even the so-called 'spiritual' people use tricks to keep their mind quiet. They repeat formulas, they sing, pray, breathe forcibly or gently, shake, rotate, concentrate, meditate, chase trances, cultivate virtues -- working all the time, in order to cease working, cease chasing, cease moving. Were it not so tragic, it would be ridiculous.

K: Ha nem ez a természetes, vagy normális állapot az elmének, akkor hogy lehet ezt leállítani? Kell, hogy legyen valamilyen módszer az elme elhallgattatására. Gyakran mondom magamnak: elég, állj le kérlek, elegem van a végtelen körökben ismétlődő mondatok vég nélküli locsogásából. De elmém nem hajlandó leállni. Úgy érzem, az ember le tud állni egy időre, de sem sokáig. Még az úgynevezett 'spirituális' emberek is trükköket vetnek be, hogy csendben tartsák elméjüket. Formulákat ismételgetnek, énekelnek, imádkoznak, erőteljesen, vagy finoman lélegeznek, rázkódnak, forognak, koncentrálnak, meditálnak, transzba merülnek, erényeiket csiszolgatják – szakadatlanul annak érdekében dolgoznak, hogy abbahagyják a munkát, abbahagyják a keresést, abbahagyják a mozgást. Ha nem lenne olyan tragikus, akkor nevetséges lenne.

M: The mind exists in two states: as water and as honey. The water vibrates at the least disturbance, while the honey, however disturbed, returns quickly to immobility.

M: Az elme kétféle állapotban létezhet: mint a víz, és mint a méz. A víz a legkisebb zavar hatására is megremeg, míg a méz, akármilyen behatás is éri, gyorsan ismét mozdulatlanná válik.

Q: By its very nature the mind is restless. It can perhaps be made quiet, but it is not quiet by itself.

K: Valódi természeténél fogva az elme nyugtalan. Elérheti talán a csend állapotát, de nem teljesen önmagától.

M: You may have a chronic fever and shiver all the time. It is desires and fears that make the mind restless. Free from all negative emotions it is quiet.

M: Lehet, hogy krónikus lázad van, és állandóan reszketsz. A vágyak és a félelmek az elmét nyugtalanná teszik. Negatív emócióktól mentesen csendes.

Q: You cannot protect the child from negative emotions. As soon as it is born it learns pain and fear. Hunger is a cruel master and teaches dependence and hate. The child loves the mother because she feeds it and hates her because she is late with food. Our unconscious mind is full of conflicts, which overflow into the conscious. We live on a volcano; we are always in danger. I agree that the company of people whose mind is peaceful has a very soothing affect, but as soon as I am away from them, the old trouble starts. This is why I come periodically to India to seek the company of my Guru.

K: Nem tudod megvédeni a gyermeket a negatív emócióktól. Amint megszületik, szenvedni és félni tanul. Az éhség kegyetlen tanító, és függőséget és gyűlöletet tanít. A gyermek szereti anyját, mert enni ad neki, és gyűlöli őt, mert késlekedik az ételtel. Tudattalan elménk tele van konfliktusokkal, amelyek a tudatba túlcsordulnak. Vulkán tetején élünk; állandóan veszélyben vagyunk. Egyetértek, hogy az olyan emberek közössége, akiknek az elméje békés, nagyon csillapító hatású, de amint eltávozom körükből, indul a régi gond. Ezért jövök időnként Indiába, és keresem Gurum társaságát.

M: You think you are coming and going, passing through various states and moods. I see things as they are, momentary events, presenting themselves to me in rapid succession, deriving their being from me, yet definitely neither me nor mine. Among phenomena I am not one, nor subject to any. I am independent so simply and totally, that your mind, accustomed to opposition and denial, cannot grasp it. I mean literally what I say; I do not need oppose, or deny, because it is clear to me that I cannot be

M: Te úgy gondolod, hogy jössz és mész, keresztül menve különböző állapotokon és hangulatokon. Én annak látom a dolgokat, amik, gyorsan egymásután megjelenő pillanatnyi események, amelyek belőlem vezetik le létüket, mégis, amelyek határozottan nem én vagyok, sem nem az enyémek. Én nem vagyok a jelenségek egyike, sem egyiknek sem alávetett. Olyan egyszerűen és totálisan független vagyok, hogy azt a szembeállításhoz és tagadáshoz szokott elméd képtelen felfogni. Szó szerint értem, amit

the opposite or denial of anything. I am just beyond, in a different dimension altogether. Do not look for me in identification with, or opposition to something: I am where desire, and fear are not. Now, what is your experience? Do you also feel that you stand totally aloof from all transient things?

mondok; nincs szükségem szembeállításra, vagy tagadásra, mert világos számomra, hogy nem lehetek ellenkezője, vagy tagadása semminek: ahol én vagyok, ott nincs vágy és félelem. Na már most, mi is a te tapasztalatod? Te is úgy érzed, hogy totálisan közömbös vagy minden mulandó iránt?

Q: Yes, I do -- occasionally. But at once a sense of danger sets in, I feel isolated, outside all relationship with others. You see, here lies the difference in our mentalities. With the Hindu, the emotion follows the thought. Give a Hindu an idea and his emotions are roused. With the Westerner it is the opposite: give him an emotion and he will produce an idea. Your ideas are very attractive -- intellectually, but emotionally I do not respond.

K: Igen, én is – esetenként. De amint veszélyt érzek, úgy érzem elszigetelődök, kívül kerülök minden másokkal való kapcsolaton. Tudod, ebben rejlik közöttünk a mentalitásbeli különbség. Egy hindunál az emóció követi a gondolatot. Ha egy hindunak ideát adsz, érzelmei keletkeznek. A nyugati ennek az ellenkezője: adj neki egy emóciót, gyártani fog egy ideát. A te ideáid nagyon vonzóak – intellektuálisan, de emocionális hatással nincsenek rám.

M: Set your intellect aside. Don't use it in these matters.

M: Intellektusodat mos tedd félre. Ne használd e vonatkozásban.

Q: Of what use is an advice which I cannot carry out? These are all ideas and you want me to respond feelingly to ideas, for without feelings there can be no action.

K: Mi haszna olyan tanácsnak, amelyet nem tudok követni? Ezek mind ideák, és te azt várod, hogy érzelmekkel reagáljak rájuk, mivelhogy érzelmek nélkül nem lehet cselekedni.

M: Why do you talk of action? Are you acting ever? Some unknown power acts and you imagine that you are acting. You are merely watching what happens, without being able to influence it in any way.

M: Miért beszélsz cselekvésről? Te állandóan cselekszel? Bizonyos ismeretlen erő cselekszik, és te azt képzeled, te cselekszel. Te pusztán figyeled, ami történik, anélkül, hogy bármilyen módon hatással lehetnél rá.

Q: Why is there such a tremendous resistance in me against accepting that I just can do nothing?

K: Miért van bennem ez az iszonyú ellenállás elfogadása ellen, hogy nem tudok tenni semmit?

M: But what can you do? You are like a patient under anaesthetics on whom a surgeon performs an operation. When you wake up you find the operation over; can you say you have done something?

M: De mit tudsz tenni? Olyan vagy, akár egy érzéstelenítés alatt álló beteg, akit a sebész operál. Amikor felébredsz felfedezed, hogy az operáció véget ért; mondhatod-e, hogy csináltál valamit?

Q: But it is me who has chosen to submit to an operation.

K: De az én vagyok, aki hozzájárulását adta a műtéthez.

M: Certainly not. It is your illness on one side and the pressure of your physician and family on the other that have made you decide. You have no choice, only the illusion of it.

M: Szó sincs róla. A betegséged egyrészről, orvosod és családod nyomása a másik részről, aminek a hatására meghoztad döntésedet. Nincs választásod, csak annak az illúziója.

Q: Yet I feel I am not as helpless as you make me appear. I feel I can do everything I can think of, only I do not know how. It is not the power I lack, but the knowledge.

K: Én mégiscsak úgy érzem, hogy nem vagyok olyan tehetetlen, mint amilyennek beállítasz. Úgy gondolom, bármit megcsinálhatok, amit kitalálok, csak azt nem tudom, hogyan. Nem az erő hiányzik, hanem a tudás.

M: Not knowing the means is admittedly as bad as not having the power. But let us drop the subject for the moment; after all it is not important why we feel helpless, as long as we see clearly that for the time being we are helpless.

M: Nem ismerni az eszközöket nyilván ugyanolyan rossz, mint nem rendelkezni az erővel. De hagyjuk a témát egy pillanatra; végül is nem fontos, hogy miért érezzük a tehetetlenséget, amíg világosan látjuk, hogy egyelőre tehetetlenek vagyunk.

I am now 74 years old. And yet I feel that I am an infant. I feel clearly that in spite of all the changes I am a child. My Guru told me: that child, which is you even now, is your real self (*swarupa*). Go back to that state of pure being, where the 'I am' is still in its purity before it got contaminated with 'this I am' or 'that I am'. Your burden is of false self-identifications -- abandon them all. My Guru told me -- 'Trust me. I tell you; you are divine. Take it as the absolute truth. Your joy is divine, your suffering is divine too. All comes from God. Remember it always. You are God, your will alone is done'. I did believe him and soon realised how wonderfully true and accurate were his words. I did not condition my mind by thinking: 'I am God, I am wonderful, I am beyond'. I simply followed his instruction which was to focus the mind on pure being 'I am', and stay in it. I used to sit for hours together, with, nothing but the 'I am' in my mind and soon peace and joy and a deep all-embracing love became my normal state. In it all disappeared -- myself, my Guru, the life I lived, the world around me. Only peace remained and unfathomable silence.

74 éves vagyok. És mégis gyermeknek érzem magam. Világosan érzem, hogy minden változás ellenére gyermek vagyok. Gurum azt mondta nekem: a gyermek, aki még e pillanatban is vagy, a te valódi Éned (*swarupa*). Menj vissza a tiszta lét azon állapotáig, ahol az ’én vagyok’ még tiszta volt, mielőtt még beszennyeződött volna az ’én ez vagyok’-, vagy ’én az vagyok’-kal. A te terhed a hamis önazonosságok terhe – szabadulj meg ezektől teljesen. Gurum azt mondta – ’Bízz bennem. Én mondom neked, isteni természetű vagy. Fogadd el ezt abszolút igazságként. Örömöd isteni, szenvedésed szintén isteni. Minden Istentől ered. Ezt soha ne felejtsd el. Te vagy Isten, egyedül a te akaratod teljesül.’ Hittem neki, és hamarosan realizáltam, milyen csodálatos módon igazak és pontosak voltak szavai. Nem kondicionáltam elmémet azt gondolva: ’Én vagyok Isten, csodálatos vagyok, mindenek felett álló vagyok.’ Egyszerűen követtem a tanítását, miszerint fókuszáljam az elmémet az ’én vagyok’ tiszta létére, és maradjak benne. Régebben órákon át ültem, elmémben semmi mással, csak az ’én vagyok’-kal, és hamarosan béke és öröm, és egy mély, mindent felölelő szeretet vált normál állapotommá. Minden eltűnt benne – önmagam, Gurum, az élet amit éltem, a körülöttem lévő világ. Csak béke maradt, és mérhetetlenül mély csend.

Q: It all looks very simple and easy, but it is just not so. Sometimes the wonderful state of joyful peace dawns on me and I look and wonder: how easily it comes and how intimate it seems, how totally my own. Where was the need to strive so hard for a state so near at hand? This time, surely, it has come to stay. Yet how soon it all dissolves and leaves me wondering -- was it a taste of reality or another aberration. If it was reality, why did it go? Maybe some unique experience is needed to fix me for good in the new state and until the crucial experience comes, this game of hide and seek must continue.

K: Mindez látszólag nagyon egyszerű és könnyű, de éppen hogy nem így van. Olykor csodálatos örömteli békés állapot virrad rám, és én csak nézek és csodálkozom: milyen könnyen jön, és milyen meghittnek tűnik, mennyire egészen az én sajátom. Honnan az igény, hogy oly keményen törekedj egy egészen közeli, a kezed ügyében lévő állapotra? Ezúttal bizonyára állandósul. Mégis, mily gyorsan szertefoszlik és itt hagy engem ámulva – ez a valóság íze volt, vagy más aberráció? Ha valóság volt, miért múlt el? Talán valamilyen egyedi tapasztalatnak kell végleg helyrehozni engem az új állapotban, és amíg a kritikus tapasztalat el nem érkezik, ennek a bújócskának folytatódnia kell.

M: Your expectation of something unique and dramatic, of some wonderful explosion, is merely hindering and delaying your self-realisation. You are not to expect an explosion, for the explosion has already happened -- at the moment when you were born, when you realised yourself as being-knowing-feeling. There is only one mistake you are making: you take the inner for the outer and the outer for the inner. What is in you, you take to be outside you and what is outside, you take to be in you. The mind and feelings are external, but you take them to be intimate. You believe the world to be objective, while it is entirely a projection of your psyche. That is the basic confusion and no new explosion will set it right. You have to think yourself out of it. There is no other way.

M: A valamilyen egyedi és drámai, valamilyen csodálatos robbanás iránti elvárásod, csak akadályozza és késlelteti önmegvalósításodat. Nem kell robbanásra várnod, mert a robbanás már megtörtént – abban a pillanatban, amikor megszülettél, amikor lét-tudat-érzésként ismerted fel magad. Csak egyetlen hibát követsz el: a belsőt külsőnek, és a külsőt belsőnek tartod. Ami benned van, azt rajtad kívül lévőnek tartod, és ami külső, azt benned lévőnek tartod. Az elme és az érzések külső dolgok, de te belsőnek tartod őket. Azt hiszed, hogy a világ objektív, miközben teljes egészében pszichéd kivetítése. Ez az alapvető tévedés, és ezt semmilyen új robbanás nem fogja helyrehozni. Neked kell ebből a kiutat találnod. Nincs más mód.

Q: How am I to think myself out when my thoughts come and go as they like. Their endless chatter distracts and exhausts me.

M: Watch your thoughts as you watch the street traffic. People come and go; you register without response. It may not be easy in the beginning, but with some practice you will find that your mind can function on many levels at the same time and you can be aware of them all. It is only when you have a vested interest in any particular level, that your attention gets caught in it and you black out on other levels. Even then the work on the blacked out levels goes on, outside the field of consciousness. Do not struggle with your memories and thoughts; try only to include in your field of attention the other, more important questions, like 'Who am I?' 'How did I happen to be born?' 'Whence this universe around me?'. 'What is real and what is momentary?' No memory will persist, if you lose interest in it, it is the emotional link that perpetuates the bondage. You are always seeking pleasure, avoiding pain, always after happiness and peace. Don't you see that it is your very search for happiness that makes you feel miserable? Try the other way: indifferent to pain and pleasure, neither asking, nor refusing, give all your attention to the level on which 'I am' is timelessly present. Soon you will realise that peace and happiness are in your very nature and it is only seeking them through some particular channels, that disturbs. Avoid the disturbance, that is all. To seek there is no need; you would not seek what you already have. You yourself are God, the Supreme Reality. To begin with, trust me, trust the Teacher. It enables you to make the first step -- and then your trust is justified by your own experience. In every walk of life initial trust is essential; without it little can be done. Every undertaking is an act of faith. Even your daily bread you eat on trust. By remembering what I told you you will achieve everything. I am telling you again: You are the all-pervading, all transcending reality. Behave accordingly: think, feel and act in harmony with the whole and the actual experience of what I say will dawn upon you in no time. No effort is needed. Have faith and act on it. Please see that I want nothing from you. It is in your own interest that I speak, because above all you love yourself, you want yourself secure and happy. Don't be ashamed of it, don't deny it. It is natural and good to love oneself. Only you should know what exactly do you love. It is not the body that you love, it is Life --perceiving, feeling, thinking, doing, loving, striving, creating. It is that Life you love, which is you, which is all. Realise it in its totality, beyond all divisions and limitations, and all your desires will merge in it, for the greater contains the smaller. Therefore find yourself, for in finding that you find all.

Everybody is glad to be. But few know the fullness of

K: Hogyan találjak kiutat, amikor gondolataim tetszésük szerint jönnek és mennek? Végtelen locsogásuktól megzavarodok és kimerülök.

M: Figyeld a gondolataidat, mintha közúti forgalmat figyelnél. Jönnek-mennek az emberek; amit te reagálás nélkül szemlélsz. Kezdetben nem biztos, hogy ez könnyű, de idővel úgy találod majd, hogy elméd egyszerre több szinten képes funkcionálni, és te mindegyiknek tudatában leszel. Amikor figyelmed ott ragad valamelyik szinten, valamilyen egyedi érdekeltség miatt, akkor más szinteken kialszik. A kialudt szintek működése még ekkor is folytatódik, a tudatosság terén kívül. Ne harcolj emlékeiddel és gondolataiddal; próbáld csak a sokkal fontosabb kérdéseket figyelmed terében tartani, olyanokat, mint ’Ki vagyok én?’, ’Hogyan születtem?’, ’Miért van ez az univerzum körülöttem?’, ’Mi valódi, és mi pillanatnyi?’ Semmilyen gondolat nem marad fenn, ha elveszted iránta az érdeklődésedet, az emocionális kapocs tartja fenn a köteléket. Állandóan élvezetet keresel, a fájdalmat kerülsz, állandóan boldogság és béke után kutakodsz. Nem látod, hogy valójában boldogság keresésed miatt érzed magad boldogtalannak? Próbáld ki a másik utat: légy közömbös a fájdalommal és az élvezettel szemben, se nem kérve, se nem visszautasítva, fordítsd teljes figyelmed arra a szintre, amelyen az ’én vagyok’ időtlenül jelen van. Hamarosan felismered, hogy valóságos természeted a béke és boldogság, és csak ezeknek a mindenféle különös csatornákon való keresése az, ami zavar. Kerüld a zavart, ez minden. Nincs szükség keresésre; nem kell azt keresned, ami már eleve vagy. Te magad vagy Isten, a Legfelsőbb Realitás. Először is, bízz bennem, bízz a Tanítóban. Ez lehetővé teszi, hogy megtedd az első lépést – azután bizalmad majd saját tapasztalatod által nyer igazolást. Minden életpályán elengedhetetlen a kezdeti bizalom; e nélkül keveset lehet tenni. Minden vállalkozás bizalomból fakadó cselekvés. Még mindennapi kenyered is bizalomra épül. Ha észben tartod, amit mondtam, mindent meg fogsz valósítani. Megismétlem: te vagy a mindent betöltő, mindent meghaladó valóság. Viselkedj ennek megfelelően: gondolkodj, érezz és cselekedj az egésszel való harmóniában, és valódi értelme, annak amit mondok igen rövid idő alatt megvilágosodik. Nincs szükség erőfeszítésre. Higgy, és cselekedj ennek megfelelően. Lásd be, kérlek, hogy semmit nem akarok tőled. A saját érdekedben beszélek, mert te szereted mindenekfelett önmagadat, te akarsz önmagadnak biztonságot és boldogságot. Ne szégyelld, ne is utasítsd el ezt. Természetes és jó dolog szeretni önmagad. Csak azt kell tudnod, hogy mit is szeretsz pontosan. Nem a test az, amit szeretsz, hanem az Élet – észlelés, érzés, gondolkodás, cselekvés, szeretet, törekvés, teremtés. Azt a Életet szereted, amely te vagy,

it. You come to know by dwelling in your mind on 'I am', 'I know', 'I love' -- with the will of reaching the deepest meaning of these words.

amely minden. Ismerd ezt fel a maga teljességében, minden megosztáson és korlátozáson túli voltában, és minden vágyad összeolvad vele, hogy a nagyobb magába foglalja a kisebbet. Keresd tehát önmagad, mert a kereséséve mindent megtalálsz.

Mindenki örül a létnek. De kevesen ismerik annak teljességét. Megismeréséig az 'én vagyok', az 'én tudok', az 'én szeretek' elmédben tartásával jutsz el – azáltal, hogy el akarod érni ezen szavak legmélyebb értelmét.

Q: Can I think 'I am God'?

K: Gondolhatom azt, hogy 'én vagyok Isten'?

M: Don't identify yourself with an idea. If you mean by God the Unknown, then you merely say: 'I do not know what I am'. If you know God as you know your self, you need not say it. Best is the simple feeling 'I am'. Dwell on it patiently. Here patience is wisdom; don't think of failure. There can be no failure in this undertaking.

M: Ne azonosítsd magad egy ideával. Ha Isten alatt az Ismeretlent érted, akkor egyedül azt mondhatod: 'nem tudom, ki vagyok'. Ha Istent saját énedként ismered, akkor nem kell mondanod. Legjobb az egyszerű 'én vagyok' érzés. Időzz benne türelmesen. A türelem bölcsesség; ne kalkuláld be a sikertelenséget. Ez a vállalkozás nem lehet sikertelen.

Q: My thoughts will not let me.

K: A gondolataim nem fognak elhagyni.

M: Pay no attention. Don't fight them. Just do nothing about them, let them be, whatever they are. Your very fighting them gives them life. Just disregard. Look through. Remember to remember: 'whatever happens -- happens because I am'. All reminds you that you *are*. Take full advantage of the fact that to experience you must *be*. You need not stop thinking. Just cease being interested. It is disinterestedness that liberates. Don't hold on, that is all. The world is made of rings. The hooks are all yours. Make straight your hooks and nothing can hold you. Give up your addictions. There is nothing else to give up. Stop your routine of acquisitiveness, your habit of looking for results and the freedom of the universe is yours. Be effortless.

M: Ne figyelj rájuk. Ne harcolj velük. Csak ne tégy velük semmit, engedd őket lenni, bármik is azok. Valójában a velük való küzdelem élteti őket. Csak hagyd őket figyelmen kívül. Nézz át rajtuk. Emlékezz, hogy emlékezz: 'bármi történik – azért történik, mert én vagyok'. Minden arra emlékeztet, hogy *vagy.* Ragadj meg minden alkalmat annak megtapasztalására, hogy *vagy.* Nem kell abbahagyni a gondolkodást. Csak az iránta való érdeklődést hagyd abba. Ez az érdektelenség szabadít meg. Ne ragaszkodj, ez minden. A világ tele van gyűrűkkel. Te tele vagy horgokkal. Egyenesítsd ki a horgaidat, és semmi nem tud magához ragadni. Add fel függőségeidet. Semmi más nincs, amit fel kell adni. Állítsd le a szerzés gyakorlatát, az eredmény szemlélet szokását, és tiéd az univerzum szabadsága. Légy erőfeszítés mentes.

Q: Life is effort. There are so many things to do.

K: Az élet erőfeszítés. Olyan sok a tennivaló.

M: What needs doing, do it. Don't resist. Your balance must be dynamic, based on doing just the right thing, from moment to moment. Don't be a child unwilling to grow up. Stereotyped gestures and postures will not help you. Rely entirely on your clarity of thought, purity of motive and integrity of action. You cannot possibly go wrong. Go beyond and leave all behind.

M: Amit csinálni kell, csináld. Ne állj ellen. Légy dinamikus egyensúlyban, azon alapon, hogy csak jó dolgokat csinálsz, minden pillanatban. Ne légy felnőni nem akaró gyermek. Sztereotip viselkedés és magatartás nem segít rajtad. Bízd magad teljesen gondolkodásod világosságára, motivációd tisztaságára, és cselekvésed integritására. Nem tudod elrontani. Lépj túl, és hagyj mindent magad mögött.

Q: But can anything be left for good?

K: De maradhat-e bármi is jó?

M: You want something like a round-the-clock ecstasy. Ecstasies come and go, necessarily, for the

M: Te valamilyen állandó örömmámort akarsz. Örömök jönnek és mennek, ami szükségszerű, mert

human brain cannot stand the tension for a long time. A prolonged ecstasy will burn out your brain, unless it is extremely pure and subtle. In nature nothing is at stand-still, everything pulsates, appears and disappears. Heart, breath, digestion, sleep and waking -- birth and death everything comes and goes in waves. Rhythm, periodicity, harmonious alternation of extremes is the rule. No use rebelling against the very pattern of life. If you seek the Immutable, go beyond experience. When I say: remember 'I am' all the time, I mean: 'come back to it repeatedly'. No particular thought can be mind's natural state, only silence. Not the idea of silence, but silence itself. When the mind is in its natural state, it reverts to silence spontaneously after every experience or, rather, every experience happens against the background of silence.

Now, what you have learnt here becomes the seed. You may forget it -- apparently. But it will live and in due season sprout and grow and bring forth flowers and fruits. All will happen by itself. You need not do anything, only don't prevent it.

az emberi agy nem bírja a feszültséget hosszú ideig. A hosszan tartó elragadtatás kiégeti az agyadat, hacsak nem rendkívüli módon tiszta és kifinomult. A természetben semmi nem szakadatlan, minden lüktet, megjelenik és eltűnik. Szív, lélegzet, emésztés, alvás és ébrenlét – születés és halál, mind hullámszerűen jönnek és mennek. Ritmus, periodicitás, szélső értékek közötti harmonikus váltakozás a szabály. Ne lázadj az élet valóságos mintája ellen. Ha az Állandót keresed, lépj túl a tapasztalaton. Ha azt mondom: szakadatlanul tartsd észben az ’én vagyok’-ot, úgy értem: ’térj vissza hozzá újra meg újra’. Semmilyen konkrét gondolat nem lehet az elme természetes állapota, csak a csend. Nem a csend ideája, hanem maga a csend. Amikor az elme a természetes állapotában van, minden tapasztalás után spontán módon visszatér a csendhez, azaz inkább, minden tapasztalás a csend háttere előtt történik.

Nos, amit itt tanultál, az maggá válik. Lehet, hogy elfelejted – látszólag. De élni fog, és kellő időben kicsírázik, növekedésnek indul, virágot hoz, és gyümölcsöt terem. Minden magától fog történni. Neked nem kell csinálni semmit, csak ne gátold.

I AM THAT part2

52. Being Happy, Making Happy is the Rhythm of Life

Questioner: I came from Europe a few months ago on one of my periodical visits to my Guru near Calcutta. Now I am on my way back home. I was invited by a friend to meet you and I am glad I came.

Maharaj: What did you learn from your Guru and what practice did you follow?

Q: He is a venerable old man of about eighty. Philosophically he is a Vedantin and the practice he teaches has much to do with rousing the unconscious energies of the mind and bringing the hidden obstacles and blockages into the conscious. My personal *sadhana* was related to my peculiar problem of early infancy and childhood. My mother could not give me the feeling of being secure and loved, so important to the child's normal development. She was a woman not fit to be a mother; ridden with anxieties and neuroses, unsure of herself, she felt me to be a responsibility and a burden beyond her capacity to bear. She never wanted me to be born. She did not want me to grow and to develop, she wanted me back in her womb, unborn, nonexistent. Any movement of life in me she resisted, any attempt to go beyond the narrow circle of her habitual existence she fought fiercely. As a child I was both sensitive and affectionate. I craved

ÉN AZ VAGYOK 2. rész

52. Boldognak lenni, boldoggá tenni az élet harmóniája

Kérdező: Néhány hónapja érkeztem Európából, Kalkutta mellett élő Gurumnál szoktam rendszeres látogatást tenni. Most hazafelé tartok. Egy barátom invitált, hogy látogassalak meg, és örülök, hogy eljöttem.

Maharaj: Mit tanultál a Gurudtól, és milyen gyakorlatot követsz?

K: Ő egy tiszteletre méltó, idős, nyolcvan körüli ember. Filozófiáját tekintve Vedantin, és az általa tanított prakszis lényege az elme tudatalatti energiáinak a felébresztése, és a rejtett akadályok és gátlások tudatosítása. Az én személyes *sadhanám* a korai gyermekéveimhez és gyermekkoromhoz kötődő sajátságos problémáimmal kapcsolatos. Anyám nem tudta megadni nekem a biztonság és a szeretet érzését, ami oly fontos egy gyermek normális fejlődéséhez. Ő egy olyan asszony volt, aki nem volt alkalmas anyának; aggodalom és idegesség által megnyomorítottan, saját magában bizonytalanul engem tett felelőssé, és a rá nehezedő terhek meghaladták tűrőképességét. Soha nem akart engem világra hozni. Nem akarta, hogy növekedjek és fejlődjek, azt akarta, hogy térjek vissza az anyaméhbe, váljak meg nem születetté, nem létezővé. Az életemben bekövetkező minden

for love above everything else and love, the simple, instinctive love of a mother for her child was denied me. The child's search for its mother became the leading motive of my life and I never grew out of it. A happy child, a happy childhood became an obsession with me. Pregnancy, birth, infancy interested me passionately. I became an obstetrician of some renown and contributed to the development of the method of painless childbirth. A happy child of a happy mother -- that was my ideal all my life. But my mother was always there -- unhappy herself, unwilling and incapable to see me happy. It manifested itself in strange ways. Whenever I was unwell, she felt better; when I was in good shape, she was down again, cursing herself and me too. As if she never forgave me my crime of having been born, she made me feel guilty of being alive. 'You live because you hate me. If you love me -- die', was her constant, though silent message. And so I spent my life, being offered death instead of love. Imprisoned, as I was, in my mother, the perennial infant, I could not develop a meaningful relation with a woman; the image of the mother would stand between, unforgiving, unforgiven. I sought solace in my work and found much; but I could not move from the pit of infancy. Finally, I turned to spiritual search and I am on this line steadily for many years. But, in a way it is the same old search for mother's love, call it God or *Atma* or Supreme Reality. Basically I want to love and be loved; unfortunately the so-called religious people are against life and all for the mind. When faced with life's needs and urges, they begin by classifying, abstracting and conceptualising and then make the classification more important than life itself. They ask to concentrate on and impersonate a concept. Instead of the spontaneous integration through love they recommend a deliberate and laborious concentration on a formula. Whether it is God or *Atma*, the me or the other, it comes to the same. Something to think about, not somebody to love. It is not theories and systems that I need; there are many equally attractive or plausible. I need a stirring of the heart, a renewal of life, and not a new way of thinking. There are no new ways of thinking, but feelings can be ever fresh. When I love somebody, I meditate on him spontaneously and powerfully, with warmth and vigour, which my mind cannot command.

változásnak ellenállt, szenvedélyesen harcolt minden ellen, ami megkísérelt túllépni az ő megszokott létezésének szűk körén. Gyermekként érzékeny voltam és gyengéd. Minden másnál jobban igényeltem a szeretetet, és a szeretet, a gyermeke iránt ösztönös anyai szeretet, tőlem megtagadtatott. A gyermek anya-keresése vált életem vezér motívumává, amit soha nem tudtam kinőni. A boldog gyermek, a boldog gyermekkor rögeszmémmé vált. Szenvedélyes érdeklődés alakult ki bennem a terhesség, születés, csecsemőkor iránt. Szülészként bizonyos hírnévre tettem szert, és közreműködtem a fájdalommentes gyermekszülés módszerének a kifejlesztésében. Boldog anya boldog gyermeke – ez volt egész életem eszményképe. De anyám mindig ott volt – a maga boldogtalanságával, vonakodásával és az iránti képtelenségével, hogy engem boldognak lásson. Ez különös módokon nyilvánult meg. Valahányszor én gyengélkedtem, ő jól volt; amikor én jó egészségben voltam, ő ismét maga alá került, átkozva saját magát és engem is. Mintha sohasem tudná megbocsátani a bűnömet, hogy megszülettem, azt akarta, hogy bűntudatot érezzek azért, hogy élek. ’Te azért élsz, mert gyűlölsz engem. Ha szeretsz – meghalsz’, ez volt az ő állandó, habár néma üzenete. És így telt az életem, a szeretet helyetti halál ajánlatával. Anyám, az örök gyermekség rabjaként, nem tudtam nővel értelmes kapcsolatot kialakítani; anyám képe mindig közénk állt, könyörtelenül, meg nem bocsátóan. A munkámban kerestem vigaszt, és sokat találtam; de nem tudtam menekülni a gyermekség csapdájából. Végül a spirituális keresés felé fordultam, és kitartóan, már sok éve ezt a vonalat követem. De a maga nemében ez ugyanaz a régi, anyai szeretet keresés, nevezd azt Istennek, *Atmának,* vagy Legfelsőbb Valóságnak. Tulajdonképpen szeretni és szeretve lenni akarok; sajnálatra méltó módon az úgynevezett vallásos emberek életellenesek, és mind elme vezérelt. Az élet szükségleteivel és ösztönzéseivel szembesülve osztályozni, absztrahálni és konceptualizálni kezdenek, majd az osztályozást sokkal fontosabbá teszik, mint magát az életet. Arra kérnek, hogy összpontosítsak egy fogalomra, és személyesítsem meg azt. A szeretet általi spontán teljessé válás helyett egy fogalomra való kigondolt és mesterkélt koncentrációt javasolnak. Akár Isten, vagy *Atma,* az én vagy a másik, mind ugyanoda vezet. Gondolni róla valamit, nem pedig szeretni őt. Nem elméletekre és rendszerekre van szükségem; ezekből sok egyformán vonzó vagy hihető létezik. Nekem a szív ébredésére van szükségem, az élet megújulására, és nem egy új gondolkodásmódra. Nincsenek új módjai a gondolkodásnak, de az érzések örökké frissek lehetnek. Amikor szeretek valakit, akkor önkéntelenül és erőteljesen meditálok rajta, melegséggel és életerővel telve, amit az elmém nem tud uralni.

Words are good for shaping feelings; words without feeling are like clothes with no body inside -- cold and limp. This mother of mine -- she drained me of all feelings -- my sources have run dry. Can I find here the richness and abundance of emotions, which I needed in such ample measure as a child?

A szavak alkalmasak az érzések alakítására; az érzések nélküli szavak akár a test nélküli ruhák – hidegek és erőtlenek. Ez az én anyám – lecsapolta összes érzésemet – forrásaim kiszáradtak. Rátalálhatok itt az emóciók gazdagságára és bőségére, amelyekre oly bőségesen szükségem lett volna gyermekként?

M: Where is your childhood now? And what is your future?

M: Hol van a gyermekkorod most? És mi a jövőd?

Q: I was born, I have grown, I shall die.

K: Megszülettem, felnőtt lettem, meghalok.

M: You mean your body, of course. And your mind. I am not talking of your physiology and psychology. They are a part of nature and are governed by nature's laws. I am talking of your search for love. Had it a beginning? Will it have an end?

M: Te most a testedre gondolsz, természetesen. És elmédre. Most nem fiziológiádról és pszichológiádról van szó. Ezek a természet része, és természeti törvények által irányítottak. A te szeretet iránti keresésedről beszélek. Volt ennek kezdete? Lesz neki vége?

Q: I really cannot say. It is there -- from the earliest to the last moment of my life. This yearning for love -- how constant and how hopeless.

K: Valójában nem tudom megmondani. Jelen van – életem legkorábbi pillanata óta a legutolsóig. Ez a szeretet utáni sóvárgás – mily állandó és mily reménytelen.

M: In your search for love what exactly are you searching for?

M: Szeretet iránti keresésed során mi az pontosan, amit keresel?

Q: Simply this: to love and to be loved.

K: Egyszerűen: szeretni és szeretve lenni.

M: You mean a woman?

M: Most ezt nőre vonatkozóan érted?

Q: Not necessarily. A friend, a teacher, a guide -- as long as the feeling is bright and clear. Of course, a woman is the usual answer. But it need not be the only one.

K: Nem szükségszerűen. Barátra, tanárra, vezetőre – amíg az érzés világos és tiszta. Persze, a nő a szokványos válasz. De ez csak az egyik lehetőség.

M: Of the two what would you prefer, to love or to be loved?

M: A kettő közül melyiket részesíted előnyben, szeretni vagy szeretve lenni?

Q: I would rather have both. But I can see that to love is greater, nobler, deeper. To be loved is sweet, but it does not make one grow.

K: Inkább mindkettőt. De úgy látom, szeretni nagyszerűbb, nemesebb, mélyebb. Szeretve lenni kellemes dolog, de ettől az ember nem fog felnőni.

M: Can you love on your own, or must you be made to love?

M: Tudsz magadtól szeretni, vagy erőltetned kell a szeretetet?

Q: One must meet somebody lovable, of course. My mother was not only not loving, she was also not lovable.

K: Természetesen találkoznia kell az embernek valaki olyannal, aki szeretetre méltó. Az anyám nem csak nem szeretett, szeretetre méltó sem volt.

M: What makes a person lovable? Is it not the being loved? First you love and then you look for reasons.

M: Mi tesz valakit szeretetre méltóvá? Nem a lényt kell szeretni? Először szeress, majd azután keress indokokat.

Q: It can be the other way round. You love what makes you happy.

K: Ez lehet a másik út. Szereted, ami boldoggá tesz téged.

M: But what makes you happy?

M: De mi tesz téged boldoggá?

Q: There is no rule about it. The entire subject is highly individual and unpredictable.

K: Erre vonatkozóan nincs szabály. Ez az egész nagyon egyéni, és megjósolhatatlan.

M: Right. Whichever way you put it, unless you love there is no happiness. But, does love make you always happy? Is not the association of love with happiness a rather early, infantile stage? When the beloved suffers, don't you suffer too? And do you cease to love, because you suffer? Must love and happiness come and go together? Is love merely the expectation of pleasure?

M: Rendben. Bármilyen utat választasz, ha nem szeretsz, nem lehetsz boldog. De, a szeretet minden esetben boldoggá tesz? Nem társítod a szeretetet a boldogság egy meglehetősen korai, infantilis állapotával? Amikor a szeretett szenved, nem szenvedsz-e te is? És megszűnsz-e szeretni, mert szenvedsz? A szeretetnek és a boldogságnak együtt kell-e megjelennie és távoznia? Lehet-e a szeretet az öröm elvárása csupán?

Q: Of course not. There can be much suffering in love.

K: Természetesen nem. Sok szenvedés lehet a szeretetben.

M: Then what is love? Is it not a state of being rather than a state of mind? Must you know that you love in order to love? Did you not love your mother unknowingly? Your craving for her love, for an opportunity to love her, is it not the movement of love? Is not love as much a part of you, as consciousness of being? You sought the love of your mother, because you loved her.

M: Akkor hát mi a szeretet? Nem létállapot inkább, mint elmeállapot? Kell-e tudnod, hogy szeretsz, annak érdekében, hogy szeress? Nem szeretted-e anyádat tudatlanul is? Vágyakozásod a szeretetére, a lehetőségre, hogy szerethesd őt, nem a szeretet működése-e? Nem ugyanannyira részed-e neked a szeretet is, mint a lét tudatossága? Azért kerested anyád szeretetét, mert szeretted őt.

Q: But she would not let me.

K: De ő nem hagyta.

M: She could not stop you.

M: Nem tudott volna megállítani.

Q: Then, why was I unhappy all my life?

K: Akkor miért volt boldogtalan az egész életem?

M: Because you did not go down to the very roots of your being. It is your complete ignorance of yourself, that covered up your love and happiness and made you seek for what you had never lost. Love is will, the will to share your happiness with all. Being happy -- making happy -- this is the rhythm of love.

M: Mert nem merültél alá léted valódi gyökereihez. Önmagad teljes tudatlansága elfedte szeretetedet és boldogságodat, és a keresésére késztetett annak, amit soha nem veszítettél el. A szeretet választás, annak választása, hogy boldogságodat megosztod mindennel. Boldognak lenni – boldoggá tenni – ez a szeretet harmóniája.

53. Desires Fulfilled, Breed More Desires

Questioner: I must confess I came today in a rebellious mood. I got a raw deal at the airlines office. When faced with such situations everything seems doubtful, everything seems useless.

Maharaj: This is a very useful mood. Doubting all, refusing all, unwilling to learn through another. It is the fruit of your long *sadhana*. After all one does not study for ever.

Q: Enough of it. It took me nowhere.

M: Don't say 'nowhere'. It took you where you are -- now.

53. A beteljesült vágyak további vágyakat keltenek

Kérdező: Be kell vallanom, nagyon lázongó lelkiállapotban jöttem ma ide. A légiforgalmi társaság irodájában kíméletlenül bántak velem. Amikor ilyen szituációba kerülök, minden kétségesnek látszik, minden rossznak tűnik.

Maharaj: Ez egy nagyon hasznos lelkiállapot. Mindenben kételkedni, mindent elutasítani, vonakodni attól, hogy mások által tanulj. Ez a te hosszú *sadhanád*nak a gyümölcse. Végül is az ember nem tanul örökké.

K: Elegem van belőle. Nem vitt engem sehová.

M: Ne mondd, hogy ’sehová’. Ez vezetett téged oda, ahol vagy – most.

Q: It is again the child and its tantrums. I have not moved an inch from where I was.

K: Ez megint a gyermek és szeszélyei. Egy centit sem mozdultam onnan, ahol voltam.

M: You began as a child and you will end as a child. Whatever you have acquired in the meantime you must lose and start at the beginning.

M: Gyermekként kezdted, és gyermekként fogod végezni. Akármit szereztél közben, el kell, hogy veszítsd, és az elején kell, hogy kezdd.

Q: But the child kicks. When it is unhappy or denied anything it kicks.

K: De a gyermek rugdos. Amikor boldogtalan, vagy elutasítják, bármibe belerúg.

M: Let it kick. Just look at the kicking. And if you are too afraid of the society to kick convincingly look at that too. I know it is a painful business. But there is no remedy -- except one -- the search for remedies must cease.

M: Hadd rúgjon. Csak figyeld a rúgást. És ha túlságosan félsz a társadalomtól ahhoz, hogy meggyőző módon belerúgj, akkor azt is figyeld. Tudom, hogy ez fájdalmas ügy. De nincs rá gyógyszer – egyet kivéve – a gyógyszerek keresésének az abba hagyását.

If you are angry or in pain, separate yourself from anger and pain and watch them. Externalisation is the first step to liberation. Step away and look. The physical events will go on happening, but by themselves they have no importance. It is the mind alone that matters. Whatever happens, you cannot kick and scream in an airline office or in a Bank. Society does not allow it. If you do not like their ways, or are not prepared to endure them, don't fly or carry money. Walk, and if you cannot walk, don't travel. If you deal with society you must accept its ways, for its ways are your ways. Your needs and demands have created them. Your desires are so complex and contradictory -- no wonder the society you create is also complex and contradictory.

Ha dühös vagy, vagy szenvedsz, válj külön a dühtől és a szenvedéstől, és figyeld őket. Az externalizáció az első lépés a megszabadulás felé. Lépj távolabb, és figyelj. A fizikai események tovább fognak zajlani, de egyedül már nem lesz jelentőségük. Kizárólag az elme, csinál ügyet a dologból. Bármi történik, nem rugdoshatsz és ordíthatsz egy irodában, vagy egy bankban. A társadalom ezt nem engedi meg. Ha nem tetszenek a módszereik, vagy nem vagy elég felkészült, hogy elviseld őket, akkor ne repülj, illetve ne legyenek pénzügyeid. Gyalogolj, és ha nem tudsz gyalogolni, akkor ne közlekedj. Ha ügyeid vannak a társadalommal, akkor el kell fogadnod az módszereit, mert az ő módszerei a te módszereid. Szükségleteid és igényeid teremtették őket. Vágyaid annyira sokrétűek és ellentmondásosak – ne csodálkozz, hogy a társadalom, amit létrehoztál szintén sokrétű és ellentmondásos.

Q: I do see and admit that the outer chaos is merely a reflection of my own inner disharmony. But what is the remedy?

K: Látom, és el is ismerem, hogy a külső káosz pusztán az én saját belső diszharmóniám visszatükröződése. De mi az orvosság?

M: Don't seek remedies.

M: Ne keress orvosságokat.

Q: Sometimes one is in a 'state of grace' and life is happy and harmonious. But such a state does not last. The mood changes and all goes wrong.

K: Időnként az ember'kegyelmi állapotban' van, és az élet boldog és harmonikus. De az ilyen állapot nem tartós. A lelkiállapot megváltozik, és minden elromlik.

M: If you could only keep quiet, clear of memories and expectations, you would be able to discern the beautiful pattern of events. It is your restlessness that causes chaos.

M: Ha csendben tudnál maradni, emlékektől és elvárásoktól tisztán, képes lennél észrevenni az események gyönyörű mintázatát. A nyugtalanságod a káosz okozója.

Q: For full three hours that I spent in the airline office I was practising patience and forbearance. It did not speed up matters.

K: A légiforgalmi társaság irodájában töltött három óra alatt türelmet és elnézést gyakoroltam. És nem gyorsultak fel a dolgok.

M: At least it did not slow them down, as your kicking would have surely done. You want immediate results. We do not dispense magic here. Everybody does the same mistake: refusing the

M: De legalább le se lassította, amit rugdosással biztos előidéztél volna. Azonnali eredményeket akarsz. Itt nem szolgálunk varázslattal. Mindenki ugyanazt a hibát követi el: az eszközöket elutasítják,

means, but wanting the ends. You want peace and harmony in the world, but refuse to have them in yourself. Follow my advice implicitly and you will not be disappointed. I cannot solve your problem by mere words. You have to act on what I told you and persevere. It is not the right advice that liberates, but the action based on it. Just like a doctor, after giving the patient an injection, tells him: 'Now, keep quiet. Do nothing more, just keep quiet,' I am telling you: you have got your 'injection', now keep quiet, just keep quiet. You have nothing else to do. My Guru did the same. He would tell me something and then said: 'Now keep quiet. Don't go on ruminating all the time. Stop. Be silent'.

de a célokhoz ragaszkodnak. Békét és harmóniát akarsz a világban, de elutasítod, hogy rendelkezz vele önmagadban. Tanácsom értelemszerű követése esetén nem fogsz csalódni. Nem tudom megoldani a problémádat puszta szavakkal. Neked kell dolgoznod az általam elmondottakon, és állhatatosan. Nem a helyes tanács szabadít meg, hanem az arra alapozott cselekvés. Ahogy a doktor a páciensnek beadott injekció után azt mondja: ’Most pedig maradjon nyugalomban. Semmit ne csináljon, csak maradjon nyugalomban.’, én is úgy mondom neked: megkaptad az ’injekciódat’, most maradj nyugalomban, csak maradj nyugalomban. Semmi mást nem kell tenned. Gurum ugyanezt csinálta velem. Miután elmondta amit akart, azt mondta: ’Most maradj nyugalomban. Ne elmélkedj állandóan. Állj. Légy csendben.’

Q: I can keep quiet for an hour in the morning. But the day is long and many things happen that throw me out of balance. It is easy to say 'be silent', but to be silent when all is screaming in me and round me -- please tell me how it is done.

K: Reggel egy órányi nyugalomban tudok maradni. De hosszú a nap, és sok olyan dolog történik, amelyek kibillentenek az egyensúlyomból. Könnyű azt mondani, hogy ’maradj csendben’, de csendben maradni, mikor bennem és körülöttem minden zajong – kérlek, mondd el, hogyan kell ezt tenni.

M: All that needs doing can be done in peace and silence. There is no need to get upset.

M: Minden szükséges teendőt el lehet végezni csendben és békében. Nem kell zaklatottá válni.

Q: It is all theory which does not fit the facts. I am returning to Europe with nothing to do there. My life is completely empty.

K: Ez mind elmélet, ami nem felel meg a tényeknek. Úgy térek vissza Európába, hogy nincs ott semmi tennivalóm. Az életem teljesen üres.

M: If you just try to keep quiet, all will come -- the work, the strength for work, the right motive. Must you know everything beforehand? Don't be anxious about your future -- be quiet now and all will fall in place. The unexpected is bound to happen, while the anticipated may never come. Don't tell me you cannot control your nature. You need not control it. Throw it overboard. Have no nature to fight, or to submit to. No experience will hurt you, provided you don't make it into a habit. Of the entire universe you are the subtle cause. All is because you are. Grasp this point firmly and deeply and dwell on it repeatedly. To realise this as absolutely true, is liberation.

M: Ha csupán nyugalomban próbálsz maradni, minden jönni fog – a munka, a munkához szükséges erő, a kellő motiváció. Kell neked mindent előre tudnod? Ne aggódj a jövőd miatt – légy nyugodt most, és minden a helyére fog kerülni. A nem várt óhatatlanul bekövetkezik, míg a remélt talán soha nem jön el. Ne mondd nekem, hogy nem tudsz uralkodni a természeteden. Nem kell rajta uralkodnod. Dobd ki a hajóból. Nincs semmilyen természet, amivel harcolni kell, vagy aminek engedni kell. Semmilyen tapasztalat nem fog megsebezni, feltéve, hogy ha nem teszed szokásoddá. Te vagy az egész univerzum titokzatos oka. Minden azért van, mert te vagy. Igyekezz ezt szilárdan, és mélyen megérteni, és gondolkodj el rajta újra és újra. Ennek felismerése abszolút igazságként a megszabadulás.

Q: If I am the seed of my universe, then a rotten seed I am. By the fruit the seed is known.

K: Ha én vagyok a magva a világomnak, akkor romlott mag vagyok. Gyümölcséről ismerszik meg a mag.

M: What is wrong with your world that you swear at it?

M: Mi baj a világoddal, hogy így átkozod?

Q: It is full of pain.

K: Tele van fájdalommal.

M: Nature is neither pleasant nor painful. It is all intelligence and beauty. Pain and pleasure are in the

M: A természet se nem élvezetes, se nem fájdalmas. Intelligenciával és szépséggel van tele.

mind. Change your scale of values and all will change. Pleasure and pain are mere disturbances of the senses; treat them equally and there will be only bliss. And the world is, what you make it; by all means make it happy. Only contentment can make you happy -- desires fulfilled breed more desires. Keeping away from all desires and contentment in what comes by itself is a very fruitful state -- a precondition to the state of fullness. Don't distrust its apparent sterility and emptiness. Believe me, it is the satisfaction of desires that breeds misery. Freedom from desires is bliss.

Fájdalom és öröm az elmében vannak. Változtass értékrendet, és minden megváltozik. Élvezet és fájdalom pusztán zavarai az érzékeknek; bánj velük egyformán, és csak boldogság lesz. És a világ az, amivé teszed; mindenképpen tedd boldoggá. Boldogság csak megelégedettség esetén lehetéges – a kielégített vágyak további vágyakat eredményeznek. A minden vágytól való tartózkodás, és a megelégedés azzal, ami magától jön, nagyon gyümölcsöző állapot – a teljesség állapotának előfeltétele. Ne légy bizalmatlan annak látszólagos sterilitása és üressége iránt. Higgy nekem, a vágyak kielégítése az, ami a szenvedést okozza. A vágymentesség boldogság.

Q: There are things we need.

K: Szükségem van dolgokra.

M: What you need will come to you, if you do not ask for what you do not need. Yet only few people reach this state of complete dispassion and detachment. It is a very high state, the very threshold of liberation.

M: Amire szükséged van, az eljön hozzád, ha nem kérsz olyat, amire nincs szükséged. Még csak néhány ember érte el a teljes szenvtelenségnek és elfogulatlanságnak ezt az állapotát. Ez egy nagyon emelkedett állapot, a megszabadulás valódi küszöbe.

Q: I have been barren for the last two years, desolate and empty and often was I praying for death to come.

K: Az elmúlt két évben sivár, magányos és üres volt az életem, gyakran imádkoztam, hogy jöjjön a halál.

M: Well, with your coming here events have started rolling. Let things happen as they happen -- they will sort themselves out nicely in the end. You need not strain towards the future -- the future will come to you on its own. For some time longer you will remain sleep-walking, as you do now, bereft of meaning and assurance; but this period will end and you will find your work both fruitful and easy. There are always moments when one feels empty and estranged. Such moments are most desirable for it means the soul had cast its moorings and is sailing for distant places. This is detachment -- when the old is over and the new has not yet come. If you are afraid, the state may be distressing; but there is really nothing to be afraid of. Remember the instruction: whatever you come across -- go beyond.

M: Nos, idejöveteled beindította az eseményeket. Hagyd, hogy a dolgok történjenek, ahogy történnek – a végén szépen elrendezik magukat. Nem kell erőlködnöd, hogy elérd a jövőt – a jövő eljön hozzád magától. Egy ideig még továbbra is alvajáró leszel, céltól és bizonyosságtól megfosztottan; de ez a periódus véget fog érni, és működésedet gyümölcsözőnek és könnyűnek fogod találni. Mindig vannak pillanatok, amikor az ember üresnek és elhidegültnek érzi magát. Az ilyen pillanatok a legkívánatosabbak, mert azt jelentik, hogy a lélek leveti horgonyait, és távoli helyre vitorlázik. Ez a leválás időszaka – amikor a réginek vége, és az új még nem érkezett meg. Ha félős vagy, aggasztó lehet számodra ez az állapot; de valójában semmi félnivalód. Jegyezd meg a tanítást: bármi is az,amin keresztül mész – lépj tovább.

Q: The Buddhas rule: to remember what needs to be remembered. But I find it so difficult to remember the right thing at the right moment. With me forgetting seems to be the rule.

K: A Buddha szabálya: emlékezzen az, aminek emlékezésre van szüksége. De olyan nehéz számomra, hogy a jó gondolatra emlékezzek a megfelelő pillanatban. Nekem úgy tűnik, hogy a felejtés szabály.

M: It is not easy to remember when every situation brings up a storm of desires and fears. Craving born of memory is also the destroyer of memory.

M: Nem könnyű emlékezni, mikor minden szituáció vágyak, és félelmek viharát hozza fel. Az emlékezet által szült vágyakozó az emlékezet elpusztítója is egyben.

Q: How am I to fight desire? There is nothing stronger.

K: Hogyn szálljak szembe a vágyakkal? Semmi nincs, ami erősebb.

M: The waters of life are thundering over the rocks of objects -- desirable or hateful. Remove the rocks by insight and detachment and the same waters will flow deep and silent and swift, in greater volume and with greater power. Don't be theoretical about it, give time to thought and consideration; if you desire to be free, neglect not the nearest step to freedom. It is like climbing a mountain: not a step can be missed. One step less -- and the summit is not reached.

M: Az élet vizei a – kívánatos, vagy gyűlöletes – dolgok kövei fölött mennydörögve zúdulnak. Távolítsd el a köveket belátás és pártatlanság révén, és ugyanezen vizek mélyen, csendesen, sebesen, nagyobb mennyiségben és nagyobb erővel fog áramlani. Ne elméletieskedd agyon, adj időt a meggondolására és megfontolására; ha szabadságra vágysz, ne hanyagold el a szabadsághoz vezető legközelebbi lépést. A hegymászáshoz hasonlóan: egyetlen lépést sem hibázhatsz el. Egy lépéssel kevesebb – és a hegycsúcsot nem éred el.

54. Body and Mind are Symptoms of Ignorance

Questioner: We were discussing one day the person -- the witness -- the absolute (*vyakti-vyakta-avyakta*). As far as I remember, you said that the absolute alone is real and the witness is absolute only at a given point of space and time. The person is the organism, gross and subtle, illumined by the presence of the witness. I do not seem to grasp the matter clearly; could we discuss it again? You also use the terms *mahadakash*, *chidakash* and *paramakash*. How are they related to person, witness, and the absolute?

Maharaj: *Mahadakash* is nature, the ocean of existences, the physical space with all that can be contacted through the senses. *Chidakash* is the expanse of awareness, the mental space of time, perception and cognition. *Paramakash* is the timeless and spaceless reality, mindless, undifferentiated, the infinite potentiality, the source and origin, the substance and the essence, both matter and consciousness -- yet beyond both. It cannot be perceived, but can be experienced as ever witnessing the witness, perceiving the perceiver, the origin and the end of all manifestation, the root of time and space, the prime cause in every chain of causation.

Q: What is the difference between *vyakta* and *avyakta*?

M: There is no difference. It is like light and daylight. The universe is full of light which you do not see; but the same light you see as daylight. And what the daylight reveals is the *vyakti*. The person is always the object, the witness is the subject and their relation of mutual dependence is the reflection of their absolute identity. You imagine that they are distinct and separate states. They are not. They are the same consciousness at rest and in movement, each state conscious of the other. In *chit* man knows

54. A test és az elme a tudatlanság kórtünetei

Kérdező: Valamelyik nap a személy–tanú–abszolút (*vyakti-vyakta-avyakta*) témájáról beszéltünk. Ha jól emlékszem azt mondtad, hogy egyedül az abszolút valóságos, és csak a tanú abszolút, a tér és idő egy adott helyén. A személy a durva és finom organizmus, a tanú jelenléte által megvilágított. Nem hiszem, hogy világosan értem a problémát; el tudnád magyarázni még egyszer? A *mahadakash*, *chidakash* és *paramakash* kifejezéseket is használtad. Hogyan viszonyulnak ezek a személyhez, a tanúhoz, és az abszolúthoz?

Maharaj: A *mahadakash* a természet, a létezések óceánja, a fizikai tér, mindennel, ami az érzékeken keresztül kapcsolódhat. A *chidakash* a tudatosság kiterjedése, az idő, észlelés és megismerés mentális tere. A *paramakash* az időtlen és határtalan, elme nélküli, differenciálatlan valóság, a végtelen lehetőség, a forrás és az eredet, a szubsztancia és az eszencia, amely anyag és tudat is – mégis mindkettőn túli. Nem észlelhető, de tapasztalható, a tanú örök tanúságaként, az észlelő örök észleléseként, minden megnyilvánult kezdete és végeként, idő és tér forrásaként, minden oksági láncolat elsődleges okaként.

K: Mi a különbség *vyakta* és *avyakta* között?

M: Nincs köztük különbség. Olyanok, mint a fény és a napfény. Az univerzum tele van számodra nem látható fénnyel, de ugyanezt a fényt látod, mint napfényt. És amit a napfény felfed, a *vyakti.* Mindig a személy az objektum, a tanú a szubjektum, és kölcsönösen függő kapcsolatuk az abszolút azonosságuk tükörképe. Eltérő és elkülönülő állapotoknak képzeled őket. Nem azok. Ők egyazon, nyugalmi és mozgási állapotban lévő tudatosság, mindegyik tudatában van a másiknak. A *chit*-ben az

God and God knows man. In *chit* the man shapes the world and the world shapes man. *Chit* is the link, the bridge between extremes, the balancing and uniting factor in every experience. The totality of the perceived is what you call matter. The totality of all perceivers is what you call the universal mind. The identity of the two, manifesting itself as perceptibility and perceiving, harmony and intelligence, loveliness and loving, reasserts itself eternally.

ember ismeri Istent, és Isten ismeri az embert. A *chit*-ben az ember alakítja a világot, és a világ alakítja az embert. A *chit* a kapocs, a szélsőségek közötti híd, minden tapasztalat kiegyensúlyozó és egyesítő tényezője. Az észleletek összessége az, amit anyagnak nevezel. Az észlelők összessége az, amit univerzális elmének nevezel. A kettő azonossága önmagát észlelhetőségként és észlelésként, harmóniaként és intelligenciaként, szeretetre méltóságként és szeretetként nyilvánítja meg, ismétli önmagát örökké.

Q: The three *gunas*, *sattva--rajas--tamas*, are they only in matter, or also in the mind?

K: A három *guna,* a *sattva--rajas--tamas,* csak az anyagban van benne, vagy az elmében is?

M: In both, of course, because the two are not separate. It is only the absolute that is beyond *gunas*. In fact, these are but points of view, ways of looking. They exist only in the mind. Beyond the mind all distinctions cease.

M: Természetesen mindkettőben, mivel nem különállóak. Csak az abszolút haladja meg a *gunák*at. Valójában ezek csak nézőpontok, látásmódok. Csupán az elmében léteznek. Az elmén túl minden különbség megszűnik.

Q: Is the universe a product of the senses?

K: Ez az univerzum az érzékek terméke?

M: Just as you recreate your world on waking up, so is the universe unrolled. The mind with its five organs of perception, five organs of action, and five vehicles of consciousness appears as memory, thought, reason and selfhood.

M: Ahogy ébredéskor újrateremted a világodat, úgy bontakozik ki az univerzum is. Az elme az ő öt érzékszervével, öt cselekvő szervével, és öt tudatosság közvetítő közegével emlékezésnek, gondolkodásnak, következtetésnek és személyiségnek látszik.

Q: The sciences have made much progress. We know the body and the mind much better than our ancestors. Your traditional way, describing and analysing mind and matter, is no longer valid.

K: A tudományok nagy fejlődésen mentek keresztül. Sokkal jobban ismerjük a testet és az elmét, mint elődeink. A te elmét és anyagot leíró és elemző hagyományos módszered nem érvényes többé.

M: But where are your scientists with their sciences? Are they not again images in your own mind?

M: De hol vannak a te tudósaid az ő tudományukkal? Nemde ők is képek az elmédben?

Q: Here lies the basic difference. To me they are not my own projections. They were before I was born and shall be there when I am dead.

K: Itt van az alapvető különbség. Számomra ők nem az én kivetítéseim. Megvoltak már megszületésem előtt is, és akkor is lesznek, amikor én már meghaltam.

M: Of course. Once you accept time and space as real, you will consider yourself minute and short-lived. But are they real? Do they depend on you, or you on them? As body, you are in space. As mind, you are in time. But are you mere body with a mind in it? Have you ever investigated?

M: Természetesen. Mihelyt a teret és időt valóságosnak fogadod el, önmagadat parányinak és rövid életűnek fogod tartani. De valóságosak-e? Azok függenek tőled, vagy te függesz azoktól? Testként a térben vagy. Elmeként az időben. De test vagy-e csupán, benne az elmével? Megvizsgáltad ezt valaha is?

Q: I had neither the motive nor the method.

K: Se motivációm, se módszerem.

M: I am suggesting both. But the actual work of insight and detachment (*viveka-vairagya*) is yours.

M: Én felajánlom mindkettőt. De a tényleges belső munka, és az elfogulatlanság (*viveka-vairagya*) a te dolgod.

Q: The only motive I can perceive is my own causeless and timeless happiness. And what is the method?

K: Az egyetlen motiváció, amit el tudok fogadni, az én saját ok nélküli, és időtlen boldogságom. És mi a módszer?

M: Happiness is incidental. The true and effective motive is love. You see people suffer and you seek the best way of helping them. The answer is obvious -- first put yourself beyond the need of help. Be sure your attitude is of pure goodwill, free of expectation of any kind.

M: A boldogság mellékes. Az igazi és hatékony motiváció a szeretet. Látod, hogy az emberek szenvednek, és keresed a megsegítésük legjobb módját a. A válasz nyilvánvaló – először lépj túl a segítés szükségén. Légy benne bizonyos, hogy hozzáállásod a tiszta, mindenféle elvárástól mentes jóakarat.

Those who seek mere happiness may end up in sublime indifference, while love will never rest.

Akik csupán boldogságot keresnek, teljes közömbösségben végezhetik, míg a szeretet sohasem pihen.

As to method, there is only one -- you must come to know yourself -- both what you appear to be and what you *are*. Clarity and charity go together -- each needs and strengthens the other.

Ami a módszert illeti, csak egy van – meg kell ismerned önmagad – azt is, aminek látszol, és azt is, ami *vagy.* Tisztaság és jóindulat együtt járnak – mindegyik megköveteli és erősíti a másikat.

Q: Compassion implies the existence of an objective world, full of avoidable sorrow.

K: A részvét egy elkerülhető szomorúsággal teli, objektív világ létezését jelenti.

M: The world is not objective and the sorrow of it is not avoidable. Compassion is but another word for the refusal to suffer for imaginary reasons.

M: A világ nem objektív, és a szomorúsága nem elkerülhető. A részvét csak egy további szó a képzelt okok miatti szenvedés elutasítására.

Q: If the reasons are imaginary, why should the suffering be inevitable?

K: Ha az okok képzeltek, akkor miért kell a szenvedésnek elkerülhetetlennek lennie?

M: It is always the false that makes you suffer, the false desires and fears, the false values and ideas, the false relationships between people. Abandon the false and you are free of pain; truth makes happy -- truth liberates.

M: Mindig a hamis miatt szenvedsz, a hamis vágyak és félelmek, a hamis értékek és ideák, a hamis emberi kapcsolatok miatt. Add fel a hamisat, és megszabadulsz a fájdalomtól; az igazság boldoggá tesz – az igazság megszabadít.

Q: The truth is that I am a mind imprisoned in a body and this is a very unhappy truth.

K: Az igazság az, hogy egy testbe börtönzött elme vagyok, és ez egy nagyon sajnálatos igazság.

M: You are neither the body nor in the body -- there is no such thing as body. You have grievously misunderstood yourself; to understand rightly -- investigate.

M: Te se test nem vagy, se testben lévő nem vagy – nincs olyan dolog, hogy test. Szomorú félreértés áldozata vagy; a helyes megértéshez – kutatnod kell.

Q: But I was born as a body, in a body and shall die with the body, as a body.

K: De én testként, testben születtem, és a testtel együtt fogok meghalni, mint test.

M: This is your misconception. Enquire, investigate, doubt yourself and others. To find truth, you must not cling to your convictions; if you are sure of the immediate, you will never reach the ultimate. Your idea that you were born and that you will die is absurd: both logic and experience contradict it.

M: E nézeted félreértés. Tanulmányoz, kutass, vond kétségbe magad és minden egyebet. Az igazság megtalálásához nem szabad meggyőződéseidbe kapaszkodnod; ha biztos vagy a közvetlenben, soha nem fogod elérni a végsőt. Ideád, hogy születtél, és meg fogsz halni, abszurd: mind a logika, mind a tapasztalat ellentmondanak neki.

Q: All right, I shall not insist that I am the body. You have a point here. But here and now, as I talk to you, I am in my body -- obviously. The body may not be me, but it is mine.

K: Rendben, nem fogok erősködni, hogy én a test vagyok. Egy pont neked. De itt és most, ahogy hozzád beszélek, a testben vagyok – nyilvánvalóan. A test lehet, hogy nem én vagyok, viszont az enyém.

M: The entire universe contributes incessantly to your existence. Hence the entire universe is your

M: Az egész univerzum szakadatlanul hozzájárul a létezésedhez. Ennél fogva az egész univerzum a

body. In that sense -- I agree.

tested. Ebben az értelemben – egyetértek.

Q: My body influences me deeply. In more than one way my body is my destiny. My character, my moods, the nature of my reactions, my desires and fears -- inborn or acquired -- they are all based on the body. A little alcohol, some drug or other and all changes. Until the drug wears off I become another man.

K: A testem mély hatással van rám. A testem a sorsom, több módon is. Jellemem, hangulataim, reakcióim természete, vágyaim és félelmeim (velem született vagy szerzett) – mind a testen alapulnak. Egy kevés alkohol, némi drog vagy valami más, és minden megváltozik. Amíg a drog hatása el nem múlik, más ember vagyok.

M: All this happens because you think yourself to be the body. Realise your real self and even drugs will have no power over you.

M: Mindezek azért történnek, mert a testnek gondolod magad. Ismerd fel valódi énedet, és még a drogoknak sem lesz hatalma feletted.

Q: You smoke?

K: Dohányzol?

M: My body kept a few habits which may as well continue till it dies. There is no harm in them.

M: A testem megtartott néhány szokást, amelyek haláláig megmaradhatnak. Nincs enben semmi rossz.

Q: You eat meat?

K: Eszel húst?

M: I was born among meat-eating people and my children are eating meat. I eat very little -- and make no fuss.

M: Húsevő emberek között születtem, és gyermekeim is esznek húst. Én nagyon keveset eszem – és nem tulajdonítok neki fontosságot.

Q: Meat-eating implies killing.

K: A húsevés öléssel jár.

M: Obviously. I make no claims of consistency. You think absolute consistency is possible; prove it by example. Don't preach what you do not practise.

M: Nyilvánvalóan. Nem tartok igényt a következetességre. Te úgy gondolod, hogy lehetséges az abszolút következetesség; igazold ezt példával. Ne prédikáld, amit nem gyakorolsz.

Coming back to the idea of having been born. You are stuck with what your parents told you: all about conception, pregnancy and birth, infant, child, youngster, teenager, and so on. Now, divest yourself of the idea that you are the body with the help of the contrary idea that you are not the body. It is also an idea, no doubt; treat it like something to be abandoned when its work is done. The idea that I am not the body gives reality to the body, when in fact, there is no such thing as body, it is but a state of mind. You can have as many bodies and as diverse as you like; just remember steadily what you want and reject the incompatibles.

Térjünk vissza születésed ideájához. Nem tudsz tőle szabadulni, amit szüleid meséltek: fogantatásról, terhességről és születésről, csecsemőkorról, gyermekkorról, fiatalkorról, tízes évekről, stb. No most, szabadulj meg attól az ideától, hogy a test vagy, annak az ellentétes ideának a segítségével, hogy nem a test vagy. Ez kétség kívül csak egy idea; bánj vele valamilyen munka elkészülte utáni eldobandóként. Az idea, hogy én nem a test vagyok, realitást ad a testnek, mikor valójában nincs olyan dolog, hogy test, az csak egy elme állapot. Lehet annyi, és annyiféle tested, amennyi tetszik; csak következetesen emlékezz rá, hogy mit akarsz, és utasítsd el, ami ezzel összeegyeztethetetlen.

Q: I am like a box within a box, within another box. The outer box acting as the body and the one next to it -- as the indwelling soul. Abstract the outer box and the next becomes the body and the one next to it the soul. It is an infinite series, an endless opening of boxes, is the last one the ultimate soul?

K: Olyan vagyok, mint egy dobozban, egy másik dobozban lévő doboz. A külső doboz test gyanánt szolgál, és a másik – a benne rejlő lélekként. Vonatkoztass el a külső doboztól, és a következő válik a testté, és az azt követő a lélek. Ez egy végtelen sorozat, vég nélküli doboz nyitogatás, az utolsó a végső lélek?

M: If you have a body, you must have a soul; here your simile of a nest of boxes applies. But here and now, through all your bodies and souls shines awareness, the pure light of *chit*. Hold on to it

M: Ha tested van, lelked is kell, hogy legyen; a te egymásban lévő doboz hasonlatod erre vonatkozik. De itt és most, minden testeden és lelkeden keresztül a tudat, a *chit* tiszta fénye ragyog.

unswervingly. Without awareness, the body would not last a second. There is in the body a current of energy, affection and intelligence, which guides, maintains and energises the body. Discover that current and stay with it.

Ragaszkodj ehhez, tánotríthatatlanul. Tudat nélkül a test egy pillanatig sem nem maradna fenn. A testben áramló energia, szeretet és intelligencia irányítja, tartja fenn, és energizálja a testet. Fedezd fel ezt az áramlást, és időzz benne.

Of course, all these are manners of speaking. Words are as much a barrier, as a bridge. Find the spark of life that weaves the tissues of your body and be with it. It is the only reality the body has.

Természetesen, ezek csak hasonlatok. A szavak éppen annyira gátak, mint amennyire hidak. Találd meg a tested szövedékét szövő élet tüzét, és maradj vele. Ez az egyetlen valóság, amellyel a test bír.

Q: What happens to that spark of life after death?

K: Mi történik ezzel a tűzzel a halál után?

M: It is beyond time. Birth and death are but points in time. Life weaves eternally its many webs. The weaving is in time, but life itself is timeless. Whatever name and shape you give to its expressions, it is like the ocean -- never changing, ever changing.

M: Az időn kívül álló. A születés és a halál csupán időpontok. Az élet szakadatlanul szövi számtalan hálóját. A szövés időbeli, de az élet maga időtlen. Akármilyen nevet és formát tulajdonítasz a megnyilvánulásainak, olyan, mint az óceán – sohasem változik, örökké változik.

Q: All you say sounds beautifully convincing. Yet my feeling of being just a person in a world strange and alien, often inimical and dangerous, does not cease. Being a person, limited in space and time, how can I possibly realise myself as the opposite; a de-personalised, universalised awareness of nothing in particular?

K: Mindez meggyőzően hangzik. Mégis úgy érzem, hogy a lét csupán egy különös és idegen, gyakran ellenséges és veszedelmes, soha meg nem szűnő világban élő személy. Térben és időben korlátozott személy lévén, hogyan realizálhatnám önmagamat ennek ellentéteként; a semmi megszemélyesítetlen, általánosított tudataként?

M: You assert yourself to be what you are not and deny yourself to be what you are. You omit the element of pure cognition, of awareness free from all personal distortions. Unless you admit the reality of *chit*, you will never know yourself.

M: Annak jelented ki önmagad, ami nem vagy, és megtadadod annak lenni önmagad, ami vagy. Kihagyod a tiszta észlelés, a minden személyes torzítástól tudat mentes elemét. Hacsak el nem fogadod a *chit* valóságát, soha nem fogod önmagad megismerni.

Q: What am I to do? I do not see myself as you see me. Maybe you are right and I am wrong, but how can I cease to be what I feel I am?

K: Mit kell tennem? Én nem úgy látom önmagam, mint ahogy te látsz engem. Lehet, hogy igazad van, és én tévedek, de hogyan hagyhatnám abba, hogy az legyek, aminek érzem magam?

M: A prince who believes himself to be a beggar can be convinced conclusively in one way only: he must behave as a prince and see what happens. Behave as if what I say is true and judge by what actually happens. All I ask is the little faith needed for making the first step. With experience will come confidence and you will not need me any more. I know what you are and I am telling you. Trust me for a while.

M: A herceg, aki koldusnak hiszi önmagát, egy módon szerezhet perdöntő bizonyítékot: hercegként kell viselkednie, és megfigyelni, hogy mi történik. Viselkedj úgy, mintha amit mondok igaz lenne, és ítéld meg, ami igazából történik. Mindössze egy kervés hitet kérek, ami az első lépés megtételéhez szükséges. A tapasztalattal a bizonyosság is meg fog jönni, és nem lesz szükséged rám soha többé. Én tudom, hogy mi vagy, és elmondom neked. Bízz bennem egy ideig.

Q: To be here and now, I need my body and its senses. To understand, I need a mind.

K: Az itt és most léthez testre és érzékekre van szükségem. A megértéshez elmére.

M: The body and the mind are only symptoms of ignorance, of misapprehension. Behave as if you were pure awareness, bodiless and mindless, spaceless and timeless, beyond 'where' and 'when' and 'how'. Dwell on it, think of it, learn to accept its reality. Don't oppose it and deny it all the time. Keep

M: A test és az elme csupán a tudatlanság, félreértés kórtünetei. Viselkedj úgy, mintha testetlen és elmétlen, tér és idő nélküli, ’hol’-on, ’mikor’- on és ’hogyan’-on túli tiszta tudat lennél. Időzz benne, gondolj rá, tanuld meg elfogadni a valóságát. Ne szegülj ellene, és ne utasítsd el örökké. Leaglábbis

an open mind at least. *Yoga* is bending the outer to the inner. Make your mind and body express the real which is all and beyond all. By doing you succeed, not by arguing.

Q: Kindly allow me to come back to my first question. How does the error of being a person originate?

M: The absolute precedes time. Awareness comes first. A bundle of memories and mental habits attracts attention, awareness gets focalised and a person suddenly appears. Remove the light of awareness, go to sleep or swoon away -- and the person disappears. The person (*vyakti*) flickers, awareness (*vyakta*) contains all space and time, the absolute (*avyakta*) *is*.

ne foglalj állást. A *Yoga* a külsőt a belsőhöz hajlítja. Elméddel és testeddel a valóságot nyilvánítsd ki, amely minden, és mindenek fölött áll. Cselekvéssel éred el a sikert, nem vitatkozással.

K: Légy szíves, engedd meg, hogy visszatérjek az első kérdésemhez. Miképpen származik a személy a létezés hibájából?

M: Az abszolút előbb van, mint az idő. Először van a tudat. Egy emlékből és mentális szokásokból álló csomag irányítja magára a figyelmet, a tudat fókuszálódik, és egyszer csak egy személy jelenik meg. Távolítsd el a tudat fényét, aludj, vagy ájulj el – és a személy eltűnik. A személy (*vyakti*) megvillan, a tudat (*vyakta*) magában foglal minden teret és időt, az abszolút (*avyakta*) *van.*

55. Give up All and You Gain All

Questioner: What is your state at the present moment?

Maharaj: A state of non-experiencing. In it all experience is included.

Q: Can you enter into the mind and heart of another man and share his experience?

M: No. Such things require special training. I am like a dealer in wheat. I know little about breads and cakes. Even the taste of a wheat-gruel I may not know. But about the wheat grain I know all and well. I know the source of all experience. But the innumerable particular forms experience can take I do not know. Nor do I need to know. From moment to moment, the little I need to know to live my life, I somehow happen to know.

Q: Your particular existence and my particular existence, do they both exist in the mind of *Brahma*?

M: The universal is not aware of the particular. The existence as a person is a personal matter. A person exists in time and space, has name and shape, beginning and end; the universal includes all persons and the absolute is at the root of and beyond all.

Q: I am not concerned with the totality. My personal consciousness and your personal consciousness -- what is the link between the two?

M: Between two dreamers what can be the link?

Q: They may dream of each other.

55. Adj fel mindent, és mindent elnyersz

Kérdező: Mi az állapotod e pillanatban?

Maharaj: A nem tapasztalás állapota. Minden tapasztalás benne foglaltatik.

K: Be tudsz lépni az elméjébe és a szívébe egy másik embernek, és részesülni tudsz a tapasztalataiból?

M: Nem. Az ilyen dolgok speciális képzést igényelnek. Én olyan vagyok, mint a búzakereskedő. Keveset tudok kenyerekről, és süteményekről. Még a búzakása ízét sem ismerem. De a búzáról mindent, és jól tudok. Ismerem minden tapasztalatok forrását. De a megszámlálhatatlan konkrét formát, ami a tapasztalat tárgya lehet, nem ismerem. Nincs is rá szükségem. Azt a keveset, amire az életemhez pillanatról pillanatra szükséges, valahogy véletlenül tudom.

K: A te konkrét létezésed és az én konkrét létezésem mindkettő *Brahma* elméjében létezik?

M: Az egyetemes nem törődik a konkréttal. A személyként való létezés a személy ügye. A személy időben és térben létezik, neve van és formája, kezdete és vége; az egyetemes magában foglal minden személyt, és az abszolút ennek a gyökerénél van, és minden fölött álló.

K: Engem nem a teljesség érdekel. Az én személyes tudatosságom, és a te személyes tudatosságod – milyen kapcsolat van a kettő között?

M: Két álmodó között milyen kapcsolat lehet?

K: Lehet, hogy egymást álmodják.

M: That is what people are doing. Everyone imagines 'others' and seeks a link with them. The seeker is the link, there is none other.

M: Ezt csinálják az emberek. Mindenki elképzeli a ’többieket’, és kapcsolatot keres velük. A kereső a kapcsolat, nincs semmi más.

Q: Surely there must be something in common between the many points of consciousness we are.

K: Biztos kell lennie valamilyen közösnek a tudatosság sok pontja között, akik vagyunk.

M: Where are the many points? In your mind. You insist that your world is independent of your mind. How can it be? Your desire to know other people's minds is due to your not knowing your own mind. First know your own mind and you will find that the question of other minds does not arise at all, for there are no other people. You are the common factor, the only link between the minds. Being is consciousness; 'I am' applies to all.

M: Hol van az a sok pont? Az elmédben. Azt bizonygatod, hogy a világod független az elmédtől. Hogy lehetne így? A vágyad, hogy ismerd a más emberek elméjét, amiatt van, mert nem ismered a saját elmédet. Először ismerd meg saját elmédet, és úgy fogod találni, hogy mások elméjének kérdése egyáltalán nem merül fel, mert nincsenek más emberek. Te vagy a közös tényező, az egyetlen kapocs az elmék között. A lét tudatosság; az ’én vagyok’ mindenre érvényes.

Q: The Supreme Reality (*Parabrahman*) may be present in all of us. But of what use is it to us?

K: A Legfelsőbb Valóság (*Parabrahman*) lehet, hogy mindannyiunkban jelen van. De milyen haszna van ennek számunkra?

M: You are like a man who says: 'I need a place where to keep my things, but of what use is space to me?' or 'I need milk, tea, coffee or soda, but for water I have no use'. Don't you see that the Supreme Reality is what makes everything possible? But if you ask of what use is it to you, I must answer: 'None'. In matters of daily life the knower of the real has no advantage: he may be at a disadvantage rather: being free from greed and fear, he does not protect himself. The very idea of profit is foreign to him; he abhors accretions; his life is constant divesting oneself, sharing, giving.

M: Te olyan vagy, akár az az ember, aki azt mondja: ’Szükségem van egy helyre, ahol a dolgaimat tartom, de milyen haszonnal jár számomra a tér?’, vagy azt, hogy: ’A tej, teár, kávé vagy a szóda szükségesek számomra, de a vizet nem sokra becsülöm’. Nem látod, hogy a Legfelsőbb Valóság tesz mindent lehetővé? De ha azt kérdezed, hogy mi haszna számodra, akkor azt kell válaszolnom: ’semmi’. A mindennapok ügyei során a valóság ismerője nem élvez előnyt: sőt, inkább hátrányt szenvedhet: sóvárgástól és félelemtől mentesen nem tudja megvédeni önmagát. A nyereség gondolata valójában idegen tőle; irtózik a gyarapodástól; élete önmaga állandó megfosztása, megosztás, adás.

Q: If there is no advantage in gaining the Supreme, then why take the trouble?

K: Ha nem származik előny a Legfelsőbb eléréséből, akkor miért venném magamra a gondot?

M: There is trouble only when you cling to something. When you hold on to nothing, no trouble arises. The relinquishing of the lesser is the gaining of the greater. Give up all and you gain all. Then life becomes what it was meant to be: pure radiation from an inexhaustible source. In that light the world appears dimly like a dream.

M: Gond csak akkor van, amikor kapaszkodsz valamibe. Ha semmihez nem ragaszkodsz, semmilyen nehézség nem merül fel. A kevesebbről való lemondás a nagyobbnak a megnyerése. Adj fel mindent, és mindent elnyersz. Akkor az élet azzá válik, ami lenni szándékozott: egy kiapadhatatlan forrás tiszta kisugárzásává. Abban a fényben a világ olyan homályosnak mutatkozik, mint egy álom.

Q: If my world is merely a dream and you are a part of it, what can you do for me? If the dream is not real, having no being, how can reality affect it?

K: Ha az én világom egy álom csupán, és te része vagy neki, akkor mit tehetsz értem? Ha az álom nem valódi, lét nélküli, hogyan tud hatni rá a valóság?

M: While it lasts, the dream has temporary being. It is your desire to hold on to it, that creates the problem. Let go. Stop imagining that the dream is yours.

M: Amíg tart, addig az álom ideiglenesen létezik. A problémát az álom folytatására irányuló vágyad okozza. Engedd el. Fejezd be, hogy azt képzeled, , hogy az álom a tiéd.

Q: You seem to take for granted that there can be a dream without a dreamer and that I identify myself with the dream of my own sweet will. But I am the dreamer and the dream too. Who is to stop dreaming?

K: Úgy látszik, számodra magától értetődik, hogy álom létezhet álmodó nélkül, és, hogy én az én saját édes kívánságom szerinti álommal azonosítom magam. De én vagyok az álmodó, és az álom is. Kinek kell leállítania az álmot?

M: Let the dream unroll itself to its very end. You cannot help it. But you can look at the dream as a dream, refuse it the stamp of reality.

M: Hagyd az álmot magától bontakozni, és eljutni a végéig. Te nem segíthetsz ebben. De tekinthetsz az álomra álomként, megtagadva tőle a valóság bélyegét.

Q: Here am I, sitting before you. I am dreaming and you are watching me talking in my dream. What is the link between us?

K: Itt vagyok, előtted ülök. Álmodom, és te nézel engem, ahogy álmomban beszélek. Mi a kapcsolat közöttünk?

M: My intention to wake you up is the link. My heart wants you awake. I see you suffer in your dream and I know that you must wake up to end your woes. When you see your dream as dream, you wake up. But in your dream itself I am not interested. Enough for me to know that you must wake up. You need not bring your dream to a definite conclusion, or make it noble, or happy, or beautiful; all you need is to realise that you are dreaming. Stop imagining, stop believing. See the contradictions, the incongruities, the falsehood and the sorrow of the human state, the need to go beyond. Within the immensity of space floats a tiny atom of consciousness and in it the entire universe is contained.

M: Az én felébresztésedre irányuló szándékom a kapcsolat. A szívem akarja, hogy felébredj. Látom, szenvedsz álmodban, és tudom, hogy fel kell ébredned, hogy megpróbáltatásaid véget érjenek. Amikor álmodat álomnak látod, felébredsz. De az álmod nem érdekel. Nekem elég, ha azt tudom, hogy fel kell, hogy ébredj. Nem szükséges, hogy az álmodat meghatározott eredményre juttasd, vagy hogy nagyszerűvé, vagy boldoggá, vagy széppé tedd; mindössze arra van szükség, hogy felismerd, hogy álmodsz. Állj le a képzelgéssel, állj le az önhitegetéssel. Lásd meg az emberi állapot ellentmondásait, összhangnélküliségeit, hamisságát és szomorúságát, meghaladásának szükségességét. A tér végtelenségén belül úszik a tudatosság piciny atomja, amely az egész univerzumot tartalmazza.

Q: There are affections in the dream which seem real and everlasting. Do they disappear on waking up?

K: Vannak az álomban olyan benyomások, amelyek valódinak, és örökké tartónak tűnnek. Eltűnnek ezek a felébredéskor?

M: In dream you love some and not others. On waking up you find you are love itself, embracing all. Personal love, however intense and genuine, invariably binds; love in freedom is love of all.

M: Álomban némelyeket szeretsz, és másokat nem. Felébredéskor úgy találod, hogy te vagy maga a mindent átölelő szeretet. Jóllehet a személyes szeretet erős és őszinte, megváltoztathatatlanul megkötöz; a szabadság iránti szeretet minden iránti szeretet.

Q: People come and go. One loves whom one meets, one cannot love all.

K: Az emberek jönnek, és mennek. Valaki szereti, akit megismer, más egyáltalán nem tud szeretni.

M: When you are love itself, you are beyond time and numbers. In loving one you love all, in loving all, you love each. One and all are not exclusive.

M: Amikor te vagy maga a szeretet, akkor fölötte állsz időnek, és számoknak. Egy szeretetével mind szereted, mind szeretetével mindegyiket szereted. Egy mind nem zárják ki egymást.

Q: You say you are in a timeless state. Does it mean that past and future are open to you? Did you meet Vashishta Muni, Rama's Guru?

K: Azt mondod, időtlen állapotban vagy. Ez azt jelenti, hogy múlt és jövő nyitva állnak előtted? Találkoztál Rama Gurujával, Vashishta Munival?

M: The question is in time and about time. Again you are asking me about the contents of a dream. Timelessness is beyond the illusion of time, it is not an extension in time. He who called himself

M: A kérdés időbeli, és időről szól. Ismét az álom tartalmairól kérdezel. Az időtlenség meghaladja az idő illúzióját, nem időbeli meghosszabbítás. Aki önmagát Vashishtának nevezte, az ismerte

Vashishta knew Vashishta. I am beyond all names and shapes. Vashishta is a dream in your dream. How can I know him? You are too much concerned with past and future. It is all due to your longing to continue, to protect yourself against extinction. And as you want to continue, you want others to keep you company, hence your concern with their survival. But what you call survival is but the survival of a dream. Death is preferable to it . There is a chance of waking up.

Vashishtát. Én minden néven és formán túl vagyok. Vashishta álom az álmodban. Hogy ismerhetném őt most? Túl sokat törődsz a múlttal és a jövővel. Mindez amiatt van, mert vágyódsz a folytonosságra, önmagad megsemmisüléssel szembeni védelmére. És mivel folytonosságra vágysz, meg akarsz tartani másokat a társaságodban, ennélfogva érdekelt vagy a túlélésükben. De amit te túlélésnek nevezel, az csak az álom túlélése. A halálnak kívánatosabb nála. Lehetőséget kínál a felébredésre.

Q: You are aware of eternity, therefore you are not concerned with survival.

K: Tudatában vagy az örökkévalóságnak, ennél fogva nem törődsz a túléléssel.

M: It is the other way round. Freedom from all desire is eternity. All attachment implies fear, for all things are transient. And fear makes one a slave. This freedom from attachment does not come with practice; it is natural, when one knows one's true being. Love does not cling; clinging is not love.

M: Fordítva. A minden vágytól való szabadság az örökkévalóság. Minden kötődés félelmet eredményez, mert minden dolog mulandó. És a félelem szolgává teszi az embert. Ez a kötődéstől való mentesség nem gyakorlatok által keletkezik; természetes velejárója az ember saját léte ismeretének. A szeretet nem ragaszkodik; a ragaszkodás nem szeretet.

Q: So there is no way to gain detachment?

K: Nem lehet tehát semmilyen módszerrel elérni a pártatlanságot?

M: There is nothing to gain. Abandon all imaginings and know yourself as you are. Self-knowledge is detachment. All craving is due to a sense of insufficiency. When you know that you lack nothing, that all there is, is you and yours, desire ceases.

M: Semmi sincs, amit el kellene érni. Hagyj fel mindenféle képzelődéssel, és ismerd magad annak, ami vagy. Az önismeret pártatlanság. Minden kínzó vágy az elégtelenség érzése miatt van. Mikor tudod, hogy semminek nem vagy híján, hogy minden ami van, te vagy, és a tiéd, a vágy megszűnik.

Q: To know myself must I practise awareness?

K: Önmagam megismeréséhez gyakorolnom kell a tudatosságot?

M: There is nothing to practise. To know yourself, be yourself. To be yourself, stop imagining yourself to be this or that. Just *be*. Let your true nature emerge. Don't disturb your mind with seeking.

M: Semmit nem kell gyakorolni. Önmagad megismeréséhez légy önmagad. Csak akkor lehetsz önmagad, ha abbahagyod, hogy ennek, vagy annak képzeled magad. Csupán *legyél.* Hagyd igazi természetedet megjelenni. Ne zavard elmédet kereséssel.

Q: It will take much time if I just wait for self-realisation.

K: Sokáig tartana, ha várnék csupán az önmegvalósításra.

M: What have you to wait for when it is already here and now? You have only to look and see. Look at your self, at your own being. You know that you are and you like it. Abandon all imagining, that is all. Do not rely on time. Time is death. Who waits -- dies. Life is *now* only. Do not talk to me about past and future -- they exist only in your mind.

M: Mire kell várnod, amikor az már itt és most van? Csak nézned kell, és látnod. Nézz önmagadra, saját létedre. Tudod, hogy vagy, és szereted ezt. Hagyj abba minden képzelődést, ez minden. Ne építs az időre. Az idő halott. Aki vár – meghal. Az élet csak *most* van. Ne beszélj nekem múltról és jövőről – azok csak a te elmédben léteznek.

Q: You too will die.

K: Te is meg fogsz halni.

M: I am dead already. Physical death will make no difference in my case. I am timeless being. I am free of desire or fear, because I do not remember the past, or imagine the future. Where there are no

M: Én már halott vagyok. A fizikai halál nem fog különbséget járni az én esetemben. Vágy és félelem mentes vagyok, mert nem emlékszem a múltra, és nem képzelem a jövőt. Ahol nincsenek nevek és

names and shapes, how can there be desire and fear? With desirelessness comes timelessness. I am safe, because what is not, cannot touch what is. You feel unsafe, because you imagine danger. Of course, your body as such is complex and vulnerable and needs protection. But not you. Once you realise your own unassailable being, you will be at peace.

formák, hogy lehetne ott vágy és félelem? Vágy nélküliséggel időtlenség jár. Biztonságban vagyok, mert ami nincs, nem érintheti meg azt, ami van. Te veszélyben érzed magad, mert beképzeled a veszélyt. Természetesen, a tested, mint olyan, bonyolult, és sebezhető, és védelmet igényel. De te nem. Amikor felismered saját megtámadhatatlan lényedet, békében leszel.

Q: How can I find peace when the world suffers?

K: Hogyan találhatnék békét, mikor a világ szenved?

M: The world suffers for very valid reasons. If you want to help the world, you must be beyond the need of help. Then all your doing as well as not doing will help the world most effectively.

M: A világ nagyon alapos okok miatt szenved. Ha segíteni akarsz a világon, túl kell lépned a segítség szükségességén. Akkor minden cselekvésed, valamint nem cselekvésed, a leghatékonyabban fogja segíteni a világot.

Q: How can non-action be of use where action is needed?

K: Hogyan tudna a nem cselekvés hasznos lenni, amikor cselekvésre van szükség?

M: Where action is needed, action happens. Man is not the actor. His is to be aware of what is going on. His very presence is action. The window is the absence of the wall and it gives air and light because it is empty. Be empty of all mental content, of all imagination and effort, and the very absence of obstacles will cause reality to rush in. If you really want to help a person, keep away. If you are emotionally committed to helping, you will fail to help. You may be very busy and be very pleased with your charitable nature, but not much will be done. A man is really helped when he is no longer in need of help. All else is just futility.

M: Ahol cselekvésre van szükség, ott cselekvés történik. Nem az ember a cselekvő. Az ő szerepe az, hogy tudatában legyen annak, ami végbemegy. Valójában a jelenléte a cselekvés. Az ablak a fal hiánya, és azért bocsájtja be levegőt és fényt, mert üres. Üríts ki minden mentális tartalmat, minden elképzelést és erőfeszítést, és az akadályok teljes hiánya a valóság beáradását fogja előidézni. Ha valakinek valóban segíteni akarsz, maradj tőle távol. Ha elkötelezett vagy érzelmileg, hogy segíts, akkor segítséged sikertelen lesz. Lehetsz nagyon elfoglalt, és nagyon elégedett a jótékonykodással, de nem érsz el vele sokat. Akkor kap valódi segítséget az ember, ha többé nincs szüksége segítségre. Minden egyéb hiábavalóság csupán.

Q: There is not enough time to sit and wait for help to happen. One must do something.

K: Nem elegendő az idő ülni, és várni, hogy segítség érkezzen. Az embernek csinálnia kell valamit.

M: By all means -- do. But what you can do is limited; the self alone is unlimited. Give limitlessly -- of yourself. All else you can give in small measures only. You alone are immeasurable. To help is your very nature. Even when you eat and drink you help your body. For yourself you need nothing. You are pure giving, beginning-less, endless, inexhaustible. When you see sorrow and suffering, be with it. Do not rush into activity. Neither learning nor action can really help. Be with sorrow and lay bare its roots -- helping to understand is real help.

M: Természetesen – csinálj. De amit tenni tudsz, az korlátozott; egyedül az Én korlátlan. Add korlátlanul – önmagadat. Minden mást, csak kis mértékben adhatsz. Egyedül te vagy mérhetetlen. Segíteni, a te valódi természeted. Még amikor eszel és iszol, akkor is segíted a testedet. Önmagadnak semmire nincs szükséged. Te színtiszta adás vagy, kezdet nélkül, vég nélkül, kiapadhatatlanul. Sem tanulás, sem cselekvés nem tud igazán segíteni. Légy a fájdalommal, és fedd fel gyökereit –a megértést segíteni, az igazi segítség.

Q: My death is nearing.

K: Közeleg a halálom.

M: Your body is short of time, not you. Time and space are in the mind only. You are not bound. Just understand yourself -- that itself is eternity.

M: A testednek van kevés ideje, nem neked. Idő és tér az elmében vannak csupán. Te kötelékek nélküli vagy. Csak értsd önmagadat – ez maga az örökkévalóság.

56. Consciousness Arising, World Arises

Questioner: When an ordinary man dies, what happens to him?

Maharaj: According to his belief it happens. As life before death is but imagination, so is life after. The dream continues.

Q: And what about the *gnani*?

M: The *gnani* does not die because he was never born.

Q: He appears so to others.

M: But not to himself. In himself he is free of things -- physical and mental.

Q: Still you must know the state of the man who died. At least from your own past lives.

M: Until I met my Guru I knew so many things. Now I know nothing, for all knowledge is in dream only and not valid. I know myself and I find no life nor death in me, only pure being -- not being this or that, but just *being*. But the moment the mind, drawing on its stock of memories, begins to imagine, it fills the space with objects and time with events. As I do not know even this birth, how can I know past births? It is the mind that, itself in movement, sees everything moving, and having created time, worries about the past and future. All the universe is cradled in consciousness (*maha tattva*), which arises where there is perfect order and harmony (*maha sattva*). As all waves are in the ocean, so are all things physical and mental in awareness. Hence awareness itself is all important, not the content of it. Deepen and broaden your awareness of yourself and all the blessings will flow. You need not seek anything, all will come to you most naturally and effortlessly. The five senses and the four functions of the mind -- memory, thought, understanding and selfhood; the five elements -- earth, water, fire, air and ether; the two aspects of creation -- matter and spirit, all are contained in awareness.

Q: Yet, you must believe in having lived before.

M: The scriptures say so, but I know nothing about it. I know myself as I am; as I appeared or will appear is not within my experience. It is not that I do not remember. In fact there is nothing to remember. Reincarnation implies a reincarnating self. There is

56. Tudatosság megjelenésével a világ is megjelenik

Kérdező: Amikor meghal egy átlagember, mi történik vele?

Maharaj: A hite szerint történik. Ahogy a halál előtti élet csak képzelődés, úgy az utána lévő élet is. Az álom folytatódik.

K: És mi a helyzet a *gnanival?*

M: A *gnani* nem hal meg, mivel soha nem született.

K: Olyannak tűnik, mint mások.

M: De önmagának nem. Önmagán belül megszabadult a dolgoktól – fizikailag és mentálisan.

K: Neked mégiscsak ismerned kell a meghalt ember állapotát. Legalábbis előző életeidből.

M: Amíg nem találkoztam Gurummal, sok dolgot tudtam. Most semmit sem tudok, mert minden tudás álombeli csupán, és nem valódi. Ismerem önmagam, és nem találok magamban sem életet, sem halált, csak tiszta létezést – nem ekként, vagy akként való létezést, hanem csupán *létezést.* De a pillanatban, ahogy az elme igénybe veszi emlékei tárházát, elkezd képzelődni, betölti a teret objektumokkal, és az időt eseményekkel. Minthogy még erről a születésről sem tudok, hogy ismerhetném az elmúlt születéseket? Az elme az, mely maga mozgásban lévén mindent mozogni lát, és időt teremtve múlt és jövő miatt aggódik. Az egész univerzum be van ágyazva a tudatosságba (*maha tattva*), amely ott jelenik meg, ahol tökéletes rend, és harmónia (*maha sattva*) van. Mint az óceánban a hullámok, olyanok a fizikai és mentális dolgok a tudatban. Ebből ered magának a tudatnak minden fontossága, nem pedig annak a tartalmából. Mélyítsd és bővítsd önmagad tudatát, és az összes isteni áldás feléd fog folyni. Nem kell keresned semmit, minden oda fog jönni hozzád, a legtermészetesebb módon, és erőfeszítés nélkül. Az öt érzék és az elme négy funkciója – emlékezés, gondolkodás, megértés és személyiség; az öt elem – föld, víz, tűz, levegő és éter; a teremtés két aspektusa – anyag és szellem, mind benne foglaltatnak a tudatban.

K: De mégiscsak el kell hinned, hogy volt előző életed.

M: A szent könyvek így mondják, de én erről semmit sem tudok. Én én vagyokként ismerem magam; ahogy megjelentem, vagy meg fogok jelenni, arról nincs tapasztalatom. Nem az a helyzet, hogy nem emlékszem. Tényleg nincs semmi, amire

no such thing. The bundle of memories and hopes, called the 'I', imagines itself existing everlastingly and creates time to accommodate its false eternity: To *be*, I need no past or future. All experience is born of imagination; I do not imagine, so no birth or death happens to me. Only those who think themselves born can think themselves re-born. You are accusing me of having been born -- I plead not guilty.

emlékeznem kellene. A reinkarnáció egy reinkarnálódó énre utal. Nem létezik ilyesmi. Az az emlékekből és reményekből álló csomag, amit 'én'-nek nevezünk, véget nem érően létezőnek képzeli magát, időt teremt, hogy férőhelyet nyújtson hamis örökkévalósága számára: *lenni* nincs szükségem múltra és jövőre. Minden tapasztalat képzelődés szüleménye; én nem képzelődök, tehát születés vagy halál sem történnek velem. Csak azok tudják azt gondolni, hogy újraszületettek, akik születettnek gondolják magukat. Azzal vádolsz, hogy születtem – nem érzem magam bűnösnek.

All exists in awareness and awareness neither dies nor is reborn. It is the changeless reality itself.

Minden a tudatban létezik, és a tudat sem nem születik, sem nem hal meg. Az a megváltozhatatlan valóság maga.

All the universe of experience is born with the body and dies with the body; it has its beginning and end in awareness, but awareness knows no beginning, nor end. If you think it out carefully and brood over it for a long time, you will come to see the light of awareness in all its clarity and the world will fade out of your vision. It is like looking at a burning incense stick, you see the stick and the smoke first; when you notice the fiery point, you realise that it has the power to consume mountains of sticks and fill the universe with smoke. Timelessly the self actualises itself, without exhausting its infinite possibilities. In the incense stick simile the stick is the body and the smoke is the mind. As long as the mind is busy with its contortions, it does not perceive its own source. The Guru comes and turns your attention to the spark within. By its very nature the mind is outward turned; it always tends to seek for the source of things among the things themselves; to be told to look for the source within, is, in a way, the beginning of a new life. Awareness takes the place of consciousness; in consciousness there is the 'I', who is conscious while awareness is undivided; awareness is aware of itself. The 'I am' is a thought, while awareness is not a thought, there is no 'I am aware' in awareness. Consciousness is an attribute while awareness is not; one can be aware of being conscious, but not conscious of awareness. God is the totality of consciousness, but awareness is beyond all -- being as well as not-being.

Az egész tapasztalati világ a testtel születik, és a testtel hal meg; kezdete és vége a tudatban van, de a tudat nem ismer sem kezdetet, sem véget. Ha alaposan átgondolod, és sokat töprengsz rajta, a tudat fényét egyre tisztábban fogod látni, a világ víziója pedig fokozatosan elhalványodik. Ez ahhoz hasonlít, mint amikor egy meggyújtott füstölő pálcika figyelése során előbb a pálcikát és a füstöt látod; majd amikor figyelmedet az izzó részre irányítod felismered, hogy a benne lévő erő pálcika hegyeket hamvaszt el, és füsttel tölti meg az univerzumot. Az én időtlen módon aktualizálja magát, végtelen lehetőségei kimerülése nélkül. A füstölő pálca hasonlatában a pálca a test, és a füst az elme. Amíg az elme a maga torzulásai által elfoglalt, nem észleli saját forrását. Aztán jün a Guru, és figyelmedet a belső szikrára irányítja. Valódi természeténél fogva az elme kifelé fordult; a dolgok forrását mindig maguk a dolgok között igyekszik megtalálni; annak meghallását, hogy a forrást belül keresse, tekinhetjük egy új élet kezdetének. A tudatosságot felváltja a tudat; a tudatosságban jelen van az 'én', aki tudatos, míg a tudat osztatlan; a tudat tudatában van önmagának. Az 'én vagyok' egy gondolat, míg a tudat nem gondolat, a tudatban 'én tudat vagyok' nem létezik. A tudatosság egy attribútum, míg az tudat nem az; az ember tudatában lehet a tudatosságának, de nincs tudatában a tudatnak. Isten a tudatosság totalitása, de a tudat mindenek fölött áll – létezés, ugyanakkor nem létezés.

Q: I had started with the question about the condition of a man after death. When his body is destroyed, what happens to his consciousness? Does he carry his senses of seeing, hearing etc. along with him or does he leave them behind? And, if he loses his senses, what becomes to his consciousness?

K: A kérdésem eredetileg az ember halál utáni állapotára vontakozott. A test megsemmisülése után mi történik a tudatossággal? Megmaradnak a látás, hallás, stb. érzékelésének a képességei, vagy ezek elmaradnak? És az érzékelési képességeit elveszti, mi lesz a tudatosságával?

M: Senses are mere modes of perception. As the grosser modes disappear, finer states of consciousness emerge.

M: A érzékelő képességek észlelési módok csupán. A durvább módok eltűnésével, finomabb tudatossági állapotok jelennek meg.

Q: Is there no transition to awareness after death?

M: There can be no transition from consciousness to awareness, for awareness is not a form of consciousness. Consciousness can only become more subtle and refined and that is what happens after death. As the various vehicles of man die off, the modes of consciousness induced by them also fade away.

Q: Until only unconsciousness remains?

M: Look at yourself talking of unconsciousness as something that comes and goes. Who is there to be conscious of unconsciousness? As long as the window is open, there is sunlight in the room. With the windows shut, the sun remains, but does it see the darkness in the room? Is there anything like darkness to the sun? There is no such thing as unconsciousness, for unconsciousness is not experienceable. We infer unconsciousness when there is a lapse in memory or communication. If I stop reacting, you will say that I am unconscious. In reality I may be most acutely conscious, only unable to communicate or remember.

Q: I am asking a simple question: there are about four billion people in the world and they are all bound to die. What will be their condition after death -- not physically, but psychologically? Will their consciousness continue? And if it does, in what form? Do not tell me that I am not asking the right question, or that you do not know the answer, or that in your world my question is meaningless; the moment you start talking about your world and my world as different and incompatible, you build a wall between us. Either we live in one world or your experience is of no use to us.

M: Of course we live in one world. Only I see it as it is, while you don't. You see yourself in the world, while I see the world in myself. To you, you get born and die, while to me, the world appears and disappears. Our world is real, but your view of it is not. There is no wall between us, except the one built by you. There is nothing wrong with the senses, it is your imagination that misleads you. It covers up the world as it is, with what you imagine it to be -- something existing independently of you and yet closely following your inherited, or acquired patterns. There is a deep contradiction in your attitude, which you do not see and which is the cause of sorrow. You cling to the idea that you were born into a world of pain and sorrow; I know that the world is a child of love, having its beginning, growth and fulfilment in love. But I am beyond love even.

K: A halált nem valamilyen tudatba vezető átmenet követi?

M: Nem lehetséges semmiféle tudatosságból a tudatba vezető átmenet, mert a tudat nem egy tudatosság forma. A tudatosság csak szubtilisabbá és finomabbá válhat, és ez az, ami a halál után történik. Ahogy az ember eszközei soban elpusztulnak, az általuk előidézett tudatossági módok szintén eltűnnek.

K: Amíg egyedül a tudattalanság marad?

M: Vizsgáld meg tudattalanságról beszélő önmagadat, aki valami olyannak tekinti azt, ami jön és megy. Ki van tudatában a tudattalanságnak? Amíg az ablak nyitva van, addig a szoba tele van napfénnyel. Az ablak bezárásakor a nap fennmarad, de látod-e a sötétséget a szobában? Létezik-e a napon olyasmi, mint sötétség? Nincs olyan, hogy tudattalanság, mert a tudattalanság nem tapasztalható. Azt értjük tudattalanság alatt, ha emlékezet kiesés, vagy kommunikációs hiba következik be. Ha nem reagálok, akkor azt mondod, tudattalan vagyok. Valójában lehet, hogy sokkal intenzívebben vagyok tudatos, csak képtelen vagyok kommunikálni, vagy emlékezni.

K: Lenne egy egyszerű kérdésem: a földön élő körülbelül négy milliárd ember mindegyike meghal egyszer. Milyen állapotba fognak kerülni haláluk után – nem fizikai, hanem lélektani szempontból? Folytatódni fog-e a tudatosságuk? És ha igen, milyen formában? Ne mondd, hogy nem a megfelelő kérdést teszem fel, vagy, hogy nem tudsz válaszolni, vagy, hogy a te világodban a kérdésem értelmetlen; a pillanatban, hogy arról kezdesz beszélni, hogy a te világod és az én világom különböző és nem összeegyeztethető, falat építesz közénk. Vagy egy világban élünk, vagy tapasztalataidnak nincs haszna számunkra.

M: Természetesen egy világban élünk. Csakhogy én olyannak látom, amilyen, te pedig nem. Te úgy látod, hogy te vagy a világban, míg én úg látom, hogy a világ van énbennem. Te szerinted te születsz és meghalsz, míg az én számomra a világ az, ami megjelenik és eltűnik. A világunk valódi, de a te nézeted róla, nem az. Nincs közöttünk fal, kivéve azt az egyet, amit te építettél. Semmi baj az érzékekkel, a képzeleted az, amely félrevezet téged. Elfedi a létező világot azzal, aminek azt képzeled – valamivel, ami tőled függetlenül létezik, és mégis teljesen a te öröklött, vagy szerzett mintáidat követi. Hozzállásodban mély ellentmondás rejlik, amit nem látsz, és ami a fájdalom forrása. Ragaszkodsz az ideához, hogy beleszülettél egy fájdalmas és szomorú világba; én pedig tudom, hogy a világ a szeretet gyermeke, amely szeretetben születik, növekszik, és teljesedik be. De én a szereteten is túl

vagyok.

Q: If you have created the world out of love, why is it so full of pain?

K: Ha világot a szeretetből teremtetted, miért olyan szenvedéssel teli?

M: You are right -- from the body's point of view. But you are not the body. You are the immensity and infinity of consciousness. Don't assume what is not true and you will see things as I see them. Pain and pleasure, good and bad, right and wrong: these are relative terms and must not be taken absolutely. They are limited and temporary.

M: Igazad van – a test nézőpontjából. De te nem a test vagy. Te a tudatosság roppan terjedelme, és végtelensége vagy. Ne feltételezz olyat, ami nem igaz, és úgy fogod látni a dolgokat, ahogy én látom azokat. Szenvedés és öröm, jó és rossz, helyes és helytelen: ezek viszonylagos kifejezések, és nem szabad abszolútnak tekinteni. Korlátozottak és időlegesek.

Q: In the Buddhist tradition it is stated that a *Nirvani*, an enlightened Buddha, has the freedom of the universe. He can know and experience for himself all that exists. He can command, interfere with nature, with the chain of causation, change the sequence of events, even undo the past. The world is still with him but he is free in it.

K: A Buddhista hagyomány szerint a *Nirvani,* a megvilágosodott Buddha, az univerzum szabadságával bír. Önmagától ismerni és tapasztalni képes mindent, ami létezik. Uralni tudja a természetet, bele tud avatkozni annak oksági láncolatába, meg tudja változtatni az események rendjét, akár még a múltat is meg nem történtté tudja tenni. A világgal együtt van ugyan, de ő szabad benne.

M: What you describe is God. Of course, where there is a universe, there will also be its counterpart, which is God. But I am beyond both. There was a kingdom in search of a king. They found the right man and made him king. In no way had he changed. He was merely given the title, the rights and the duties of a king. His nature was not affected, only his actions. Similarly, with the enlightened man; the content of his consciousness undergoes a radical transformation. But he is not misled. He knows the changeless.

M: Amit leírtál, az Isten. Természetesen, ha lenne világ, akkor megfelelője is lenne, amely Isten. De én mindegyiken túl vagyok. Volt egyszer egy királyság, amely királyt keresett. Megkeresték a megfelelő embert, és megtették királynak. Semmi nem változott benne. Csupán címet, jogokat, és királyi kötelességeket kapott. Természetét ez nem érintette, csupán cselekedeteit. Hasonlóképpen van a megvilágosodott emberrel; tudatosságának a tartalma radikálisan átalakul. De ez őt nem téveszti meg. Ismeri a megváltozhatatlant.

Q: The changeless cannot be conscious. Consciousness is always of change. The changeless leaves no trace in consciousness.

K: A megváltozhatatlan nem lehet tudatos. A tudatosság mindig változással kapcsolatos. A megváltozhatatlan nem hagy nyomot a tudatosságban.

M: Yes and no. The paper is not the writing, yet it carries the writing. The ink is not the message, nor is the reader's mind the message -- but they all make the message possible.

M: Igen, és nem. Nem a papír az írás, mégis hordozza azt. Nem a tinta az üzenet, és az olvasó elméje sem az – de ezek teszik lehetővé az üzenetet.

Q: Does consciousness come down from reality or is it an attribute of matter?

K: A tudatosság a valóságból származik, vagy az anyagnak egy sajátossága?

M: Consciousness as such is the subtle counterpart of matter. Just as inertia (*tamas*) and energy (*rajas*) are attributes of matter, so does harmony (*sattva*) manifest itself as consciousness. You may consider it in a way as a form of very subtle energy. Wherever matter organises itself into a stable organism, consciousness appears spontaneously. With the destruction of the organism consciousness disappears.

M: A tudatosság, mint olyan, az anyagnak a finom megfelelője. Miképpen a tehetetlenség (*tamas*) és a tetterő (*rajas*) az anyagnak a sajátosságai, úgy manifesztálja magát tudatosságként a harmónia (*sattva*). Tekintheted, bizonyos módon, egy nagyon szubtilis energia fomának is. Az anyag akárhol is megszervezi magát, mint stabil organizmus, ott spontán megjelenik a tudatosság. Az organizmus pusztulásával a tudatosság is eltűnik.

Q: Then what survives?

K: Akkor mi az, ami fennmarad?

M: That, of which matter and consciousness are but aspects, which is neither born nor dies.

M: Az, aminek anyag és tudatosság csak aspektusai, ami sem nem születik, sem nem hal.

Q: If it is beyond matter and consciousness, how can it be experienced?

K: Ha ez anyagon és tudatosságon túli, akkor hogyan tapasztalható?

M: It can be known by its effects on both; look for it in beauty and in bliss. But you will understand neither body nor consciousness, unless you go beyond both.

M: Hatásai alapján ismerhető fel; a szépségben és a boldogságban keresd. De sem a testet, sem a tudatosságot nem fogod megérteni, hacsak nem haladod meg mindkettőt.

Q: Please tell us squarely: are you conscious or unconscious?

K: Mondd meg, őszintén: te tudatos vagy, vagy tudattalan?

M: The enlightened (*gnani*) is neither. But in his enlightenment (*gnana*) all is contained. Awareness contains every experience. But he who is aware is beyond every experience. He is beyond awareness itself.

M: A megvilágosodott (*gnani*) egyik sem. De megvilágosodása (*gnana*) mindkettőt magában foglalja. A tudat tartalmaz minden tapasztalatot. De aki tudatos, az minden tapasztaláson túl van. Ő magán a tudaton is túl van.

Q: There is the background of experience, call it matter. There is the experiencer, call it mind. What makes the bridge between the two?

K: A tapasztalás alapját nevezzük anyagnak. A tapasztalót nevezzük elmének. Mi alkotja a hidat kettejük között?

M: The very gap between is the bridge. That, which at one end looks like matter and at the other as mind, is in itself the bridge. Don't separate reality into mind and body and there will be no need of bridges.

M: Valójában a kettőjük közötti szakadék a híd. Ami egyszer anyagnak látszik, másszor elmének, az maga a híd. Ne válaszd szét a valóságot testre és elmére, és nem lesz szükséged hidakra.

Consciousness arising, the world arises. When you consider the wisdom and the beauty of the world, you call it God. Know the source of it all, which is in yourself, and you will find all your questions answered.

Ha tudatosság jelenik meg, a világ is megjelenik. Amikor a világ bölcsességét és szépségét tekinted, akkor azt Istennek nevezed. Ismerd meg a forrását teljesen, amely önmagadban van, és minden kérdésedre választ fogsz találni.

Q: The seer and the seen: are they one or two?

K: A látó, és a látott: egyek ezek, vagy két különböző dolog?

M: There is only seeing; both the seer and the seen are contained in it. Don't create differences where there are none.

M: Egyedül csak látás van; mind a látó, mind a látott benne foglaltatik. Ne teremts különbségeket, ahol nincs.

Q: I began with the question about the man who died. You said that his experiences will shape themselves according to his expectations and beliefs.

K: A meghalt emberről szóló kérdéssel kezdtem. Azt mondtad, hogy az ő tapasztalatai aszerint fognak alakulni, hogy mik az elvárásai, és a hite.

M: Before you were born you expected to live according to a plan, which you yourself had laid down. Your own will was the backbone of your destiny.

M: Születésed előtt elvártad, hogy egy tervnek megfelelően élj, amit te magad határoztál meg. A te saját akaratod volt sorsod gerince.

Q: Surely, *karma* interfered.

K: A *karma* bizonyára közrehatott.

M: *Karma* shapes the circumstances: the attitudes are your own. Ultimately your character shapes your life and you alone can shape your character.

M: A *karma* a körülményeket alakítja: a hozzáállás a te sajátod. Végül is a jellemed alakítja az életed, és egyedül te alakíthatod a jellemedet.

Q: How does one shape one's character?

M: By seeing it as it is, and being sincerely sorry. This integral seeing-feeling can work miracles. It is like casting a bronze image; metal alone, or fire alone will not do; nor will the mould be of any use; you have to melt down the metal in the heat of the fire and cast it in the mould.

K: Hogyan alakítja az ember a jellemét?

M: Olyannak látva azt, amilyen, és őszinte megbocsátással. Ez az integrális látás-érzés csodákra képes. Ez ahhoz hasonló, minz amikor egy bronz arcképet öntesz; csak fémmel, vagy csak tűzzel a dolog nem fog menni; az öntőformának sincs önmagában semmi haszna; a fémet fel kell olvasztanod a tűz hevénél, és bele kell öntened a formába.

57. Beyond Mind there is no Suffering

Questioner: I see you sitting in your son's house waiting for lunch to be served. And I wonder whether the content of your consciousness is similar to mine, or partly different, or totally different. Are you hungry and thirsty as I am, waiting rather impatiently for the meals to be served, or are you in an altogether different state of mind?

Maharaj: There is not much difference on the surface, but very much of it in depth. You know yourself only through the senses and the mind. You take yourself to be what they suggest; having no direct knowledge of yourself, you have mere ideas; all mediocre, second-hand, by hearsay. Whatever you think you are you take it to be true; the habit of imagining yourself perceivable and describable is very strong with you.

I see as you see, hear as you hear, taste as you taste, eat as you eat. I also feel thirst and hunger and expect my food to be served on time. When starved or sick, my body and mind go weak. All this I perceive quite clearly, but somehow I am not in it, I feel myself as if floating over it, aloof and detached. Even not aloof and detached. There is aloofness and detachment as there is thirst and hunger; there is also the awareness of it all and a sense of immense distance, as if the body and the mind and all that happens to them were somewhere far out on the horizon. I am like a cinema screen -- clear and empty -- the pictures pass over it and disappear, leaving it as clear and empty as before. In no way is the screen affected by the pictures, nor are the pictures affected by the screen. The screen intercepts and reflects the pictures, it does not shape them. It has nothing to do with the rolls of films. These are as they are, lumps of destiny (*prarabdha*), but not my destiny; the destinies of the people on the screen.

Q: You do not mean to say that the people in a picture have destinies. They belong to the story, the

57. Az elmén túl nincs szenvedés

Kérdező: Látom, fiad házában ülsz, várod, hogy felszolgálják az ebédet. És kíváncsi lennék, hogy vajon tudatosságod tartalma az enyémhez hasonló, vagy részben különböző, esetleg teljesen más? Éhséged és szomjúságod az enyémhez hasonló, türelmetlenül várod, hogyfelszolgálják az ételt, vagy teljesen más az elmeállapotod?

Maharaj: A felszínen nem sok a különbség, de a mélyben nagyon sok van. Te csak az érzékek és az elme közvetítése révén ismered önmagad. Annak tartod magad, amit ők sugallnak; nem lévén közvetlen tudásod önmagadról, ideáid vannak csupán; amely mind silány, másodkézből való, szóbeszéd. Bármit gondolsz arról, ami vagy, azt igaznak tartod; a szokás, hogy önmagadat észlehetőnek és leírhatónak képzeled, nagyon erős benned.

Látok, ahogy te, hallok, ahogy te, ízlelek, ahogy te, eszem, ahogy te. Szomjúságot, és éhséget is érzek, és remélem, hogy az ételemet időben szolgálják fel. Amikor kiéhezem, vagy megbetegszem, testem és elmém legyengül. Mindezt nagyon világosan észlelem, de valahogy nem vagyok benne, úgy érzem magam, mintha fölötte lebegnék, közömbösen, és különállóan. De még csak közömbösen, és különállóan sem. A közömbösség és különállóság olyan, mint a szomjúság és éhség; mindegyikben benne van a tudatosság is, valamint egy végtelen távolság érzés, mintha a testem és az elmém, és minden, ami történik velük, valahol messze a horizonton túl lenne. Olyan vagyok, akár egy mozi vetítő vászna – tiszta és üres –, amelyről, ha a képek eltűnnek, olyan tiszta és üres marad, mint előtte volt. A képek semmilyen módon nem befolyásolják a vásznat, és a vászon sincs hatással a képekre. A vászon a képeket felfogja és visszaveri, nem alakítja azokat. Semmi köze a filmtekercsekhez. Azok olyanok, amilyenek, a sors egy-egy darabja (*prarabdha*), de nem az én sorsomé; a vásznon lévő emberek sorsáé.

K: Nem mondod komolyan, hogy a filmben szereplő embereknek sorsuk van. Ők a filmbeli történet

story is not theirs.

szereplői, amely nem az ő történetük.

M: And what about you? Do you shape your life or are you shaped by it?

M: És mi a helyzet veled? Te alakítod az életedet, vagy az alakít téged?

Q: Yes, you are right. A life story unrolls itself of which I am one of the actors. I have no being outside it, as it has no being without me. I am merely a character, not a person.

K: Igen, igazad van. A magától kibontakozó élettörténetnek én az egyik szereplője vagyok. Nincs létem azon kívül, mint ahogy annak sincs léte nélkülem. Szereplő vagyok csupán, nem személy.

M: The character will become a person, when he begins to shape his life instead of accepting it as it comes, and identifying himself with it.

M: A szereplő személlyé válik, ha alakítani kezdi az életét, ahelyett, hogy úgy fogadná el, ahogy jön, és azonosítaná magát vele.

Q: When I ask a question and you answer, what exactly happens?

K: Amikor felteszek egy kérdést, te pedig válaszolsz, mi történik pontosan?

M: The question and the answer -- both appear on the screen. The lips move, the body speaks -- and again the screen is clear and empty.

M: A kérdés és a válasz – egyaránt a vásznon jelennek meg. Az ajkak mozognak, a test beszél – és a képernyő újra tiszta és üres.

Q: When you say: clear and empty, what do you mean?

K: Amikor azt mondod: tiszta és üres, mit értesz alatta?

M: I mean free of all contents. To myself I am neither perceivable nor conceivable; there is nothing I can point out and say: 'this I am'. You identify yourself with everything so easily, I find it impossible. The feeling: 'I am not this or that, nor is anything mine' is so strong in me that as soon as a thing or a thought appears, there comes at once the sense 'this I am not'.

M: Minden tartalomtól mentességet értek ez alatt. Önmagam számára én nem vagyok sem észlelhető, sem elképzelhető; semmi sincs, amire rámutathatok, és azt mondhatom: ’ez én vagyok’. Te oly könnyen azonosítod magad mindennel, én ezt lehetetlennek találom. Az érzés: ’én nem vagyok ez, vagy az, és semmi sem az enyém’ olyan erős bennem, hogy amint egy dolog vagy egy gondolat felmerül, azonnal megjelenik az ’ez nem én vagyok’ érzés is.

Q: Do you mean to say that you spend your time repeating 'this I am not, that I am not'?

K: Azt akarod mondani, hogy azzal töltöd az idődet, hogy azt ismételgeted, ’ez nem én vagyok, az nem én vagyok’?

M: Of course not. I am merely verbalizing for your sake. By the grace of my Guru I have realised once and for good that I am neither object nor subject and I do not need to remind myself all the time.

M: Természetesen nem. Csupán a te kedvedért foglalom szavakba. Gurum kegyelméből egyszer s mindenkorra felismertem, hogy nem vagyok sem objektum, sem szubjektum, és nem kell állandóan emlékeztetnem magam.

Q: I find it hard to grasp what exactly do you mean by saying that you are neither the object nor the subject. At this very moment, as we talk, am I not the object of your experience, and you the subject?

K: Nehéz megértenem, hogy érted pontosan, hogy nem vagy se objektum, se szubjektum. E pillanatban, miközben beszélgetünk, nem a tapasztalásod objektuma vagyok, és te nem a szubjektum vagy?

M: Look, my thumb touches my forefinger. Both touch and are touched. When my attention is on the thumb, the thumb is the feeler and the forefinger -- the self. Shift the focus of attention and the relationship is reversed. I find that somehow, by shifting the focus of attention, I become the very thing I look at and experience the kind of consciousness it has; I become the inner witness of the thing. I call this capacity of entering other focal points of consciousness -- love; you may give it any

M: Nézd, a hüvelykujjamat megérinti a mutatóujjam. Mindkettő érint, és érintett. Mikor figyelmem a hüvelykujjamra irányul, a hüvelykujj a tapintó, és a mutatóujj – az én. helyezd át a figyelem fókuszát, és a kapcsolat megfordul. Úgy találom, hogy valami módon a figyelem fókuszának áthelyezésével az általam figyelt dologgá válok, és tapasztalom azt a fajta tudatosságot, ami neki van; az illető dolog belső tanújává válok. A másik tudatossági fókuszpontba való lépésnek ezt a képességét úgy

name you like. Love says: 'I am everything'. Wisdom says: 'I am nothing' Between the two my life flows. Since at any point of time and space I can be both the subject and the object of experience, I express it by saying that I am both, and neither, and beyond both.

hívom – szeretet; te olyan nevet adsz neki, amilyet akarsz. A szeretet azt mondja: 'én vagyok minden'. A bölcsesség azt mondja: 'semmi nem vagyok'. A kettő között áramlik az életem. Mivel az idő és tér bármelyik pontján lehetek akár a szubjektumaként, akár az objektumaként a tapasztalásnak, ezt úgy fejezem ki, hogy azt, mondom, minden vagyok, és semmi, és mindkettőn túli.

Q: You make all these extraordinary statements about yourself. What makes you say those things? What do you mean by saying that you are beyond space and time?

K: Rendkívüli dolgokat állítasz önmagadról. Miért mondasz ilyeneket? Hogyan érted, mikor azt mondod, túl vagy téren és időn?

M: You ask and the answer comes. I watch myself -- I watch the answer and see no contradiction. It is clear to me that I am telling you the truth. It is all very simple. Only you must trust me that I mean what I say, that I am quite serious. As I told you already, my Guru showed me my true nature -- and the true nature of the world. Having realised that I am one with, and yet beyond the world, I became free from all desire and fear. I did not reason out that I should be free -- I found myself free -- unexpectedly, without the least effort. This freedom from desire and fear remained with me since then. Another thing I noticed was that I do not need to make an effort; the deed follows the thought, without delay and friction. I have also found that thoughts become self-fulfilling; things would fall in place smoothly and rightly. The main change was in the mind; it became motionless and silent, responding quickly, but not perpetuating the response. Spontaneity became a way of life, the real became natural and the natural became real. And above all, infinite affection, love, dark and quiet, radiating in all directions, embracing all, making all interesting and beautiful, significant and auspicious.

M: Kérdezel, és megérkezik a válasz. Figyelem önmagam – figyelem a választ, és nem látok ellentmondást. Világos számomra, hogy az igazságot mondom neked. Mindez nagyon egyszerű. Hidd csak el, hogy úgy értem, ahogy mondom, hogy teljesen komoly vagyok. Ahogy azt mondtam már neked, Gurum megmutatta nekem valódi természetemet – és a világ valódi természetét. Felismervén, hogy egy vagyok a világgal, és mégis azon túl vagyok, minden vágytól és félelemtől megszabadultam. Nem következtetés, hogy szabad kell, hogy legyek – szabadnak láttam magam – váratlanul, a legkisebb erőfeszítés nélkül. Ez a vágytól és a félelemtől való szabadság velem maradt azóta is. A másik, amit észrevettem, hogy nem kell erőfeszítést tennem; a tett késlekedés, és ellenállás nélkül követi a gondolatot. Azt is felfedeztem, hogy gondolataim önbeteljesítőkké váltak; a dolgok simán, és a megfelelő módon a helyükre kerültek. A legfontosabb változás az elmében következett be; mozdulatlan és csendes lett, gyorsan reagál, de nem állandósítja a reagálást. A spontaneitás életforma lett, a valóság természetessé, és a természetes valósággá vált. És legfőképp, végtelen gyengédség, amely szerető, sötét és csendes, amely minden irányba sugárzik, mindent átölel, mindent érdekessé, széppé, kifejezésteljessé és ígéretessé tesz.

Q: We are told that various *Yogic* powers arise spontaneously in a man who has realised his own true being. What is your experience in these matters?

K: Úgy hallottuk, hogy abban az emberben, aki felismerte saját valódi létét különféle, spontán módon *Yoga* erők támadnak. Mi a te tapasztalatod ezekben a kérdésekben?

M: Man's fivefold body (physical etc.) has potential powers beyond our wildest dreams. Not only is the entire universe reflected in man, but also the power to control the universe is waiting to be used by him. The wise man is not anxious to use such powers, except when the situation calls for them. He finds the abilities and skills of the human personality quite adequate for the business of daily living. Some of the powers can be developed by specialised training, but the man who flaunts such powers is still in bondage. The wise man counts nothing as his own. When at some time and place some miracle is

M: Az ember öt részből (fizikai, stb.) álló teste olyan potenciális erőkkel rendelkezik, amely legvadabb álmainkat is felülmúlja. Nem csak a teljes univerzum tükröződik az emberben, hanem az univerzumot irányító erő is arra vár, hogy általa használtasson. A tudós ember nem sóvárog az ilyen erők használata után, kivéve, amikor a szituáció értük kiált. Ő az emberi személyiség képességeit és készségeit teljesen elegendőnek tartja a mindennapok dolgaihoz. Kifejleszthetők bizonyos erők speciális tréningekkel, de aki ilyen erőkkel kérkedik, még kötelékek rabja. A tudós ember semmit nem tekint

attributed to some person, he will not establish any causal link between events and people, nor will he allow any conclusions to be drawn. All happened as it happened because it had to happen everything happens as it does, because the universe is as it is.

sajátjának. Amikor valamilyen csodás képességű ember tűnik fel, időnként és helyenként, nem fog létesíteni semmilyen események és emberek közötti oksági kapcsolatot, és semmilyen következtetés levonásához sem fog hozzájárulni. Mindennek úgy kell történnie, ahogy történik, mert az univerzum az, ami.

Q: The universe does not seem a happy place to live in. Why is there so much suffering?

K: Az univerzum nem tűnik olyan helynek, ahol boldogan lehet élni. Miért van benne olyan sok szenvedés?

M: Pain is physical; suffering is mental. Beyond the mind there is no suffering. Pain is merely a signal that the body is in danger and requires attention. Similarly, suffering warns us that the structure of memories and habits, which we call the person (*vyakti*), is threatened by loss or change. Pain is essential for the survival of the body, but none compels you to suffer. Suffering is due entirely to clinging or resisting; it is a sign of our unwillingness to move on, to flow with life.

M: A fájdalom fizikai; a szenvedés mentális. Az elmén túl nincs szenvedés. A fájdalom csupán egy jel, hogy a test veszélyben van, és figyelmet követel. Hasonlóképpen, szenvedés figyelmeztet bennünket, hogy az emlékek és szokások struktúráját, amit személynek nevezünk (*vyakti*), veszteség vagy változás fenyegeti. A fájdalom a test túléléséhez nélkülözhetetlen, de téged egyáltalán nem kényszerít szenvedésre. Szenvedés kizárólag ragaszkodás vagy ellenállás miatt következik be; annak jele, hogy húzódozunk a tovább haladástól, az élettel való együtt áramlástól.

As a sane life is free of pain, so is a saintly life free from suffering.

Ahogy az egészséges élet fájdalomtól mentes, úgy a jámbor élet szenvedéstől mentes.

Q: Nobody has suffered more than saints.

K: Senki nem szenvedett többet a szenteknél.

M: Did they tell you, or do you say so on your own? The essence of saintliness is total acceptance of the present moment, harmony with things as they happen. A saint does not want things to be different from what they are; he knows that, considering all factors, they are unavoidable. He is friendly with the inevitable and, therefore, does not suffer. Pain he may know, but it does not shatter him. If he can, he does the needful to restore the lost balance -- or he lets things take their course.

M: Ezt ők mondták neked, vagy a saját véleményedet hangoztatod? A szentség lényege a jelen pillanat totális elfogadása, a harmónia a dolgokkal, ahogyan azok megtörténnek. Egy szent nem akarja, hogy a dolgok mások legyenek, mint amik; tudja, hogy minden tényezőt tekintetbe véve, azok elkerülhetetlenek. Megbarátkozott az elkerülhetetlennel, és, következésképpen, nem szenved. A fájdalmat lehet, hogy ismerik, de az nem töri őket össze. Ha tudja, megteszi, ami elveszített egyensúlya visszanyeréséhez szükséges – vagy szabad folyást enged a dolgoknak.

Q: He may die.

K: Lehet, hogy meghal.

M: So what? What does he gain by living on and what does he lose by dying? What was born, must die; what was never born cannot die. It all depends on what he takes himself to be.

M: És akkor mi van? Mit nyer, ha életben marad, és mit veszít, ha meghal? Ami megszületett, annak meghalnia is kell; ami soha nem született, nem tud meghalni. Ez azon múlik, hogy mit tart önmaga létéről.

Q: Imagine you fall mortally ill. Would you not regret and resent?

K: Képzeld el, hogy halálosan beteg lettél. Nem lenneél szomorú és sértődött?

M: But I am dead already, or, rather, neither alive nor dead. You see my body behaving the habitual way and draw your own conclusions. You will not admit that your conclusions bind nobody but you. Do see that the image you have of me may be altogether wrong. Your image of yourself is wrong

M: De én már halott vagyok, vagy inkább se eleven, se holt. Te olyannak látod a testemet, mint amely a szokásos módon viselkedik, és levonod a magad következtéseit. Nem látod be, hogy következtetéseid senki máshoz nem kötődnek, csak hozzád. Vedd észre, hogy a rólam alkotott képed lehet, hogy

too, but that is your problem. But you need not create problems for me and then ask me to solve them. I am neither creating problems nor solving them.

teljesen rossz. Az önmagadról alkotott kép szintén rossz, de ez a te problémád. De nincs rá szükség, hogy problémákat teremts a számomra, hogy utána arra kérj, oldjam meg őket. Én problémákat sem teremtek, és nem is oldom meg őket.

58. Perfection, Destiny of All

Questioner: When asked about the means for self-realisation, you invariably stress the importance of the mind dwelling on the sense 'I am'. Where is the causal factor? Why should this particular thought result in self-realisation? How does the contemplation of 'I am' affect me?

Maharaj: The very fact of observation alters the observer and the observed. After all, what prevents the insight into one's true nature is the weakness and obtuseness of the mind and its tendency to skip the subtle and focus on the gross only. When you follow my advice and try to keep your mind on the notion of 'I am' only, you become fully aware of your mind and its vagaries. Awareness, being lucid harmony (*sattva*) in action, dissolves dullness and quietens the restlessness of the mind and gently, but steadily changes its very substance. This change need not be spectacular; it may be hardly noticeable; yet it is a deep and fundamental shift from darkness to light, from inadvertence to awareness.

Q: Must it be the 'I am' formula? Will not any other sentence do? If I concentrate on 'there is a table', will it not serve the same purpose?

M: As an exercise in concentration -- yes. But it will not take you beyond the idea of a table. You are not interested in tables, you want to know yourself. For this keep steadily in the focus of consciousness the only clue you have: your certainty of being. Be with it, play with it, ponder over it, delve deeply into it, till the shell of ignorance breaks open and you emerge into the realm of reality.

Q: Is there any causal link between my focussing the 'I am' and the breaking of the shell?

M: The urge to find oneself is a sign that you are getting ready. The impulse always comes from within. Unless your time has come, you will have neither the desire nor the strength to go for self-enquiry whole-heartedly.

Q: Is not the grace of the Guru responsible for the desire and its fulfilment? Is not the Guru's radiant

58. Tökéletesedés a sorsa mindennek

Kérdező: Amikor az önmegvalósítás eszközeiről kérdeznek, mindig az elme ’én vagyok’ érzésben való időzésének fontosságát hangsúlyozod. Mi az okozati tényező? Miért kell ennek a szokatlan gondolatnak önmegvalósítást eredményeznie? Hogyan hat rám az ’én vagyok’ feletti kontempláció?

Maharaj: A megfigyelésnek pusztán a ténye megváltoztatja a megfigyelőt és a megfigyelés tárgyát. Végső soron az ember valódi természetébe való bepillantást az elme gyengesége, tompasága, és arra való hajlamossága akadályozza, hogy a finom mellőzésével csak a durvára fókuszáljon. Ha a tanácsomat követve megpróbálod elmédet kizárólag az ’én vagyok’ képzetén tartani, teljesen tudatossá teszed elmédet, és annak kalandozását. A tudatosság a cselekvés ragyogó harmóniája (*sattva*) lévén, eloszlatja elme tompaságát, lecsendesíti nyugtalanságát, és szelíden, de biztosan átalakítja annak teljes szubsztanciáját. Az átalakulásnak nem kell látványosnak lennie; lehet alig észrevehető, és mégis mély, és alapvető elmozdulás a sötétségtől a fény felé, a tévedéstől a tudatosság felé.

K: Muszály, hogy ez az ’én vagyok’ formula legyen? Nem működne ugyanúgy bármilyen más mondat? Ha arra koncentrálok, hogy ’ez egy tábla’, az nem ugyanazt a célt szolgálja?

M: Koncentrációs gyakorlatként – igen. De általa nem fogsz tovább jutni a tábla ideáján. Téged nem a táblák iránt érdeklődsz, te önmagadat akarod megismerni. Ezért tartsd állhatatosan a tudatosság fókuszában az egyetlen kulcsot, amivel rendelkezel: a létben való bizonyosságodat. Légy vele, játssz vele, elmélkedj rajta, áss le a mélyére, amíg a tudatlanság kagylóhéja fel nem törik, és te be nem lépsz a valóság birodalmába.

K: Van valamilyen oksági kapcsolat az ’én vagyok’-ra fókuszálás, és a kagylóhéj feltörése között?

M: Önmagad megtalálásának a késztetése a jel, hogy készen állsz. Az impulzus mindig belülről jön. Hacsak el nem jött az ideje, soha nem lesz sem vágyad, sem erőd, hogy az önkutatást teljes odaadással végezd.

K: Nem a Guru kegyelme felelős a vágyért és annak beteljesítéséért? Nem a Guru sugárzó arca a

face the bait on which we are caught and pulled out of this mire of sorrow?

M: It is the Inner Guru (*sadguru*) who takes you to the Outer Guru, as a mother takes her child to a teacher. Trust and obey your Guru, for he is the messenger of your Real Self.

Q: How do I find a Guru whom I can trust?

M: Your own heart will tell you. There is no difficulty in finding a Guru, because the Guru is in search of you. The Guru is always ready; you are not ready. You have to be ready to learn; or you may meet your Guru and waste your chance by sheer inattentiveness and obstinacy. Take my example; there was nothing in me of much promise, but when I met my Guru, I listened, trusted and obeyed.

Q: Must I not examine the teacher before I put myself entirely into his hands?

M: By all means examine. But what can you find out? Only as he appears to you on your own level.

Q: I shall watch whether he is consistent, whether there is harmony between his life and his teaching.

M: You may find plenty of disharmony -- so what? It proves nothing. Only motives matter. How will you know his motives?

Q: I should at least expect him to be a man of self-control who lives a righteous life.

M: Such you will find many -- and of no use to you. A Guru can show the way back home, to your real self. What has this to do with the character, or temperament of the person he appears to be? Does he not clearly tell you that he is not the person? The only way you can judge is by the change in yourself when you are in his company. If you feel more at peace and happy, if you understand yourself with more than usual clarity and depth, it means you have met the right man. Take your time, but once you have made up your mind to trust him, trust him absolutely and follow every instruction fully and faithfully. It does not matter much if you do not accept him as your Guru and are satisfied with his company only. *Satsang* alone can also take you to your goal, provided it is unmixed and undisturbed. But once you accept somebody as your Guru, listen, remember and obey. Half-heartedness is a serious drawback and the cause of much self-created sorrow. The mistake is never the Guru's; it is always the obtuseness and cussedness of the discipline that is at fault.

csábítás, amely megragad bennünket, és kihúz a szomorúság mocsarából?

M: A Belső Guru (*sadguru*) az, aki elvisz téged a Külső Guruhoz, mint ahogy az anya viszi gyermekét a tanítóhoz. Higgy és engedelmeskedj Gurudnak, mert ő a hírnöke a te Valódi Énednek.

K: Hogyan találok olyan Gurut, akinek hihetek?

M: A saját szíved fogja megmondani. Nem nehéz rátalálni a Gurura, mivel a Guru is keres téged. A Guru állandóan készen áll, te nem vagy készen. Készen kell állnod a tanulásra; vagy előfordulhat, hogy találkozol a Guruddal, és figyelmetlenségből, és merő önfejűségből elvesztegeted az esélyedet. Vegyük a saját példámat; nem volt bennem semmi ígéretes, de mikor találkoztam a Gurummal hallgattam rá, bíztam benne, és követtem utasításait.

K: Nem kell leellenőriznem a tanítót, mielőtt teljesen a kezébe tenném magam?

M: Persze, vizsgáld meg. De min tudod rajtacsípni? Csak ahogy megjelenik neked a te saját szinteden.

K: Megvizsgálnám, hogy vajon konzisztens-e, vajon harmónia van-e élete és tanítása között?

M: Lehet, hogy megfelelőnek találod a harmóniát – és akkor mi van? Nem bizonyít semmit. Csak az idítékok számítanak. Honnan ismerhetnéd az indítékait?

K: Legalább annyit elvárnék tőle, hogy önuralommal rendelkező, erényes életet élő ember legyen.

M: Sok ilyet találsz – és semmi hasznuk számodra. A Guru meg tudja mutatni a hazafelé, a valódi énedbe vezető utat. Mi köze ennek a jelleméhez, vagy temperamentumához azon személynek, akiként ő megjelenik. Nem közölte veled világosan, hogy ő nem a személy? Az egyetlen mód, amely alapján megítélheted, a benned bekövetkező változás, miközben a társaságában tartózkodsz. Ha több békét és boldogságot érzel, ha a szokásosnál világosabban és mélyebben érted magad, azt jelenti, hogy a megfelelő emberrel találkoztál. Ne siesd el, de mikor úgy döntöttél, hogy hiszel benne, higgy benne feltétlenül, és kövesd minden utasítását teljes mértékben, és hűségesen. Nem számít sokat, ha nem fogadod el őt Gurudként, és megelégszel a puszta társaságával. A *satsang* önmagában is elvezethet célodhoz, feltéve, hogy az fenntartás nélküli, és nyugodt. De mihelyt valakit Gurudként fogadsz el, hallgass, emlékezz, és engedelmeskedj. A félszív súlyos hátrány, és sok önmagad teremtette szomorúság oka. A hiba soha nem a Gurué, hanem mindig a tanítvány korlátoltságának és

megátalkodottságának róható fel, mivel eltéveszti a nyomot.

Q: Does the Guru then dismiss, or disqualify a disciple?

K: A Guru elbocsájtja, vagy diszkvalifikálja a tanítványt?

M: He would not be a Guru if he did. He bides his time and waits till the disciple, chastened and sobered, comes back to him in a more receptive mood.

M: Nem Guru lenne, ha megtenné. Kivárja az idejét, és vár, amíg a tanítvány megszelídül, és kijózanodik, és egy sokkal fogékonyabb lelkiállapotban tér vissza hozzá.

Q: What is the motive? Why does the Guru take so much trouble?

K: Mi az idítéka? Miért vesz magára a Guru olyan sok gondot?

M: Sorrow and the ending of sorrow. He sees people suffering in their dreams and he wants them to wake up. Love is intolerant of pain and suffering. The patience of a Guru has no limits and, therefore, it cannot be defeated. The Guru never fails.

M: A szomorúság, és a szomorúság befejezése. Látja az álmukban szenvedő embereket, és fel akarja őket ébreszteni. A szeretet képtelen elviselni a fájdalmat és a szenvedést. A Guru türelmének nincs határa, ezért nem tud kudarcot vallani. A Guru sohasem bukik el.

Q: Is my first Guru also my last, or do I have to pass from Guru to Guru?

K: Az első Gurum az utolsó is, vagy Gurutól Guruig kell vándorolnom?

M: The entire universe is your Guru. You learn from everything, if you are alert and intelligent. Were your mind clear and your heart clean, you would learn from every passer-by. It is because you are indolent or restless, that your inner Self manifests as the outer Guru and makes you trust him and obey.

M: Az egész univerzum a Gurud. Mindenből tanulsz, ha éber, és intelligens vagy. Ha elméd világos, és szíved tiszta lenne, akkor minden járókelőtől tanulhatnál. De mivel hanyag vagy, illetve nyugtalan, belső Éned külső Guruként manifesztálódik, és arra késztet, hogy higgy benne, és engedelmeskedj neki.

Q: Is a Guru inevitable?

K: Szükségszerű a Guru?

M: It is like asking 'Is a mother inevitable?' To rise in consciousness from one dimension to another, you need help. The help may not always be in the shape of a human person, it may be a subtle presence, or a spark of intuition, but help must come. The inner Self is watching and waiting for the son to return to his father. At the right time he arranges everything affectionately and effectively. Where a messenger is needed, or a guide, he sends the Guru to do the needful.

M: Ez éppen olyan, mintha azt kérdeznéd, hogy ’szükségszerű-e az anya?’ A tudatosság egyik dimenziójából a másikba emelkedéshez segítségre van szükséged. A segítség nem feltétlenül mindig emberi személy alakjában érkezik, lehet egy finom jelenlét, vagy az intuíció egy szikrája, de jönnie kell segítségnek. A belső Én figyel, és vár a fiúra, hogy visszatérjen atyjához. A megfelelő időben mindent szeretetteljesen, és eredményesen elrendez. Ahol hírnökre, vagy kalauzra van szükség, elküldi a Gurut, hogy megtegye, ami szükséges.

Q: There is one thing I cannot grasp. You speak of the inner self as wise and good and beautiful and in every way perfect, and of the person as mere reflection without a being of its own. On the other hand you take so much trouble in helping the person to realise itself. If the person is so unimportant, why be so concerned with its welfare? Who cares for a shadow?

K: Van egy dolog, amit nem tudok felfogni. Úgy beszélsz a belső énről, mint ami bölcs, jó, szép, és mindenféle módon tökéletes, és a személyről úgy, mint egy saját lét nélküli, puszta tükörképről. Másfelől oly sokat fáradozol, hogy segíts a személynek, hogy realizálja önmagát. Ha a személy annyira jelentéktelen, miért foglalkozol annyit a jólétével? Ki törődik egy árnyékkal?

M: You have brought in duality where there is none. There is the body and there is the Self. Between them is the mind, in which the Self is reflected as 'I am'. Because of the imperfections of the mind, its crudity and restlessness, lack of discernment and insight, it takes itself to be the body, not the Self. All

M: Ott vezetted be a dualitást, ahol az nincs. Van a test, és van az Én. Közöttük ott van az elme, amelyben az Én, mint ’én vagyok’ tükröződik. Az elme tökéletlensége, éretlensége, nyugtalansága, ítélőképesség- és intuícióbeli hiánya arra vezette, hogy a test legyen, és ne az Én. Mindössze az elme

that is needed is to purify the mind so that it can realise its identity with the Self. When the mind merges in the Self, the body presents no problems. It remains what it is, an instrument of cognition and action, the tool and the expression of the creative fire within: The ultimate value of the body is that it serves to discover the cosmic body, which is the universe in its entirety. As you realise yourself in manifestation, you keep on discovering that you are ever more than what you have imagined.

megtisztítására van szükség, hogy az fel tudja ismerni az Énnel való azonosságát. Amikor az elme belemerül az Énbe, a test nem jelent problémát. A test az marad, ami, egy eszköze a megismerésnek és a cselekvésnek, a belső tűz szerszáma és kifejezése: a test végső értéke az, hogy a kozmikus test felfedezését szolgálja, ami nem más, mint az univerzum, a maga teljes egészében. Amint felismered magad a megnyilvánulásban, felfedezed, hogy mindig is több voltál, mint amit valaha is elképzeltél.

Q: Is there no end to self-discovery?

K: Sosincs vége az ön-felfedezésnek?

M: As there is no beginning, there is no end. But what I have discovered by the grace of my Guru is: I am nothing that can be pointed at. I am neither a 'this' nor a 'that'. This holds absolutely.

M: Ahogyan nincs kezdete, úgy vége sincs. De amit Gurum kegyelméből felfedeztem: semmi olyan nem vagyok, amire rá lehet mutatni. Nem vagyok sem ’ez’, sem ’az’. Ez abszolút érvényes igazság.

Q: Then, where comes in the never-ending discovery, the endless transcending oneself into new dimensions?

K: Hol válik akkor a soha véget nem érő felfedezés az ember új dimenziókba való végtelen transzcendálásává?

M: All this belongs to the realm of manifestation; it is in the very structure of the universe, that the higher can be had only through the freedom from the lower.

M: Mindez a megnyilvánult birodalmára tartozik; az univerzum valóságos struktúrájában benne van, hogy a magasabb csak az alacsonyabbtól kapott szabadság révén létezhet.

Q: What is lower and what is higher?

K: Mi alacsonyabb, és mi magasabb?

M: Look at it in terms of awareness. Wider and deeper consciousness is higher. All that lives, works for protecting, perpetuating and expanding consciousness. This is the world's sole meaning and purpose. It is the very essence of *Yoga* -- ever raising the level of consciousness, discovery of new dimensions, with their properties, qualities and powers. In that sense the entire universe becomes a school of *Yoga* (*yogakshetra*).

M: Tekintsd erre a tudatosság szempontjából. A tágabb és mélyebb tudatosság a magasabb. Minden, ami él, a tudatosság védelmezése, fenntartása és fejlesztése érdekében dolgozik. Ez a világ egyetlen értelme és célja. A *Yoga* valóságos lényege – a tudatosság szintjének állandó emelése, új dimenziók, és azok tulajdonságai, minőségei és képességei felfedezése. Ebben az értelemben az egész univerzum a *Yoga* iskolájává válik (*yogakshetra*).

Q: Is perfection the destiny of all human beings?

K: Tökéletesedés a sorsa minden emberi lénynek?

M: Of all living beings -- ultimately. The possibility becomes a certainty when the notion of enlightenment appears in the mind. Once a living being has heard and understood that deliverance is within his reach, he will never forget, for it is the first message from within. It will take roots and grow and in due course take the blessed shape of the Guru.

M: Minden élőlénynek – végső soron. A lehetőség akkor válik bizonyossággá, mikor a megvilágosodás fogalma megjelenik az elmében. Amint egy élőlény meghallja és megérti, hogy a megszabadulás elérhető számára, soha el nem felejti, mert ez az első belülről jövő üzenet. Az üzenet ezután gyökeret ereszt, növekszik, és a kellő időben felölti a Guru áldott alakját.

Q: So all we are concerned with is the redemption of the mind?

K: Tehát mindannyiunkra vonatkozik az elme megváltása?

M: What else? The mind goes astray, the mind returns home. Even the word 'astray' is not proper. The mind must know itself in every mood. Nothing is a mistake unless repeated.

M: Mi más? Az elme esik bűnbe, az elme tér haza. De még a ’bűn’ sem helyes kifejezés. Az elmének minden lelkiállapotban fel kell ismernie önmagát. Semmi nem hiba, feltéve, hogy nem ismétlődik meg.

59. Desire and Fear: Self-centred States

Questioner: I would like to go again into the question of pleasure and pain, desire and fear. I understand fear which is memory and anticipation of pain. It is essential for the preservation of the organism and its living pattern. Needs, when felt, are painful and their anticipation is full of fear; we are rightly afraid of not being able to meet our basic needs. The relief experienced when a need is met, or an anxiety allayed is entirely due to the ending of pain. We may give it positive names like pleasure, or joy, or happiness, but essentially it is relief from pain. It is this fear of pain that holds together our social, economic and political institutions.

What puzzles me is that we derive pleasure from things and states of mind, which have nothing to do with survival. On the contrary, our pleasures are usually destructive. They damage or destroy the object, the instrument and also the subject of pleasure. Otherwise, pleasure and pursuit of pleasure would be no problem. This brings me to the core of my question: why is pleasure destructive? Why, in spite of its destructiveness, is it wanted?

I may add, I do not have in mind the pleasure-pain pattern by which nature compels us to go her way. I think of the man-made pleasures, both sensory and subtle, ranging from the grossest, like overeating, to the most refined. Addiction to pleasure, at whatever cost, is so universal that there must be something significant at the root of it.

Of course, not every activity of man must be utilitarian, designed to meet a need. Play, for example, is natural and man is the most playful animal in existence. Play fulfils the need for self-discovery and self-development. But even on his play man becomes destructive of nature, others and himself.

Maharaj: In short, you do not object to pleasure, but only to its price in pain and sorrow.

Q: If reality itself is bliss, then pleasure in some way must be related to it.

M: Let us not proceed by verbal logic. The bliss of reality does not exclude suffering. Besides, you know only pleasure, not the bliss of pure being. So let us examine pleasure at its own level.

59. Vágyakozás és félelem: én-központú állapotok

Kérdező: Szeretnék visszatérni az öröm és szenvedés, vágy és félelem kérdésére. Megértem a félelmet, amely fájdalomra való emlékezés, illetve annak előrelátása. Ez elengedhetetlen az organizmus és életfenntartási rendszerének a megvédéséhez. A nélkülözés, ha megérint, fájdalmas dolog, és várható bekövetkezése is félelmetes; jogos a félelmünk, ha nem vagyunk képesek kielégíteni alapvető szükségleteinket. A megnyugvást akkor tapasztaljuk, amikor a szükséglet kielégül, vagy a a fájdalom megszüntével szorongás teljesen eloszlik. Nevezhetjük pozitív neveken, úgymint öröm, élvezet, vagy boldogság, de lényegében a fájdalomtól való megszabadulásról van szó. A fájdalomtól való félelem az, ami összetartja a társadalmi, gazdasági és politikai intézményeket.

Ami elgondolkoztat az, hogy örömünket leljük az elme olyan dolgaiban és állapotaiban, amelyeknek semmi köze a túléléshez. Visszás dolog, hogy élvezeteink többnyire destruktívak. Károsítják, vagy elpusztítják az élvezet objektumát, eszközét, de még szubjektumát is. Különben az élvezet, és az élvezetre való törekvés nem lenne probléma. Ez vezet el a kérdésem lényegéhez: miért destruktív az öröm? Romboló hatása ellenére miért kívánjuk azt?

Hozzátehetem, elmém nem tartalmaz olyan öröm-fájdalom mintát, amely révén a természet az ő útjára kényszerít bennünket. A mesterséges örömökre gondolok, amelyek mindegyike érzéki és ravasz, kezdve a legdurvábbtól, mint a túlevés, a legkifinomultabbig. A bármi áron való függőség az élvezet iránt olyan általános, hogy muszáj, hogy valamilyen jelentős oka legyen.

Természetesen, nem minden emberi cselekedetnek kell hasznosnak, szükségletet kielégítő módon tervezettnek lennie. Játszani például természetes dolog, és az ember a legjátékosabb állat a világon. A játék az önfelfedezés és az önfejlesztés szükségletét elégíti ki. De még a játékos ember is válhat a természet, mások, és saját maga ártalmára.

Maharaj: Egyszóval, az élvezetnek te nem objektuma vagy, hanem fájdalomban és szomorúságban mérhető ára csupán.

K: Ha a valóság maga a boldogság, akkor az örömnek bizonyos szempontból hozzá kell kapcsolódnia.

M: Hagyjuk a verbális logikát. A valóság boldogsága nem zárja ki a szenvedést. Ezenkívül, te csak az örömöt ismered, nem a tiszta lét boldogságát. Úgyhogy vizsgáljuk az örömöt a saját szintjén.

If you look at yourself in your moments of pleasure or pain, you will invariably find that it is not the thing in itself that is pleasant or painful, but the situation of which it is a part. Pleasure lies in the relationship between the enjoyer and the enjoyed. And the essence of it is acceptance. Whatever may be the situation, if it is acceptable, it is pleasant. If it is not acceptable, it is painful. What makes it acceptable is not important; the cause may be physical, or psychological, or untraceable; acceptance is the decisive factor. Obversely, suffering is due to non-acceptance.

Ha az öröm vagy fájdalom pillanataidban vizsgálod magad, mindig úgy fogod találni, hogy nem önmagában a dolog élvezetes, vagy fájdalmas, hanem a szituáció, amelynek az része. Az öröm az élvező és az élvezett közötti relációban áll. És a lényege az elfogadás. Bármilyen szituációról legyen szó, ha elfogadható, akkor élvezetes. Ha nem elfogadható, akkor fájdalmas. Hogy mi teszi elfogadhatóvá, az nem fontos; lehet az oka fizikai, vagy pszichológiai, vagy kinyomozhatatlan; az elfogadás a döntő tényező. Ezzel szemben szenvedés a nem-elfogadás miatt van.

Q: Pain is not acceptable.

K: A fájdalom nem elfogadható.

M: Why not? Did you ever try? Do try and you will find in pain a joy which pleasure cannot yield, for the simple reason that acceptance of pain takes you much deeper than pleasure does. The personal self by its very nature is constantly pursuing pleasure and avoiding pain. The ending of this pattern is the ending of the self. The ending of the self with its desires and fears enables you to return to your real nature, the source of all happiness and peace. The perennial desire for pleasure is the reflection of the timeless harmony within. It is an observable fact that one becomes self-conscious only when caught in the conflict between pleasure and pain, which demands choice and decision. It is this clash between desire and fear that causes anger, which is the great destroyer of sanity in life. When pain is accepted for what it is, a lesson and a warning, and deeply looked into and heeded, the separation between pain and pleasure breaks down, both become experience -- painful when resisted, joyful when accepted.

M: Miért nem? Megpróbáltad valaha is elfogadni? Próbáld meg, és a fájdalomban olyan örömöt fogsz találni, amelyet az élvezet nem képes nyújtani, azon egyszerű oknál fogva, hogy a fájdalom elfogadása sokkal mélyebbre visz téged, mint az élvezet. A személyes én, valóságos természetétől vezérelve, állandóan hajszolja az élvezetet, és kerüli a fájdalmat. Ha ez a minta végetér, az én ér véget. Ha az én, vele együtt összes vágya és félelme véget ér, lehetővé válik valódi természetedhez, a boldogság és béke forrásához való visszatérésed. Az élvezet iránti állandó vágy a belső időtlen harmónia visszatükröződése. Megfigyelhető tény, hogy az ember csak akkor válik öntudatossá, mikor élvezet és fájdalom közti választást és döntést igénylő konfliktusba bonyolódik. Ez a vágy és félelem közötti ellentét okozza a haragot, ami az élet ésszerűségének a nagy pusztítója. Mikor elfogadod a fájdalmat elfogadásra kerül, minthogy lecke és figyelmeztetés, és mélyen megvizsgálod és megfigyeled, a fájdalom és az élvezet elkülönülése megszűnik, mindkettő tapasztalattá válik – fájdalmassá, mikor ellenállsz, élvezetessé, mikor elfogadsz.

Q: Do you advise shunning pleasure and pursuing pain?

K: Az a javaslatod, hogy kerüljem az élvezetet, és törekedjek a fájdalomra?

M: No, nor pursuing pleasure and shunning pain. Accept both as they come, enjoy both while they last, let them go, as they must.

M: Nem, az élvezetek hajszolását, és a fájdalom kerülését sem. Fogadd el mindkettőt, ha jönnek, élvezd mindkettőt, amíg tartanak, és engedd el őket, amikor kell.

Q: How can I possibly enjoy pain? Physical pain calls for action.

K: Hogyan lehetséges a fájdalmat élveznem? A fizikai fájdalom cselekvésre sarkall.

M: Of course. And so does Mental. The bliss is in the awareness of it, in not shrinking, or in any way turning away from it. All happiness comes from awareness. The more we are conscious, the deeper the joy. Acceptance of pain, non-resistance, courage and endurance -- these open deep and perennial sources of real happiness, true bliss.

M: Természetesen. És a mentális fájdalom is. A boldogság a tudatosításában van, nem a meghátrálásban, vagy hogy bármilyen módon elfordulsz tőle. Minden boldogság a tudatosságból ered. Minél tudatosabbak vagyunk, annál mélyebb az élvezet. A fájdalom elfogadása, nem-ellenállás, bátorság és kitartás – ezek a valódi boldogság, az igazi üdvösség nyílt, mély, és állandó forrásai.

Q: Why should pain be more effective than pleasure?

M: Pleasure is readily accepted, while all the powers of the self reject pain. As the acceptance of pain is the denial of the self, and the self stands in the way of true happiness, the wholehearted acceptance of pain releases the springs of happiness.

Q: Does the acceptance of suffering act the same way?

M: The fact of pain is easily brought within the focus of awareness. With suffering it is not that simple. To focus suffering is not enough, for mental life, as we know it, is one continuous stream of suffering. To reach the deeper layers of suffering you must go to its roots and uncover their vast underground network, where fear and desire are closely interwoven and the currents of life's energy oppose, obstruct and destroy each other.

Q: How can I set right a tangle which is entirely below the level of my consciousness?

M: By being with yourself, the 'I am'; by watching yourself in your daily life with alert interest, with the intention to understand rather than to judge, in full acceptance of whatever may emerge, because it is there, you encourage the deep to come to the surface and enrich your life and consciousness with its captive energies. This is the great work of awareness; it removes obstacles and releases energies by understanding the nature of life and mind. Intelligence is the door to freedom and alert attention is the mother of intelligence.

Q: One more question. Why does pleasure end in pain?

M: Everything has a beginning and an end and so does pleasure. Don't anticipate and don't regret, and there will be no pain. It is memory and imagination that cause suffering.

Of course pain after pleasure may be due to the misuse of the body or the mind. The body knows its measure, but the mind does not. Its appetites are numberless and limitless. Watch your mind with great diligence, for there lies your bondage and also the key to freedom.

Q: My question is not yet fully answered: Why are man's pleasures destructive? Why does he find so

K: Miért kell a fájdalomnak sokkal hatékonyabbnak lennie, mint az élvezetnek?

M: Az élvezet azonnal elfogadásra kerül, míg az elme minden erejével visszautasítja a fájdalmat. Mivel a fájdalom elfogadása az énnek a visszautasítása, és az én az igazi boldogságnak az útjában áll, a fájdalom őszinte elfogadása kioldozza a boldogság köteleit.

K: A szenvedés elfogadása ugyanilyen módon működik?

M: A fájdalom ténye könnyen a tudatosság fókuszába visz. Szenvedéssel ez nem olyan egyszerű. A szenvedésre fókuszálás azért nem elegendő, mert a mentális élet, ahogy az ismeretes, egy szakadatlan szenvedés folyam. A szenvedés mélyebb rétegeinek az eléréséhez le kell hatolni a gyökeréig, és fel kell fedni hatalmas földalatti hálózatát, ahol félelem és vágy szorosan egymásba fonódnak, és az egymással szemben álló életenergia áramok elzárják, és megsemmisítik egymást.

K: Hogyan elrendezni igazítani egy olyan gubancot, amely teljes egészében tudatosságom szintje alatt van?

M: Azáltal, hogy önmagad, az ’én vagyok’ vagy; azáltal, hogy napi életed során önmagadat éber érdeklődéssel figyeled, megértése, mintsem a megítélése szándékával, teljes elfogadásával bárminek, ami felbukkanhat, mivel van, bátorítod a mélységet, hogy jöjjön a felszínre, és gazdagítsa életedet és tudatosságodat bebörtönzött energiáival. Ez a tudatosság hatalmas munkája; az élet és az elme természetének a megértésével eltávolítja az akadályokat, és felszabadítja az energiákat. A megértés az ajtó a szabadságba, és az éber figyelem a megértés szülőanyja.

K: Még egy kérdés. Az élvezet miért fájdalom a vége?

M: Mindennek van kezdete, és vége, és ez így van az élvezettel is. Ne várj el, és ne bánj meg semmit, és nem lesz fájdalom. Az emlékezet és a képzelet az, ami a szenvedést okozza.

Természetesen, az élvezetet követő fájdalomnak oka lehet a testtel, vagy az elmével való visszaélés is. A test ismeri a határait, de az elme nem. Étvágya mértéktelen, és korlátlan. Nagyon gondosan figyeld az elmédet, mert benne rejlik rabságod, ugyanakkor szabadságod kulcsa is.

K: Még nem adtál kimerítő választ a kérdésemre: miért destruktívak az emberi élvezetek? Miért talál

much pleasure in destruction? Life's concern lies in protection, perpetuation and expansion of itself. In this it is guided by pain and pleasure. At what point do they become destructive?

oly sok élvezetet a rombolásban? Az élet önmaga a védelmében, fennmaradásában, és kiterjesztésében érdekelt. Ebben a fájdalom és az élvezet segítik őt. Mely ponton válnak ezek destruktívvá?

M: When the mind takes over, remembers and anticipates, it exaggerates, it distorts, it overlooks. The past is projected into future and the future betrays the expectations. The organs of sensation and action are stimulated beyond capacity and they inevitably break down. The objects of pleasure cannot yield what is expected of them and get worn out, or destroyed, by misuse. It results in excess of pain where pleasure was looked for.

M: Amikor az elme az emlékezés és előre látás révén átveszi a hatalmat, akkor szerepét túljátsza, eltorzítja, eluralja. A múltat a jövőbe vetíti, a jövő pedig alulmúlja az elvárásokat. Az érzékelés és cselekvés szervei az ingerek által túlterhelődnek, és szükségszerűen károsodnak. Az élvezet objektumai nem tudják megadni a tőlük elvártakat, és elhasználódnak, tönkremennek a visszaélés következtében. Az élvezet keresés mértéktelen fájdalmat eredményez.

Q: We destroy not only ourselves, but others too.

K: Nemcsak önmagunkat pusztítjuk, hanem másokat is.

M: Naturally, selfishness is always destructive. Desire and fear, both are self-centred states. Between desire and fear anger arises, with anger hatred, with hatred passion for destruction. War is hatred in action, organised and equipped with all the instruments of death.

M: Természetesen, az önzés mindig romboló hatású. Vágy és félelem, mind a kettő egocentrikus állapot. Vágy és félelem közepette harag keletkezik, a haraggal gyűlölet, a gyűlölettel pusztítás iránti szenvedély. A háború cselekvő gyűlölet, a halál minden eszközével felszerelve.

Q: Is there a way to end these horrors?

K: Van mód véget vetni e borzalmaknak?

M: When more people come to know their real nature, their influence, however subtle, will prevail and the world's emotional atmosphere will sweeten up. People follow their leaders and when among the leaders appear some, great in heart and mind, and absolutely free from self-seeking, their impact will be enough to make the crudities and crimes of the present age impossible. A new golden age may come and last for a time and succumb to its own perfection. For, ebb begins when the tide is at its highest.

M: Amikor sokan eljutnak igazi természetük ismeretéig, az ő hatásuk, bármennyire finom, uralkodni fog, és a világ emocionális atmoszférája megtisztul. Az emberek vezetőiket követik, és amikor a vezetők között elég sok lesz a szívében és elméjében nagy, teljesen önzetlen ember, az ő hatásuk elég lesz, hogy a jelen kor éretlenségeit és bűnteit lehetetlenné tegyék. Jöhet egy új aranykor, és tart egy ideig, majd elbukik saját tökéletességétől. Mert az apadás akkor kezdődik, amikor az ár a legmagasabban áll.

Q: Is there no such thing as permanent perfection?

K: Semmi nincs, ami állandóan tökéletes?

M: Yes, there is, but it includes all imperfection. It is the perfection of our self-nature which makes everything possible, perceivable, interesting. It knows no suffering, for it neither likes nor dislikes; neither accepts nor rejects. Creation and destruction are the two poles between which it weaves its ever-changing pattern. Be free from predilections and preferences and the mind with its burden of sorrow will be no more.

M: De igen, van, de az az összes tökéletlenséget magában foglalja. Ez a mi ön-természetünk, amely mindent lehetségessé, észlelhetővé, érdekessé tesz. Nem ismeri a szenvedést, mert nem ismer szeretet, sem annak ellenkezőjét; nem ismeri sem az elfogadást, sem a visszautasítást. A teremtés és pusztítás két pólusa között leng az állandóan változó rend. Légy részrehajlástól és kedvezéstől mentes, és az elme megszűnik, szomorúság-terhével egyetemben.

Q: But I am not alone to suffer. There are others.

K: De nem én szenvedek egyedül. Ott vannak a többiek.

M: When you go to them with your desires and fears, you merely add to their sorrows. First be free of suffering yourself and then only hope of helping others. You do not even need to hope -- your very

M: Ha vágyaiddal és félelmeiddel közeledsz hozzájuk, akkor csak szomorúságukat növeled. Előbb önmagadat szabadítsd meg a szenvedéstől, és csak azután kívánd a mások megsegítését. Még

existence will be the greatest help a man can give his fellowmen.

csak kívánnod sem kell – puszta létezésed lesz a legnagyobb segítség, amit egy ember az embertársának nyújthat.

60. Live Facts, not Fancies

Questioner: You say that whatever you see is yourself. You also admit that you see the world as we see it. Here is today's newspaper with all the horrors going on. Since the world is yourself, how can you explain such misbehaviour?

Maharaj: Which world do you have in mind?

Q: Our common world, in which we live.

M: Are you sure we live in the same world? I do not mean nature, the sea and the land, plants and animals. They are not the problem, nor the endless space, the infinite time, the inexhaustible power. Do not be misled by my eating and smoking, reading and talking. My mind is not here, my life is not here. Your world, of desires and their fulfilments, of fears and their escapes, is definitely not my world. I do not even perceive it, except through what you tell me about it. It is your private dream world and my only reaction to it is to ask you to stop dreaming.

Q: Surely, wars and revolutions are not dreams. Sick mothers and starving children are not dreams. Wealth, ill-gotten and misused, is not a dream.

M: What else?

Q: A dream cannot be shared.

M: Nor can the waking state. All the three states -- of waking, dreaming and sleeping -- are subjective, personal, intimate. They all happen to and are contained within the little bubble in consciousness, called 'I'. The real world lies beyond the self.

Q: Self or no self, facts are real.

M: Of course facts are real. I live among them. But you live with fancies, not with facts. Facts never clash, while your life and world are full of contradictions. Contradiction is the mark of the false; the real never contradicts itself.

For instance, you complain that people are abjectly poor. Yet you do not share your riches with them. You mind the war next door, but you hardly give it a

60. Tényeket élj, ne képzelt dolgokat

Kérdező: Azt mondod, akármit látsz, az önmagad. Azt is elismered, hogy úgy látod a világot, ahogyan mi. Itt a mai újság, tele az aktuális szörnyűségekkel. Minthogy a világ te magad vagy, hogy tudod megmagyarázni az ilyenfajta helytelen magatartást?

Maharaj: Melyik világra gondolsz?

K: Közös világunkra, amelyben élünk.

M: Biztos vagy benne, hogy ugyanabban a világban élünk? Nem a természetre, a tengerre, a földre, a növényekre és az állatokra célzok. Nem ezek jelentik a problémát, s nem is a végtelen tér, a határtalan idő, a kiapadhatatlan erő. Ne hagyd, hogy az evés, dohányzás, olvasás és beszélgetés félrevezessenek. Az én elmém nincs itt, az életem nem itt van. A világod, a vágyaidnak és azok teljesülésének, félelmeidnek és az azoktól való menekülésnek a világa, határozottan nem az én világom. Én még csak nem is észlelem azt, kivéve, amit elmondasz nekem róla. Ez a te privát álmod, amire az én egyetlen válaszom az, hogy hagyd abba az álmodást.

K: A háborúk és a forradalmak biztos, hogy nem álmok. A beteg anyák és az éhező gyermekek, nem álmok. Az ebül szerzett, és helytelenül használt vagyon nem álom.

M: Mi egyéb?

K: Az álom nem lehet megosztott.

M: Az ébrenléti állapot sem lehet az. Mind a három állapot – ébrenlét, álmodás és mélyalvás – szubjektív, személyes, intim. Mindezek történések, és a tudatosság 'én'-nek nevezett kis buborékja foglalja magában. A valódi világ az énen túl van.

K: Én vagy nem én, a tények valódiak.

M: Természetesen, a tények valódiak. De te képzelt dolgokkal élsz, nem tényekkel. A tények sohasem ellentmondóak, míg a te életed és világod ellentmondásokkal teli. Az ellentmondások a hamisság jelei; a valóság sohasem mond ellent önmagának.

Siránkozol például, hogy az emberek nyomorúságosan szegények. Mégsem osztod meg

thought when it is in some far off country. The shifting fortunes of your ego determine your values; 'I think', 'I want', 'I must' are made into absolutes.

velük a vagyonodat. A szomszédos háború miatt nyugtalankodsz, de alig méltatod figyelemre, ha az valamely távoli országot sújtja. Egód változó szerencséje határozza meg értékeidet; az 'én gondolom', 'én akarom', 'nekem kell' kizárólagossá váltak.

Q: Nevertheless, the evil is real.

K: Azonban, a gonosz valódi.

M: Not more real than you are. Evil is in the wrong approach to problems created by misunderstanding and misuse. It is a vicious circle.

M: Nem valódibb, mint amilyen te vagy. A gonosz a félreértés és visszaélés következtében létrejött problémák rossz megközelítése. Ez egy ördögi kör.

Q: Can the circle be broken?

K: Megszakítható ez a kör?

M: A false circle need not be broken. It is enough to see it as it is -- non-existent.

M: Egy hamis kört nem szükséges megszakítani. Elegendő annak látni, ami – nem létezőnek.

Q: But, real enough to make us submit to and inflict indignities and atrocities.

K: De ez valójában ahhoz elegendő, hogy engedelmeskedjünk, és gonoszságokat és kegyetlenségeket kövessünk el.

M: Insanity is universal. Sanity is rare. Yet there is hope, because the moment we perceive our insanity, we are on the way to sanity. This is the function of the Guru -- to make us see the madness of our daily living. Life makes you conscious, but the teacher makes you aware.

M: Általános az esztelenség. Nagyon ritka a józan gondolkodás. Mégis van remény, mert a pillanatban, ahogy észleljük esztelenségünket, az épelméjűség útjára léptünk. Ez a funkciója a Gurunak – megláttatni velünk mindennapi életünk őrületét. Az élet tudatossá tesz, de a tanító körültekintővé.

Q: Sir, you are neither the first nor the last. Since immemorial times people were breaking into reality. Yet how little it affected our lives. The Ramas and the Krishnas, the Buddhas and the Christs have come and gone and we are as we were; wallowing in sweat and tears. What have the great ones done, whose lives we witnessed? What have you done, Sir, to alleviate the world's thrall?

K: Uram, Ön se nem az első, se nem az utolsó. Ősi időktől fogva hatoltak be emberek a valóságba. Mily kevés hatást gyakorolt ez mégis, a mi életünkre. A Rámák és a Krisnák, a Buddhák és a Krisztusok jöttek, és mentek, és mi vagyunk, akik voltunk; verejtékben és könnyekben gázolva. Mit értek el a legnagyobbak, akik élete tanúságul szolgált? Mit tett Ön, Uram, a világ szolgaságának az enyhítése terén?

M: You alone can undo the evil you have created. Your own callous selfishness is at the root of it. Put first your own house in order and you will see that your work is done.

M: Egyedül te tudod érvényteleníteni a gonoszt, amit teremtettél. Ennek a gyökere a te saját érzéketlen egoizmusod. Elsőként a saját házadat tedd rendbe, és látni fogod, hogy dolgodat elvégezted.

Q: The men of wisdom and of love, who came before us, did set themselves right, often at a tremendous cost. What was the outcome? A shooting star, however bright, does not make the night less dark.

K: A bölcsesség és szeretet emberei, akik előttünk jártak, gyakran szörnyű áron tették rendbe magukat. Mi eredménye volt? Egy hullócsillag, bármennyire fényes, nem teszi az éjjelt kevésbé sötétté.

M: To judge them and their work you must become one of them. A frog in a well knows nothing about the birds in the sky.

M: Ahhoz, hogy őket és munkájukat megítélhesd, előbb egyikükké kell válnod. A kúti béka semmit sem tud az ég madaráról.

Q: Do you mean to say that between good and evil there is no wall?

K: Azt akarod mondani, hogy nincs fal jó és gonosz között?

M: There is no wall, because there is no good and no evil. In every concrete situation there is only the necessary and the unnecessary. The needful is

M: Nincs fal, mert jó és gonosz nincsenek. Minden konkrét szituációban szükséges és felesleges van csupán. A szükséges jó, a szükségtelen rossz.

right, the needless is wrong.

Q: Who decides?

M: The situation decides. Every situation is a challenge which demands the right response. When the response is right, the challenge is met and the problem ceases. If the response is wrong, the challenge is not met and the problem remains unsolved. Your unsolved problems -- that is what constitutes your *karma*. Solve them rightly and be free.

Q: You seem to drive me always back into myself. Is there no objective solution to the world's problems?

M: The world problems were created by numberless people like you, each full of his own desires and fears. Who can free you of your past, personal and social, except yourself? And how will you do it unless you see the urgent need of your being first free of cravings born of illusion? How can you truly help, as long as you need help yourself?

Q: In what way did the ancient sages help? In what way do you help? A few individuals profit, no doubt; your guidance and example may mean a lot to them; but in what way do you affect humanity, the totality of life and consciousness? You say that you are the world and the world is you; what impact have you made on it?

M: What kind of Impact do you expect?

Q: Man is stupid, selfish, cruel.

M: Man is also wise, affectionate and kind.

Q: Why does not goodness prevail?

M: It does -- in my real world. In my world even what you call evil is the servant of the good and therefore necessary. It is like boils and fevers that clear the body of impurities. Disease is painful, even dangerous, but if dealt with rightly, it heals.

Q: Or kills.

M: In some cases death is the best cure. A life may be worse than death, which is but rarely an unpleasant experience, whatever the appearances. Therefore, pity the living, never the dead. This problem of things, good and evil in themselves, does not exist in my world. The needful is good and the needless is evil. In your world the pleasant is good

K: Ki dönt?

M: A szituáció dönt. Minden szituáció egy feladat, amely megköveteli a helyes választ. Amikor a válasz helyes, a feladat megoldásra került, és a probléma megszűnik. Ha a válasz rossz, a feladat nem teljesül, és a probléma megoldatlan marad. A te megoldatlan problémáid – amelyek a te *karmádat* alkotják. Oldd meg őket hibátlanul, és szabaddá válsz.

K: Úgy látom, mindig önmagamhoz vezetsz vissza. Nincs objektív megoldás a világ problémáira?

M: A világ problémáit számtalan tehozzád hasonló ember okozta, mindegyik tele van a saját vágyaival és félelmeivel. Ki tud megszabadítani a múltadtól, legyen az személyes, vagy társadalmi, ha te nem? És hogy fogod ezt véghezvinni, ha nem érzed annak a sürgető szükségét, hogy megszabadulj előbb születésed illúziójának gyötrelmeitől? Hogyan tudnál addig igazán segíteni, amíg neked magadnak van szükséged segítségre?

K: Az ősi bölcsek hogyan segítettek? Te milyen módon segítesz? Pár ember kétségtelenül hasznosítja; segítséged és példád sokat jelenthet számukra; de milyen hatással vagy az emberiségre, az élet és a tudatosság teljességére? Azt mondod, hogy te vagy a világ, és a világ te vagy; milyen módon hatottál rá?

M: Milyen hatásra gondolsz?

K: Az ember ostoba, önző, kegyetlen.

M: Az ember ugyanakkor bölcs, szeretetteljes és jóságos.

K: Miért a jóság uralkodik?

M: Az uralkodik – az én világomban. Az én világomban még az általad gonosznak nevezett is a jót szolgálja, és ezért nélkülözhetetlen. Ez a kelésekhez és a lázhoz hasonlóan megtisztítja a testet szennyeződésektől. A betegség fájdalmas, sőt veszedelmes, de ha helyesen bánsz vele, meggyógyít.

K: Vagy megöl.

M: Vannak esetek, amikor a halál a legjobb gyógymód. Van, amikor az élet rosszabb, mint a halál, amely csupán egy kivételesen kellemetlen tapasztalat, bármilyen módon jelenjen a meg. Ezért hát, az élőt sajnáld, sohase a holtat. Ez a dolgokkal kapcsolatos probléma, hogy önmagukban jók és rosszak, nem létezik az én világomban. A

and the painful is evil.

szükségszerű jó, és a szükségtelen rossz. A te világodban a kellemes jó, és a fájdalmas rossz.

Q: What is necessary?

K: Mi szükséges?

M: To grow is necessary. To outgrow is necessary. To leave behind the good for the sake of the better is necessary.

M: A növekedés szükséges. Túlnőni szükségtelen. A jó elhagyása a jobb kedvéért szükséges.

Q: Mivégre?

K: Mi ennek a vége?

M: The end is in the beginning. You end where you start -- in the Absolute.

M: A vég a kezdetben van. Ott van a véged, ahol a kezdeted – az Abszolútban.

Q: Why all this trouble then? To come back to where I started?

K: Miért akkor mindez a szenvedés? Visszatérni oda, ahol kezdtem?

M: Whose trouble? Which trouble? Do you pity the seed that is to grow and multiply till it becomes a mighty forest? Do you kill an infant to save him from the bother of living? What is wrong with life, ever more life? Remove the obstacles to growing and all your personal, social, economic and political problems will just dissolve. The universe is perfect as a whole and the part's striving for perfection is a way of joy. Willingly sacrifice the imperfect to the perfect and there will be no more talk about good and evil.

M: Kinek a szenvedése? Milyen szenvedés? Sajnálod a magot, amely addig nő, és szaporodik, míg hatalmas erdővé nem válik? Megölnél egy csecsemőt, hogy megmentsd őt a világ terhétől? Mi bajod az élettel, az állandóan szaporodó élettel? Távolítsd el a növekedés akadályait, és minden személyes, társadalmi, gazdasági és politikai problémád egyből szertefoszlik. Az univerzum teljes egészében tökéletes, és részeinek tökéletességre való törekvése, az öröm útja. Áldozd fel önként a tökéletlent a tökéletesért, és nem fogsz többé jóról és rosszról beszélni.

Q: Yet we are afraid of the better and cling to the worse.

K: Mégis rettegünk a jobbtól, és kapaszkodunk a rosszba.

M: This is our stupidity, verging on insanity.

M: Ez a mi elmebajjal határos ostobaságunk.

61. Matter is Consciousness Itself

Questioner: I was lucky to have holy company all my life. Is it enough for self-realisation?

Maharaj: It depends what you make of it.

Q: I was told that the liberating action of *satsang* is automatic. Just like a river carries one to the estuary, so the subtle and silent influence of good people will take me to reality.

M: It will take you to the river, but the crossing is your own. Freedom cannot be gained nor kept without will-to-freedom. You must strive for liberation; the least you can do is uncover and remove the obstacles diligently. If you want peace you must strive for it. You will not get peace just by keeping quiet.

61. Az anyag a tudatosság maga

Kérdező: Szerencsés vagyok, hogy egész életemet szentek társaságában tölthettem. Elegendő ez az önmegvalósításhoz?

Maharaj: Attól függ, mihez kezdesz vele.

K: Úgy hallottam, hogy a *satsang* megszabadító hatása automatikus. Mint ahogy a folyó a torkolatig szállít, ugyanígy juttat el a jó emberek titokzatos és csendes hatása a valósághoz.

M: El fog juttatni téged a folyóig, de átkelni rajta neked kell. A szabadság nem nyerhető el, vagy kapható meg a szabadság vágya nélkül. Törekedned kell a szabadságra; a legkevesebb, amit tehetsz, hogy szorgalmasan feltárod és eltávolítod az akadályokat. Ha békét akarsz, akkor erre kell törekedned. Nem fogod elnyerni a békét csupán azáltal, hogy csendben maradsz.

Q: A child just grows. He does not make plans for growth, nor has he a pattern; nor does he grow by fragments, a hand here a leg there; he grows integrally and unconsciously.

K: A gyermek önmagától növekszik. Nem készít terveket a növekedéshez, és mintái sincsenek hozzá; s növekedése nem is részletekben történik, a kéz itt, a láb ott; egységesen és öntudatlanul növekszik.

M: Because he is free of imagination. You can also grow like this, but you must not indulge in forecasts and plans, born of memory and anticipation. It is one of the peculiarities of a *gnani* that he is not concerned with the future. Your concern with future is due to fear of pain and desire for pleasure, to the *gnani* all is bliss: he is happy with whatever comes.

M: Mivel ő mentes a képzelődéstől. Te is növekedhetsz így, de nem szabad megengedned magadnak emlékezetből és elvárásból születő sejtéseket és terveket. A *gnani* egyik jellemzője, hogy nem törődik a jövővel. Te a fájdalomtól való félelmed, és az élvezet iránti vágyad miatt törődsz a jövővel, a *gnani* számára minden boldogság: minden boldogsággal tölti el, ami jön.

Q: Surely, there are many things that would make even a *gnani* miserable.

K: Van biztosan sok olyan dolog, ami még egy *gnani*t is boldogtalanná tenne.

M: A *gnani* may meet with difficulties, but they do not make him suffer. Bringing up a child from birth to maturity may seem a hard task, but to a mother the memories of hardships are a joy. There is nothing wrong with the world. What is wrong is in the way you look at it. It is your own imagination that misleads you. Without imagination there is no world. Your conviction that you are conscious of a world is the world. The world you perceive is made of consciousness; what you call matter is consciousness itself. You are the space (*akash*) in which it moves, the time in which it lasts, the love that gives it life. Cut off imagination and attachment and what remains?

M: Előfordulhat, hogy a *gnani* nehézségekkel szembesül, de azok nem okoznak szenvedést a számára. Egy gyermeknek a szültésétől az érettségéig tartó felnevelése kemény feladatnak tűnhet, de egy anya számára a nehézségek emlékei örömöt jelentenek. Nincs semmi baj a világgal. Azzal van baj, ahogyan szemléled azt. Téged a saját képzelődésed vezet félre. Képzelődés nélkül nincs világ. Neked meggyőződésed, hogy tudod, a világ a világ. Az általad észlelt világ tudatosságból áll; amit te anyagnak nevezel, az a tudatosság maga. Te vagy a tér (*akash*), amelyben az mozog, az idő, amelyben az fennmarad, a szeretet, amely az életét adja. Vágd el a képzelődést és a ragaszkodást, és mi marad?

Q: The world remains. I remain.

K: A világ marad. Én maradok.

M: Yes. But how different it is when you can see it as it is, not through the screen of desire and fear.

M: Igen. De mennyire más, mikor úgy látod, ahogy van, nem pedig a vágy és a félelem fátylán keresztül.

Q: What for are all these distinctions -- reality and illusion, wisdom and ignorance, saint and sinner? Everyone is in search of happiness, everyone strives desperately; everyone is a *Yogi* and his life a school of wisdom. Each learns his own way the lessons he needs. Society approves of some, disapproves of others; there are no rules that apply everywhere and for all time.

K: Miért kell különbséget tenni valóság és illúzió, bölcsesség és tudatlanság, szent és bűnös között? Mindenki boldogság keres, mindenki elszántan törekszik; mindenki *Yogi,* akinek az élete a bölcsesség iskolája. Mindenki a maga módján tanulja meg a számára szükséges leckét. A társadalom némelyeket helyesel, másokat helytelenít; nincsenek olyan mindenhol és mindenkor alkalmazható szabályok.

M: In my world love is the only law. I do not ask for love, I give it. Such is my nature.

M: Az én világomban a szeretet az egyedüli törvény. Nem kérem a szeretetet, hanem adom. Ilyen a természetem.

Q: I see you living your life according to a pattern. You run a meditation class in the morning, lecture and have discussions regularly; twice daily there is worship (*puja*) and religious singing (*bhajan*) in the evening. You seem to adhere to the routine scrupulously.

K: Úgy látom, hogy életedet egy kialakult rendnek megfelelően éled. Reggelente egy óra meditáció, majd előadás és beszélgetés; naponta kétszer istentisztelet (*puja*) és este vallásos éneklés (*bhajan*). Úgy látszik, mintha aggályos módon ragaszkodnál a megszokott rutinhoz.

M: The worship and the singing are as I found them and I saw no reason to interfere. The general routine is according to the wishes of the people with whom I happen to live or who come to listen. They are working people, with many obligations and the timings are for their convenience. Some repetitive routine is inevitable. Even animals and plants have their time-tables.

M: Az imádkozás és az éneklés bevett szokás, és nem láttam okát, hogy változtassak. Az általános gyakorlat azon emberek kívánalmainak felel meg, akikkel együtt élek, illetve akik eljönnek, hogy meghallgassanak. Ők dolgozó emberek, sok kötelezettséggel, és az időrend az ő kényelmüket szolgálja. Az ismétlődő szokások elkerülhetetlenek. Még az állatoknak és a növényeknek is megvan a maguk időbeosztása.

Q: Yes, we see a regular sequence in all life. Who maintains the order? Is there an inner ruler, who lays down laws and enforces order?

K: Igen, az egész életben szabályos szekvenciákat látunk. Ki az, aki a rendet fenntartja? Létezik egy belső uralkodó, aki a törvényeket lefekteti, és a rendet érvényre juttatja?

M: Everything moves according to its nature. Where is the need of a policeman? Every action creates a reaction, which balances and neutralises the action. Everything happens, but there is a continuous cancelling out, and in the end it is as if nothing happened.

M: Minden a maga természete szerint mozog. Miért lenne szükség rendőrre? Minden akció reakciót von maga után, amely kiegyenlíti és semlegesíti az akciót. Minden zajlik, de folyamatosan kioltják egymást, és a végén mintha semmi nem történt volna.

Q: Do not console me with final harmonies. The accounts tally, but the loss is mine.

K: Ne vigasztalj engem végső harmóniákkal. A számla kiegyenlítve, de a veszteség az enyém.

M: Wait and see. You may end up with a profit good enough to justify the outlays.

M: Várj, és nézz. Nyereséggel végezheted, ami elegendő a kiadások igazolására.

Q: There is a long life behind me and I often wonder whether its many events took place by accident, or there was a plan. Was there a pattern laid down before I was born by which I had to live my life? If yes, who made the plans and who enforced them? Could there be deviations and mistakes? Some say destiny is immutable and every second of life is predetermined; others say that pure accident decides everything.

K: Egy hosszú élet van mögöttem, és kíváncsi vagyok nem egyszer, hogy vajon az a sok megélt esemény véletlenszerű volt, vagy terv szerinti? Volt esetleg egy születésem előtt lefektetett séma, amely szerint élnem kellett az életemet? Ha igen, ki csinálta a terveket, és ki juttatta érvényre azokat? Előfordulhattak eltérések és hibák? Egyesek azt mondják, hogy a sors megváltoztathatatlan, és az élet minden pillanata előre meghatározott; mások azt mondják, hogy tisztán a véletlen intéz mindent.

M: You can have it as you like. You can distinguish in your life a pattern or see merely a chain of accidents. Explanations are meant to please the mind. They need not be true. Reality is indefinable and indescribable.

M: Ahogy tetszik. Felismerhetsz mintákat az életedben, vagy láthatod véletlenek láncolatának csupán. A magyarázatok értelme, hogy elmédet kielégítsék. Nem kell, hogy igazak legyenek. A valóság meghatározhatatlan, és leírhatatlan.

Q: Sir, you are escaping my question. I want to know how you look at it. Wherever we look we find structure of unbelievable intelligence and beauty. How can I believe that the universe is formless and chaotic? Your world, the world in which you live, may be formless, but it need not be chaotic.

K: Tisztelt Uram, ez a kérdésem elkerülése. Én azt szeretném tudni, hogy te hogy látod ezt. Bárhova nézünk, hihetetlen intelligencia és szépség struktúráit találjuk. Hogyan hihetném, hogy az univerzum forma- és rendszer nélküli? A te világod, az a világ, amelyben te élsz, lehet, hogy forma nélküli, de nem lehet kaotkius.

M: The objective universe has structure, is orderly and beautiful. Nobody can deny it. But structure and pattern, imply constraint and compulsion. My world is absolutely free; everything in it is self-determined. Therefore I keep on saying that all happens by itself. There is order in my world too, but it is not imposed

M: Az objektív univerzumnak rendezett és szép szerkezete van. Ezt senki nem cáfolhatja. De a struktúra és minta jelentése korlátozás és kényszer. Az én világom abszolúte szabad; minden, ami benne van önmeghatározott. Ezért amit mondtam, fenntartom, minden önmagától történik. Az én

from outside. It comes spontaneously and immediately, because of its timelessness. Perfection is not in the future. It is *now*.

Q: Does your world affect mine?

M: At one point only -- at the point of the *now*. It gives it momentary being, a fleeting sense of reality. In full awareness the contact is established. It needs effortless, un-self-conscious attention.

Q: Is not attention an attitude of mind?

M: Yes, when the mind is eager for reality, it gives attention. There is nothing wrong with your world, it is your thinking yourself to be separate from it that creates disorder. Selfishness is the source of all evil.

Q: I am coming back to my question. Before I was born, did my inner self decide the details of my life, or was it entirely accidental and at the mercy of heredity and circumstances?

M: Those who claim to have selected their father and mother and decided how they are going to live their next life may know for themselves. I know for myself. I was never born.

Q: I see you sitting in front of me and replying my questions.

M: You see the body only which, of course, was born and will die.

Q: It is the life-story of thus body-mind that I am interested in. Was it laid down by you or somebody else, or did it happen accidentally?

M: There is a catch in your very question. I make no distinction between the body and the universe. Each is the cause of the other; each is the other, in truth. But I am out of it all. When I am telling you that I was never born, why go on asking me what were my preparations for the next birth? The moment you allow your imagination to spin, it at once spins out a universe. It is not at all as you imagine and I am not bound by your imaginings.

Q: It requires intelligence and energy to build and maintain a living body. Where do they come from?

M: There is only imagination. The intelligence and power are all used up in your imagination. It has absorbed you so completely that you just cannot

világomban is rend van, de az nem kívülről van rákényszerítve. Időtlensége miatt spontán és közvetlen. A tökéletesség nem a jövőben van, hanem *most*.

K: A te világod hatással van az enyémre?

M: Csupán egyetlen ponton – a *most* pontján keresztül. Az ad neki pillanatnyi létet, futó valóság érzetet. A teljes tudatosságban valósul meg a kapcsolat. Ez erőfeszítésmentes, nem tudatos figyelmet kíván.

K: Nem elme attitűd a figyelés?

M: De igen, mikor az elme valóságra áhítozik, akkor ráirányítja a figyelmét. Semmi baj nincs a világoddal, a gondolkodásod az, ami miatt elkülönülsz tőle, amely zűrzavart teremt. Az önzés minden rossz forrása.

K: Visszatérek a kérdésemre. Mielőtt megszülettem volna, belső énem döntötte el életemnek a részleteit, vagy pedig teljesen véletlenszerűen alakult, az öröklés és a körülmények kénye-kedve szerint?

M: Akik azt állítják, hogy megválasztották apjukat és anyjukat, és eldöntötték, hogyan kívánják élni következő életüket, ismerhetnék önmagukat. Én ismerem önmagam. Én sohasem születtem.

K: Én viszont látom, hogy itt ülsz előttem, és válaszolsz a kérdéseimre.

M: Csak a testet látod, amely természetesen megszületett, és meg fog halni.

K: Ilyenformán engem a test-elme élettörténete érdekel. Te határoztad meg azt, vagy valaki más, vagy véletlenségből történt?

M: Ebben a kérdésben valójában egy kelepce rejlik. Én nem teszek különbséget a test és az univerzum között. Igazából mindegyik a másik oka, mindegyik más-más. De én mindkettőn kívül állok. Mikor azt mondom neked, hogy soha nem születtem, miért kérded továbbra is, hogyan készültem fel a következő születésre? A pillanatban, hogy megengeded képzeletednek, hogy találgasson, azonnal kitalál egy univerzumot. Egyáltalán nem úgy van, ahogy elképzeled, és engem nem kötnek a képzelődéseid.

K: Egy élő test felépítéséhez és fenntartásához intelligenciára és energiára van szükség. Honnan származnak ezek?

M: Ez csak képzelődés. Az intelligencia és erő a képzeletedben kerülnek felhasználásra. Annyira tökéletesen magába szívott téged, hogy fel se tudod

grasp how far from reality you have wandered. No doubt imagination is richly creative. Universe within universe are built on it. Yet they are all in space and time, past and future, which just do not exist.

fogni, milyen messze elkalandoztál a valóságtól. Nem kétséges, a képzelet nagyon kreatív. Egy univerzumon belüli univerzum épül rá. Ráadásul mindez térben és időben, és múltban és jövőben, amelyek ugyancsak nem léteznek.

Q: I have read recently a report about a little girl who was very cruelly handled in her early childhood. She was badly mutilated and disfigured and grew up in an orphanage, completely estranged from its surroundings. This little girl was quiet and obedient, but completely indifferent. One of the nuns who were looking after the children, was convinced that the girl was not mentally retarded, but merely withdrawn, irresponsive. A psychoanalyst was asked to take up the case and for full two years he would see the child once a week and try to break the wall of isolation. She was docile and well-behaved, but would give no attention to her doctor. He brought her a toy house, with rooms and movable furniture and dolls representing father, mother and their children. It brought out a response, the girl got interested. One day the old hurts revived and came to the surface. Gradually she recovered, a number of operations brought back her face and body to normal and she grew into an efficient and attractive young woman. It took the doctor more than five years, but the work was done. He was a real Guru. He did not put down conditions nor talk about readiness and eligibility. Without faith, without hope, out of love only he tried and tried again.

K: Nemrég olvastam egy tudósítást egy olyan kislányról, akivel egészen kicsi korában kegyetlenül bántak. Súlyosan megcsonkították és elcsúfították, és egy árvaházban nőtt fel, teljesen eltávolodva a környezetétől. Ez a kislány csendes volt és szófogadó, de teljesen közömbös. Az egyik nővér, aki a gyermekeket gondozta, meg volt róla győződve, hogy a lány nem volt szellemileg visszamaradott, csupán zárkózott, közönyös. Egy pszichoanalitikus, akit felkértek, hogy foglalkozzon vele, két éven keresztül, heti egy alkalommal próbálkozott, hogy áttörje az elszigeteltség falát. A kislány fogékony volt, és illedelmes, de nem fordított figyelmet orvosára. Az orvos hozott a kislánynak egy babaházat, szobákkal és mozgatható bútorokkal, apát, anyát és azok gyermekeit reprezentáló babákkal. Egy nap a régi bántalmak feléledtek, és felszínre jöttek. A kislány fokozatosan felépült, s miután arcát és testét több műtéttel helyreállították, jó képességű és vonzó fiatal nő lett belőle. Több, mint öt évébe került a doktornak, de a feladatot teljesítette. Ő egy igazi Guru volt. Nem támasztott feltételeket, s jóindulatról, és alkalmasságról sem beszélt. Hit nélkül, reményvesztetten, csupán szeretetből próbálkozott, újra és újra.

M: Yes, that is the nature of a Guru. He will never give up. But, to succeed, he must not be met with too much resistance. Doubt and disobedience necessarily delay. Given confidence and pliability, he can bring about a radical change in the disciple speedily. Deep insight in the Guru and earnestness in the disciple, both are needed. Whatever was her condition, the girl in your story suffered for lack of earnestness in people. The most difficult are the intellectuals. They talk a lot, but are not serious.

M: Igen, a Guru természete ilyen. Soha nem adja fel. De a siker érdekében nem szabad túl sok ellenállással találkoznia. A kétely és engedetlenség szükségképpen késleltető hatásúak. Kellő bizalom és alkalmazkodás esetén a tanítványban gyors, és radikális változást tud előidézni. A Guru mély éleslátása, és a tanítvány komolysága, mindkettő szükéges. Bármi volt a történetbeli kislány kondíciója, az emberek komolyságának a hiányától szenvedett. A legtöbb probléma az értelmiséggel van. Sokat beszélnek, de nem komolyak.

What you call realisation is a natural thing. When you are ready, your Guru will be waiting. *Sadhana* is effortless. When the relationship with your teacher is right you grow. Above all, trust him. He cannot mislead you.

Amit megvalósításnak nevezel, az egy természetes dolog. Mikor készen állsz, Gurud várni fog. A *sadhana* nem igényel erőfeszítést. Amikor rendben van a kapcsolatod a tanítóval, akkor növekszel. Mindenekelőtt, higgy neki. Nem vihet rossz útra.

Q: Even when he asks me to do something patently wrong?

K: Még akkor is, ha valamilyen nyilvánvalóan rossz dolog megtételére kér?

M: Do it. A *Sanyasi* had been asked by his Guru to marry. He obeyed and suffered bitterly. But his four children were all saints and seers, the greatest in Maharashtra. Be happy with whatever comes from your Guru and you will grow to perfection without striving.

M: Tedd meg. Egy *Sanyasi*t arra kért a Guruja, hogy házasodjon meg. Engedelmeskedett, és kegyetlenül szenvedett. De négy gyermeke szentek és próféták lettek, a legnagyobbak Maharashtrában. Fogadj minden olyat elégedetten, ami Gurudtól jön, és tökéletességed erőfeszítés nélkül fog gyarapodni.

Q: Sir, have you any wants or wishes. Can I do anything for you?

M: What can you give me that I do not have? Material things are needed for contentment. But I am contented with myself. What else do I need?

Q: Surely, when you are hungry you need food and when sick you need medicine.

M: Hunger brings the food and illness brings the medicine. It is all nature's work.

Q: If I bring something I believe you need, will you accept it?

M: The love that made you offer will make me accept.

Q: If somebody offers to build you a beautiful Ashram?

M: Let him, by all means. Let him spend a fortune, employ hundreds, feed thousands.

Q: Is it not a desire?

M: Not at all. I am only asking him to do it properly, not stingily, half-heartedly. He is fulfilling his own desire, not mine. Let him do it well and be famous among men and gods.

Q: But do you want it?

M: I do not want it.

Q: Will you accept it?

M: I don't need it.

Q: Will you stay in it?

M: If I am compelled.

Q: What can compel you?

M: Love of those who are in search of light.

Q: Yes, I see your point. Now, how am I to go into *samadhi*?

M: If you are in the right state, whatever you see will put you into *samadhi*. After all, *samadhi* is nothing unusual. When the mind is intensely interested, it becomes one with the object of interest -- the seer and the seen become one in seeing, the hearer and the heard become one in hearing, the lover and the loved become one in loving. Every experience can be the ground for *samadhi*.

K: Tisztelt Uram, van valamilyen óhaja, vagy kívánsága? Tehetek valamit Önért?

M: Mit adhatsz nekem, amim nincs? Az elégedettséghez anyagi dolgok szükségesek. De én elégedett vagyok magammal. Mire egyébre lenne szükségem?

K: Ha éhes vagy, nyilván ételre van szükséged, betegséged esetén pedig orvosságra.

M: Éhség hozza az ételt, betegség hozza a gyógyszert. Mindez a természet munkája.

K: Ha hozok valamit, amiről úgy gondolom, szükséged van, elfogadod?

M: A szeretet, amely miatt felajánlod, arra késztet, hogy elfogadjam.

K: Ha felajánlaná valaki, hogy épít neked egy szép Ashramot?

M: Persze, tegye meg. Hadd költsön vagyonokat, alkalmazzon százakat, etessen ezreket.

K: Nem vágysz rá?

M: Egyáltalán nem. Csak azt kérem tőle, hogy tökéletesen csinálja, ne fösvény módon, félszívvel. A saját vágyát teljesíti, nem az enyémet. Csinálja jól, és váljon híressé emberek és istenek között.

K: De te akarod?

M: Nem akarom.

K: Elfogadnád?

M: Nincs szükségem rá.

K: Laknál benne?

M: Ha rákényszerítenek.

K: Mi tud rákényszeríteni?

M: Azoknak a szeretete, akik a fényt keresik.

K: Igen, értem az álláspontodat. Nos, hogyan érhetem el a *samadhi*t?

M: Ha a megfelelő állapotban vagy, bármit látsz, a *samadhi*ba visz. Végül is, a *samadhi*ban nincs semmi különös. Amikor az elme intenzíven érdeklődik, akkor eggyé válik érdeklődésének tárgyával – a látó és a látott eggyé válik a látásban, a halló és a hallott eggyé válik a hallásban, a szerető és a szeretett eggyé válik a szeretetben. Minden tapasztalat lehet alapja a *samadhi*nak.

Q: Are you always in a state of *samadhi*?

M: Of course not *samadhi* is a state of mind, after all. I am beyond all experience, even of *samadhi*. I am the great devourer and destroyer: whatever I touch dissolves into void (*akash*).

Q: I need *samadhis* for self-realisation.

M: You have all the self-realisation you need, but you do not trust it. Have courage, trust yourself, go, talk, act; give it a chance to prove itself. With some, realisation comes imperceptibly, but somehow they need convincing. They have changed, but they do not notice it. Such non-spectacular cases are often the most reliable.

Q: Can one believe himself to be realised and be mistaken?

M: Of course. The very idea 'I am self-realised' is a mistake. There is no 'I am this'. 'I am that' in the Natural State.

K: Te mindig a *samadhi* állapotában vagy?

M: Természetesen nem, a *samadhi* egy elmeállapot, végül is. Én minden tapasztaláson túl vagyok, még a *samadhi*n is. Én vagyok a nagy pusztító és romboló: bármit megérintek, beleolvad az ürességbe (*akash*).

K: Nekem *samadhi*kra van szükségem az önmegvalósításhoz.

M: Rendelkezel mindazon önmegvalósítással, amire szükséged van, de nem hiszed el. Légy bátor, higgy magadban, menj, járj, cselekedj; adj neki lehetőséget, hogy megnyilvánítsa magát. Némelyeknél a megvalósulás észrevehetetlenül érkezik, de valahogy meg kell győződniük. Megváltoztak, de nem veszik észre. Az ilyen kevéssé látványos esetek gyakran a legmegbízhatóbbak.

K: Lehet olyan, hogy valaki azt hiszi magáról, hogy megvalósult, és téved?

M: Természetesen. Az ’én megvalósult vagyok’ ideája valójában tévedés. Nem létezik ’én ez vagyok’. ’Én az vagyok’ a Természetes Állapotban.

62. In the Supreme the Witness Appears

Questioner: Some forty years ago J. Krishnamurti said that there is life only and all talk of personalities and individualities has no foundation in reality. He did not attempt to describe life -- he merely said that while life need not and cannot be described, it can be fully experienced, if the obstacles to its being experienced are removed. The main hindrance lies in our idea of, and addiction to, time, in our habit of anticipating a future in the light of the past. The sum total of the past becomes the 'I was', the hoped for future becomes the 'I shall be' and life is a constant effort of crossing over from what 'I was' to what ‘I shall be'. The present moment, the 'now' is lost sight of. Maharaj speaks of 'I am'. Is it an illusion, like 'I was' and 'I shall be', or is there something real about it? And if the ‘I am' too is an illusion, how does one free oneself from it? The very notion of I am free of 'I am' is an absurdity. Is there something real, something lasting about the 'I am' in distinction from the 'I was', or ‘I shall be', which change with time, as added memories create new expectations?

Maharaj: The present 'I am' is as false as the 'I was' and 'I shall be'. It is merely an idea in the mind, an

62. A Legfelsőbben jelenik meg a tanú

Kérdező: J. Krishnamurti mondta úgy negyven éve, hogy élet létezik csupán, és a személyiségekről és egyéniségekről szóló beszédeknek nincs semmiféle valóság alapja. Nem próbálta leírni az életet – csupán annyit mondott, hogy míg az életet nem szükséges, és nem lehetséges leírni, teljesen meg lehet tapasztalni, ha megélésének akadályai megismerésre és eltávolításra kerülnek. A legfőbb akadályt idővel kapcsolatos ideáink és függőségeink jelentik, abbéli szokásunk, hogy előrebocsátjuk a jövőt a múlt fényében. A múlt összessége az ’én voltam’-má válik, a jövővel szembeni várakozás az ’én leszek'-ké válik, és az élet az ’én voltam’-ból az ’én leszek’-be való átmenet folyamatos erőfeszítése. A jelen pillanat, a ’most’ szem elől veszett. Maharaj az ’én vagyok'-ról beszél. Ez ugyanolyan illúzió, mint az ’én voltam’, és az ’én leszek’, vagy valódi valamilyen módon? És ha az ’én vagyok’ is illúzió, hogyan szabulhat meg tőle az ember? Valójában az ’én vagyok'-tól való megszabadulás elképzelése is abszurditás. Valódi, vagy tartós valamiképpen az ’én vagyok', eltérően az ’én voltam'-tól, vagy az ’én leszek'-től, amelyek változnak az idővel, ahogy a létrejövő emlékek új elvárásokat teremtenek?

Maharaj: A jelenlévő ’én vagyok’ ugyan olyan hamis, mint az ’én voltam’ és az ’én leszek’. Egy

impression left by memory, and the separate identity it creates is false. This habit of referring to a false centre must be done away with, the notion 'I see', 'I feel', 'I think', 'I do', must disappear from the field of consciousness; what remains when the false is no more, is real.

idea csupán az elmében, egy emlékezetben megmaradt benyomás, és az általa létrehozott különálló önazonosság is hamis. A hamis központra hivatkozásnak ezt a szokását el kell távolítani, az ’én látom’, ’én érzem’, ’én csinálom’ képzetet el kell tüntetni a tudatosság teréből; ami akkor marad, amikor a hamis már nincs többé, az a valódi.

Q: What is this big talk about elimination of the self? How can the self eliminate itself? What kind of metaphysical acrobatics can lead to the disappearance of the acrobat? In the end he will reappear, mightily proud of his disappearing.

K: Mi ez a nagy előadás az én megszüntetéséről? Hogyan szüntethetné meg az én önmagát? Miféle metafizikai akrobatika vezethet az akrobata eltűnéséhez? A végén még újra megjelenik, olyan nagyon büszke az eltűnésére.

M: You need not chase the 'I am' to kill it. You cannot. All you need is a sincere longing for reality. We call it *atma-bhakti*, the love of the Supreme: or *moksha-sankalpa*, the determination to be free from the false. Without love, and will inspired by love, nothing can be done. Merely talking about Reality without doing anything about it is self-defeating. There must be love in the relation between the person who says 'I am' and the observer of that 'I am'. As long as the observer, the inner self, the 'higher' self, considers himself apart from the observed, the 'lower' self, despises it and condemns it, the situation is hopeless. It is only when the observer (*vyakta*) accepts the person (*vyakti*) as a projection or manifestation of himself, and, so to say, takes the self into the Self, the duality of 'I' and 'this' goes and in the identity of the outer and the inner the Supreme Reality manifests itself.

This union of the seer and the seen happens when the seer becomes conscious of himself as the seer, he is not merely interested in the seen, which he is anyhow, but also interested in being interested, giving attention to attention, aware of being aware. Affectionate awareness is the crucial factor that brings Reality into focus.

M: Nem szükséges hajtóvadászatot folytatnod az ’én vagyok’ megölésére. Úgysem tudod. Mindössze arra van szükség, hogy őszintén vágyódj a valóság után. Ennek a neve *atma-bhakti*, a Legfelsőbb szeretete: vagy *moksha-sankalpa*, ami a hamistól való megszabadulás meghatározása. Szeretet nélkül, és szeretet által ihletett akarat nélkül semmit nem tehetsz. Ha beszélsz csupán a Valóságról, anélkül hogy bármit is tennél érte, saját érdeked ellenében dolgozol. Az ’én vagyok’-ot mondó személy, és ennek az ’én vagyok’-nak a megfigyelője viszonya a szeretetnek kell, hogy legyen. Amíg a megfigyelő, a belső én, a ’magasabb’ én, a megfigyelttől különállónak tekinti magát, az ’alsóbb’ én pedig semmibe veszi, és elutasítja azt, addig a helyzet reménytelen. Csak amikor a megfigyelő (*vyakta*) a személyt (*vyakti*) önmaga kivetítéseként, vagy megnyilvánulásaként fogadja el, és így az ént, úgyszólván, az Énbe helyezi, az ’én’ és ’ez’ kettőssége eltűnik, és a külső és a belső azonosságában a Legfelsőbb Valóság nyilvánítja meg magát.

A látó és a látott ezen egysége akkor jön létre, amikor a látó tudatára ébred önmagának, mint a látónak, őt nem csupán a látott érdekli, amely amúgy is ő maga, hanem érdekli a létező érdeklődő is, figyelmével tünteti ki a figyelmet, tudatában van a létező tudatnak. A szeretetteljes tudatosság az a kulcsfontosságú tényező, amely a Realitást fókuszba helyezi.

Q: According to the Theosophists and allied occultists, man consists of three aspects: personality, individuality and spirituality. Beyond spirituality lies divinity. The personality is strictly temporary and valid for one birth only. It begins with the birth of the body and ends with the birth of the next body. Once over, it is over for good; nothing remains of it except a few sweet or bitter lessons.

The individuality begins with the animal-man and ends with the fully human. The split between the personality and individuality is characteristic of our present-day humanity. On one side the individuality with its longing for the true, the good and the

K: Teozófusok és hasonló okkultisták szerint az ember három aspektusból áll: személyiség, individualitás, és spiritualitás. A spiritualitáson túl az isteniség van. A személyiség határozottan átmeneti jellegű, és csak egy születésre érvényes. A test születésével kezdődik, és a következő test születésével ér véget. Amikor vége, egyszer s mindenkorra vége; semmi nem marad belőle, néhány kellemes, vagy keserves tapasztalat kivételével.

Az individualitás az állat-emberrel kezdődik, és a kiteljesesedett emberrel ér véget. Napjaink emberiségét a személyiség és az individualitás

beautiful; on the other side an ugly struggle between habit and ambition, fear and greed, passivity and violence.

The spirituality aspect is still in abeyance. It cannot manifest itself in an atmosphere of duality. Only when the personality is reunited with the individuality and becomes a limited, perhaps, but true expression of it, that the light and love and beauty of the spiritual come into their own.

You teach of the *vyakti*, *vyakta*, *avyakta* (observer, observed and ground of observation). Does it tally with the other view?

M: Yes, when the *vyakti* realises its non-existence in separation from the *vyakta*, and the *vyakta* sees the *vyakti* as his own expression, then the peace and silence of the *avyakta* state come into being. In reality, the three are one: the *vyakta* and the *avyakta* are inseparable, while the *vyakti* is the sensing-feeling-thinking process, based on the body made of and fed by the five elements.

Q: What is the relation between the *vyakta* and the *avyakta*?

M: How can there be relation when they are one? All talk of separation and relation is due to the distorting and corrupting influence of 'I-am-the-body' idea. The outer self (*vyakti*) is merely a projection on the body-mind of the inner self (*vyakta*), which again is only an expression of the Supreme Self (*avyakta*) which is all and none.

Q: There are teachers who will not talk of the higher self and lower self. They address the man as if only the lower self existed. Neither Buddha nor Christ ever mentioned a higher self. J. Krishnamurti too fights shy of any mention of the higher self. Why is it so?

M: How can there be two selves in one body? The 'I am' is one. There is no 'higher I-am' and 'lower I-am'. All kinds of states of mind are presented to awareness and there is self-identification with them. The objects of observation are not what they appear to be and the attitudes they are met with are not what they need be. If you think that Buddha, Christ or Krishnamurti speak to the person, you are mistaken. They know well that the *vyakti*, the outer self, is but a shadow of the *vyakta*, the inner self, and they address and admonish the *vyakta* only. They tell him to give attention to the outer self, to guide and help it, to feel responsible for it; in short, to be fully aware of it. Awareness comes from the Supreme and pervades the inner self; the so-called

kettészakadása jellemzi. Egyik oldalon az individulitás az igazság, a jó, és szép iránti vágyakozásával; a másik oldalon egy csúnya küzdelem szokás és nagyravágyás, félelem és kapzsiság, passzivitás és erőszak között.

A spirituális aspektus még nyugvő állapotban van. A dualitás atmoszférájában nem képes önmagát megnyilvánítani, csak ha a személyiség újraegyesül az individualitással, és annak egy talán korlátozott, de valósághű kifejezésévé válik, hogy a spirituális fénye, szeretete és szépsége saját birtokába lépjen.

A te tanításod a *vyakti*, *vyakta*, *avyakta* (megfigyelő, megfigyelt és megfigyelés). Megfelel ez a másik nézetnek?

M: Igen, amikor a *vyakti* önnön nem-létét a *vyakta*-tól való elkülönültségben realizálja, és a *vyakta* a *vyakti*-t a saját kifejeződésének látja, megszületik az *avyakta* békéjének és csendjének az állapota. Valójában a három egy: a *vyakta* és az *avyakta* elválaszthatatlanok, míg a *vyakti* az érzékelő-érző-gondolkodó folyamat, ami testi alapon keletkezik, és az öt elem táplálja.

K: Milyen kapcsolatban van a *vyakta* és az *avyakta*?

M: Hogy lehetne kapcsolatról beszélni, mikor ezek egyek? Minden szóbeszéd elkülönülésről és kapcsolatról az 'én-vagyok-a-test' idea miatt bekövetkező torzulás és romlás miatt keletkezett. A külső én (*vyakti*) csupán a belső én (vyakta) kivetítése a test-elmére, amely viszont csak egy kifejeződése a Legfelsőbb Énnek (*avyakta*), amely minden, és semmi.

K: Egyes tanítók nem beszélnek felsőbb és alsóbb énről. Ők úgy szólnak az emberhez, mintha annak csak alsóbb énje létezne. Se Buddha, se Krisztus nem említette sosem a felsőbb ént. J. Krishnamurti szintén óvakodik a felsőbb én bármilyen említésétől. Miért van ez?

M: Hogy lehetne két én egy testben? Az 'én vagyok' egy. Nincs 'felsőbb én-vagyok' és 'alsóbb én-vagyok'. Mindenféle elme állapot tudatosságként jelenik meg, és fennáll a velük való ön-azonosság. A megfigyelés objektumai nem azok, aminek lenni látszanak, és a velük kapcsolatos magatartás nem az, amire azoknak szüksége van. Ha te úgy gondolod, hogy Buddha, Krisztus vagy Krishnamurti a személyhez szól, akkor tévedsz. Ők jól tudják, hogy a *vyakti,* a külső én, csupán árnyéka a *vyakta*-nak, a belső énnek, és ők a *vyakta*-t szólítják meg, és látják el csak jó tanáccsal. Azt mondják neki, fordítsa figyelmét a külső énre, vezesse és segítse, érezzen érte felelősséget; röviden, legyen neki teljes tudatában. A tudatosság a Legfelsőbbtől jön, és

outer self is only that part of one's being of which one is not aware. One may be conscious, for every being is conscious, but one is not aware. What is included in awareness becomes the inner and partakes of the inner. You may put it differently: the body defines the outer self, consciousness the inner, and in pure awareness the Supreme is contacted.

áthatja a belső ént; az úgynevezett külső én csak azon része az ember létének, amelynek az ember nincs tudatában. Az ember tudatos lehet, mivel minden lény tudatos, de az ember nem tudat. Ami a tudatosságban foglaltatik, a belsővé válik, és részévé válik a belsőnek. Lehet, hogy te másképp fejezed ki: a test meghatározza a külső, a tudatosság a belső ént, és a tiszta tudatosság a Legfelsőbbel áll kapcsolatban.

Q: You said the body defines the outer self. Since you have a body, do you have also an outer self?

K: Azt mondtad, a test határozza meg a külső ént. Ha tested van, akkor külső éned is van?

M: I would, were I attached to the body and take it to be myself.

M: Ha lenne, akkor a testhez kötődnék, és azt önmagamnak tartanám.

Q: But you are aware of it and attend to its needs.

K: De tudatában vagy, és gondoskodsz szükségleteiről.

M: The contrary is nearer to truth -- the body knows me and is aware of my needs. But neither is really so. This body appears in your mind; in my mind nothing is.

M: Az ellenkezője áll közelebb az igazsághoz – a testnek van tudomása rólam, és van tudatában a szükségleteimnek. De valójában egyik sem igaz. Ez a test a te elmédben megjelenik; az én elmémben semmi sincs.

Q: Do you mean to say you are quite unconscious of having a body?

K: Azt akarod mondani, hogy egyáltalán nem vagy tudatában, hogy tested van?

M: On the contrary, I am conscious of not having a body.

M: Ellenkezőleg, tudatában vagyok, hogy nincs testem.

Q: I see you smoking.

K: Látom, dohányzol.

M: Exactly so. You see me smoking. Find out for yourself how did you come to see me smoking, and you will easily realise that it is your 'I-am-the-body' state of mind that is responsible for this 'I-see-you-smoking' idea.

M: Pontosan fogalmazol. Látod, hogy dohányzom. Derítsd ki, hogy jutottál el addig, hogy dohányozni látsz, és könnyedén fel fogod ismerni, hogy a te ’én-vagyok-a-test’ elmeállapotod az, amely ezért a ’látlak-téged-dohányozni’ ideáért felelős.

Q: There is the body and there is myself. I know the body. Apart from it, what am I?

K: Van a test, és van az önmagam. Tudomásom van a testről. Ezen kívül, mi vagyok én?

M: There is no 'I' apart from the body, nor the world. The three appear and disappear together. At the root is the sense 'I am'. Go beyond it. The idea: 'I-am-not-the-body' is merely an antidote to the idea 'I-am-the-body' which is false. What is that 'I am'? Unless you know yourself, what else can you know?

M: Nincs a testtől, sem a világtól független’én’. Mindhárman együtt jelennek meg, és együtt tűnnek el. A gyökerüknél az ’én vagyok’ érzése. Lépj túl rajta. Az ’én-nem-a-test-vagyok’ idea pusztán ellenmérge az ’én-a-test-vagyok’-nak, amely hamis. Mi az ’én vagyok’? Önmagad ismerete kivételével, mi egyebet ismerhetnél?

Q: From what you say I conclude that without the body there can be no liberation. If the idea: 'I-am-not-the-body' leads to liberation, the presence of the body is essential.

K: Amit mondasz, abból azt a következtetést tudom levonni, hogy a test nélkül nem lehetséges a megszabadulás. Ha az ’én-nem-a-test-vagyok’ idea megszabaduláshoz vezet, akkor a test jelenléte nélkülözhetetlen.

M: Quite right. Without the body, how can the idea: ‘I-am-not-the-body' come into being? The idea ‘I-am-free' is as false as the idea 'I-am-in-bondage'. Find out the ‘I am' common to both and go beyond.

M: Nagyszerű. A test nélkül hogy születhetne meg az ’én-nem-a-test-vagyok’ idea? Az ’én-szabad-vagyok’ idea ugyanúgy hamis, mint az ’én-rab-vagyok’ idea. Fedezd fel a mindkettőben közös ’én

vagyok'-ot, és lépj túl rajta.

Q: All is a dream only.

K: Mindez álom csupán.

M: All are mere words, of what use are they to you? You are entangled in the web of verbal definitions and formulations. Go beyond your concepts and ideas; in the silence of desire and thought the truth is found.

M: Mindezek szavak csupán, mi hasznuk belőlük? Bele vagy gabalyodva a verbális definíciók és szabályok hálójába. Lépj túl fogalmaidon és ideáidon; az igazság a vágy és a gondolat csendjében található.

Q: One has to remember not to remember. What a task.

K: Az embernek emlékeznie kell rá, hogy ne emlékezzen. Micsoda feladat.

M: It cannot be done, of course. It must happen. But it does happen when you truly see the need of it. Again, earnestness is the golden key.

M: Természetesen, ezt nem lehet csinálni. Ennek történnie kell. De mihelyst valóban látod, hogy szükség van rá, megtörténik. Ismétlem, a komolyság az aranykulcs.

Q: At the back of my mind there is a hum going on all the time. Numerous weak thoughts swarm and buzz and this shapeless cloud is always with me. Is it the same with you? What is at the back of your mind?

K: Az elmém hátterében folyamatos a zsongás. A számtalan erőtlen, hemzsegő és fecsegő gondolat egy alaktalan felhőt alkotva állandóan velem van. Veled is ugyanez a helyzet? Mi van az elméd mélyén?

M: Where there is no mind, there is no back to it. I am all front, no back. The void speaks, the void remains.

M: Ha nincs elme, akkor háttere sincs. Én teljesen elől vagyok, nem hátul. Az üresség beszél, az üresség fennmarad.

Q: Is there no memory left?

K: Semmilyen emléked sem maradt?

M: No memory of past pleasure or pain is left. Each moment is newly born.

M: Örömnek vagy fájdalomnak semmilyen múltbeli emléke nem maradt. Minden pillanat frissen született.

Q: Without memory you cannot be conscious.

K: Emlékezet nélkül nem lehetsz tudatos.

M: Of course I am conscious, and fully aware of it. I am not a block of wood. Compare consciousness and its content to a cloud. You are inside the cloud, while I look at. You are lost in it, hardly able to see the tips of your fingers, while I see the cloud and many other clouds and the blue sky too and the sun, the moon, the stars. Reality is one for both of us, but for you it is a prison and for me it is a home.

M: Természetesen tudatos vagyok, és ennek tökéletesen tudatában vagyok. Nem vagyok fakocka. A tudatosság és annak tartalma egy felhőhöz hasonlítható. Te a belsejében vagy a felhőnek, míg én kívülről szemlélem azt. Te belevesztél, alig vagy képes ellátni az ujjad hegyéig, míg én látom a felhőt, és sok más felhőt, és a kék eget is, és a napot, a holdat, a csillagokat. A valóság mindkettőnk számára ugyanaz, de a te számodra börtön, az én számomra pedig otthon.

Q: You spoke of the person (*vyakti*), the witness (*vyakta*) and the Supreme (*avyakta*). Which comes first?

K: Beszéltél a személyről (*vyakti*), a tanúról (*vyakta*), és a Legfelsőbbről (*avyakta*). Melyik van előbb?

M: In the Supreme the witness appears. The witness creates the person and thinks itself as separate from it. The witness sees that the person appears in consciousness which again appears in the witness. This realisation of the basic unity is the working of the Supreme. It is the power behind the witness, the source from which all flows. It cannot be contacted, unless there is unity and love and mutual help between the person and the witness, unless the

M: A Legfelsőbben jelenik meg a tanú. A tanú teremti meg a személyt, és önmagát attól különbözőnek gondolja. A tanú látja, amint a személy megjelenik tudatosságban, amely ismét megjelenik a tanúban. A Legfelsőbb ennek az alapvető egységnek a megvalósításán munkálkodik. Ez a tanú mögött lévő erő, a forrás, amelyből minden ered. Nem kerülhetsz vele kapcsolatba, csak ha egység, szeretet, és kölcsönös segítség van

doing is in harmony with the being and the knowing. The Supreme is both the source and the fruit of such harmony. As I talk to you, I am in the state of detached but affectionate awareness (*turiya*). When this awareness turns upon itself, you may call it the Supreme State, (*turiyatita*). But the fundamental reality is beyond awareness, beyond the three states of becoming, being and not-being.

a személy és a tanú között, csak, ha harmonikus együttműködés van a lét és a tudás között. A Legfelsőbb forrása, és ugyanakkor gyümölcse is ennek a harmóniának. Miközben itt egymással beszélünk a szevtelenség, ugyanakkor a szeretetteljes tudatosság (*turiya)* állapotában vagyok. Ha ez a tudatosság önmagára irányul, akkor azt a Legfelsőbb Állapotnak (*turiyatita*) nevezheted. De az alapvető realitás túl van a tudatosságon, túl van a valamivé válás, lét, nemlét három állapotán.

Q: How is it that here my mind is engaged in high topics and finds dwelling on them easy and pleasant. When I return home I find myself forgetting all I have learnt here, worrying and fretting, unable to remember my real nature even for a moment. What may be the cause?

K: Hogy lehet, hogy elmém itt elmerül a magasztos témákban, és a bennük való időzést könnyűnek és élvezetesnek találja? Mikor hazatérek, úgy érzem, mindent elfelejtettem, amit itt tanultam, idegeskedek és emésztem magam, nem vagyok képes emlékezni valódi természetemre még egy pillanatra sem. Mi lehet ennek az oka?

M: It is your childishness you are returning to. You are not fully grown up; there are levels left undeveloped because unattended. Just give full attention to what in you is crude and primitive, unreasonable and unkind, altogether childish, and you will ripen. It is the maturity of heart and mind that is essential. It comes effortlessly when the main obstacle is removed -- inattention, unawareness. In awareness you grow.

M: A gyerekességed visszatérése. Nem nőttél még fel teljesen; egyes szintjeid kifejletlenül maradtak, mivel elhanyagoltad azokat. Annyit kell tenned csupán, hogy teljes figyelmet arra irányítod, ami benned nyers és kezdetleges, oktalan és kegyetlen, mindent egybe vetve gyermeteg, és meg fogsz érni. Ennek bekövetkezése minden erőfeszítés nélküli, a fő akadály – a figyelmetlenség, tudatlanság – eltávolítása után. A tudatosságban válsz felnőtté.

63. Notion of Doership is Bondage

Questioner: We have been staying at the Satya Sai Baba Ashram for some time. We have also spent two months at Sri Ramanashram at Tiruvannamalai. Now we are on our way back to the United States.

Maharaj: Did India cause any change in you?

Q: We feel we have shed our burden. Sri Satya Sai Baba told us to leave everything to him and just live from day to day as righteously as possible. 'Be good and leave the rest to me', he used to tell us.

M: What were you doing at the Sri Ramanashram?

Q: We were going on with the *mantra* given to us by the Guru. We also did some meditation. There was not much of thinking or study; we were just trying to keep quiet. We are on the *bhakt*i path and rather poor in philosophy. We have not much to think about -- just trust our Guru and live our lives.

M: Most of the *bhaktas* trust their Guru only as long as all is well with them. When troubles come, they

63. A cselekvőség képzete kötelék

Kérdező: Voltunk a Satya Sai Baba Ashramban. Két hónapot Tiruvannamalaiban, a Sri Ramanashramban is eltöltöttünk. Most megyünk hazafelé, az Egyesült Államokba.

Maharaj: India okozott benned valamilyen változást?

K: Úgy érezzük, hogy megszabadultunk a terheinktől. Sri Satya Sai Baba azt mondta, hagyjunk rá minden terhet, és csak éljünk napról napra olyan erényesen, amennyire az lehetséges. ’Légy jó, és a többit hagyd rám’, szokta volt mondani.

M: Mit csináltatok a Sri Ramanashramban?

K: A Guru által nekünk adott *mantrát* gyakoroltuk. Meditáltunk is. Nem sokat gondolkodtunk, vagy tanultunk; csupán arra törekedtünk, hogy csendben legyünk. Mi a *bhakti* útján haladunk, és a filozófia terén meglehetősen gyengék vagyunk. Nem kell, hogy sokat gondolkodjunk – csak hinnünk a Gurunknak, és élnünk az életünket.

M: A legtöbb *bhakta* csak addig hisz Gurujának, amíg minden rendben van vele. Amikor valamilyen

feel let down and go out in search of another Guru.

baj éri őket, becsapottnak érzik magukat, és elindulnak másik Gurut keresni.

Q: Yes, we were warned against this danger. We are trying to take the hard along with the soft. The feeling: 'All is Grace' must be very strong. A *sadhu* was walking eastwards, from where a strong wind started blowing. The *sadhu* just turned round and walked west. We hope to live just like that -- adjusting ourselves to circumstances as sent us by our Guru.

K: Igen, figyelmeztettek minket e veszélyre. Igyekszünk a keményet a lággyal együtt vinni. A 'Minden Kegyelem' érzésének nagyon erősnek kell lennie. Egy *sadhu* kelet felé gyalogolt, ahonnan erős szél kezdett fújni. A *sadhu* csak megfordult, és nyugat felé ment tovább. Mi is éppen így szeretnénk élni – körülményekhez igazítva magunkat, ahogy Gurunk elbocsátott bennünket.

M: There is only life. There is nobody who lives a life.

M: Csak élet van. Nincs senki, aki éli az életet.

Q: That we understand, yet constantly we make attempts to live our lives instead of just living. Making plans for the future seems to be an inveterate habit with us.

K: Értjük mi ezt, mégis állandóan a saját életünket próbáljuk élni, ahelyett, hogy élnénk csupán. A jövőre vonatkozó tervek készítése megrögzött szokásunknak látszik.

M: Whether you plan or don't, life goes on. But in life itself a little whorl arises in the mind, which indulges in fantasies and imagines itself dominating and controlling life. Life itself is desireless. But the false self wants to continue -- pleasantly. Therefore it is always engaged in ensuring one's continuity. Life is unafraid and free. As long as you have the idea of influencing events, liberation is not for you: The very notion of doership, of being a cause, is bondage.

M: Akár készítesz tervet, akár nem, az élet zajlik tovább. Az életben magában azonban az elmében egy apró örvény keletkezik, amely a fantáziáját táplálja, és önmagát uralkodónak, és az életet ellenőrzése alatt tartónak képzeli. Maga az élet vágy nélküli. De a hamis én folytatni akarja – kellemesen. Ezért örökké az ember folyamatossága mellett elkötelezett. Az élet félelem nélküli és szabad. Amíg azt képzeled, hogy befolyásolod az eseményeket, addig nem vagy szabad: a cselekvőségnek, a létezés okának a fogalma valójában kötöttség.

Q: How can we overcome the duality of the doer and the done?

K: Hogyan tudunk győzedelmeskedni a cselekvő és a cselekvés kettőssége felett?

M: Contemplate life as infinite, undivided, ever present, ever active, until you realise yourself as one with it. It is not even very difficult, for you will be returning only to your own natural condition.

M: Tekintsd az életet végtelen, osztatlan, örökké jelen lévő, örökké aktív valaminek, míg fel nem ismered, hogy egy vagy vele. Ráadásul ez nem is nagyon nehéz, mert csupán természetes állapotodba fogsz visszatérni.

Once you realise that all comes from within, that the world in which you live has not been projected onto you but by you, your fear comes to an end. Without this realisation you identify yourself with the externals, like the body, mind, society, nation, humanity, even God or the Absolute. But these are all escapes from fear. It is only when you fully accept your responsibility for the little world in which you live and watch the process of its creation, preservation and destruction, that you may be free from your imaginary bondage.

Amint felismered, hogy minden belülről ered, hogy a világ, amelyben élsz, nem rád kerül vetítésre, hanem általad, félelmeid véget érnek. E felismerés hiányában a külsőségekkel azonosítod magad, olyanokkal, mint test, elme, társadalom, állam, emberiség, sőt Isten, vagy az Abszolút. De mindez nem más, mint a félelem előli menekülés. Csak, ha teljesen felelősséget vállalsz azért a kis világért, amiben élsz, és megfigyeled annak teremtési, megtartási és pusztítási folyamatát, csak akkor fogsz megszabadulni képzeletbeli kötelékeidtől.

Q: Why should I imagine myself so wretched?

K: Miért kell, hogy olyan szánalmasnak képzeljem önmagam?

M: You do it by habit only. Change your ways of feeling and thinking, take stock of them and examine them closely. You are in bondage by inadvertence.

M: Csupán megszokásból. Változtasd meg érzékelésed és gondolkodásod módját, vedd szemügyre, vizsgáld meg őket közelről. Kötelékeid

Attention liberates. You are taking so many things for granted. Begin to question. The most obvious things are the most doubtful. Ask yourself such questions as: 'Was I really born?' 'Am I really so-and-so?' 'How do I know that I exist? 'Who are my parents?' 'Have they created me, or have I created them?' 'Must I believe all I am told about myself?' 'Who am I, anyhow?'. You have put so much energy into building a prison for yourself. Now spend as much on demolishing it. In fact, demolition is easy, for the false dissolves when it is discovered. All hangs on the idea 'I am'. Examine it very thoroughly. It lies at the root of every trouble. It is a sort of skin that separates you from the reality. The real is both within and without the skin, but the skin itself is not real. This 'I am' idea was not born with you. You could have lived very well without it. It came later due to your self-identification with the body. It created an illusion of separation where there was none. It made you a stranger in your own world and made the world alien and inimical. Without the sense of 'I am' life goes on. There are moments when we are without the sense of 'I am', at peace and happy. With the return of the 'I am' trouble starts.

oka a figyelmetlenség. A figyelem felszabadít. Oly sok dolgot tekintesz magától értetődőnek. Kezdj el kérdezni. A legnyilvánvalóbb dolgok a legbizonytalanabbak. Tégy fel magadnak olyan kérdéseket, mint: 'Valóban születtem?', 'Valóban ilyen-és-ilyen vagyok?', 'Honnan tudom, hogy létezem?', 'Kik a szüleim?', 'Ők hoztak létre engem, vagy én őket?', 'El kell hinnem mindent, amit rólam mondtak?', 'Ki vagyok én, különben is?'. Oly sok energiát fektettél bele, hogy börtönt építs önmagad számára. Fordíts most ugyanennyit a lerombolására. Valójában könnyű lerombolni, mert amint felfeded, a hamis szertefoszlik. Minden az 'én vagyok' idea függvénye. Vizsgáld meg azt nagyon alaposan. Minden baj gyökerén ott húzódik. Olyan, mint egy hártyaféle, amely elválaszt téged a valóságtól. Mind a hártyán belül, mind kívül a valóság van, de maga a hártya nem valóságos. Ez az 'én vagyok' idea nem veled született. Nagyon jól tudtál volna élni nélküle. Később alakult ki, a testtel való önazonosításod miatt. Elkülönültségi illúziót hozott létre ott, ahol az nem volt. Idegenné tett a saját világodban, és a világot idegenszerűvé és ellenségessé tette. Az 'én vagyok' érzés nélkül az élet megy tovább. Az 'én vagyok' érzése nélküli pillanatokban békében és boldogságban vagyunk. Az 'én vagyok' visszatérésével elkezdődik a szenvedés.

Q: How is one to be free from the 'I'-sense?

K: Hogy kell megszabadulni az 'én'-érzéstől?

M: You must deal with the 'I'-sense if you want to be free of it. Watch it in operation and at peace, how it starts and when it ceases, what it wants and how it gets it, till you see clearly and understand fully. After all, all the *Yogas*, whatever their source and character, have only one aim: to save you from the calamity of separate existence, of being a meaningless dot in a vast and beautiful picture.

You suffer because you have alienated yourself from reality and now you seek an escape from this alienation. You cannot escape from your own obsessions. You can only cease nursing them.

It is because the 'I am' is false that it wants to continue. Reality need not continue -- knowing itself indestructible, it is indifferent to the destruction of forms and expressions. To strengthen, and stabilise the 'I am' we do all sorts of things -- all in vain, for the 'I am' is being rebuilt from moment to moment. It is unceasing work and the only radical solution is to dissolve the separative sense of 'I am such-and-such person' once and for good. Being remains, but not self-being.

M: Ha meg akarsz szabadulni az 'én'-érzéstől, foglalkoznod kell vele. Figyeld amikor működik, és amikor nyugalomban van, ahogyan kezdődik, és ahogyan megszűnik, amit akar, és ahogyan eléri azt, mindaddig, amíg tisztán nem látod, és teljesen nem érted. Végül is minden *Yogának,* bármilyen eredetű és jellegű is az, egyetlen célja van, hogy kimenekítsen téged az elkülönült létezés szerencsétlen helyzetéből, hogy ne egy hatalmas és gyönyörű kép egy jelentéktelen pontja legyél.

Azért szenvedsz, mert elidegenítetted magad a valóságtól, és most kiutat keresel ebből az elidegenülésből. Nem szökhetsz el saját kényszerképzeteid elől. Csak azok táplálását tudod abbahagyni.

Ennek oka, hogy az 'én vagyok' hamis, hogy az fenn akar maradni. A valóság nincs szüksége a fennmaradásra – elpusztíthatatlannak tudván magát közömbös a formák és megnyilvánulások pusztulása iránt. Az 'én vagyok' megerősítés és stabilizálása érdekében mindenféle dolgot csinálunk – mindet szükségtelenül, mert az 'én vagyok' pillanatról pillanatra újraépül. Ez egy szakadatlan működés, és az egyetlen radikális megoldás az 'én ilyen és ilyen személy vagyok' érzetének egyszer s mindenkorra való feloszlatása. Ami marad a lét, de nem az ön-lét.

Q: I have definite spiritual ambitions. Must I not work

K: Nekem pontosan meghatározott spirituális céljaim

for their fulfilment?

M: No ambition is spiritual. All ambitions are for the sake of the 'I am'. If you want to make real progress you must give up all idea of personal attainment. The ambitions of the so-called *Yogis* are preposterous. A man's desire for a woman is innocence itself compared to the lusting for an everlasting personal bliss. The mind is a cheat. The more pious it seems, the worse the betrayal.

Q: People come to you very often with their worldly troubles and ask for help. How do you know what to tell them?

M: I just tell them what comes to my mind at the moment. I have no standardised procedure in dealing with people.

Q: You are sure of yourself. But when people come to me for advice, how am I to be sure that my advice is right?

M: Watch in what state you are, from what level you talk. If you talk from the mind, you may be wrong. If you talk from full insight into the situation, with your own mental habits in abeyance your advice may be a true response. The main point is to be fully aware that neither you nor the man in front of you are mere bodies; If your awareness is clear and full, a mistake is less probable.

vannak. Nem kell, hogy azok beteljesítéséért dolgozzak?

M: Semmiféle cél nem spirituális. Minden cél az 'én vagyok' érdekét szolgálja. Ha valódi haladást kívánsz elérni, fel kell adnod a személyes megvalósítással kapcsolatos minden ideát. Az úgynevezett *Yogik* céljai ostobák. A férfi nő iránti vágya maga az ártatlanság, az örökké tartó személyes boldogság iránti szenvedélyes vágyakozáshoz képest. Az elme egy csaló. Minél jámborabbnak látszik, annál inkább elárul.

K: Az emberek nagyon gyakran fordulnak hozzád világi gondjaikkal, és a segítségedet kérik. Honnan tudod, hogy mit mondj nekik?

M: Én csak azt mondom nekik, ami abban a pillanatban az eszembe jut. Nem rendelkezem semmiféle szabványos eljárással az emberekkel való foglalkozással kapcsolatban.

K: Biztos vagy önmagadban. De amikor az emberek tanácsért jönnek hozzám, honnan lehetek biztos, hogy a tanácsaim helyesek?

M: Figyeld meg, milyen állapotban vagy, milyen szintről beszélsz. Ha elméből beszélsz, akkor hibázhatsz. Ha a szituációba való tökéletes intuitív belátás alapján beszélsz, saját mentális habitusod felfüggesztése mellett adsz tanácsot, válaszod igaz lehet. A leglényegesebb pont az, hogy teljes tudatában légy annak, hogy sem te, sem az előtted álló ember nem puszta test vagytok; ha tudatosságod tiszta és teljes, sokkal kisebb a hiba bekövetkezésének a valószínűsége.

64. Whatever pleases you, Keeps you Back

Questioner: I am a retired chartered accountant and my wife is engaged in social work for poor women. Our son is leaving for the United States and we came to see him off. We are Panjabis but we live in Delhi. We have a Guru of the Radha-Soami faith and we value *satsang* highly. We feel very fortunate to be brought here. We have met many holy people and we are glad to meet one more.

Maharaj: You have met many anchorites and ascetics, but a fully realised man conscious of his divinity (*swarupa*) is hard to find. The saints and *Yogis*, by immense efforts and sacrifices, acquire many miraculous powers and can do much good in the way of helping people and inspiring faith, yet it does not make them perfect. It is not a way to reality, but merely an enrichment of the false. All

64. Bármi, ami a kedvedre van, az visszatart

Kérdező: Én nyugalmazott könyvszakértő vagyok, feleségem szegény asszonyokról gondoskodó szociális munkás. Fiunk az Egyesült Államokban él, őt látogattuk. Panjabiak vagyunk, de Delhiben élünk. Radha-Soami hitű Gurunk van, és a *satsangot* nagyra értékeljük. Úgy érezzük, nagyon szerencsések vagyunk, hogy eljutottunk ide. Sok szent embert láttunk, és boldogok vagyunk, hogy még egyel találkozhatunk.

Maharaj: Láthattatok sok remetét és aszkétát, de teljesen megvalósult, a saját isteniségének (*swarupa*) tudatában lévő embert nehezen találni. A szentek és *Yogik* mérhetetlen erőfeszítés és lemondás árán sokféle csodálatos erőre tesznek szert, és sok jót tudnak tenni azáltal, hogy segítenek az embereknek, és inspirálják a hitet, de ez mégsem teszi őket tökéletessé. Ez az út nem a valósághoz

effort leads to more effort; whatever was built up must be maintained, whatever was acquired must be protected against decay or loss. Whatever can be lost is not really one's own; and what is not your own of what use can it be to you? In my world nothing is pushed about, all happens by itself. All existence is in space and time, limited and temporary. He who experiences existence is also limited and temporary. I am not concerned either with 'what exists' or with 'who exists'. I take my stand beyond, where I am both and neither.

The persons who, after much effort and penance, have fulfilled their ambitions and secured higher levels of experience and action, are usually acutely conscious of their standing; they grade people into hierarchies, ranging from the lowest non-achiever to the highest achiever. To me all are equal. Differences in appearance and expression are there, but they do not matter. Just as the shape of a gold ornament does not affect the gold, so does man's essence remain unaffected. Where this sense of equality is lacking it means that reality had not been touched.

Mere knowledge is not enough; the knower must be known. The Pandits and the *Yogis* may know many things, but of what use is mere knowledge when the self is not known? It will be certainly misused. Without the knowledge of the knower there can be no peace.

Q: How does one come to know the knower?

M: I can only tell you what I know from my own experience. When I met my Guru, he told me: 'You are not what you take yourself to be. Find out what you are. Watch the sense 'I am', find your real self'. I obeyed him, because I trusted him. I did as he told me. All my spare time I would spend looking at myself in silence. And what a difference it made, and how soon. It took me only three years to realise my true nature. My Guru died soon after I met him, but it made no difference. I remembered what he told me and persevered. The fruit of it is here, with me.

Q: What is it?

M: I know myself as I am in reality. I am neither the body, nor the mind, nor the mental faculties. I am beyond all these.

vezet, csupán a valótlanság gyarapítása. Minden erőfeszítés további erőfeszítéshez vezet; bármi is kerüljön felépítésre, azt fenn kell tartani, bármi is kerüljön megszerzésre, azt védeni kell a romlás vagy az értékveszés ellenében. Bármi, ami elveszíthető, az valójában nem a sajátod; és ami nem a sajátod, annak mi haszna lehet számodra? Az én világomban semmit nem kell erőltetni, minden magától történik. Minden létezés idő- és térbeli, korlátozott és ideiglenes. A létezés tapasztalója szintén korlátozott és ideiglenes. Rám nem vonatkozik sem a ’mi létezik’, sem a ’ki létezik’. Én ezeken túl vagyok, ahol mindegyik vagyok és egyik sem.

Akik ambíciója sok erőfeszítés és önsanyargatás után beteljesült, és a tapasztalat és a cselekvés terén magasabb szintre kerültek, rendszerint erősen tudatában vannak ennek a helyzetnek; ők az embereket hierarchiákba osztják, a legalacsonyabb fokon álló nem-megvalósultaktól a legmagasabb fokozatú megvalósultakig. Az én számomra mind egyforma. Különbségek vannak a megjelenésben és a megnyilvánulásban, de ezek nem számítanak. Miképpen az arany dísztárgy alakja sincs hatással az aranyra, úgy az ember lényege is érintetlen marad. Akinél az egyenlőségnek ez az érzete hiányzik, ez azt jelenti, hogy a valóságot nem érintette meg.

A puszta tudás nem elegendő; a tudót kell ismerni. A Panditok és a *Yogik* lehet, hogy sok dolgot tudnak, de mi haszna a puszta tudásnak, amikor önmagát nem ismeri? Bizotos, hogy tévesen fogja használni azt. A tudó ismerete nélkül nem lehetséges béke.

K: Hogyan lehet megismerni a tudót?

M: Csak arról beszélhetek, amit saját tapasztalatból tudok. Első találkozásunk alkalmával a Gurum azt mondta nekem: ’Te nem az vagy, aminek tartod magad. Fedezd fel, mi vagy. Figyeld az ’én vagyok’ érzést, fedezd fel valódi önmagad.’ Szót fogadtam neki, mert bíztam benne. Úgy tettem, ahogy mondta. Minden szabad időmet csendes önvizsgálattal töltöttem. És micsoda változás következett be, és mily hamar. Két évig tartott csupán, hogy felismerjem igazi természetemet. Gurum meghalt, röviddel találkozásunkat követően, de ez nem jelentett változást. Megjegyeztem, amit mondott nekem, és rendületlenül kitartottam mellette. A gyümölcse itt van, velem.

K: Mi az?

M: Annak ismerem önmagam, ami valójában vagyok. Sem a test, sem az elme, sem a szellemi képességek nem én vagyok. Mindezeket meghaladtam.

Q: Are you just nothing?

M: Come on, be reasonable. Of course I am, most tangibly. Only I am not what you may think me to be. This tells you all.

Q: It tells me nothing.

M: Because it cannot be told. You must gain your own experience. You are accustomed to deal with things, physical and mental. I am not a thing, nor are you. We are neither matter nor energy, neither body nor mind. Once you have a glimpse of your own being, you will not find me difficult to understand.

We believe in so many things on hearsay. We believe in distant lands and people, in heavens and hells, in gods and goddesses, because we were told. Similarly, we were told about ourselves, our parents, name, position, duties and so on. We never cared to verify. The way to truth lies through the destruction of the false. To destroy the false, you must question your most inveterate beliefs. Of these the idea that you are the body is the worst. With the body comes the world, with the world -- God, who is supposed to have created the world and thus it starts -- fears, religions, prayers, sacrifices, all sorts of systems -- all to protect and support the child-man, frightened out of his wits by monsters of his own making. Realise that what you are cannot be born nor die and with the fear gone all suffering ends.

What the mind invents, the mind destroys. But the real is not invented and cannot be destroyed. Hold on to that over which the mind has no power. What I am telling you about is neither in the past nor in the future. Nor is it in the daily life as it flows in the now. It is timeless and the total timelessness of it is beyond the mind. My Guru and his words: 'You are myself' are timelessly with me. In the beginning I had to fix my mind on them, but now it has become natural and easy. The point when the mind accepts the words of the Guru as true and lives by them spontaneously and in every detail of daily life is the threshold of realisation. In a way it is salvation by faith, but the faith must be intense and lasting.

However, you must not think that faith itself is enough. Faith expressed in action is a sure means to realisation. Of all the means it is the most effective. There are teachers who deny faith and trust reason only. Actually it is not faith they deny, but blind beliefs. Faith is not blind. It is the willingness to try.

K: Semmi vagy csupán?

M: Ugyan már, gondolkodj ésszerűen. Természetesen vagyok, a legkézzelfoghatóbb módon. Csak nem az vagyok, aminek gondolsz. Ezzel mindent elmondtam.

K: Nekem semmit sem mond.

M: Mert nem mondhat. Meg kell szerezned a saját tapasztalataidat. Ahhot szoktál, hogy fizikai és mentális dolgokkal bánj. Én nem vagyok dolog, és te sem. Nem vagyunk sem anyag, sem energia, sem test, sem elme. Ha vetnél egy pillantást saját létezésedre, nem találnád nehéznek, hogy megérts engem.

Elhiszünk oly sok szóbeszédet. Hiszünk távoli országokban és emberekben, mennyországokban és poklokban, istenekben és istennőkben, mert hallottunk róluk. Hasonlóképpen, hallottunk saját magunkról, szüleinkről, névről, pozícióról, kötelességekről és így tovább. Soha nem foglalkoztunk azzal, hogy ellenőrizzük. Az igazsághoz a hamis lerombolásának útján juthatunk. Ahhoz, hogy leromobold a hamisat, meg kell kérdőjelezned legmegcsontosodottabb hiteidet. Ezek között a legrosszabb idea, hogy te a test vagy. A testtel jön a világ, a világgal – Isten, aki feltétezetten a világot teremtette, és ezzel beindulnak a félelmek, vallások, imádságok, áldozatok, mindenféle rendszerek – mindegyik a gyerek-embert védelmezi és támogatja, halálra rémisztve őt a saját maga által készített szörnyekkel. Ismerd fel, hogy ami vagy, nem tud megszületni, sem meghalni, és a félelem megszűnésével minden szenvedés véget ér.

Amit az elme kitalál, azt az elme semmisíti meg. De a valóság nem kitalált, és nem lehet megsemmisíteni. Ragaszkodj ahhoz, ami fölött az elmének nincs hatalma. Amiről beszélek, az nem a múltban van, sem a jövőben. Sem a mostban folyó napi életben. Időtlen, és totális időtlensége meghaladja az elmét. Gurum, és szavai: 'te saját magam vagy', időtlenül velem vannak. Kezdetben rögzíteni kellett az elmémet ezekre, de mostanra könnyűvé, és természetessé vált. A pont, amikor az elme igaznak fogadja el a Guru szavait, és a szerint él, spontán módon, és a napi élet minden részletét tekintve, a valóság küszöbe. Bizonyos módon ez hit által való üdvözítés, de a hit erős és tartós kell, hogy legyen.

Nem szabad, hogy azt hidd azonban, hogy önmagában a hit elegendő. A cselekvésben kifejeződő hit a biztos eszköze a megvalósulásnak. Minden eszköz közül ez a leghatékonyabb. Vannak tanítók, akik tagadják, hogy hit és bizalom egyedül eredményre vezethet. Ők nem a hitet utasítják el

valójában, hanem a vakhitet. A hit nem vak. A hit a megtapasztalásra való hajlandóság.

Q: We were told that of all forms of spiritual practices the practice of the attitude of a mere witness is the most efficacious. How does it compare with faith?

K: Azt hallottuk, hogy a spirituális gyakorlatok között a puszta tanúként való viselkedés gyakorlata a legeredményesebb. Hogyan vethető ez össze a hittel?

M: The witness attitude is also faith; it is faith in oneself. You believe that you are not what you experience and you look at everything as from a distance. There is no effort in witnessing. You understand that you are the witness only and the understanding acts. You need nothing more, just remember that you are the witness only. If in the state of witnessing you ask yourself: 'Who am I?', the answer comes at once, though it is wordless and silent. Cease to be the object and become the subject of all that happens; once having turned within, you will find yourself beyond the subject. When you have found yourself, you will find that you are also beyond the object, that both the subject and the object exist in you, but you are neither.

M: A tanúként viselkedés is hit, hit önmagadban. Hiszed, hogy nem az vagy, amit tapasztalsz, és mindent egy bizonyos távolságból szemlélsz. A tanúságban nincs erőfeszítés. Megérted, hogy te csak a tanú vagy, és a cselekvések megértője. Nincs szükséged semmi többre, csak arra, hogy emlékezz, te csak tanú vagy. Ha a tanúság állapotában megkérdezed magadtól: ’Ki vagyok én?’, a válasz azonnal megérkezik, ámbár az szavakba nem önthető, és hangtalan. Hagyd abba, hogy az objektum légy, és válj a szubjektumává mindennek, ami történik; mihelyt befelé fordulsz, meg fogod önmagadat találni a szubjektum mögött. Amikor megtaláltad önmagad, úgy fogod találni, hogy az objektumon túl is vagy, hogy mind a szubjektum, mind az objektum benned vannak, de te egyik sem vagy.

Q: You speak of the mind, of the witnessing consciousness beyond the mind and of the Supreme, which is beyond awareness. Do you mean to say that even awareness is not real?

K: Beszélsz az elméről, az elmét meghaladó tanú tudatosságáról, és a tudatosságot meghaladó Legfelsőbbről. Úgy érted, hogy még a tudatosság sem valódi?

M: As long as you deal in terms: real -- unreal; awareness is the only reality that can be. But the Supreme is beyond all distinctions and to it the term 'real' does not apply, for in it all is real and, therefore, need not be labelled as such. It is the very source of reality, it imparts reality to whatever it touches. It just cannot be understood through words. Even a direct experience, however sublime, merely bears testimony, nothing more.

M: Miközben a valódi–valótlan terminusaiban gondolkozol, a tudatosság az egyetlen valóság, ami létezhet. De a Legfelsőbb meghalad minden megkülönböztetést, és rá a ’valódi’ kifejezés nem alkalmazható, mert benne minden valódi, és ezért nem megcímkézhető, mint olyan. Valójában ő az igazi forrása a valódinak, amely mindent valóságban részesít, amit megérint. Csakhogy nem érthető meg szavakon keresztül. Még a közvetlen tapasztalat is, legyen az bármilyen magasztos, bizonyságot hordoz csupán, semmi többet.

Q: But who creates the world?

K: De ki teremti a világot?

M: The Universal Mind (*chidakash*) makes and unmakes everything. The Supreme (*paramakash*) imparts reality to whatever comes into being. To say that it is the universal love may be the nearest we can come to it in words. Just like love it makes everything real, beautiful, desirable.

M: Az Univerzális Elme (*chidakash*) a teremtője és pusztítója mindennek. A Legfelsőbb (*paramakash*) részesít valóságban mindent, ami létrejön. Azt mondhatni, az univerzális szeretethez állhat legközelebb, amelyet szavakba önthetünk. Épp, mint a szeretet, mindent valódivá, széppé, kívánatossá tesz.

Q: Why desirable?

K: Miért pont kívánatossá?

M: Why not? Wherefrom come all the powerful attractions that make all created things respond to each other, that bring people together, if not from the Supreme? Shun not desire; see only that it flows into the right channels. Without desire you are dead. But

M: Miért ne? Azok az erőteljes vonzások, amelyek miatt a teremtett dolgok egymásra hatással vannak, amelyek összehozzák az embereket, honnan származnak ha nem a Legfelsőbbtől? Ne kerüld a vágyakat, csak arra figyelj, hogy azok a helyes

with low desires you are a ghost.

csatornákban áramoljanak. Vágyak nélkül halott vagy. De alacsony intenzitású vágyakkal kísértet vagy.

Q: What is the experience which comes nearest to the Supreme?

K: Mi az a tapasztalat, amely a legjobban hasonlít a Legfelsőbbhöz?

M: Immense peace and boundless love. Realise that whatever there is true, noble and beautiful in the universe, it all comes from you, that you yourself are at the source of it. The gods and goddesses that supervise the world may be most wonderful and glorious beings; yet they are like the gorgeously dressed servants who proclaim the power and the riches of their master.

M: A mérhetetlen béke, és határtalan szeretet. Ismerd fel, hogy bármi igaz, nemes és szép a világban, az mind belőled származik, mert te magad vagy azok forrása. Lehet, hogy a világot felügyelő istenek és istennők a legcsodálatosabb és legdicsőségesebb lények, mégis, olyanok, mint a pazar öltözékű szolgák, akik kinyilatkoztatják mesterük hatalmát, és gazdagságát.

Q: How does one reach the Supreme State?

K: Hogyan lehet elérni a Legfelsőbb Állapotot?

M: By renouncing all lesser desires. As long as you are pleased with the lesser, you cannot have the highest. Whatever pleases you, keeps you back. Until you realise the unsatisfactoriness of everything, its transiency and limitation, and collect your energies in one great longing, even the first step is not made. On the other hand, the integrity of the desire for the Supreme is by itself a call from the Supreme. Nothing, physical or mental, can give you freedom. You are free once you understand that your bondage is of your own making and you cease forging the chains that bind you.

M: A kisebb vágyakról való lemondással. Amíg megelégszel a kisebbel, nem lehet a tiéd a nagyobb. Bármi, ami kedvedre való, visszatart téged. Amíg nem ébredsz rá hogy semmi nem kielégítő, minden múlékony és korlátozott, és nem gyűjtöd össze az energiáidat egyetlen nagy vágyódásban, addig még csak az első lépést sem tetted meg. Másfelől, önmagában véve a Legfelsőbbre irányuló vágy teljessége, a Legfelsőbbtől eredő hívás. Semmilyen fizikai vagy mentális dolog nem tudja megadni számodra a szabadságot. Szabad vagy, amint megérted, hogy kötelékeidet saját magad készíted, és felhagysz a láncok kovácsolásával, amelyek gúzsbakötnek.

Q: How does one find the faith in a Guru?

K: Hogyan lehet elérni, hogy higgyek egy Guruban?

M: To find the Guru and also the trust in him is rare luck. It does not happen often.

M: Megtalálni a Gurut, ugyanakkor a belé vetett hitet is, ritka szerencse. Nem túl gyakori.

Q: Is it destiny that ordains?

K: A sors rendelése?

M: Calling it destiny explains little. When it happens you cannot say why it happens and you merely cover up your ignorance by calling it *karma* or Grace, or the Will of God.

M: Sorsnak nevezni ezt, gyenge magyarázat. Amikor megtörténik, nem tudod megmondani, miért történik, és csupán tudatlanságodat palástolod, ha *karmának,* Kegyelemnek, vagy Isten Akaratának nevezed.

Q: Krishnamurti says that Guru is not needed.

K: Krishnamurti azt mondja, nincs szükség Gurura.

M: Somebody must tell you about the Supreme Reality and the way that leads to it. Krishnamurti is doing nothing else. In a way he is right -- most of the so-called disciples do not trust their Gurus; they disobey them and finally abandon them. For such disciples it would have been infinitely better if they had no Guru at all and just looked within for guidance. To find a living Guru is a rare opportunity and a great responsibility. One should not treat these matters lightly. You people are out to buy yourself the heaven and you imagine that the Guru will supply it for a price. You seek to strike a bargain

M: Valaki kell, hogy beszéljen neked a Legfelsőbb Valóságról és a hozzávezető útról. Krishnamurti mást sem csinál. Bizonyos tekintetben igazat mond – a legtöbb úgynevezett tanítvány nem hisz a Gurujában, nem engedelmeskedik neki, és végül elhagyja őt. Az ilyen tanítványoknak sokkal jobb lenne, ha egyáltalán nem lenne Gurujuk, és csak az útmutatást tanulmányoznák. Élő Gurut találni ritka lehetőség, és nagy kötelezettséggel jár. Az ember ezeket a dolgokat nem tudja könnyen kezelni. Ti azt hiszitek, hogy a mennyország megvásárolható, és azt képzelitek, hogy a Guru leszállítja azt egy

by offering little but asking much. You cheat nobody except yourselves.

bizonyos összegért. Jó üzletre törekedve keveset kínáltok, de sokat kértek. Senkit nem csaptok be, magatokat kivéve.

Q: You were told by your Guru that you are the Supreme and you trusted him and acted on it. What gave you this trust?

K: Elmondásod szerint Gurud azt mondta neked, te vagy a Legfelsőbb, és te hittél neki, és e szerint cselekedtél. Mit adott neked ez a hit?

M: Say, I was just reasonable. It would have been foolish to distrust him. What interest could he possibly have in misleading me?

M: Nézd, én csupán ésszerűen cselekedtem. Őrültség lett volna nem hinni neki. Mi érdeke fűződött volna hozzá, hogy félrevezessen?

Q: You told a questioner that we are the same, that we are equals. I cannot believe it. Since I do not believe it, of what use is your statement to me?

K: Az egyik kérdezőnek azt mondtad, hogy azonosak vagyunk, hogy egyenlőek vagyunk. Én nem tudok hinni ebben. És mivel nem hiszek benne, mi haszna számomra a kijelentésednek?

M: Your disbelief does not matter. My words are true and they will do their work. This is the beauty of noble company (*satsang*).

M: A hitetlenséged lényegtelen. A szavaim igazak, és meg fogják tenni a maguk dolgát. Ez a szépsége a nemes társaságnak (*satsang*).

Q: Just sitting near you can it be considered spiritual practice?

K: Csak a közeledben ülés is spirituális gyakorlatnak tekinthető?

M: Of course. The river of life is flowing. Some of its water is here, but so much of it has already reached its goal. You know only the present. I see much further into the past and future, into what you are and what you can be. I cannot but see you as myself. It is in the very nature of love to see no difference.

M: Természetesen. Az élet folyója folyik. Vizének egyik része itt van, de elég sok már célba ért. Te csak a jelent ismered. Én sokkal messzebb látok a múltba és a jövőbe, abba, ami vagy, és ami lehetsz. Én nem tudlak másként látni, csak önmagamként. A szeretet valódi természete, hogy nem lát különbséget.

Q: How can I come to see myself as you see me?

K: Mi kell ahhoz, hogy úgy lássam magam, ahogy te látsz engem?

M: It is enough if you do not imagine yourself to be the body. It is the 'I-am-the-body' idea that is so calamitous. It blinds you completely to your real nature. Even for a moment do not think that you are the body. Give yourself no name, no shape. In the darkness and the silence reality is found.

M: Elég, ha nem képzeled magad a testnek. A sok szerencsétlenséget az ’én-vagyok-a-test’ idea okozza. Még egy pillanatra se gondold, hogy a test vagy. Ne adj magadnak se nevet, se formát. A sötétségben és a csendben található a valóság.

Q: Must not I think with some conviction that I am not the body? Where am I to find such conviction?

K: Nem kell bizonyítanom valamiképpen, hogy nem a test vagyok? Hol kell ilyen bizonyítékot keresnem?

M: Behave as if you were fully convinced and the confidence will come. What is the use of mere words? A formula, a mental pattern will not help you. But unselfish action, free from all concern with the body and its interests will carry you into the very heart of Reality.

M: Viselkedj úgy, mintha tökéletesen meg lennél győződve, és a bizonyíték jönni fog. Mi haszna puszta szavaknak? Formulák, mentális minták nem segítenek rajtad. De a testtel való minden törődéstől, és annak fontosságától mentes önzetlen cselekedet el fog juttatni a Valóság legközepébe.

Q: Where am I to get the courage to act without conviction?

K: Honnan vegyem a bátorságot, hogy bizonyíték nélkül cselekedjek?

M: Love will give you the courage. When you meet somebody wholly admirable, love-worthy, sublime, your love and admiration will give you the urge to act nobly.

M: A szeretet fog neked bátorságot adni. Amikor találkozol valakivel, aki teljes mértékben csodálatra és szeretetre méltó, fenséges, akkor szereteted és csodálatod ad ösztönzést számodra a nemes cselekedethez.

Q: Not everybody knows to admire the admirable. Most of the people are totally insensitive.

M: Life will make them appreciate. The very weight of accumulated experience will give them eyes to see. When you meet a worthy man, you will love and trust him and follow his advice. This is the role of the realised people -- to set an example of perfection for others to admire and love. Beauty of life and character is a tremendous contribution to the common good.

Q: Must we not suffer to grow?

M: It is enough to know that there is suffering, that the world suffers. By themselves neither pleasure nor pain enlighten. Only understanding does. Once you have grasped the truth that the world is full of suffering, that to be born is a calamity, you will find the urge and the energy to go beyond it. Pleasure puts you to sleep and pain wakes you up. If you do not want to suffer, don't go to sleep. You cannot know yourself through bliss alone, for bliss is your very nature. You must face the opposite, what you are not, to find enlightenment.

K: Nem mindenki tudja csodálni a csodálatra méltót. Az emberek többsége teljesen érzéketlen.

M: Az élet majd érzékelővé teszi őket. Valójában a felgyülemlett tapasztalat súlya fogja kinyitni a szemüket. Amikor egy arra érdemes emberrel találkozol, szeretni fogod, hinni fogsz neki, és követni fogod a tanácsait. Ez a szerepe a megvalósult embereknek – a tökéletesség példáját nyújtani a többieknek, hogy csodálják és szeressék. Az élet és a karakter szépsége hatalmas hozzájárulás a közjóhoz.

K: Nem kell szenvedni a növekedéshez?

M: Elég azt tudni, hogy van szenvedés, hogy a világ szenved. Önmagában sem az élvezet, sem a fájdalom nem világosít meg. Csak a megértés. Amint megragadtad az igazságot, hogy a világ szenvedéssel teli, hogy megszületni szerencsétlenség, meg fogod találni az ösztönzést és az energiát, hogy túllépj rajta. Az élvezet elaltat, és a fájdalom felébreszt. Ha nem akarsz szenvedni, ne aludj el. Nem tudod magad egyedül boldogságon keresztül megismerni, mert a boldogság a valódi természeted. Szembesülnöd kell az ellentétével, azzal, ami nem te vagy, hogy megtaláld a megvilágosodást.

65. A Quiet Mind is All You Need

Questioner: I am not well. I feel rather weak. What am I to do?

Maharaj: Who is unwell, you or the body?

Q: My body, of course.

M: Yesterday you felt well. What felt well?

Q: The body.

M: You were glad when the body was well and you are sad when the body is unwell. Who is glad one day and sad the next?

Q: The mind.

M: And who knows the variable mind?

Q: The mind.

M: The mind is the knower. Who knows the knower?

65. Csendes elmére van szükséged csupán

Kérdező: Nem érzem jól magam. Vagy inkább gyenge vagyok. Mit kell tennem?

Maharaj: Ki érzi rosszul magát, te, vagy a test?

K: A testem, természetesen.

M: Tegnap jól érezted magad. Mi érezte jól magát?

K: A test.

M: Örvendtél, mikor a test jól volt, és szomorkodsz, amikor a test nincs jól. Ki az aki, az egyik nap örül, és a másikon szomorú?

K: Az elme.

M: És ki ismeri a változó elmét?

K: Az elme.

M: Az elme az ismerő. Ki ismeri az ismerőt?

Q: Does not the knower know itself?

M: The mind is discontinuous. Again and again it blanks out, like in sleep or swoon, or distraction. There must be something continuous to register discontinuity.

Q: The mind remembers. This stands for continuity.

M: Memory is always partial, unreliable and evanescent. It does not explain the strong sense of identity pervading consciousness, the sense 'I am'. Find out what is at the root of it.

Q: However deeply I look, I find only the mind. Your words 'beyond the mind' give me no clue.

M: While looking with the mind, you cannot go beyond it. To go beyond, you must look away from the mind and its contents.

Q: In what direction am I to look?

M: All directions are within the mind. I am not asking you to look in any particular direction. Just look away from all that happens in your mind and bring it to the feeling 'I am'. The 'I am' is not a direction. It is the negation of all direction. Ultimately even the 'I am' will have to go, for you need not keep on asserting what is obvious. Bringing the mind to the feeling 'I am' merely helps in turning the mind away from everything else.

Q: Where does it all lead me?

M: When the mind is kept away from its preoccupations, it becomes quiet. If you do not disturb this quiet and stay in it, you find that it is permeated with a light and a love you have never known; and yet you recognise it at once as your own nature. Once you have passed through this experience, you will never be the same man again; the unruly mind may break its peace and obliterate its vision; but it is bound to return, provided the effort is sustained; until the day when all bonds are broken, delusions and attachments end and life becomes supremely concentrated in the present.

Q: What difference does it make?

M: The mind is no more. There is only love in action.

Q: How shall I recognise this state when I reach it?

M: There will be no fear.

K: Nem az ismerő ismeri önmagát?

M: Az elme szakaszos működésű. Újra és újra üressé válik, mint például az alvás, az ájulás, vagy az elmezavar állapotaiban. Kell, hogy legyen valami, ami folyamatos, ami regisztrálja a folyamatosság hiányát.

K: Az elme emlékezik. Ez folyamatosságot jelent.

M: Az emlékezet mindig részleges, megbízhatatlan és múlékony. Nem magyarázza a tudatossággal átitatott azonosság erős érzését, az ’én vagyok’ érzését. Fedezd fel, hogy ez miben gyökerezik.

K: Akármilyen mélyre nézek, csak az elmét találom. Szavaid – ’az elmén túl’, nem nyomra vezetőek számomra.

M: Amíg az elmével nézel, nem tudsz mögéje tekinteni. A mögé tekintéshez el kell fordulnod az elmétől, és annak tartalmától.

K: Milyen irányba nézzek?

M: Minden irány az elmén belül van. Nem azt kérem, hogy valamilyen konkrét irányba nézz. Csak fordulj el mindentől, ami az elmédben történik, és bírd rá, hogy az ’én vagyok’-ot érezze. Az ’én vagyok’ nem irány. Tagadása minden iránynak. Végül, még az ’én vagyok’-nak is távoznia kell, mert nem kell állandóan bizonygatnod, ami nyilvánvaló. Az elme ’én vagyok’ érzésre bírása pusztán az elmének a minden mástól való elfordítását segíti.

K: Hová vezet mindez?

M: Az elme az elfoglaltságaitól eltávolodva csendessé válik. Ha ezt a csendet nem zavarod meg és benne maradsz, úgy találod, hogy olyan fény és szeretet járja át, amelyet bár sohasem ismertél, mégis azonnal saját valódi természetedként ismered fel. Amint megtapasztaltad, már soha többé nem leszel ugyanaz az ember, a féktelen elme összetörheti békéjét, és elmoshatja látomását, de vissza kell térnie, ha az alkalmazott erőfeszítést kitartó; addig a napig, mikor minden bilincs széttörik, az illúziók és kötelékek véget érnek, és az élet a legteljesebb módon a jelenben koncentrálódik.

K: Ez milyen különbséget jelent?

M: Az elme megszűnik. Csak cselekvő szeretet van.

K: Hogy fogom felismerni az állapotot, mikor elérem?

M: Nem lesz félelem.

Q: Surrounded by a world full of mysteries and dangers, how can I remain unafraid?

M: Your own little body too is full of mysteries and dangers, yet you are not afraid of it, for you take it as your own. What you do not know is that the entire universe is your body and you need not be afraid of it. You may say you have two bodies; the personal and the universal. The personal comes and goes, the universal is always with you. The entire creation is your universal body. You are so blinded by what is personal, that you do not see the universal. This blindness will not end by itself -- it must be undone skilfully and deliberately. When all illusions are understood and abandoned, you reach the error-free and perfect state in which all distinctions between the personal and the universal are no more.

Q: I am a person and therefore limited in space and time. I occupy little space and last but a few moments; I cannot even conceive myself to be eternal and all-pervading.

M: Nevertheless you *are*. As you dive deep into yourself in search of your true nature, you will discover that only your body is small and only your memory is short; while the vast ocean of life is yours.

Q: The very words 'I' and 'universal' are contradictory. One excludes the other.

M: They don't. The sense of identity pervades the universal. Search and you shall discover the Universal Person, who is yourself and infinitely more.

Anyhow, begin by realising that the world is in you, not you in the world.

Q: How can it be? I am only a part of the world. How can the whole world be contained in the part, except by reflection, mirror like?

M: What you say is true. Your personal body is a part in which the whole is wonderfully reflected. But you have also a universal body. You cannot even say that you do not know it, because you see and experience it all the time. Only you call it 'the world' and are afraid of it.

Q: I feel I know my little body, while the other I do not know, except through science.

M: Your little body is full of mysteries and wonders which you do not know. There also science is your only guide. Both anatomy and astronomy describe

K: Rejtélyekkel és veszélyekkel teli világgal körülzárva, hogyan tudnék félelem nélküli maradni?

M: A te saját apró tested is tele van rejtélyekkel és veszélyekkel, mégsem félsz tőlük, mert sajátodnak tartod azokat. Amit nem tudsz, hogy az egész univerzum a te tested, és nem kell félned tőle. Mondhatni két tested van, a személyes és az univerzális. A személyes jön és megy, az univerzális mindig veled van. Az egész teremtés a te univerzális tested. Annyira elvakít a személyes, hogy nem látod az univerzálisat. Ez a vakság nem fog magától véget érni – meg kell semmisíteni, felkészülten és szándékosan. Amikor minden illúziót megértettél és elhagytál, eléred a hibátlan és tökéletes állapotot, amelyben a személyes és az univerzális között minden különbség megszűnik.

K: Személy vagyok, és ezért térben és időben korlátozott. Kis helyet foglalok el, és csak pár pillanatig maradok fenn, még csak elképzelni sem tudom magam örökkévalónak és mindenre kiterjedőnek.

M: Mindazonáltal, te *vagy.* Amint mélyen alámerülsz magadba, igaz természetedet keresve, felfedezed, hogy csak tested kicsi, és csak emlékezeted rövid; miközben tiéd az élet határtalan óceánja.

K: Az ’én’ és az ’univerzális’ szavak valójában ellentmondásosak. Az egyik kizárja a másikat.

M: Nem teszik. Az azonosság érzése átjárja az univerzálist. Keresd, és meg fogod találni az Univerzális Személyt, aki te magad vagy, és végtelenül több.

Akárhogyan, kezdd a felismeréssel, hogy a világ benned van, nem te vagy a világban.

K: Hogy lehet ez? Én csak része vagyok a világnak. Hogy tudná magában foglalni az egész világot a rész, hacsak nem visszatükröződés által keletkezett tükröződésként?

M: Igazat mondasz. Személyes tested egy rész, amelyben az egész csodálatos módon tükröződik. De van egy univerzális tested is. Még csak azt sem mondhatod, hogy nem tudsz róla, mert látod, és tapasztalod, folyamatosan. Csak úgy hívod azt, hogy ’a világ’, és félsz tőle.

K: Úgy gondolom, kis testemet ismerem, míg a másikat nem ismerem, hacsak nem a tudományok révén.

M: Kis tested tele van általad nem ismert rejtélyekkel és csodákkal. A tudományok szintén csak segítőid. Mind az anatómia, mind az asztronómia téged írnak

you.

Q: Even If I accept your doctrine of the universal body as a working theory, in what way can I test it and of what use is it to me?

M: Knowing yourself as the dweller in both the bodies you will disown nothing. All the universe will be your concern; every living thing you will love and help most tenderly and wisely. There will be no clash of interests between you and others. All exploitation will cease absolutely. Your every action will be beneficial, every movement will be a blessing.

Q: It is all very tempting, but how am I to proceed to realise my universal being?

M: You have two ways: you can give your heart and mind to self-discovery, or you accept my words on trust and act accordingly. In other words, either you become totally self-concerned, or totally un-self-concerned. It is the word 'totally' that is important. You must be extreme to reach the Supreme.

Q: How can I aspire to such heights, small and limited as I am?

M: Realise yourself as the ocean of consciousness in which all happens. This is not difficult. A little of attentiveness, of close observation of oneself, and you will see that no event is outside your consciousness.

Q: The world is full of events which do not appear in my consciousness.

M: Even your body is full of events which do not appear in your consciousness. This does not prevent you from claiming your body to be your own. You know the world exactly as you know your body -- through your senses. It is your mind that has separated the world outside your skin from the world inside and put them in opposition. This created fear and hatred and all the miseries of living.

Q: What I do not follow is what you say about going beyond consciousness. I understand the words, but I cannot visualise the experience. After all, you yourself have said that all experience is in consciousness.

M: You are right, there can be no experience beyond consciousness. Yet there is the experience of just *being*. There is a state beyond consciousness, which is not unconscious. Some call it super-consciousness, or pure consciousness, or supreme consciousness. It is pure awareness free

le.

K: Még ha munka teóriaként el is fogadom, az univerzális testről szóló elméletedet, mi módon tudom azt tesztelni, és mi haszna van számomra?

M: Két test lakójának ismerve magad, nem fogsz tagadni semmit. Az egész univerzum a te ügyeddé válik; minden élő dolgot gyöngéden, és okosan szeretni, és segíteni fogsz. Nem lesznek érdek összeütközések közted és mások között. Minden kizsákmányolás teljesen véget fog érni. Minden cselekedeted hasznos, minden lépésed áldásos lesz.

K: Mindez nagyon csábító, de hogyan ébredjek rá univerzális létemre?

M: Két utad lehet: szíved és elméd az ön-felfedezésnek szenteled, vagy hitelt adsz szavaimnak, és annak megfelelően cselekszel. Más szóval, teljesen ön-érdekeltté válsz, vagy pedig teljesen ön-érdektelenné. Itt a ’teljesen’ szó a fontos. Szélsőségessé kell válnod, hogy elérd a Legfelsőbbet.

K: Hogyan vágyakozhatok ilyen magasságokba, ilyen kicsi és korlátoltként, amilyen vagyok?

M: Ébredj önmagadra a tudatosság óceánjaként, amelyben minden megtörténhet. Ez nem bonyolult. Egy kis figyelem, önmagad gondos megfigyelése, és látni fogod, hogy semmi nem történik a te tudatosságodon kívül.

K: A világ tele van olyan eseményekkel, amelyek nem jelennek meg a tudatosságomban.

M: Még a tested is tele van olyan eseményekkel, amelyek nem jelennek meg a tudatosságodban. Ez nem gátol meg abban, hogy a testedet a sajátodnak tartsad. Pontosan úgy ismered a világot, ahogy a testedet – az érzékszerveken keresztül. Az elméd az, amely elkülönítette a bőrödön kívüli világot a belső világtól, és ellentétbe állította azokat. Ez teremtette a félelmet és a gyűlöletet, és az élet minden gyötrelmét.

K: Nem tudom követni, amit a tudatosságon való túllépésről mondasz. Értem a szavakat, de nem tudom vizualizálni a tapasztalatot. Végül is, te magad mondtad, hogy minden tapasztalat a tudatosságban van.

M: Igazad van, tudatosságon túli tapasztalat nem lehetséges. Mégis, létezik a puszta *létezés* tapasztalata. Ez egy tudatosságon túli állapot, amely nem tudattalan. Sokan ezt szuper-tudatosságnak, tiszta tudatosságnak, vagy legfelsőbb tudatosságnak nevezik. Ez a tiszta tudatosság

from the subject object nexus.

mentes a szubjektum-objektum kapcsolattól.

Q: I have studied Theosophy and I find nothing familiar in what you say. I admit Theosophy deals with manifestation only. It describes the universe and its inhabitants in great details. It admits many levels of matter and corresponding levels of experience, but it does not seem to go beyond. What you say goes beyond all experience. If it is not experienceable, why at all talk about it?

K: Teozófiát tanultam, és nem találom ismerősnek egyáltalán, amiről beszélsz. Elismerem, hogy a teozófia csak megnyilvánulásokkal foglalkozik. Az univerzumot, és lakóit nagyon részletesen leírja. Elismeri az anyag sok szintjét, és az ezeknek megfelelő tapasztalati szinteket, de ezeken túl nem megy. Amiről te beszélsz, az minden tapasztalatot meghalad. Ha nem tapasztalható, minek egyáltalán beszélni róluk?

M: Consciousness is intermittent, full of gaps. Yet there is the continuity of identity. What is this sense of identity due to, if not to something beyond consciousness?

M: A tudatosság szakaszos, hézagokkal teli. Az önazonosságot mégis kontinuitás jellemzi. Mitől van ez az önazonosság érzet, ha nem valami olyantól, ami túl van a tudatosságon?

Q: If I am beyond the mind, how can I change myself?

K: Ha meghaladtam az elmét, hogyan tudom megváltoztatni önmagam?

M: Where is the need of changing anything? The mind is changing anyhow all the time. Look at your mind dispassionately; this is enough to calm it. When it is quiet, you can go beyond it. Do not keep it busy all the time. Stop it -- and just *be*. If you give it rest, it will settle down and recover its purity and strength. Constant thinking makes it decay.

M: Miért lenne szükség megváltoztatni bármit is? Az elme valamilyen módon folyton változik. Tekints az elmédre elfogultság nélkül; ez elég ahhoz, hogy lecsillapítsd. Amikor csendes, akkor túl tudsz lépni rajta. Ne foglalkoztasd állandóan. Állítsd le – és csak *legyél.* Ha pihenőt adsz neki, le fog telepedni, és visszanyeri tisztaságát és erejét. Az állandó gondolkodás meggyöngíti.

Q: If my true being is always with me, how is it that I am ignorant of it?

K: Ha igazi létem mindig velem van, hogy lehet, hogy nem vagyok tudatában?

M: Because it is very subtle and your mind is gross, full of gross thoughts and feelings. Calm and clarify your mind and you will know yourself as you are.

M: Mert nagyon finom, elméd pedig durva, tele van durva gondolatokkal és érzésekkel. Csillapítsd le, és tisztítsd meg elmédet, és annak fogod ismerni önmagad, ami vagy.

Q: Do I need the mind to know myself?

K: Szükségem van az elmére, hogy ismerjem önmagam?

M: You are beyond the mind, but you know with your mind. It is obvious that the extent, depth and character of knowledge depend on what instrument you use. Improve your instrument and your knowledge will improve.

M: Te az elmén túl vagy, de az elméddel ismersz. Nyilvánvaló, hogy a tudás mértéke, mélysége és sajátossága attól függ, hogy milyen eszközt használsz. Tedd jobbá az eszközödet, és javulni fog a tudásod.

Q: To know perfectly I need a perfect mind.

K: Tökéletes tudáshoz tökéletes elmére van szükségem.

M: A quiet mind is all you need. All else will happen rightly, once your mind is quiet. As the sun on rising makes the world active, so does self-awareness affect changes in the mind. In the light of calm and steady self-awareness inner energies wake up and work miracles without any effort on your part.

M: Mindössze csendes elmére van szükséged. Minden más hibátlanul megtörténik, amint elméd elcsendesül. Ahogy a kelő nap működésbe hozza a természetet, úgy hat az ön-tudatosság az elme változásának irányában. A nyugalom és a szilárd ön-tudatosság fényében a belső energiák fölébrednek, és csodákat művelnek, anélkül, hogy te a magad részéről bármilyen erőfeszítést tennél.

Q: You mean to say that the greatest work is done by not working?

K: Azt akarod mondani, hogy a legnagyobb munka nem-dolgozással végezhető el?

M: Exactly. Do understand that you are destined for enlightenment. Co-operate with your destiny, don't go against it, don't thwart it. Allow it to fulfil itself. All you have to do is to give attention to the obstacles created by the foolish mind.

M: Pontosan. Értsd meg, hogy a megvilágosodás sorsod. Működj együtt a sorsoddal, ne állj ellen, ne akadályozd. Engedd, hogy beteljesítse önmagát. Mindössze annyit kell tenned, hogy figyelmeddel tünteted ki a bolond elméd által létrehozott akadályokat.

66. All Search for Happiness is Misery

Questioner: I have come from England and I am on my way to Madras. There I shall meet my father and we shall go by car overland to London. I am to study psychology, but I do not yet know what I shall do when I get my degree. I may try industrial psychology, or psychotherapy. My father is a general physician, I may follow the same line.

But this does not exhaust my interests. There are certain questions which do not change with time. I understand you have some answers to such questions and this made me come to see you.

Maharaj: I wonder whether I am the right man to answer your questions. I know little about things and people. I know only that I am, and that much you also know. We are equals.

Q: Of course I know that I am. But I do not know what it means.

M: What you take to be the 'I' in the 'I am' is not you. To know that you *are* is natural, to know what you are is the result of much investigation. You will have to explore the entire field of consciousness and go beyond it. For this you must find the right teacher and create the conditions needed for discovery. Generally speaking, there are two ways: external and internal. Either you live with somebody who knows the Truth and submit yourself entirely to his guiding and moulding influence, or you seek the inner guide and follow the inner light wherever it takes you. In both cases your personal desires and fears must be disregarded. You learn either by proximity or by investigation, the passive or the active way. You either let yourself be carried by the river of life and love represented by your Guru, or you make your own efforts, guided by your inner star. In both cases you must move on, you must be earnest. Rare are the people who are lucky to find somebody worthy of trust and love. Most of them must take the hard way, the way of intelligence and understanding, of discrimination and detachment (*viveka-vairagya*). This is the way open to all.

66. Minden boldogság keresés szenvedés

Kérdező: Angliából jövök, Madrasba utazom. Ott majd találkozom apámmal, és kocsival megyünk a kontinensen át, Londonig. Pszichológiát tanulok, de még nem tudom, hogy mit fogok csinálni, miután lediplomázom. Talán munkapszichológiával, vagy pszichoterápiával próbálkozom. Apám általános orvos, követhetem ugyanezt a vonalat is.

De ez nem elégíti ki az érdeklődésemet. Vannak kérdések, amelyek nem változnak az idővel. Tudom, hogy vannak válaszaid az ilyen kérdésekre, ez késztetett arra, hogy eljöjjek hozzád.

Maharaj: Csodálkozom, hogy én vagyok a megfelelő ember, aki megválaszolja a kérdéseidet. Keveset tudok dolgokról és emberekről. Én csak azt tudom, hogy én vagyok, és ennyit te is tudsz. Egyenlők vagyunk.

K: Természetesen, tudom, hogy én vagyok. De nem tudom, hogy ez mit jelent.

M: Amit az 'én vagyok' 'én'-jének gondolsz, az nem te vagy. Tudni, hogy *vagy,* természetes, azt tudni, hogy mi vagy, sok kutatás eredménye. Fel kell fedezned a tudatosság teljes területét, és túl kell lépned rajta. Ehhez meg kell találnod a megfelelő tanítót, és meg kell teremtened a felfedezéshez szükséges feltételeket. Nagy általánosságban két út van: külső és belső. Vagy olyan valakivel együtt élsz, aki ismeri az Igazságot, és teljesen aláveted magad az ő irányító, és alakító befolyásának, vagy megkeresed a belső vezetőt, és követed a belső fényt, bárhová is vezessen téged. Mindkét esetben semmibe kell venned személyes vágyaidat és félelmeidet. Tanulsz mind az együtt élés, mind a kutatás révén, vagyis a passzív, vagy az aktív módon. Akár az élet folyója, és a Gurud által megszemélyesített szeretet által viteted magad, akár te magad teszel erőfeszítéseket, belső csillagod vezet. Mindkét esetben haladnod kell, komolynak kell lenned. Ritka szerencsés az az ember, aki talál valakit, aki méltó a bizalmára, és szeretetére. A legtöbbjüknek a nehéz úton kell haladnia, a belátás és megértés, a megkülönböztetés, és pártatlanság (*viveka-vairagya*) útján.

Q: I am lucky to have come here: though I am leaving tomorrow, one talk with you may affect my entire life.

K: Boldog vagyok, hogy eljöttem: habár holnap már távozom, egy veled való beszélgetés az egész életemet befolyásolhatja.

M: Yes, once you say 'I want to find Truth', all your life will be deeply affected by it. All your mental and physical habits, feelings and emotions, desires and fears, plans and decisions will undergo a most radical transformation.

M: Igen, amint kijelented, hogy ’meg akarom találni az Igazságot’, egész életed ennek mélységes hatása alá kerül. Egész mentális és fizikai habitusod, érzéseid és érzelmeid, vágyaid és félelmeid, terveid és döntéseid, a legradikálisabb változáson mennek keresztül.

Q: Once I have made up my mind to find The Reality, what do I do next?

K: Miután felkészítettem elmémet A Valóság felfedezésére, mi a következő teendő?

M: It depends on your temperament. If you are earnest, whatever way you choose will take you to your goal. It is the earnestness that is the decisive factor.

M: Ez a vérmérsékletedtől függ. Ha komoly vagy, bármilyen utat válassz, el fog juttatni célodhoz. A komolyság a döntő tényező.

Q: What is the source of earnestness?

K: Mi a forrása a komolyságnak?

M: It is the homing instinct, which makes the bird return to its nest and the fish to the mountain stream where it was born. The seed returns to the earth, when the fruit is ripe. Ripeness is all.

M: A hazavezető ösztön az, ami visszatérésre készteti a madarat a fészkére, és a halat a hegyi patakba, ahol született. A mag visszatér a földbe, amikor a gyümölcs megérett. Érettség kérdése minden.

Q: And what will ripen me? Do I need experience?

K: És mi fog engem megérlelni? Tapasztalatokra van szükségem?

M: You already have all the experience you need, otherwise you would not have come here. You need not gather any more, rather you must go beyond experience. Whatever effort you make, whatever method (*sadhana*) you follow, will merely generate more experience, but will not take you beyond. Nor will reading books help you. They will enrich your mind, but the person you are will remain intact. If you expect any benefits from your search, material, mental or spiritual, you have missed the point. Truth gives no advantage. It gives you no higher status, no power over others; all you get is truth and the freedom from the false.

M: Már minden tapasztalattal rendelkezel, amire szükséged van, máskülönben nem jöttél volna ide. Nem kell többet gyűjtened, inkább túl kell lépned a tapasztalaton. Bármilyen erőfeszítést teszel, bármilyen módszert (*sadhana*) követsz, az csupán még több tapasztalatot eredményez, de nem fogsz általa továbblépni. Könyvek olvasása sem segít. Gazdagítani fogják elmédet, de a személy, aki vagy, érintetlen marad. Ha valamilyen előnyt vársz a kereséstől, legyen az anyagi, mentális vagy spirituális, akkor nem érted a lényeget. Az igazság nem biztosít előnnyöket. Nem biztosít sem magasabb státuszt, sem mások feletti hatalmat, mindössze az igazságot nyered el, és a hamistól való megszabadulást.

Q: Surely truth gives you the power to help others.

K: Bizonyára az igazságból nyered a hatalamat, hogy segíteni tudsz másokon.

M: This is mere imagination, however noble. In truth you do not help others, because there are no others. You divide people into noble and ignoble and you ask the noble to help the ignoble. You separate, you evaluate, you judge and condemn -- in the name of truth you destroy it. Your very desire to formulate truth denies it, because it cannot be contained in words. Truth can be expressed only by the denial of the false -- in action. For this you must see the false as false (*viveka*) and reject it (*vairagya*).

M: Ez merő fantáziálás, bármennyire nemes. Valójában nem segítesz másokon, mert nincsenek mások. Nemesekre és alantasokra osztod az embereket, és megkéred a nemeseket, hogy segítsenek az alantasokon. Elkülönítesz, értékelsz, ítélkezel, és rosszallsz – elpusztítod az igazságot a saját nevében. Valójában az igazság szabályokba foglalásának a vágya tagadja azt, mert az nem szavakba önthető. Az igazság csak a hamis tagadásával fejezhető ki – tettekben. Ehhez a

Renunciation of the false is liberating and energizing. It lays open the road to perfection.

hamisat hamisnak (*viveka*) kell látnod, és vissza kell azt utasítanod (*vairagya*). A hamis elvetése felszabadít, és energizál. Ez nyitja meg az utat a tökéletesedés felé.

Q: When do I know that I have discovered truth?

K: Honnan tudom, hogy felfedeztem az igazságot?

M: When the idea 'this is true', 'that is true' does not arise. Truth does not assert itself, it is in the seeing of the false as false and rejecting it. It is useless to search for truth, when the mind is blind to the false. It must be purged of the false completely before truth can dawn on It.

M: Amikor az ’ez igaz’, az igaz’ gondolata nem merül fel. Az igazság nem kijelenti önmagát, hanem abban áll, hogy a hamisat hamisnak látod, és elutasítod. Haszontalan dolog keresni az igazságot, amíg az elme vak a hamisra. El kell távolítani a hamisat teljesen, mielőtt az igazságra megvirradhatna.

Q: But what is false?

K: De mi hamis?

M: Surely, what has no being is false.

M: Ami nem létezik, az bizonyosan hamis.

Q: What do you mean by having no being? The false is there, hard as a nail.

K: Hogy érted, hogy nem létezik? A hamis jelen van, kőkeményen.

M: What contradicts itself, has no being. Or it has only momentary being, which comes to the same. For, what has a beginning and an end has no middle. It is hollow. It has only the name and shape given to it by the mind, but it has neither substance nor essence.

M: Ami ellentmond önmagának, az nem létezik. Vagy csak pillanatnyilag létezik, ami ugyanaz. Mert, aminek van egy kezdete, és egy vége, annak nincs közepe. Tartalmatlan. Csak az elme által adott neve és formája van, de nincs sem anyaga, sem lényege.

Q: If all that passes has no being, then the universe has no being either.

K: Ha semmi nem létezik, ami elmúlik, akkor az univerzum sem létezik.

M: Who ever denies it? Of course the universe has no being.

M: Ki tagadta ezt valaha? Természetesen, az univerzum sem létezik.

Q: What has?

K: Mi létezik?

M: That which does not depend for its existence, which does not arise with the universe arising, nor set with the universe setting, which does not need any proof, but imparts reality to all it touches. It is the nature of the false that it appears real for a moment. One could say that the true becomes the father of the false. But the false is limited in time and space and is produced by circumstances.

M: Az, ami nem függ a létezésétől, ami nem jelenik meg az univerzum megjelenésével, s nem tűnik el az univerzum eltűnésével, aminek nincs szüksége semmilyen bizonyítékra, de valóságban részesít mindent, amit megérint. A hamisnak az a természete, hogy egy pillanatra valóságnak mutatkozik. Azt lehetne mondani, hogy az igazság szülőjévé válik a hamisnak. De a hamis időben és térben korlátozott, és a körülmények hozzák létre.

Q: How am I to get rid of the false and secure the real?

K: Hogyan távolítsam el a hamisat, és óvjam meg a valódit?

M: To what purpose?

M: Mi célból?

Q: In order to live a better, a more satisfactory life, integrated and happy.

K: Egy jobb, sokkal kielégítőbb, teljes, és boldog élet érdekében.

M: Whatever is conceived by the mind must be false, for it is bound to be relative and limited. The real is inconceivable and cannot be harnessed to a purpose. It must be wanted for its own sake.

M: Az elme akármit felfog, annak hamisnak kell lennie, mert csak viszonylagoshoz, és korlátozotthoz kötődhet. A valódi felfoghatatlan, és nem célhoz köthető. Azt a saját kedvéért kell kívánni.

Q: How can I want the inconceivable?

K: Hogy kívánhatnám a felfoghatatlant?

M: What else is there worth wanting? Granted, the real cannot be wanted, as a thing is wanted. But you can see the unreal as unreal and discard it. It is the discarding the false that opens the way to the true.

M: Milyen más érték van, amit kívánni lehet? Elismerem, a valódit nem lehet úgy kívánni, ahogy egy dolgot kívánunk. De láthatod valótlannak a valótlant, és elvetheted. A hamis elvetése az, ami megnyitja az utat az igaz előtt.

Q: I understand, but how does it look in actual daily life?

K: Értem, de ez hogy néz ez ki az adott, mindennapi életben?

M: Self-interest and self-concern are the focal points of the false. Your daily life vibrates between desire and fear. Watch it intently and you will see how the mind assumes innumerable names and shapes, like a river foaming between the boulders. Trace every action to its selfish motive and look at the motive intently till it dissolves.

M: Az önérdek és az öntörődés a hamis fókuszpontjai. Mindennapi életed vágy és félelem között leng. Figyeld elszántan, és látni fogod, hogy az elme, sziklák közt habzó folyóként, hogyan ölt magára megszámlálhatatlan nevet és formát. Kövess nyomon minden önös indítékot, és figyeld elszántan az indítékot, amíg szerte nem foszlik.

Q: To live, one must look after oneself, one must earn money for oneself.

K: A megélhetéshez az embernek gondoskodnia kell magáról, pénzt kell keresnie.

M: You need not earn for yourself, but you may have to -- for a woman and a child. You may have to keep on working for the sake of others. Even just to keep alive can be a sacrifice. There is no need whatsoever to be selfish. Discard every self-seeking motive as soon as it is seen and you need not search for truth; truth will find you.

M: Nem szükséges, hogy önmagadért pénzt keress, de megteheted – feleségedért és gyermekeidért. Folytathatsz munkálkodást mások érdekében. Még a puszta életben maradás is lehet áldozat. Akárhogy legyen is, nem szükséges, hogy önző légy. Vess el minden önző motívumot, amint észreveszed, és nem kell az igazságot keresned, az igazság meg fog találni téged.

Q: There is a minimum of needs.

K: Vannak minimális szükségletek.

M: Were they not supplied since you were conceived? Give up the bondage of self-concern and be what you are -- intelligence and love in action.

M: Nem voltak ezek kielégítve születésedtől kezdve? Add fel az öntörődés igáját, és légy, ami vagy – cselekvő megértés, és szeretet.

Q: But one must survive.

K: De az embernek életben kell maradnia.

M: You can't help surviving. The real you is timeless and beyond birth and death. And the body will survive as long as it is needed. It is not important that it should live long. A full life is better than a long life.

M: Nem tudod segíteni a túlélést. A valódi önmagad időtlen, és születés és halál felett áll. És a test akar életben maradni, amíg csak lehet. Nem fontos, hogy sokáig fog-e élni. A teljes élet jobb, mint a hosszú élet.

Q: Who is to say what is a full life? It depends on my cultural background.

K: Ki tudja megmondani, hogy mi a teljes élet? Ez az én kulturális hátteremtől függ.

M: If you seek reality you must set yourself free of all backgrounds, of all cultures, of all patterns of thinking and feeling. Even the idea of being man or woman, or even human, should be discarded. The ocean of life contains all, not only humans. So, first of all abandon all self-identification, stop thinking of yourself as such-and-such, so-and-so, this or that. Abandon all self-concern, worry not about your welfare, material or spiritual, abandon every desire, gross or subtle, stop thinking of achievement of any kind. You are complete here and now, you need absolutely nothing.

M: Ha valóságot keresel, meg kell szabadulnod mindenféle háttértől, mindenféle kultúrától, mindenféle gondolkodási és érzelmi mintától. Még azt az ideát is el kell vetned, hogy mi vagy, férfi, vagy nő, de még azt is, hogy ember. Az élet óceánja mindent magában foglal, nem csak az embereket. Tehát, először is hagyj fel minden önazonosulással, hagyd abba, hogy önmagadra úgy gondolsz, mint ami ilyen és ilyen, ez és ez, ez vagy az. Hagyj fel minden öntörődéssel, ne aggódj a jóléted miatt, legyen az anyagi vagy spirituális, hagyj fel minden vággyal, legyen az durva vagy finom, hagyd abba,

It does not mean that you must be brainless and foolhardy, improvident or indifferent; only the basic anxiety for oneself must go. You need some food, clothing and shelter for you and yours, but this will not create problems as long as greed is not taken for a need. Live in tune with things as they are and not as they are imagined.

hogy bármi módon teljesítményekben gondolkodj. Te itt és most teljes vagy, abszolút semmire nincs szükséged.

Ez azt nem jelenti, hogy ostobának, meggondolatlannak, könnyelműnek vagy közönyösnek kell lenned, alapvetően csak az önmagadért való aggódást kell elhagyni. Szükség van némi ételre, öltözékre és fedélre neked, és tieidnek, de ez nem fog problémákat támasztani, amíg a kapzsiság miatt nem visz rá a szükség. Élj összhangban a dolgokkal, ahogy azok vannak, és ne úgy, ahogy azokat elképzeled.

Q: What am I if not human?

K: Mi vagyok, ha nem ember?

M: That which makes you think that you are a human is not human. It is but a dimensionless point of consciousness, a conscious nothing; all you can say about yourself is: 'I am.' You are pure being -- awareness -- bliss. To realise that is the end of all seeking. You come to it when you see all you think yourself to be as mere imagination and stand aloof in pure awareness of the transient as transient, imaginary as imaginary, unreal as unreal. It is not at all difficult, but detachment is needed. It is the clinging to the false that makes the true so difficult to see. Once you understand that the false needs time and what needs time is false, you are nearer the Reality, which is timeless, ever in the *now*. Eternity in time is mere repetitiveness, like the movement of a clock. It flows from the past into the future endlessly, an empty perpetuity. Reality is what makes the present so vital, so different from the past and future, which are merely mental. If you need time to achieve something, it must be false. The real is always with you; you need not wait to be what you *are*. Only you must not allow your mind to go out of yourself in search. When you want something, ask yourself: do I really need it? And if the answer is no, then just drop it.

M: Az, ami azt gondoltatja veled, hogy ember vagy, nem ember. Csak egy kiterjedés nélküli pont a tudatosságban, egy tudatos semmi, mindössze annyit tudsz magadról mondani, hogy ’én vagyok’. Te a tiszta lét – tudat – üdv vagy. Ennek felismerésekor minden keresés véget ér. Akkor éred el, amikor látod, hogy minden, aminek gondolod magad, puszta képzelődés, és távol esik annak tiszta tudatától, hogy az átmeneti az átmeneti, az elképzelt az elképzelt, a valótlan az valótlan. Ez egyáltalán nem bonyolult, de elfogulatlanság szükséges hozzá. A hamishoz való tapadás az, ami az igazság meglátását oly nehézzé teszi. Amikor megérted, hogy a hamishoz idő kell, és amihez idő kell, az hamis, akkor közelebb vagy a Valósághoz, amely időtlen, örökké *mostbeli*. Az időbeli örökkévalóság puszta ismétlődés, olyan, mint az óra mozgása. A múltból a jövőbe áramlik vég nélkül, üres örökkévalóságban. A valóság az, ami a jelent oly elevenné teszi, oly eltérővé a múlttól és a jövőtől, amelyek pusztán mentálisak. Ha időre van szükséged, hogy elérj valamit, az hamis kell legyen. A valódi mindig veled van, nem kell várnod, hogy az légy, ami *vagy.* Csak nem szabad engedned, hogy elméd önmagadon kívül keressen. Amikor kívánsz valamit, kérdezd meg önmagad: valóban szükségem van rá? És ha a válasz nem, akkor csak ereszd el.

Q: Must I not be happy? I may not need a thing, yet if it can make me happy, should I not grasp it?

K: Nem lehetek boldog? Nem lehet szükségem egy dologra, ha az boldoggá tenne, nem szerezhetem meg?

M: Nothing can make you happier than you are. All search for happiness is misery and leads to more misery. The only happiness worth the name is the natural happiness of conscious being.

M: Semmi nem tehet boldogabbá, mint ami vagy. A boldogság mindenféle keresése szenvedéssel jár, és még több szenvedéshez vezet. Az egyetlen, ami, ami kiérdemli a boldogság nevet, a tudatos lét természetes boldogsága.

Q: Don't I need a lot of experience before I can reach such a high level of awareness?

K: Nem szükséges sokat tapasztalnom, mielőtt elérhetem a tudat ilyen magas szintjét?

M: Experience leaves only memories behind and adds to the burden which is heavy enough. You need no more experiences. The past ones are

M: A tapasztalatok a memória aljára ülepednek csupán, és hozzáadódnak teherhez, ami már meglehetősen nehéz. Nincs szükséged több

sufficient. And if you feel you need more, look into the hearts of people around you. You will find a variety of experiences which you would not be able to go through in a thousand years. Learn from the sorrows of others and save yourself your own. It is not experience that you need, but the freedom from all experience. Don't be greedy for experience; you need none.

tapasztalatra. Az emberi múlt elegendő. És ha úgy érzed, többre van szükséged, nézz a körülötted lévő emberek szívébe. A tapasztalatok nagy választékát fogod találni, amin évezredek alatt sem lennél képes átmenni. Tanulj mások szomorúságából, és kíméld meg tőlük saját magad. Nem tapasztalat az, amire szükséged van, hanem a minden tapasztalattól való szabadság. Ne vágyakozz tapasztalatra, egyre sincs szükséged.

Q: Don't you pass through experiences yourself?

K: Nem mész-e át tapasztalatokon te magad is?

M: Things happen round me, but I take no part in them. An event becomes an experience only when I am emotionally involved. I am in a state which is complete, which seeks not to improve on itself. Of what use is experience to me?

M: Dolgok történnek körülöttem, de én nem veszek részt bennük. Egy esemény csak akkor válik tapasztalattá, ha érzelmileg megérint. Én olyan állapotban vagyok, amely teljes, amely nem törekszik önmaga javítására. Mi a haszna lenne számomra a tapasztalatnak?

Q: One needs knowledge, education.

K: Az embernek tudásra, műveltségre van szüksége.

M: To deal with things knowledge of things is needed. To deal with people, you need insight, sympathy. To deal with yourself you need nothing. Be what you are: conscious being and don't stray away from yourself.

M: Dolgokkal való bánáshoz dolgokkal kapcsolatos tudásra van szükség. Emberekkel való bánáshoz intuícióra, együttérzésre van szükség. A magaddal való bánáshoz semmire nincs szükséged. Légy, ami vagy: tudatos lét, és ne tévelyegj el önmagadtól.

Q: University education is most useful.

K: Az egyetemi oktatás nagyon hasznos.

M: No doubt, It helps you to earn a living. But it does not teach you how to live. You are a student of psychology. It may help you in certain situations. But can you live by psychology? Life is worthy of the name only when it reflects Reality in action. No university will teach you how to live so that when the time of dying comes, you can say: I lived well I do not need to live again. Most of us die wishing we could live again. So many mistakes committed, so much left undone. Most of the people vegetate, but do not live. They merely gather experience and enrich their memory. But experience is the denial of Reality, which is neither sensory nor conceptual, neither of the body, nor of the mind, though it includes and transcends both.

M: Nem kétséges, segít, hogy megkeresd, ami a megélhetéshez szükséges. De nem tanítja meg, hogy kell élni. Te pszichológia szakos hallgató vagy. Ez segítségedre lehet bizonyos szituációkban. De meg tudsz-e élni pszichológiából? Az élet csak akkor méltó a nevére, ha a Valóságot tettekben tükrözi. Semmilyen egyetem nem fog megtanítani, hogyan kell úgy élni, hogy amikor közeleg a halál pillanata, azt mondhasd: helyesen éltem, nem kell élnem ismét. Legtöbbünk a halálakor azt kívánja, bárcsak lehetne egy új élete. Oly sok hibát elkövettünk, oly sok mindent befejezetlenül hagytunk. A legtöbb ember nem él, csak vegetál. Ők tapasztalatokat gyűjtenek csupán, a memóriájukat gazdagítják. De a tapasztalás tagadása a Valóságnak, amely sem nem érzéki, sem nem fogalmi, sem nem a testé, sem nem az elméé, noha mindegyiket magában foglalja, és meghaladja.

Q: But experience is most useful. By experience you learn not to touch a flame.

K: De a tapasztalat nagyon hasznos. Tapasztalat által tanulod meg, hogy ne nyúlj a tűzbe.

M: I have told you already that knowledge is most useful in dealing with things. But it does not tell you how to deal with people and yourself, how to live a life. We are not talking of driving a car, or earning money. For this you need experience. But for being a light unto yourself material knowledge will not help you. You need something much more intimate and deeper than mediate knowledge, to be your self in

M: Beszéltem már róla, hogy a tudás nagyon hasznos, ha dolgokkal bánsz. De abban nem segít, hogyan kell bánni az emberekkel és önmagaddal, hogyan kell élni az életet. Nem gépkocsivezetésről, vagy pénzkeresésről beszélünk. Ehhez tapasztalatra van szükséged. De minthogy fény vagy, a materiális tudás nem segít rajtad. Közvetített tudásnál valami sokkal meghittebb és mélyebb dologra van

the true sense of the word. Your outer life is unimportant. You can become a night watchman and live happily. It is what you are inwardly that matters. Your inner peace and joy you have to earn. It is much more difficult than earning money. No university can teach you to be yourself. The only way to learn is by practice. Right away begin to be yourself. Discard all you are not and go ever deeper. Just as a man digging a well discards what is not water, until he reaches the water-bearing strata, so must you discard what is not your own, till nothing is left which you can disown. You will find that what is left is nothing which the mind can hook on to. You are not even a human being. You just *are* -- a point of awareness, co-extensive with time and space and beyond both, the ultimate cause, itself uncaused. If you ask me: 'Who are you?' My answer would be: 'Nothing in particular. Yet, I am.'

szükséged ahhoz, hogy a szó igazi értelmében önmagad légy. Külsődleges életed nem fontos. Éjjeliőr is lehetsz, és mégis lehet boldog az életed. Ami belsőleg vagy, az a lényeg. Belső békédet és örömödet neked kell megszerezned. Ez sokkal nehezebb, mint a pénz keresés. Arra semmilyen egyetem nem tud megtanítani, hogy önmagad légy. A tanulás egyetlen módja a a gyakorlás. Most azonnal kezdj el önmagad lenni. Vess el mindent, ami nem te vagy, és menj egyre mélyebbre. Épp úgy, ahogy a kutat ásó elvet mindent, ami nem víz, mindaddig, amíg víztartó réteghez nem ér, úgy kell neked elvetned mindazt, ami nem a te sajátod, mindaddig, amíg semmi nem marad, amit meg tudsz tagadni. Látni fogod, hogy semmi olyan nem marad, amibe az elme bele tud kapaszkodni. Még emberi lény sem vagy. Te csak úgy *vagy* – a tudatnak egy pontja, azonos terjedelmű idővel és térrel, és mindkettőn túl van, a végső ok, maga az önmagától való. Ha kérdenéd tőlem: ’Ki vagy te?’, a válaszom az lenne: ’Semmiféle egyedi. Mégis vagyok.’

Q: If you are nothing in particular, then you must be the universal.

K: Ha nem egyedi vagy, akkor univerzálisnak kell lenned.

M: What is to be universal -- not as a concept, but as a way of life? Not to separate, not to oppose, but to understand and love whatever contacts you, is living universally. To be able to say truly: I am the world, the world is me, I am at home in the world, the world is my own. Every existence is my existence, every consciousness is my consciousness, every sorrow is my sorrow and every joy is my joy -- this is universal life. Yet, my real being, and yours too, is beyond the universe and, therefore, beyond the categories of the particular and the universal. It is what it is, totally self-contained and independent.

M: Aminek univerzálisnak kell lennie – nem fogalom, hanem életmód? Nem elkülönülni, nem szemben állni, hanem megérteni és szeretni bármi olyat, ami kapcsolatba kerül veled, ez az univerzális élet. Képesnek lenni, hogy őszintén azt mondd: én vagyok a világ, a világ azonos velem, otthon vagyok a világban, a világ az én sajátom. Minden létezés az én létezésem, minden tudatosság az én tudatosságom, minden szomorúság az én szomorúságom, és minden öröm az én örömem – ez az univerzális élet. Az én valódi létem, és a tiéd is, mégis meghaladja az univerzumot, és ezért meghaladja az egyedi és az univerzális kategóriáit. Az ami, teljesen önmagában zárt, és független.

Q: I find it hard to understand.

K: Ezt nehéz megértenem.

M: You must give yourself time to brood over these things. The old grooves must be erased in your brain, without forming new ones. You must realise yourself as the immovable, behind and beyond the movable, the silent witness of all that happens.

M: Adj időt magadnak, hogy eltűnődj e dolgok felett. A régi barázdáknak törlődniük kell az agyadból, újak kialakulása nélkül. A megmozdíthatatlanként kell felismerned önmagad, ami a mozdítható mögött és túl van, csendes tanújaként mindennek, ami történik.

Q: Does it mean that I must give up all idea of an active life?

K: Ez azt jelenti, hogy fel kell adnom az aktív életről minden elképzelést?

M: Not at all. There will be marriage, there will be children, there will be earning money to maintain a family; all this will happen in the natural course of events, for destiny must fulfil itself; you will go through it without resistance, facing tasks as they come, attentive and thorough, both in small things and big. But the general attitude will be of affectionate detachment, enormous goodwill, without expectation of return, constant giving without asking.

M: Egyáltalán nem. Házas leszel, gyermekeid lesznek, pénzt fogsz keresni, hogy eltartsd a családod; mindezek az események természetes folyamatában történnek, mert a sorsnak be kell tejesítenie önmagát; ellenállásmentesen átmész ezeken, szembesülve a dolgokkal, ahogy azok jönnek, figyelmesen és alaposan, mind a kis, mind a nagy dolgokban. De általános hozzáállásod szeretetteljes pártatlanság, viszonzás elvárása

In marriage you are neither the husband nor the wife; you are the love between the two. You are the clarity and kindness that makes everything orderly and happy. It may seem vague to you, but if you think a little, you will find that the mystical is most practical, for it makes your life creatively happy. Your consciousness is raised to a higher dimension, from which you see everything much clearer and with greater intensity. You realise that the person you became at birth and will cease to be at death is temporary and false. You are not the sensual, emotional and intellectual person, gripped by desires and fears. Find out your real being. What am I? is the fundamental question of all philosophy and psychology. Go into it deeply.

nélküli mérhetetlen jóindulat, kérés nélküli állandó adás lesz. A házasságban nem vagy sem a férj, sem a feleség, a kettő közötti szeretet vagy. Te vagy a világosság és a jóság, ami mindent rendbe hoz, és boldoggá tesz. Ez homályosnak tűnhet számodra, de ha gondolkozol kicsit, rá fogsz jönni, hogy a titokzatos a legcéldzerűbb, mert az teszi életedet építő módon boldoggá. Tudatosságod magasabb dimenzióba emelkedik, ahonnan mindent sokkal tisztábban, és nagyobb intenzitással látsz. Felismered, hogy a személy, aki születéseddel lettél, és akinek haláloddal meg kell szűnnie, átmeneti, és hamis. Te nem az érzéki, érzelmi és intellektuális személy vagy, akit vágyak és félelmek ragadnak magukkal. Fedezd fel valódi létedet. Mi vagyok én? Ez az alapkérdése minden filozófiának és pszichológiának. Merülj bele mélyen.

67. Experience is not the Real Thing

Maharaj: The seeker is he who is in search of himself. Soon he discovers that his own body he cannot be. Once the conviction: 'I am not the body' becomes so well grounded that he can no longer feel, think and act for and on behalf of the body, he will easily discover that he is the universal being, knowing, acting, that in him and through him the entire universe is real, conscious and active. This is the heart of the problem. Either you are body-conscious and a slave of circumstances, or you are the universal consciousness itself -- and in full control of every event.

Yet consciousness, individual or universal, is not my true abode; I am not in it, it is not mine, there is no 'me' in it. I am beyond, though it is not easy to explain how one can be neither conscious, nor unconscious, but just beyond. I cannot say that I am in God or I am God; God is the universal light and love, the universal witness: I am beyond the universal even.

Questioner: In that case you are without name and shape. What kind of being have you?

M: I am what I am, neither with form nor formless, neither conscious nor unconscious. I am outside all these categories.

Q: You are taking the *neti-neti* (not this, not this) approach.

M: You cannot find me by mere denial. I am as well everything, as nothing. Nor both, nor either. These definitions apply to the Lord of the Universe, not to me.

67. A tapasztalat nem a valóságos dolog

Maharaj: A kereső az, aki önmagát kutatja. Hamarosan felfedezi, hogy nem lehet a saját teste. Mihelyt az ’én nem a test vagyok’ meggyőződés annyira megalapozott, hogy többé nem a test érdekében érez, gondolkodik és cselekszik, könnyűszerrel fel fogja fedezni, hogy ő az univerzális lét, tudás, cselekvés, hogy benne és általa az egész univerzum valóságos, tudatos, és tevékeny. Ez a probléma veleje. Vagy test-tudatos vagy, és a körülményeknek alárendelt, vagy pedig te vagy maga az univerzális tudatosság – és totálisan ellenőrzöl minden eseményt.

De még a tudatosság – individuális vagy univerzális – sem az én igazi tartózkodási helyem; nem vagyok benne, az nem az enyém, nincs benne ’én’. Felette állok, noha nem könnyű elmagyarázni, hogyan lehet valaki sem tudatos, sem tudattalan, hanem éppen, hogy ezeken túli. Nem tudom azt mondani, hogy Istenben vagyok, vagy Isten vagyok; Isten az univerzális fény, és szeretet, az univerzális tanú: én még az univerzálisnak is felette állok.

Kérdező: Ez esetben név és forma nélküli vagy. Milyen jellemzi a létedet?

M: Vagyok, ami vagyok, sem formával rendelkező, sem forma nélküli, sem tudatos, sem tudattalan. Én kívül vagyok mindezen kategóriákon.

K: Te a *neti-neti* (nem ez, nem ez) felfogását vallod.

M: Nem vagyok felfedezhető puszta tagadás révén. Én ugyanúgy vagyok minden, mint ahogy semmi. Sem mindkettő, sem valamelyik. Ezek a meghatározások az Univerzum Urára érvényesek,

nem énrám.

Q: Do you intend to convey that you are just nothing.

K: Azt akarod kifejezni, hogy te csupán semmi vagy.

M: Oh, no. I am complete and perfect. I am the beingness of being, the knowingness of knowing, the fullness of happiness. You cannot reduce me to emptiness.

M: Ó, nem. Teljes vagyok, és tökéletes. Én a lét létezősége, a megértés megértéssége, a boldogság teljessége vagyok. Nem redukálhatsz le engem az ürességre.

Q: If you are beyond words, what shall we talk about? Metaphysically speaking, what you say holds together; there is no inner contradiction. But there is no food for me in what you say. It is so completely beyond my urgent needs. When I ask for bread, you are giving jewels. They are beautiful, no doubt, but I am hungry.

K: Ha szavakon túli vagy, miről fogunk beszélni? A metafizikai előadásod egységes, nem tartalmaz belső ellentmondást. De amit mondasz, abban nem találok a magam számára táplálékot. Sürgős szükségleteimet teljesen meghaladó dolgok. Ha kenyeret kérek, drágaköveket adsz. Szépek ezek, nem kétséges, de én éhes vagyok.

M: It is not so. I am offering you exactly what you need -- awakening. You are not hungry and you need no bread. You need cessation, relinquishing, disentanglement. What you believe you need is not what you need. Your real need I know, not you. You need to return to the state in which I am -- your natural state. Anything else you may think of is an illusion and an obstacle. Believe me, you need nothing except to be what you are. You imagine you will increase your value by acquisition. It is like gold imagining that an addition of copper will improve it. Elimination and purification, renunciation of all that is foreign to your nature is enough. All else is vanity.

M: Ez nem így van. Én pontosan azt ajánlom fel számodra, amire szükséged van – felébredést. Te nem éhes vagy, és nincs szükséged kenyérre. Megszűnésre, feladásra, kiszabadulásra van szükséged. Amit szükségletednek hiszel, nem arra van szükséged. Valódi szükségletedet én ismerem, nem te. Vissza kell térned abba az állapotba, amelyben én vagyok – a te természetes állapotodba. Bármi mást gondolsz, az illúzió, és akadály. Higgy nekem, semmi másra nincs szükséged, kivéve, hogy az légy, ami vagy. Azt képzeled, hogy szerzéssel növekedni fog az értéked. Ez olyan, mint amikor az arany azt képzeli, hogy a vörösréz hozzáadása feljavítja. Elegendő, ha eltávolítod, kitisztítod magadból, feladod a természetedtől idegen dolgokat. Minden más haszontalanság.

Q: It is easier said than done. A man comes to you with stomach-ache and you advise him to disgorge his stomach. Of course, without the mind there will be no problems. But the mind is there -- most tangibly.

K: Könnyebb mondani, mint csinálni. Jön valaki, hogy fáj a gyomra, és te azt a tanácsot adod neki, hogy hányja ki, ami a gyomrában van. Természetes, hogy elme nélkül semmiféle probléma nem lesz. De az elme létezik – a legkézzelfoghatóbb módon.

M: It is the mind that tells you that the mind is there. Don't be deceived. All the endless arguments about the mind are produced by the mind itself, for its own protection, continuation and expansion. It is the blank refusal to consider the convolutions and convulsions of the mind that can take you beyond it.

M: Azt, hogy az elme létezik, az elme mondja neked. Ne hagyd magad becsapni. Az elméről szóló vég nélküli érveket maga az elme produkálja, saját védelme, fennmaradása, és terjeszkedése érdekében. Az elmén az segíthet túl, ha egyszerűen elutasítod, hogy törődj a szövevényeivel és háborgásaival.

Q: Sir, I am an humble seeker, while you are the Supreme Reality itself. Now the seeker approaches the Supreme in order to be enlightened. What does the Supreme do?

K: Tisztelt Uram, én egy alázatos kereső vagyok, míg te maga a Legfelsőbb Valóság vagy. Most a kereső folyamodik a Legfelsőbbhöz, hogy megvilágosodhasson. Mit csinál a Legfelsőbb?

M: Listen to what I keep on telling you and do not move away from it. Think of it all the time and of nothing else. Having reached that far, abandon all thoughts, not only of the world, but of yourself also. Stay beyond all thoughts, in silent being-awareness. It is not progress, for what you come to is already

M: Hallgasd, amit mondok, és ne tágíts tőle. Mindig arra gondolj, és semmi másra. Ha eljutottál idáig, hagyj el minden gondolatot, nem csak a világra, de az önmagadra vonatkozókat is. Maradj minden gondolat feletti, csendes lét-tudatban. Ez nem fejlődést jelent, mert amivé válsz, az már benned

there in you, waiting for you.

van, rád várakozva.

Q: So you say I should try to stop thinking and stay steady in the idea: 'I am'.

K: Azt mondod, tehát, hogy törekedjek a gondolkodás megállítására, és szilárdan maradjak az ’én vagyok’ gondolatban?

M: Yes, and whatever thoughts come to you in connection with the 'I am', empty them of all meaning, pay them no attention.

M: Igen, és bármilyen gondolat keletkezik benned az ’én vagyok’-kal kapcsolatosan, tedd jelentés nélkülivé, ne figyelj rá.

Q: I happen to meet many young people coming from the West and I find that there is a basic difference when I compare them to the Indians. It looks as if their psyche (*antahkarana*) is different. Concepts like Self, Reality, pure mind, universal consciousness the Indian mind grasps easily. They ring familiar, they taste sweet. The Western mind does not respond, or just rejects them. It concretises and wants to utilise at once in the service of accepted values. These values are often personal: health, well-being, prosperity; sometimes they are social -- a better society, a happier life for all; all are connected with worldly problems, personal or impersonal. Another difficulty one comes across quite often in talking with the Westerners is that to them everything is experience -- as they want to experience food, drink and women, art and travels, so do they want to experience *Yoga*, realisation and liberation. To them it is just another experience, to be had for a price. They imagine such experience can be purchased and they bargain about the cost. When one Guru quotes too high, in terms of time and effort, they go to another, who offers instalment terms, apparently very easy, but beset with unfulfillable conditions. It is the old story of not thinking of the grey monkey when taking the medicine. In this case it is not thinking of the world, 'abandoning all self-hood', 'extinguishing every desire', 'becoming perfect celibates' etc. Naturally there is vast cheating going on all levels and the results are nil. Some Gurus in sheer desperation abandon all discipline, prescribe no conditions, advise effortlessness, naturalness, simply living in passive awareness, without any pattern of 'must' and 'must not'. And there are many disciples whose past experiences brought them to dislike themselves so badly that they just do not want to look at themselves. If they are not disgusted, they are bored. They have surfeit of self-knowledge, they want something else.

K: Történetesen sok nyugati fiatallal találkozom, és úgy látom, alapvetően mások, mint az indiaiak. Úgy látom, mint hogyha az ő szellemük (*antahkarana*) másmilyen lenne. Az Én, Valóság, tiszta elme, univerzális tudatosság fogalmak az indiai elme számára könnyen érthetőek. Ismerős csengésűek, kellemesen hangzanak. A nyugati elmére viszont nincsenek ilyen hatással, vagy éppen hogy elutasításba ütköznek, konkretizálva azokat, azonnal az elfogadott értékek szolgálatába akarja állítani. Ezek az értékek gyakran személyesek: egészség, jólét, boldogulás; néha társadalmiak – jobb társadalom, boldogabb élet mindenki számára; mindezek, személyes vagy személytelen módon, evilági problémákhoz kapcsolódnak. Egy másik nehézséggel is gyakran találkozni, ha nyugatiakkal beszélsz, hogy számukra minden tapasztalat – ahogy az ételeket, italokat, nőket, a művészetet és az utazást tapasztalják, ugyanúgy akarják tapasztalni a *Yogát,* a megvalósulást és a megszabadulást is. Számukra ez csupán egy újabb tapasztalat, amelynek ára van. Úgy képzelik, hogy az efféle tapasztalat megvásárolható, és alkudoznak az áráról. Amikor az egyik Guru időben és erőfeszítésben mérve túl magas árat kér, akkor átmennek egy másikhoz, aki részletfizetési lehetőséget kínál, látszólag nagyon könnyű, de teljesíthetetlen feltételekkel kínozza őket. Ez a ne gondolj a szürke majomra, miközben beveszed a gyógyszert régi története. Ez esetben nem gondolsz a világra, ’elvetsz minden önzést, ’kioltasz minden vágyat, ’teljes cölibátust valósítasz meg’, stb. Természetesen óriási csalások minden szinten, és az eredmény nulla. Egyes Guruk végső elszántságukban elvetnek minden diszciplinát, előírást, vagy feltételt. Erőfeszítés-mentességet, természetességet írnak elő, vagyis passzív tudattal, mindenféle ’kell’ és’nem szabad’ minta mellőzésével folytatott egyszerű életet. És sok tanítvány a múltbeli tapasztalataik miatt odáig jutott, hogy olyan nagy ellenszenvet éreznek ezek iránt, hogy már rájuk sem akarnak nézni. Ha pedig nem undorodtak meg, akkor megunják. Megcsömörlenek az önismerettől, valami mást akarnak.

M: Let them not think of themselves, if they do not like it. Let them stay with a Guru, watch him, think of him. Soon they will experience a kind of bliss, quite new, never experienced before, except, maybe, in childhood. The experience is so unmistakably new,

M: Ne gondoljanak önmagukra, ha nem az a kedvük ellen való. Menjenek el a Guruhoz, figyeljenek rá, gondoljanak őrá. Hamarosan egy olyan boldogságot fognak tapasztalni, ami egészen új, amit eddig soha nem tapasztaltak, talán a gyermekkorukat kivéve. A

that it will attract their attention and create interest; once the interest is roused, orderly application will follow.

tapasztalat annyira nyilvánvalóan új, hogy magára fogja vonni a figyelmüket, és fel fogja támasztani az érdeklődésüket; ha egyszer az érdeklődés feltámad, azt rendszerint alkalmazás követi.

Q: These people are very critical and suspicious. They cannot be otherwise, having passed through much learning and much disappointment. On one hand they want experience, on the other they mistrust it. How to reach them, God alone knows.

K: Ezek az emberek nagyon kritikusak és gyanakvóak. Nem is lehet másképp, olyan sok tanuláson és csalódáson mentek keresztül. Egyfelől tapasztalatokat akarnak szerezni, másfelől kételkedéssel fogadják azokat. Hogy lehet elérni őket, csak Isten tudja.

M: True insight and love will reach them.

M: Az igaz intuíció és szeretet el fogja őket érni.

Q: When they have some spiritual experience, another difficulty arises. They complain that the experience does not last, that it comes and goes in a haphazard way. Having got hold of the lollipop, they want to suck it all the time.

K: Ha szert tesznek valamilyen spirituális tapasztalatra, akkor egy másik probléma merül fel. Arról panaszkodnak, hogy a tapasztalat nem tartós, hogy véletlenszerűen megjelenik és eltávozik. Mintha nyalóka lenne, állandóan azt szopogatnák.

M: Experience, however sublime, is not the real thing. By its very nature it comes and goes. Self-realisation is not an acquisition. It is more of the nature of understanding. Once arrived at, it cannot be lost. On the other hand, consciousness is changeful, flowing, undergoing transformation from moment to moment. Do not hold on to consciousness and its contents. Consciousness held, ceases. To try to perpetuate a flash of insight, or a burst of happiness is destructive of what it wants to preserve. What comes must go. The permanent is beyond all comings and goings. Go to the root of all experience, to the sense of being. Beyond being and not-being lies the immensity of the real. Try and try again.

M: A tapasztalat, legyen az bármi fenséges, nem valóságos dolog. Valódi természetének megfelelően megjelenik, és eltűnik. Az önmegvalósítás nem valaminek a megszerzése. Természetét tekintve több, mint megértés. Amikor elérted, többé nem veszítheted el. Másfelől, a tudatosság változékony, folyékony, átalakulásokon megy keresztül, pillanatról pillanatra. Ne ragaszkodj a tudatossághoz, se annak tartalmához. A tudatosság bekövetkezik, megszűnik. Ha megpróbálod állandósítani az intuíció egy felvillanását, vagy a kirobbanó boldogságot, azzal azt rombolod, amit megőrizni akarsz. Az állandó minden jövés-menés fölött áll. Merülj alá minden tapasztalat gyökeréhez, a lét érzéséhez. A léten és nemléten túl terül el a valóság végtelensége. Próbálkozz újra és újra.

Q: To try one needs faith.

K: A próbálkozáshoz hit kell.

M: There must be the desire first. When the desire is strong, the willingness to try will come. You do not need assurance of success, when the desire is strong. You are ready to gamble.

M: Előbb meg kell lennie a vágynak. Ha erős a vágy, a próbálkozásra való hajlandóság is megjön. Erős vágy esetén nem igényelsz garanciát a sikerre. Kész vagy kockáztatni.

Q: Strong desire, strong faith -- it comes to the same. These people do not trust either their parents or the society, or even themselves. All they touched turned to ashes. Give them one experience absolutely genuine, indubitable, beyond the argumentations of the mind and they will follow you to the world's end.

K: Erős vágy, erős hit – ugyanoda vezetnek. Ezek az emberek nem hisznek sem a szüleiknek, sem a társadalomnak, de még saját maguknak sem. Bármihez értek, hamvába holt. Adj nekik egy abszolút valódi, kétségbevonhatatlan, az elme érvelését meghaladó tapasztalatot, és követni fognak a világ végére is.

M: But I am doing nothing else. Tirelessly I draw their attention to the one incontrovertible factor -- that of being. Being needs no proofs -- it proves all else. If only they go deeply into the fact of being and discover the vastness and the glory to which the 'I am' is the door, and cross the door and go beyond, their life will be full of happiness and light. Believe me, the effort needed is as nothing when compared

M: De én semmi mást se csinálok. Fáradhatatlanul az egyetlen kétségbevonhatatlan tényezőre irányítom a figyelmüket – a létre. A létnek nincs szüksége bizonyítékokra – az a bizonyítéka minden másnak. Ha csak elmélyednek a lét tényébe, és felfedezik a végtelenséget és a dicsőséget, amihez az ’én vagyok’ az átjáró, és átmennek az átjárón, és tovább mennek, akkor az életük tele lesz

with the discoveries arrived at.

boldogsággal és fénnyel. Higgy nekem, az erőfeszítés, ami ehhez szükséges, semmiség a megérkezés felfedezéseihez mérten.

Q: What you say is right. But these people have neither confidence nor patience. Even a short effort tires them. It is really pathetic to see them groping blindly and yet unable to hold on to the helping hand. They are such nice people fundamentally but totally bewildered. I tell them: you cannot have truth on your own terms. You must accept the conditions. To this they answer: Some will accept the conditions and some will not. Acceptance or non-acceptance are superficial and accidental; reality is in all; there must be a way for all to tread -- with no conditions attached.

K: Igazat szólsz. De ezeknek az embereknek se bizalmuk, se türelmük. Még egy kurta erőfeszítés is kifárasztja őket. Valóban nagyon megrendítő látni, ahogy vakon tapogatóznak, és mégsem képesek elérni a segítő kézig. Nagyon kedves emberek, alapvetően, de teljesen össze vannak zavarodva. Mondom nekik: nem tudod elérni a te kifejezésmódod szerinti igazságot. El kell fogadnod a körülményeket. Erre azt válaszolják: bizonyos körülményeket elfogadunk, bizonyosakat pedig nem. Az elfogadás, vagy el nem fogadás felületiek és esetlegesek; a valóság mindegyikben benne van; kell, hogy legyen olyan út, amelyen mindenki haladhat – amely semmilyen körülménytől nem függ.

M: There is such a way, open to all, on every level, in every walk of life. Everybody is aware of himself. The deepening and broadening of self-awareness is the royal way. Call it mindfulness, or witnessing, or just attention -- it is for all. None is unripe for it and none can fail.

But, of course, your must not be merely alert. Your mindfulness must include the mind also. Witnessing is primarily awareness of consciousness and its movements.

M: Van ilyen út, amely mindenki számára, minden szinten, az élet minden területén nyitott. Mindenki tudatában van önmagának. Az ön-tudat mélyítése és szélesítése a királyi út. Figyelemteljességnek, tanúságnak, vagy csupán figyelemnek is nevezhezeted – egyre megy. Senki nem éretlen rá, és senki nem tud kudarcot vallani.

De nem elég, természetesen, ébernek lenned csupán. Figyelemteljességed az elmét is magába kell, hogy foglalnja. A tanúság elsődlegesen a tudatosság, és mozgásainak tudata.

68. Seek the Source of Consciousness

Questioner: We were talking the other day about the ways of the modern Western mind and the difficulty it finds in submitting to the moral and intellectual discipline of the *Vedanta*. One of the obstacles lies in the young European's or American's preoccupation with the disastrous condition of the world and the urgent need of setting it right.

They have no patience with people like you who preach personal improvement as a pre-condition for the betterment of the world. They say it is neither possible nor necessary. Humanity is ready for a change of systems -- social, economic, political. A world-government, world-police, world-planning and the abolition of all physical and ideological barriers: this is enough, no personal transformation is needed. No doubt, people shape society, but society shapes people too. In a humane society people will be humane; besides, science provides the answer to many questions which formerly were in the domain of religion.

68. Keresd a tudatosság forrását

Kérdező: A minap a Nyugat modern gondolkodási irányzatairól, és a *Vedanta* morális és intellektuális felfogása elfogadásának nehézségeiről beszélgettünk. A gátat jelentő tényezők egyike, hogy az európai és amerikai fiatalok belefeledkeznek a katasztrofális állapotban lévő, sürgősen jobbításra szoruló világba.

Nincs olyan türelmesek az emberekkel, mint te, aki a a világ javításának előfeltételeként a személyes tökéletesedést hirdeted. Ők azt mondják, hogy ez nem lehetséges, és nem is szükséges. Az emberiség készen áll a rendszerek megváltoztatására – legyenek azok társadalmiak, gazdaságiak, politikaiak. Világkormány, világrendőrség, világtervezés, és minden fizikai és minden ideológia korlát megszüntetése: ez elegendő, nincs szükség személyes átalakulásra. Kétségtelen, hogy az emberek alakítják közösségeket, de a közösségek is alakítják az embereket. Emberséges közösségekben az emberek emberségesek lesznek; ezen felül a tudomány válasszal szolgál sok olyan kérdésre,

amely régebben a vallás területén felmerült.

Maharaj: No doubt, striving for the improvement of the world is a most praiseworthy occupation. Done selflessly, it clarifies the mind and purifies the heart. But soon man will realise that he pursues a mirage. Local and temporary improvement is always possible and was achieved again and again under the influence of a great king or teacher; but it would soon come to an end, leaving humanity in a new cycle of misery. It is in the nature of all manifestation that the good and the bad follow each other and in equal measure. The true refuge is only in the unmanifested.

Maharaj: Semmi kétség, a világ megjavítására való törekvés a legdícséretreméltóbb foglalatosság. Önzetlen végzése megvilágosítja az elmét, és megtisztítja a szívet. De az ember hamarosan fel fogja ismerni, hogy törekvései ábrándképek. Helyileg és időben korlátozott jobbítások mindig lehetségesek, és ez újra meg újra megvalósítható, egy nagy király vagy tanító befolyása alatt; de ennek csakhamar vége kell legyen, és az emberiség egy újabb szenvedési ciklusba kerül. A valódi menedék csak a megnyilvánulatlanban lehetséges.

Q: Are you not advising escape?

K: Nem menekülést javasolsz?

M: On the contrary. The only way to renewal lies through destruction. You must melt down the old jewellery into formless gold before you can mould a new one. Only the people who have gone beyond the world can change the world. It never happened otherwise. The few whose impact was long lasting were all knowers of reality. Reach their level and then only talk of helping the world.

M: Pont az ellenkezőjét. Az egyetlen mód a megújulásra a pusztuláson át vezet. A régi ékszert forma nélküli arannyá kell beolvasztanod, mielőtt újat formálhatnál. Soha nem történhet másképp. Azon kevesek, akik hatása hosszan tartó volt, mindannyian ismerték a valóságot. Érd el az ő szintjüket, majd csak azután beszélj a világ megsegítéséről.

Q: It is not the rivers and mountains that we want to help, but the people.

K: Nem a folyókon és a hegyeken akarunk segíteni, hanem az emberek.

M: There is nothing wrong with the world, but for the people who make it bad. Go and ask them to behave.

M: Semi baj a világgal, az emberek nélkül, akik elrontják. Menj, és kérd meg őket, hogy viselkedjenek.

Q: Desire and fear make them behave as they do.

K: Vágy és félelem okozza a viselkedésüket.

M: Exactly. As long as human behaviour is dominated by desire and fear, there is not much hope. And to know how to approach the people effectively, you must yourself be free of all desire and fear.

M: Pontosan. Amíg az emberi viselkedést vágy és félelem uralja, addig a legkevésbé sincs remény. És az emberek hatékony megközelítésének tudásához, minden vágytól és félelemtől meg kell szabadulnod.

Q: Certain basic desires and fears are inevitable, such as are connected with food, sex and death.

K: Elkerülhetetlen, hogy legyenek bizonyos alapvető vágyaink és félelmeink, mint például az élelemmel, szexszel, és halállal kapcsolatosak.

M: These are needs and, as needs, they are easy to meet.

M: Ezek szükségletek, és a szükségleteket könnyű kielégíteni.

Q: Even death is a need?

K: Még a halál is szükséglet?

M: Having lived a long and fruitful life you feel the need to die. Only when wrongly applied, desire and fear are destructive. By all means desire the right and fear the wrong. But when people desire what is wrong and fear what is right, they create chaos and despair.

M: Egy hosszú és gyümölcsöző élet leélése után szükségesnek fogod érezni a halált. Csak amikor rosszul használod, destruktív a vágy és a félelem. Mindenféleképpen, a vágy és a félelem a hiba. De mikor az ember vágyja, ami helytelen, és féli, ami helyes, akkor ezek káoszt és kétségbeesést teremtenek.

Q: What is right and what is wrong?

K: Mi helyes, és mi helytelen?

M: Relatively, what causes suffering is wrong, what alleviates it is right. Absolutely, what brings you back to reality is right and what dims reality is wrong.

M: Viszonylagos értelemben, ami szenvedést okoz az helytelen, ami enyhíti azt az helyes. Abszolút értelemben, ami visszavisz téged a valóságba, az helyes, és ami elhalványítja a valóságot, az helytelen.

Q: When we talk of helping humanity, we mean a struggle against disorder and suffering.

K: Amikor az emberiség segítéséről beszélünk, akkor zűrzavar és szenvedés elleni harcra gondolunk.

M: You merely talk of helping. Have you ever helped, really helped, a single man? Have you ever put one soul beyond the need of further help? Can you give a man character, based on full realisation of his duties and opportunities at least, if not on the insight into his true being? When you do not know what is good for yourself, how can you know what is good for others?

M: Te csupán beszélsz a segítésről. Segítettél-e valaha is, segítettél-e valóban, akár egyetlen emberen is? Megtetted-e valaha, hogy akár egyetlen lélek is túl jusson azon, hogy szüksége legyen további segítségre? Tudsz-e valakinek legalább kötelességei és lehetőségei teljes megvalósítását megalapozó erős jellemet adni, ha valódi létébe való pillantást nem is? Ha nem tudod, mi jó önmagadnak, honnan tudhatnád, mi jó másoknak?

Q: The adequate supply of means of livelihood is good for all. You may be God himself, but you need a well-fed body to talk to us.

K: A létfenntartást alkalmas módon szolgáló eszköz mindenkinek jó. Lehetsz maga az Úristen, de szükséged van egy jól táplált testre, hogy beszélgess velünk.

M: It is you that need my body to talk to you. I am not my body, nor do I need it. I am the witness only. I have no shape of my own. You are so accustomed to think of yourselves as bodies having consciousness that you just cannot imagine consciousness as having bodies. Once you realise that bodily existence is but a state of mind, a movement in consciousness, that the ocean of consciousness is infinite and eternal, and that, when in touch with consciousness, you are the witness only, you will be able to withdraw beyond consciousness altogether.

M: Te vagy, akinek szüksége van a testemre, hogy beszélgessen veled. Én nem a testem vagyok, és nincs is rá szükségem. Én a tanú vagyok csupán. Nekem nincs saját formám. Úgy megszoktátok tudatossággal rendelkező testnek gondolni magatokat, hogy még elképzelni sem tudjátok testekkel rendelkező tudatosságnak. A fizikai létezés csak az elme állapota, mozgás a tudatosságban, a tudatosság óceánja határtalan és örök, és te a tudatosságnak a tanúja vagy csupán. Amint ezt felismered, képes leszel rá, hogy teljesen visszahúzódj a tudatosság mögé.

Q: We are told there are many levels of existences. Do you exit and function on all the levels? While you are on earth, are you also in heaven (*swarga*)?

K: Mondtad, hogy a létezéseknek sok szintje van. Te mindezeken szinteken létezel és funkcionálsz? Miközben a Földön vagy, ugyanakkor a mennyországban (*swarga*) is vagy?

M: I am nowhere to be found. I am not a thing to be given a place among other things. All things are in me, but I am not among things. You are telling me about the superstructure while I am concerned with the foundations. The superstructures rise and fall, but the foundations last. I am not interested in the transient, while you talk of nothing else.

M: Én nem vagyok sehol sem található. Én nem vagyok a többi dolog között, adott helyen lévő dolog. Minden dolog énbennem van, de én nem vagyok a dolgok között. Te a felépítményről beszélsz, míg rám az alapok vonatkoznak. A felépítmények keletkeznek és elmúlnak, de az alapok fennmaradnak. Engem nem érdekel a múlandó, míg te semmi másról sem beszélsz.

Q: Forgive me a strange question. If somebody with a razor sharp sword would suddenly severe your head, what difference would it make to you?

K: Ha megbocsátasz, feltennék egy különös kérdést. Ha egy borotva éles karddal hirtelen lecsapná valaki a fejedet, ez milyen különbséget jelentene számodra?

M: None whatsoever. The body will lose its head, certain lines of communication will be cut, that is all. Two people talk to each other on the phone and the

M: Egyáltalán semmit. A test elvesztené a fejét, bizonyos kommunikációs vonalak megszakadnának, ez minden. Két ember telefonbeszélgetést folytat

wire is cut. Nothing happens to the people, only they must look for some other means of communication. The Bhagavad Gita says: "the sword does not cut it". It is literally so. It is in the nature of consciousness to survive its vehicles. It is like fire. It burns up the fuel, but not itself. Just like a fire can outlast a mountain of fuel, so does consciousness survive innumerable bodies.

egymással, és a kábelt elvágják. Semmi sem történik az emberekkel, csak más eszközöket kell keresniük a kommunikációhoz. A Bhagavad Gita azt mondja: „a kard nem fogja azt”. Ez szó szerint így van. A tudatosság természetéhez hozzátartozik, hogy túléli hordozó eszközeit. Akár a tűz. Felemészti a tüzelőanyagot, de önmagát nem. Akárcsak a tűz képes fennmaradni tüzelőanyag hegyeken, ugyanúgy marad fenn a tudatosság számtalan testen.

Q: The fuel affects the flame.

K: A tüzelőanyag befolyással van a tűzre.

M: As long as it lasts. Change the nature of the fuel and the colour and appearance of the flame will change.

M: Amíg az tart. Változtass a tüzelőanyag természetén, és a láng színe és megjelenése is megváltozik.

Now we are talking to each other. For this presence is needed; unless we are present, we cannot talk. But presence by itself is not enough. There must also he the desire to talk.

Most egymással beszélgetünk. Ehhez jelenlét szükséges; hacsak nem vagyunk jelen, nem tudunk beszélgetni. De jelenlét egyedül nem elegendő. A beszélgetés vágya is szükséges.

Above all, we want to remain conscious. We shall bear every suffering and humiliation, but we shall rather remain conscious. Unless we revolt against this craving for experience and let go the manifested altogether, there can be no relief. We shall remain trapped.

Tudatosak akarunk maradni, mindenek felett. Minden szenvedést és megalázást elviselnénk, csak hogy még egy kicsit tudatosak maradjunk. Hacsak fel nem lázadunk e tapasztalat iránti kínzó vágy ellen, és el nem engedjük végképp a megnyilvánultat, nem nyugodhatunk. Csapdában fogunk maradni.

Q: You say you are the silent witness and also you are beyond consciousness. Is there no contradiction in it? If you are beyond consciousness, what are you witnessing to?

K: Azt mondod, te a csendes tanú vagy, és ugyanakkor a tudatosság felett is állsz. Nincs itt valami ellentmondás? Ha a tudatosság felett állsz, akkor minek vagy a tanúja?

M: I am conscious and unconscious, both conscious and unconscious, neither conscious nor unconscious -- to all this I am witness -- but really there is no witness, because there is nothing to be a witness to. I am perfectly empty of all mental formations, void of mind -- yet fully aware. This I try to express my saying that I am beyond the mind.

M: Tudatos vagyok, és tudattalan, egyaránt tudatos és tudattalan, ugyanakkor se tudatos, se tudattalan – mindennek a tanúja vagyok –, de valójában nincs tanúság, mert semmi nincs, aminek a tanúja lehetne lenni. Tökéletesen mentes vagyok mindenféle mentális képződménytől, elmém üres – mégis teljesen tudatos vagyok. Ezt akarom kifejezni, mikor azt mondom, hogy meghaladtam az elmét.

Q: How can I reach you then?

K: Hogy érhetlek el akkor?

M: Be aware of being conscious and seek the source of consciousness. That is all. Very little can be conveyed in words. It is the doing as I tell you that will bring light, not my telling you. The means do not matter much; it is the desire, the urge, the earnestness that count.

M: Légy tudatában, hogy tudatos vagy, és keresd a tudatosság forrását. Ez minden. Nagyon kevés közölhető szavakkal. A feléd irányuló beszéd cselekvése fogja meggyújtani a fényt, nem a hozzád intézett beszédem. A jelentés nem igazán lényeges; a vágy, a kényszer, a komolyság az, ami számít.

69. Transiency is Proof of Unreality

Questioner: My friend is a German and I was born

69. A múlékonyság a valótlanságnak a bizonyítéka

Kérdező: A barátom német, én Angliában

in England from French parents. I am in India since over a year wandering from Ashram to Ashram.

Maharaj: Any spiritual practices (*sadhanas*)?

Q: Studies and meditation.

M: What did you meditate on?

Q: On what I read.

M: Good.

Q: What are you doing, sir?

M: Sitting.

Q: And what else?

M: Talking.

Q: What are you talking about?

M: Do you want a lecture? Better ask something that really touches you, so that you feel strongly about it. Unless you are emotionally involved, you may argue with me, but there will be no real understanding between us. If you say: 'nothing worries me, I have no problems', it is all right with me, we can keep quiet. But if something really touches you, then there is purpose in talking.

Shall I ask you? What is the purpose of your moving from place to place?

Q: To meet people, to try to understand them.

M: What people are you trying to understand? What exactly are you after?

Q: Integration.

M: If you want integration, you must know whom you want to integrate.

Q: By meeting people and watching them, one comes to know oneself also. It goes together.

M: It does not necessarily go together.

Q: One improves the other.

M: It does not work that way. The mirror reflects the image, but the image does not improve the mirror. You are neither the mirror nor the image in the mirror. Having perfected the mirror so that it reflects correctly, truly, you can turn the mirror round and

született em, szüleim franciák. Egy éve vándorlok Indiában, Ashramról Ashramra.

Maharaj: Valamilyen spirituális gyakorlatok (*sadhana*)?

K: Tanulmányok és meditáció.

M: Min meditáltál?

K: Azon, amit olvasok.

M: Jó.

K: Te mit csinálsz, Uram?

M: Ülök.

K: És még mi egyebet?

M: Beszélek.

K: Miről beszélsz?

M: Előadást akarsz? Jobb, ha megkérdezed, ami valóban érdekel, ami nagyon fontos számodra. Hacsak nem terhel érzelmileg, vitázhatsz velem, egyébként nem fogjuk igazán megérteni egymást. Ha azt mondod: ’semmi miatt nem aggódom, nincsenek problémáim’, részemről rendben, maradhatunk csendben is. De ha valami igazán érdekel, akkor célszerű, hogy beszélgessünk.

Megkérdezhetlek? Milyen céllal utazol ide-oda?

K: Hogy emberekkel találkozzak, hogy megpróbáljam őket megérteni.

M: Milyen embereket próbálsz megérteni? Pontosan mit keresel?

K: Egységet.

M: Ha egységet akarsz, tudnod kell, hogy kivel akarsz egyesülni.

K: Azzal, hogy emberekkel való találkozom, és megfigyelem őket, önmagamat is megismerem. Ezek egymással járó dolgok.

M: Nem szükségszerűen egymással járóak.

K: Az egyik fejleszti a másikat.

M: Ez nem így működik. A tükör visszatükrözi a képet, de a kép nem fejleszti a tükröt. Te nem vagy sem a tükör, sem a tükörbeli kép. Lehet egy olyannyira tökéletesített tükröd, hogy a tükröződés pontos, kifogástalan, elforgathatod a tükröt, és látod

see in it a true reflection of yourself -- true as far as the mirror can reflect. But the reflection is not yourself -- you are the seer of the reflection. Do understand it clearly -- whatever you may perceive you are not what you perceive.

benne önmagad hű tükörképét – annyira hűen, amilyen a tükör tükröző képessége. De a tükörkép nem te magad vagy – te a tükörkép nézője vagy. Világosan meg kell értened – akármit is észlelsz, te nem az vagy, mit észlelsz.

Q: I am the mirror and the world is the image?

K: Én vagyok a tükör, és a világ a kép?

M: You can see both the image and the mirror. You are neither. Who are you? Don't go by formulas. The answer is not in words. The nearest you can say in words is: I am what makes perception possible, the life beyond the experiencer and his experience.

M: Te látod mindkettőt, a képet, és a tükröt is. Te egyik sem vagy. Ki vagy te? Ne formulákból ítélj. A válasz nem a szavakban van. A legközelebbi, amit szavakban mondhatsz: én az vagyok, ami az észlelést lehetővé teszi, a tapasztalón és a tapasztalaton túli élet.

Now, can you separate yourself both from the mirror and the image in the mirror and stand completely alone, all by yourself?

Na most, el tudod különíteni önmagad mind a tükörtől, mind a tükörbeli képtől, és teljesen egyedül állni, teljesen önmagadként?

Q: No, I cannot.

K: Nem, nem tudok.

M: How do you know that you cannot? There are so many things you are doing without knowing how to do it. You digest, you circulate your blood and lymph, you move your muscles -- all without knowing how. In the same way, you perceive, you feel, you think without knowing the why and how of it. Similarly you are yourself without knowing it. There is nothing wrong with you as the Self. It is what it is to perfection. It is the mirror that is not clear and true and, therefore, gives you false images. You need not correct yourself -- only set right your idea of yourself. Learn to separate yourself from the image and the mirror, keep on remembering: I am neither the mind nor its ideas: do it patiently and with convictions and you will surely come to the direct vision of yourself as the source of being -- knowing -- loving, eternal, all-embracing all-pervading. You are the infinite focussed in a body. Now you see the body only. Try earnestly and you will come to see the infinite only.

M: Honnan tudod, hogy nem tudsz? Oly sok dolgot csinálsz, annak tudása nélkül, hogyan kell azt csinálni. Emésztesz, keringeted a véredet és nyiroknedveidet, mozgatod az izmaidat – mindezt anélkül, hogy tudnád, hogyan. Ugyanilyen módon érzékelsz, érzel, gondolkodsz, anélkül, hogy tudnád a miértjét és hogyanját. Ugyanígy vagy önmagad is, anélkül, hogy tudnád. Semmi baj veled, mint Énnel. Az maga a tökély. A tükör ami nem tiszta, és igaz, és ezért hamis képet mutat számodra. Nem önmagadat kell korrigálnod – csak az önmagaddal kapcsolatos fogalmakat kell helyre igazítanod. Tanuld meg elkülöníteni önmagadat a képtől, és a tükörtől, tartsd emlékezetedben: én sem a tükör, sem annak ideái nem vagyok: tedd ezt türelmesen, és meggyőződéssel, és biztos, hogy eljutsz önmagadnak, mint a lét – tudó-szerető, örökkévaló, mindent magába foglaló, mindent betöltő – forrásának a közvetlen látásáig. Te vagy a testben koncentrált végtelen. Most csak a testet látod. Törekedj komolyan, és el fogsz oda érkezni, hogy csak a végtelent lásd.

Q: The experience of reality, when it comes, does it last?

K: Ha megérkezik a valóság tapasztalata, utána megmarad?

M: All experience is necessarily transient. But the ground of all experience is immovable. Nothing that may be called an event will last. But some events purify the mind and some stain it. Moments of deep insight and all-embracing love purify the mind, while desires and fears, envies and anger, blind beliefs and intellectual arrogance pollute and dull the psyche.

M: Minden tapasztalat szükségszerűen múlandó. De az alap, amely minden tapasztalat alatt ott van, megváltoztathatatlan. Semmi, amit eseménynek nevezhetünk, nem maradandó. De bizonyos események tisztítják az elmét, és bizonyosak beszennyezik. A mély szellemi meglátás és mindenre kiterjedő szeretet pillanatai tisztítják az elmét, míg a vágyak és félelmek, irigység és harag, vakhit és intellektuális önteltség beszennyezik, és eltompítják a pszichét.

Q: Is self-realisation so important?

K: Olyan fontos az ön-megvalósítás?

M: Without it you will be consumed by desires and fears, repeating themselves meaninglessly in endless suffering. Most of the people do not know that there can be an end to pain. But once they have heard the good news, obviously going beyond all strife and struggle is the most urgent task that can be. You know that you can be free and now it is up to you. Either you remain forever hungry and thirsty, longing, searching, grabbing, holding, ever losing and sorrowing, or go out whole-heartedly in search of the state of timeless perfection to which nothing can be added, from which nothing -- taken away. In it all desires and fears are absent, not because they were given up, but because they have lost their meaning.

M: Nélküle elpusztulsz a vágyak és félelmek miatt, értelmetlenül ismételve azokat, végetlen szenvedésben. A legtöbb ember nem tudja, hogy véget lehet vetni a fájdalomnak. De amikor meghallják az örvendetes hírt, nyilvánvalóvá válik számukra, hogy a minden viszályon és harcon való felülemelkedés a lehető legsürgősebb feladatuk. Tudod, hogy megszabadulhatsz, és hogy ez most elérhető számodra. Vagy örökre éhes és szomjas, vágyódó, kereső, harácsoló, birtokló, örök vesztes és szerencsétlen maradsz, vagy teljes szívvel nekilátsz keresni az időtlen tökéletesség állapotát, amihez semmi hozzá nem adható, amiből semmi el nem vehető. Amiből minden vágy és félelem hiányzik, nem azért, mert feladtad azokat, hanem mert értelmüket vesztették.

Q: So far I have been following you. Now, what am I expected to do?

K: Eddig tudtalak követni. Most, mit kell tennem?

M: There is nothing to do. Just *be*. Do nothing. *Be*. No climbing mountains and sitting in caves. I do not even say: 'be yourself', since you do not know yourself. Just *be*. Having seen that you are neither the 'outer' world of perceivables, nor the 'inner' world of thinkables, that you are neither body nor mind -- just *be*.

M: Semmit nem kell tenni. Csak *legyél.* Ne tégy semmit. *Legyél.* Se hegyekre mászás, se barlangokban ülés. Még azt sem mondom: 'légy önmagad', mivel nem ismered önmagad. Csak *legyél.* Tekintve, hogy sem az észlelhetők 'külső' világa, sem az elgondolhatók 'belső' világa nem vagy, hogy sem test, sem elme nem vagy – csak *legyél.*

Q: Surely, there are degrees of realisation.

K: Bizonyára vannak fokozatai a megvalósulásnak.

M: There are no steps to self-realisation. There is nothing gradual about it. It happens suddenly and is irreversible. You rotate into a new dimension, seen from which the previous ones are mere abstractions. Just like on sunrise you see things as they are, so on self-realisation you see everything as it is. The world of illusions is left behind.

M: Nincsenek önmegvalósításhoz vezető lépések. Ez egyáltalán nem fokozatos. Hirtelen történik, és visszafordíthatatlan. Átfordulsz egy új dimenzióba, amelyből az előzőket puszta absztrakcióknak látod. Ahogy napfelkeltekor úgy látod a dolgokat, ahogyan azok vannak, pontosan úgy látsz az önmegvalósuláskor mindent úgy, ahogyan van. Elhagytad az illúziók világát.

Q: In the state of realisation do things change? They become colourful and full of meaning?

K: Megváltoznak a dolgok a megvalósulás állapotában? Színpompásakká és jelentőségteljesekké válnak?

M: The experience is quite right, but it is not the experience of reality (*sadanubhav*), but of harmony (*satvanubhav*) of the universe.

M: Nagyszerű tapasztalat, de az nem a valóság (*sadanubhav*), hanem az univerzum harmóniájának (*satvanubhav*) a tapasztalata.

Q: Nevertheless, there is progress.

K: Minazonáltal, fejlődés van.

M: There can be progress only in the preparation (*sadhana*). Realisation is sudden. The fruit ripens slowly, but falls suddenly and without return.

M: Fejlődés csak az előkészület (*sadhana*) során lehetséges. A megvalósulás hirtelen történik. A gyümölcs lassan érik, de hirtelen pottyan le, és visszatérés nélkül.

Q: I am physically and mentally at peace. What more do I need?

K: Fizikai és mentális békében vagyok. Mi többre lenne szükségem?

M: Yours may not be the ultimate state. You will recognise that you have returned to your natural

M: Nem lehetsz a végső állapotban. A természetes állapotodba való visszatérést a vágyak és félelmek a

state by a complete absence of all desire and fear. After all, at the root of all desire and fear is the feeling of not being what you are. Just as a dislocated joint pains only as long as it is out of shape, and is forgotten as soon as it is set right, so is all self-concern a symptom of mental distortion which disappears as soon as one is in the normal state.

teljes hiányáról fogod felismerni. Végül is, az összes vágy és félelem gyökere az az érzés, hogy nem akként létezel, ami vagy. Ahogy egy ujj ficam is csak addig fáj, ameddig el van formátlanodva, és rögtön megfeledkezel róla, amint a helyére került, épp úgy minden önmagaddal való törődés is egy mentális torzulási tünet, amely azonnal eltűnik, mihelyt az ember a normális állapotban van.

Q: Yes, but what is the *sadhana* for achieving the natural state?

K: Igen, de mi a természetes állapot elérésének a *sadhanáj*a?

M: Hold on to the sense 'I am' to the exclusion of everything else. When thus the mind becomes completely silent, it shines with a new light and vibrates with new knowledge. It all comes spontaneously, you need only hold on to the 'I am'. Just like emerging from sleep or a state of rapture you feel rested and yet you cannot explain why and how you come to feel so well, in the same way on realisation you feel complete, fulfilled, free from the pleasure-pain complex, and yet not always able to explain what happened, why and how. You can put it only in negative terms: 'Nothing is wrong with me any longer.' It is only by comparison with the past that you know that you are out of it. Otherwise -- you are just yourself. Don't try to convey it to others. If you can, it is not the real thing. Be silent and watch it expressing itself in action.

M: Tartsd fenn az ’én vagyok’ érzését, hogy kizárj minden mást. Amikor ily módon az elme teljesen csendessé válik, új fénnyel ragyog, és új tudástól vibrál. Mindez spontán módon következik be, a te részedről csak az ’én vagyok’ fenntartására van szükség. Mint amikor álomból vagy extázisból kilépve kipihentnek érzed magad, és nem tudod megmagyarázni miért, és mitől érzed olyan jól magad, ugyanígy érzed magad megvalósuláskor teljesnek, befejezettnek, élvezet-fájdalom komplexustól mentesnek, és nem mindig tudod megmagyarázni, hogy mi történt, miért, és hogyan. Csak negatív kifejezésekkel tudod leírni: ’minden bajom megszűnt’. Csak a múlttal való összehasonlítás miatt tudod, hogy túl vagy rajta. Egyébként – egyszerűen csak önmagad vagy. Ne próbáld tolmácsolni mások felé. Ha sikerülne, akkor az nem lenne valóságos dolog. Légy csendben, és figyeld, ahogy az működésében kifejezi magát.

Q: If you could tell me what I shall become, it may help me to watch over my development.

K: Ha meg tudnád mondani, hogy mivé fogok válni, az segítséget jelenthetne számomra, a fejlődésemet figyelve.

M: How can anybody tell you what you shall become when there is no becoming? You merely discover what you are. All moulding oneself to a pattern is a grievous waste of time. Think neither of the past nor of the future, just *be*.

M: Hogyan tudná bárki elmondani, hogy mivé válsz, amikor nem létezik valamivé válás? Fedezd fel csupán, hogy mi vagy. Mindenféle mintához idomulás fájdalmas időpazarlás. Ne gondolj se a múltra, se a jövőre, csak *legyél.*

Q: How can I just be? Changes are inevitable.

K: Hogyan tudnék csak lenni? A változások elkerülhetetlenek.

M: Changes are inevitable in the changeful, but you are not subject to them. You are the changeless background, against which changes are perceived.

M: A változékony változásai elkerülhetetlenek, de te nem vagy változásoknak alávetett. Te vagy a változatlan háttér, amely előtt a változások észlelhetők.

Q: Everything changes, the background also changes. There is no need of a changeless background to notice changes. The self is momentary -- it is merely the point where the past meets the future.

K: Minden változik, a háttér is változik. Nincs szükség változatlan háttérre a változások megfigyeléséhez. Az én pillanatnyi – csupán egy pont, amelyben a múlt érintkezik a jövővel.

M: Of course the self based on memory is momentary. But such self demands unbroken continuity behind it. You know from experience that

M: Természetesen az emlékezet alapú én pillanatnyi. De az ilyen én megszakítás nélküli folytonosságot kíván maga mögött. Tapasztalatból

there are gaps when your self is forgotten. What brings it back to life? What wakes you up in the morning? There must be some constant factor bridging the gaps in consciousness. If you watch carefully you will find that even your daily consciousness is in flashes, with gaps intervening all the time. What is in the gaps? What can there be but your real being, that is timeless; mind and mindlessness are one to it.

tudod, hogy az emlékezetben kiesések vannak, amikor az én a feledés homályába merül. Mi az, amitől visszatér az életbe? Mi az, ami reggel felébreszt téged? Kell lennie valamilyen állandó tényezőnek, ami áthidalja a tudatosság hézagait. Ha gondosan figyelsz, észre fogod venni, hogy még mindennapos tudatosságod is villog, szakadatlanul hézagok lépnek fel benne. Mi van a hézagokban? Ami ott van, az csak a te valódi léted lehet, amely időtlen; elme és elmenélküliség egyek a számára.

Q: Is there any particular place you would advise me to go to for spiritual attainment?

K: Ajánlanál-e számomra valamilyen különleges helyet, ahová elmehetnék, hogy spirituálisan megvalósítsam önmagam?

M: The only proper place is within. The outer world neither can helpú nor hinder. No system, no pattern of action will take you to your goal. Give up all working for a future, concentrate totally on the *now*, be concerned only with your response to every movement of life as it happens.

M: Az egyetlen alkalmas hely belül van. A külső világ nem tud sem segíteni, sem akadályozni. Semmilyen rendszer, semmilyen cselekvési minta nem fog téged a célodhoz elvinni. Hagyj fel minden jövőért való ténykedéssel, koncentrálj teljesen a *mostra,* törődj csupán az életed mozzanataira adott válaszoddal.

Q: What is the cause of the urge to roam about?

K: Mi idézi elő a kalandozásra való ösztönzést?

M: There is no cause. You merely dream that you roam about. In a few years your stay in India will appear as a dream to you. You will dream some other dream at that time. Do realise that it is not you who moves from dream to dream, but the dreams flow before you and you are the immutable witness. No happening affects your real being -- this is the absolute truth.

M: Nincs semmiféle oka. Pusztán csak álmodod, hogy kalandozol. Néhány éven belül az indiai tartózkodásod álomnak fog tűnni számodra. Sok más álmot fogsz álmodni ugyanakkor. Ismerd fel, hogy nem te mozogsz álomról álomra, hanem az álom az, ami elhömpölyög előtted, és te a változhatatlan tanú vagy. Semmilyen esemény nincs hatással valódi létedre – ez az abszolút igazság.

Q: Cannot I move about physically and keep steady inwardly?

K: Nem tudok fizikailag mozogni, és belsőleg állandónak maradni?

M: You can, but what purpose does it serve? If you are earnest, you will find that in the end you will get fed up with roaming and regret the waste of energy and time. To find your self you need not take a single step.

M: Tudsz, de mi célt szolgálna? Ha komoly vagy, rá fogsz jönni végül, hogy torkig lettél a kalandozással, és sajnálni fogod az elpazarolt energiát és időt. Éned megtalálásához egy lépést sem kell tenned.

Q: Is there any difference between the experience of the Self (*atman*) and of the Absolute (*brahman*)?

K: Van valamilyen különbség az Én (*atman*) és az Abszolút (*brahman*) tapasztalata között?

M: There can be no experience of the Absolute as it is beyond all experience. On the other hand, the self is the experiencing factor in every experience and thus, in a way, validates the multiplicity of experiences. The world may be full of things of great value, but if there is nobody to buy them, they have no price. The Absolute contains everything experienceable, but without the experience they are as nothing. That which makes the experience possible is the Absolute. That which makes it actual is the Self.

M: Az Abszolút nem tapasztalható, mert minden tapasztalás fölött áll. Másfelől, az én a tapasztaló elem minden tapasztalatban, így bizonyos módon, igazolja a tapasztalatok sokféleségét. A világ tele lehet nagyon értékes dolgokkal, de ha senki nincs, aki megvegye azokat, nincs áruk. Az Abszolút tartalmazza az összes tapasztalhatót, de a tapasztalat híján ezek mintha semmik se lennének. Ami a tapasztalatot lehetővé teszi, az Abszolút. Ami valóban létezővé teszi, az Én.

Q: Don't we reach the Absolute through a gradation of experiences? Beginning with the grossest, we end

K: Az Abszolútat nem tapasztalatok fokozatain keresztül érjük el? Kezdetben a durvábbakkal, és a

with the most sublime.

végén a legfinomabbakkal.

M: There can be no experience without desire for it. There can be gradation between desires, but between the most sublime desire and the freedom from all desire there is an abyss which must be crossed. The unreal may look real, but it is transient. The real is not afraid of time.

M: Nem lehetséges tapasztalat arra irányuló vágy nélkül. Lehet fokozatosság a vágyak között, de a legfinomabb vágy és a minden vágytól való szabadság között szakadék van, amit át kell hidalni. A valótlan látszhat valódinak, de múlandó. A valódin nem fog az idő.

Q: Is not the unreal the expression of the real?

K: A valótlan nem a valódi megnyilvánulása?

M: How can it be? It is like saying that truth expresses itself in dreams. To the real the unreal is not. It appears to be real only because you believe in it. Doubt it, and it ceases. When you are in love with somebody, you give it reality -- you imagine your love to be all-powerful and everlasting. When it comes to an end, you say: 'I thought it was real, but it wasn't'. Transiency is the best proof of unreality. What is limited in time and space, and applicable to one person only, is not real. The real is for all and forever.

M: Hogy lehetne az? Ez olyan, mint azt mondani, hogy az igazság álmokban nyilvánítaná ki önmagát. Valójában az nem valódi. Csak azért látszik valódinak, mert hiszel benne. Vond kétségbe, és megszűnik. Amikor szerelmes vagy valakibe, azt valóságnak tartod – szerelmedet korlátlannak, és örökké tartónak képzeled. Amikor véget ér, azt mondod: ’azt hittem, igazi volt, de nem volt az’. A múlandóság a valószerűtlenség legjobb bizonyítéka. Ami időben és térben korlátos, és csak egy személy esetén alkalmazható, az nem valódi. A valódi mindenki számára az, és mindörökké.

Above everything else you cherish yourself. You would accept nothing in exchange for your existence. The desire to *be* is the strongest of all desires and will go only on the realisation of your true nature.

Minden egyebet felülmúlóan szereted önmagad. Nem fogadnál el semmit a létezésedért cserébe. A *lenni* iránti vágy minden vágy között a legerősebb, és csak valódi természeted megvalósítása után fog eltűnni.

Q: Even in the unreal there is a touch of reality.

K: Még a valótlanban is ott van a valóság érintése.

M: Yes, the reality you impart to it by taking it to be real. Having convinced yourself, you are bound by your conviction. When the sun shines, colours appear. When it sets, they disappear. Where are the colours without the light?

M: Igen, azáltal részesíted a valóságban, hogy valódinak tartod. Meggyőződésed által meggyőzvén önmagad, megkötötté válsz általa. Amikor süt a nap, megjelennek a színek. Amikor lemegy, eltűnnek. A fény hiányában hol vannak a színek?

Q: This is thinking in terms of duality.

K: Ez a dualitás kifejezéseiben történő gondolkodás.

M: All thinking is in duality. In identity no thought survives.

M: Minden gondolkodás a dualitásban történik. A teljes megegyezőségben egy gondolat sem marad fenn.

70. God is the End of All Desire and Knowledge

Maharaj: Where are you coming from? What have you come for?

Questioner: I come from America and my friend is from the Republic of Ireland. I came about six months ago and I was travelling from Ashram to Ashram. My friend came on his own.

M: What have you seen?

70. Isten a vége minden vágynak és tudásnak

Maharaj: Honnan jössz? Mi hozott ide?

Kérdező: Amerikából jöttem, a barátom pedig az Ír Köztársaságból. Körülbelül hat hónapja vagyok itt, Ashramról Ashramra utazgatok. A barátom egyedül jött.

M: Mit láttál?

Q: I have been at Sri Ramanashram and also I have visited Rishikesh. Can I ask you what is your opinion of Sri Ramana Maharshi?

K: Voltam a Sri Ramanashramban, és ellátogattam Rishikeshbe is. Megkérdezhetem, hogy mi a véleményed Sri Ramana Maharshiról?

M: We are both in the same ancient state. But what do you know of Maharshi? You take yourself to be a name and a body, so all you perceive are names and bodies.

M: Mindketten ugyanazon ősi állapotban vagyunk. De mit tudsz Maharsiról? Önmagadat névnek és testnek tartod, így te csupán neveket és testeket érzékelsz.

Q: Were you to meet the Maharshi, what would happen?

K: Mi lett volna, ha találkoztok Maharsival?

M: Probably we would feel quite happy. We may even exchange a few words.

M: Biztos nagyon örültünk volna egymásnak. Válthattunk volna pár szót.

Q: But would he recognise you as a liberated man?

K: De megszabadult embernek ismert volna fel téged?

M: Of course. As a man recognises a man, so a *gnani* recognises a *gnani*. You cannot appreciate what you have not experienced. You are what you think yourself to be, but you cannot think yourself to be what you have not experienced.

M: Természetesen. Ahogy az egyik ember felismeri a másik embert, ugyanúgy az egyik *gnani* is felismeri a másik *gnanit.* Nem értékelheted azt, amit nem tapasztaltál. Az vagy, aminek gondolod magad, de nem gondolhatod magad annak, amit nem tapasztaltál.

Q: To become an engineer I must learn engineering. To become God, what must I learn?

K: A mérnökké váláshoz mérnöki tudományokat kell tanulnom. Az Istenné váláshoz mit kell tanulnom?

M: You must unlearn everything. God is the end of all desire and knowledge.

M: El kell felejtened mindent. Isten minden vágynak és tudásnak a vége.

Q: You mean to say that I become God merely by giving up the desire to become God?

K: Azt akarod mondani, hogy Istenné válok pusztán az Istenné válás vágyának a feladásával?

M: All desires must be given up, because by desiring you take the shape of your desires. When no desires remain, you revert to your natural state.

M: Minden vágyat fel kell adni, mert vágyakozással adod meg a formáját a vágyaidnak. Amikor semmilyen vágy nem marad, visszatérsz természetes állapotodba.

Q: How do I come to know that I have achieved perfection?

K: Honnan fogom tudni, hogy elértem a tökéletességet?

M: You can not know perfection, you can know only imperfection. For knowledge to be, there must be separation and disharmony. You can know what you are not, but you can not know your real being. You can be only what you are. The entire approach is through understanding, which is in the seeing of the false as false. But to understand, you must observe from outside.

M: Nem tudhatod a tökéletességről, csak a tökéletlenségrül tudhatsz. A lét ismeretéhez elkülönülés, és diszharmónia szükséges. Te azt ismerheted, hogy mi nem vagy, de valódi létedet nem ismerheted. Lehetsz csak, ami vagy. Az egész megközelítés megértést feltételez, ami nem más, mint a hamisat hamisnak látni. De a megértéshez kívülről kell figyelned.

Q: The Vedantic concept of *Maya*, illusion, applies to the manifested. Therefore our knowledge of the manifested is unreliable. But we should be able to trust our knowledge of the unmanifested.

K: A megnyilvánultra a *Maya,*az illúzió védantikus elve vonatkozik. Emiatt a megnyilvánulttal kapcsolatos tudásunk megbízhatatlan. De képesnek kell lennünk megbízni a megnyilvánulatlanra vonatkozó tudásunkban.

M: There can be no knowledge of the unmanifested. The potential is unknowable. Only the actual can be known.

M: Nem lehetséges ismerni a megnyilvánulatlant. A lehetséges megismerhetetlen. Csak a valóságosan létező ismerhető.

Q: Why should the knower remain unknown?

M: The knower knows the known. Do you know the knower? Who is the knower of the knower? You want to know the unmanifested. Can you say you know the manifested?

Q: I know things and ideas and their relations. It is the sum total of all my experiences.

M: All?

Q: Well, all actual experiences. I admit I cannot know what did not happen.

M: If the manifested is the sum total of all actual experiences, including their experiencers, how much of the total do you know? A very small part indeed. And what is the little you know?

Q: Some sensory experiences as related to myself.

M: Not even that. You only know that you react. Who reacts and to what, you do not know. You know on contact that you exist -- 'I am'. The 'I am this', 'I am that' are imaginary.

Q: I know the manifested because I participate in it. I admit, my part in it is very small, yet it is as real as the totality of it. And what is more important, I give it meaning. Without me the world is dark and silent.

M: A firefly illumining the world. You don't give meaning to the world, you find it. Dive deep into yourself and find the source from where all meaning flows. Surely it is not the superficial mind that can give meaning.

Q: What makes me limited and superficial?

M: The total is open and available, but you will not take it. You are attached to the little person you think yourself to be. Your desires are narrow, your ambitions -- petty. After all, without a centre of perception where would be the manifested? Unperceived, the manifested is as good as the unmanifested. And you are the perceiving point, the non-dimensional source of all dimensions. Know yourself as the total.

Q: How can a point contain a universe?

M: There is enough space in a point for an infinity of universes. There is no lack of capacity. Self-limitation is the only problem. But you cannot run away from yourself. However far you go, you come back to yourself and to the need of understanding

K: Miért kell, hogy az ismerő ismeretlen maradjon?

M: Az ismerő az ismertet ismeri. Ismered az ismerőt? Ki az ismerő ismerője? A megnyilvánulatlant akarod ismerni. Mondhatod azt, hogy ismered a megnyilvánulatlant?

K: Ismerek dolgokat és ideákat, és azok viszonyait. Ez az összes tapasztalatom teljessége.

M: Az összes?

K: Nos, minden valóságos tapasztalatomnak. Beismerem, ami nem történt meg, arról nem tudok.

M: Ha a megnyilvánult a valóságos tapasztalatok összessége, tapasztalóikat is beleértve, mennyi ismereted van összesen? Valójában nagyon kevés. És mi az a kevés, amit ismersz?

K: Néhány velem kapcsolatos érzéki tapasztalat.

M: Még ezt se. Csak azt tudod, hogy reagálsz. Hogy ki reagál, és mire, azt nem tudod. Tudod az érintkezésben, hogy létezel – ’én vagyok’. Az ’én ez vagyok’, ’én az vagyok’ képzelet szülte dolgok.

K: Azért ismerem a megnyilvánultat, mert részese vagyok. Elismerem, a részesedésem nagyon kicsi, mégis, annyira valódi, mint amennyire teljes. És ami még fontosabb, én határozom meg a jelentését. Nélkülem a világ sötét és csendes.

M: A szentjánosbogár is megvilágítja a világot. Nem határozod meg a világ jelentését, felfedezed azt. Merülj el mélyen önmagadba, és fedezd fel a forrást, ahonnan minden jelentés ered. Biztos, hogy nem a felszínes elme szolgáltatja a jelentést.

K: Mi tesz engem korlátozottá és felszínessé?

M: A teljesség nyitott és elérhető, de te nem viseled el. Te ahhoz a kis személyhez kötődsz, akinek gondolod magad. Vágyaid kicsinyesek, ambícióid – kisszerűek. Végül is, az észlelési központon kívül hol lehetne a megnyilvánult? És te vagy az észlelő pont, az összes dimenzió dimenzió nélküli forrása. Ismerd magad a teljességként.

K: Hogy tudná egy pont magában foglalni az univerzumot?

M: Egy pontban végtelen sok univerzum számára van hely. Nincs híján befogadóképességnek. Az önkorlátozás az egyetlen probléma. De nem menekülhetsz el önmagad elől. Akármilyen messze mész, önmagadhoz térsz vissza, és e pont

this point, which is as nothing and yet the source of everything.

Q: I came to India in search of a *Yoga* teacher. I am still in search.

M: What kind of Yoga do you want to practice, the *Yoga* of getting, or the *Yoga* of giving up?

Q: Don't they come to the same in the end?

M: How can they? One enslaves, the other liberates. The motive matters supremely. Freedom comes through renunciation. All possession is bondage.

Q: What I have the strength and the courage to hold on to, why should I give up? And if I have not the strength, how can I give up? I do not understand this need of giving up. When I want something, why should I not pursue it? Renunciation is for the weak.

M: If you do not have the wisdom and the strength to give up, just look at your possessions. Your mere looking will burn them up. If you can stand outside your mind, you will soon find that total renunciation of possessions and desires is the most obviously reasonable thing to do. You create the world and then worry about it. Becoming selfish makes you weak. If you think you have the strength and courage to desire, it is because you are young and inexperienced. Invariably the object of desire destroys the means of acquiring it and then itself withers away. It is all for the best, because it teaches you to shun desire like poison.

Q: How am I to practice desirelessness?

M: No need of practice. No need of any acts of renunciation. Just turn your mind away, that is all. Desire is merely the fixation of the mind on an idea. Get it out of its groove by denying it attention.

Q: That is all?

M: Yes, that is all. Whatever may be the desire or fear, don't dwell upon it. Try and see for yourself. Here and there you may forget, it does not matter. Go back to your attempts till the brushing away of every desire and fear, of every reaction becomes automatic.

Q: How can one live without emotions?

M: You can have all the emotions you want, but beware of reactions, of induced emotions. Be

megértésének a szükségességéhez, amely bármennyire semmi, mégis mindennek a forrása.

K: Indiába jöttem, hogy *Yoga* tanárt találjak. Még mindig keresem.

M: Milyen Yogát akarsz gyakorolni, a szerzés *Yogáját*, vagy a lemondás *Yogáját*?

K: Nem ugyanoda vezetnek végül?

M: Hogy vezethetnének már? Az egyik rabszolgává tesz, a másik megszabadít. Az indíték az, ami leginkább számít. A szabadság lemondáson keresztül jön el. Minden birtoklás rabság.

K: Amíg erőm és bátorságom nem hagynak el, miért kellene feladnom? És ha nem az enyém az erő, hogy adhatnám fel? Nem értem ennek a feladásnak a szükségességét. Ha akarok valamit, miért ne próbálhatnám megszerezni? A lemondás a gyengének való.

M: Ha nincs meg a bölcsességed és az erőd a feladáshoz, csak szemléld a javaidat. A puszta szemléléseddel el fogod őket emészteni. Ha kívül tudsz maradni az elméden, hamarosan fel fogod fedezni, hogy a javakról és vágyakról való teljes lemondás a leg magától értetődőbb dolog, amit tenned kell. Létrehozod a világot, majd gyötrődsz miatta. Az önzővé válás gyengévé tesz. Ha azt gondolod, hogy megvan az erőd és a bátorságod a vágyakozáshoz, ez amiatt fiatalságod és tapasztalatlanságod miatt van. A vágy tárgya mindig lerombolja a szerzés eszközeit, és aztán ő maga is elsorvad. Jól van ez így, mert megtanulod, hogy úgy kerüld a vágyat, mint a mérget.

K: Hogyan kell gyakorolnom a vágytalanságot?

M: Semmiféle gyakorlásra nincs szükség. Semmiféle lemondási intézkedésekre nincs szükség. Csak fordítsd félre az elmédet, ez minden. A vágy pusztán az elmének egy ideára való rögzítése. Távolítsd el ennek a szokását a figyelem megtagadásával.

K: Ez minden?

M: Igen, ez minden. Bármilyen vágy vagy félelem rádtör, ne időzz azokon. Törekedj erre, és figyeld magad. Megfeledkezhetsz róla hébe-hóba, ez nem probléma. Térj vissza a törekvéshez mindaddig, amíg minden vágy és félelem, minden reakció lefricskázása automatikussá nem válik.

K: Hogy lehet élni érzelmek nélkül?

M: Mindenféle érzelmeid lehetnek, amilyet csak akarsz, de őrizkedj a reakcióktól, a gerjesztett

entirely self-determined and ruled from within, not from without. Merely giving up a thing to secure a better one is not true relinquishment. Give it up because you see its valuelessness. As you keep on giving up, you will find that you grow spontaneously in intelligence and power and inexhaustible love and joy.

érzelmektől. Teljesen önmagad határozzon meg, és a belső uraljon, ne a külső. Ha azért mondasz le csupán egy dologról, hogy egy jobbat biztosíts magadnak, az nem igazi feladás. Azért add fel, mert látod az értéktelenségét. Ha kitartasz a feladás mellett, úgy fogod találni, hogy intelligenciád, erőd, kimeríthetetlen szereteted és örömed spontán módon növekszik.

Q: Why so much insistence on relinquishing all desires and fears? Are they not natural?

K: Miért hangsúlyozod annyira a minden vágyról és félelemről való lemondást? Ezek nem természetes dolgok?

M: They are not. They are entirely mind-made. You have to give up everything to know that you need nothing, not even your body. Your needs are unreal and your efforts are meaningless. You imagine that your possessions protect you. In reality they make you vulnerable. Realise yourself as away from all that can be pointed at as 'this' or 'that'. You are unreachable by any sensory experience or verbal construction. Turn away from them. Refuse to impersonate.

M: Nem azok. Kizárólag elme-gyártotta dolgok. Fel kell adnod mindent ahhoz, hogy megtudd, nincs szükséged semmire, még a testedre sem. Szükségleteid nem valóságosak, és törekvéseid értelmetlenek. Azt képzeled, hogy javaid megvédenek. Valójában sebezhetővé tesznek. Ismerd önmagad minden olyantól távol állónak, amire úgy lehet rámutatni, mint ’ez’, vagy ’az’. Elérhetetlen vagy mindenféle érzéki tapasztalás, vagy verbális konstrukció számára. Fordulj el tőlük. Utasítsd el a megszemélyesítést.

Q: After I have heard you, what am I to do?

K: Miután végighallgattalak, mit kell tennem?

M: Only hearing will not help you much. You must keep it in mind and ponder over it and try to understand the state of mind which makes me say what I say. I speak from truth; stretch your hand and take it. You are not what you think yourself to be, I assure you. The image you have of yourself is made up from memories and is purely accidental.

M: A puszta meghallgatása nem túl sokat segít. Észben kell tartanod, és elmélkedned kell felette, és törekedned kell az elme azon állapotának a megértésére, amely azt mondatja velem, amit mondok. Én a valóságból beszélek; nyújtsd ki a kezed, és ragadd meg. Biztosítalak, te nem az vagy, aminek önmagadat gondolod. A kép, amellyel önmagadról rendelkezel emlékekből áll, és csupán véletlenszerű.

Q: What I am is the result of my *karma*.

K: Ami vagyok, az a *karmám* eredménye.

M: What you appear to be, you are not. *Karma* is only a word you have learnt to repeat. You have never been, nor shall ever be a person. Refuse to consider yourself as one. But as long as you do not even doubt yourself to be a Mr. So-and-so, there is little hope. When you refuse to open your eyes, what can you be shown?

M: Aminek lenni látszol, az nem te vagy. A *karma* csak egy szó, amely megtanultál, és ismételgeted. Soha nem voltál, és soha nem leszel személy. Utasítsd el, hogy annak tekintsd magad. De amíg kétsége sem merül fel benned aziránt, hogy Mr. Ez-és-ez vagy, kevés a remény. Ha nem akarod kinyitni a szemed, mit láthatnál?

Q: I imagine *karma* to be a mysterious power that urges me towards perfection.

K: A *karmát* egy olyan misztikus erőnek képzelem, amely engem a tökéletesedés felé kényszerít.

M: That's what people told you. You are already perfect, here and now. The perfectible is not you. You imagine yourself to be what you are not -- stop it. It is the cessation that is important, not what you are going to stop.

M: Ez az, amit az emberektől hallottál. Te már tökéletes vagy, itt, és most. A tökéletesedésre képes nem te vagy. Annak képzeled önmagad, ami nem vagy – hagyd abba. A megszűnés a fontos, nem amit leállítani készülsz.

Q: Did not *karma* compel me to become what I am?

K: Nem a *karma* kényszerít rá, hogy az legyek, aki vagyok?

M: Nothing compels. You are as you believe

M: Semmi nem kényszerít. Az vagy, aminek hiszed

yourself to be. Stop believing.

magad. Ne higgy tovább.

Q: Here you are sitting on your seat and talking to me. What compels you is your *karma*.

K: A székeden ülsz, és beszélgetsz velem. Ami erre kényszerít téged, az a *karmád.*

M: Nothing compels me. I do what needs doing. But you do so many unnecessary things. It is your refusal to examine that creates *karma*. It is the indifference to your own suffering that perpetuates it.

M: Semmi nem kényszerít engem. Teszem, amit tennem szükséges. A vizsgálódás iránti elutasításod hozza létre a *karmát.* A saját szenvedésed iránti nemtörődömséged pedig fenntartja azt.

Q: Yes, it is true. What can put an end to this indifference?

K: Igen, ez igaz. Mi vethet véget ennek a nemtörődömségnek?

M: The urge must come from within as a wave of detachment, or compassion.

M: A késztetésnek belülről, a pártatlanság, vagy a részvét hullámaként kell jönnie.

Q: Could I meet this urge half way?

K: Találkozhatnék félúton ezzel a késztetéssel?

M: Of course. See your own condition, see the condition of the world.

M: Természetesen. Lásd saját feltételeidet, és látod a feltételeit a világnak.

Q: We were told about *karma* and reincarnation, evolution and *Yoga*, masters and disciples. What are we to do with all this knowledge?

K: *Karmáról,* reinkarnációról, evolúcióról, *Yogáról,* mesterekről és tanítványokról hallottunk tőled. Mit kezdjünk mindezzel a tudással?

M: Leave it all behind you. Forget it. Go forth, unburdened with ideas and beliefs. Abandon all verbal structures, all relative truth, all tangible objectives. The Absolute can be reached by absolute devotion only. Don't be half-hearted.

M: Hagyd az egészet magad mögött. Felejtsd el. Menj tovább, az ideák és hitel terhétől megszabadultan. Vess el minden verbális struktúrát, minden relatív igazságot, minden nyilvánvaló célt. Az Abszolút csak teljes önfeláldozással érhető el. Ne légy kishitű.

Q: I must begin with some absolute truth. Is there any?

K: Valamilyen örök érvényű igazsággal kell kezdenem. Van ilyen?

M: Yes, there is, the feeling: 'I am'. Begin with that.

M: Igen van, az ’én vagyok’ érzés. Kezdd ezzel.

Q: Nothing else is true?

K: Semmi más nem igaz?

M: All else is neither true nor false. It seems real when it appears, it disappears when it is denied. A transient thing is a mystery.

M: Az összes többi se nem igaz, se nem hamis. Igaznak látszik, mikor megjelenik, és eltűnik, mikor hamisnak bizonyul. A múlandó dolog rejtélyes.

Q: I thought the real is the mystery.

K: Én úgy gondolom, hogy a valóság a rejtélyes.

M: How can it be? The real is simple, open, clear and kind, beautiful and joyous. It is completely free of contradictions. It is ever new, ever fresh, endlessly creative. Being and non-being, life and death, all distinctions merge in it.

M: Hogy lehetne az? A valóság egyszerű, nyitott, tiszta és jóságos, szép és örömteli. Teljességgel ellentmondásmentes. Örökké új, örökké friss, végtelenül kreatív. Lét és nemlét, élet és halál, minden különbség beleolvad.

Q: I can admit that all is false. But, does it make my mind nonexistent?

K: El tudom fogadni, hogy minden hamis. De ez nem létezővé teszi az elmémet?

M: The mind is what it thinks. To make it true, think true.

M: Az elme az, amit gondol. Hogy igazzá tedd, gondolj igazat.

Q: If the shape of things is mere appearance, what are they in reality?

K: Ha a dolgok formája látszat csupán, akkor mik valójában a dolgok?

M: In reality there is only perception. The perceiver and the perceived are conceptual, the fact of perceiving is actual.

M: A dolgok valójában csak észleletek. Az észlelő és az észlelt fogalmiak, az észlelés ténye valóságos.

Q: Where does the Absolute come in?

K: Honnan jön be az Abszolút?

M: The Absolute is the birthplace of Perceiving. It makes perception possible.

M: Az Abszolút az Észlelésnek a születési helye. Ő teszi lehetővé az észlelést.

But too much analysis leads you nowhere. There is in you the core of being which is beyond analysis, beyond the mind. You can know it in action only. Express it in daily life and its light will grow ever brighter.

De túlságosan sok elemzés sehová nem vezet. Benned van a lét központja, amely meghaladja az elemzést, meghaladja az elmét. Amit csak működésében ismerhetsz. Fejezd ki a napi életben, és fényének ragyogása egyre növekedni fog.

The legitimate function of the mind is to tell you what is not. But if you want positive knowledge, you must go beyond the mind.

Az elmének szabályszerűen az a funkciója, hogy arról beszél neked, ami nincs. De ha tényleges tudást akarsz, meg kell haladnod az elmét.

Q: In all the universe is there one single thing of value?

K: Az egész univerzumban csak egyetlen egy dolognak van értéke?

M: Yes, the power of love.

M: Igen, a szeretet erejének.

71. In Self-awareness you Learn about Yourself

Questioner: It is our repeated experience that the disciples do much harm to their Gurus. They make plans and carry them out, without considering the Guru's wishes. In the end there is only endless worry for the Guru and bitterness for his disciples.

Maharaj: Yes, it does happen.

Q: Who compels the Guru to submit to these indignities?

M: The Guru is basically without desire. He sees what happens, but feels no urge to interfere. He makes no choices, takes no decisions. As pure witness, he watches what is going on and remains unaffected.

Q: But his work suffers.

M: Victory is always his -- in the end. He knows that if the disciples do not learn from his words, they will learn from their own mistakes. Inwardly he remains quiet and silent. He has no sense of being a separate person. The entire universe is his own, including his disciples with their petty plans. Nothing in particular affects him, or, which comes to the same, the entire universe affects him in equal measure.

Q: Is there no such thing as the Guru's grace?

71. Az Ön-figyelés során önmagadról tanulsz

Kérdező: A tanítványok rendszerint sok bajt okoznak Guruiknak. Guruik kívánságait figyelmen kívül hagyva dolgozzák ki és hajtják végre terveiket. Ennek eredménye végtelen aggódás a Guru, és keserűség a tanítványa részéről.

Maharaj: Igen, ez történik.

K: Ki az, aki a Gurut e méltatlanságok elfogadására kényszeríti?

M: A Guru alapjában véve vágyak nélküli. Látja, hogy mi történik, de nem érez késztetést, hogy közbeavatkozzon. Nincsenek választásai, nem hoz döntéseket. Tiszta tanúként szemléli a történést, ami őt nem érinti.

K: De a munkája elszenvedi.

M: A győzelem mindig az övé – a végén. Tudja, ha a tanítvány nem tanul az ő szavaiból, majd tanul a saját hibáiból. Belsőleg nyugodt és csendes marad. Nincs olyan érzése, hogy ő elkülönülő személyként létezne. Az egész univerzum őbenne van, beleértve tanítványait is, azok jelentéktelen terveivel egyetemben. Semmi nem hat rá különösebben, vagy, ami ugyanaz, az egész univerzum egyenlő mértékben hat rá.

K: Nem létezik olyasmi, mint a Guru kegyelme?

M: His grace is constant and universal. It is not given to one and denied to another.

M: Az ő kegyelme állandó és egyetemes. Nem tesz olyat, hogy megadja az egyiknek, és megtagadja a másiktól.

Q: How does it affect me personally?

K: Hogy érint ez engem személyesen?

M: It is by The Guru's grace that your mind is engaged in search for truth and it is by his grace that you will find it. It works unwaveringly towards your ultimate good. And it is for all.

M: Az elméd a Guru kegyelme révén jegyzi el magát az igazsággal, és az ő kegyelme révén fogod azt megtalálni. Belsőleg működik, megingathatatlanul, a te végső javad irányában. És ez minden célja.

Q: Some disciples are ready, mature, and some are not. Must not the Guru exercise choice and make decisions?

K: Egyes tanítványok felkészültek, érettek, mások pedig nem. Nem a Gurunak kell választania, és döntenie?

M: The Guru knows the Ultimate and relentlessly propels the disciple towards it. The disciple is full of obstacles, which he himself must overcome. The Guru is not very much concerned with the superficialities of the disciple's life. It is like gravitation. The fruit must fall -- when no longer held back.

M: A Guru ismeri a Legvégsőt, és a tanítványt folytonosan afelé sarkallja. A tanítvány tele van akadályokkal, amelyek fölött ő maga kell, hogy győzedelmeskedjen. A Guru nem sokat törődik a tanítvány életének a felszínességeivel. Ez olyan, mint a gravitáció. A gyümölcsnek le kell pottyannia – amikor többé már semmi nem tartja vissza.

Q: If the disciple does not know the goal, how can he make out the obstacles?

K: Ha a tanítvány nem ismeri a célt, hogy boldogul az akadályokkal?

M: The goal is shown by the Guru, obstacles are discovered by the disciple. The Guru has no preferences, but those who have obstacles to overcome seem to be lagging behind.

M: A Guru megmutatja a célt, a tanítvány felfedezi az akadályokat. A Guru nem kedvez senkinek, de akinek az akadályai legyőzésével kell foglalkoznia, úgy tűnik, annak hátrább kell maradnia.

In reality the disciple is not different from the Guru. He is the same dimensionless centre of perception and love in action. It is only his imagination and self-identification with the imagined, that encloses him and converts him into a person. The Guru is concerned little with the person. His attention is on the inner watcher. It is the task of the watcher to understand and thereby eliminate the person. While there is grace on one side, there must be dedication to the task on the other.

Valójában a tanítvány nem különbözik a Gurutól. Ő az észlelés és a cselekvő szeretet ugyanazon dimenzió nélküli központja. Csak képzelete, és az elképzelttel való ön-azonosulása, ami őt körülzárja, és személlyé változtatja. A Guru nem sokat törődik a személlyel. Az ő figyelme a belső figyelőre irányul. A figyelőnek az a feladata, hogy megértse, és ily módon megsemmisítse a személyt. Miközben kegyelem van az egyik oldalon, a feladat iránti elszántság kell, hogy legyen a másikon.

Q: But the person does not want to be eliminated.

K: De a személy nem akarja, hogy megsemmisítsék.

M: The person is merely the result of a misunderstanding. In reality, there is no such thing. Feelings, thoughts and actions race before the watcher in endless succession, leaving traces in the brain and creating an illusion of continuity. A reflection of the watcher in the mind creates the sense of 'I' and the person acquires an apparently independent existence. In reality there is no person, only the watcher identifying himself with the 'I' and the 'mine'. The teacher tells the watcher: you are not this, there is nothing of yours in this, except the little point of 'I am', which is the bridge between the watcher and his dream. ‘I am this, I am that' is dream, while pure 'I am' has the stamp of reality on it. You have tasted so many things -- all came to

M: A személy csupán egy félreértés eredménye. Érzések, gondolatok és cselekvések száguldanak végtelen egymásutánban a figyelő előtt, amelyek nyomokat hagynak az agyban, és létrehozzák a folytonosság illúzióját. A figyelő visszatükröződése létrehozza az elmében az ’én’ érzését, és a személy látszólagosan független létezést nyer. Valójában nincs semmiféle személy, csak a figyelő azonosítja önmagát az ’én’-nel és az ’enyém’-mel. A tanító közli a figyelővel: te nem ez vagy, ebben az egészben semmi nem a tiéd, kivéve az ’én vagyok’ pici pontját, amely a figyelő, és az ő álma között híd szerepét tölti be. Az ’én ez vagyok, én az vagyok’ semmi más, csak álom, míg a tiszta ’én vagyok’ a valóság által ráütött bélyeg. Oly sok dolgot kipróbáltál, és mind

naught. Only the sense 'I am' persisted -- unchanged. Stay with the changeless among the changeful, until you are able to go beyond.

semmivé vált. Csak az ’én vagyok’ érzése el nem múló – változatlan. Maradj a változatlannal a változékony közepette, míg képes nem leszel túllépni rajta.

Q: When will it happen?

K: Mikor fog ez megtörténni?

M: It will happen as soon as you remove the obstacles.

M: Meg fog történni, amint eltávolítod az akadályokat.

Q: Which obstacles?

K: Milyen akadályokat?

M: Desire for the false and fear of the true. You, as the person, imagine that the Guru is interested in you as a person. Not at all. To him you are a nuisance and a hindrance to be done away with. He actually aims at your elimination as a factor in consciousness.

M: A hamis irányuló vágyat, és az igazság iránti félelmet. Te, mint a személy úgy képzeled, hogy a Gurut a személyed érdekli. Egyáltalán nem így van. Számára te nyűg, és eltávolítandó akadály vagy. Az ő célja igazából a te tudatosság tényezőjeként való megsemmisítésed.

Q: If I am eliminated, what will remain?

K: Ha megsemmisítésre kerülök, mi marad?

M: Nothing will remain, all will remain. The sense of identity will remain, but no longer identification with a particular body. Being -- awareness -- love will shine in full splendour. Liberation is never of the person, it is always from the person.

M: Semmi sem marad, és minden megmarad. Az önazonosság érzése megmarad, de többé nem azonosítod magad egy konkrét testtel. Lét – tudat – szeretet fog tündökölni teljes ragyogással. Soha nem a személy számára következik be a megszabadulás, hanem mindig a személytől.

Q: And no trace remains of the person?

K: És semmilyen nyoma nem marad a személynek?

M: A vague memory remains, like the memory of a dream, or early childhood. After all, what is there to remember? A flow of events, mostly accidental and meaningless. A sequence of desires and fears and inane blunders. Is there anything worth remembering? The person is but a shell imprisoning you. Break the shell.

M: Maradni fog valamilyen álomhoz, vagy korai gyermekkori emlékhez hasonló, homályos emlék. Végül is, mi az, amire emlékezni kellene? Események áradata, amelyek legnagyobb része véletlenszerű, és értelmetlen. Vágya, félelmek, és ostoba baklövések sorozata. Van valamilyen értéke az emlékezetnek? A személy csupán egy téged a börtönébe záró héj. Törd össze a héjat.

Q: Whom are you asking to break the shell? Who is to break the shell?

K: Ki az, akit arra kérsz, hogy törje fel a héjat? Ki az, aki összetöri a héjat?

M: Break the bonds of memory and self-identification and the shell will break by itself. There is a centre that imparts reality to whatever it perceives. All you need is to understand that you are the source of reality, that you give reality instead of getting it, that you need no support and no confirmation. Things are as they are, because you accept them as they are. Stop accepting them and they will dissolve. Whatever you think about with desire or fear appears before you as real. Look at it without desire or fear and it does lose substance. Pleasure and pain are momentary. It is simpler and easier to disregard them than to act on them.

M: Törd össze az emlékezet és önazonosulás bilincseit, és a héj magától összetörik. A központ ad valóságot ad akárminek, amit észlel. Összesen azt kell megértened, hogy te vagy a valóság forrása, hogy te adsz valóságot, ahelyett, hogy kapnád azt, hogy nincs szükséged sem támogatásra, sem megerősítésre. A dolgok azért azok, amik, mert te elfogadod őket. Hagyd abba az elfogadásukat, és szertefoszlanak. Bármi, amire vággyal vagy félelemmel gondolsz, az valóságként jelenik meg előtted. Nézz rá vágy és félelem nélkül, és elveszíti lényegét. Öröm és fájdalom pillanatnyi dolgok. Egyszerűbb és könnyebb figyelmen kívül hagyni őket, mint nekik megfelelően cselekedni.

Q: If all things come to an end, why did they appear at all?

K: Ha minden dolog véget ér egyszer, akkor miért kell egyáltalán megjelennie?

M: Creation is in the very nature of consciousness. Consciousness causes appearances. Reality is beyond consciousness.

M: A tudatosság igazi természete a teremtés. A látszatokat a tudatosság eredményezi. A valóság túl van a tudatosságon.

Q: While we are conscious of appearances, how is it that we are not conscious that these are mere appearances?

K: Miközben tudatában vagyunk a látszatoknak, hogy-hogy nem vagyunk tudatában annak, hogy ezek pusztán látszatok?

M: The mind covers up reality, without knowing it. To know the nature of the mind, you need intelligence, the capacity to look at the mind in silent and dispassionate awareness.

M: Az elme anélkül palástolja el a valóságot, hogy tudnánk róla. Az elme természetének a ismeretéhez belátásra van szükséged, arra a képességre, hogy az elmére csendben, és szenvedély nélküli tudattal tekints.

Q: If I am of the nature of all-pervading consciousness, how could ignorance and illusion happen to me?

K: Ha én a mindent betöltő tudatosság természetéből vagyok, hogyan eshettem tudatlanságba és illúzióba?

M: Neither ignorance nor illusion ever happened to you. Find the self to which you ascribe ignorance and illusion and your question will be answered. You talk as if you know the self and see it to be under the sway of ignorance and illusion. But, in fact, you do not know the self, nor are you aware of ignorance. By all means become aware -- this will bring you to the self and you will realise that there is neither ignorance nor delusion in it. It is like saying: if there is sun, how can darkness be? As under a stone there will be darkness, however strong the sunlight, so in the shadow of the 'I-am-the-body' consciousness there must be ignorance and illusion.

M: Se tudatlanságba, se illúzióba nem estél soha. Fedezd fel az ént, amelynek a tudatlanságot és az illúziót tulajdonítod, és a kérdésed megválaszolásra kerül. Úgy beszélsz, mintha ismernéd az ént, és látnád, hogy azon tudatlanság és illúzió uralkodik. De valójában nem ismered az ént, és a tudatlanságnak sem vagy tudatában. Mindenekelőtt válj tudatossá – ez el fog téged vezetni az énhez, és fel fogod ismerni, hogy nincs benne se tudatlanság, sem illúzió. A mondás szerint: ha süt a nap, hogy lehetne sötét? Ahogy a kő alatt sötét van, bármily erősen süt a nap, úgy az ’én-vagyok-a-test’ tudatosság árnyékában is tudatlanságnak és illúziónak kell lennie.

Q: But why did the body consciousness come into being?

K: De miért keletkezett a testtudatosság?

M: Don't ask 'why', ask 'how'. It is in the nature of creative imagination to identify itself with its creations. You can stop it any moment by switching off attention. Or through investigation.

M: Ne azt kérdezd, hogy ’miért’, hanem azt,’hogyan’. A teremtő képzelet, a természetének megfelelően, a teremtményeivel azonosítja magát. Ezt bármely pillanatban leállíthatod, a figyelem kikapcsolásával. Vagy vizsgálódás révén.

Q: Does creation come before investigation?

K: A teremtés megelőzi vizsgálódást?

M: First you create a world, then the 'I am' becomes a person, who is not happy for various reasons. He goes out in search of happiness, meets a Guru who tells him: 'You are not a person, find who you are'. He does it and goes beyond.

M: Előbb teremtesz egy világot, majd az ’én vagyok’ egy sok oknál fogva boldogtalan személlyé válik. Elkezdi keresni a boldogságot, találkozik a Guruval, aki közli vele: ’te nem vagy személy, fedezd fel, hogy ki vagy’. Megteszi, és túllép.

Q: Why did he not do it at the very start?

K: Miért nem tette meg ezt a legelején?

M: It did not occur to him. He needed somebody to tell him.

M: Nem jutott eszébe. Szüksége volt valakire, hogy szóljon neki.

Q: Was that enough?

K: Ez elegendő volt?

M: It was enough.

M: Elegendő.

Q: Why does it not work in my case?

K: Miért nem működik ez az én esetemben?

M: You do not trust me.

M: Nem bízol bennem.

Q: Why is my faith weak?

K: Miért gyenge a bizalmam?

M: Desires and fears have dulled your mind. It needs some scrubbing.

M: Vágyak és félelmek tompították el az elméd. Meg kell tisztítani.

Q: How can I clear my mind?

K: Hogyan tisztíthatom meg az elmémet?

M: By watching it relentlessly. Inattention obscures, attention clarifies.

M: Úgy, hogy állandóan figyeled. A figyelmetlenség elhomályosítja, a figyelem megtisztítja.

Q: Why do the Indian teachers advocate inactivity?

K: Az indiai tanítók miért javasolnak tétlenséget?

M: Most of people's activities are valueless, if not outright destructive. Dominated by desire and fear, they can do nothing good. Ceasing to do evil precedes beginning to do good. Hence the need for stopping all activities for a time, to investigate one's urges and their motives, see all that is false in one's life, purge the mind of all evil and then only restart work, beginning with one's obvious duties. Of course, if you have a chance to help somebody, by all means do it and promptly too, don't keep him waiting till you are perfect. But do not become a professional do-gooder.

M: A legtöbb emberi tevékenység értéktelen, ha nem egyenesen romboló. Vágy és félelem által uraltan semmi jót nem tudnak csinálni. Mielőtt a jó cselekedetek megkezdődhetnének, abba kell, hogy maradjanak a gonosz cselekedetek. Ebből eredő szükséglet, hogy egy időre leállíts minden tevékenységet, hogy tanulmányozd az ember késztetéseit, és azok motivációit, megfigyelj mindent, ami hamis az ember életében, megtisztítsd az elmét minden gonosztól, majd csak azután kezdd el újra a munkát, kezdve az ember nyilvánvaló kötelességeivel. Természetesen, ha lehetőséged van segíteni valakin, feltétlenül és haladéktalanul tedd meg, ne várj addig, amíg tökéletes nem leszel. De ne váljon belőled hivatásos jótevő.

Q: I do not feel there are too many do-gooders among disciples. Most of those I met are too absorbed in their own petty conflicts. They have no heart for others.

K: Nem érzem úgy, hogy túl sok jótevő lenne a tanítványok között. A legtöbb, akivel találkoztam közülük, túlságosan saját kicsinyes konfliktusaiba volt elmerülve. Nem jut a szívükből mások számára.

M: Such self-centeredness is temporary. Be patient with such people. For so many years they gave attention to everything but themselves. Let them turn to themselves for a change.

M: Az ilyen ön-központúság átmeneti. Légy türelmes az ilyen emberekkel. Mert oly sok éven keresztül fordítottak figyelmet minden másra, önmaguk helyett. Hadd forduljanak önmaguk felé a változatosság kedvéért.

Q: What are the fruits of self-awareness?

K: Mik a gyümölcsei az ön-figyelemnek?

M: You grow more intelligent. In awareness you learn. In self-awareness you learn about yourself. Of course, you can only learn what you are not. To know what you are, you must go beyond the mind.

M: Sokkal intelligensebbé válsz. A figyelem során tanulsz. Az ön-figyelem során önmagadról tanulsz. Természetesen, csak azt tanulhatod meg, hogy mi nem vagy. Annak tudásához, hogy ki vagy, meg kell haladnod az elmét.

Q: Is not awareness beyond the mind?

K: A figyelem meghaladja az elmét?

M: Awareness is the point at which the mind reaches out beyond itself into reality. In awareness you seek not what pleases, but what is true.

M: A figyelem az a pont, amelynél az elme önmagán túlnyúlva eléri a valóságot. A figyelemben nem azt keresed, ami örömet okoz, hanem ami igaz.

Q: I find that awareness brings about a state of inner silence, a state of psychic void.

K: Úgy gondolom, hogy a figyelem hozza létre a belső csend, a pszichikai üresség állapotát.

M: It is all right as it goes, but it is not enough. Have you felt the all-embracing emptiness in which the universe swims like a cloud in the blue sky?

M: Így van, így működik, de ez nem elég. Érezted már a mindent magában foglaló ürességet, amelyben az univerzum úgy úszik, mint felhő a kék égen?

Q: Sir, let me first come to know well my own inner space.

K: Tisztelt Uram, hadd ismerjem meg jól előbb a saját belső teremet.

M: Destroy the wall that separates, the 'I-am-the-body' idea and the inner and the outer will become one.

M: Döntsd le a falat, amely elválaszt, az 'én-vagyok-a-test' ideát, és a belső és a külső eggyé fog válni.

Q: Am I to die?

K: Meg kell, hogy haljak?

M: Physical destruction is meaningless. It is the clinging to sensate life that binds you. If you could experience the inner void fully, the explosion into the totality would be near.

M: A fizikai megsemmisülésnek nincs értelme. Az érzéki világba való kapaszkodásod az, ami megkötöz. Ha a belső ürességet teljes mértékben tapasztalnád, a teljességbe való robbanás már közel lenne.

Q: My own spiritual experience has its seasons. Sometimes I feel glorious, then again I am down. I am like a little boy -- going up, going down, going up, going down.

K: A spirituális tapasztalásomnak időszakai vannak. Néha nagyszerűen érzem magam, majd ismét levert vagyok. Olyan vagyok, mint egy kisfiú – egyszer fent, egyszer lent, egyszer fent, egyszer lent.

M: All changes in consciousness are due to the 'I-am-the-body' idea. Divested of this idea the mind becomes steady. There is pure being, free of experiencing anything in particular. But to realise it you must do what your teacher tells you. Mere listening, even memorizing, is not enough. If you do not struggle hard to apply every word of it in your daily life, don't complain that you made no progress. All real progress is irreversible. Ups and downs merely show that the teaching has not been taken to heart and translated into action fully.

M: A tudatosságban minden változás az 'én-vagyok-a-test' idea jön létre. Ezen ideától megfosztottan az elme állhatatossá válik. A tiszta lét minden különleges tapasztalattól mentes. De ennek felismeréséhez tenned is kell, amit tanítód mond neked. Puszta meghallgatása, de még megtanulása sem elegendő. Ha nem harcolsz keményen, hogy minden szavát érvényesítsd mindennapi életed során, akkor ne panaszkodj, hogy egy helyben topogsz. Minden valódi haladás visszafordíthatatlan. A kedvező és kedvezőtlen változások pusztán arra vallanak, hogy a tanítások nem fogantak meg a szívedben, és nem fordultak teljesen át tettekké.

Q: The other day you told us that there is no such thing as *karma*. Yet we see that every thing has a cause and the sum total of all the causes may be called *karma*.

K: Azt mondtad nekünk a minap, hogy a *karma,* mint olyan, nem létezik. Mi mégis úgy látjuk, hogy minden dolognak oka van, és az okok végösszegét *karmának* hívhatjuk.

M: As long as you believe yourself to be a body, you will ascribe causes to everything. I do not say things have no causes. Each thing has innumerable causes. It is as it is, because the world is as it is. Every cause in its ramifications covers the universe.

M: Amíg önmagadat testnek hiszed, okokat fogsz tulajdonítani mindennek. Én nem mondom, hogy a dolgoknak nincsenek okai. Minden dolognak megszámlálhatatlan oka van. Azért van úgy, ahogy van, mert a világ olyan, amilyen. Minden ok következményei szerteágaznak a világban.

When you realise that you are absolutely free to be what you consent to be, that you are what you appear to be because of ignorance or indifference, you are free to revolt and change. You allow yourself to be what you are not. You are looking for the causes of being what you are not. It is a futile search. There are no causes, but your ignorance of your real being, which is perfect and beyond all causation. For whatever happens, all the universe is responsible and you are the source of the universe.

Amikor felismered, hogy teljes szabadságodban áll annak lenni, amihez beleegyezésed adod, hogy tudatlanság illetve közömbösség miatt vagy az, aminek megjelensz, akkor elnyerted a szabadságot, hogy felkelj, és változtass. Te magad teszed lehetővé, hogy az légy, ami nem vagy. Egy olyan létezésnek az okait keresed, ami nem vagy. Ez hiábavaló keresés. Nincsenek okok, hanem csak a tökéletes, és minden okságon túli valódi léted nem

ismerése. Mert bármi történjék, az egész univerzum felelős érte, és te vagy az univerzum forrása.

Q: I know nothing about being the cause of the universe.

K: Semmit nem tudok az univerzum okának a létezéséről.

M: Because you do not investigate. Enquire, search within and you will know.

M: Mert nem kutatod. Tanulmányozd, keresd a szíved mélyén, és meg fogod ismerni.

Q: How can a speck like me create the vast universe?

K: Hogyan tudná egy olyan porszem, mint én, megteremteni a végtelen univerzumot?

M: When you are infected with the 'I-am-the-body' virus; a whole universe springs into being. But when you have had enough of it, you cherish some fanciful ideas about liberation and pursue lines of action totally futile. You concentrate, you meditate, you torture your mind and body, you do all sorts of unnecessary things, but you miss the essential which is the elimination of the person.

M: Amikor megfertőződtél az ’én-vagyok-a-test’ vírussal, az egész univerzum létbe szökkent. De amint eleged van belőle, elkezdesz meglehetősen romantikus elképzeléseket táplálni a szabadságról, és egy sor teljesen hiábavaló ténykedést folytatni. Koncentrálsz, meditálsz, sanyargatod a testedet és az elmédet, mindenféle szükségtelen dolgokat művelsz, csak éppen lényeget hibázod el, a személy megszüntetését.

Q: In the beginning we may have to pray and meditate for some time before we are ready for self-enquiry.

K: Az elején lehet imádkozni és meditálni egy ideig, míg felkészülünk az önkutatásra.

M: If you believe so, go on. To me, all delay is a waste of time. You can skip all the preparation and go directly for the ultimate search within. Of all the *Yogas* it is the simplest and the shortest.

M: Ha ebben hiszel, csak rajta. Szerintem minden halogatás időpocsékolás. Átugorhatsz minden előkészületet, és közvetlenül belevághatsz a végső, befelé irányuló keresésbe. Az összes *Yogá*k között ez a legegyszerűbb, és legrövidebb.

72. What is Pure, Unalloyed, Unattached is Real

Maharaj: You are back in India. Where have you been, what have you seen?

Questioner: I come from Switzerland. I stayed there with a remarkable man who claims to have realised. He has done many *Yogas* in his past and had many experiences that passed away. Now he claims no special abilities, nor knowledge; the only unusual thing about him is connected with sensations; he is unable to separate the seer from the seen. For instance, when he sees a car rushing at him, he does not know whether the car is rushing at him, or he at a car. He seems to be both at the same time, the seer and the seen. They become one. Whatever he sees, he sees himself. When I asked him some Vedantic questions he said: 'I really cannot answer. I do not know. All I know is this strange identity with whatever I perceive. You know, I expected anything but this.'

He is on the whole a humble man; he makes no disciples and in no way puts himself on a pedestal.

72. Ami színtiszta, elegyítetlen, független, az valós

Maharaj: Visszajöttél hát Indiába. Merre jártál, mit láttál?

Kérdező: Svájcból jövök. Egy rendkívüli embernél jártam, aki állítása szerint megvalósult. Régebben sokat *Yogá*zott, és sok megélt tapasztalata elhagyta. Állítása szerint most nincs se speciális képessége, se tudása; az egyetlen szokatlan dolog az érzékeléssel kapcsolatosan jelentkezik nála, nem képes elkülöníteni a látót és a látottat. Például, amikor egy feléje száguldó autót lát, nem tudja, hogy az autó ő felé száguld, vagy ő az autóban van. Egyidejűleg mindkettőnek, a látónak és a látottnak is látja magát. Eggyé váltak. Bármit lát, önmagát látja. Amikor feltettem neki egy védákkal kapcsolatos kérdést, azt válaszolta: ’Valóban nem tudom a választ. Nem tudom. Mindössze ezt a minden észlelésemmel együtt járó különös önazonosságot ismerem. Tudod, mindent vártam, csak ezt nem.’

Egészében véve ő egy alázatos ember; nem fogad tanítványokat, és semmilyen módon magasztalja

He is willing to talk about his strange condition, but that is all.

magát. Hajlandó beszélni az ő különös állapotáról, de ez minden.

M: Now he knows what he knows. All else is over. At least he still talks. Soon he may cease talking.

M: Nos, tudja, amit tud. Minden más elmúlik. Legalább még beszél. Lehet, hogy hamarosan abbahagyja a beszédet.

Q: What will he do then?

K: Mit fog csinálni azután?

M: Immobility and silence are not inactive. The flower fills the space with perfume, the candle -- with light. They do nothing yet they change everything by their mere presence. You can photograph the candle, but not its light. You can know the man, his name and appearance, but not his influence. His very presence is action.

M: A mozdulatlanság és csend nem tétlenek. A virág betölti a teret illattal, a gyertya – fénnyel. Semmit sem csinálnak, mégis minden megváltoztatnak, puszta jelenlétük által. Lefényképezheted a gyertyát, de fényét nem. Ismerheted az embert, nevét és megjelenését, de hatását nem. Az ő valódi jelenléte a cselekvés.

Q: Is it not natural to be active?

K: Nem természetes dolog tevékenynek lenni?

M: Everybody wants to be active, but where do his actions originate? There is no central point each action begets another, meaninglessly and painfully, in endless succession. The alternation of work and pause is not there. First find the immutable centre where all movement takes birth. Just like a wheel turns round an axle, so must you be always at the axle in the centre and not whirling at the periphery.

M: Mindenki tevékeny akar lenni, de tetteik honnan származnak? Központ nélkül minden tett másikat szül, értelmetlenül és fájdalmasan, végtelen egymásutánban. A munka nem váltakozik a szünettel. Előbb fedezd fel az állandó központot, ahol minden mozgás születik. Ahogy a tengely körül forgó kerék esetében, úgy kell mindig a tengelynél lenned, a központban, és nem a periférián keringeni.

Q: How do I go about it in practice?

K: Hogyan fogjak hozzá ehhez a gyakorlatban?

M: Whenever a thought or emotion of desire or fear comes to your mind, just turn away from it.

M: Valahányszor vágy vagy félelem gondolata vagy emóciója jelentkezik az elmédben, csupán fordulj el tőle.

Q: By suppressing my thoughts and feelings I shall provoke a reaction.

K: Gondolataim és érzéseim elnyomásával reakciót fogok kiváltani.

M: I am not talking of suppression. Just refuse attention.

M: Nem elnyomásról beszélek. Csupán a figyelem megtagadásáról.

Q: Must I not use effort to arrest the movements of the mind?

K: Ne tegyek erőfeszítést, hogy megállítsam az elme mozgásait?

M: It has nothing to do with effort. Just turn away, look between the thoughts, rather than at the thoughts. When you happen to walk in a crowd, you do not fight every man you meet -- you just find your way between.

M: Nincs köze erőfeszítéshez. Fordulj el csupán, inkább a gondolatok közé nézz, mint a gondolatokra. Amikor úgy adódik, hogy egy tömegben sétálsz, nem harcolsz minden emberrel, akivel találkozol – csupán megkeresed az utadat közöttük.

Q: If I use my will to control the mind, it only strengthens the ego.

K: Ha az akaratommal kontrollálom az elmét, akkor csak erősítem az egót.

M: Of course. When you fight, you invite a fight. But when you do not resist, you meet with no resistance. When you refuse to play the game, you are out of it.

M: Természetesen. Amikor harcolsz, harcra hívsz. De ha nem állsz ellen, nem találsz ellenállásra. Ha visszautasítod a játékot, kimaradsz belőle.

Q: How long will it take me to get free of the mind?

K: Meddig fog tartani, hogy megszabaduljak az elmétől?

M: It may take a thousand years, but really no time

M: Évezredekig is eltarthat, de valójában semmiféle

is required. All you need is to be in dead earnest. Here the will is the deed. If you are sincere, you have it. After all, it is a matter of attitude. Nothing stops you from being a *gnani* here and now, except fear. You are afraid of being impersonal, of impersonal being. It is all quite simple. Turn away from your desires and fears and from the thoughts they create and you are at once in your natural state.

Q: No question of reconditioning, changing, or eliminating the mind?

M: Absolutely none. Leave your mind alone, that is all. Don't go along with it. After all, there is no such thing as mind apart from thoughts which come and go obeying their own laws, not yours. They dominate you only because you are interested in them. It is exactly as Christ said 'Resist not evil'. By resisting evil you merely strengthen it.

Q: Yes, I see now. All I have to do is to deny existence to evil. Then it fades away. But does it not boil down to some kind of auto-suggestion?

M: The auto-suggestion is in full swing now, when you think yourself to be a person, caught between good and evil. What I am asking you to do is to put an end to it, to wake up and see things as they are.

About your stay in Switzerland with that strange friend of yours: what did you gain in his company?

Q: Nothing absolutely. His experience did not affect me at all. One thing I have understood: there is nothing to search for. Wherever I may go, nothing waits for me at the end of the journey. Discovery is not the result of transportation.

M: Yes, you are quite apart from anything that can be gained or lost.

Q: Do you call it *vairagya*, relinquishment, renunciation?

M: There is nothing to renounce. Enough if you stop acquiring. To give you must have, and to have you must take. Better don't take. It is simpler than to practice renunciation, which leads to a dangerous form of 'spiritual' pride.

All this weighing, selecting, choosing, exchanging -- it is all shopping in some 'spiritual' market. What is your business there? What deal are you out to strike? When you are not out for business, what is the use of this endless anxiety of choice? Restlessness takes you nowhere. Something

időt nem igényel. Mindössze halálosan komolynak kell lenned. Itt az akarat a cselekvés. Ha őszinte vagy, rendelkezel vele. Végül is, ez hozzáállás kérdése. Semmi nem tarthat vissza, hogy itt és most *gnani* légy, kivéve a félelmet. Félsz a személytelen létezéstől, a személytelenné válástól. Ez teljesen egyszerű. Fordulj el vágyaidtól és félelmeidtől, és a gondolatoktól, amiket azok teremtenek, és egyszerre természetes állapotodba kerülsz.

K: Nem az elme megújítása, megváltoztatása, vagy kiküszöbölése a kérdés?

M: Abszolúte nem. Hagyd elméd magára, ez minden. Ne menj vele. Végül is, nem létezik olyan dolog, mint elme, eltekintve a gondolatoktól, amelyek nem a te, hanem saját törvényeiknek engedelmeskedve jönnek és mennek. Csak azért uralnak téged, mert érdekelődsz iránt uk. Pontosan, ahogy Krisztus mondta,'ne állj ellene a gonosznak'. Ha ellene állsz a gonosznak, csupán erősíted azt.

K: Igen, most már értem. Mindössze azt kell tennem, hogy megtagadom a létet a gonosztól. Ekkor az kereket old. De ez nem összefoglalása egy bizonyos fajta önszuggesztiónak?

M: Az önszuggesztió éppen most dolgozik gőzerővel, amikor személynek gondolod magad, megragadva jó és gonosz között. Arra kérlek, vess véget ennek, ébredj fel, és lásd a dolgokat, ahogy azok vannak.

Svájci tartózkodásod során szerzett különös barátodról: mit nyertél a társaságából?

K: Abszolúte semmit. Az ő tapasztalatai egyáltalán nem hatottak rám. Egy dolgot megértettem: nincs ott semmi keresnivalóm. Bárhová mehetek, semmi nem vár rám az út végén. A felfedezés nem az utazás eredménye.

M: Igen, kivéve, amit nyerhetsz, vagy veszíthetsz.

K: Ezt úgy nevezed, hogy *vairagya,* feladás, lemondás?

M: Semmiről nem kell lemondani. Elég, ha leállítod a szerzést. Adáshoz birtokolnod kell, és birtokláshoz cipekedned. Jobb nem cipelni. Ez egyszerűbb, mint lemondást gyakorolni, amely a 'spirituális' gőg veszélyes formájához vezet.

Mindez mérlegelés, válogatás, kiválasztás, csere – ez mind 'spirituális' piaci bevásárlás. Mi dolgod ott? Miért alkudozol? Ha nem akarsz üzletelni, mi haszna e vég nélküli aggodalmas válogatásnak? Sehová nem vezet a nyugtalanság. Valami megakadályozza, hogy lásd, semmire nincs szükséged. Fedezd fel, és

prevents you from seeing that there is nothing you need. Find it out and see its falseness. It is like having swallowed some poison and suffering from unquenchable craving for water. Instead of drinking beyond all measure, why not eliminate the poison and be free of this burning thirst?

lásd annak hamisságát. Ez olyan, mint mérget nyelni, és víz iránti csillapíthatatlan vágytól szenvedni. A mértéktelen ivás helyett miért nem távolítod el a mérget, és válsz szabaddá ettől az égő szomjúságtól?

Q: I shall have to eliminate the ego.

K: Fel kell számolnom az egót.

M: The sense 'I am a person in time and space' is the poison. In a way, time itself is the poison. In time all things come to an end and new are born, to be devoured in their turn. Do not identify yourself with time, do not ask anxiously: 'what next, what next?' Step out of time and see it devour the world. Say: 'Well, it is in the nature of time to put an end to everything. Let it be. It does not concern me. I am not combustible, nor do I need to collect fuel'.

M: A ’személy vagyok időben és térben’ érzés a méreg. Valamiképpen maga az idő a méreg. Idővel minden dolog véget ér, és újak születnek, hogy elnyelődjenek körforgásukban. Ne azonosulj az idővel, ne kérdezősködj nyugtalanul: ’mi a következő, mi a következő’? Lépj ki az időből, és lásd, amint az felfalja a világot. Mondd: ’Nos, az idő olyan természetű, hogy véget vet mindennek. Legyen. Ez engem nem érint. Nem vagyok éghető, és tüzelőt gyűjtenem sem szükséges’.

Q: Can the witness be without the things to witness?

K: Létezhet-e a tanú a tanúsítandó dolgok nélkül?

M: There is always something to witness. If not a thing, then its absence. Witnessing is natural and no problem. The problem is excessive interest, leading to self-identification. Whatever you are engrossed in you take to be real.

M: Mindig van valami, aminek tanúja lehetsz. Ha nem egy dolog, akkor annak hiánya. Tanúnak lenni természetes, és nem probléma. A probléma az ön-azonosításhoz vezető túlzott érdeklődés. Bármi, ami lefoglalja a figyelmedet, az valósággá válik benned.

Q: Is the 'I am' real or unreal? Is the 'I am' the witness? Is the witness real or unreal?

K: Valódi az ’én vagyok’, vagy valótlan? Az ’én vagyok’ a tanú? Valódi a tanú, vagy valótlan?

M: What is pure, unalloyed, unattached, is real. What is tainted, mixed up, dependent and transient is unreal. Do not be misled by words -- one word may convey several and even contradictory meanings. The 'I am’ that pursues the pleasant and shuns the unpleasant is false; the 'I am' that sees pleasure and pain as inseparable sees rightly. The witness that is enmeshed in what he perceives is the person; the witness who stands aloof, unmoved and untouched, is the watch-tower of the real, the point at which awareness, inherent in the unmanifested, contacts the manifested. There can be no universe without the witness, there can be no witness without the universe.

M: Ami színtiszta, vegyítetlen, független, az valódi. Ami szennyezett, kevert, függő és múló, az valótlan. Ne hagyd, hogy a szavak félrevezessenek – egy szó különböző, ráadásul ellentmondó jelentéseket is hordozhat. Az élvezetet hajszoló, és a kellemetlent kerülő ’én vagyok’ az hamis; az élvezetet és a fájdalmat elválaszthatatlannak látó ’én vagyok’ helyesen lát. Az észlelete csapdájába eső tanú a személy; az a tanú, aki közömbös, mozdulatlan és érintetlen marad, a valóság megfigyelőtornya, a megnyilvánulatlanban lakozó tudat és a megnyilvánult érintkezési pontja. Nem létezhet univerzum a tanú nélkül, nem létezhet tanú az univerzum nélkül.

Q: Time consumes the world. Who is the witness of time?

K: Az idő elemészti a világot. Ki a tanúja az időnek?

M: He who is beyond time -- the Un-nameable. A glowing ember, moved round and round quickly enough, appears as a glowing circle. When the movement ceases, the ember remains. Similarly, the 'I am' in movement creates the world. The 'I am' at peace becomes the Absolute. You are like a man with an electric torch walking through a gallery. You can see only what is within the beam. The rest is in darkness.

M: Ő, aki idő felett áll – a Megnevezhetetlen. Az izzó parázs, ha elég gyorsan körbe-körbe mozgatják, egy izzó körnek tűnik. Amikor a mozgás megszűnik, a zsarátnok marad. Hasonlóképpen hozza létre az ’én vagyok’ mozgása a világot. A nyugalomban lévő ’én vagyok’ az Abszolúttá válik. Te olyan vagy, mint az az ember, aki egy zseblámpával megy át a galérián. Csak azt látod, ami a fénykévén belül esik. A többi sötétben van.

Q: If I project the world, I should be able to change

K: Ha én vetítem ki a világot, akkor képes kell, hogy

it.

M: Of course, you can. But you must cease identifying yourself with it and go beyond. Then you have the power to destroy and re-create.

Q: All I want is to be free.

M: You must know two things: What are you to be free from and what keeps you bound.

Q: Why do you want to annihilate the universe?

M: I am not concerned with the universe. Let it be or not be. It is enough if I know myself.

Q: If you are beyond the world, then you are of no use to the world.

M: Pity the self that is, not the world that is not. Engrossed in a dream you have forgotten your true self.

Q: Without the world there is no place for love.

M: Quite so. All these attributes; being, consciousness, love and beauty are reflections of the real in the world. No real -- no reflection.

Q: The world is full of desirable things and people. How can I imagine it non-existent?

M: Leave the desirable to those who desire. Change the current of your desire from taking to giving. The passion for giving, for sharing, will naturally wash the idea of an external world out of your mind, and of giving as well. Only the pure radiance of love will remain, beyond giving and receiving.

Q: In love there must be duality, the lover and the beloved.

M: In love there is not the one even, how can there be two? Love is the refusal to separate, to make distinctions. Before you can think of unity, you must first create duality. When you truly love, you do not say: 'I love you'; where there is mentation, there is duality.

Q: What is it that brings me again and again to India? It cannot be only the comparative cheapness of life here? Nor the colourfulness and variety of impressions. There must be some more important factor.

legyek meg is változtatni azt.

M: Természetesen képes vagy rá. De abba kell hagynod a vele való azonosulást, és meg kell haladnod azt. Akkor hatalmad van lerombolni, és újrateremteni.

K: Csupán szabad akarok lenni.

M: Két dolgot kell tudnod: mitől akarsz megszabadulni, és mi tart téged megkötözve.

K: Miért akarod megsemmisíteni az univerzumot?

M: Engem nem érdekel az univerzum. Nekem mindegy, hogy létezik, vagy nem létezik. Elegendő, ha ismerem önmagam.

K: Ha meghaladtad a világot, akkor számodra nincs haszna a világnak.

M: Az elmét szánd, ami van, ne a világot, ami nincs. Annyira leköt az álom, hogy elfelejtetted valódi énedet.

K: A világ nélkül nem lenne hely a szeretetnek.

M: Úgy van. Lét, tudatosság, szeretet és szépség – mindezen attribútumok a valóság világban való tükröződései. Ha nincs valóság – nincs tükröződés.

K: A világ tele van kívánatos dolgokkal és emberekkel. Hogyan képzelhetném őket nem létezőknek?

M: Hagyd a kívánatost azokra, akik vágyakoznak. Változtasd vágyakozásod irányát kapásról adásra. Az adás, megosztás iránti szenvedély természetes módon fogja kimosni a külső világ ideáját az elmédből, és az adását ugyanúgy. Csak a szeretet tiszta ragyogása marad meg, adást és kapást meghaladva.

K: A szeretetben kettősség kell, hogy legyen, a szerető és a szeretett.

M: Ha a szeretetben még az egy sincs benne, hogyan lehetne ott a kettő? A szeretet elutasítja az elkülönülést, a különbsége tételt. Mielőtt az egységre gondolhatnál, létre kell hoznod először a kettősséget. Amikor valóban szeretsz, nem mondod, hogy ’szeretlek’; ahol lelki tevékenység van, ott kettősség van.

K: Mi hoz engem vissza Indiába újra meg újra? Nem lehetséges, hogy csupán az itteni viszonylag olcsóbb élet? A színpompás és változatos impressziók sem. Kell, hogy legyen valamilyen fontosabb tényező.

M: There is also the spiritual aspect. The division between the outer and the inner is less in India. It is easier here to express the inner in the outer. Integration is easier. Society is not so oppressive.

M: Van spirituális szempont is. A külső és a belső Indiában kevésbé válik szét. Itt könnyebben kifejezni a belsőt a külsőben. Könnyebb az egységesülés. A társadalom nem igáz le annyira.

Q: Yes, in the West it is all *tamas* and *rajas*. In India there is more of *sattva*, of harmony and balance.

K: Igen, Nyugaton minden *tamas* és *rajas.* Indiában több van *sattvából,* harmóniából és egyensúlyból.

M: Can't you go beyond the *gunas*? Why choose the *sattva*? Be what you are, wherever you are and worry not about *gunas*.

M: Nem tudsz túllépni a *gunákon?* Miért választod a *sattvát?* Légy, ami vagy, akárhol vagy, és ne aggódj *gunák* miatt.

Q: I have not the strength.

K: Nincs meg hozzá az erőm.

M: It merely shows that you have gained little in India. What you truly have you cannot lose. Were you well-grounded in your self, change of place would not affect it.

M: Ez csupán azt mutatja, hogy kevés hasznodra volt India. Ami igazán a tiéd, azt nem veszítheted el. Ha éned szilárd alapokon nyugodna, a helyváltoztatás nem hatna rá.

Q: In India spiritual life is easy. It is not so in the West. One has to conform to environment to a much greater extent.

K: Indiában könnyen lehet spirituális életet élni. Nyugaton ez másképp van. Sokkal nagyobb mértékben kell alkalmazkodni a környezethez.

M: Why don't you create your own environment? The world has only as much power over you as you give it. Rebel. Go beyond duality, make no difference between east and west.

M: Miért nem teremtesz saját környezetet? A világnak csak annyi hatalma van feletted, amennyit adsz neki. Lépj túl a kettősségen, ne tégy különbséget kelet és nyugat között.

Q: What can one do when one finds oneself in a very unspiritual environment?

K: Mit tehet az ember, mikor nagyon földhözragadt környezetben találja magát?

M: Do nothing. Be yourself. Stay out. Look beyond.

M: Ne tégy semmit. Légy önmagad. Maradj kívül. Nézz mögé.

Q: There may be clashes at home. Parents rarely understand.

K: Előfordulhatnak otthoni nézeteltérések. A szülők ritkán megértők.

M: When you know your true being, you have no problems. You may please your parents or not, marry or not, make a lot of money or not; it is all the same to you. Just act according to circumstances, yet in close touch with the facts, with the reality in every situation.

M: Amikor ismered valódi létedet, nincsenek problémáid. Örömet szerzel szüleidnek, vagy sem, megházasodsz, vagy sem, sok pénzt keresel, vagy sem, számodra mindez egyre megy. Cselekedj csak a körülményektől függően, sőt, a tényekhez, a mindenkori szituációhoz szorosan kapcsolódva.

Q: Is it not a very high state?

K: Nem túl emelkedett állapot ez?

M: Oh no, it is the normal state. You call it high because you are afraid of it. First be free from fear. See that there is nothing to be afraid of. Fearlessness is the door to the Supreme.

M: Ó, nem, ez a normális állapot. Azért nevezed emelkedettnek, mert félsz tőle. Először szabadulj meg a félelemtől. Vedd észre, hogy nincs mitől félni. A félelemnélküliség az ajtó, amely a Legfelsőbbhöz vezet.

Q: No amount of effort can make me fearless.

K: Semekkora erőfeszítés révén nem múlhat el a félelmem.

M: Fearlessness comes by itself, when you see that there is nothing to be afraid of. When you walk in a crowded street, you just bypass people. Some you see, some you just glance at, but you do not stop. It is the stopping that creates the bottleneck. Keep

M: A félelem nélküliség önmagától jön, amikor látod, hogy nincs mitől félni. Amikor egy zsúfolt utcán sétálsz, akkor csak úgy kikerülöd az embereket. Egyeseket megnézel, másokra csak egy pillantást vetsz, de nem állsz meg. A megállás az, ami

moving. Disregard names and shapes, don't be attached to them; your attachment is your bondage.

útszűkületet csinál. Maradj mozgásban. Hagyd figyelmen kívül a neveket és formákat, ne kötődj hozzájuk, a kötődésed az, ami gúzsba köt.

Q: What should I do when a man slaps me on my face?

K: Mit kell tennem, mikor arcon ütnek?

M: You will react according to your character, inborn or acquired.

M: Annak megfelelően reagálsz, hogy milyen a karaktered, legyen az veled született, vagy szerzett.

Q: Is it inevitable? Am I, is the world, condemned to remain as we are?

K: Szükségszerű ez? Én, a világ, arra ítéltetünk, hogy azok maradjunk, amik vagyunk?

M: A jeweller who wants to refashion an ornament, first melts it down to shapeless gold. Similarly, one must return to one's original state before a new name and form can emerge. Death is essential for renewal.

M: Amikor az ékszerész át akar alakítani egy aranyékszert, először beolvasztja, miáltal az formátlan arannyá válik. Hasonlóképpen van az emberrel is, vissza kell térnie eredeti állapotába, mielőtt új néven és alakban jelenhetne meg. A halál nélkülözhetetlen a megújuláshoz.

Q: You are always stressing the need of going beyond, of aloofness, of solitude. You hardly ever use the words 'right' and 'wrong'. Why is it so?

K: Mindig a meghaladás, közömbösség, magányosság szükségességét hangsúlyozod. Szinte sohasem használod a ’jó’ és ’rossz’ szavakat. Miért?

M: It is right to be oneself, it is wrong not to be. All else is conditional. You are eager to separate right from wrong, because you need some basis for action. You are always after doing something or other. But, personally motivated action, based on some scale of values, aiming at some result is worse than inaction, for its fruits are always bitter.

M: Jó az, ha önmagad vagy, rossz, ha nem vagy. Minden más feltételes. Azért égsz a vágytól, hogy elválaszd a jót a rossztól, mert bizonyos kiindulópontra van szükséged a cselekvéshez. Mindig valamilyen tennivalót keresel. De az értékrend alapú, személyesen motivált cselekvés, amely meghatározott eredményt vesz célba, rosszabb, mint a nem cselekvés, mert gyümölcsei mindig keserűek.

Q: Are awareness and love one and the same?

K: Tudat és szeretet egy és ugyanazok?

M: Of course. Awareness is dynamic, love is being. Awareness is love in action. By itself the mind can actualise any number of possibilities, but unless they are prompted by love, they are valueless. Love precedes creation. Without it there is only chaos.

M: Természetesen. A tudat mozgató erő, a szeretet létezés. A tudat cselekvő szeretet. Az elme önmaga is képes bármiféle lehetőséget megvalósítani, de ha nem a szeretet késztette rá, akkor értéktelenek. A szeretet a teremtés előtt jár. Nélküle káosz van csupán.

Q: Where is the action in awareness?

K: Hol a cselekvés a tudatban?

M: You are so incurably operational. Unless there is movement, restlessness, turmoil, you do not call it action. Chaos is movement for movement's sake. True action does not displace; it transforms. A change of place is mere transportation; a change of heart is action. Just remember, nothing perceivable is real. Activity is not action. Action is hidden, unknown, unknowable. You can only know the fruit.

M: Megrögzött módon ragaszkodsz a működéshez. Ha nincs mozgás, nyugtalanság, kavarodás, akkor azt nem nevezed cselekvésnek. A káosz mozgás a mozgás kedvéért. A valódi cselekvés nem mozdít, átalakít. A hely megváltoztatása szállítás csupán; a szív változása a cselekvés. Csak arra gondolj, hogy semmilyen észlelhető nem valós. A tevékenység nem cselekvés. A cselekvés rejtett, ismeretlen, megismerhetetlen. Csak a gyümölcsöt ismerheted.

Q: Is not God the all-doer?

K: Nem Isten az, aki mindent cselekszik?

M: Why do you bring in an outer doer? The world recreates itself out of itself. It is an endless process,

M: Miért vezetsz be egy külső cselekvőt? A világ önmagából teremti újra önmagát. Ez egy végtelen

the transitory begetting the transitory. It is your ego that makes you think that there must be a doer. You create a God to your own Image, however dismal the image. Through the film of your mind you project a world and also a God to give it cause and purpose. It is all imagination -- step out of it.

folyamat, amely során a múlandó létrehozza a múlandót. Az egód gondoltatja veled azt, hogy lennie kell cselekvőnek. Alkotsz egy Istent a saját Képedre, a kép azonban lehangoló. Elméd filmjén keresztül kivetítesz egy világot, és egy Istent is, hogy okot és célt adjon neki. Mindez képzelődés – lépj ki belőle.

Q: How difficult it is to see the world as purely mental. The tangible reality of it seems so very convincing.

K: Milyen nehéz a világot tisztán mentálisnak látni. Tapintható valósága annyira meggyőzőnek látszik.

M: This is the mystery of imagination, that it seems to be so real. You may be celibate or married, a monk or a family man; that is not the point. Are you a slave of your imagination, or are you not? Whatever decision you take, whatever work you do, it will be invariably based on imagination, on assumptions parading as facts.

M: Ez a képzeletmisztériuma, hogy olyan valódinak látszik. Lehetsz akár egyedülálló, házas, szerzetes, vagy családos ember; nem ez a lényeg. Szolgája vagy képzeletednek, vagy sem? Bármilyen döntést hozol, bármilyen munkát végzel, az mindig képzeleten, tényekként parádézó feltevéseken fog alapulni.

Q: Here I am sitting in front of you. What part of it is imagination?

K: Itt ülök, előtted. Ennek melyik része képzelet?

M: The whole of it. Even space and time are imagined.

M: Az egész. Még a tér és idő is elképzelt dolgok.

Q: Does it mean that I don't exist?

K: Ez azt jelenti, hogy én nem létezem?

M: I too do not exist. All existence is imaginary.

M: Én sem létezem. Minden létezés elképzelt.

Q: Is *being* too imaginary?

K: A *létezés* is elképzelt?

M: Pure being, filling all and beyond all, is not existence which is limited. All limitation is imaginary, only the unlimited is real.

M: A tiszta lét, amely mindent betölt, és mindenek felett áll, nem olyan létezés, amely korlátolt. Minden korlátozás elképzelt, csak a korlátlan valódi.

Q: When you look at me, what do you see?

K: Ha rám nézel, mit látsz?

M: I see you imagining yourself to be.

M: Azt látom, hogy létezőnek képzeled magad.

Q: There are many like me. Yet each is different.

K: Sokan olyanok, mint én. Mégis mind különbözők.

M: The totality of all projections is what is called *maha-maya*, the Great Illusion.

M: Az összes kivetítés összessége, amit úgy hívunk, *maha-maya,* a Nagy Illúzió.

Q: But when you look at yourself, what do you see?

K: De amikor önmagadra nézel, mit látsz?

M: It depends how I look. When I look through the mind, I see numberless people. When I look beyond the mind, I see the witness. Beyond the witness there is the infinite intensity of emptiness and silence.

M: Attól függ, hogyan nézek. Amikor az elmén keresztül nézek, megszámlálhatatlan embert látok. Amikor az elmén túlra nézek, a tanút látom. A tanún túl a végtelen intenzitású üresség, és csend van.

Q: How to deal with people?

K: Hogyan kell bánni az emberekkel?

M: Why make plans and what for? Such questions show anxiety. Relationship is a living thing. Be at peace with your inner self and you will be at peace with everybody.

M: Miért készítesz terveket, és mi célból? Az ilyen kérdések nyugtalanságot jeleznek. A kapcsolat élő dolog. Légy békében belső éneddel, és békében leszel mindenkivel.

Realise that you are not the master of what happens, you cannot control the future except in purely technical matters. Human relationship cannot be planned, it is too rich and varied. Just be understanding and compassionate, free of all self seeking.

Ébredj rá, hogy nem te vagy az ura a történéseknek, nem tudod kontrollálni a jövőt, a tisztán technikai problémák kivételével. Az emberi kapcsolat nem tervezhető, mivel túl gazdag és változatos. Csak legyél megértő és együttérző, minden önérdektől mentes.

Q: Surely, I am not the master of what happens. Its slave rather.

K: Valóban, nem vagyok ura annak, ami történik. Inkább a szolgája.

M: Be neither master, nor slave. Stand aloof.

M: Ne legyél se úr, se szolga. Maradj közömbös.

Q: Does it imply avoidance of action?

K: Ez a cselekvés elkerülését jelenti?

M: You cannot avoid action. It happens, like everything else.

M: Nem tudod elkerülni cselekvést. Megtörténik, mint minden más.

Q: My actions, surely, I can control.

K: Én a cselekedeteimet minden kétségen felül kontrollálni tudom.

M: Try. You will soon see that you do what you must.

M: Próbálod. Nemsokára látni fogod, hogy azt csinálod, amit csinálnod kell.

Q: I can act according to my will.

K: Az akaratomnak megfelelően tudok cselekedni.

M: You know your will only after you have acted.

M: Az akaratodat csak az után ismered, miután cselekedtél.

Q: I remember my desires, the choices made, the decisions taken and act accordingly.

K: Emlékszem a vágyaimra, a választásaimra, a velük összhangban meghozott döntésekre, és cselekedetekre.

M: Then your memory decides, not you.

M: Akkor az emlékezeted dönt, és nem te.

Q: Where do I come in?

K: Mi az én szerepem?

M: You make it possible by giving it attention.

M: Te teremted meg a lehetőségét, azzal, hogy figyelmet adsz neki.

Q: Is there no such thing as free will? Am I not free to desire?

K: Olyan, mint szabad akarat nem létezik? Nem szabadok a vágyaim?

M: Oh no, you are compelled to desire. In Hinduism the very idea of free will is non-existent, so there is no word for it. Will is commitment, fixation, bondage.

M: Ó, nem, te kényszerülsz a vágyakozásra. A hinduizmusban valójában nem létezik a szabad akarat fogalma, így szó sincs rá.

Q: I am free to choose my limitations.

K: Szabad vagyok a korlátaim megválasztásában.

M: You must be free first. To be free in the world you must be free of the world. Otherwise your past decides for you and your future. Between what had happened and what must happen you are caught. Call it destiny or *karma*, but never -- freedom. First return to your true being and then act from the heart of love.

M: Előbb szabadnak kell lenned. Ahhoz, hogy szabad légy a világban, először a világtól kell szabadnak lenned. Egyébként múltad hoz döntést számodra, és jövőd számra. Ami megtörtént, és aminek történnie kell között vagy elakadva. Nevezd ezt sorsnak, vagy *karmának,* de sose – szabadságnak. Előbb térj vissza igaz létedhez, majd cselekedj a szeretet lelkiállapotából.

Q: Within the manifested what is the stamp of the unmanifested?

K: A megnyilvánulton belül mi a jele megnyilvánulatlannak?

M: There is none. The moment you begin to look for the stamp of the unmanifested, the manifested dissolves. If you try to understand the unmanifested with the mind, you at once go beyond the mind, like when you stir the fire with a wooden stick, you burn the stick. Use the mind to investigate the manifested. Be like the chick that pecks at the shell. Speculating about life outside the shell would have been of little use to it, but pecking at the shell breaks the shell from within and liberates the chick. Similarly, break the mind from within by investigation and exposure of its contradictions and absurdities.

M: Nincs ilyen. Abban a pillanatban, hogy keresni kezded a megnyilvánulatlan jelét, a megnyilvánult szertefoszlik. Ha megpróbálod elmével megérteni a megnyilvánulatlant, azonnal túllépsz az elmén, mint amikor egy fa pálcikával piszkálva a tüzet, elégeted a pálcát. Használd az elmét a megnyilvánult tanulmányozására. Olyan légy, mint a tojáshéjat a csőrével bökdöső kiscsibe. Az életről való spekuláció a héjon kívül nem sok haszonnal járna, de a héjon belüli bökdösés kitöri a tojáshéjat, és szabaddá teszi a csibét. Hasonlóképpen törd össze belülről az elmét ellentmondásainak és képtelenségeinek kutatásával és feltárásával.

Q: The longing to break the shell, where does it come from?

K: A tojáshéj összetörésének a vágya honnan jön?

M: From the unmanifested.

M: A megnyilvánulatlanból.

73. Death of the Mind is Birth of Wisdom

Questioner: Before one can realise one's true nature need not one be a person? Does not the ego have its value?

Maharaj: The person is of little use. It is deeply involved in its own affairs and is completely ignorant of its true being. Unless the witnessing consciousness begins to play on the person and it becomes the object of observation rather than the subject, realisation is not feasible. It is the witness that makes realisation desirable and attainable.

Q: There comes a point in a person's life when it becomes the witness.

M: Oh, no. The person by itself will not become the witness. It is like expecting a cold candle to start burning in the course of time. The person can stay in the darkness of ignorance forever, unless the flame of awareness touches it.

Q: Who lights the candle?

M: The Guru. His words, his presence. In India it is very often the *mantra*. Once the candle is lighted, the flame will consume the candle.

Q: Why is the *mantra* so effective?

M: Constant repetition of the *mantra* is something the person does not do for one's own sake. The beneficiary is not the person. Just like the candle which does not increase by burning.

73. Az elme halála a bölcsesség születése

Kérdező: Mielőtt felismeri valaki igaz természetét, nem szükséges, hogy személy legyen? Az egónak nincs értéke?

Maharaj: A személynek nem sok haszna van. Mélyen saját ügyeibe van bonyolódva, és egyáltalán nincs tudatában valódi létének. Hacsak a tanúskodó tudatosság el nem kezd dolgozni személyen, és az a megfigyelésnek szubjektum helyett objektumává nem válik, a megvalósulás nem elképzelhető. A megvalósulást a tanú teszi kívánatossá és elérhetővé.

K: Jönni fog egy pont a személy életében, amikor a tanúvá válik.

M: Ó, nem. A személy nem válik magától a tanúvá. Ez olyan, mint elvárni egy hideg gyertyától, hogy idővel égni kezdjen. A személy örökké a tudatlanság sötétjében maradhat, hacsak a tudat lángja meg nem érinti.

K: Ki gyújtja meg a gyertyát?

M: A Guru. A szavai, a jelenléte. Indiában nagyon gyakran a *mantra.* Amint a gyertya meggyulladt, a láng el fogja hamvasztani a gyertyát.

K: Miért olyan hatásos a *mantra?*

M: A *mantra* állandó ismétlése olyasmi, amit a személy nem a saját érdekében csinál. A haszonélvező nem a személy. A gyertyához hasonlóan, amely nem növekszik az égéssel.

Q: Can the person become aware of itself by itself?

M: Yes, it happens sometimes as a result of much suffering. The Guru wants to save you the endless pain. Such is his grace. Even when there is no discoverable outer Guru, there is always the *sadguru*, the inner Guru, who directs and helps from within. The words 'outer' and 'inner' are relative to the body only; in reality all is one, the outer being merely a projection of the inner. Awareness comes as if from a higher dimension.

K: A személy önmagára tud eszmélni önmagától?

M: Igen, megtörténik néha, sok szenvedés eredményeként. A Guru meg akar téged kímélni a végtelen szenvedéstől. Még ha a külső Guru nem is látható, mindig ott van a *sadguru,* a belső Guru, aki belülről irányít és segít. A ’külső’ és ’belső’ szavak a testre vonatkoznak csupán; a valóságban minden egy, a külső lét pusztán a belső kivetítése. A tudat mintha egy magasabb dimenzióból jönne.

Q: Before the spark is lit and after, what is the difference?

M: Before the spark is lit there is no witness to perceive the difference. The person may be conscious, but is not aware of being conscious. It is completely identified with what it thinks and feels and experiences. The darkness that is in it is of its own creation. When the darkness is questioned, it dissolves. The desire to question is planted by the Guru. In other words, the difference between the person and the witness is as between not knowing and knowing oneself. The world seen in consciousness is to be of the nature of consciousness, when there is harmony (*sattva*); but when activity and passivity (*rajas* and *tamas*) appear, they obscure and distort and you see the false as real.

K: A szikra fellobbanása előtt, vagy után, mi a különbség?

M: A szikra fellobbanása előtt nincs tanú, hogy észlelje az eltérést. Lehet, hogy a személy tudatos, de nincs tudatában a tudatosságának. Teljesen azonosult azzal, amit gondol, érez, és tapasztal. A benne lévő sötétség a saját teremtménye. Amikor a sötétséget kutatás alá veszi, az szertefoszlik. A kutatás vágyát a Guru ültette el. Másszóval, a személy és a tanú közötti különbség akkora, mint az önmaga nem ismerése, és ismerése közötti különbség. Harmónia (*sattva*) érvényesülése esetén a tudatosságban látott világ a tudatosság természete kell legyen; de aktivitás és passzivitás (*rajas* és *tamas*) esetén ezek elhomályosítanak és torzítanak, és a hamisat látod valódiként.

Q: What can the person do to prepare itself for the coming of the Guru?

M: The very desire to be ready means that the Guru had come and the flame is lighted. It may be a stray word, or a page in a book; the Guru's grace works mysteriously.

K: Mit tehet a személy, hogy előkészítse önmagát a Guru jövetelére?

M: Valójában a vágy az iránt, hogy bevégeztessen azt jelenti, hogy a Guru megérkezett, és a láng meggyulladt. Ez lehet egy elejtett szó, vagy egy oldal egy könyvben; a Guru kegyelmének működése titokzatos.

Q: Is there no such thing as self-preparation? We hear so much about *yoga sadhana*?

M: It is not the person that is doing *sadhana*. The person is in unrest and resistance to the very end. It is the witness that works on the person, on the totality of its illusions, past, present and future.

K: Nem létezik olyan dolog, hogy ön-előkészítés? Olyan sokat hallunk *yoga sadhanár*ól.

M: Nem a személy az, aki *sadhanát* végez. A személy nyugtalan, és a végsőkig ellenáll. A tanú az, aki dolgozik a személyen, illúzióinak, múltjának, jelenének és jövőjének teljességén.

Q: How can we know that what you say is true? While it is self contained and free from inner contradictions, how can we know that it is not a product of fertile imagination, nurtured and enriched by constant repetition?

M: The proof of the truth lies in its effect on the listener.

K: Honnan tudhatjuk, hogy igazat mondasz? Amíg önmagában zárt, és belső ellentmondásoktól mentes, honnan tudhatjuk, hogy nem állandó ismétlés táplálta, és erősítette, élénk képzelet terméke?

M: Az igazság bizonyítéka a hallgatóra gyakorolt hatásában nyugszik.

Q: Words can have a most powerful effect. By hearing, or repeating words, one can experience various kinds of trances. The listener's experiences

K: A szavak hatása nagyon erőteljes lehet. Szavak hallgatásával, vagy ismétlésével az ember különféle eksztatikus állapotokat tapasztalhat. A hallgató

may be induced and cannot be considered as a proof.

M: The effect need not necessarily be an experience. It can be a change in character, in motivation, in relationship to people and one's self. Trances and visions induced by words, or drugs, or any other sensory or mental means are temporary and inconclusive. The truth of what is said here is immovable and everlasting. And the proof of it is in the listener, in the deep and permanent changes in his entire being. It is not something he can doubt, unless he doubts his own existence, which is unthinkable. When my experience becomes your own experience also, what better proof do you want?

Q: The experiencer is the proof of his experience.

M: Quite, but the experiencer needs no proof. 'I am, and I know I am'. You cannot ask for further proofs.

Q: Can there be true knowledge of things?

M: Relatively -- yes. Absolutely -- there are no things. To know that nothing *is* is true knowledge.

Q: What is the link between the relative and the absolute?

M: They are identical.

Q: From which point of view are they identical?

M: When the words are spoken, there is silence. When the relative is over, the absolute remains. The silence before the words were spoken, is it different from the silence that comes after? The silence is one and without it the words could not have been heard. It is always there -- at the back of the words. Shift your attention from words to silence and you will hear it. The mind craves for experience, the memory of which it takes for knowledge. The *gnani* is beyond all experience and his memory is empty of the past. He is entirely unrelated to anything in particular. But the mind craves for formulations and definitions, always eager to squeeze reality into a verbal shape. Of everything it wants an idea, for without ideas the mind is not. Reality is essentially alone, but the mind will not leave it alone -- and deals instead with the unreal. And yet it is all the mind can do -- discover the unreal as unreal.

Q: And seeing the real as real?

tapasztalatai gerjesztettek is lehetnek, és nem tekinthetők bizonyítéknak.

M: Nem szükségszerű, hogy a hatásnak tapasztalásnak kell lennie. Lehet, hogy a jellemében, motivációiban, az emberekkel, és önmagával való kapcsolatában fog változás bekövetkezni. A szavakkal, drogokkal, vagy más érzékszervi vagy mentális eszközzel előidézett ekszt ázisok és víziók ideiglenesek, és nem meggyőzőek. Az igazság, ami itt elhangzott megdönthetetlen, és örökkévaló. És bizonyítéka a hallgatóban van, az ő egész létezésének mély és maradandó változásaiban. Ez nem olyasvalami, amit kétségbe vonhat, hacsak nem vonja kétségbe saját létezését, ami elképzelhetetlen. Ha az én tapasztalásom a te saját tapasztalásoddá is válik, miféle jobb bizonyítékot akarsz?

K: A tapasztaló a bizonyíték saját tapasztalására.

M: Úgy van, de a tapasztalónak nincs szüksége bizonyítékra. ’Én vagyok, és tudom, hogy vagyok.’ Nem tudsz további bizonyítékokat kérni.

K: Lehetséges a dolgokat valóban ismerni?

M: Viszonylagos értelemben – igen. Abszolút értelemben – dolgok nem léteznek. Tudni, hogy semmi *nincs,* ez a valódi tudás.

K: Mi a kapcsolat a viszonylagos és az abszolút között?

M: Azonosak.

K: Mely nézőpontból azonosak?

M: A szavak elhangzása után csend lesz. A viszonylagos végével az abszolút marad. A szavakat megelőző csend különbözik az utána következőtől? A csend egy, és nélküle a szavakat nem lehetne hallani. Mindig jelen van – a szavak mögött. Figyelmedet helyezd át a szavakról a csendre, és hallani fogod. Az elmének tapasztalatra van szüksége, amelynek az emlékét tudásnak tartjuk. A *gnani* minden tapasztalat fölött áll, és memóriája üres a múlttól. Semmiféle kapcsolata nincs semmivel. De az elme szabályokat, és definíciókat követel, örökké a valóság verbális formába préselésétől buzog. Mindenre fogalmat akar, fogalmak nélkül nincs elme. Alapjában véve a valóság kizárólagos, de az elme nem fogja kizárólagosnak engedni – és helyette a nem valódival foglalkozik. És mégis, az elme mindössze egyet tehet – felfedezi, hogy a nem valódi nem valódi.

K: És a valódi valódiként látása?

M: There is no such state as seeing the real. Who is to see what? You can only be the real -- which you are, anyhow. The problem is only mental. Abandon false ideas, that is all. There is no need of true ideas. There aren't any.

M: Olyan állapot, hogy valódiként látás, nem létezik. Kinek kellene látni, és mit? Te csak a valódi lehetsz – ami vagy, mindenképpen. A probléma csupán mentális. Hagyj fel el a hamis ideákkal, ez minden. Nincs szükség valódi ideákra. Ilyenek nem léteznek.

Q: Why then are we encouraged to seek the real?

K: Akkor mi késztet bennünket a valóság keresésére?

M: The mind must have a purpose. To encourage it to free itself from the unreal it is promised something in return. In reality, there is no need of purpose. Being free from the false is good in itself, it wants no reward. It is just like being clean -- which is its own reward.

M: Az elmének cél kell. A valótlantól való megszabadulásra ösztönözni annyi, mint ígérni valamit viszonzásul. Valójában nincs szükség célra. A hamistól való megszabadulás önmagában véve jó, nem kíván jutalmat. Olyan, mint megtisztálkodni – önmagában hordozza a jutalmat.

Q: Is not self-knowledge the reward?

K: Nem az önismeret a jutalom?

M: The reward of self-knowledge is freedom from the personal self. You cannot know the knower, for you are the knower. The fact of knowing proves the knower. You need no other proof. The knower of the known is not knowable. Just like the light is known in colours only, so is the knower known in knowledge.

M: Az önismeret jutalma a személyes éntől való megszabadulás. Nem ismerheted a megismerőt, mert te vagy a megismerő. Az ismeret ténye az ismerő bizonyítéka. Nincs szükséged semmilyen más bizonyítékra. Az ismert ismerője nem megismerhető. Mint ahogy a fény csupán a színek révén ismert, úgy ismert a megismerő az ismeret révén.

Q: Is the knower an inference only?

K: Az ismerő következtetés csupán?

M: You know your body, mind and feelings. Are you an inference only?

M: Ismered a testedet, elmédet és érzéseidet. Te következtetés vagy csupán?

Q: I am an inference to others. But not to myself.

K: Én mások számára következtetés vagyok. De a magam számára nem.

M: So am I. An inference to you, but not to myself. I know myself by being myself. As you know yourself to be a man by being one. You do not keep on reminding yourself that you are a man. It is only when your humanity is questioned that you assert it. Similarly, I know that I am all. I do not need to keep on repeating: 'I am all, I am all'. Only when you take me to be a particular, a person, I protest. As you are a man all the time, so I am what I am -- all the time. Whatever you are changelessly, that you are beyond all doubt.

M: Én szintúgy. Következtetés a te számodra, de nem a magam számára. Én úgy ismerem magam, mint aki önmaga. Ahogy te egy embernek ismered magad, mint aki valaki. Nem emlékezteted magad folyton, hogy ember vagy. Csak emberi mivoltod megkérdőjelezése esetén jelented ki azt. Én éppen így tudom, hogy én vagyok minden. Nem kell folyton azt ismételgetnem, hogy ’én vagyok minden, én vagyok minden’. Csak akkor tiltakozom amikor te egyéninek, személynek tekintesz engem. Ahogy te állandóan ember vagy, úgy vagyok én állandóan az, ami vagyok. Bármi, ami megváltozhatatlanul vagy, minden kétségen felül az vagy.

Q: When I ask how do you know that you are a *gnani*, you answer: 'I find no desire in me. Is this not a proof?'

K: Amikor azt kérdezem, honnan tudod hogy *gnani* vagy, azt válaszolod, hogy ’Nincs bennem vágy. Ez nem bizonyíték?’

M: Were I full of desires, I would have still been what I am.

M: Ha lennék vágyakkal tele, akkor is az lennék, ami vagyok.

Q: Myself, full of desires and you, full of desires; what difference would there be?

K: Én tele vágyakkal, te tele vágyakkal; mi lenne a különbség?

M: You identify yourself with your desires and

M: Te azonosítod önmagad a vágyaiddal, és a

become their slave. To me desires are things among other things, mere clouds in the mental sky, and I do not feel compelled to act on them.

szolgájukká válsz. Számomra a vágyak ugyanolyan dolgok, mint a többi, felhők csupán a mentális égen, és nem érzek kényszert, hogy nekik megfelelően cselekedjek.

Q: The knower and his knowledge, are they one or two?

K: Az ismerő és ismerete, egyek, vagy különbözők?

M: They are both. The knower is the unmanifested, the known is the manifested. The known is always on the move, it changes, it has no shape of its own, no dwelling place. The knower is the immutable support of all knowledge. Each needs the other, but reality lies beyond. The *gnani* cannot be known, because there is nobody to be known. When there is a person, you can tell something about it, but when there is no self-identification with the particular, what can be said? You may tell a *gnani* anything; his question will always be: 'about whom are you talking? There is no such person'. Just as you cannot say anything about the universe because it includes everything, so nothing can be said about a *gnani*, for he is all and yet nothing in particular. You need a hook to hang your picture on; when there is no hook, on what will the picture hang? To locate a thing you need space, to place an event you need time; but the timeless and spaceless defies all handling. It makes everything perceivable, yet itself it is beyond perception. The mind cannot know what is beyond the mind, but the mind is known by what is beyond it. The *gnani* knows neither birth nor death; existence and non-existence are the same to him.

M: Mindkettő. Az ismerő a megnyilvánulatlan, az ismert a megnyilvánult. Az ismert mindig mozgásban van, változik, nincs saját formája, nincs lakóhelye. Az ismerő minden ismeret megváltozhatatlan fenntartója. Mindkettőnek szüksége van a másikra, de a valóság mindezt meghaladja. A *gnani* nem lehet ismert, mert senki nincs, aki ismerhetné őt. Ha van egy személy, tudsz mondani valamit róla, de mikor nincs az egyénivel való önazonosulás, mit lehet mondani? Mondhatsz a *gnani*nak akármit, a kérdése mindig ez lesz: ’Kiről beszélsz? Nincs ilyen személy.’ Ahogy nem tudsz semmit mondani az univerzumról, mert az magában foglal mindent, úgy a *gnaniról* sem tudsz mondani semmit, mert ő minden, és mégis semmi említésre méltó. A képed felakasztásához egy kampóra van szükséged, ha nincs kampó, min fog függeni a kép? Egy dolog elhelyezéséhez térre van szükséged, egy esemény elhelyezéséhez időre, de az idő- és tér nélküli minden vele való bánást meghiúsít. Ő tesz mindent észlelhetővé, önmaga mégis észlelésen túli. Az elme nem tudja, mi van az elmén túl, de az elme az által ismert, ami rajta túl van. A *gnani* tudja, hogy semmi nem születik, és nem is hal meg, létezés és nem létezés egyformák számára.

Q: When your body dies, you remain.

K: Amikor a tested meghal, te fennmaradsz.

M: Nothing dies. The body is just imagined. There is no such thing.

M: Semmi nem hal meg. A test elképzelés csupán. Nincs ilyen dolog.

Q: Before another century will pass, you will be dead to all around you. Your body will be covered with flowers, then burnt and the ashes scattered. That will be our experience. What will be yours?

K: Mielőtt a következő évszázad bekövetkezne, meghalsz a körülötted lévők számára. A testedet virágokkal fogják betakarni, majd elégetnek, és a hamvaikat szétszórják. Ez lesz a mi tapasztalatunk. Mi lesz a tiéd?

M: Time will come to an end. This is called the Great Death (*mahamrityu*), the death of time.

M: Az idő a végéhez fog érkezni. Ezt hívják a Nagy Halálnak (*mahamrityu*), a halál idejének.

Q: Does it mean that the universe and its contents will come to an end?

K: Ez azt jelenti, hogy az univerzum és annak tartalma véget ér?

M: The universe is your personal experience. How can it be affected? You might have been delivering a lecture for two hours; where has it gone when it is over? It has merged into silence in which the beginning, middle and end of the lecture are all together. Time has come to a stop, it was, but is no more. The silence after a life of talking and the silence after a life of silence is the same silence. Immortality is freedom from the feeling: 'I am'. Yet it

M: Az univerzum a te személyes tapasztalatod. Hogyan lehetne érintett? Tartasz egy két órás előadást, hová lett, amikor vége van? Beleolvadt a csendbe, amelyben benne van az előadás kezdete, közepe és vége egyaránt. Az idő elérkezett a végéhez, volt, de nincs többé. Az élet beszédét követő csend, és az élet csendjét követő csend, ugyanaz a csend. A halhatatlanság nem más, mint az ’én vagyok’ érzésétől való szabadság. De

is not extinction. On the contrary, it is a state infinitely more real, aware and happy than you can possibly think of. Only self-consciousness is no more.

Q: Why does the Great Death of the mind coincide with the 'small death' of the body?

M: It does not. You may die a hundred deaths without a break in the mental turmoil. Or, you may keep your body and die only in the mind. The death of the mind is the birth of wisdom.

Q: The person goes and only the witness remains.

M: Who remains to say: 'I am the witness'. When there is no 'I am', where is the witness? In the timeless state there is no self to take refuge in.

The man who carries a parcel is anxious not to lose it -- he is parcel-conscious. The man who cherishes the feeling 'I am' is self-conscious. The *gnani* holds on to nothing and cannot be said to be conscious. And yet he is not unconscious. He is the very heart of awareness. We call him *digambara* clothed in space, the Naked One, beyond all appearance. There is no name and shape under which he may be said to exist, yet he is the only one that truly *is*.

Q: I cannot grasp it.

M: Who can? The mind has its limits. It is enough to bring you to the very frontiers of knowledge and make you face the immensity of the unknown. To dive in it is up to you.

Q: What about the witness? Is it real or unreal?

M: It is both. The last remnant of illusion, the first touch of the real. To say: I am only the witness is both false and true: false because of the 'I am', true because of the witness. It is better to say: 'there is witnessing'. The moment you say: 'I am', the entire universe comes into being along with its creator.

Q: Another question: can we visualise the person and the self as two brothers small and big? The little brother is mischievous and selfish, rude and restless, while the big brother is intelligent and kind, reasonable and considerate, free from body consciousness with its desires and fears. The big brother knows the little one. But the small one is ignorant of the big one and thinks itself to be entirely on its own. The Guru comes and tells the smaller one: 'You are not alone, you come from a very good family, your brother is a very remarkable man, wise and kind, and he loves you very much. Remember

mégsem megszűnés. Ellenkezőleg, olyan állapot, amely végtelenül valósabb, éberebb, és boldogabb, mint amit valószínűleg el tudsz képzelni. Csak az ön-tudatosság szűnik meg.

K: Miért esik egybe a Nagy Halál a test ’kis halálával’?

M: Nem esik egybe. Száz halálod is lehet anélkül, hogy a mentális nyugtalanság szünetelne. Vagy, fenntarthatod a testedet, és meghalhatsz az elmében csupán. Az elme halála a bölcsesség születése.

K: A személy eltávozik, és csak a tanú marad.

M: Ki marad itt, azt mondani: ’én vagyok a tanú’? Amikor nincs ’én vagyok’, hol a tanú? Az időtlen állapotban nincs én, hogy menedéket találjon.

A csomagot cipelő ember azon igyekszik, nehogy azt elveszítse – ő csomag-tudatos. Aki az ’én vagyok’ érzést fenntartja, az én-tudatos. A *gnani* nem cipel semmit, és nem mondható tudatosnak. És mégsem tudattalan. Ő valójában a tudat szíve. Úgy nevezzük őt, hogy *digambara,* a semmibe öltözött, a Meztelen Egy, aki minden megjelenést meghalad. Nincs neve és formája, ami szerint létezőnek lenne mondható, mégis, ő az egyetlen, aki igazán *van.*

K: Nem értem.

M: Ki tudná? Az elmének korlátai vannak. Elegendő, ha elvezet téged a tudás határaihoz, és szembesít téged az ismeretlen végtelenségével. Amelyben aztán önmagadig merülsz alá.

K: Mi a véleményed a tanúról? Valós, vagy nem valós?

M: Mindkettő. Az illúzió utolsó maradéka, a valóságos első érintése. Azt mondani: én csupán a tanú vagyok, egyaránt hamis és igaz: hamis az ’én vagyok’ miatt, és igaz a tanú miatt. Jobb azt mondani: ’létezik tanúság’. Abban a pillanatban, hogy azt mondod: ’én vagyok’, az egész univerzum megszületik, teremtőjével együtt.

K: Másik kérdés: gondolhatunk úgy a személyre és az énre, mint két testvérre, egy kis és egy nagy testvérre? A kisebbik testvér rosszindulatú, önző, durva és nyugtalan, míg a nagy testvér intelligens, jóindulatú, értelmes és megfontolt, mentes a testtudatosságtól, és annak vágyaitól és félelmeitől. A nagy testvér ismeri a kicsit. De a kicsi nem tud a nagyról, és teljesen önállónak gondolja magát. Jön a Guru, és közli a kisebbikkel: ’Nem vagy egyedül, nagyon jó családból származol, a testvéred nagyon jelentős ember, bölcs és jószívű, és nagyon szeret téged. Emlékezz rá, gondolj rá, keresd őt, szolgáld

him, think of him, find him, serve him, and you will become one with him'. Now, the question is are there two in us, the personal and the individual, the false self and the true self, or is it only a simile?

M: It is both. They appear to be two, but on investigation they are found to be one. Duality lasts only as long as it is not questioned. The trinity: mind, self and spirit (*vyakti, vyakta, avyakta*), when looked into, becomes unity. These are only modes of experiencing: of attachment, of detachment, of transcendence.

Q: Your assumption that we are in a dream state makes your position unassailable. Whatever objection we raise, you just deny its validity. One cannot discuss with you.

M: The desire to discuss is also mere desire. The desire to know, to have the power, even the desire to exist are desires only. Everybody desires to *be*, to survive, to continue, for no one is sure of himself. But everybody is immortal. You make yourself mortal by taking yourself to be the body.

Q: Since you have found your freedom, will you not give me a little of it?

M: Why little? Take the whole. Take it, it is there for the taking. But you are afraid of freedom.

Q: Swami Ramdas had to deal with a similar request. Some devotees collected round him one day and began to ask for liberation. Ramdas listened smilingly and then suddenly he became serious and said: You can have it, here and now, freedom absolute and permanent. Who wants it, come forward. Nobody moved. Thrice he repeated the offer. None accepted. Then he said: 'The offer is withdrawn'.

M: Attachment destroys courage. The giver is always ready to give. The taker is absent. Freedom means letting go. People just do not care to let go everything. They do not know that the finite is the price of the infinite, as death is the price of immortality. Spiritual maturity lies in the readiness to let go everything. The giving up is the first step. But the real giving up is in realising that there is nothing to give up, for nothing is your own. It is like deep sleep -- you do not give up your bed when you fall sleep -- you just forget it.

őt, és eggyé válsz vele.' Most az a kérdés, hogy kettő van bennünk, a személyes, és a különleges, a hamis és a valódi én, vagy ez egy hasonlat csupán?

M: Mindkettő. Kettőnek mutatkoznak, de ha kutatod, egynek találod őket. A kettősség csak addig tart, amíg kétségbe nem vonod. A háromság: elme, én, és szellem (*vyakti, vyakta, avyakta*), a tanulmányozásuk során egy válik. Ezek módjai csak a tapasztalásnak: az összekapcsolásnak, szétválasztásnak, meghaladásnak.

K: Feltevésed, miszerint álom állapotban vagyunk, álláspontodat vitára alkalmatlanná teszi. Bármilyen ellenvetéssel élünk, te egyszerűen elutasítod annak érvényességét. Az ember nem tud veled vitatkozni.

M: A vitatkozás vágya is puszta vágy csupán. A vágy az iránt, hogy tudj, hogy hatalmad legyen, de még a létezés iránti vágy is, vágyak csupán. Mindenki *lenni,* túlélni, megmaradni vágyik, mert senki nem biztos önmagában. Azonban mindenki halhatatlan. Te teszed magad halandóvá azáltal, hogy önmagadat a testnek tartod.

K: Minthogy te megtaláltad a saját szabadságodat, nem adnál nekem egy kicsit belőle?

M: Miért kicsit? Vedd az egészet. Vedd el, azért van, hogy elvedd. De te félsz a szabadságtól.

K: Swami Ramdasnak egy hasonló kéréssel volt dolga. Néhány rajongó köré gyűlt egy nap, és kérni kezdték tőle a megszabadulást. Ramdas mosolyogva hallgatott, majd hirtelen elkomolyodott, és azt mondta: megkaphatod, itt és most, az abszolút, és maradandó szabadságot. Aki akarja, lépjen előre. Senki nem moccant. Háromszor ismételte meg az ajánlatot. Senki nem fogadta el. Aztán azt mondta: 'Az ajánlat visszavonva.'

M: A kötöttség elpusztítja a bátorságot. Az adó mindig kész az adásra. A fogadó hiányzik. A szabadság elengedést jelent. Az emberek nem igazán hajlandók arra, hogy mindent elengedjenek. Nem tudják, hogy a véges az ára a végtelennek, mint ahogy a halál az ára a halhatatlanságnak. A spirituális érettség abban áll, hogy kész vagy elengedni mindent. A feladás az első lépés. De a valódi feladás annak a felismerése, hogy nincs mit feladni, mert semmi nem a tied. Olyan ez, mint a mély alvás – nem adod fel az ágyadat, mikor álomba zuhansz – csak elfelejted azt.

74. Truth is Here and Now

74. Az igazság itt és most van

Questioner: My question is: What is the proof of truth? Followers of every religion, metaphysical or political, philosophical or ethical, are convinced that theirs is the only truth, that all else is false and they take their own unshakable conviction for the proof of truth. 'I am convinced, so it must be true', they say. It seems to me, that no philosophy or religion, no doctrine or ideology, however complete, free from inner contradictions and emotionally appealing, can be the proof of its own truth. They are like clothes men put on, which vary with times and circumstances and follow the fashion trends.

Now, can there be a religion or philosophy which is true and which does not depend on somebody's conviction? Nor on scriptures, because they again depend on somebody's faith in them? Is there a truth which does not depend on trusting, which is not subjective?

Maharaj: What about science?

Q: Science is circular, it ends where it starts, with the senses. It deals with experience, and experience is subjective. No two persons can have the same experience, though they may express it in the same words.

M: You must look for truth beyond the mind.

Q: Sir, I have had enough of trances. Any drug can induce them cheaply and quickly. Even the classical *samadhis*, caused by breathing or mental exercises, are not much different. There are oxygen *samadhis* and carbon dioxide *samadhis* and self induced *samadhis*, caused by repetition of a formula or a chain of thoughts. Monotony is soporific. I cannot accept *samadhi*, however glorious, as a proof of truth.

M: *Samadhi* is beyond experience. It is a qualityless state.

Q: The absence of experience is due to inattention. It reappears with attention. Closing one's eyes does not disprove light. Attributing reality to negative states will not take us far. The very negation contains an affirmation.

M: In a way you are right. But don't you see, you are asking for the proof of truth, without explaining what is the truth you have in mind and what proof will satisfy you? You can prove anything, provided you trust your proof. But what will prove that your proof is true? I can easily drive you into an admission that you know only that you exist -- that you are the only proof you can have of anything. But I do not identify mere existence with reality. Existence is momentary,

Kérdező: A kérdésem a következő: Mi az igazság bizonyítéka? Mindegyik vallás, metafizika, politika, filozófia vagy etika követői meg vannak róla győződve, hogy övék az egyetlen igazság, hogy minden más hamis, és egyedül ők birtokolják az igazság rendíthetetlen bizonyítékát. ’Meggyőződésem, ezért igaznak kell lennie.’, mondják. Nekem úgy tűnik, hogy nem filozófia vagy vallás, nem doktrína vagy ideológia, hanem a belső ellentmondásoktól, és érzelmi megindulástól való teljes mentesség lehet igazunknak a bizonyítéka. Ezek éppen olyanok, mint az ember ruhái, amelyek az idővel és a körülményekkel változnak, és divatirányzatokat követnek.

Na már most, lehetséges-e olyan vallás vagy filozófia, amely igaz, és amely nem függ senkinek a hitétől? Szent könyvektől sem, mert azok megint csak az emberek beléjük vetett hitétől függenek. Van-e olyan igazság, amely nem hiten alapszik, amely nem szubjektív?

Maharaj: Mi a véleményed a tudományról?

K: A tudomány körben forog, ott végződik, ahol kezdődik, az érzékelésnél. Tapasztalatokkal foglalkozik, és a tapasztalat szubjektív. Nincs két olyan ember, akiknek ugyanaz lenne a tapasztalata, jóllehet, azonos szavakkal fejezik ki magukat.

M: Az igazságot az elmén túl kell keresned.

K: Uram, elegem lett az eksztázisokból. Ezeket bármelyik drog olcsón és gyorsan előidézheti. Még a légző vagy mentális gyakorlatokkal előidézett klasszikus *samadhik* sem nagyon különböznek. Vannak oxigén *samadhik,* széndioxid *samadhik,* és önindukált *samadhik,* amelyeket formulák, és gondolat láncok ismételgetése idéz elő. A monotónia altató hatású. Nem tudom elfogadni a *samadhit*, bármilyen nagyszerű, az igazság bizonyítékaként.

M: A *samadhi* meghaladja a tapasztalást. Egy minőség nélküli állapot.

K: A tapasztalat hiánya a figyelmetlenség miatt van. A figyelemmel újra megjelenik. A szemek becsukása nem cáfolja a fényt. A negatív állapotok valóságként elkönyvelésével nem jutunk messzire. A tagadás valójában állítást foglal magában.

M: Bizonyos értelemben igazad van. De nem látod, hogy anélkül kéred az igazság bizonyítékát, hogy kifejtenéd, mi az elmédben lévő igazság, és hogy milyen bizonyítékkal lennél megelégedve? Be tudsz bizonyítani bármit, hiszel a bizonyításodban. De mi bizonyítja a bizonyításod helyességét? Én könnyen rá tudlak vezetni annak elfogadására, hogy annyit tudsz csak, hogy létezel – hogy te vagy az egyetlen bizonyíték, amivel bármire vonatkozóan rendelkezel.

always in time and space, while reality is changeless and all-pervading.

De én nem azonosítom a puszta létezést a valósággal. A létezés pillanatnyi, mindig idő- és térbeli, míg a valóság változatlan, és mindent átható.

Q: Sir, I do not know what is truth and what can prove it. Do not throw me on my own resources. I have none. Here you are the truth-knower, not me.

K: Uram, én nem tudom, hogy mi az igazság, és hogy mi bizonyíthatja azt. Ne bízz engem saját erőforrásaimra. Nekem nincsenek. Itt te vagy az igazság ismerője, nem én.

M: You refuse testimony as the proof of truth: the experience of others is of no use to you, you reject all inference from the concurring statements of a vast number of independent witnesses; so it is for you to tell me what is the proof that will satisfy you, what is your test of a valid proof?

M: Nem fogadod el a tanúságot az igazság bizonyítékaként: a mások tapasztalatának semmi haszna számodra, elutasítasz minden olyan következtetést, amely nagyszámú, független tanú egybehangzó beszámolójából származik; így rád marad, hogy megmondd, milyen bizonyíték fog téged kielégíteni, és hogy mi az érvényes bizonyíték ellenőrzése?

Q: Honestly, I do not know what makes a proof.

K: Becsületszavamra, nem tudom, mi teszi a bizonyítékot.

M: Not even your own experience?

M: Még saját tapasztalatod sem?

Q: Neither my experience, nor even existence. They depend on my being conscious.

K: Sem saját tapasztalatom, de még a létezés sem. Ezek lét-tudatosságomtól függenek.

M: And your being conscious depends on what?

M: És lét-tudatosságod mitől függ?

Q: I do not know. Formerly, I would have said: on my body; now I can see that the body is secondary, not primary, and cannot be considered as an evidence of existence.

K: Nem tudom. Azelőtt azt mondtam volna: a testemtől; most már látom, hogy a test másodlagos, nem elsődleges, és nem tekinthető a létezés bizonyosságának.

M: I am glad you have abandoned the I-am-the-body idea, the main source of error and suffering.

M: Örülök, hogy feladtad az én-vagyok-a-test ideát, ami a tévedés és szenvedés fő forrása.

Q: I have abandoned it intellectually, but the sense of being the particular, a person, is still with me. I can say: 'I am', but what I am I cannot say. I know I exist, but I do not know what exists. Whichever way I put it, I face the unknown.

K: Intellektuálisan feladtam, de az érzés, hogy egyedi létező, egy személy vagyok, még bennem van. Tudom: ’én vagyok’, de hogy mi vagyok, azt nem tudom megmondani. Tudom, hogy létezem, de nem tudom, hogy mi létezik. Akármelyik úton közelítem, az ismeretlennel szembesülök.

M: Your very being is the real.

M: Pontosan a léted a valóság.

Q: Surely, we are not talking of the same thing. I am not some abstract being. I am a person, limited and aware of its limitations. I am a fact, but a most unsubstantial fact I am. There is nothing I can build on my momentary existence as a person.

K: Bizonyára nem ugyanarról a dologról beszélünk. Én nem valamilyen absztrakt lény vagyok. Személy vagyok, korlátozott, és korlátainak tudatában lévő. Egy tény vagyok, de a legalaptalanabb tény. Nincs semmi, amire személyként átmeneti létemet építhetem.

M: Your words are wiser than you are. As a person, your existence is momentary. But are you a person only? Are you a person at all?

M: Szavaid bölcsebbek, mint te magad. Személyként való létezésed átmenti. De személy vagy-e csupán? Személy vagy-e egyáltalán?

Q: How am I to answer? My sense of being proves only that I am; it does not prove anything which is independent of me. I am relative, both creature and creator of the relative. The absolute proof of the

K: Hogy válaszoljak? Lét érzésem annyit bizonyít csupán, hogy vagyok, nem bizonyít semmi olyat, ami tőlem független. Relatív vagyok, a relatívnak csakúgy a teremtménye, mint teremtője. Az abszolút

absolute truth -- what is it, where is it? Can the mere feeling 'I am' be the proof of reality?

igazság abszolút bizonyítéka – mi ez, hol található? Lehet-e az ’én vagyok’ puszta érzése a bizonyítéka a valóságnak?

M: Of course not. 'I am' and 'the world is' are related and conditional. They are due to the tendency of the mind to project names and shapes.

M: Természetesen nem. Az ’Én vagyok’ és a ’világ van’ egymással összefüggésben lévők és feltételesek. Az elme hajlamának köszönhetően kerülnek névként és formaként kivetítésre.

Q: Names and shapes and ideas and convictions, but not truth. But for you, I would have accepted the relativity of everything, including truth, and learnt to live by assumptions. But then I meet you and hear you talking of the Absolute as within my reach and also as supremely desirable. Words like peace, bliss, eternity, immortality, catch my attention, as offering freedom from pain and fear. My inborn instincts: pleasure seeking and curiosity are roused and I begin to explore the realm you have opened. All seems most attractive and naturally I ask. Is it attainable? Is it real?

K: Nevek, formák, ideák és meggyőződések, de nem igazság. De a kedvedért elfogadnám mindennek a viszonylagosságát, beleértve az igazságot, és megtanulnék feltételezések alapján élni. De aztán találkozom veled, és hallom, hogy az Abszolútról beszélsz, mint számomra elérhetőről, és egyben a legkívánatosabbról. Olyan szavak ragadják meg a figyelmemet, mint béke, boldogság, örökkévalóság, halhatatlanság, mivel ezek fájdalomtól és félelemtől való szabadságot ígérnek. Természet adta hajlamaim: az örömkeresés és a kíváncsiság feltámadnak, és elkezdem felkutatni a birodalmat, amelyet kinyitottál. Minden a legvonzóbbnak látszik, és természetesen adódik a kérdés. Elérhető ez? Valóság ez?

M: You are like a child that says: Prove that the sugar is sweet then only I shall have it. The proof of the sweetness is in the mouth not in the sugar. To know it is sweet, you must taste it, there is no other way. Of course, you begin by asking: Is it sugar? Is it sweet? and you accept my assurance until you taste it. Then only all doubts dissolve and your knowledge becomes first hand and unshakable. I do not ask you to believe me. Just trust me enough to begin with. Every step proves or disproves itself. You seem to want the proof of truth to precede truth. And what will be the proof of the proof? You see, you are falling into a regress. To cut it you must put a stop to asking for proofs and accept, for a moment only, something as true. It does not really matter what it is. It may be God, or me, or your own self. In each case you accept something, or somebody, unknown as true. Now, if you act on the truth you have accepted, even for a moment, very soon you will be brought to the next step. It is like climbing a tree in the dark -- you can get hold of the next branch only when you are perched on the previous one. In science it is called the experimental approach. To prove a theory you carry out an experiment according to the operational instructions, left by those who have made the experiment before you. In spiritual search the chain of experiments one has to make is called *Yoga*.

M: Olyan vagy, mint egy gyerek, aki azt mondja: bizonyítsd be, hogy a cukor édes, csak akkor veszek belőle. Az édesség bizonyítéka a szájban van, nem a cukorban. Akkor tudod, hogy édes, ha megkóstolod, nincs más módja. Természetesen, elkezdhetsz kérdezősködni: ez cukor? Édes? És amíg meg nem kóstolod, elfogadod az állításomat. Minden kétséged majd csak akkor oszlik el, és tudásod majd csak akkor válik közvetlenné, és rendíthetetlenné. Nem kérem, hogy higgy nekem. Csak először bízz meg bennem. Minden lépés önmagát bizonyítja, vagy cáfolja. Úgy tűnik azt akarod, hogy az igazság bizonyítéka járjon az igazság előtt. És mi lesz a bizonyítéknak a bizonyítéka? Látod, ez visszafelé mozgás. Elvágásához le kell állnod a bizonyítékok kérésével, és el kell fogadnod, egy pillanatra csak, igaznak valamit. Nem igazán számít, hogy mi az. Lehet az Isten, vagy én, vagy a te saját éned. Mindegyik esetben valami, vagy valaki ismeretlent fogadsz el igaznak. Most, ha az elfogadott igazság szerint cselekszel, még ha egy pillanatra is, nagyon hamar el fogsz jutni a következő lépésig. Olyan ez, mint sötétben fára mászni – csak akkor kaparinthatod meg a következő ágat, amikor felkapaszkodtál az előzőre. A tudományban ezt tapasztalati megközelítésnek nevezik. A teória igazolásához végre kell hajtanod egy kísérletet a vonatkozó instrukcióknak megfelelően, amit azok hagytak meg, akik a kísérletet előtted már elvégezték. A spirituális keresés esetében a kísérleteknek azt a láncát, amit az embernek végre kell hajtani, *Yogának* hívják.

Q: There are so many *Yogas*, which to choose?

K: Olyan sok *Yoga* létezik, melyiket válasszam?

M: Of course, every *gnani* will suggest the path of his own attainment as the one he knows most intimately. But most of them are very liberal and adapt their advice to the needs of the enquirer. All the paths take you to the purification of the mind. The impure mind is opaque to truth; the pure mind is transparent. Truth can be seen through it easily and clearly.

M: Természetesen minden *gnani* azt az utat fogja javasolni, amelyet ő saját maga megvalósított, mivel azt ismeri a legközvetlenebbül. De legtöbbjük nagyon szabad szellemű, és tanácsait a kereső szükségleteihez teszi alkalmassá. Mindegyik út az elme megtisztulásához vezet. A tisztátalan elme átlátszatlan az igazság számára, a tiszta elme átlátszó. Rajta keresztül könnyen és tisztán látható az igazság.

Q: I am sorry, but I seem unable to convey my difficulty. I am asking about the proof of truth and am being given the methods of attaining it. Assuming I follow the methods and attain some most wonderful and desirable state, how do I come to know that my state is true? Every religion begins with faith and promises some ecstasy. Is the ecstasy of the real, or the product of faith? For, if it is an induced state, I shall have nothing to do with it. Take Christianity that says: Jesus is your Saviour, believe and be saved from sin. When I ask a sinning Christian how is it that he has not been saved from sin in spite of his faith in Christ, he answers: My faith is not perfect. Again we are in the vicious circle -- without perfect faith -- no salvation, without salvation -- no perfect faith, hence no salvation. Conditions are imposed which are unfulfillable and then we are blamed for not fulfilling them.

K: Sajnálom, úgy látszik, képtelen vagyok a nehézségem tolmácsolására. Az igazság bizonyítékát keresem, és megvalósításának a módszereit. Tegyük fel, hogy követem a módszereket, és elérek valamilyen nagyon csodálatos, és kívánatos állapotot, honnan tudom, hogy állapotom valódi? Minden vallás hittel kezdődik, és az ígérete valamiféle elragadtatás. Az elragadtatás a valóság, vagy a hit következménye? Mert ha ez egy indukált állapot, akkor nem tudok mit kezdeni vele. Vegyük a kereszténységet, ami azt mondja: Jézus a te Megmentőd, higgy, és megmentetsz a bűntől. Amikor egy vétkes keresztényt kérdezek, miért nem menekült meg a bűntől, Krisztusba vetett hite ellenére, azt feleli: nem tökéletes a hitem. Ismét benne vagyunk az ördögi körben – tökéletes hit nélkül nincs megváltás, megváltás nélkül nincs tökéletes hit, ezért nincs megváltás. Olyanok a felállított feltételek, hogy nem lehet őket teljesíteni, és aztán még mi kapjuk a szemrehányást, mert nem teljesítjük azokat.

M: You do not realise that your present waking state is one of ignorance. Your question about the proof of truth is born from ignorance of reality. You are contacting your sensory and mental states in consciousness, at the point of 'I am', while reality is not mediated, not contacted, not experienced. You are taking duality so much for granted, that you do not even notice it, while to me variety and diversity do not create separation. You imagine reality to stand apart from names and forms, while to me names and forms are the ever changing expressions of reality and not apart from it. You ask for the proof of truth while to me all existence is the proof. You separate existence from being and being from reality, while to me it is all one. However much you are convinced of the truth of your waking state, you do not claim it to be permanent and changeless, as I do when I talk of mine. Yet I see no difference between us, except that you are imagining things, while I do not.

M: Nem ismered fel, hogy jelen ébrenléti állapotod a tudatlanság egy állapota. Az igazság bizonyítékára vonatkozó kérdésed a valóság nem ismeréséből született. Tudatosságbeli érzékelési és mentális állapotaiddal az ’én vagyok’ pontjában érintkezel, míg a valósággal nincs kapcsolatod, nem érintkezel vele, nem tapasztalod. A kettősséget annyira biztosnak tekinted, hogy soha még csak észre sem veszed, míg az én számomra a változatosság és különbözőség nem hoz létre elkülönülést. Te a valóságot a nevektől és formáktól különállónak képzeled, míg számomra a nevek és formák a valóság örökké változó kifejezései, és nem tőle különálló dolgok. Te igényled a bizonyítékát az igazságnak, míg számomra az összes létezés a bizonyíték. Te elkülöníted a létezést a léttől, és a létet a valóságtól, míg számomra minden egy. Annak ellenére, hogy meg vagy győződve ébrenléti állapotod valóságáról, nem lépsz fel azzal igénnyel, hogy állandó és változatlan legyen, ahogy azt én teszem, mikor az állapotomról beszélek. Mégsem látok különbséget közöttünk, attól eltekintve, hogy te mindenféle dolgokat képzelsz, míg én nem.

Q: First you disqualify me from asking about truth, then you accuse me of imagination. What is imagination to you is reality to me.

K: Előbb abban akadályozol, hogy az igazságról kérdezzek, majd képzelődéssel vádolsz. Ami neked képzelődés, az nekem valóság.

M: Until you investigate. I am not accusing you of anything. I am only asking you to question wisely. Instead of searching for the proof of truth, which you do not know, go through the proofs you have of what you believe to know. You will find you know nothing for sure -- you trust on hearsay. To know the truth, you must pass through your own experience.

M: Amíg ki nem kutatod. Én nem vádollak téged semmivel. Én csupán arra kérlek, hogy kérdezz bölcsen. Ahelyett, hogy egy olyan igazság bizonyítékát keresed, amelyet nem ismersz, haladj olyan bizonyítékokon keresztül, amelyeket ismerni vélsz. Rá fogsz jönni, hogy semmit nem tudsz biztosan – mendemondákban hiszel. Az igazság ismeretéhez az út a saját tapasztalataidon keresztül vezet.

Q: I am mortally afraid of *samadhis* and other trances, whatever their cause. A drink, a smoke, a fever, a drug, breathing, singing, shaking, dancing, whirling, praying, sex or fasting, *mantras* or some vertiginous abstraction can dislodge me from my waking state and give me some experience, extraordinary because unfamiliar. But when the cause ceases, the effect dissolves and only a memory remains, haunting but fading.

Let us give up all means and their results, for the results are bound by the means; let us put the question anew; can truth be found?

K: A *samadi*k, és más önkívületi állapotok halálosan ijesztőek számomra, bármi okból is következzenek be. Ital, cigaretta, izgalom, drog, légzés, éneklés, rázkódás, táncolás, pörgés, imádkozás, szex, böjt, *mantrák* és mindenféle szédüléssel járó absztrakciók kimozdíthatnak éber állapotomból, és szolgálhatnak bizonyos élményekkel, amelyek azért rendkívüliek, mert szokatlanok. De az okok megszűnésekor a hatás szertefoszlik, és csak egy visszatérő, de egyre halványuló emlék marad,.

Mondjunk le minden eszközről, és eredményeikről, mert az eredmények az eszközökhöz kötöttek, tegyük fel a kérdést újból, megtalálható-e az igazság?

M: Where is the dwelling place of truth where you could go in search of it? And how will you know that you have found it? What touchstone do you bring with you to test it? You are back at your initial question: What is the proof of truth? There must be something wrong with the question itself, for you tend to repeat it again and again. Why do you ask what are the proofs of truth? Is it not because you do not know truth first hand and you are afraid that you may be deceived? You imagine that truth is a thing which carries the name 'truth' and that it is advantageous to have it, provided it is genuine. Hence your fear of being cheated. You are shopping for truth, but you do not trust the merchants. You are afraid of forgeries and imitations.

M: Hol az igazság lakóhelye, ahová elmehetnél felkutatni azt? És honnan fogod tudni, hogy megtaláltad? Milyen próbakövet fogsz magaddal, vinni, hogy leellenőrizd? Visszatértél a kezdeti kérdésedhez: mi a az igazság bizonyítéka? Valami bajnak magával a kérdéssel kell lennie, ha újra és újra hajlamos vagy megismételni. Miért kérded, hogy mi a bizonyítéka az igazságnak? Nem azért, mert az igazságot nem első kézből ismered, és félsz a tévedéstől? Azt képzeled, hogy az igazság egy ’igazság’ nevet viselő dolog, és hogy a birtoklása hasznot hajt, feltéve, hogy hiteles. A becsapástól való félelmed innen ered. Igazságot vásárolsz, de a kereskedőnek nem hiszel. Félsz a hamisítványoktól, és utánzatoktól.

Q: I am not afraid of being cheated. I am afraid of cheating myself.

K: Nem attól félek, hogy becsapnak. Az önbecsapástól félek.

M: But you are cheating yourself in your ignorance of your true motives. You are asking for truth, but in fact you merely seek comfort, which you want to last for ever. Now, nothing, no state of mind, can last for ever. In time and space there is always a limit, because time and space themselves are limited. And in the timeless the words 'for ever' have no meaning. The same with the 'proof of truth'. In the realm of non-duality everything is complete, its own proof, meaning and purpose. Where all is one, no supports are needed. You imagine that permanence is the proof of truth, that what lasts longer is somehow more true. Time becomes the measure of truth. And since time is in the mind, the mind becomes the arbiter and searches within itself for

M: De önmagadat valódi motívumaid nem ismerésével csapod be. Igazságot kérsz, de valójában te csupán kényelmet keresel, amelyet meg akarsz tartani örökre. Márpedig semmi, semmilyen elmeállapot nem tarthat örökké. Az idő- és térbeli dolgok mindig korlátosak, mivel idő és tér önmaga is korlátos. És az időtlenben az ’örökké’ szónak nincs jelentése. Ugyanez a helyzet az ’valóság bizonyítéka’ szavakkal. A nem-kettősség birodalmában minden teljes, önmaga bizonyítéka, jelentése és célja. Ahol minden egy, ott semmilyen igazolásra nincs szükség. Azt képzeled, hogy az állandóság a valóság bizonyítéka, hogy ami tovább tart, az valahogy sokkal valódibb. Az idő a valóság mértékévé válik. És mivel az idő az elmében van, az

the proof of truth -- a task altogether impossible and hopeless.

elme válik a döntőbírává, és önmagában keresi a valóság bizonyítékát – ami egy teljesen lehetetlen, és reménytelen feladat.

Q: Sir, were you to say: Nothing is true, all is relative, I would agree with you. But you maintain there is truth, reality, perfect knowledge, therefore I ask: What is it and how do you know? And what will make me say: Yes, Maharaj was right?

K: Uram, azt mondtad: semmi sem valódi, minden viszonylagos, és szeretnék veled egyetérteni. De te fenntartod, hogy létezik igazság, valóság, tökéletes tudás, ezért megkérdezem: mi az, és honnan tudod? És mi fogja azt mondatni velem: igen, Maharajnak igaza volt?

M: You are holding on to the need for a proof, a testimony, an authority. You still imagine that truth needs pointing at and telling you: 'Look, here is truth'. It is not so. Truth is not the result of an effort, the end of a road. It is here and now, in the very longing and the search for it. It is nearer than the mind and the body, nearer than the sense 'I am'. You do not see it because you look too far away from yourself, outside your innermost being. You have objectified truth and insist on your standard proofs and tests, which apply only to things and thoughts.

M: Abba kapaszkodsz, hogy szükség van a bizonyítékra, tanúságra, tekintélyre. Még mindig azt képzeled, hogy az igazságnak szüksége van a rámutatásra, és, hogy azt mondják: ’nézd, itt van a igazság’. Ez nem így van. Az igazság nem erőfeszítés eredménye, ami az út végén vár. Itt és most van, valójában az iránta való vágyakozásban, és a keresésében. Közelebb van, mint az elme és a test, közelebb, mint az ’én vagyok’ érzés. Nem látod, mert önmagadtól túlságosan távol keresed, legbelső léteden kívül. Tárgyiasítottad az igazságot, és ragaszkodsz azon hagyományos bizonyítékokhoz és ellenőrzésekhez, amelyek csak dolgok, és gondolatok esetén alkalmazhatók.

Q: All I can make out from what you say is that truth is beyond me and I am not qualified to talk about it.

K: Mindössze annyit értek abból, amit mondasz, hogy az igazság rajtam túl van, és én nem vagyok felkészült, hogy róla beszéljek.

M: You are not only qualified, but you are truth itself. Only you mistake the false for the true.

M: Nem csupán alkalmas vagy, de te vagy az igazság maga. Csak az igazat összetéveszted a hamissal.

Q: You seem to say: Don't ask for proofs of truth. Concern yourself with untruth only.

K: Úgy tűnik, mintha azt mondanád: Ne kérj bizonyítékot az igazságra. A valótlannal törődj csupán.

M: The discovery of truth is in the discernment of the false. You can know what is not. What is -- you can only *be*. Knowledge is relative to the known. In a way it is the counterpart of ignorance. Where ignorance is not, where is the need of knowledge? By themselves neither ignorance nor knowledge have being. They are only states of mind, which again is but an appearance of movement in consciousness which is in its essence immutable.

M: Az igazságot a hamis elkülönítésével fedezheted fel. Azt tudhatod, hogy mi nincs. Ami van – az *lehetsz* csupán. A tudás a tudottra vonatkozik. Bizonyos módon a tudatlanság megfelelője. Ha nincs tudatlanság, hol van szükség tudásra? Önmagában sem tudatlanság, sem tudás nem létezik. Ezek csak elmeállapotok, amelyek viszont a lényegében állandó tudatosság mozgásainak a jelenségei csupán.

Q: Is truth within the realm of the mind or beyond?

K: Az igazság az elme birodalmán belül, vagy azon kívül van?

M: It is neither, it is both. It cannot be put into words.

M: Egyik helyen sem, és mindkettőn. Ez szavakkal nem kifejezhető.

Q: This is what I hear all the time -- inexpressible (*anirvachaniya*). It does not make me wiser.

K: Ez az, amit állandóan hallok – kifejezhetetlen (*anirvachaniya*). Ettől nem leszek okosabb.

M: It is true that it often covers sheer ignorance. The mind can operate with terms of its own making, it just cannot go beyond itself. That which is neither

M: Igaz, hogy ezt gyakran teljes tudatlanság fedi. Az elme a saját maga gyártotta kifejezésekkel operálhat csupán, nem tud léphet túl önmagán. Azt, ami sem

sensory nor mental, and yet without which neither sensory nor the mental can exist, cannot be contained in them. Do understand that the mind has its limits; to go beyond, you must consent to silence.

nem érzéki, sem nem mentális, de ami nélkül mégsem létezhet sem az érzéki, sem a mentális, azt nem tartalmazhatja. Értsd meg, hogy az elmének meg vannak a korlátai; a rajta való túllépéshez el kell fogadnod a csendet.

Q: Can we say that action is the proof of truth? It may not be verbalised, but it may be demonstrated.

K: Azt mondhatjuk, hogy a tett az igazság bizonyítéka? Verbalizálni nem lehet, de demonstrálni igen.

M: Neither action nor inaction. It is beyond both.

M: Sem a tett, sem a tétlenség. Mindkettőt meghaladja.

Q: Can a man ever say: 'Yes, this is true'? Or is he limited to the denial of the false? In other words, is truth pure negation? Or, does a moment come when it becomes assertion?

K: Kijelenthető-e valaha: ’Igen, ez igaz’? Vagy lehetőségünk a hamis tagadására korlátozódik csupán a? Másszóval, az igazság tiszta tagadás? Vagy eljön egyszer a pillanat, amikor állítássá válik?

M: Truth cannot be described, but it can be experienced.

M: Az igazság nem leírható, hanem tapasztalható valami.

Q: Experience is subjective, it cannot be shared. Your experiences leaves me where I am.

K: A tapasztalat szubjektív, nem lehet megosztani. A te tapasztalataid rám nincsenek hatással.

M: Truth can be experienced, but it is not mere experience. I know it and I can convey it, but only if you are open to it. To be open means to want nothing else.

M: Az igazság tapasztalható, de nem puszta tapasztalat. Én ismerem, és át tudom adni, de csak akkor, ha te nyitott vagy rá. Nyitottnak lenni azt jelenti, hogy semmi mást nem akarni.

Q: I am full of desires and fears. Does it mean that I am not eligible for truth?

K: Tele vagyok vágyakkal, és félelmekkel. Azt jelenti ez, hogy nem vagyok alkalmas az igazságra?

M: Truth is not a reward for good behaviour, nor a prize for passing some tests. It cannot be brought about. It is the primary, the unborn, the ancient source of all that is. You are eligible because you *are*. You need not merit truth. It is your own. Just stop running away by running after. Stand still, be quiet.

M: Az igazság nem jó viselkedés, és nem is bizonyos teszteknek való megfelelés jutalma. Nem egy előidézhető valami. Ez az elsődleges, a meg nem született, az ősi forrása mindennek, ami van. Alkalmas vagy, mert *vagy.* Nem kell az igazságot kiérdemelned. Az a te sajátod. Csak fejezd be, hogy azáltal, hogy szaladsz utána, menekülsz előle. Maradj nyugodt, légy csendes.

Q: Sir, if you want the body to be still and the mind -- quiet, tell me how it is done. In self-awareness I see the body and the mind moved by causes beyond my control. Heredity and environment dominate me absolutely. The mighty 'I am', the creator of the universe, can be wiped out by a drug temporarily, or a drop of poison -- permanently.

K: Uram, ha azt kívánod, hogy a test nyugodt, és az elme csendes maradjon, avass be, hogy kell azt csinálni. Én úgy látom, az ön-tudatosságban a testet és az elmét ellenőrzésemen kívüli okok mozgatják. Abszolút uralommal bírnak felettem az öröklődés és a környezet. Az univerzum hatalmas teremtője, az ’én vagyok’ megsemmisíthető, időlegesen valamilyen droggal, maradandóan egy csepp méreggel.

M: Again, you take yourself to be the body.

M: Újfent a testnek tartod önmagad.

Q: Even if I dismiss this body of bones, flesh and blood as not-me, still I remain with the subtle body made up of thoughts and feelings, memories and imaginations. If I dismiss these also as not-me, I still remain with consciousness, which also is a kind of body.

K: Még ha ezt a csont, hús és vér alkotta testet, mint nem-ént elvetem is, még mindig ott marad a gondolatokból és érzésekből, emlékekből és képzeletekből álló finom test. Ha ezt is elvetem, mint nem-ént, még mindig ott marad a tudatosság, amely szintén egyféle test.

M: You are quite right, but you need not stop there. Go beyond. Neither consciousness, nor the 'I am' at the centre of it are you. Your true being is entirely un-self-conscious, completely free from all self-identification with whatever it may be, gross, subtle or transcendental.

M: Teljesen igazad van, de nem kell itt megállnod. Lépj tovább. Te nem vagy sem tudatosság, sem az ő központjában lévő 'én vagyok'. Valódi léted teljességgel ön-tudattalan, tökéletesen mentes bármi olyannal való minden önazonosítástól, ami durva, finom, vagy transzcendentális.

Q: I can imagine myself to be beyond. But what proof have I? To *be*, I must be somebody.

K: El tudom képzelni magamról, hogy mindezt meghaladom. De milyen bizonyítékom van rá? Ahhoz, hogy *legyek,* lennem kell valakinek.

M: It is the other way round. To *be*, you must be nobody. To think yourself to be something, or somebody, is death and hell.

M: Fordítva. Ahhoz, hogy *legyél,* senkinek kell lenned. Valaminek, vagy valakinek gondolni magad, az halál és pokol.

Q: I have read that in ancient Egypt people were admitted to some mysteries where, under the influence of drugs or incantations, they would be expelled from their bodies and could actually experience standing outside and looking at their own prostrate forms. This was intended to convince them of the reality of the after-death existence and create in them a deep concern with their ultimate destiny, so profitable to the state and temple. The self-identification with the person owning the body remained.

K: Azt olvastam, hogy az ősi Egyiptomban bizonyos misztériumok során drogok és igézetek hatására az emberek elhagyták a testüket, és valóságos kívülállóként tapasztalták, és látták saját, földön fekvő formáikat. Így akartak meggyőződni a halál utáni élet valóságáról, és létrehozni egy mély kapcsolatot végső rendeltetésükkel, amely nagy hasznára volt az államnak és a templomnak. A személyt birtokló testtel való önazonosulásuk megmaradt.

M: The body is made of food, as the mind is made of thoughts. See them as they are. Non-identification, when natural and spontaneous, is liberation. You need not know what you are. Enough to know what you are not. What you are you will never know, for every discovery reveals new dimensions to conquer. The unknown has no limits.

M: A test tápanyagokból áll, mint ahogy az elme gondolatokból. Lásd őket annak, amik. A természetes és spontán nem-önazonosulás megszabadulást jelent. Nem kell tudnod, hogy mi vagy. Elég azt tudod, hogy mi nem vagy. Soha nem fogod megtudni, hogy mi vagy, mert minden felfedezés újabb meghódított dimenziót tár fel. Az ismeretlennek nincsenek határai.

Q: Does it imply ignorance for ever?

K: Ez örökös tudatlanságot jelent?

M: It means that ignorance never was. Truth is in the discovery not in the discovered. And to discovery there is no beginning and no end. Question the limits, go beyond, set yourself tasks apparently impossible -- this is the way.

M: Azt jelenti, hogy sosem volt tudatlanság. Az igazság a felfedezésben van, nem a felfedezettben. És a felfedezésnek nincs kezdete, és nincs vége. Kutasd a határokat, lépj túl rajtuk, jelölj ki magad számára látszólag lehetetlen feladatokat – ez az út.

75. In Peace and Silence you Grow

Questioner: The Indian tradition tells us that the Guru is indispensable. What is he indispensable for? A mother is indispensable for giving the child a body. But the soul she does not give. Her role is limited. How is it with the Guru? Is his role also limited, and if so, to what? Or is he indispensable generally, even absolutely?

Maharaj: The innermost light, shining peacefully and timelessly in the heart, is the real Guru. All others

75. Békében és csendben növekszel

Kérdező: Az indiai hagyomány azt mondja, hogy a Guru nélkülözhetetlen. Mihez nélkülözhetetlen? Az anya nélkülözhetetlen, hogy a gyermeknek testet adjon. De a lelket nem ő adja. Szerepe korlátozott. Hogyan van ez a Guru esetében? Az ő szerepe is korlátozott, és ha igen, miben? Vagy ő általános értelemben nélkülözhetetlen, sőt, abszolút módon?

Maharaj: A legbelső fény, amely csendesen és időtlenül ragyog a szívben, a valódi Guru. Minden

merely show the way.

más pusztán az utat mutatja.

Q: I am not concerned with the inner Guru. Only with the one that shows the way. There are people who believe that without a Guru *Yoga* is inaccessible. They are ever in search of the right Guru, changing one for another. Of what value are such Gurus?

K: Nem vagyok kapcsolatban a belső Guruval. Csak azzal, aki az utat mutatja. Vannak, akik azt hiszik, hogy Guru nélkül a *Yoga* elérhetetlen. Ők folyvást a megfelelő Gurut keresik, egyiket a másikra cserélve. Mi az ilyen Guruknak értéke?

M: They are temporary, time-bound Gurus. You find them in every walk of life. You need them for acquiring any knowledge or skill.

M: Ezek ideiglenes, idő-korlátozott Guruk. Megtalálod őket az élet minden területén. Azért van szükséged rájuk, hogy valamilyen tudást, vagy készséget megszerezz.

Q: A mother is only for a lifetime, she begins at birth and ends at death. She is not for ever.

K: Az anya is csak egy élethosszig az, a születéstől, a halálig. Nem örökké.

M: Similarly, the time-bound Guru is not for ever. He fulfils his purpose and yields his place to the next. It is quite natural and there is no blame attached to it.

M: Hasonlóképpen, az időkorlátozott Guru sem örökké az. Bevégzi rendeltetését, és átadja helyét a következőnek. Ez teljesen természetes, és nem kell hibáztatni érte.

Q: For every kind of knowledge, or skill, do I need a separate Guru?

K: A tudás, vagy készség minden fajtájához, más Gurura van szükségem?

M: There can be no rule in these matters, except one 'the outer is transient, the innermost -- permanent and changeless', though ever new in appearance and action.

M: Erre vonatkozóan nincs szabály, egyet kivéve, hogy ’a külső múlandó, a legbelső – állandó, és változatlan’, ámbár megjelenésében és tevékenységében mindig új.

Q: What is the relation between the inner and the outer Gurus?

K: Mi az összefüggés a belső és a külső Guruk között?

M: The outer represent the inner, the inner accepts the outer -- for a time.

M: A külső képviseli a belsőt, a belső aláveti magát a külsőnek – egy ideig.

Q: Whose is the effort?

K: Kié az erőfeszítés?

M: The disciple's, of course. The outer Guru gives the instructions, the inner sends the strength; the alert application is the disciple's. Without will, intelligence and energy on the part of the disciple the outer Guru is helpless. The inner Guru bids his chance. Obtuseness and wrong pursuits bring about a crisis and the disciple wakes up to his own plight. Wise is he who does not wait for a shock, which can be quite rude.

M: A tanítványé, természetesen. A külső Guru adja az instrukciókat, a belső küldi az erőt, az elővigyázatos alkalmazás a tanítványé. A tanítvány akarata, intelligenciája és energiája nélkül, a külső Guru tehetetlen. A belső Guru rendeli el végzetét. Butaság és helytelen törekvések válságba torkollanak, és a tanítvány ráébred saját állapotára. Bölcs, aki nem vár a sokkra, amely meglehetősen durva tud lenni.

Q: Is it a threat?

K: Ez fenyegetés?

M: Not a threat, a warning. The inner Guru is not committed to non-violence. He can be quite violent at times, to the point of destroying the obtuse or perverted personality. Suffering and death, as life and happiness, are his tools of work. It is only in duality that non-violence becomes the unifying law.

M: Nem fenyegetés, figyelmeztetés. A belső Guru nem elkötelezett az erőszakmentesség iránt. Olykor egészen erőszakos is lehet, akár addig a pontig is elmehet, hogy elpusztítja a korlátolt vagy elferdült személyiséget. Szenvedés és halál, csakúgy, mint élet és boldogság, munkájának eszközei. Csak a kettősség az, amelyben az erőszakmentesség egyesítő törvénnyé válik.

Q: Has one to be afraid of his own self?

K: Az embernek félnie kell a saját énjétől?

M: Not afraid, for the self means well. But it must be taken seriously. It calls for attention and obedience; when it is not listened to, it turns from persuasion to compulsion, for while it can wait, it shall not be denied. The difficulty lies not with the Guru, inner or outer. The Guru is always available. It is the ripe disciple that is lacking. When a person is not ready, what can be done?

M: Ne félj, mert az én jót akar. De komolyan kell őt venni. Figyelmet és tiszteletet követel; mikor nem hallgatsz rá, a meggyőzést kényszerre cseréli, amíg várni tud, addig nem lesz elutasító. A baj nem a Guruval van, a belsővel, vagy a külsővel. A Guru mindig rendelkezésre áll. Az érett tanítvány az, aki hiányzik. Amikor az ember nem áll készen, mit lehet tenni?

Q: Ready or willing?

K: Nem kész, vagy nem hajlandó?

M: Both. It comes to the same. In India we call it *adhikari*. It means both capable and entitled.

M: Mindkettő. Egyre megy. Indiában ezt úgy hívják, *adhikari.* Ez alkalmasságot és jogosultságot egyaránt jelent.

Q: Can the outer Guru grant initiation (*diksha*)?

K: Tud a külső Guru tud beavatásban (*diksha*) részesíteni?

M: He can give all kinds of initiations, but the initiation into Reality must come from within.

M: Mindenféle beavatást tud adni, de a Valóságba való beavatás belülről kell, hogy jöjjön.

Q: Who gives the ultimate initiation?

K: Ki az, aki a végső beavatást adja?

M: It is self-given.

M: Önmagad.

Q: I feel we are running in circles. After all, I know one self only, the present, empirical self. The inner or higher self is but an idea conceived to explain and encourage. We talk of it as having independent existence. It hasn't.

K: Úgy érzem, körben járunk. Ugyanis én csak egy ént ismerek, a jelenlegi, tapasztalati ént. A belső, vagy magasabb én csak egy idea, ami a megértést, és a bátorítást szolgálja. Úgy beszélünk róla, mintha önálló léte lenne. Nincs neki.

M: The outer self and the inner both are imagined. The obsession of being an 'I' needs another obsession with a 'super-I' to get cured, as one needs another thorn to remove a thorn, or another poison to neutralise a poison. All assertion calls for a denial, but this is the first step only. The next is to go beyond both.

M: A külső és belső én egyaránt a képzelet terméke. Az ’én’ létezésének kényszerképzete egy másik kényszerképzetet tesz szükségessé a gyógyulás érdekében, egy ’szuper én’-nel, mint amikor egy másik tüskére van szükségünk a tüske eltávolításához, vagy egy másik méregre a méreg semlegesítéséhez. Minden állítás tagadásért kiált, de ez csak az első lépés. A következő a mindkettőn való túllépés.

Q: I do understand that the outer Guru is needed to call my attention to myself and to the urgent need of doing something about myself. I also understand how helpless he is when it comes to any deep change in me. But here you bring in the *sadguru*, the inner Guru, beginningless, changeless, the root of being, the standing promise, the certain goal. Is he a concept or a reality?

K: Azt értem, hogy a külső Gurunak kell felébresztenie az önmagam iránti figyelmet, és annak a sürgető igényét, hogy csináljak valamit önmagammal. Azt is értem, hogy milyen tehetetlen ő, amikor jön, hogy valamilyen mély változást idézzen elő bennem. De akkor jössz a *sadguru*val, a belső Guruval, aki kezdet nélküli, megváltoztathatatlan, a lét gyökere, az állandó ígéret, a biztos cél. Fogalom ő, vagy valóság?

M: He is the only reality. All else is shadow, cast by the body mind (*deha-buddhi*) on the face of time. Of course, even a shadow is related to reality, but by itself it is not real.

M: Ő az egyetlen valóság. Minden más a test elme (*deha-buddhi*) által az idő felületén vetett árnykép. Természetesen még az árnykép is valósághoz kapcsolódik, de önmagában nem valós.

Q: I am the only reality I know. The *sadguru* is there as long as I think of him. What do I gain by shifting reality to him?

K: Én vagyok az egyetlen valóság, amit ismerek. A *sadguru* addig létezik, amíg rá gondolok. Mit nyerek vele, ha a valóságnak tekintem őt?

M: Your loss is your gain. When the shadow is seen to be a shadow only, you stop following it. You turn round and discover the sun which was there all the time -- behind your back.

M: A veszteségedet nyered. Amikor az árnyképet árnyképnek látod csupán, abbahagyod a követését. Fordulj hátra, és fedezd fel a napot, amely egész idő alatt ott volt – a hátad mögött.

Q: Does the inner Guru also teach?

K: A belső Guru szintén tanít?

M: He grants the conviction that you are the eternal, changeless, reality-consciousness-love, within and beyond all appearances.

M: Ő részesít abban a meggyőződésben, hogy te az örök, megváltozhatatlan, valóság-tudatosság-szeretet vagy, minden megjelenésen belül, és túl.

Q: A conviction is not enough. There must be certainty.

K: A meggyőződés nem elegendő. Bizonyosság kell.

M: Quite right. But in this case certainty takes the shape of courage. Fear ceases absolutely. This state of fearlessness is so unmistakably new, yet felt deeply as one's own, that it cannot be denied. It is like loving one's own child. Who can doubt it?

M: Nagyon helyes. De ez esetben a bizonyosság a bátorság alakját ölti fel. A félelem abszolút megszűnik. A félelemmentességnek ez az állapota olyan nyilvánvalóan új, és mégis mélységesen a saját tulajdonodnak érzed, hogy nem tagadhatod meg. Olyan, mint mikor az ember a saját gyermekét szereti. Ki kételkedhetne benne?

Q: We hear of progress in our spiritual endeavours. What kind of progress do you have in mind?

K: Hallottunk a spirituális törekvéseink terén történő előrehaladásunkról. Milyen haladásra gondolsz?

M: When you go beyond progress, you will know what is progress.

M: Amikor túlmész a haladáson, tudni fogod, hogy mi a haladás.

Q: What makes us progress?

K: Mi késztet bennünket a haladásra?

M: Silence is the main factor. In peace and silence you grow.

M: A csend a fő tényező. Békében és csendben növekszel.

Q: The mind is so absolutely restless. For quieting it what is the way?

K: Az elme abszolút nyugtalan. Mi a módja az lecsillapításának?

M: Trust the teacher. Take my own case. My Guru ordered me to attend to the sense 'I am' and to give attention to nothing else. I just obeyed. I did not follow any particular course of breathing, or meditation, or study of scriptures. Whatever happened, I would turn away my attention from it and remain with the sense 'I am', it may look too simple, even crude. My only reason for doing it was that my Guru told me so. Yet it worked. Obedience is a powerful solvent of all desires and fears.

Just turn away from all that occupies the mind; do whatever work you have to complete, but avoid new obligations; keep empty, keep available, resist not what comes uninvited.

In the end you reach a state of non-grasping, of joyful non-attachment, of inner ease and freedom indescribable, yet wonderfully real.

M: Bízz a tanítóban. Vegyük az én példámat. Nekem az én Gurum utasításba adta, hogy figyeljem az 'én vagyok' érzését, és ne figyeljek semmi másra. Én csak szót fogadtam. Nem folytattam semmilyen légző gyakorlatot, vagy meditációt, nem tanulmányoztam szent könyveket. Az, hogy bármi történjék is, fordítsam el róla a figyelmemet, és maradjak az 'én vagyok' érzésében, túl egyszerűnek, sőt kezdetlegesnek tűnhet. Egyetlen okom a megtételére az volt, hogy Gurum ezt mondta nekem. Mégis működött. Az engedelmesség erőteljes oldószere minden vágynak és félelemnek.

Csak fordulj el mindentől, ami foglalkoztatja az elmét; bármi legyen a munkád, végezd el hiánytalanul, de kerüld az új kötelezettségeket; maradj üres, állj készen, ne állj ellene annak, ami hívatlanul jön.

Végül elérsz egy olyan állapotot, amelyre a nem kapaszkodás, az örömteljes nem kötődés, a belső könnyedség, és a leírhatatlan szabadság jellemző, amely mégis csodálatos módon valóságos.

Q: When a truth-seeker earnestly practices his *Yogas*, does his inner Guru guide and help him or does he leave him to his own resources, just waiting for the outcome?

M: All happens by itself. Neither the seeker, nor the Guru do anything. Things happen as they happen; blame or praise are apportioned later, after the sense of doership appearing.

Q: How strange. Surely the doer comes before the deed.

M: It is the other way round; the deed is a fact, the doer a mere concept. Your very language shows that while the deed is certain, the doer is dubious; shifting responsibility is a game peculiarly human. Considering the endless list of factors required for anything to happen, one can only admit that everything is responsible for everything, however remote. Doership is a myth born from the illusion of 'me' and 'the mine'.

Q: How powerful the illusion?

M: No doubt, because based on reality.

Q: What is real in it?

M: Find out, by discerning and rejecting all that is unreal.

Q: I have not understood well the role of the inner self in spiritual endeavour. Who makes the effort? Is it the outer self, or the inner?

M: You have invented words like effort, inner, outer, self, etc. and seek to impose them on reality. Things just happen to be as they are, but we want to build them into a pattern, laid down by the structure of our language. So strong is this habit, that we tend to deny reality to what cannot be verbalised. We just refuse to see that words are mere symbols, related by convention and habit to repeated experiences.

Q: What is the value of spiritual books?

M: They help in dispelling ignorance. They are useful in the beginning, but become a hindrance in the end. One must know when to discard them.

Q: What is the link between *atma* and *sattva*, between the self and the universal harmony?

M: As between the sun and its rays. Harmony and

K: Amikor az igazság keresője komolyan gyakorolja *Yogáját,* belső Guruja kalauzolja, és segíti őt, vagy pedig ráhagyja saját eszközeire, az eredményt várva csupán?

M: Minden önmagától történik. Sem a kereső, sem a Guru nem csinál semmit. A dolgok történnek, ahogy történnek; szemrehányás, vagy dicséret később kerülnek megosztásra, a cselekvőség érzése megjelenése után.

K: Milyen különös. A cselekvő meg kellene, hogy előzze a cselekvést.

M: Ez nem így van; a cselekvés egy tény, a cselekvő fogalom csupán. A kifejezésmódod is mutatja, hogy míg a cselekvés bizonyosság, a cselekvő bizonytalan; a felelősség áttolása egy különös emberi játék. Tekintve, hogy mindenféle történés a tényezők végtelen sorát kívánja meg, az ember csak annyit fogadhat el, hogy minden felelős mindenért, bármilyen távol is legyenek. A cselekvőség az ’én’ és az ’enyém’ illúziója szülte koholmány.

K: Milyen hatalmas az illúzió?

M: Kétségtelenül az, mert a valóságon alapszik.

K: Mi a valóságos benne?

M: Fedezd fel, minden olyan felismerésével és elutasításával, ami nem valódi.

K: Nem teljesen értem a belső én spirituális törekvésben játszott szerepét. Ki teszi az erőfeszítést? A külső én, vagy a belső?

M: Kieszelsz olyan szavakat, mint az erőfeszítés, belső, külső, én stb., és megkísérled ráhúzni őket a valóságra. A dolgok csupán vannak, ahogy vannak, de mi a nyelvünk szerkezete által meghatározott mintákba akarjuk őket kényszeríteni. Ez a szokás annyira erős, hogy hajlamosak vagyunk rá, hogy megtagadjuk a realitást attól, ami nem önthető szavakba. Vonakodunk attól, hogy észrevegyük, a szavak puszta szimbólumok, amelyeket a megállapodás és szokás alapján az ismétlődő élményekhez kapcsolunk.

K: Mi a spirituális könyvek haszna?

M: Segítenek a tudatlanság eloszlatásában. Kezdetben hasznosak, de a végén akadállyá válnak. Az ember meg kell, hogy tudjon szabadulni tőlük.

K: Mi a kapcsolat az *atma,* és a *sattva,* az én, és az univerzális harmónia között?

M: Mint a nap és annak sugarai között. Harmónia és

beauty, understanding and affection are all expressions of reality. It is reality in action, the impact of the spirit on matter. *Tamas* obscures, *rajas* distorts, *sattva* harmonises. With the maturing of the *sattva* all desires and fears come to an end. The real being is reflected in the mind undistorted. Matter is redeemed, spirit -- revealed. The two are seen as one. They were always one, but the imperfect mind saw them as two. Perfection of the mind is the human task, for matter and spirit meet in the mind.

szépség, megértés és szeretet, mind a valóságnak a megnyilvánulásai. Cselekvő valóság ez, a szellem hatása az anyagra. A *tamas* elsötétít, a *rajas* eltorzít, a *sattva* harmonizál. A *sattva* éretté válásával minden vágy és félelem véget ér. Az elmében tükröződő valódi lét torzítatlan. Az anyag megváltódik, a szellem – kijelentésre kerül. A kettő egynek látszódik. Mindig is egyek voltak, de a tökéletlen elme kettőnek látta őket. Az elme tökéletesítése emberi feladat, mivel anyag és szellem az elmében találkoznak.

Q: I feel like a man before a door. I know the door is open but it is guarded by the dogs of desire and fear. What am I to do?

K: Úgy érzem magam, mintha egy ajtó előtt állnék. Tudom, hogy az ajtó nyitva áll, de a vágy és félelem kutyái által őrzötten. Mi a teendőm?

M: Obey the teacher and brave the dogs. Behave as if they were not there. Again, obedience is the golden rule. Freedom is won by obedience. To escape from prison one must unquestioningly obey instructions sent by those who work for one's release.

M: Fogadj szót a tanítónak, és dacolj a kutyákkal. Viselkedj úgy, mintha nem lennének ott. Ismétlem, az aranyszabály a szófogadás. A szabadságot a szófogadás révén nyerhető el. Börtönből való szabadulásához, az embernek habozás nélkül engedelmeskednie kell azon utasításoknak, amelyeket attól kap, aki a megszabadulásáért dolgozik.

Q: The words of the Guru, when merely heard, have little power. One must have faith to obey them. What creates such faith?

K: A Guru szavainak, ha hallgatod csupán, kicsi az ereje. Az emberben hitnek kell lennie, hogy hallgasson rájuk. Mi hoz létre ilyen hitet?

M: When the time comes, faith comes. Everything comes in time. The Guru is always ready to share, but there are no takers.

M: Mikor eljön az idő, megjön a bizalom. Minden időben megérkezik. A Guru mindig kész az adásra, de nincsenek fogadók.

Q: Yes, Sri Ramana Maharshi used to say: Gurus there are many, but where are the disciples?

K: Igen, Sri Ramana Maharshi szokta volt mondani: sok a Guruk, de hol vannak a tanítványok?

M: Well, in the course of time everything happens. All will come through, not a single soul (*jiva*) shall be lost.

M: Nos, az idővel minden megtörténik. Mind fel fog ébredni, egyetlen lélek (*jiva*) sem fog elveszni.

Q: I am very much afraid of taking intellectual understanding for realisation. I may talk of truth without knowing it, and may know it without a single word said.

K: Nagyon féle, hogy a megvalósulást intellektuális módon való megértésétől. Beszélhetek az igazságról, anélkül, hogy ismerném, és ismerhetem azt, anélkül, hogy egyetlen szót is ejtenék.

I understand these conversations are going to be published. What will be their effect on the reader?

Tudom, hogy e beszélgetések kiadásra kerülnek. Hogyan fognak hatni az olvasókra?

M: In the attentive and thoughtful reader they will ripen and bring out flowers and fruits. Words based on truth, if fully tested, have their own power.

M: A figyelmes és meggondolt olvasóban meg fognak érni, majd virágot, és gyümölcsöket hoznak. Az igazságon alapuló szavak, teljes próbának alávetve, saját erővel bírnak.

76. To Know that You do not Know, is True Knowledge

Maharaj: There is the body. Inside the body appears

76. Tudni, hogy nem tudsz, az igazi tudás

Maharaj: Itt a test. A testen belül látszik megjelenni

to be an observer and outside -- a world under observation. The observer and his observation as well as the world observed all appear and disappear together. Beyond it all, there is void. This void is one for all.

a megfigyelő, és kívül – a megfigyelt világ. A megfigyelő, a megfigyelés, valamint a megfigyelt világ együtt jelennek meg, és tűnnek el. Mindezeken túl üresség van. Ez az üresség minden számára egy.

Questioner: What you say appears simple, but not everyone would say it. It is you, and you alone, who talks of the three and the void beyond. I see the world only, which includes all.

Kérdező: Amit mondasz, az egyszerűnek tűnik, de nem mindenki ezt mondaná. Te, és egyedül te vagy az, aki a háromról beszélsz, és a rajtuk túl lévő ürességről. Én csak a világot látom, amely mindent magában foglal.

M: Even the 'I am'?

M: Még az ’én vagyok’-ot is?

Q: Even the 'I am'. The 'I am' is there because the world is there.

K: Még az ’én vagyokot’ is. Azért van az ’én vagyok’, mert a világ van.

M: And the world is there because the 'I am' is there.

M: És azért van a világ, mert az ’én vagyok’ van.

Q: Yes, it goes both ways. I cannot separate the two, nor go beyond, I cannot say something *is*, unless I experience it, as I cannot say something *is not*, because I do not experience it. What is it that you experience that makes you speak with such assurance?

K: Igen, mindkettő változat érvényes. Nem tudom a kettőt szétválasztani, sem meghaladni, nem tudom azt mondani valamiről, hogy *van,* csak akkor, ha tapasztalom, és nem tudom azt mondani valamiről, hogy *nincs,* mert nem tapasztalom. Milyen tapasztalod mondatja ezt veled, ekkora bizonyossággal?

M: I know myself as I am -- timeless, spaceless, causeless. You happen not to know, being engrossed as you are in other things.

M: Én úgy ismerem magam, mint ami – időtlen, határtalan, oktalan. Te nem ismered magad, mert más dolgok kötnek le.

Q: Why am I so engrossed?

K: Miért kötnek le ennyire?

M: Because you are interested.

M: Mert érdeklődést tanúsítasz irántuk.

Q: What makes me interested?

K: Mi miatt vagyok érdeklődő?

M: Fear of pain, desire for pleasure. Pleasant is the ending of pain and painful the end of pleasure. They just rotate in endless succession. Investigate the vicious circle till you find yourself beyond it.

M: A fájdalomtól való félelem, az öröm iránti vágy miatt. Az öröm a fájdalom befejeződése, és a fájdalom az öröm vége. Ezek csak váltogatják egymást, végtelen egymásutánban. Tanulmányozd az ördögi kört, amíg túl nem lépsz rajta.

Q: Don't I need your grace to take me beyond?

K: Nincs szükség a kegyelmedre, hogy a túllépésemben segítsen?

M: The grace of your Inner Reality is timelessly with you. Your very asking for grace is a sign of it. Do not worry about my grace, but do what you are told. The doing is the proof of earnestness, not the expecting of grace.

M: Belső Valóságod kegyelme időtlen módon veled van. Valójában a kegyelem iránti kérésed jele ennek. Ne a kegyelmem miatt aggódj, csak tedd, amit mondtam. A komolyságnak a cselekvés a bizonyítéka, nem a kegyelem bekövetkezésére való várakozás.

Q: What am I to be earnest about?

K: Mivel kapcsolatban kell komolynak lennem?

M: Assiduously investigate everything that crosses your field of attention. With practice the field will broaden and investigation deepen, until they become spontaneous and limitless.

M: Kitartóan tanulmányozz minden olyat, ami figyelmed terébe kerül. Gyakorlás révén a mező tágulni, és a kutatás mélyülni fog, míg azok spontánná és korlátlanná nem válnak.

Q: Are you not making realisation the result of practice? Practice operates within the limitations of physical existence. How can it give birth to the unlimited?

K: Nem a gyakorlás eredményeként viszed végbe a megvalósulást? A gyakorlásnak csak a fizikai létezés határain belül van hatása. Hogyan tehetné lehetővé a határtalan születését?

M: Of course, there can be no causal connection between practice and wisdom. But the obstacles to wisdom are deeply affected by practice.

M: Természetesen, a gyakorlás és a bölcsesség között nem létezhet ok okozati kapcsolat. De a gyakorlás mély hatással lehet a bölcsesség akadályaira.

Q: What are the obstacles?

K: Mik ezek az akadályok?

M: Wrong ideas and desires leading to wrong actions, causing dissipation and weakness of mind and body. The discovery and abandonment of the false remove what prevents the real entering the mind.

M: A rossz cselekedetekhez vezető rossz ideák és vágyak, amelyek az elme és test szétforgácsolását és gyengeségét okozzák. A hamis leleplezése, és feladása távolítja el azt, ami útját állja, hogy a valódi belépjen az elmébe.

Q: I can distinguish two states of mind: 'I am' and 'the world is'; they arise and subside together. People say: 'I am, because the world is'. You seem to say: 'The world is, because I am'. Which is true?

K: Két állapotát tudom megkülönböztetni az elmének: ’én vagyok’, és ’a világ van’; ezek együtt keletkeznek és hagynak alább. Az emberek azt mondják: ’én vagyok, mert a világ van’. Úgy tűnik, te azt mondod: ’a világ van, mert én vagyok’. Melyik igaz?

M: Neither. The two are one and the same state, in space and time. Beyond, there is the timeless.

M: Egyik sem. A kettő egy, és ugyanazon állapot, térben és időben. Ezen túl az időtlen van.

Q: What is the connection between time and the timeless?

K: Mi a kapcsolat az idő és az időtlen között?

M: The timeless knows the time, the time does not know the timeless. All consciousness is in time and to it the timeless appears unconscious. Yet, it is what makes consciousness possible. Light shines in darkness. In light darkness is not visible. Or, you can put it the other way -- in the endless ocean of light, clouds of consciousness appear -- dark and limited, perceivable by contrast. These are mere attempts to express in words something very simple, yet altogether inexpressible.

M: Az időtlen ismeri az időt, az idő nem ismeri az időtlent. Minden tudatosság időbeli, és számára az időtlen tudattalannak mutatkozik. Igen, ez az, ami a tudatosságot lehetővé teszi. A fény a sötétségben ragyog. A fényben a sötétség nem látható. Vagy másképpen kifejezve – a fény végtelen óceánjában megjelenő tudatosság felhői sötétek és korlátozottak, az ellentétek miatt észlelhetők. Ezek puszta próbálkozások, hogy a szavakkal fejezzünk ki valami olyat, ami nagyon egyszerű, mégis teljességgel kifejezhetetlen.

Q: Words should serve as a bridge to cross over.

K: A szavaknak összekötő hídként kellene szolgálniuk.

M: Word refers to a state of mind, not to reality. The river, the two banks, the bridge across -- these are all in the mind. Words alone cannot take you beyond the mind. There must be the immense longing for truth, or absolute faith in the Guru. Believe me, there is no goal, nor a way to reach it. You are the way and the goal, there is nothing else to reach except yourself. All you need is to understand and understanding is the flowering of the mind. The tree is perennial, but the flowering and the fruit bearing come in season. The seasons change, but not the tree. You are the tree. You have grown numberless branches and leaves in the past and you may grow them also in the future -- yet you remain. Not what

M: A szavak az elme állapotára vonatkoznak, nem a valóságra. A folyó, a két part, a közöttük ívelő híd – ezek mind az elmében vannak. A szavak önmagukban nem tudnak téged az elmén túlvinni. Szükség van az igazság iránti mérhetetlen sóvárgásra, vagy a Guru iránti abszolút hitre. Higgy nekem, nem létezik cél, sem út, amelyen azt elérhetnéd. Te vagy az út és a cél, semmi más nincs, amit el kell elérned, kivéve önmagadat. Csak megértésre van szükséged, és a megértés az elme virágba borulása. A fa állandó, de a megfelelő évszakban virágzik, és gyümölcsöt terem. Az évszakok változnak, de a fa nem. Te vagy a fa. Megszámlálhatatlan ágat, és levelet növesztettél a

was, or shall be, must you know, but what *is*. Yours is the desire that creates the universe. Know the world as your own creation and be free.

múltban, és növeszthetsz a jövőben is – mégis te maradsz. Nem azt kell ismerned, ami volt, vagy lesz, hanem ami *van.* A te vágyad az, ami létrehozza az univerzumot. Ismerd a világot saját teremtményedként, és légy szabad.

Q: You say the world is the child of love. When I know the horrors the world is full of, the wars, the concentration camps, the inhuman exploitations, how can I own it as my own creation? However limited I am, I could not have created so cruel a world.

K: Azt mondod, a világ a szeretet gyermeke. Amikor tudok a borzalmakról, amikkel a világ tele van, a háborúkról, a koncentrációs táborokról, az embertelen kizsákmányolásról, hogyan tarthatnám azt az én saját teremtményemnek? Bármennyire is vagyok korlátozott, nem tudnék ilyen kegyetlen világot teremteni.

M: Find to whom this cruel world appears and you will know why it appears so cruel. Your questions are perfectly legitimate, but just cannot be answered unless you know whose is the world. To find out the meaning of a thing you must ask its maker. I am telling you: You are the maker of the world in which you live -- you alone can change it, or unmake it.

M: Fedezd fel, hogy ez a kegyetlen világ kinek a számára jelenik meg, és tudni fogod, hogy miért jelenik meg olyan kegyetlennek. Kérdéseid teljesen indokoltak, csakhogy nem megválaszolhatók, kivéve, ha tudod, hogy kié a világ. Valamely dolog értelmének a megismeréséhez meg kell, hogy kérdezd annak készítőjét. Én azt mondom neked: te vagy a létrehozója a világnak, amelyben élsz – egyedül te tudod azt megváltoztatni, vagy elveszejteni.

Q: How can you say I have made the world? I hardly know it.

K: Hogy mondhatsz olyat, hogy én hoztam létre a világot? Alig tudok róla valamit.

M: There is nothing in the world that you cannot know, when you know yourself. Thinking yourself to be the body you know the world as a collection of material things. When you know yourself as a centre of consciousness, the world appears as the ocean of the mind. When you know yourself as you are in reality, you know the world as yourself.

M: Semmi olyan nincs a világban, amit ne ismernél, ha ismered önmagad. Mert önmagadat testnek gondolod, azért ismered a világot anyagi dolgok összességének. Amikor önmagadat a tudatosság központjának tudod, a világ úgy jelenik meg, mint az elme óceánja. Amikor akként ismered magad, ami valójában vagy, akkor a világot önmagadként ismered.

Q: It all sounds very beautiful, but does not answer my question. Why is there so much suffering in the world?

K: Ez nagyon szépen hangzik, de nem ad választ a kérdésemre. Miért van olyan sok szenvedés a világon?

M: If you stand aloof as observer only, you will not suffer. You will see the world as a show, a most entertaining show indeed.

M: Ha megmaradsz puszta megfigyelőként, nem fogsz szenvedni. Úgy fogod látni a világot, mint egy látványosságot, sőt, egy nagyon szórakoztató látványosságot.

Q: Oh, no. This *lila* theory I shall not have. The suffering is too acute and all-pervading. What a perversion to be entertained by a spectacle of suffering. What a cruel God are you offering me.

K: Óh, nem. Ezt a *lila* elméletet nem fogadom el. A szenvedés túlságosan intenzív, és mindent betölt. Micsoda perverzitás úgy szórakozni a szenvedésen, mint egy látványosságon. Micsoda kegyetlen Istent ajánlasz nekem.

M: The cause of suffering is in the identification of the perceiver with the perceived. Out of it desire is born and with desire blind action, unmindful of results. Look round and you will see -- suffering is a man-made thing.

M: A szenvedés oka az észlelőnek az észlelttel való azonosulásában van. Ebből születik a vágy, és a vággyal együtt a vak, az eredményekről megfeledkező cselekvés. Nézz körül, és látni fogod – a szenvedés egy ember alkotta dolog.

Q: Were a man to create his own sorrow only, I would agree with you. But in his folly he makes

K: Ha az ember csupán saját magának teremtene szomorúságot, egyetértenék veled. De

others suffer. A dreamer has his own private nightmare and none suffers but himself. But what kind of dream is it that plays havoc in the lives of others?

ostobaságában másoknak okoz szenvedést. Az álmodó rémálma kizárólag az övé, és senki más nem szenved, csak ő. De miféle álom az, amely pusztító szerepet játszik mások életében?

M: Descriptions are many and contradictory. Reality is simple -- all is one, harmony is the eternal law, none compels to suffer. It is only when you try to describe and explain, that the words fail you.

M: A leírás sok féle, és ellentmondásos. A valóság egyszerű – minden egy, a harmónia az örök törvény, semmi nem kényszerít szenvedésre. Csak amikor megkísérled, hogy leírd, és elmagyarázd, cserben hagynak a szavak.

Q: I remember Gandhiji telling me once that the Self is not bound by the law of non-violence (*ahimsa*). The Self has the freedom to impose suffering on its expressions in order to set them right.

K: Emlékszem, egyszer azt mondta nekem Gandhiji, hogy az Ént nem köti az erőszakmentesség (*ahimsa*) törvénye. Az Énnek szabadságában áll, hogy szenvedést rakjon megnyilvánulásaira, azért, hogy rendbe hozza őket.

M: On the level of duality it may be so, but in reality there is only the source, dark in itself, making everything shine. Unperceived, it causes perception. Unfelt, it causes feeling. Unthinkable, it causes thought. Non-being, it gives birth to being. It is the immovable background of motion. Once you are there you are at home everywhere.

M: Lehet, hogy ez így van, a kettősség szintjén. valójában csak a forrás van, önmagában sötét, minden, amit létrehoz, ragyogó. Észlelhetetlen, ami lehetővé teszi az észlelést. Elgondolhatatlan, ami lehetővé teszi a gondolkodást. Nem-létező, ami életet ad a létezőnek. Mozdíthatatlan alapja a mozgásnak. Amint vagy, otthon vagy mindenütt.

Q: If I am that, then what causes me to be born?

K: Ha én az vagyok, akkor mi késztet rá, hogy megszülessek?

M: The memory of the past unfulfilled desires traps energy, which manifests itself as a person. When its charge gets exhausted, the person dies. Unfulfilled desires are carried over into the next birth. Self-identification with the body creates ever fresh desires and there is no end to them, unless this mechanism of bondage is clearly seen. It is clarity that is liberating, for you cannot abandon desire, unless its causes and effects are clearly seen. I do not say that the same person is reborn. It dies and dies for good. But its memories remain and their desires and fears. They supply the energy for a new person. The real takes no part in it, but makes it possible by giving it, the light.

M: A múlt beteljesületlen vágyainak emléke csapdába ejtett energia, amely önmagát személyként nyilvánítja meg. Amikor töltése kimerül, a személy meghal. A beteljesületlen vágyak tovább kerülnek a következő születésbe. A testtel való önazonosulás folyvást friss vágyakat hoz létre, és ennek addig nincs vége, amíg a kötöttség ezen mechanizmusa világosan megértésre nem kerül. A világosság fog megszabadítani, mert addig nem tudsz lemondani a vágyról, amíg annak okait, és hatásait világosan meg nem érted. Nem azt mondom, hogy ugyanaz a személy születik újjá. Az meghal, egyszer és mindenkorra meghal. De emlékei, vágyai és félelmei megmaradnak. Azok látják el energiával az új személyt. A valóságnak nincs része benne, de lehetővé teszi azt, azáltal, hogy megajándékozza a fénnyel.

Q: My difficulty is this. As I can see, every experience is its own reality. It is there -- experienced. The moment I question it and ask to whom it happens, who is the observer and so on, the experience is over and all I can investigate is only the memory of it. I just cannot investigate the living moment -- the *now*. My awareness is of the past, not of the present. When I am aware, I do not really live in the *now*, but only in the past. Can there really be an awareness of the present?

K: Az én gondom a következő. Ahogy én látom, minden tapasztalásnak megvan a saját valósága. Itt van – tapasztalható. Abban a pillanatban, ahogy azt kétségbe vonom, és megkérdezem, hogy kinek a számára történik, ki a megfigyelő, stb., a tapasztalás véget ér, és már csak annyit tehetek, hogy az emlékeit tanulmányozom. Éppen csak az élő pillanatot nem tudom tanulmányozni – a *most*ot. A tudomásom a múlté, nem a jelené. Amikor éber vagyok, valójában nem a *mostban* élek, hanem csak a múltban. Létezhet valójában tudatosság a jelenben?

M: What you are describing is not awareness at all,

M: Amiről beszélsz, az egyáltalán nem tudatosság,

but only thinking about the experience. True awareness (*samvid*) is a state of pure witnessing, without the least attempt to do anything about the event witnessed. Your thoughts and feelings, words and actions may also be a part of the event; you watch all unconcerned in the full light of clarity and understanding. You understand precisely what is going on, because it does not affect you. It may seem to be an attitude of cold aloofness, but it is not really so. Once you are in it, you will find that you love what you see, whatever may be its nature. This choiceless love is the touchstone of awareness. If it is not there, you are merely interested -- for some personal reasons.

hanem csak a tapasztalatról való gondolkodás. Az igazi tudatosság (*samvid*) a tiszta tanúság állapota, a legcsekélyebb kísérlete nélkül bármilyen cselekvésnek, még a tanúságának is. Lehet, hogy gondolataid, érzéseid, szavaid és cselekedeteid is részei az eseménynek; szemlélj mindent pártatlanul, a világosság és megértés teljes fényében. Pontosan értsd meg azt, ami folyik, mivel az nincs rád hatással. Ez hűvös tartózkodásnak tűnhet, de valójában nem az. Amint benne vagy, úgy fogod találni, hogy szereted, amit látsz, bármi legyen annak a természete. Ez a válogatás nélküli szeretet a próbaköve a tudatosságnak. Ha ez nincs meg, akkor pusztán csak érdekelt vagy – valamilyen személyes eredményben.

Q: As long as there are pain and pleasure, one is bound to be interested.

K: Amíg van fájdalom és öröm, addig az ember kötődik az érdekeihez.

M: And as long as one is conscious, there will be pain and pleasure. You cannot fight pain and pleasure on the level of consciousness. To go beyond them you must go beyond consciousness, which is possible only when you look at consciousness as something that happens to you and not in you, as something external, alien, superimposed. Then, suddenly you are free of consciousness, really alone, with nothing to intrude. And that is your true state. Consciousness is an itching rash that makes you scratch. Of course, you cannot step out of consciousness for the very idea of stepping out is in consciousness. But if you learn to look at your consciousness as a sort of fever, personal and private, in which you are enclosed like a chick in its shell, out of this very attitude will come the crisis which will break the shell.

M: És amíg az ember tudatos, addig fájdalom és öröm is lesz. A fájdalommal és örömmel a tudatosság szintjén nem tudsz megküzdeni. A rajtuk való túllépéshez túl kell lépned a tudatosságon, ami csak akkor lehetséges, ha a tudatosságot valami olyannak látod, ami számodra, és nem benned, valami olyanként történik, ami külső, idegen, rád vetített. Akkor, hirtelen megszabadulsz a tudatosságtól, valóban egyedül maradsz, minden rád erőszakolt dologtól mentesen. És ez a te valódi állapotod. A tudatosság egy viszkető kiütés, amely vakarózásra késztet. Természetesen, nem tudsz kilépni a tudatosságból, mert a kilépés ideája valójában a tudatosságban van. De ha megtanulod, hogy úgy nézz a tudatosságodra, mint egyfajta lázra, amely személyes, és egyéni, amelybe bele vagy zárva, mint csirke a tojáshéjba, valójában ekkor kerülsz ezen az attitűdön kívülre, és ekkor fog eljönni a válság, ami szét fogja törni a tojáshéjat.

Q: Buddha said that life is suffering.

K: Buddha azt mondta, az élet szenvedés.

M: He must have meant that all consciousness is painful, which is obvious.

M: Úgy kellett, hogy értse, hogy minden tudatosság fájdalmas, ami szembetűnő.

Q: And does death offer delivery?

K: És a halál kínálja a megszabadulást?

M: One who believes himself as having been born is very much afraid of death. On the other hand, to him who knows himself truly, death is a happy event.

M: Aki önmagát megszületettnek hiszi, nagyon fél a haláltól. Másfelől, aki valóban ismeri önmagát, annak számára a halál egy boldog esemény.

Q: The Hindu tradition says that suffering is brought by destiny and destiny is merited. Look at the immense calamities, natural or man-made, floods and earthquakes, wars and revolutions. Can we dare to think that each suffers for his own sins, of which he can have no idea? The billions who suffer, are they all criminals justly punished?

K: A hindu hagyomány azt mondja, hogy a sors okozza a szenvedést, a sors pedig megérdemelt. Tekints a tömérdek csapásra, legyen az természeti, vagy ember által okozott, az árvizekre, és földrengésekre, háborúkra és forradalmakra. Merészelhetjük-e azt gondolni, hogy ki-ki az ő saját bűnei miatt szenved, amelyekről neki sejtése sincs? A szenvedő billiók mind bűnösök, akik igazságosan bűnhődnek?

M: Must one suffer only for one's own sins? Are we really separate? In this vast ocean of life we suffer for the sins of others, and make others suffer for our sins. Of course, the law of balance rules Supreme and accounts are squared in the end. But while life lasts, we affect each other deeply.

M: Muszáj, hogy az ember csak saját bűne miatt szenvedjen? Valójában elkülönültek vagyunk? Az életnek e roppant óceánjában mások bűneiért szenvedünk, másokat pedig arra késztetünk, hogy a mi bűneinkért szenvedjenek. Természetesen, a Legfelsőbb egyensúlyi törvények uralkodnak, és a végén a számlák kiegyenlítésre kerülnek. De amíg az élet fennáll, addig mélységes hatással vagyunk egymásra.

Q: Yes, as the poet says: 'No man is an island'.

K: Igen, ahogy a költő mondja: ’Senki nem sziget.’

M: At the back of every experience is the Self and its interest in the experience. Call it desire, call it love -- words do not matter.

M: Minden tapasztalat hátterében az Én van, és annak a tapasztalat iránti érdeklődése. Nevezheted vágynak, nevezheted szeretetnek – nem szavakon múlik.

Q: Can I desire suffering? Can I deliberately ask for pain? Am I not like a man who made for himself a downy bed hoping for a good night of sleep and then he is visited by a nightmare and he tosses and screams in his dream? Surely, it is not the love that produces nightmares.

K: Vágyhatom a szenvedést? Kereshetem szándékosan a fájdalmat? Nem ahhoz az emberhez hasonlítok, aki puha ágyat vetett magának egy jó éjszakai alvás reményében, majd rémálom lepte meg, és hánykolódik és sikoltozik álmában? Bizonyára nem a szeretet az, ami a rémálmokat létrehozza.

M: All suffering is caused by selfish isolation, by insularity and greed. When the cause of suffering is seen and removed, suffering ceases.

M: Mindenféle szenvedés oka önző elkülönülés, elszigetelődés és kapzsiság. Amikor a szenvedés oka megértésre és eltávolításra kerül, a szenvedés megszűnik.

Q: I may remove my causes of sorrow, but others will be left to suffer.

K: Én lehet, hogy eltávolítom a fájdalom okát, de a többiek tovább fognak szenvednek.

M: To understand suffering, you must go beyond pain and pleasure. Your own desires and fears prevent you from understanding and thereby helping others. In reality there are no others, and by helping yourself you help everybody else. If you are serious about the sufferings of mankind, you must perfect the only means of help you have -- Yourself.

M: Ahhoz, hogy megértsd a szenvedést, túl kell lépned a fájdalmon és örömön. A saját vágyaid és félelmeid akadályoznak a megértésben, és ezáltal a másoknak való segítésben. Valójában nincsenek mások, és a magadon való segítéssel mindenki mást is segítesz. Ha komolyan veszed az emberiség segítését, akkor a rendelkezésedre álló egyetlen eszközt kell tökéletesítened – Önmagadat.

Q: You keep on saying that I am the creator, preserver and destroyer of this world, omnipresent, omniscient, omnipotent. When I ponder over what you say, I ask myself: 'How is it that there is so much evil in my world'.

K: Állításod szerint én vagyok e világ teremtője, megtartója és pusztítója, aki mindenütt jelenvaló, mindentudó, mindenható. Miközben szavaidon tűnődöm, azt kérdem magamtól: ’hogy van az, hogy oly sok gonoszság van a világomban?’

M: There is no evil, there is no suffering; the joy of living is paramount. Look, how everything clings to life, how dear the existence is.

M: Nincs gonoszság, nincs szenvedés; az életöröm kimagasló. Nézd, hogy kapaszkodik minden az életbe, milyen értékes a létezés.

Q: On the screen of my mind images follow each other in endless succession. There is nothing permanent about me.

K: Elmém képernyőjén egymást követik a képek, végtelen sorban. Semmi nem maradandó, ami velem kapcsolatos.

M: Have a better look at yourself. The screen is there -- it does not change. The light shines steadily. Only the film in between keeps moving and causes pictures to appear. You may call the film -- destiny

M: Vizsgáld meg magad jobban. A képernyő – nem változik. A fény folyamatosan világít. Csak a közöttük lévő film mozog képek megjelenését idézve elő ezáltal. Nevezheted a filmet – sorsnak

(*prarabdha*).

Q: What creates destiny?

M: Ignorance is the cause of inevitability.

Q: Ignorance of what?

M: Ignorance of yourself primarily. Also, ignorance of the true nature of things, of their causes and effects. You look round without understanding and take appearances for reality. You believe you know the world and yourself -- but it is only your ignorance that makes you say: I know. Begin with the admission that you do not know and start from there.

There is nothing that can help the world more than your putting an end to ignorance. Then, you need not do anything in particular to help the world. Your very being is a help, action or no action.

Q: How can ignorance be known? To know ignorance presupposes knowledge.

M: Quite right. The very admission: 'I am ignorant' is the dawn of knowledge. An ignorant man is ignorant of his ignorance. You can say that ignorance does not exist, for the moment it is seen it is no more. Therefore, you may call it unconsciousness or blindness. All you see around and within you is what you do not know and do not understand, without even knowing that you do not know and do not understand. To know that you do not know and do not understand is true knowledge, the knowledge of an humble heart.

Q: Yes, Christ said: Blessed are the poor in spirit...

M: Put it as you like; the fact is that knowledge is of ignorance only. You know that you do not know.

Q: Will ignorance ever end?

M: What is wrong with not knowing? You need not know all. Enough to know what you need to know. The rest can look after itself, without your knowing how it does it. What is important is that your unconscious does not work against the conscious, that there is integration on all levels. To know is not so very important.

Q: What you say is correct psychologically. But when it comes to knowing others, knowing the world, my knowing that I do not know does not help much.

M: Once you are inwardly integrated, outer

(*prarabdha*).

K: Mi hozza létre a sorsot?

M: Az elkerülhetetlenség oka a tudatlanság tudás.

K: A mivel kapcsolatos tudatlanság?

M: Az önmagaddal kapcsolatos tudatlanság, elsősorban. Aztán a dolgok igazi természetével, okaival, és hatásaival kapcsolatos tudatlanság. Megértés nélkül tekintesz körül, és anélkül, hogy megragadnád a valóság megjelenését. Azt hiszed, ismered a világot, és önmagadat – de a tudatlanság mondatja veled csupán: ismerem. Kezdd annak az elfogadásával, hogy nem tudsz, és indulj innen.

Semmi nincs, ami a világot jobban segítheti, mint ha véget vetsz a tudatlanságnak. Akkor majd semmi különöset nem kell tenned, hogy segíts a világon. Valójában a léted a segítség, akár cselekszel, akár sem.

K: Hogy lehet a tudatlanság ismert? A tudatlanság ismerete tudást előfeltételez.

M: Úgy van. A ’tudatlan vagyok’ teljes elfogadása tudás kezdete. Egy tudatlan ember nem tudja, hogy tudatlan. Mondhatod, hogy nem létezik tudatlanság, akkor abban a pillanatban úgy látszik, hogy nincs is. Ezért tudattalanságnak, vagy vakságnak is nevezheted. Semmit nem ismersz, és nem értesz, bármit látsz magad körül, és magadban, sőt, még azt sem tudod, hogy nem ismered, és nem érted. Az igazi tudás, az alázatos szív tudása az, ha tudod, hogy nem tudsz, és nem értesz.

K: Igen, ahogy Krisztus mondta: Boldogok a lelki szegények…

M: Fogalmazz, ahogy tetszik; a tény az, hogy tudása csak tudatlanságnak lehet. Tudod, hogy nem tudsz.

K: Véget ér a tudatlanság valaha?

M: Mi bajod a tudatlansággal? Nem kell mindent tudnod. Elegendő azt tudni, amit tudnod szükséges. A többi tud önmagáról gondoskodni anélkül is, hogy tudnád, hogy csinálja. Ami lényeges, hogy tudattalanságod ne dolgozzon a tudatos ellen, hogy egység legyen minden szinten. Tudni nem olyan nagyon fontos.

K: Amit mondasz hibátlan, pszichológiai értelemben. De mikor az egyéb dolgok ismeretéről, a világ ismeretéről van szó, akkor tudni, hogy nem tudok, nem sokat segít.

M: Ha belsőleg teljes vagy, a külső tudás spontán

knowledge comes to you spontaneously. At every moment of your life you know what you need to know. In the ocean of the universal mind all knowledge is contained; it is yours on demand. Most of it you may never need to know -- but it is yours all the same.

As with knowledge, so it is with power.

Whatever you feel needs be done happens unfailingly. No doubt, God attends to this business of managing the universe; but He is glad to have some help. When the helper is selfless and intelligent, all the powers of the universe are for him to command.

Q: Even the blind powers of nature?

M: There are no blind powers. Consciousness is power. Be aware of what needs be done and it will be done. Only keep alert -- and quiet. Once you reach your destination and know your real nature, your existence becomes a blessing to all. You may not know, nor will the world know, yet the help radiates. There are people in the world who do more good than all the statesmen and philanthropists put together. They radiate light and peace with no intention or knowledge. When others tell them about the miracles they worked, they also are wonder struck. Yet, taking nothing as their own, they are neither proud, nor do they crave for reputation. They are just unable to desire anything for themselves, not even the joy of helping others knowing that God is good they are at peace.

módon eljön hozzád. Életed minden pillanatában tudod, amit tudnod szükséges. Az univerzális elme óceánjában minden tudás benne foglaltatik; a tiéd, igény szerint. Legnagyobb részét soha nem kell tudnod – de ennek ellenére a tiéd.

Ahogy a tudással, úgy van a hatalommal is.

Bármiről érzed úgy, hogy meg kell történnie, az biztosan megtörténik. Kétségtelen, hogy Isten felügyeli az univerzum vezetésével kapcsolatos ezen ügyet; de boldog, ha kap valamilyen segítséget. Amikor a segítő önzetlen és intelligens, az univerzum minden hatalma a rendelkezésére áll.

K: Még a természet vak erői is?

M: Nincsenek vak erők. A tudatosság az erő. Ismerd fel, hogy mi a tennivaló, és az meg fog történni. Csak maradj éber – és csendes. Amint célodba érsz, és ismered saját valódi természetedet, létezésed áldássá válik mindenek számára. Nem ismerheted, a világ sem fogja ismerni, mégis, a segítség kiárad. Élnek a világon olyan emberek, akik több jót tesznek, mint az összes államférfi, és emberbarát együttvéve. Fényt, és békét sugároznak, a tudás mindenféle szándéka nélkül. Amikor mások elmondják nekik, milyen csodákat műveltek, maguk is elcsodálkoznak. Mégsem tulajdonítanak semmit maguknak, nem büszkék, és hírnévre sem tartanak igényt. Éppenséggel képtelenek rá, hogy önmaguk érdekében bármire vágyakozzanak, még arra az örömre sem vágynak, hogy segítsenek mások számára, hogy megismerjék, hogy Isten jó, hogy békességben vannak.

77. 'I' and 'Mine' are False Ideas

Questioner: I am very much attached to my family and possessions. How can I conquer this attachment?

Maharaj: This attachment is born along with the sense of 'me' and 'mine'. Find the true meaning of these words and you will be free of all bondage. You have a mind which is spread in time. One after another all things happen to you and the memory remains. There is nothing wrong in it. The problem arises only when the memory of past pains and pleasures -- which are essential to all organic life -- remains as a reflex, dominating behaviour. This reflex takes the shape of 'I' and uses the body and the mind for its purposes, which are invariably in search for pleasure or flight from pain. When you recognise the 'I' as it is, a bundle of desires and fears, and the sense of 'mine', as embracing all things and people needed for the purpose of

77. Az ’én’ és az ’enyém’ téves ideák

Kérdező: Én nagyon kötődöm a családomhoz, és a tulajdonaimhoz. Hogyan küzdhetem le ezt a kötődést?

Maharaj: Ez a kötődés az ’én’ és az ’enyém’ érzetével együtt született. Találd meg e szavak igazi jelentését, és meg fogsz szabadulni minden kötöttségtől. Elméd van, amely időbeli kiterjedésű. Számodra egyik dolog a másik után történik, és az emlékezetben fennmarad. Semmi baj ezzel. A probléma csak akkor merül fel, amikor a múltbeli emléke a fájdalomnak és örömnek – amelyek minden szerves élet számára nélkülözhetetlenek – fennmarad, mint reflex, uralva a viselkedést. Ez a reflex ’én’ formát vesz fel, és a testet és elmét saját céljaira használja, amelyek állandóan az öröm keresése, vagy a fájdalom elől való menekülés. Amikor az ’ént’ akként ismered fel ami, vágyak és félelmek csomagjaként, és az ’enyém’ érzetét

avoiding pain and securing pleasure, you will see that the 'I' and the 'mine' are false ideas, having no foundation in reality. Created by the mind, they rule their creator as long as it takes them to be true; when questioned, they dissolve.

akként, ami minden dolgot és embert azért foglal magában, mert azok a fájdalom elkerülésére, és az öröm biztosítása céljából szükségesek, látni fogod, hogy az ’én’ és ’enyém’ hamis ideák, amelyeknek semmi alapjuk a valóságban. Miután az elme létrehozta őket addig uralják létrehozójukat, amíg az igaznak tartja őket; amikor kétségbe vonatnak, szertefoszlanak.

The 'I' and 'mine', having no existence in themselves, need a support which they find in the body. The body becomes their point of reference. When you talk of 'my' husband and 'my' children, you mean the body's husband and the body's children. Give up the idea of being the body and face the question: Who am I? At once a process will be set in motion which will bring back reality, or, rather, will take the mind to reality. Only, you must not be afraid.

Az ’én’ és az ’enyém’ önmagukban nem létezhetvén támogatást igényelnek, amelyet a testben találnak meg. A test válik az ő vonatkozási pontjukká. Amikor azt mondod, az ’én’ férjem és az ’én’ gyermekeim, akkor úgy érted, hogy a test férje és a test gyermekei. Add fel a testtel való azonosság ideáját, és nézz szembe a kérdéssel: ki vagyok én? Azonnal egy folyamat fog mozgásba lendülni, amely visszahoz a valóságba, jobban mondva, visszaviszi az elmét a valóságba. Csak nem szabad félned.

Q: What am I to be afraid of?

K: Miért kellene félnem?

M: For reality to be, the ideas of 'me' and 'mine' must go. They will go if you let them. Then your normal natural state reappears, in which you are neither the body nor the mind, neither the 'me' nor the 'mine', but in a different state of being altogether. It is pure awareness of being, without being this or that, without any self-identification with anything in particular, or in general. In that pure light of consciousness there is nothing, not even the idea of nothing. There is only light.

M: Mert ahhoz, hogy a valóság légy az ’énnek’ és az ’enyémnek’ távozniuk kell. Menni fognak, ha hagyod őket. Akkor normál természetes állapotod újra megjelenik, amelyben nem vagy sem a test, sem az elme, sem az ’én’, sem az ’enyém’, hanem a lét különböző állapotainak egésze. Ez a lét tiszta tudata, anélkül, hogy ez vagy az lennél, anélkül, hogy bármivel azonosítanád magad egyedileg, vagy általánosságban. A tudatosságnak abban a tiszta fényében semmi nincs, még a semmi ideája sincs. Ott csak fény van.

Q: There are people whom I love. Must I give them up?

K: Vannak szeretteim. Meg kell tőlük válnom?

M: You only let go your hold on them. The rest is up to them. They may lose interest in you, or may not.

M: Te csak hagyd, hogy járják a saját útjukat. A többi rajtuk múlik. Vagy elveszítik az érdeklődésüket irántad, vagy nem.

Q: How could they? Are they not my own?

K: Hogy tehetnének ilyet? Ők nem az enyéim?

M: They are your body's, not your own. Or, better, there is none who is not your own.

M: Ők a testedéi, nem a tieid. Jobban mondva, senki nincs, aki nem a tiéd.

Q: And what about my possessions?

K: És mi van a javaimmal?

M: When the 'mine' is no more, where are your possessions?

M: Amikor nincs többé ’enyém’, hol vannak neked javaid?

Q: Please tell me, must I lose all by losing the 'I'?

K: Mondd, kérlek, mindent el kell veszítenem az ’én’ elvesztésével?

M: You may or you may not. It will be all the same to you. Your loss will be somebody's gain. You will not mind.

M: Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem. Minden azonos lesz számodra. A te veszteséged valakinek a nyeresége lesz. Nem fogsz vele törődni.

Q: If I do not mind, I shall lose all.

K: Ha nem törődöm vele, mindent el fogok veszíteni.

M: Once you have nothing you have no problems.

M: Ha semmid sincs, nincsenek problémáid.

Q: I am left with the problem of survival.

K: A túlélés problémája megmarad.

M: It is the body's problem and it will solve it by eating, drinking and sleeping. There is enough for all, provided all share.

M: Az a test problémája, amit evéssel, ivással és alvással meg fog oldani. Van elegendő mindenki számára, feltéve, hogy osztoznak rajta.

Q: Our society is based on grabbing, not on sharing.

K: A mi társadalmunk a szerzésen, nem az osztozáson alapul.

M: By sharing you will change it.

M: Megosztással meg fogod változtatni.

Q: I do not feel like sharing. Anyhow, I am being taxed out of my possessions.

K: Nem tudok róla, hogy lenne megosztás. Én mindenesetre, adózom a javaim után.

M: This is not the same as voluntary sharing. Society will not change by compulsion. It requires a change of heart. Understand that nothing is your own, that all belongs to all. Then only society will change.

M: Ez nem azonos az önkéntes megosztással. A társadalom nem fog megváltozni kényszer hatására. A szív megváltozását igényli. Értsd meg, hogy semmi nem a te sajátod, hogy minden mindenhez hozzátartozik. Csak ekkor változik meg a társadalom.

Q: One man's understanding will not take the world far.

K: Egy ember megértése nem fogja a világot előrébb vinni.

M: The world in which you live will be affected deeply. It will be a healthy and happy world, which will radiate and communicate, increase and spread. The power of a true heart is immense.

M: A világ, amelyben élsz, mélyen meg fog változni. Egészséges és boldog világ lesz, amely sugárzó, együttérző, gyarapodó, és terjeszkedő. Az igaz szív ereje mérhetetlen.

Q: Please tell us more.

K: Kérlek, mesélj még nekünk.

M: Talking is not my hobby. Sometimes I talk, sometimes I do not. My talking, or not talking, is a part of a given situation and does not depend on me. When there is a situation in which I have to talk, I hear myself talking. In some other situation I may not hear myself talking. It is all the same to me. Whether I talk or not, the light and love of being what I am are not affected, nor are they under my control. They are, and I know they are. There is a glad awareness, but nobody who is glad. Of course, there is a sense of identity, but it is the identity of a memory track, like the identity of a sequence of pictures on the ever-present screen. Without the light and the screen there can be no picture. To know the picture as the play of light on the screen, gives freedom from the idea that the picture is real. All you have to do is to understand that you love the self and the self loves you and that the sense 'I am' is the link between you both, a token of identity in spite of apparent diversity. Look at the 'I am' as a sign of love between the inner and the outer, the real and the appearance. Just like in a dream all is different, except the sense of 'I', which enables you to say 'I dreamt', so does the sense of 'I am' enable you to say 'I am my real Self again'. I do nothing, nor is anything done to me. I am what I am and nothing can affect me. I appear to depend on everything, but

M: A mesélés nem a kedvenc időtöltésem. Néha mesélek, néha nem. A mesélésem, vagy a nem mesélésem az adott szituáció része, és nem tőlem függ. Amikor olyan a szituáció, amelyben mesélnem kell, akkor mesélni hallom magam. Más szituációkban nem hallom magam mesélni. Számomra egyre megy. Mesélek, vagy sem, az a lét fényére és szeretetére, ami vagyok, nincs hatással, és nem is az én ellenőrzésem alatt áll. Ezek vannak, és én tudom, hogy vannak. Van boldogság tudat, de nincs senki, aki boldog. Természetesen, jelen van az önazonosság érzése, de ez az emléknyomok önazonossága, olyan, mint egy képsor a mindig jelenlévő képernyőn. A fény és a képernyő nélkül nem lehetnének képek. Tudni, hogy a kép a fény játéka a képernyőn, megszabadít attól az ideától, hogy a kép valódi. Nem kell mást tenned, mint megérteni, hogy te szereted az ént, és az én szeret téged, és hogy a kettőtök közötti kapcsolat az ’én vagyok’ érzése, ami az azonosság jele, a látszólagos különbözőség ellenére. Tekints az ’én vagyok’-ra mint a belső és a külső, a valódi és a látszat közötti szeretet jelére. Miként egy álomban minden más, kivéve az ’én’ érzését, amely lehetővé teszi, hogy azt mondd, ’én álmodtam’, éppen úgy teszi lehetővé az ’én vagyok’ érzése, hogy azt mondd, ’ismét én vagyok a valódi Én’. Nem csinálok

in fact all depends on me.

semmit, és más sem csinál velem semmit. Vagyok, ami vagyok, és semmi nincs rám hatással. Látszat szerint én függök mindentől, de valójában tőlem függ minden.

Q: How can you say you do nothing? Are you not talking to me?

K: Hogy mondhatod, hogy nem csinálsz semmit? Nem beszélsz velem?

M: I do not have the feeling that I am talking. There is talking going on, that is all.

M: Nincs olyan érzésem, hogy beszélek. Beszéd zajlik, ez minden.

Q: I talk.

K: Én beszélek.

M: Do you? You hear yourself talking and you say: I talk.

M: Valóban? Hallod magad beszélni, és azt mondod: én beszélek.

Q: Everybody says: 'I work, I come, I go'.

K: Mindenki így beszél: ’én dolgozom, én jövök, én megyek.’

M: I have no objection to the conventions of your language, but they distort and destroy reality. A more accurate way of saying would have been: 'There is talking, working, coming, going'. For anything to happen, the entire universe must coincide. It is wrong to believe that anything in particular can cause an event. Every cause is universal. Your very body would not exist without the entire universe contributing to its creation and survival. I am fully aware that things happen as they happen because the world is as it is. To affect the course of events I must bring a new factor into the world and such factor can only be myself, the power of love and understanding focussed in me.

When the body is born, all kinds of things happen to it and you take part in them, because you take yourself to be the body. You are like the man in the cinema house, laughing and crying with the picture, though knowing fully well that he is all the time in his seat and the picture is but the play of light. It is enough to shift attention from the screen to oneself to break the spell. When the body dies, the kind of life you live now -- succession of physical and mental events -- comes to an end. It can end even now -- without waiting for the death of the body -- it is enough to shift attention to the Self and keep it there. All happens as if there is a mysterious power that creates and moves everything. Realise that you are not the mover, only the observer, and you will be at peace.

M: Semmi ellenvetésem a nyelvi szokásaiddal kapcsolatban, de torzítanak, és rombolják a valóságot. A következő megfogalmazás sokkal szabatosabb lenne: ’beszéd, munka, jövés, menés történik.’ Mert akármi történjék, az csak a teljes univerzum egyetértésével lehetséges. Hiba azt hinni, hogy valamiféle egyedi oka lehet egy eseménynek. Minden ok egyetemes. Valójában a tested sem létezne anélkül, hogy a teljes univerzum ne működne közre létrehozásában, és életben maradásában. Én teljes tudatában vagyok, hogy a dolgok azért történnek úgy, ahogy történnek, mert a világ olyan, amilyen. Az események menetét befolyásolandó egy új tényezőt kell behoznom a világba, és ez a tényező csak én magam lehetek, a bennem összpontosuló szeretet és megértés ereje.

Megszületése után a testtel mindenféle dolgok történnek, és te résztvevője vagy ezeknek, mert a testnek tartod magad. Olyan vagy, mint a mozi néző, a filmmel nevet és sír, jóllehet teljesen tisztában van vele, hogy egész idő alatt a székben ül, és a film csak a fény játéka. Elegendő, ha áthelyezi a figyelmét a képernyőről önmagára, hogy megtörje a varázst. Amikor a test meghal, akkor az a fajta élet, amit most élsz – fizikai és mentális események sora – véget ér. Véget érhet akár most is – anélkül, hogy várnád a test halálát – elég áthelyezni a figyelmedet az Énre, és ott tartani. Minden úgy történik, mintha létezne egy misztikus erő, amely mindent létrehoz, és mozgat. Ismerd fel, hogy nem te vagy a mozgató, csak a megfigyelő, és békében leszel.

Q: Is that power separate from me?

K: Ez az erő független tőlem?

M: Of course not. But you must begin by being the dispassionate observer. Then only will you realise your full being as the universal lover and actor. As long as you are enmeshed in the tribulations of a particular personality, you can see nothing beyond it. But ultimately you will come to see that you are

M: Természetesen nem. De azzal kell kezdened, hogy a pártatlan megfigyelő vagy. Csak akkor fogod teljes lényedet az univerzális szeretetként, és cselekvőként felismerni. Amíg egy konkrét személy gyötrelmeinek a kelepcéjében vagy, nem vagy képes semmit látni azon túl. De végül el fogsz jutni

neither the particular nor the universal, you are beyond both. As the tiny point of a pencil can draw innumerable pictures, so does the dimensionless point of awareness draw the contents of the vast universe. Find that point and be free.

annak látásáig, hogy nem vagy sem az egyedi, sem az univerzális, mindegyiken túl vagy. Mint ahogy a ceruza parányi hegye számtalan rajzot képes megrajzolni, úgy rajzolja meg a tudat dimenzió nélküli pontja a hatalmas univerzum tartalmát. Találd meg ezt a pontot, és légy szabad.

Q: Out of what do I create this world?

K: Miből hozom létre ezt a világot?

M: Out of your own memories. As long as you are ignorant of yourself as the creator, your world is limited and repetitive. Once you go beyond your self-identification with your past, you are free to create a new world of harmony and beauty. Or you just remain -- beyond being and non-being.

M: Saját emlékeidből. Amíg nem vagy tudatában önmagadnak, mint teremtőnek, világod korlátozott, és ismétlődő. Amint túllépsz önmagad múlttal való azonosításán, szabadságodban áll a harmónia és szépség egy új világának a megteremtése. Vagy csak megmaradni – léten és nemléten túl.

Q: What will remain with me if I let go my memories?

K: Mi fog velem maradni, ha elengedek minden emléket?

M: Nothing will remain.

M: Semmi nem fog maradni.

Q: I am afraid.

K: Félek.

M: You will be afraid until you experience freedom and its blessings. Of course, some memories are needed to identify and guide the body and such memories do remain, but there is no attachment left to the body as such; it is no longer the ground for desire or fear. All this is not very difficult to understand and practice, but you must be interested. Without interest nothing can be done.

M: Félni fogsz egészen addig, amíg meg nem tapasztalod a szabadságot, és annak áldásait. Természetesen, bizonyos emlékek szükségesek a test felismeréséhez, és irányításához, és az ilyen emlékek megmaradnak, de a testhez való ragaszkodás nem marad meg; nincs többé alapja vágynak és félelemnek. Nem túl bonyolult dolog megérteni, és gyakorolni mindezt, de muszáj, hogy érdekeljen. Érdek nélkül semmi nem vihető végbe.

Having seen that you are a bundle of memories held together by attachment, step out and look from the outside. You may perceive for the first time something which is not memory. You cease to be a Mr-so-and-so, busy about his own affairs. You are at last at peace. You realise that nothing was ever wrong with the world -- you alone were wrong and now it is all over. Never again will you be caught in the meshes of desire born of ignorance.

Meglátván, hogy egy kötöttségek által összetartott emlékcsomag vagy, lépj ki, és nézd kívülről. Már először is észrevehetsz valamit, ami nem emlék. Abbahagyod, hogy ez-és-ez-Úr legyél, aki saját ügyeivel van elfoglalva. Végre békében vagy. Felismered, hogy soha semmi baj nem volt a világgal – egyedül veled volt baj, és ennek most vége van. Soha többé nem fogsz belekerülni a tudatlanság szülte vágy hálójába.

78. All Knowledge is Ignorance

Questioner: Are we permitted to request you to tell us the manner of your realisation?

Maharaj: Somehow it was very simple and easy in my case. My Guru, before he died, told me: Believe me, you are the Supreme Reality. Don't doubt my words, don't disbelieve me. I am telling you the truth -- act on it. I could not forget his words and by not forgetting -- I have realised.

Q: But what were you actually doing?

78. Minden tudás tudatlanság

Kérdező: Megengeded, hogy arra kérjünk, meséld el nekünk, hogyan történt a megvalósulásod?

Maharaj: Az én esetemben ez valahogy ez nagyon egyszerű és könnyű volt. Halála előtt Gurum azt mondta: Higgy nekem, te vagy a Legfelsőbb Valóság. Ne vond kétségbe a szavaimat, ne kételkedj bennem. Én az igazságot mondom neked – cselekedj annak megfelelően. Szavait nem tudtam feledni, és mivel nem felejtettem – megvalósultam.

K: De mit csináltál tulajdonképpen?

M: Nothing special. I lived my life, plied my trade, looked after my family, and every free moment I would spend just remembering my Guru and his words. He died soon after and I had only the memory to fall back on. It was enough.

M: Semmi különöset. Éltem az életem, gyakoroltam a mesterségem, gondoskodtam a családomról, és minden szabad pillanatomat arra fordítottam, hogy Gurumra emlékezzem, és az ő szavaira. Ő nem sokkal ezután meghalt, és én csak az emlékre támaszkodhattam.

Q: It must have been the grace and power of your Guru.

K: Ez Gurud kegyelme és hatalma kellett, hogy legyen.

M: His words were true and so they came true. True words always come true. My Guru did nothing; his words acted because they were true. Whatever I did, came from within, un-asked and unexpected.

M: Az ő szavai igazak voltak, és így igaznak bizonyultak. Az igaz szavak mindig igaznak bizonyulnak. Gurum nem csinált semmit; szavai működtek, mivel igazak voltak. Bármit csináltam én, az belülről jött, kéretlenül, és váratlanul.

Q: The Guru started a process without taking any part in it?

K: A Guru elindított egy folyamatot anélkül, hogy részt vett volna benne?

M: Put it as you like. Things happen as they happen -- who can tell why and how? I did nothing deliberately. All came by itself -- the desire to let go, to be alone, to go within.

M: Fogalmazz, ahogy tetszik. A dolgok történnek, ahogy történnek – ki tudná megmondani miért, és hogyan? Semmit nem szándékosan tettem. Minden jött magától – az elengedés, az egyedüllét, a befelé fordulás vágya.

Q: You made no efforts whatsoever?

K: Egyáltalán semmilyen erőfeszítést nem tettél?

M: None. Believe it or not, I was not even anxious to realise. He only told me that I am the Supreme and then died. I just could not disbelieve him. The rest happened by itself. I found myself changing -- that is all. As a matter of fact, I was astonished. But a desire arose in me to verify his words. I was so sure that he, could not possibly have told a lie, that I felt I shall either realise the full meaning of his words or die. I was feeling quite determined, but did not know what to do. I would spend hours thinking of him and his assurance, not arguing, but just remembering what he told me.

M: Nem. Hiszed, vagy sem, még csak nem is vártam a megvalósulást. Ő csak annyit mondott nekem, hogy én vagyok a Legfelsőbb, és azután meghalt. Én csupán nem tudtam nem hinni neki. A többi magától történt. Úgy találtam, hogy változom – ez minden. Tulajdonképpen meglepődtem. De vágy ébredt bennem, hogy szavait beteljesítsem. Oly biztos voltam benne, hogy lehetetlen hazudnia, hogy úgy éreztem, vagy hiánytalanul beteljesítem, amit szavai jelentenek, vagy meghalok. Teljesen határozottan éreztem, de nem tudtam, mit kell tenni. Órákat töltöttem azzal, hogy rá gondoltam, és az ő állítására, nem vitatkozva vele, hanem csak emlékezve arra, amit mondott nekem.

Q: What happened to you then? How did you know that you are the Supreme?

K: Mi történt veled azután? Hogy tudtad meg, hogy te vagy a Legfelsőbb?

M: Nobody came to tell me. Nor was I told so inwardly. In fact, it was only in the beginning when I was making efforts, that I was passing through some strange experiences; seeing lights, hearing voices, meeting gods and goddesses and conversing with them. Once the Guru told me: 'You are the Supreme Reality', I ceased having visions and trances and became very quiet and simple. I found myself desiring and knowing less and less, until I could say in utter astonishment: 'I know nothing, I want nothing.'

M: Senki nem jött, hogy elmondja nekem. Belülről sem hallottam. Valójában, csak kezdetben fordult elő, amikor erőfeszítéseket tettem, hogy különös tapasztalásokon mentem keresztül; fényeket láttam, hangokat hallottam, istenekkel és istennőkkel találkoztam, és beszélgettem. Amikor a Guru azt mondta nekem: ’te vagy a Legfelsőbb Valóság’, vízióim és révületeim megszűntek, és nagyon csendes és egyszerű lettem. Úgy találtam, vágyam és tudásom egyre kevesebb és kevesebb, mígnem elmondhattam, legteljesebb megdöbbenésemre: ’nem tudok semmit, nem akarok semmit’.

Q: Were you genuinely free of desire and knowledge, or did you impersonate a *gnani* according to the image given to you by your Guru?

M: I was not given any image, nor did I have one. My Guru never told me what to expect.

Q: More things may happen to you. Are you at the end of your journey?

M: There was never any journey. I am, as I always was.

Q: What was the Supreme Reality you were supposed to reach?

M: I was undeceived, that is all. I used to create a world and populate it -- now I don't do it any more.

Q: Where do you live, then?

M: In the void beyond being and non-being, beyond consciousness. This void is also fullness; do not pity me. It is like a man saying: 'I have done my work, there is nothing left to do'.

Q: You are giving a certain date to your realisation. It means something did happen to you at that date. What happened?

M: The mind ceased producing events. The ancient and ceaseless search stopped -- I wanted nothing, expected nothing -- accepted nothing as my own. There was no 'me' left to strive for. Even the bare 'I am' faded away. The other thing that I noticed was that I lost all my habitual certainties. Earlier I was sure of so many things, now I am sure of nothing. But I feel that I have lost nothing by not knowing, because all my knowledge was false. My not knowing was in itself knowledge of the fact that all knowledge is ignorance, that 'I do not know' is the only true statement the mind can make. Take the idea 'I was born'. You may take it to be true. It is not. You were never born, nor will you ever die. It is the idea that was born and shall die, not you. By identifying yourself with it you became mortal. Just like in a cinema all is light, so does consciousness become the vast world. Look closely, and you will see that all names and forms are but transitory waves on the ocean of consciousness, that only consciousness can be said to *be*, not its transformations.

In the immensity of consciousness a light appears, a tiny point that moves rapidly and traces shapes, thoughts and feelings, concepts and ideas, like the pen writing on paper. And the ink that leaves a trace

K: Természetes módon szabadultál meg a vágytól, és tudástól, vagy a *gnani* szerepét személyesítetted meg, a Gurud által adott képpel összhangban?

M: Nem kaptam semmilyen képet, és nem is volt semmi ilyenem. Gurum soha nem beszélt arról, mire számítsak.

K: További dolgok történhetnek veled. Utad végén vagy?

M: Soha nem volt semmiféle út. Én vagyok, ami mindig is voltam.

K: Mi a Legfelsőbb Valóság, amit el kívántál érni?

M: Felnyílt a szemem, ez minden. Egy világot teremtettem, és benépesítettem azt – most már többé semmit nem teszek.

K: Hol élsz akkor?

M: A léten és nemléten túli ürességben, túl a tudatosságon. Ez az üresség teljesség is; ne sajnálj engem. Ez olyan, mint amikor azt mondja az ember: ’megcsináltam a munkámat, semmi teendőm nem maradt’.

K: Megvalósulásodat egy konkrét dátummal jelölöd. Ez azt jelenti, hogy történt valami azon a napon. Mi történt?

M: Az elme abbahagyta az események létrehozását. A régi szakadatlan keresés leállt – nem akartam semmit, nem vártam semmit – nem fogadtam el semmit önmagamként. Nem volt ’én’, hogy törekedjen. Még a meztelen ’én vagyok’ is eltűnt. A másik dolog amit észrevettem az volt, hogy elvesztettem minden megrögzött bizonyosságomat. Korábban oly sok dologban biztos voltam, most nem voltam biztos semmiben. De úgy érzem, nem vesztettem semmit a nem tudással, mert minden ismeretem hamis volt. Nem tudásom önmagában annak a ténynek a tudása volt, hogy minden tudás tudatlanság, hogy a ’nem tudom’ az elme egyetlen igaz kijelentése. Vegyük az ’én születtem’ ideát. Lehet, hogy te ezt igaznak tartod. Nem az. Te soha nem születtél, és soha nem is fogsz meghalni. Az idea, hogy születtél, és meg fogsz halni, nem a tiéd. A vele való azonosulásoddal váltál halandóvá. Mint ahogy a moziban minden fény, épp úgy válik a tudatosság a végtelen világgá. Vizsgáld meg gondosan, és látni fogod, hogy a nevek és formák csak múló hullámok a tudatosság óceánján, hogy csak a tudatosságról mondható el, hogy *van,* annak átalakulásairól nem.

A tudatosság végtelenségében megjelenik egy fénysugár, egy gyorsan mozgó, apró pont, amely

is memory. You are that tiny point and by your movement the world is ever re-created. Stop moving, and there will be no world. Look within and you will find that the point of light is the reflection of the immensity of light in the body, as the sense 'I am'. There is only light, all else appears.

formák, gondolatok, érzések, fogalmak és eszmék nyomát hagyja, ahogy a toll nyomot hagy a papíron. És a tinta az, amely az emlékezetben a nyomot hagyja. Te vagy ez az apró pont, és mozgásoddal örökké újrateremted a világot. Állítsd le a mozgást, és nem lesz világ. Tekints befelé, és úgy fogod találni, hogy a fénypont a fény végtelenségének a testben való tükröződése, mint 'én vagyok' érzés.

Q: Do you know that light? Have you seen it?

K: Ismered azt a fényt? Láttad már?

M: To the mind it appears as darkness. It can be known only through its reflections. All is seen in daylight -- except daylight.

M: Az elme számára sötétségnek tűnik. Ismerni azt csak visszatükröződésein keresztül lehet. Minden a napfényben látható –a napfényt kivéve.

Q: Have I to understand that our minds are similar?

K: Úgy értsem, hogy elméink hasonlók?

M: How can it be? You have your own private mind, woven with memories, held together by desires and fears. I have no mind of my own; what I need to know the universe brings before me, as it supplies the food I eat.

M: Hogy lehetnének azok? Neked saját egyedi elméd van, emlékekkel átszőve, vágyaktól és félelmekkel összetartva. Nekem nincs saját elmém; amit tudnom kell, azt az univerzum hozza tudomásomra, mint ahogy az ételtel is ellát, amit megeszem.

Q: Do you know all you want to know?

K: Mindent tudsz, amit tudni akarsz?

M: There is nothing I want to know. But what I need to know, I come to know.

M: Semmit nem akarok tudni. De amit tudnom kell, azt megtudom.

Q: Does this knowledge come to you from within or from outside?

K: Ez a tudás belülről, vagy kívülről érkezik hozzád?

M: It does not apply. My inner is outside and my outer is inside. I may get from you the knowledge needed at the moment, but you are not apart from me.

M: Nem számít, honnan. Belsőm kívül van, és külsőm belül. Lehet, hogy tőled kapom a tudást, amelyre e pillanatban szükségem van, de te nem rajtam kívül vagy.

Q: What is *turiya*, the fourth state we hear about?

K: Mi a *turiya,* vagy ahogy mi ismerjük, a negyedik állapot?

M: To be the point of light tracing the world is *turiya*. To be the light itself is *turiyatita*. But of what use are names when reality is so near?

M: A *turiya* azt jelenti, a világot rajzoló fénypontnak lenni. A *turiyatita* azt jelenti, magának a fénynek lenni. De mi haszna a neveknek, amikor a valóság oly közel van?

Q: Is there any progress in your condition? When you compare yourself yesterday with yourself today, do you find yourself changing, making progress? Does your vision of reality grow in width and depth?

K: Van fejlődés az állapotodban? Amikor tegnapi magadat mai magaddal hasonlítod, változónak találod-e magad, mutatsz-e haladást? Valóságlátásod szélesedik, és mélyül?

M: Reality is immovable and yet in constant movement. It is like a mighty river -- it flows and yet it is there -- eternally. What flows is not the river with its bed and banks, but its water, so does the *sattva guna*, the universal harmony, play its games against *tamas* and *rajas*, the forces of darkness and despair. In *sattva* there is always change and progress, in *rajas* there is change and regress, while *tamas* stands for chaos. The three *Gunas* play eternally against each other -- it is a fact and there can be no

M: A valóság megmozdíthatatlan, és mégis állandó mozgásban van. Akár egy hatalmas folyó – folyik, és mégis helyben van – örökérvényű. Ami folyik, az nem a folyó, annak ágyával, és partjaival, hanem a vize, ugyanígy tesz a *sattva guna* is, az univerzális harmónia eljátssza a játékait a *tamassal* és a *rajas*sal, a sötétség és reménytelenség erőivel szemben. A *sattvá*ban mindig változás és haladás, a *rajas*ban változás és hanyatlás van, míg a *tamas* a káoszt jelenti. A három *Guna* örökké egymás ellen

quarrel with a fact.

Q: Must I always go dull with *tamas* and desperate with *rajas*? What about *sattva*?

M: *Sattva* is the radiance of your real nature. You can always find it beyond the mind and its many worlds. But if you want a world, you must accept the three *gunas* as inseparable -- matter -- energy -- life -- one in essence, distinct in appearance. They mix and flow -- in consciousness. In time and space there is eternal flow, birth and death again, advance, retreat, another advance, again retreat -- apparently without a beginning and without end; reality being timeless, changeless, bodyless, mindless awareness is bliss.

Q: I understand that, according to you, everything is a state of consciousness. The world is full of things -- a grain of sand is a thing, a planet is a thing. How are they related to consciousness?

M: Where consciousness does not reach, matter begins. A thing is a form of being which we have not understood. It does not change -- it is always the same -- it appears to be there on its own -- something strange and alien. Of course it is in the *chit*, consciousness, but appears to be outside because of its apparent changelessness. The foundation of things is in memory -- without memory there would be no recognition. Creation -- reflection -- rejection: *Brahma* -- *Vishnu* -- *Shiva*: this is the eternal process. All things are governed by it.

Q: Is there no escape?

M: I am doing nothing else, but showing the escape. Understand that the One includes the Three and that you are the One, and you shall be free of the world process.

Q: What happens then to my consciousness?

M: After the stage of creation, comes the stage of examination and reflection and, finally, the stage of abandonment and forgetting. The consciousness remains, but in a latent, quiet state.

Q: Does the state of identity remain?

M: The state of identity is inherent in reality and never fades. But identity is neither the transient personality (*vyakti*), nor the *karma*-bound individuality (*vyakta*). It is what remains when all self-identification is given up as false -- pure consciousness, the sense of being all there is, or could be. Consciousness is pure in the beginning and pure in the end; in between it gets contaminated

játszik – ez tény, és tényekkel nem lehet vitázni.

K: A *tamas*sal mindig eltompultság, és a *rajas*sal reménytelenség jár együtt? Mi a véleményed a *sattvá*ról?

M: A *sattva* valódi természeted sugárzása. Mindig megtalálhatod az elmén túl, és annak számtalan világában. De ha egy világot akarsz, a három *gunát* el kell, hogy fogadd, mint lényegüket tekintve egy, megjelenésükben különböző, elválaszthatatlan anyag–energia–életet. Ezek a tudatosságban keverednek és áramlanak. Időben és térben örök folyamat, születés és halál, haladás, hátrálás, megint haladás, megint hátrálás – látszólag kezdet, és vég nélkül; a valóság időtlen, változhatatlan, test nélküli, elme nélküli tudat lévén – boldogság.

K: Megértettem, hogy szerinted minden a tudatosság állapota. A világ dolgokkal van tele – dolog a porszem, és dolog a bolygó is. Hogyan viszonyulnak ezek a tudatossághoz?

M: Ahová tudatosság nem ér el, az az anyag kezdete. Az anyag a létezés egy olyan formája, amelyet nem értettünk meg. Nem változik – mindig ugyanaz – látszólag saját jogán létezik – valami különös, és idegen. Természetesen, a *csit*en, a tudatosságon belül van, de rajta kívül lévőnek látszik, látszólagos változatlansága miatt. A dolgok alapja az emlékezetben van – emlékezet nélkül nem volna lehetséges a megismerés. Teremtés – tükrözés – elvetés: *Brahma – Vishnu – Shiva:* ez az örökérvényű folyamat. Minden dolog felet ez uralkodik.

K: Nincs menekülés?

M: Semmi mást sem teszek, mint a menekülés útját mutatom. Értsd meg, hogy az Egy magában foglalja a Hármat, és hogy te vagy az Egy, és szabaddá válsz a világ folyamattól.

K: Mi fog történni a tudatosságommal?

M: A teremtés fázisa után jön a felülvizsgálat és tükrözés fázisa, és végül a lemondás és felejtés fázisa. A tudatosság megmarad, de egy látens, csendes állapotban.

K: Az önazonosság állapota megmarad?

M: Az önazonosság állapota elválaszthatatlan a valóságtól, és soha veszti erejét. De az önazonosság nem azonos sem a tünékeny személyiséggel (*vyakti*), sem a *karma*-kötött személyiséggel (*vyakta*). Ha minden önazonosság hamisként feladásra kerül, utána a tiszta tudatosság, a minden létező, vagy lehetséges létének az érzése marad. A tudatosság tiszta a kezdetkor, és tiszta a

by imagination which is at the root of creation. At all times consciousness remains the same. To know it as it is, is realisation and timeless peace.

végén; a kettő között szennyezetté válik képzelőerő által, amely a teremtés gyökerén van. A tudatosság egész idő alatt ugyanaz marad. Annak ismerni ami, ez a megvalósulás és az időtlen béke.

Q: Is the sense 'I am' real or unreal?

K: Az ’én vagyok’ érzése valódi, vagy valótlan?

M: Both. It is unreal when we say: 'I am this, I am that'. It is real when we mean 'I am not this, nor that'.

M: Mind a kettő. Valótlan, amikor az mondjuk: ’én ez vagyok, én az vagyok’. Valós, amikor komolyan azt gondoljuk: ’én nem vagyok ez, sem az’.

The knower comes and goes with the known, and is transient; but that which knows that it does not know, which is free of memory and anticipation, is timeless.

Az ismerő az ismerttel együtt jelenik meg, és tűnik el, és múlandó; de ami tudja, hogy nem tud, amely emléktől és várakozástól mentes, az időtlen.

Q: Is 'I am' itself the witness, or are they separate?

K: Az ’én vagyok’ a tanú, vagy ezek különböznek egymástól?

M: Without one the other cannot be. Yet they are not one. It is like the flower and its colour. Without flower -- no colours; without colour -- the flower remains unseen. Beyond is the light which on contact with the flower creates the colour. Realise that your true nature is that of pure light only, and both the perceived and the perceiver come and go together. That which makes both possible, and yet is neither, is your real being, which means not being a 'this' or 'that', but pure awareness of being and not-being. When awareness is turned on itself, the feeling is of not knowing. When it is turned outward, the knowables come into being. To say: 'I know myself' is a contradiction in terms for what is 'known' cannot be 'myself'.

M: Egyik a másik nélkül nem létezhet. De azért nem azonosak. Ez olyan, mint a virág, és a színe. Virág nélkül – nincsenek színek; szín nélkül – a virág látatlan marad. Felette ott a fény, amely a virággal érintkezve megteremti a színt. Ismerd fel, hogy igaz természeted a tiszta fényével azonos, és mind az észlelet, mind az észlelő együtt jelennek meg, és tűnnek el. Ami mindkettőt lehetővé teszi, de mégsem azonos egyikkel sem, az a te valódi természeted, amely nem az ’ez’, vagy ’az’ vagyságot jelenti, hanem a lét és nemlét tiszta tudatát. Amikor a tudat önmagára irányul, az érzés a nem megismerésé. Amikor kifelé fordul, megszületnek a megismerhetők. Azt mondani: ’én ismerem magam’ önellentmondás, mert ami ’ismert’, az nem lehet ’önmagam’.

Q: If the self is for ever the unknown, what then is realised in self-realisation?

K: Ha az Én soha nem lehet ismert, akkor mi valósítható meg az önmegvalósítás során?

M: To know that the known cannot be me nor mine, is liberation enough. Freedom from self-identification with a set of memories and habits, the state of wonder at the infinite reaches of the being, its inexhaustible creativity and total transcendence, the absolute fearlessness born from the realisation of the illusoriness and transiency of every mode of consciousness -- flow from a deep and inexhaustible source. To know the source as source and appearance as appearance, and oneself as the source only is self-realisation.

M: Tudni, hogy az ismert nem lehet én, sem az enyém, már elegendő megszabadulás. Egy emlék- és szokás csomaggal való önazonosítástól mentesség a csoda állapota, amelyben a végtelen eléri a létet, annak kimeríthetetlen kreativitását, és totális transzcendenciáját, a tudatosság minden módja illuzórikusságának és átmenetiségének a felismeréséből megszületett abszolút félelemnélküliséget – amely egy mély és kimeríthetetlen forrásból eredő folyam. A forrást forrásként, a jelenséget jelenségként, és önmagadat a forrásként ismerni, az egyetlen megvalósulás.

Q: On what side is the witness? Is it real or unreal?

K: Melyik oldalon van a tanú? Valódi ő, vagy nem valódi?

M: Nobody can say: ‘I am the witness'. The ‘I am' is always witnessed. The state of detached awareness is the witness-consciousness, the 'mirror-mind'. It rises and sets with its object and thus it is not quite the real. Whatever its object, it remains the same, hence it is also real. It partakes of both the real and

M: Senki nem tudja azt mondani: ’én vagyok a tanú’. Az ’én vagyok’ mindig tanúsított. A pártatlan tudat állapota a tanú-tudatosság, a ’tükör-elme’. Objektumaival együtt kel és nyugszik, és így nem egészen valódi. Bármi is legyen az objektuma, változatlan marad, ennél fogva valódi is. Részese

the unreal and is therefore a bridge between the two.

mind a valódinak, mind a nem valódinak, és ezért a kettő közötti híd szerepét tölti be.

Q: If all happens only to the 'I am', if the 'I am' is the known and the knower and the knowledge itself, what does the witness do? Of what use is it?

K: Ha minden csupán az ’én vagyok’ számára történik, ha az ’én vagyok’ azonos az ismerttel, a megismerővel, és az ismerettel, akkor mit csinál a tanú? Mi haszna neki?

M: It does nothing and is of no use whatsoever.

M: Semmit nem csinál, és semmilyen haszna nincs.

Q: Then why do we talk of it?

K: Akkor miért beszélünk róla?

M: Because it is there. The bridge serves one purpose only -- to cross over. You don't build houses on a bridge. The 'I am' looks at things, the witness sees through them. It sees them as they are -- unreal and transient. To say 'not me, not mine' is the task of the witness.

M: Mert létezik. A híd egyetlen célt szolgál csupán – hogy átmenjenek rajta. Ne építs házakat a hídra. Az ’én vagyok’ nézi a dolgokat, a tanú beléjük lát. Úgy látja azokat, ahogyan vannak – valótlannak, és mulandónak. Azt mondani, hogy ’nem én, nem az enyém’, a tanú feladata.

Q: Is it the manifested (*saguna*) by which the unmanifested (*nirguna*) is represented?

K: A megnyilvánult (*saguna*) az, ami által a megnyilvánulatlan (*nirguna*) megjelenítésre kerül?

M: The unmanifested is not represented. Nothing manifested can represent the unmanifested.

M: A megnyilvánulatlan nem kerül megjelenítésre. Semmilyen megnyilvánult nem tudja megjeleníteni a megnyilvánulatlant.

Q: Then why do you talk of it?

K: Akkor miért beszélünk róla?

M: Because it is my birthplace.

M: Mert az az én születési helyem.

79. Person, Witness and the Supreme

Questioner: We have a long history of drug-taking behind us, mostly drugs of the consciousness-expanding variety. They gave us the experience of other states of consciousness, high and low, and also the conviction, that drugs are unreliable and, at best, transitory and, at worst, destructive of organism and personality. We are in search of better means for developing consciousness and transcendence. We want the fruits of our search to stay with us and enrich our lives, instead of turning to pale memories and helpless regrets. If by the spiritual we mean self-investigation and development, our purpose in coming to India is definitely spiritual. The happy hippy stage is behind us; we are serious now and on the move. We know there is reality to be found, but we do not know how to find and hold on to it. We need no convincing, only guidance. Can you help us?

Maharaj: You do not need help, only advice. What you seek is already in you. Take my own case. I did nothing for my realisation. My teacher told me that the reality is within me; I looked within and found it

79. Személy, tanú és a Legfelsőbb

Kérdező: Régóta drogozunk, többnyire különféle tudat tágító szereket szedtünk. Ezek a drogok más tudatállapotok élményét nyújtották, amelyek hol felemelők, hol alantasok, és azt a meggyőződést is, hogy a drogok megbízhatatlanok, és legjobb esetben átmeneti hatásúak, a legrosszabb esetben károsítják a szervezetet, és a személyiséget. Jobb eszközöket szeretnénk találni a tudatosság fejlesztésére, és meghaladására. Azt akarjuk, hogy keresésünk gyümölcsei velünk maradjanak, és gazdagítsák életünket, az emlékezet eltompulása és gyámoltalan sajnálkozások helyett. Ha a spiritualitáson ön-kutatást és ön-fejlesztést értünk, akkor Indiába jövetelünk célja határozottan spirituális. A boldog hippi állapot már mögöttünk; megkomolyodtunk, és az útra léptünk. Tudjuk, a valóságot kell, hogy megtaláljuk, de nem tudjuk, hogyan keressük, és tartsuk meg azt. Nem meggyőzésre van szükségünk, csak útmutatásra. Tudnál nekünk segíteni?

Maharaj: Nem segítségre van szükségetek, csupán tanácsra. Amit kerestek, az már bennetek van. Vegyük az én esetemet. Én semmit sem tettem a megvalósulásomért. Tanítóm azt mondta, a valóság

there, exactly as my teacher told me. To see reality is as simple as to see one's face in a mirror. Only the mirror must be clear and true. A quiet mind, undistorted by desires and fears, free from ideas and opinions, clear on all the levels, is needed to reflect the reality. Be clear and quiet -- alert and detached, all else will happen by itself.

bennem van; befelé tekintettem, és megtaláltam ott, pontosan úgy, ahogy a tanítóm nekem elmondta. A valóságot meglátni olyan könnyű, mint az arcodat a tükörben meglátni. Csak a tükör tiszta és igazi legyen. Vágyaktól és félelmektől torzítatlan, ideáktól és véleményektől mentes, minden szinten tiszta, csendes elme szükséges a valóság tükrözésére. Légy tiszta és csendes – éber és pártatlan, és minden más meg fog történni önmagától.

Q: You had to make your mind clear and quiet before you could realise the truth. How did you do it?

K: Elmédet meg kellett tisztítanod, és csendessé kellett tenned, mielőtt megvalósíthattad volna az valóságot. Hogyan csináltad?

M: I did nothing. It just happened. I lived my life, attending to my family's needs. Nor did my Guru do it. It just happened, as he said it will.

M: Nem csináltam semmit. Csak úgy megtörtént. Éltem az életemet, családom szükségleteiről gondoskodva. Gurum sem csinálta. Éppen úgy történt, ahogy ő megmondta.

Q: Things do not just happen. There must be a cause for everything.

K: A dolgok nem történnek csak úgy. Muszáj, hogy oka legyen mindennek.

M: All that happens is the cause of all that happens. Causes are numberless; the idea of a sole cause is an illusion.

M: Minden, ami történik az oka mindennek, ami történik. Az okok megszámlálhatatlanok; az egyedüli ok ideája illúzió.

Q: You must have been doing something specific -- some meditation or *Yoga*. How can you say that realisation will happen on its own?

K: Kellett, hogy valami különlegeset csinálj – valamilyen meditációt, vagy *Yogát.* Hogy mondhatsz olyat, hogy a megvalósulás magától fog bekövetkezni?

M: Nothing specific. I just lived my life.

M: Semmi különleges. Csak éltem az életem.

Q: I am amazed.

K: Meg vagyok lepődve,

M: So was I. But what was there to be amazed at? My teacher's words came true. So what? He knew me better than I knew myself, that is all. Why search for causes? In the very beginning I was giving some attention and time to the sense 'I am', but only in the beginning. Soon after my Guru died, I lived on. His words proved to be true. That is all. It is all one process. You tend to separate things in time and then look for causes.

M: Én is meg voltam. De min kellett lepődjek? Tanítóm szavai beigazolódtak. Na és? Ő jobban ismert engem, mint ahogy én ismertem önmagam, ez minden. Minek okokat keresni? A legelején fordítottam bizonyos figyelmet és időt az ’én vagyok’ érzésére, de csak az elején. Röviddel Gurum halála után megéltem. Szavai beigazolódtak. Ez minden. Mindez egy folyamat. Hajlamos vagy rá, hogy időben elkülönítsd a dolgokat, hogy azután okokat keress.

Q: What is your work now? What are you doing?

K: Most mi a munkád? Mit csinálsz?

M: You imagine being and doing as identical. It is not so. The mind and the body move and change and cause other minds and bodies to move and change and that is called doing, action. I see that it is in the nature of action to create further action like fire that continues by burning. I neither act nor cause others to act; I am timelessly aware of what is going on.

M: Azt képzeled, hogy a lét és a tevékenység azonosak. Nem így van. Az elme és a test mozognak, és változnak, és okai más elmék mozgásának és változásának, és ezt nevezik cselekvésnek, akciónak. Úgy látom, hogy az akciónak az a természete, hogy további akciókat hoz létre, hasonlóan a tűzhöz, amely izzásban folytatódik. Én nem cselekszem, s nem késztetek mást sem cselekvésre; Én időtlenül tudatában vagyok annak, ami zajlik.

Q: In your mind, or also in other minds?

K: A te elmédben, vagy más elmékben is?

M: There is only one mind, which swarms with ideas; 'I am this, I am that, this is mine, that is mine'. I am not the mind, never was, nor shall be.

M: Csupán egy elme van, ami hemzseg az ideáktól; ’én ez vagyok, én az vagyok, ez az enyém, az az enyém’. Én nem az elme vagyok, nem voltam az, és nem is leszek soha.

Q: How did the mind come into being?

K: Hogyan született az elme?

M: The world consists of matter, energy and intelligence. They manifest themselves in many ways. Desire and imagination create the world and intelligence reconciles the two and causes a sense of harmony and peace. To me it all happens; I am aware, yet unaffected.

M: A világ anyagból, energiából és intelligenciából áll. Ezek sokféle módon nyilvánítják meg magukat. A vágy és a képzelet létrehozzák a világot, és az intelligencia kibékíti a kettőt, és előidézi a harmónia és a béke érzését. Számomra ez mind megtörténik; én tudatos vagyok, mégis érzéketlen.

Q: You cannot be aware, yet unaffected. There is a contradiction in terms. Perception is change. Once you have experienced a sensation, memory will not allow you to return to the former state.

K: Nem lehetsz tudatos, mégis érzéketlen. Ezek ellentétes kifejezések. Az észlelés, változás. Amikor tapasztalsz egy érzetet, az emlékezet nem fogja engedni, hogy visszatérj a korábbi állapotodba.

M: Yes, what is added to memory cannot be erased easily. But it can surely be done and, in fact, I am doing it all the time. Like a bird on its wings, I leave no footprints.

M: Igen, ami az emlékezethez hozzáadódott, az nem könnyen törölhető. De biztos, hogy megtehető, ami azt illeti, én ezt csinálom szakadatlanul. Akár a szárnyaló madár, én sem hagyok hátra lábnyomokat.

Q: Has the witness name and form, or is it beyond these?

K: Rendelkezik a tanú névvel és formával, vagy túl van ezeken?

M: The witness is merely a point in awareness. It has no name and form. It is like the reflection of the sun in a drop of dew. The drop of dew has name and form, but the little point of light is caused by the sun. The clearness and smoothness of the drop is a necessary condition but not sufficient by itself. Similarly clarity and silence of the mind are necessary for the reflection of reality to appear in the mind, but by themselves they are not sufficient. There must be reality beyond it. Because reality is timelessly present, the stress is on the necessary conditions.

M: A tanú egy pont csupán a tudatosságban. Nincs neve és formája. Ez a napfény harmatcseppben való tükröződéséhez hasonlít. A harmatcseppnek neve és formája van, de a kis fénypontot a nap idézi elő. A csepp tisztasága és sima felülete szükséges feltétel, de önmagában nem elég. Hasonlóképpen, az elme világosságára és csendjére van szükség, hogy a valóság tükrözése megjelenjen az elmében, de önmagukban nem elegendők. Azokon túl ott kell, hogy legyen a valóság. Mivel a valóság időtlenül jelen van, a nehézség a szükséges feltételekben van.

Q: Can it happen that the mind is clear and quiet and yet no reflection appears?

K: Előfordulhat, hogy az elme tiszta és csendes, és mégsem jelenik meg tükröződés?

M: There is destiny to consider. The unconscious is in the grip of destiny, it is destiny, in fact. One may have to wait. But however heavy may be the hand of destiny, it can be lifted by patience and self-control. Integrity and purity remove the obstacles and the vision of reality appears in the mind.

M: Tekintetbe kell venni a sorsot. A tudattalan a végzet szorításában van, ez a sors, alapjában véve. Lehet, hogy az embernek várnia kell. De bármilyen súlyos is a sors keze, türelemmel, és önkontrollal fölemelhető. A teljesség és a tisztaság eltávolítják az akadályokat, és a valóság látványa megjelenik az elmében.

Q: How does one gain self-control? I am so weak-minded.

K: Hogy tesz szert az ember önkontrollra? Én olyan erélytelen vagyok.

M: Understand first that you are not the person you believe yourself to be. What you think yourself to be is mere suggestion or imagination. You have no parents, you were not born, nor will you die. Either

M: Azt értsd meg előbb, hogy te nem a személy vagy, akinek hiszed magad. Aminek hiszed magadat, az puszta szuggesztió, képzelődés. Nincsenek szüleid, nem születtél, meghalni sem

trust me when I tell you so, or arrive to it by study and investigation. The way of total faith is quick, the other is slow but steady. Both must be tested in action. Act on what you think is true -- this is the way to truth.

fogsz. Vagy elhiszed nekem, amit mondok, vagy tanulással, és kutatással jutsz el odáig. A teljes hit útja gyors, a másik lassú, de tartós. Mindkettőt cselekvés során kell ellenőrizni. Cselekedj aszerint, amit igaznak hiszel – ez az igazsághoz vezető út.

Q: Are deserving the truth and destiny one and the same?

K: Az igazság és a sors kiérdemlése egy és ugyanaz?

M: Yes, both are in the unconscious. Conscious merit is mere vanity. Consciousness is always of obstacles; when there are no obstacles, one goes beyond it.

M: Igen, mindkettő a tudattalanban van. A tudatos érdem puszta hiúság. A tudattalan mindig az akadályoké; amikor nincsenek akadályok, az ember túllép rajtuk ezeket.

Q: Will the understanding that I am not the body give me the strength of character needed for self-control?

K: A megértés, hogy nem a test vagyok, meg fogja adni az önkontrollhoz szükséges jellem erőt?

M: When you know that you are neither body nor mind, you will not be swayed by them. You will follow truth, wherever it takes you, and do what needs be done, whatever the price to pay.

M: Amikor tudod, hogy sem a test, sem az elme nem vagy, azoknak nem lesz hatalma fölötted. Követni fogod az igazságot, akárhová vezet, és csinálni fogod, amit kell, bármilyen árat kell fizetni.

Q: Is action essential for self-realisation?

K: Nélkülözhetetlen cselekedni az önmegvalósításhoz?

M: For realisation, understanding is essential. Action is only incidental. A man of steady understanding will not refrain from action. Action is the test of truth.

M: A megvalósuláshoz megértés nélkülözhetetlen. A cselekvés velejárója csupán. A szilárd megértés embere nem fog a cselekvéstől tartózkodni. A cselekvés az igazság ellenőrzése.

Q: Are tests needed?

K: Szükség van ellenőrzésekre?

M: If you do not test yourself all the time, you will not be able to distinguish between reality and fancy. Observation and close reasoning help to some extent, but reality is paradoxical. How do you know that you have realised unless you watch your thoughts and feelings, words and actions and wonder at the changes occurring in you without your knowing why and how? It is exactly because they are so surprising that you know that they are real. The foreseen and expected is rarely true.

M: Ha nem ellenőrzöd magad szakadatlanul, nem fogsz tudni különbséget tenni valóság és képzelet között. Megfigyelés és logikus érvelés segítenek bizonyos mértékig, de a valóság paradox. Honnan tudod, hogy megvalósultál, hacsak onnan nem, hogy szemléled gondolataidat, érzéseidet, szavaidat és cselekedeteidet, és eltűnődsz a változásokon, amelyek végbemennek benned, anélkül, hogy tudnád a miértet, és a hogyant? Pontosan azért olyan meglepőek, mert tudod, hogy valódiak. Az előre látott, és elvárt ritkán valódi.

Q: How does the person come into being?

K: Hogyan születik a személy?

M: Exactly as a shadow appears when light is intercepted by the body, so does the person arise when pure self-awareness is obstructed by the 'I-am-the-body' idea. And as the shadow changes shape and position according to the lay of the land, so does the person appear to rejoice and suffer, rest and toil, find and lose according to the pattern of destiny. When the body is no more, the person disappears completely without return, only the witness remains and the Great Unknown.

M: Ahogy a fény útjában álló testnek árnyéka keletkezik, pontosan úgy keletkezik a személy, amikor a tiszta ön-tudatosságot elzárja az ’én-vagyok-a-test’ idea. És ahogy az árnyék az alakját és helyzetét a terepviszonyoknak megfelelően változtatja, úgy mutatkozik a személy örvendezőnek és szenvedőnek, nyugvónak és fáradozónak, találónak és veszítőnek, a sors mintázatának megfelelően. Amikor a test megszűnik létezni, a személy teljesen eltűnik, a visszatérés lehetősége nélkül, a tanú marad csupán, és a Nagy Ismeretlen.

The witness is that which says 'I know'. The person

says 'I do'. Now, to say 'I know' is not untrue -- it is merely limited. But to say 'I do' is altogether false, because there is nobody who does; all happens by itself, including the idea of being a doer.

A tanú az, ami azt mondja 'tudom'. A személy azt mondja 'cselekszem'. Na már most, azt mondani, hogy 'tudom' nem valótlan – csupán korlátozott. De azt mondani, hogy 'cselekszem' teljes tévedés, mert senki nincs, aki cselekszik; minden magától történik, beleértve a cselekvő ideáját is.

Q: Then what is action?

K: Akkor mi a cselekvés?

M: The universe is full of action, but there is no actor. There are numberless persons small and big and very big, who, through identification, imagine themselves as acting, but it does not change the fact that the world of action (*mahadakash*) is one single whole in which all depends on, and affects all. The stars affect us deeply and we affect the stars. Step back from action to consciousness, leave action to the body and the mind; it is their domain. Remain as pure witness, till even witnessing dissolves in the Supreme.

M: Az univerzum tele van cselekvéssel, de nincs cselekvő. Számtalan kicsi, nagy, és nagyon nagy személy van, akik azonosulás révén, cselekvőnek képzelik magukat, de ez nem változtatja meg a tényt, hogy a cselekvés világa (*mahadakash*) egyetlen egész, amelyben minden függ mindentől, és hat mindenre. A csillagok mélységes hatással vannak ránk, és mi hatunk a csillagokra. Lépj vissza a cselekvésből a tudatosságba, hagyd a cselekvést a testre, és az elmére; ez az ő hatókörük. Maradj a tiszta tanú, mígnem a tanú is felolvad a Legfelsőbben.

Imagine a thick jungle full of heavy timber. A plank is shaped out of the timber and a small pencil to write on it. The witness reads the writing and knows that while the pencil and the plank are distantly related to the jungle, the writing has nothing to do with it. It is totally super-imposed and its disappearance just does not matter. The dissolution of personality is followed always by a sense of great relief, as if a heavy burden has fallen off.

Képzelj el egy sűrű dzsungelt, hatalmas fákkal tele. A fából lehet kialakítani palánkot is, és ceruzát is, amivel írni lehet rá. A tanú olvassa az írást, és tudja, hogy míg a ceruza és a palánk távoli rokonai a dzsungelnek, az írásnak semmi köze hozzá. Ez egy teljesen ráhelyezett dolog, és eltűnése még csak nem is probléma. A személy megsemmisülését mindig egy nagy megkönnyebbülés érzése követi, mintha egy nagy tehertől szabadulnál meg.

Q: When you say, I am in the state beyond the witness, what is the experience that makes you say so? In what way does it differ from the stage of being a witness only?

K: Amikor azt mondod, én a tanún túli állapotban vagyok, akkor ezt milyen tapasztalat alapján mondod? Miben különbözik az a tanú állapotától?

M: It is like washing printed cloth. First the design fades, then the background and in the end the cloth is plain white. The personality gives place to the witness, then the witness goes and pure awareness remains. The cloth was white in the beginning and is white in the end; the patterns and colours just happened -- for a time.

M: Ez ahhoz hasonlít, mint amikor mintás szövetet mosol. Először a minta halványodik el, majd az alapszín, és a végén a szövet tiszta fehér lesz. A személyiség átadja a helyét a tanúnak, majd a tanú távozik, és csak a tiszta tudatosság marad. A szövet először fehér volt, és a végén is fehér; a minták és színek csak megtörténtek – egy időre.

Q: Can there be awareness without an object of awareness?

K: Létezhet tudatosság a tudatosság objektuma nélkül?

M: Awareness with an object we called witnessing. When there is also self-identification with the object, caused by desire or fear, such a state is called a person. In reality there is only one state; when distorted by self-identification it is called a person, when coloured with the sense of being, it is the witness; when colourless and limitless, it is called the Supreme.

M: A tudatosságot az objektummal nevezzük tanúnak. Amikor létrejön az objektummal az önazonosulás is, amelyet öröm és fájdalom okoz, az ilyen állapotot nevezzük személynek. Valójában csak egyetlen állapot van; amikor ez az ön-azonosulás által eltorzításra kerül, személynek nevezzük, amikor beszínezi a lét érzése, akkor a tanú; amikor színtelen és korlátlan, akkor hívjuk a Legfelsőbbnek.

Q: I find that I am always restless, longing, hoping, seeking, finding, enjoying, abandoning, searching

K: Úgy látom, ismét állandó nyugtalanság, reménykedés, keresés, találás, élvezés, elvetés,

again. What is it that keeps me on the boil?

majd keresés jellemez. Mi az, ami forrásban tart engem?

M: You are really in search of yourself, without knowing it. You are love-longing for the love-worthy, the perfectly lovable. Due to ignorance you are looking for it in the world of opposites and contradictions. When you find it within, your search will be over.

M: Valójában önmagadat keresed, anélkül, hogy tudnál róla. Epedve vágysz a szeretetre méltóra, a tökéletes kedvesre. A tudatlanság miatt keresed az ellentétek és ellentmondások világában. Amikor megtalálod belül, keresésed véget ér.

Q: There will be always this sorrowful world to contend with.

K: Mindig itt lesz ez a szomorú világ, amellyel harcolni kell.

M: Don't anticipate. You do not know. It is true that all manifestation is in the opposites. Pleasure and pain, good and bad, high and low, progress and regress, rest and strife they all come and go together -- and as long as there is a world, its contradictions will be there. There may also be periods of perfect harmony, of bliss and beauty, but only for a time. What is perfect, returns to the source of all perfection and the opposites play on.

M: Ne várd el. Nem tudod. Az az igazság, hogy minden megnyilvánulás az ellentétekben áll. Öröm és fájdalom, jó és rossz, magas és alacsony, haladás és visszaesés, nyugalom és törekvés, mind együtt jelenik meg és távozik – és amíg a világ létezik, addig ellentmondásai is lesznek neki. Lehetnek olyan periódusok, amelyekre a tökéletes harmónia, mennyei boldogság és szépség a jellemző, de csak egy ideig. Ami tökéletes, visszatér a minden tökéletesség forrásába, és az ellentétek játéka folytatódik.

Q: How am I to reach perfection?

K: Hogyan érhetem el a tökéletességet?

M: Keep quiet. Do your work in the world, but inwardly keep quiet. Then all will come to you. Do not rely on your work for realisation. It may profit others, but not you. Your hope lies in keeping silent in your mind and quiet in your heart. Realised people are very quiet.

M: Maradj csendes. Végezd a munkádat a világban, de belsőleg maradj csendes. Akkor minden el fog jönni hozzád. Ne a megvalósulásért végzett munkádban bízz. Mások számára nyereséget jelenthet, de számodra nem. A te reményed abban áll, hogy elmédben csendes, és szívedben nyugodt maradsz. A megvalósult emberek nagyon nyugodtak.

80. Awareness

Questioner: Does it take time to realise the Self, or time cannot help to realise? Is self-realisation a matter of time only, or does it depend on factors other than time?

Maharaj: All waiting is futile. To depend on time to solve our problems is self-delusion. The future, left to itself merely repeats the past. Change can only happen now, never in the future.

Q: What brings about a change?

M: With crystal clarity see the need of change. This is all.

Q: Does self-realisation happen in matter, or beyond? Is it not an experience depending on the body and the mind for its occurrence?

80. Tudat

Kérdező: Az Én megvalósításához idő kell, vagy az idő nem tudja segíteni a megvalósulást? Az ön-megvalósítás csupán idő kérdése, vagy az időn kívül más tényezőktől is függ?

Maharaj: Mindenféle várakozás haszontalan. Problémáink megoldását időtől függőnek tekinteni önámítás. A jövő csupán a múltat ismétli. Változás csak most történhet, soha nem a jövőben.

K: Mi idéz elő változást?

M: Kristály tisztasággal lásd a változás szükségességét. Ez minden.

K: Az ön-megvalósulás az anyagban történik, vagy azon túl? Nem a testtel és elmével történtek megtapasztalása?

M: All experience is illusory, limited and temporal. Expect nothing from experience. Realisation by itself is not an experience, though it may lead to a new dimension of experiences. Yet the new experiences, however interesting, are not more real than the old. Definitely realisation is not a new experience. It is the discovery of the timeless factor in every experience. It is awareness, which makes experience possible. Just like in all the colours light is the colourless factor, so in every experience awareness is present, yet it is not an experience.

M: Minden tapasztalás illuzórikus, korlátozott, és időleges. Ne remélj semmit a tapasztalástól. A megvalósulás önmagában nem egy megtapasztalás, habár a tapasztalásoknak egy új dimenziójához vezethet. Mégis, az új tapasztalások, bármennyire is érdekesek, nem valóságosabbak, mint a régiek. Kétségtelen, hogy a megvalósulás nem egy új tapasztalás. Felfedezése a minden tapasztalásban benne rejlő időtlen elemnek. Ez a tudat, amely a tapasztalást lehetővé teszi. Akárcsak az összes színben a fény a színtelen elem, úgy van minden tapasztalásban jelen a tudat, és az mégsem tapasztalás.

Q: If awareness is not an experience, how can it be realised?

K: Ha a tudat nem tapasztalás, akkor hogyan realizálható?

M: Awareness is ever there. It need not be realised. Open the shutter of the mind, and it will be flooded with light.

M: A tudat örökké jelen van. Nyisd ki a spalettáit, és az elmét el fogja árasztani a fény.

Q: What is matter?

K: Mi az anyag?

M: What you do not understand is matter.

M: Amit nem értesz, az anyag.

Q: Science understands matter.

K: A tudomány érti az anyagot.

M: Science merely pushes back the frontiers of our ignorance.

M: A tudomány csupán kijjebb tolja tudatlanságunk határait.

Q: And what is nature?

K: És mi a természet?

M: The totality of conscious experiences is nature. As a conscious self you are a part of nature. As awareness, you are beyond. Seeing nature as mere consciousness is awareness.

M: A tudatos tapasztalások összessége a természet. Mint tudatos én, te a természet része vagy. Mint tudat, azon túl vagy. A természetet puszta tudatosságként látni, tudat.

Q: Are there levels of awareness?

K: Vannak szintjei a tudatnak?

M: There are levels in consciousness, but not in awareness. It is of one block, homogeneous. Its reflection in the mind is love and understanding. There are levels of clarity in understanding and intensity in love, but not in their source. The source is simple and single, but its gifts are infinite. Only do not take the gifts for the source. Realise yourself as the source and not as the river; that is all.

M: A tudatosságnak vannak szintjei, de a tudatnak nincsenek. A tudat egyetlen homogén tömb. Elmebeli tükörképe szeretet és értelem. Az értelem világosságának, és a szeretet erősségének vannak szintjei, de forrásuknak nincsenek. A forrás egyszerű, és egyetlen, de ajándékai végtelenek. A forrásként ismerd fel magad, és ne a folyóként; ez minden.

Q: I am the river too.

K: A folyó is én vagyok.

M: Of course, you are. As an 'I am' you are the river, flowing between the banks of the body. But you are also the source and the ocean and the clouds in the sky. Wherever there is life and consciousness, you are. Smaller than the smallest, bigger than the biggest, you *are*, while all else appears.

M: Természetesen, te vagy. ’Én vagyok’-ként te vagy a folyó, amely a test partjai között folyik. De te vagy a forrás is, és az óceán, és a felhők az égen. Bárhol, ahol élet és tudatosság van, az te vagy. A legkisebbnél kisebb, a legnagyobbnál nagyobb, az te *vagy,* míg minden más csak jelenség.

Q: The sense of being and the sense of living -- are they one and the same, or different?

K: A lét érzése, és az élet érzése – ugyanazok, vagy különbözők?

M: The identity in space creates one, the continuity in time creates the other.

M: A térbeli azonosság teremti az egyiket, és az időbeli folytonosság a másikat.

Q: You said once that the seer, seeing and the seen are one single thing, not three. To me the three are separate. I do not doubt your words, only I do not understand.

K: Mondtad egy ízben, hogy a látó, a látás és a látott egyetlen dolog, nem három. Számomra három különálló dolog. Nem vonom kétségbe a szavaidat, csak nem értem.

M: Look closely and you will see that the seer and the seen appear only when there is seeing. They are attributes of seeing. When you say 'I am seeing this', 'I am' and 'this' come with seeing, not before. You cannot have an unseen 'this' nor an unseeing 'I am'.

M: Ha gondosan megvizsgálod rájössz, hogy a látó és a látott csak látás esetén jelennek meg. Tulajdonságai a látásnak. Amikor azt mondod, ’én ezt látom’, akkor az ’én’ és az ’ez’ a látással jönnek létre, nem előtte. Nem lehet sem egy nem látott ’ez’-ed, sem egy nem látó ’én’-ed.

Q: I can say: 'I do not see'.

K: Azt is mondhatom: ’én nem látom’.

M: The 'I am seeing this' has become 'I am seeing my not seeing', or 'I am seeing darkness'. The seeing remains. In the triplicity: the known, knowing and the knower, only the knowing is a fact. The 'I am' and 'this' are doubtful. Who knows? What is known? There is no certainty, except that there is knowing.

M: Az ’én látom ezt’-ből ’én látom a nem látásomat’, vagy ’én látom a sötétséget’ válik. A látás megmarad. A tudott, a tudás és a tudó hármasságában csak a tudás létezik tényszerűen. Az ’én’ és az ’ez’ bizonytalan dolgok. Ki tud? Mi a tudott? Ezek nem biztos tények, csak akkor, ha ott van a tudás.

Q: Why am I sure of knowing, but not of the knower?

K: Miért legyek biztos a tudásban, azonban a tudóban nem?

M: Knowing is a reflection of your true nature along with being and loving. The knower and the known are added by the mind. It is in the nature of the mind to create a subject-object duality, where there is none.

M: A tudás a te igaz természeted tükröződése, a léten és a szereteten kívül. A tudó és a tudott az elme által kerül hozzáadásra. Az elmének az a természete, hogy szubjektum-orientált dualitást hoz létre, ahol az nincs.

Q: What is the cause of desire and fear?

K: Mi az oka a vágynak és a félelemnek?

M: Obviously, the memory of past pains and pleasures. There is no great mystery about it. Conflict arises only when desire and fear refer to the same object.

M: Nyilvánvalóan a múlt emléke fájdalmat, és örömet okoz. Nem olyan nagy a rejtély ezzel kapcsolatban. Konfliktus akkor merül fel csak, ha az öröm és fájdalom tárgya ugyanaz.

Q: How to put an end to memory?

K: Hogyan lehet véget vetni az emlékeknek?

M: It is neither necessary, nor possible. Realise that all happens in consciousness and you are the root, the source, the foundation of consciousness. The world is but a succession of experiences and you are what makes them conscious, and yet remain beyond all experience. It is like the heat, the flame and the burning wood. The heat maintains the flame, the flame consumes the wood. Without heat there would be neither flame nor fuel. Similarly, without awareness there would be no consciousness, nor life, which transforms matter into a vehicle of consciousness.

M: Ez nem szükséges, és nem is lehetséges. Ismerd fel, hogy minden a tudatosságban történik, és te vagy a gyökere, a forrása, a tudatosság alapja. A világ csak tapasztalatok egymásutánisága, és te az vagy, ami azokat tudatossá teszi, és mégis minden tapasztalaton túl marad. Olyan ez, mint a hő, a láng, és az égő fa. A hő fenntartja a lángot, a láng felemészti a fát. Hő nélkül nem lenne se láng, se tüzelőanyag. Hasonlóképpen, tudat nélkül nem lenne se tudatosság, se élet, amely az anyagot a tudatosság hordozójává alakítja.

Q: You maintain that without me there would be no world, and that the world and my knowledge of the world are identical. Science has come to a quite different conclusion: the world exists as something

K: Te azt képviseled, hogy nélkülem nem lenne világ, és, hogy a világ és a világról való ismeretem tudásom azonosak. A tudomány teljesen eltérő következtetésre jutott: a világ konkrét és folytonos

concrete and continuous, while I am a by-product of biological evolution of the nervous system, which is primarily not so much a seat of consciousness, as a mechanism of survival as individual and species. Yours is altogether a subjective view, while science tries to describe everything in objective terms. Is this contradiction inevitable?

M: The confusion is apparent and purely verbal. What is, *is*. It is neither subjective nor objective. Matter and mind are not separate, they are aspects of one energy. Look at the mind as a function of matter and you have science; look at matter as the product of the mind and you have religion.

Q: But what is true? What comes first, mind or matter?

M: Neither comes first. For neither appears alone. Matter is the shape, mind is the name. Together they make the world. Pervading and transcending is Reality, pure being -- awareness -- bliss, your very essence.

Q: All I know is the stream of consciousness, an endless succession of events. The river of time flows, bringing and carrying away relentlessly. Transformation of the future into past is going on all the time.

M: Are you not the victim of your language? You speak about the flow of time, as if you were stationary. But the events you have witnessed yesterday somebody else may see tomorrow. It is you who are in movement and not time. Stop moving and time will cease.

Q: What does it mean -- time will cease?

M: Past and future will merge in the eternal *now*.

Q: But what does it mean in actual experience? How do you know that for you time has ceased?

M: It may mean that past and future do not matter any more. It may also mean that all that happened and will happen becomes an open book to be read at will.

Q: I can imagine a sort of cosmic memory, accessible with some training. But how can the future be known? The unexpected is inevitable.

M: What is unexpected on one level may be certain to happen, when seen from a higher level. After all, we are within the limits of the mind. In reality nothing happens, there is no past nor future; all appears and nothing is.

Q: What does it mean, nothing is? Do you turn

valamiként létezik, míg én az idegrendszer biológiai evolúciójának a melléktermége vagyok, amely elsősorban nem annyira a tudatosság székhelye, mint inkább az egyén és a faj túlélésének a mechanizmusa. A te nézeted teljesen szubjektív, míg a tudomány mindent objektív módon próbál meg leírni. Ez egy szükségszerű elkerülhetetlen?

M: Az ellentét látszólagos, és verbális csupán. Ami van, az *van.* Sem nem szubjektív, sem nem objektív. Anyag és elme nem önállóak, aspektusai csupán egyazon energiának. Tekints az elmét, mint az anyag egy funkcióját, és tudományod van; tekintsd az anyagot, mint az elme termékét, és vallásod van.

K: De mi az igazság? Melyik az elsődleges, az elme, vagy anyag?

M: Egyik sem elsődleges. Mert egyik sem jelenik meg önmagában. Az anyag a forma, az elme a név. Együtt alkotják a világot. A mindent betöltő és meghaladó Valóság, a tiszta lét – tudat – üdv a valódi lényeged.

K: Nekem csak a tudatfolyamról, és az események végtelen egymásutániságáról van tudomásom. Az idő folyója könyörtelen áramlással hozza és hordja el a dolgokat. A jövő múlttá alakulása zajlik szakadatlanul.

M: Nem vagy te a szavak áldozata? Úgy beszélsz az idő folyásáról, mintha te állandó lennél. De az eseményeket, aminek tegnap tanúja voltál, holnap valaki más láthatja. Te vagy az, ami mozgásban van, és nem az idő. Állítsd le a mozgást, és az idő megszűnik.

K: Mit jelent az, hogy – az idő meg fog szűnni?

M: Múlt és jövő össze fog olvadni az örök *mostban.*

K: De mit jelent ez a valóságos tapasztalat szerint? Honnan tudod, hogy számodra az idő megszűnt?

M: Jelentheti, hogy múlt és jövő nem számítanak többé. Azt is jelentheti, hogy minden, ami történt, és történni fog, tetszés szerint olvasható, nyitott könyvvé válik.

K: El tudok képzelni egyfajta kozmikus memóriát, amely elérhető valamilyen tréninggel. De hogyan ismerhető meg a jövő? A váratlan elkerülhetetlen.

M: Ami az egyik szinten váratlan, lehet, hogy egy magasabb szintről nézve biztosan megtörténik. Végül is, az elme korlátai között vagyunk. Valójában nem történik semmi, nincs múlt és jövő; minden megjelenik, és semmi nincs.

K: Mit jelent az, hogy semmi nincs? Üressé válsz,

blank, or go to sleep? Or do you dissolve the world and keep us all in abeyance, until we are brought back to life at the next flicker of your thought?

vagy elalszol? Vagy feloldod a világot, és hatályon kívül helyezel bennünket, amíg gondolkodásod következő rezzenésekor vissza nem hozol az életbe?

M: Oh, no, it is not that bad. The world of mind and matter, of names and shapes, continues, but it does not matter to me at all. It is like having a shadow. It is there -- following me wherever I go, but not hindering me in any way. It remains a world of experiences, but not of names and forms related to me by desires and fears. The experiences are qualityless, pure experiences, if I may say so. I call them experiences for the lack of a better word. They are like the waves on the surface of the ocean, the ever-present, but not affecting its peaceful power.

M: Ó, nem, a helyzet nem ilyen rossz. Az elme, anyag, nevek, és formák világa folytatódik, de az egyáltalán nem lényeges számomra. Ez olyan, mint az árnyék. Ott van – követ engem, akárhová megyek, de semmilyen módon nem gátol. A tapasztalatok világa megmarad, de a vágyak és félelmek által hozzám kapcsolódó nevek és formák világa nem. A tapasztalatok minőség nélküli, tiszta tapasztalatok, ha lehet így mondani. Jobb szó híján nevezem őket tapasztalatoknak. Olyanok, mint hullámok az óceán felszínén, amelyek mindig jelen vannak, de nincsenek hatással az óceán nyugodt erejére.

Q: You mean to say an experience can be nameless, formless, undefined?

K: Azt akarod mondani, hogy a tapasztalat lehet névtelen, forma nélküli, meghatározatlan?

M: In the beginning all experience is such. It is only desire and fear, born of memory, that give it name and form and separate it from other experiences. It is not a conscious experience, for it is not in opposition to other experiences, yet it is an experience all the same.

M: Kezdetben minden tapasztalat ilyen. Csak a vágy és a félelem, az emlékezet szülői azok, amelyek neki nevet és formát adnak, és más tapasztalatoktól elkülönítik. Nem tudatos tapasztalat, mert nincs ellentétben más tapasztalatokkal, mégis tapasztalat, ennek ellenére.

Q: If it is not conscious, why talk about it?

K: Ha nem tudatos, miért beszélünk róla?

M: Most of your experiences are unconscious. The conscious ones are very few. You are unaware of the fact because to you only the conscious ones count. Become aware of the unconscious.

M: A legtöbb tapasztalatod tudattalan. A tudatos tapasztalat nagyon ritka. Nem vagy e tény tudatában, mert csak a tudatos tapasztalatokat tartod számon. Légy tudatában a tudattalannak.

Q: Can one be aware of the unconscious? How is it done?

K: Tudatában lehet lenni a tudattalannak? Hogy kell ezt csinálni?

M: Desire and fear are the obscuring and distorting factors. When mind is free of them the unconscious becomes accessible.

M: A vágy és félelem a zavaró és torzító tényezők. Amikor az elme mentes ezektől, a tudattalan hozzáférhetővé válik.

Q: Does it mean that the unconscious becomes conscious?

K: Ez a tudattalan tudatossá válását jelenti?

M: It is rather the other way round. The conscious becomes one with the unconscious. The distinction ceases, whichever way you look at it.

M: Inkább az ellenkezője. A tudatos eggyé válik a tudattalannal. A különbség megszűnik, akárhogy is nézed.

Q: I am puzzled. How can one be aware and yet unconscious?

K: Össze vagyok zavarodva. Hogy lehet tudatos valaki, és mégis tudattalan?

M: Awareness is not limited to consciousness. It is of all that is. Consciousness is of duality. There is no duality in awareness. It is one single block of pure cognition. In the same way one can talk of the pure being and pure creation -- nameless, formless, silent and yet absolutely real, powerful, effective. Their being indescribable does not affect them in the least.

M: A tudat nem korlátozódik a tudatosságra. Mindenre létezőre kiterjed. A tudatosság a dualitás sajátja. A tudatban nincs dualitás. Az a tiszta észlelés egyetlen tömbje. Ugyanilyen módon beszélhetünk tiszta létről, és tiszta teremtésről – név nélküliek, forma nélküliek, csendesek, és mégis abszolút valósak, erőteljesek, hatékonyak. Létük

While they are unconscious, they are essential. The conscious cannot change fundamentally, it can only modify. Any thing, to change, must pass through death, through obscuration and dissolution. Gold jewellery must be melted down before it is cast into another shape. What refuses to die cannot be reborn.

leírhatatlan módon a legkevésbé sincs hatással rájuk. Amíg tudattalanok, addig lényegesek. A tudatos nem tud megváltozni alapvetően, csak módosulni tud. Bármilyen dolog, ami változik, keresztül kell, hogy menjen a halálon, az elsötétülésen és a feloldódáson. Az arany ékszert be kell, hogy olvaszd, mielőtt másik formába öntenéd. Ami elutasítja a halált, nem tud újjászületni.

Q: Barring the death of the body, how does one die?

K: Nem számítva a test halálát, hogy lehet meghalni?

M: Withdrawal, aloofness, letting go is death. To live fully, death is essential; every ending makes a new beginning. On the other hand, do understand, that only the dead can die, not the living. That which is alive in you, is immortal.

M: A halál visszavonulást, tartózkodást, elengedést jelent. A teljes élethez nélkülözhetetlen a halál; minden befejeződés egy új kezdést teremt. Másfelől, értsd meg, hogy csak a halott tud meghalni, az élő nem. Ami élő benned, az halhatatlan.

Q: From where does desire draw its energy?

K: A vágy honnan veszi az energiáját?

M: Its name and shape it draws from memory. The energy flows from the source.

M: Nevét és formáját az emlékezetből nyeri. Az energia a forrásból származik.

Q: Some desires are altogether wrong. How can wrong desires flow from a sublime source?

K: Egyes vágyak teljesen rosszak. Magasztos forrásból hogy származhatnak rossz vágyak?

M: The source is neither right nor wrong. Nor is desire by itself right or wrong. It is nothing but striving for happiness. Having identified yourself with a speck of a body you feel lost and search desperately for the sense of fullness and completeness you call happiness.

M: A forrás se nem jó, se nem rossz. Önmagában a vágy sem jó, vagy rossz. A vágy semmi más, mint boldogságra való törekvés. Azonosítod önmagad a test egy részecskéjével, amit úgy érzed elvesztettél, és reménytelenül keresed, hogy teljesnek hiánytalannak érezd magad – ezt nevezed boldogságnak.

Q: When did I lose it? I never had it.

K: Mikor veszítettem el? Sosem volt az enyém.

M: You had it before you woke up this morning. Go beyond your consciousness and you will find it.

M: Tied volt, mielőtt felébredtél ma reggel. Lépj túl a tudatosságodon, és megtalálod.

Q: How am I to go beyond?

K: Hogyan kell túllépnem?

M: You know it already; do it.

M: Már tudod; csináld.

Q: That's what you say. I know nothing about it.

K: Ezt te mondod. Én semmit nem tudok róla.

M: Yet I repeat -- you know it. Do it. Go beyond, back to your normal, natural, supreme state.

M: Még egyszer megismétlem – tudod. Csináld. Lépj túl, vissza, a normális, természetes, mindenek fölött való állapotodba.

Q: I'm puzzled.

K: Össze vagyok zavarodva.

M: A speck in the eye makes you think you are blind. Wash it out and look.

M: A szemedbe került folt miatt hiszed, hogy vak vagy. Mosd ki, és láss.

Q: I do look. I see only darkness.

K: Nézek. De csak sötétséget látok.

M: Remove the speck and your eyes will be flooded with light. The light is there -- waiting. The eyes are there -- ready. The darkness you see is but the shadow of the tiny speck. Get rid of it and come

M: Távolítsd el a foltot, és a szemedet elárasztja a fény. A fény ott van – várakozik. A szemed ott van – készen. A sötétség, amit látsz, csak annak a kis foltnak az árnyéka. Tüntesd el, és nyerd vissza

back to your natural state.

81. Root Cause of Fear

Maharaj: Where do you come from?

Questioner: I am from the United States, but I live mostly in Europe. To India I came recently. I was in Rishikesh, in two Ashrams. I was taught meditation and breathing.

M: How long were you there?

Q: Eight days in one, six days in another. I was not happy there and I left. Then for three weeks I was with the Tibetan Lamas. But they were all wrapped up in formulas and rituals.

M: And what was the net result of it all?

Q: Definitely there was an increase of energy. But before I left for Rishikesh, I did some fasting and dieting at a Nature Cure Sanatorium at Pudukkotai in South India. It has done me enormous good.

M: Maybe the access of energy was due to better health.

Q: I cannot say. But as a result of all these attempts some fires started burning in various places in my body and I heard chants and voices where there were none.

M: And what are you after now?

Q: Well, what are we all after? Some truth, some inner certainty, some real happiness. In the various schools of self-realisation there is so much talk of awareness, that one ends with the impression that awareness itself is the supreme reality. Is it so? The body is looked after by the brain, the brain is illumined by consciousness; awareness watches over consciousness; is there anything beyond awareness?

M: How do you know that you are aware?

Q: I feel that I am. I cannot express it otherwise.

M: When you follow it up carefully from brain through consciousness to awareness, you find that the sense of duality persists. When you go beyond awareness, there is a state of non-duality, in which there is no cognition, only pure being, which may be

természetes állapotodat.

81. A félelem eredendő oka

Maharaj: Honnan jössz?

Kérdező: Amerikai vagyok, de többnyire Európában élek. Indiába nemrég érkeztem. Két rishikeshi ashramban voltam. Meditációt, és légző gyakorlatot tanultam.

M: Meddig voltál ott?

K: Nyolc napig az egyik, hat napig a másik ashramban. Onnan eljöttem, mert ott nem jól éreztem magam. Azután három hetet töltöttem a tibeti lámáknál. De ott minden formulákba és rituálékba van csomagolva.

M: És mi volt ennek az egésznek az eredménye?

K: Az energiám határozottan növekedett. De mielőtt Rishikesből eljöttem volna, némi böjtöt és diétát tartottam a dél indiai Pudukkotaiban a Nature Cure Sanatoriumban. Ez roppant jó hatással volt rám.

M: Energiád talán megjavult egészséged miatt növekedett.

K: Nem tudom. De mindezen próbálkozások eredményeképpen testem különböző helyein valamiféle gyulladások keletkeztek, valamint kántálásokat és hangokat hallottam olyan helyeken, ahol senki se volt.

M: És mi vagy ezután?

K: Nos, mik vagyunk mindezek után? Valamilyen igazság, valamilyen belső bizonyosság, valamilyen valódi boldogság. Az ön-megvalósítás különböző iskoláiban annyit beszélnek a tudatról, hogy az egyén azzal az impresszióval ér véget, hogy a tudat maga a legfelsőbb valóság. Ez így van? A testnek gondját viseli az agy, az agyat megvilágosítja tudatosság; a tudat a tudatosságon túlra figyel; van valami a tudaton túl?

M: Honnan tudod, hogy tudatos vagy?

K: Érzem, hogy vagyok. Nem tudom másként kifejezni.

M: Ha a dualitás érzését figyelmesen követed az agytól a tudatosságon keresztül a tudatig, úgy találod, hogy végig megmarad. Amikor túllépsz a tudaton, akkor a nem-kettősség állapota következik, amelyben nincs észlelés, csak tiszta lét, amely

as well called non-being, if by being you mean being something in particular.

ugyanúgy nevezhető nemlétnek is, ha lét alatt valami egyénit értesz.

Q: What you call pure being is it universal being, being everything?

K: Amit te tiszta létnek nevezel, az az univerzális lét, a mindenként való lét?

M: Everything implies a collection of particulars. In pure being the very idea of the particular is absent.

M: A minden az egyedi dolgok összességét jelenti. A tiszta létből valójában az egyedi ideája hiányzik.

Q: Is there any relationship between pure being and particular being?

K: Van valamilyen kapcsolat a tiszta lét és az egyedi lét között?

M: What relationship can there be between what *is* and what merely appears to be? Is there any relationship between the ocean and its waves? The real enables the unreal to appear and causes it to disappear. The succession of transient moments creates the illusion of time, but the timeless reality of pure being is not in movement, for all movement requires a motionless background. It is itself the background. Once you have found it in yourself, you know that you had never lost that independent being, independent of all divisions and separations. But don't look for it in consciousness, you will not find it there. Don't look for it anywhere, for nothing contains it. On the contrary, it contains everything and manifests everything. It is like the daylight that makes everything visible while itself remaining invisible.

M: Milyen kapcsolat lehet aközött, ami *van,* és ami csak lenni látszik? Van valamilyen kapcsolat az óceán és hullámai között? A valódi lehetővé teszi a valótlan megjelenését, és oka az eltűnésének. A múló pillanatok egymásra következése teremti meg az idő illúzióját, de a tiszta lét időtlen valósága nem a mozgásban van, mert minden mozgás egy mozdulatlan hátteret követel meg. Az maga a háttér. Amikor megtaláltad önmagadban, tudod, hogy soha nem veszítetted el ezt a független létet, amely minden elkülönüléstől, és elválasztástól független. De azt ne a tudatosságban keresd, ott nem fogod megtalálni. Sehol ne keresd, mert semmi nem foglalja magában. Ellenkezőleg, az foglal magában mindent, és nyilvánít meg mindent. Olyan, mint a napfény, amely mindent láthatóvá tesz, míg önmaga láthatatlan marad.

Q: Sir, of what use to me is your telling me that reality cannot be found in consciousness? Where else am I to look for it? How do you apprehend it?

K: Uram, mi a haszna, ha arról beszélsz nekem, hogy a valóság nem lehet a tudatosságban? Hol egyebütt keressem azt? Hogy érzékeled azt?

M: It is quite simple. If I ask you what is the taste of your mouth all you can do is to say: it is neither sweet nor bitter, nor sour nor astringent; it is what remains when all these tastes are not. Similarly, when all distinctions and reactions are no more, what remains is reality, simple and solid.

M: Ez teljesen egyszerű. Ha azt kérdezem tőled, milyen ízű a szád, akkor csak azt tudod mondani: se nem édes, se nem keserű, se nem savanyú, se nem csípős; ami akkor marad, amikor mindezen ízeket kizártuk. Hasonlóképpen, mikor semmilyen megkülönböztetés és reakció nincs többé, ami marad, az a valóság, ami egyszerű, és szilárd.

Q: All that I understand is that I am in the grip of a beginningless illusion. And I do not see how it can come to an end. If it could, it would -- long ago. I must have had as many opportunities in the past as I shall have in the future. What could not happen cannot happen. Or, if it did, it could not last. Our very deplorable state after all these untold millions of years carries, at best, the promise of ultimate extinction, or, which is worse, the threat of an endless and meaningless repetition.

K: Csupán annyit értek, hogy a kezdetnélküliség illúziójának markában vagyok. És nem látom, hogyan érhetne véget. Ha tudott volna, véget ért volna – már régen. Annyi lehetőségem a múltban is kellett, hogy legyen, mint amennyi a jövőben lesz. Ami nem történhetett meg, az nem tud megtörténni. Vagy ha megtörtént, nem tudtam megtartani. A mi nagyon siralmas helyzetünk, amit eme számtalan évmilliók eredményeztek, legjobb esetben a végső megsemmisülés ígérete, vagy rosszabb esetben, a végtelen, és értelmetlen ismétlés fenyegetése.

M: What proof have you that your present state is beginningless and endless? How were you before you were born? How will you be after death? And of your present state -- how much do you know? You do not know even what was your condition before you woke up this morning? You only know a little of

M: Milyen bizonyítékod van arra, hogy jelen állapotod kezdet és vég nélküli? Mi voltál, mielőtt megszülettél? Mi leszel halálod után? És jelen állapotod – mennyire ismered? Még azt sem tudod, mi volt az állapotod, mielőtt ma reggel felkeltél? Csak jelen állapotodat ismered egy kicsit, és abból

your present state and from it you draw conclusions for all times and places. You may be just dreaming and imagining your dream to be eternal.

vonsz le minden időre és helyre vonatkozó következtetéseket. Lehet, hogy álmodsz csupán, és álmodat örökérvényűnek képzeled.

Q: Calling it a dream does not change the situation. I repeat my question: what hope is left which the eternity behind me could not fulfil? Why should my future be different from my past?

K: Azzal nem változik a helyzet, hogy álomnak nevezed. Ismét felteszem a kérdést: milyen remény marad, amelyet a mögöttem lévő örökkévalóság nem tud beteljesíteni be? Miért kellene a jövőmnek különböznie a múltamtól?

M: In your fevered state, you project a past and a future and take them to be real. In fact, you know only your present moment. Why not investigate what is now, instead of questioning the imaginary past and future? Your present state is neither beginningless nor endless. It is over in a flash. Watch carefully from where it comes and where it goes. You will soon discover the timeless reality behind it.

M: Lázas állapotodban múltat, és jövőt vetítesz ki, és azokat valódinak tartod. Valójában, neked csak a jelen pillanatról van tudomásod. Miért nem azt tanulmányozod, hogy mi a most, az elképzelt múlt, és jövő kutatása helyett? Jelen állapotod sem kezdet, sem vég nélküli. Egy pillanaton át tart. Vizsgáld meg figyelmesen, honnan jön, és hová tart. Hamarosan fel fogod fedezni a mögötte lévő időtlen valóságot.

Q: Why have I not done it before?

K: Miért nem tettem meg ezt azelőtt?

M: Just as every wave subsides into the ocean, so does every moment return to its source. Realisation consists in discovering the source and abiding there.

M: Mint ahogy minden hullám alászáll az óceánba, úgy tér vissza minden pillanat az ő forrásához. A megvalósulás a forrás felfedezésében, és a benne maradásban áll.

Q: Who discovers?

K: Ki a felfedező?

M: The mind discovers.

M: Az elme.

Q: Does it find the answers?

K: Megtalálja a válaszokat?

M: It finds that it is left without questions, that no answers are needed.

M: Felfedezi, hogy kétségtelen, hogy nincs szükség válaszokra.

Q: Being born is a fact. Dying is another fact. How do they appear to the witness?

K: A születés tény. A halál szintén tény. Hogy mutatkoznak ezek a tanú számára?

M: A child was born; a man has died -- just events in the course of time.

M: Fiúként született; férfi halt meg – ezek pusztán időbeli események.

Q: Is there any progress in the witness? Does awareness evolve?

K: Van fejlődés a tanúságban? Fejlődik a tudat?

M: What is seen may undergo many changes when the light of awareness is focussed on it, but it is the object that changes, not the light. Plants grow in sunlight, but the sun does not grow. By themselves both the body and the witness are motionless, but when brought together in the mind, both appear to move.

M: Ami látható sok változáson mehet keresztül, míg a tudat fénye rá összpontosul, de az objektum az, ami változik, nem a fény. A növények gyarapszanak a napfényben, de a napfény nem gyarapszik. Önmagában mind a test, mind a tanú mozdulatlan, de amikor összejönnek az elmében, akkor mindkettő mozogni látszik.

Q: Yes, I can see that what moves and changes is the 'I am' only. Is the 'I am' needed at all?

K: Igen, tudom, hogy ami mozog és változik, az az ’én vagyok’ csupán. Szükséges az ’én vagyok’ egyáltalán?

M: Who needs it? It is there -- now. It had a beginning it will have an end.

M: Kinek van szüksége rá? Létezik – most. Volt egy kezdete, és lesz egy vége.

Q: What remains when the 'I am' goes?

M: What does not come and go -- remains. It is the ever greedy mind that creates ideas of progress and evolution towards perfection. It disturbs and talks of order, destroys and seeks security.

Q: Is there progress in destiny, in *karma*?

M: *Karma* is only a store of unspent energies, of unfulfilled desires and fears not understood. The store is being constantly replenished by new desires and fears. It need not be so for ever. Understand the root cause of your fears -- estrangement from yourself: and of desires -- the longing for the self, and your *karma* will dissolve like a dream. Between earth and heaven life goes on. Nothing is affected, only bodies grow and decay.

Q: Between the person and the witness, what is the relation?

M: There can be no relation between them because they are one. Don't separate and don't look for relationship.

Q: If the seer and the seen are one, how did the separation occur?

M: Fascinated by names and forms, which are by their very nature distinct and diverse, you distinguish what is natural and separate what is one. The world is rich in diversity, but your feeling strange and frightened is due to misapprehension. It is the body that is in danger, not you.

Q: I can see that the basic biological anxiety, the flight instinct, takes many shapes and distorts my thoughts and feelings. But how did this anxiety come into being?

M: It is a mental state caused by the 'I-am-the-body' idea. It can be removed by the contrary idea: 'I-am-not-the-body'. Both the ideas are false, but one removes the other. Realise that no ideas are your own, they all come to you from outside. You must think it all out for yourself, become yourself the object of your meditation. The effort to understand yourself is *Yoga*. Be a *Yogi*, give your life to it, brood, wonder, search, till you come to the root of error and to the truth beyond the error.

Q: In meditation, who meditates, the person or the witness?

M: Meditation is a deliberate attempt to pierce into the higher states of consciousness and finally go beyond it. The art of meditation is the art of shifting

K: Mi marad, amikor az 'én vagyok' eltűnik?

M: Ami nem jön és megy – megmarad. Az örökké sóvárgó elme az, ami a haladás, és a tökéletesség felé való fejlődés ideáit teremti. Az zavar össze, és beszél rendről, rombol, és keres biztonságot.

K: Van a sorsban, a *karmában* fejlődés?

M: A *karma* egy raktára csupán a fel nem használt energiáknak, beteljesítetlen vágyaknak, és meg nem értett félelmeknek. A raktár folytonosan utántöltésre kerül új vágyakkal és félelmekkel. Ennek nem kell örökké így lennie. Értsd meg félelmeid eredendő okát – az érzelmi eltávolodást önmagadtól és vágyaidtól – az én utáni sóvárgástól, és *karmád* szertefoszlik, mint egy álom. Föld és menny között az élet tovább zajlik. Semmi nem érintett, csak testek fejlődnek, és pusztulnak.

K: A személy és a tanú között mi a kapcsolat?

M: Nem lehet közöttük kapcsolat, mert egyek. Ne válaszd szét őket, és ne keress kapcsolatot.

K: Ha a látó és a látott egyek, hogyan következett be az elkülönülés?

M: A valójában természetüknél fogva különböző, és sokféle nevektől és formáktól megbűvölten megkülönbözteted, ami természetes, és elkülöníted, ami egy. A világ változatosságban gazdag, de te furcsán és rémülten érzed magad, ami félreértésnek köszönhető. A test van veszélyben, nem te.

K: Tudom, hogy az alapvető biológiai vágyakozás, a menekülési ösztön sokféle formát ölt, és eltorzítja gondolataimat és érzéseimet. De hogyan született ez a vágyakozás?

M: Ez egy mentális állapot, amelynek az oka az 'én-a-test-vagyok' idea. Ez eltávolítható az ellentétes, 'én-nem-a-test-vagyok' ideával. Mindkét idea téves, de az egyik törli a másikat. Ismerd fel, hogy semmilyen idea sem a sajátod, azok mind kívülről jönnek. Mindegyiket önmagadon kívülinek kell gondolnod, válj önmagad a meditációd tárgyává. A törekvés, hogy megértsd önmagad, a *Yoga.* Légy *Yogi*, add át neki az életedet, merengj el, tűnődj el rajta, addig kutasd, amíg el nem jutsz a tévedés gyökeréig, és a tévedésen túli igazságig.

K: Meditációban ki meditál, a személy, vagy a tanú?

M: A meditáció egy szándékos kísérlet a magasabb tudatossági állapotba való hatolásra, és végül, az azon való túllépésre. A meditáció művészete a

the focus of attention to ever subtler levels, without losing one's grip on the levels left behind. In a way it is like having death under control. One begins with the lowest levels: social circumstances, customs and habits; physical surroundings, the posture and the breathing of the body, the senses, their sensations and perceptions; the mind, its thoughts and feelings; until the entire mechanism of personality is grasped and firmly held. The final stage of meditation is reached when the sense of identity goes beyond the 'I-am-so-and-so', beyond 'so-I-am', beyond 'I-am-the-witness-only', beyond 'there-is', beyond all ideas into the impersonally personal pure being. But you must be energetic when you take to meditation. It is definitely not a part-time occupation. Limit your interests and activities to what is needed for you and your dependents' barest needs. Save all your energies and time for breaking the wall your mind had built around you. Believe me, you will not regret.

figyelem fókusza egyre finomabb szintekre való áthelyezésének a művészete, anélkül, hogy az elhagyott szinteken elakadnál. Bizonyos fokig a kontrollált meghaláshoz hasonlít. A legalacsonyabb szinten kezded: társas viszonyok, szokások és viselkedésmód; fizikai környezet, testtartások és légző gyakorlatok, érzékek, benyomások és észleletek; az elme, annak gondolatai és érzései; amíg a személyiség egész mechanizmusa határozott uralásra nem kerül. A meditáció végső állapotát akkor éred el, amikor az önazonosság érzése túllép az ’én-ez-és-ez-vagyok’-on, túl az ’ez-vagyok’-on, túl az ’én-csak-a-tanú-vagyok’-on, túl a ’létezik’-en, túl minden ideán a személytelenül személyes tiszta létbe. Elhatározottnak kell azonban lenned, ha meditálni kezdesz. Kifejezetten nem részidős elfoglaltság. Érdeklődésedet és tevékenységeidet korlátozd a szükségleteidre, és a tőled függők legszűkebb igényeire. Tartogasd minden energiádat és idődet fal áttörésére, amit elméd épített köréd. Higgy nekem, nem fogod sajnálni.

Q: How do I come to know that my experience is universal?

K: Honnan fogom tudni, hogy a tapasztalatom univerzális?

M: At the end of your meditation all is known directly, no proofs whatsoever are required. Just as every drop of the ocean carries the taste of the ocean, so does every moment carry the taste of eternity. Definitions and descriptions have their place as useful incentives for further search, but you must go beyond them into what is undefinable and indescribable, except in negative terms.

After all, even universality and eternity are mere concepts, the opposites of being place and time-bound. Reality is not a concept, nor the manifestation of a concept. It has nothing to do with concepts. Concern yourself with your mind, remove its distortions and impurities. Once you had the taste of your own self, you will find it everywhere and at all times. Therefore, it is so important that you should come to it. Once you know it, you will never lose it.

But you must give yourself the opportunity through intensive, even arduous meditation.

M: Meditációd végén mindent közvetlenül fogsz ismerni, semmiféle bizonyítékra nem lesz szükséged. Miképpen az óceán minden cseppje hordozza az óceán ízét, úgy hordozza minden pillanat az örökkévalóság ízét. A definícióknak és a leírásoknak a tovább keresés hasznos serkentőiként megvan a maguk szerepe, de neked túl kell lépned rajtuk abba, ami csak negatív meghatározásokkal meghatározható és kifejezhető.

Végül is, még az egyetemesség és örökkévalóság is puszta fogalmak, a lét ellentétei helyhez, és időhöz kötöttek. A valóság nem egy fogalom, s nem is egy fogalom megnyilvánulása. Fogalmakkal nem lehet mit kezdeni. Törődj az elméddel, távolítsd el torzulásait, és szennyeződéseit. Amikor megérezted saját éned ízét, meg fogod találni azt mindenhol, és minden időben. Ezért olyan fontos, eljuss odáig. Ha egyszer megismered, soha nem fogod elveszíteni.

De a lehetőséget intenzív, sőt, fáradságos meditációval kell megadnod önmagadnak.

Q: What exactly do you want me to do?

K: Mit akarsz pontosan, hogy csináljak?

M: Give your heart and mind to brooding over the 'I am', what is it, how is it, what is its source, its life, its meaning. It is very much like digging a well. You reject all that is not water, till you reach the life-giving spring.

M: Add át szívedet és elmédet az ’én vagyok’ feletti tűnődésnek, annak, hogy mi az, mi a forrása, élete, jelentése. Ez nagyon hasonlít a kútásáshoz. Utasíts el mindent, ami nem víz, amíg el nem éred az életadó forrást.

Q: How shall I know that I am moving in the right direction?

K: Honnan fogom tudni, hogy a helyes irányba megyek?

M: By your progress in intentness, in clarity and devotion to the task.

Q: We, Europeans, find it very difficult to keep quiet. The world is too much with us.

M: Oh, no, you are dreamers too. We differ only in the contents of our dreams. You are after perfection -- in the future. We are intent on finding it -- in the *now*. The limited only is perfectible. The unlimited is already perfect. You are perfect, only you don't know it. Learn to know yourself and you will discover wonders.

All you need is already within you, only you must approach your self with reverence and love. Self-condemnation and self-distrust are grievous errors. Your constant flight from pain and search for pleasure is a sign of love you bear for your self, all I plead with you is this: make love of your self perfect. Deny yourself nothing -- glue your self infinity and eternity and discover that you do not need them; you are beyond.

M: A feladat iránti figyelem, világosság és odaadás terén való előrehaladásodból.

K: Mi európai emberek nagyon nehéznek találjuk, hogy csendben maradjunk. A világ túlságosan velünk van.

M: Ó, nem, ti szintén álmodók vagytok. Álmainknak csak a tartalma tekintetében különbözünk. Ti a tökéletesedést keresitek – a jövőben. Mi fel akarjuk azt fedezni – a *mostban.* Csak a korlátozott tökéletesíthető. A korlátlan már tökéletes. Tökéletesek vagytok, csak nem tudjátok. Tanuld meg önmagad ismeretét, és csodákat fogsz felfedezni.

Amire szükséged van, az már mind megvan belül, csak tisztelettel és szeretettel kell közeledned énedhez. Az önhibáztatás és az önbizalom hiánya súlyos hibák. Állandó fájdalomtól menekülésed való és öröm keresésed az éned iránt érzett szeretet jele, mindössze arra kérlek: tökéletesítsd éned iránti szeretetet. Ne gyakorolj önmegtagadást – ragaszd énedet a végtelenséghez és örökkévalósághoz, és fedezd fel, hogy nincs szükséged rájuk; te ezeken túl vagy.

82. Absolute Perfection is Here and Now

Questioner: The war is on. What is your attitude to it?

Maharaj: In some place or other, in some form or other, the war is always on. Was there a time when there was no war? Some say it is the will of God. Some say it is God's play. It is another way of saying that wars are inevitable and nobody is responsible.

Q: But what is your own attitude?

M: Why impose attitudes on me? I have no attitude to call my own.

Q: Surely somebody is responsible for this horrible and senseless carnage. Why do people kill each other so readily?

M: Search for the culprit within. The ideas of 'me' and 'mine' are at the root of all conflict. Be free of them and you will be out of conflict.

Q: What of it that I am out of conflict? It will not affect the war. If I am the cause of war, I am ready to be destroyed. Yet, it stands to reason that the disappearance of a thousand like me will not stop wars. They did not start with my birth nor will end

82. Abszolút tökéletesség itt és most

Kérdező: Háború van. Mi az álláspontod ezzel kapcsolatban?

Maharaj: Valahol vagy másutt, ilyen vagy olyan formában, mindig háború van. Volt olyan időszak, amikor nem volt háború? Némelyek azt mondják, ez Isten akarata. Némelyek azt, hogy Isten játéka. Ez egy más kifejezésmód arra, hogy a háborúk óhatatlanul bekövetkeznek, és senki nem felelős.

K: De mi a te álláspontod?

M: Miért tulajdonítasz nekem álláspontokat? Nekem nincs álláspontom, amit a sajátomnak lehet nevezni.

K: Biztosan felelős valaki ezért a szörnyű, és értelmetlen vérontásért. Miért oly hajlamosak az emberek arra, hogy egymást öljék?

M: Belül keresd a bűnöst. Az ’én’ és ’enyém’ ideák vannak minden konfliktus gyökerén. Szabadulj meg tőlük, és nem lesz konfliktus.

K: Mi van, ha megszabadulok a konfliktustól? Az nem lesz hatással a háborúra. Ha én vagyok a háború oka, kész vagyok meghalni. De nyilvánvaló, hogy a hozzám hasonló ezrek eltűnése nem fogja megállítani a háborúkat. Nem az én születésemmel

with my death. I am not Responsible. Who is?

kezdődnek, és nem fognak véget érni a halálommal. Nem én vagyok a Felelős. Ki az?

M: Strife and struggle are a part of existence. Why don't you enquire who is responsible for existence?

M: A küzdelem és a harc része a létezésnek. Miért nem azt kutatod, ki a felelős a létezésért?

Q: Why do you say that existence and conflict are inseparable? Can there be no existence without strife? I need not fight others to be myself.

K: Miért mondod, hogy a létezés és a konfliktus elválaszthatatlanok? Nem lehet létezés küzdelem nélkül? Nekem nem kell másokkal harcolnom, hogy önmagam legyek.

M: You fight others all the time for your survival as a separate body-mind, a particular name and form. To live you must destroy. From the moment you were conceived you started a war with your environment -- a merciless war of mutual extermination, until death sets you free.

M: Szakadatlanul másokkal harcolsz a túlélésedért, úgy mint elkülönült test-elme, konkrét név és forma. Az élethez pusztítanod kell. Attól a pillanattól, hogy ezt felfogtad, háborút kezdtél a környezeteddel – a kölcsönös megsemmisítés könyörtelen háborúját, amely megszabadító halálodig tart.

Q: My question remains unanswered. You are merely describing what I know -- life and its sorrows. But who is responsible, you do not say. When I press you, you throw the blame on God, or *karma*, or on my own greed and fear -- which merely invites further questions. Give me the final answer.

K: Nem válaszoltál a kérdésemre. Te azt ecseteled csupán, amit magam is ismerek – az életet, és annak csapásait. De hogy ki a felelős, arról nem beszélsz. Ha presszionállak, áttolod a felelősséget Istenre, vagy a *karmá*ra, vagy az én kapzsiságomra és félelmemre – ami további kérdésekre ösztönöz csupán. Add meg számomra a végső választ.

M: The final answer is this: nothing is. All is a momentary appearance in the field of the universal consciousness; continuity as name and form is a mental formation only, easy to dispel.

M: A végső válasz ez: semmi nincs. Minden egy pillanatnyi jelenség az univerzális tudatosság terében; a név- és formakénti folytonosság egy mentális formáció csupán, könnyű eloszlatni.

Q: I am asking about the immediate, the transitory, the appearance. Here is a picture of a child killed by soldiers. It is a fact -- staring at you. You cannot deny it. Now, who is responsible for the death of the child?

K: Én a közvetlenről, a múlóról, a jelenségről kérdezlek. Itt egy kép egy gyermekről, akit katonák öltek meg. Ez tény – rád mered. Nem tagadhatod. Nos, ki a felelős a gyermek haláláért?

M: Nobody and everybody. The world is what it contains and each thing affects all others. We all kill the child and we all die with it. Every event has innumerable causes and produces numberless effects. It is useless to keep accounts, nothing is traceable.

M: Senki, és mindenki. A világ az, amely magában foglalja, és minden dolog minden másikra hat. Mi mindannyian öljük a gyermeket, és mi mindannyian meghalunk vele együtt. Minden esemény oka megszámlálhatatlan, és megszámlálhatatlan hatást hoz létre. Haszontalan dolog a számvetés, semmi nem mutatható ki.

Q: Your people speak of *karma* and retribution.

K: A te néped *karmáról* és büntetésről beszél.

M: It is merely a gross approximation: in reality we are all creators and creatures of each other, causing and bearing each other's burden.

M: Ez egy merőben durva megközelítés: valójában valamennyien teremtői és teremtettjei vagyunk egymásnak, okozva és cipelve egymás terheit.

Q: So, the innocent suffers for the guilty?

K: Tehát az ártatlan szenved a bűnös helyett?

M: In our ignorance we are innocent; in our actions we are guilty. We sin without knowing and suffer without understanding. Our only hope: to stop, to look, to understand and to get out of the traps of memory. For memory feeds imagination and imagination generates desire and fear.

M: Tudatlanságunkban ártatlanok vagyunk; cselekedeteinkben bűnösök. Vétkezünk, anélkül, hogy tudnánk, és szenvedünk, anélkül, hogy megértenénk. Egyetlen reményünk: megállni, nézni, megérteni, és eltávolítani az emlékezet kelepcéit. Mert az emlékezet táplálja a képzeletet, és a képzelet hozza létre a vágyat és a félelmet.

Q: Why do I imagine at all?

M: The light of consciousness passes through the film of memory and throws pictures on your brain. Because of the deficient and disordered state of your brain, what you perceive is distorted and coloured by feelings of like and dislike. Make your thinking orderly and free from emotional overtones, and you will see people and things as they are, with clarity and charity.

The witness of birth, life and death is one and the same. It is the witness of pain and of love. For while the existence in limitation and separation is sorrowful, we love it. We love it and hate it at the same time. We fight, we kill, we destroy life and property and yet we are affectionate and self-sacrificing. We nurse the child tenderly and orphan it too. Our life is full of contradictions. Yet we cling to it. This clinging is at the root of everything. Still, it is entirely superficial. We hold on to something or somebody, with all our might and next moment we forget it; like a child that shapes its mud-pies and abandons them light-heartedly. Touch them -- it will scream with anger, divert the child and he forgets them. For our life is *now*, and the love of it is *now*. We love variety, the play of pain and pleasure, we are fascinated by contrasts. For this we need the opposites and their apparent separation. We enjoy them for a time and then get tired and crave for the peace and silence of pure being. The cosmic heart beats ceaselessly. I am the witness and the heart too.

Q: I can see the picture, but who is the painter? Who is responsible for this terrible and yet adorable experience?

M: The painter is in the picture. You separate the painter from the picture and look for him. Don't separate and don't put false questions. Things are as they are and nobody in particular is responsible. The idea of personal responsibility comes from the illusion of agency. 'Somebody must have done it, somebody is responsible'. Society as it is now, with its framework of laws and customs, is based on the idea of a separate and responsible personality, but this is not the only form a society can take. There may be other forms, where the sense of separation is weak and responsibility diffused.

Q: An individual with a weak sense of personality -- is he nearer self-realisation?

M: Take the case of a young child. The sense of 'I-am' is not yet formed, the personality is rudimentary.

K: Miért képzelődöm egyáltalán?

M: A tudatosság fénye az emlékezet filmjén keresztülhaladva képeket vetít az agyadra. Agyad hiányos és zavaros állapota miatt észlelésed torzult, és tetszik nem tetszik érzések által színezett. Tedd rendbe a gondolkodásodat, szabadítsd meg az érzelmi felhangoktól, és úgy fogod látni az embereket és dolgokat, ahogyan azok vannak, tisztasággal és könyörületességgel.

A születés, élet és halál tanúja egy és ugyanaz. Ő a fájdalom és szeretet tanúja. Szeretjük az egy ideig korlátozottságban és elkülönültségben szomorkodó létet. Szeretjük, és ugyanakkor gyűlöljük. Harcolunk, ölünk, életet és tulajdont pusztítunk, és mégis szeretetteljesek és önfeláldozók vagyunk. Szeretetben neveljük a gyermeket, ugyanakkor árvaságra juttatjuk. Életünk ellentmondásokkal van tele. Mégis kapaszkodunk belé. Ez a kapaszkodás a gyökere mindennek. Mindazonáltal, teljesen felszínes. Minden erőnkkel ragaszkodunk valamihez, vagy valakihez, és a következő pillanatban elfelejtjük; mint a gyermek, aki homoktortákat formázik, majd könnyű szívvel sorsára hagyja őket. Érj hozzájuk – dühösen visítanak, tereld el a figyelmét, és elfelejti őket. Mert *most* élünk, és azt *most* szeretjük. Szeretjük a változatosságot, a szenvedés és öröm játékát, megigéznek bennünket az ellentétükkel. Ezért van szükségünk az ellentétekre, és látszólagos elkülönülésükre. Élvezzük őket egy darabig, majd kifáradunk, és követeljük a békét, és a tiszta lét csendjét. A kozmikus szív szüntelenül dobog. Én vagyok a tanú, és a szív egyaránt.

K: Látom a képet, de ki a festő? Ki felelős ezért a rettenetes, és mégis elragadó tapasztalatért?

M: A festő a képben van. Elkülöníted a festőt a képtől, majd keresed őt. Ne különítsd el, és ne tégy fel helytelen kérdéseket. A dolgok vannak, ahogy vannak, és senki nem egyénileg felelős. A személyi felelősség ideája a tevékenység illúziójából származik. ’Valakinek meg kellett tennie, valaki felelős’. Jelen társadalom, a maga törvényi kereteivel és szokásaival, a személyi függetlenség és felelősség eszméjére épül, de nem ez az egyetlen forma, amit a társadalom magára ölthet. Létezhetnek más formák, ahol az elkülönültség érzése gyenge, és a felelősség elszórt.

K: A személyiség gyenge érzésével rendelkező egyén – közelebb áll az ön-megvalósuláshoz?

M: Vegyük egy fiatal gyermek esetét. Az ’én-vagyok’ érzése még nem kialakult, a személyiség fejletlen.

The obstacles to self knowledge are few, but the power and the clarity of awareness, its width and depth are lacking. In the course of years awareness will grow stronger, but also the latent personality will emerge and obscure and complicate. Just as the harder the wood, the hotter the flame, so the stronger the personality, brighter the light generated from its destruction.

Az önismeretnek még kevés az akadálya, de a tudat ereje és világossága, szélessége és mélysége hiányzik. Az évek során a tudat erősödik, de a lappangó személyiség is felbukkan, és zavar, és komplikál. Mint ahogy minél keményebb a fa, annál melegebb a tűz, úgy minél erősebb a személyiség, annál ragyogóbb a fény, amit annak lerombolása generál.

Q: Have you no problems?

K: Nincsenek problémáid?

M: I do have problems. I told you already. To be, to exist with a name and form is painful, yet I love it.

M: Vannak problémáim. Már beszéltem róluk. Lenni, névvel és formával létezni fájdalmas dolog, mégis szeretem.

Q: But you love everything.

K: De te mindent szeretsz.

M: In existence everything is contained. My very nature is to love; even the painful is lovable.

M: A létezés mindent magában foglal. Az én valódi természetem a szeretet; még a fájdalom is szeretetre méltó.

Q: It does not make it less painful. Why not remain in the unlimited?

K: Az nem teszi kevésbé fájdalmassá. Miért nem maradsz a korlátok nélküliben?

M: It is the instinct of exploration, the love of the unknown, that brings me into existence. It is in the nature of being to see adventure in becoming, as it is in the very nature of becoming to seek peace in being. This alteration of being and becoming is inevitable; but my home is beyond.

M: A felfedezés hajlama, az ismeretlen szeretete vesz rá a létezésre. Benne van a lét természetében, hogy kalandot lát a valamivé válásban, mivel a valamivé válás valódi természetében benne van a béke keresése a létben. A létnek és a valamivé válásnak ez a váltakozása elkerülhetetlen; de az én otthonom ezen túl van.

Q: Is your home in God?

K: A te otthonod Istenben van?

M: To love and worship a god is also ignorance. My home is beyond all notions, however sublime.

M: Istent szeretni és imádni szintén tudatlanság. Az én otthonom túl van minden fogalmon, legyen az bármennyire magasztos.

Q: But God is not a notion. It is the reality beyond existence.

K: De Isten nem egy fogalom. Ő a létezésen túli realitás.

M: You may use any word you like. Whatever you may think of am beyond it.

M: Fogalmazhatsz tetszésed szerint. Gondolhatsz akármire, én azon túl vagyok.

Q: Once you know your home, why not stay in it? What takes you out of it?

K: Ha egyszer ismered az otthonodat, miért nem maradsz ott? Mi vesz rá, hogy elhagyd?

M: Out of love for corporate existence one is born and once born, one gets involved in destiny. Destiny is inseparable from becoming. The desire to be the particular makes you into a person with all its personal past and future. Look at some great man, what a wonderful man he was. And yet how troubled was his life and limited its fruits. How utterly dependent is the personality of man and how indifferent is its world. And yet we love it and protect it for its very insignificance.

M: A testi létezés szeretetén kívül az egyén azért születik meg újra és újra, mert bele keveredett a sorsába. A sors elválaszthatatlan a valamivé válástól. Az egyénivé válás vágya tesz személlyé, annak minden személyes múltjával és jövőjével. Tekints néhány nagy embert, micsoda csodálatos emberek voltak. És életük mégis milyen zavaros, és gyümölcseikben korlátozott volt. Mily végletesen függő az ember személyisége, és mily jelentéktelen a világa. És mégis, szeretjük és védjük, annak ellenére, hogy nagyon jelentéktelen.

Q: The war is on and there is chaos and you are

K: Háború és zűrzavar van, és felkérést kapsz, hogy

being asked to take charge of a feeding centre. You are given what is needed, it is only a question of getting through the job. Will you refuse it?

M: To work, or not to work, is one and the same to me. I may take charge, or may not. There may be others, better endowed for such tasks, than I am -- professional caterers for instance. But my attitude is different. I do not look at death as a calamity as I do not rejoice at the birth of a child. The child is out for trouble while the dead is out of it. Attachment to life is attachment to sorrow. We love what gives us pain. Such is our nature.

For me the moment of death will be a moment of jubilation, not of fear. I cried when I was born and I shall die laughing.

Q: What is the change in consciousness at the moment of death?

M: What change do you expect? When the film projection ends all remains the same as when it started. The state before you were born was also the state after death, if you remember.

Q: I remember nothing.

M: Because you never tried. It is only a question of tuning in the mind. It requires training, of course.

Q: Why don't you take part in social work?

M: But I am doing nothing else all the time. And what is the social work you want me to do? Patchwork is not for me. My stand is clear: produce to distribute, feed before you eat, give before you take, think of others, before you think of yourself. Only a selfless society based on sharing can be stable and happy. This is the only practical solution. If you do not want it -- fight.

Q: It is all a matter of *gunas*. Where *tamas* and *rajas* predominate, there must be war. Where *sattva* rules, there will be peace.

M: Put it whichever way you like, it comes to the same. Society is built on motives. Put goodwill into the foundations and you will not need specialised social workers.

Q: The world is getting better.

M: The world had all the time to get better, yet it did not. What hope is there for the future? Of course, there have been and will be periods of harmony and

vedd át egy élelmezési központ irányítását. Mindent szükségeset megkapsz, egyetlen kérdés, vállalod-e a feladatot. Visszautasítanád?

M: Dolgozni, vagy nem dolgozni, egy és ugyanaz számomra. Lehet, hogy átveszem az irányítást, lehet, hogy nem. Lehet, hogy mások alkalmasabbak az ilyen feladatokra, mint én – élelmezési szakértők, például. De az én attitűdöm más. Én nem tekintem a halált csapásnak, mint ahogy nem örvendezek egy gyermek születésének sem. A gyermek a szenvedés sorsára jut, míg a halállal kikerül abból. Az élethez való ragaszkodás a szomorúsághoz való ragaszkodás. Szeretjük, amit a fájdalom nyújt számunkra. Ilyen a természetünk.

Számomra a halál pillanata az öröm pillanata lesz, nem a félelemé. Sírtam mikor megszülettem, és nevetve fogok meghalni.

K: Hogyan változik meg a tudatosság a halál pillanatában?

M: Milyen változásra gondolsz? A filmvetítés végén minden ugyanaz marad, mint kezdetben. A megszületésed előtti állapot a halálod utáni állapotoddal azonos, ha emlékszel.

K: Nem emlékszem semmire.

M: Mert sohasem próbáltad. Ez csak az elme hangolásának a kérdése. Gyakorlást igényel, természetesen.

K: Miért nem végzel emberbaráti munkát?

M: De hát semmi mást sem csinálok, egész idő alatt. És milyen emberbaráti munkát szeretnél, hogy végezzek? A foltozás nem nekem való. Az én álláspontom világos: termelj, hogy elossz, etess mielőtt ennél, adj, mielőtt elvennél, gondolj másokra, mielőtt önmagadra gondolnál. Csak egy megosztás alapú, önzetlen társadalom lehet stabil és boldog. Ez az egyetlen praktikus megoldás. Ha nem ezt akarod – harcolj.

K: Mindez a *gunák* problémája. Ahol a *tamas* és a *rajas* van túlsúlyban, ott háborúnak kell lennie. Ahol a *sattva* uralkodik, ott békének kell lennie.

M: Fogalmazz tetszésed szerint, ugyanoda vezet. A társadalom hajtóerőkre épül. Tedd bele a jóakaratot az alapokba, és nem lesz szükséged szakképzett szociális munkásokra.

K: A világ jobbá válna.

M: A világnak folyton jobbá kellett volna válnia, mégsem tette. Mi a remény a jövőre nézve? Természetesen, voltak, és lesznek harmonikus és

peace, when *sattva* was in ascendance, but things get destroyed by their own perfection. A perfect society is necessarily static and, therefore, it stagnates and decays. From the summit all roads lead downwards. Societies are like people -- they are born, they grow to some point of relative perfection and then decay and die.

békés periódusok, amikor a *sattva* uralkodott, de a dolgok saját tökéletességük által mennek tönkre. Egy tökéletes társadalom szükségszerűen statikus, ennélfogva stagnál, és hanyatlik. A csúcsról minden út lefelé vezet. A társadalmak olyanok, mint az emberek – megszületnek, fejlődnek a viszonylagos tökéletesség egy pontjáig, majd hanyatlanak, és meghalnak.

Q: Is there not a state of absolute perfection which does not decay?

K: Nincs egy abszolút tökéletes állapot, ahonnan nincs visszaesés?

M: Whatever has a beginning must have an end. In the timeless all is perfect, here and now.

M: Ha valaminek kezdete van, akkor vége is kell, hogy legyen. Az időtlenben minden tökéletes, itt és most.

Q: But shall we reach the timeless in due course?

K: De el fogjuk-e érni az időtlenséget kellő időben?

M: In due course we shall come back to the starting point. Time cannot take us out of time, as space cannot take us out of space. All you get by waiting is more waiting. Absolute perfection is here and now, not in some future, near or far. The secret is in action -- here and now. It is your behaviour that blinds you to yourself. Disregard whatever you think yourself to be and act as if you were absolutely perfect -- whatever your idea of perfection may be. All you need is courage.

M: Kellő időben vissza fogunk érni a kezdőpontra. Az idő nem tud bennünket kivezetni az időből, ahogy a tér sem tud kivezetni bennünket a térből. Várakozás által csak még több várakozást kapsz. Az abszolút tökéletesség itt és most van, nem valahol a jövőben, a közelben, vagy a távolban. A titok működésben van – itt és most. Hagyd figyelmen kívül, bármit is gondolsz magadról, és cselekedj úgy, mintha abszolút tökéletes lennél – bármilyen eszmét alkoss a tökéletességről, az lehetséges. Csupán bátorságra van szükséged.

Q: Where do I find such courage?

K: Honnan vegyek ekkora bátorságot?

M: In yourself, of course. Look within.

M: Magadból, természetesen. Nézz magadba.

Q: Your grace will help.

K: A kegyelmed segíteni fog.

M: My grace is telling you now: look within. All you need you have. Use it. Behave as best you know, do what you think you should. Don't be afraid of mistakes; you can always correct them, only intentions matter. The shape things take is not within your power; the motives of your actions are.

M: Az én kegyelmem most azt mondja neked: nézz magadba. Mindened megvan, amire szükséged van. Használd. Működj a legjobb tudásod szerint, tégy, ahogy gondolod, hogy kell. Ne félj a tévedésektől; mindig helyesbíteni tudod azokat, csak a szándékok számítanak. A formai dolgok megragadása nem áll hatalmadban; a cselekedeteid indítékaié, igen.

Q: How can action born from imperfection lead to perfection?

K: Hogyan vezethet egy tökéletlenségből születő cselekedet tökéletességhez?

M: Action does not lead to perfection; perfection is expressed in action. As long as you judge yourself by your expressions give them utmost attention; when you realise your own being your behaviour will be perfect -- spontaneously.

M: Nem a cselekvés nem vezet tökéletességhez; a tökéletesség fejeződik ki a cselekvésben. Amíg megnyilvánulásaid alapján ítéled meg önmagad, biztosíts számukra a lehető legnagyobb figyelmet; amikor megvalósítod tulajdon létedet, magatartásod tökéletes lesz – teljesen spontán módon.

Q: If I am timelessly perfect, then why was I born at all? What is the purpose of this life?

K: Ha időtlenül tökéletes vagyok, akkor minek születtem egyáltalán? Mi a célja ennek az életnek?

M: It is like asking: what does it profit gold to be made into an ornament? The ornament gets the colour and the beauty of gold; gold is not enriched.

M: Ez olyan, mint azt kérdezni: mit nyer belőle az arany, ha ékszert készítenek belőle? Az ékszer elnyeri az arany színét és szépségét; az arany nem

Similarly, reality expressed in action makes the action meaningful and beautiful.

Q: What does the real gain through its expressions?

M: What can it gain? Nothing whatsoever. But it is in the nature of love to express itself, to affirm itself, to overcome difficulties. Once you have understood that the world is love in action, you will look at it quite differently. But first your attitude to suffering must change. Suffering is primarily a call for attention, which itself is a movement of love. More than happiness, love wants growth, the widening and deepening of consciousness and being. Whatever prevents becomes a cause of pain, and love does not shirk from pain. *Sattva*, the energy that works for righteousness and orderly development, must not be thwarted. When obstructed it turns against itself and becomes destructive. Whenever love is withheld and suffering allowed to spread, war becomes inevitable. Our indifference to our neighbour's sorrow brings suffering to our door.

gyarapszik semmivel. Hasonlóképpen teszi a cselekvésben kifejeződő valóság a cselekvést jelentőségteljessé és széppé.

K: Mit nyer a valóság a kifejeződései révén?

M: Mit tudna nyerni? Egyáltalán semmit. De benne van a szeretet természetében, hogy kifejezze magát, hogy megerősítse magát, hogy legyőzze a nehézségeket. Amint megértetted, hogy a világ cselekvő szeretet, egészen másképp fogsz ránézni. De először a szenvedéssel kapcsolatos hozzáállásodat kell megváltoztatnod. A szenvedés eredetileg kiáltás a figyelemért, amely maga a szeretet mozgása. Több, mint boldogság, a szeretet növekedést akar, a tudatosság és a lét szélesedését és mélyülését. Akármi gátolja, a fájdalom okává válik, és a szeretet nem bújik el a fájdalom elől. A *sattvá*t, az igazságosság, és a szabályos fejlődés érdekében működő energiát, nem szabad akadályozni. Amikor eltorlaszolódik szembefordul önmagával, és romboló hatásúvá válik. Valahányszor a szeretet elfojtásra kerül, és a szenvedésnek lehetősége van, hogy szétterjedjen, elkerülhetetlen a háború. Szomszédunk szomorúsága iránti közönyünk a szenvedést az ajtónkhoz kíséri.

83. The True Guru

Questioner: You were saying the other day that at the root of your realisation was the trust in your Guru. He assured you that you were already the Absolute Reality and there was nothing more to be done. You trusted him and left it at that, without straining, without striving. Now, my question is: without trust in your Guru would you have realised? After all, what you are, you are, whether your mind trusts or not; would doubt obstruct the action of the Guru's words and make them inoperative?

Maharaj: You have said it -- they would have been made inoperative -- for a time.

Q: And what would happen to the energy, or power in the Guru's words?

M: It would remain latent, unmanifested. But the entire question is based on a misunderstanding. The master, the disciple, the love and trust between them, these are one fact, not so many independent facts. Each is a part of the other. Without love and trust there would have been no Guru nor disciple, and no relationship between them. It is like pressing a switch to light an electric lamp. It is because the lamp, the wiring, the switch, the transformer, the transmission lines and the power house form a

83. A valódi Guru

Kérdező: Mondtad minap, hogy megvalósulásod a Gurudba vetett hitedben gyökerezett. Biztosított róla, hogy te már az Abszolút Valóság vagy, és hogy semmi többet nem kell tenned. Hittél neki, és ráhagyatkoztál, erőltetés nélkül, küzdelem nélkül. Na már most, kérdésem a következő: Gurudba vetett hited nélkül megvalósultál volna? Végül is, az vagy ami vagy, akár elhiszi az elméd, akár nem; ha kételkedsz, az gátolta volna a Guru szavainak befolyását, és hatástalanította volna azokat?

Maharaj: Ahogy mondod – hatástalanná váltak volna – egy időre.

K: És mi történt volna a Guru szavainak energiájával, vagy erejével?

M: Rejtve maradt volna, megnyilvánulatlanul. De az egész kérdés félreértésen alapul. A mester, a tanítvány, a közöttük lévő szeretet és bizalom, ezek mind egy dolog, nem pedig ahány annyiféle, több független dolog. Mindegyik része a másiknak. Szeretet és hit nélkül nem lenne Guru, sem tanítvány, és kapcsolat sem lenne közöttük. Ez olyan, mint felkapcsolni egy villanylámpát a kapcsolóval, hogy világítson. Mivel a lámpa, a vezeték, a kapcsoló, a transzformátor, a villamos

single whole, that you get the light. Any one factor missing and there would be no light. You must not separate the inseparable. Words do not create facts; they either describe them or distort. The fact is always non-verbal.

Q: I still do not understand; can the Guru's word remain unfulfilled or will it invariably prove true?

M: Words of a realised man never miss their purpose. They wait for the right conditions to arise which may take some time, and this is natural, for there is a season for sowing and a season for harvesting. But the word of a Guru is a seed that cannot perish. Of course, the Guru must be a real one, who is beyond the body and the mind, beyond consciousness itself, beyond space and time, beyond duality and unity, beyond understanding and description. The good people who have read a lot and have a lot to say, may teach you many useful things, but they are not the real Gurus whose words invariably come true. They also may tell you that you are the ultimate reality itself, but what of it?

Q: Nevertheless, if for some reason I happen to trust them and obey, shall I be the loser?

M: If you are able to trust and obey, you will soon find your real Guru, or rather, he will find you.

Q: Does every knower of the Self become a Guru, or can one be a knower of Reality without being able to take others to it?

M: If you know what you teach, you can teach what you know. Here seership and teachership are one. But the Absolute Reality is beyond both. The self-styled Gurus talk of ripeness and effort, of merits and achievements, of destiny and grace; all these are mere mental formations, projections of an addicted mind. Instead of helping, they obstruct.

Q: How can I make out whom to follow and whom to mistrust?

M: Mistrust all, until you are convinced. The true Guru will never humiliate you, nor will he estrange you from yourself. He will constantly bring you back to the fact of your inherent perfection and encourage you to seek within. He knows you need nothing, not even him, and is never tired of reminding you. But the self appointed Guru is more concerned with himself than with his disciples.

Q: You said that reality is beyond the knowledge and the teaching of the real. Is not the knowledge of

távvezetékek, és az erőműtelep egységes egészet alkotnak, ezért gyullad fel a fény. Bármelyik elem hiányozzon, és a fény nem fog felgyulladni. Nem kell elválasztanod az elválaszthatatlant. A szavak nem teremtenek tényeket; leírják, vagy eltorzítják azokat. A tények soha nem írhatók le szavakkal.

K: Még mindig nem értem; lehetséges, hogy a Guru szavai beteljesületlenek maradnak, vagy mindig igaznak bizonyulnak?

M: A megvalósult ember szavai soha nem tévesztik el a céljukat. Várnak a megfelelő feltételekre, ami eltarthat bizonyos ideig, és ez természetes, mert ideje van a vetésnek, és ideje van az aratásnak. De a Guru szava olyan mag, amely nem tud elenyészni. Természetesen, a Gurunak valódinak kell lennie, aki túl van a testen és az elmén, túl van a tudatosságon magán, túl téren és időn, túl kettősségen és egységen, túl megértésen és leíráson. A tündérek, akik sokat olvastak, és sokat beszélnek, sok hasznos dologra megtaníthatnak, de nem ők a valódi Guruk, akik szava megváltozhatatlanul megvalósul. Ők szintén közölhetik veled, hogy te vagy a végső valóság maga, de mire mész vele?

K: Mindamellett, ha hiszek és engedelmeskedem nekik bizonyos okokból, vesztes kell, hogy legyek?

M: Ha képes vagy hinni, és engedelmeskedni, hamarosan megtalálod igazi Gurudat, azaz inkább, ő talál meg téged.

K: Az Én minden ismerője Guruvá válik, vagy lehet ismerője valaki anélkül a Valóságnak, hogy képes lenne másokat elvezetni hozzá?

M: Ha tudod amit tanítasz, akkor tanítani tudod amit tudsz. Itt a látnokság és a tanítóság egyek. De az Abszolút Valóság mindkettőn túl van. A magukat Gurunak kiadók érettségről és erőfeszítésről, érdemről és teljesítményről, sorsról és kegyelemről beszélnek; mindezek puszta mentális képződmények, egy függő elme kivetítései. Segítség helyett akadályoznak.

K: Hogy tudom felismerni, kit kövessek, és kiben kételkedjek?

M: Kételkedj mindenben, amíg meggyőződésre nem jutsz. A valódi Guru soha nem aláz meg téged, és nem fog elidegeníteni önmagadtól. Állhatatosan belső tökéletességed tényéhez vezet vissza, és belső keresésre buzdít. Tudja, hogy semmire nincs szükséged, még őrá sem, és soha nem lankad, hogy erre emlékeztessen téged. De az önjelölt Guru többet foglalkozik önmagával, mint tanítványaival.

K: Azt mondtad, a valóság túl van a tudáson, és a valóság tanításán. Nem a valóság ismerete a

reality the supreme itself and teaching the proof of its attainment?

M: The knowledge of the real, or the self, is a state of mind. Teaching another is a movement in duality. They concern the mind only; *sattva* is a *Guna* all the same.

Q: What is real then?

M: He who knows the mind as non-realised and realised, who knows ignorance and knowledge as states of mind, he is the real. When you are given diamonds mixed with gravel, you may either miss the diamonds or find them. It is the seeing that matters. Where is the greyness of the gravel and the beauty of the diamond, without the power to see? The known is but a shape and knowledge is but a name. The knower is but a state of mind. The real is beyond.

Q: Surely, objective knowledge and ideas of things and self knowledge are not one and the same thing. One needs a brain, the other does not.

M: For the purpose of discussion you can arrange words and give them meaning, but the fact remains that all knowledge is a form of ignorance. The most accurate map is yet only paper. All knowledge is in memory; it is only recognition, while reality is beyond the duality of the knower and the known.

Q: Then by what is reality known?

M: How misleading is your language. You assume, unconsciously, that reality also is approachable through knowledge. And then you will bring in a knower of reality beyond reality. Do understand that to *be*, reality need not be known. Ignorance and knowledge are in the mind, not in the real.

Q: If there is no such thing as the knowledge of the real, then how do I reach it?

M: You need not reach out for what is already with you. Your very reaching out makes you miss it. Give up the idea that you have not found it and just let it come into the focus of direct perception, here and now, by removing all that is of the mind.

Q: When all that can go, goes, what remains?

M: Emptiness remains, awareness remains, pure light of the conscious being remains. It is like asking what remains of a room when all the furniture is removed? A most serviceable room remains. And when even the walls are pulled down, space

legfelsőbb maga, és nem a tanítás az ő elnyerésének a bizonyítéka?

M: A valóság, vagy az én ismerete, elme állapot. A tanítás egy további mozgás a kettősségben. Ezek csak az elmét érintik; a *sattva* azért mégis egy *Guna*.

K: Mi valódi akkor?

M: Az a valóság, aki az elmét nem-megvalósultként és megvalósultként ismeri, aki a tudatlanságot és a tudást az elme állapotaiként ismeri. Amikor hajlamos vagy rá, hogy a gyémántokat összetéveszd a kavicsokkal, vagy megtalálod őket, vagy nem. A látás a lényeg. Hol van a kavics szürkesége, és a gyémánt szépsége, a látás ereje nélkül? Az ismert csupán egy forma, és az ismeret csupán egy név. Az ismerő csak egy elmeállapot. A valóság ezeken túl van.

K: Az objektív tudás, a dolgok ideái, és az önismeret bizonyára nem azonos dolgok. Az egyikhez szükséges az agy, a másikhoz nem.

M: Ha vitatkozni akarsz egymáshoz fűzheted a szavakat, és jelentést adhatsz nekik, de a tény változatlan marad, hogy minden tudás a tudatlanság egy formája. A legpontosabb térkép is csak papír csupán. Minden tudás az emlékezetben van, megismerés csupán, míg a valóság túl van az ismerő és az ismert kettősségén.

K: Akkor hogyan ismerhető meg a valóság?

M: Milyen félrevezető ez a kifejezésmód. Tudat alatt feltételezed, hogy a valóság is megközelíthető tudás révén. És aztán bevezeted a valóságon túli valóság ismerőjét. Értsd meg, ahhoz, hogy *legyél* nem szükséges ismerni a valóságot. Tudatlanság és tudás az elmében vannak, nem a valóságban.

K: Ha nem létezik olyan dolog, mint a valóság ismerete, akkor hogy érjem el azt?

M: Nem szükséges elérned, ami már veled van. Valójában ezzel a te eléréseddel hibázod el a dolgot. Add fel az ideát, hogy még nem találtad meg, és csak hagyd, hogy a közvetlen érzékelés fókuszába kerüljön, itt és most, mindent eltávolítva, ami az elméből ered.

K: Amikor minden ami eltávozhat eltávozik, mi marad?

M: Üresség marad, tudat marad, a tudatos lét tiszta fénye marad. Ez olyan, mint azt kérdezni, mi marad a szobában, miután a bútorokat eltávolítottam? Egy sokkal használhatóbb szoba marad. És amikor még a falak is lebontásra kerülnek, a tér marad. A téren

remains. Beyond space and time is the *here* and the *now* of reality.

és időn túl a valóságnak az *itt*je, és a *most*ja.

Q: Does the witness remain?

K: A tanú megmarad?

M: As long as there is consciousness, its witness is also there. The two appear and disappear together.

M: Amíg tudatosság van, tanúja is marad. A kettő együtt jelenik meg, és tűnik el.

Q: If the witness too is transient, why is he given so much importance?

K: Ha a tanú szintén mulandó, miért tulajdonítunk neki olyan nagy fontosságot?

M: Just to break the spell of the known, the illusion that only the perceivable is real.

M: Csak azért, hogy megtörjük a közismert illúzió varázslatát, hogy csak az észlelhető valóságos.

Q: Perception is primary, the witness -- secondary.

K: Az észlelet az elsődleges, a tanú – másodlagos.

M: This is the heart of the matter. As long as you believe that only the outer world is real, you remain its slave. To become free, your attention must be drawn to the 'I am', the witness. Of course, the knower and the known are one not two, but to break the spell of the known the knower must be brought to the forefront. Neither is primary, both are reflections in memory of the ineffable experience, ever new and ever now, untranslatable, quicker than the mind.

M: Ez a probléma lényege. Amíg azt hiszed, hogy csak a külső világ valóságos, addig szolgája maradsz neki. A megszabadulás érdekében figyelmedet az ’én vagyokra’, a tanúra kell fordítanod. Természetesen az ismerő és az ismert nem kettő, hanem egyek, de az ismert varázsának a megtörésére előtérbe kell hozni az ismerőt. Egyik sem elsődleges, mindkettő a szavakkal ki nem fejezhető tapasztalat emlékezetben való visszatükröződése, mindig friss és mindig mostbeli, lefordíthatatlan, gyorsabb, mint az elme.

Q: Sir, I am an humble seeker, wandering from Guru to Guru in search of release. My mind is sick, burning with desire, frozen with fear. My days flit by, red with pain, grey with boredom. My age is advancing, my health decaying, my future dark and frightening. At this rate I shall live in sorrow and die in despair. Is there any hope for me? Or have I come too late?

K: Uram, én egy egyszerű kereső vagyok, aki a valóságot keresve Gurutól Guruig vándorol. Elmém beteg, vágytól ég, félelemtől fagyott. Napjaim elröpülnek, fájdalomtól vörösek, unalomtól szürkék. Életkorom előrehalad, egészségem hanyatlik, jövőm sötét, és ijesztő. Ha ez így megy tovább, szomorúságban fogok élni, és kétségbeesésben fogok meghalni. Van számomra remény? Vagy túl későn jöttem?

M: Nothing is wrong with you, but the ideas you have of yourself are altogether wrong. It is not you who desires, fears and suffers, it is the person built on the foundation of your body by circumstances and influences. You are not that person. This must be clearly established in your mind and never lost sight of. Normally, it needs a prolonged *sadhana*, years of austerities and meditation.

M: Semmi bajod sincs, csak az önmagadról alkotott elképzeléseid teljesen rosszak. Nem te vagy az, aki vágyik, fél és szenved, a személy az, aki a körülmények és hatások szerint megformált alapra épül. Te nem a személy vagy. Ezt világosan meg kell állapítanod, és soha nem szabad szem elől tévesztened. Rendes körülmények között hosszadalmas *sadhanár*a, évekig tartó önmegtartóztatásra és meditációra van szükség.

Q: My mind is weak and vacillating. I have neither the strength nor the tenacity for *sadhana*. My case, is hopeless.

K: Elmém gyenge és tétova. Nincs sem erőm, sem kitartásom a *sadhanához.* Reménytelen eset vagyok.

M: In a way yours is a most hopeful case. There is an alternative to *sadhana*, which is trust. If you cannot have the conviction born from fruitful search, then take advantage of my discovery, which I am so eager to share with you. I can see with the utmost clarity that you have never been, nor are, nor will be estranged from realty, that you are the fullness of perfection here and now and that nothing can

M: Bizonyos módon te vagy a legreményteljesebb eset. Van alternatívája a *sadhanán*ak, ami a hit. Ha meggyőződésed nem tud gyümölcsöző keresés alapján megszületni, akkor használd fel az én felfedezésemet, amit oly lelkesen meg akarok osztani veled. A lehető legtisztábban látom, hogy soha nem voltál, nem vagy, és nem is leszel eltávolodva a valóságtól, hogy a tökéletesség

deprive you of your heritage, of what you are. You are in no way different from me, only you do not know it. You do not know what you are and therefore you imagine your self to be what you are not. Hence desires and fear and overwhelming despair. And meaningless activity in order to escape.

Just trust me and live by trusting me. I shall not mislead you. You are the Supreme Reality beyond the world and its creator, beyond consciousness and its witness, beyond all assertions and denials. Remember it, think of it, act on it. Abandon all sense of separation, see yourself in all and act accordingly. With action bliss will come and, with bliss, conviction. After all, you doubt yourself because you are in sorrow. Happiness, natural, spontaneous and lasting cannot be imagined. Either it is there, or it is not. Once you begin to experience the peace, love and happiness which need no outer causes, all your doubts will dissolve. Just catch hold of what I told you and live by it.

Q: You are telling me to live by memory?

M: You are living by memory anyhow. I am merely asking you to replace the old memories by the memory of what I told you. As you were acting on your old memories, act on the new one. Don't be afraid. For some time there is bound to be a conflict between the old and the new, but if you put yourself resolutely on the side of the new, the strife will soon come to an end and you will realise the effortless state of being oneself, of not being deceived by desires and fears born of illusion.

Q: Many Gurus have the habit of giving tokens of their grace -- their head cloth, or their sticks, or begging bowl, or robe, thus transmitting or confirming the self-realisation of their disciples. I can see no value in such practices. It is not self-realisation that is transmitted, but self-importance. Of what earthly use is being told something very flattering, but not true? On one hand you are warning me against the many self-styled Gurus, on the other you want me to trust you. Why do you claim to be an exception?

M: I do not ask you to trust me. Trust my words and remember them, I want your happiness, not mine. Distrust those who put a distance between you and your true being and offer themselves as a go-between. I do nothing of the kind. I do not even make any promises. I merely say: if you trust my words and put them to test, you will for yourself discover how absolutely true they are. If you ask for a proof before you venture, I can only say: I am the proof. I did trust my teacher's words and kept them

teljessége vagy, itt és most, és hogy semmi nem tud megfosztani téged az örökségedtől, attól, ami vagy. A legkevésbé sem különbözöl tőlem, csak nem tudod. Nem tudod, mi vagy, ezért annak képzeled magad, ami nem vagy. Ebből erednek vágyaid és félelmeid, és nyomasztó kétségbeesésed. És értelmetlen cselekedetek a menekülés érdekében.

Csak higgy nekem, és élj a belém vetett hitedből. Nem csaplak be. Te vagy a Legfelsőbb Valóság, túl a világon és annak teremtőjén, túl a tudatosságon és annak tanúján, túl minden állításon és tagadáson. Emlékezz erre, gondolj erre, cselekedj eszerint. Hagyj fel az elkülönültség minden érzésével, lásd magad mindenben, és cselekedj ennek megfelelően. A cselekvéssel el fog jönni a boldogság, és a boldogsággal a meggyőződés. Végül is azért kételkedsz önmagadban, mert szomorú vagy. A természetes, spontán és maradandó boldogságot nem tudod elképzelni. Az vagy van, vagy nincs. Amint elkezded tapasztalni a békét, szeretetet és a külső okok nélküli boldogságot, minden kétséged szertefoszlik. Csak értsd meg, amit elmondtam neked, és élj vele.

K: Azt mondod, hogy emlékeim alapján éljek?

M: Különben is emlékeid alapján élsz. Én pusztán arra kérlek, a régi emlékeket váltsd fel azokkal az emlékekkel, amelyeket én mondtam neked. Ahogy a régi emlékek alapján cselekedtél, úgy cselekedj az újak szerint. Ne félj. Egy ideig konfliktusok lehetnek a régi és az új között, de ha elszántan az új oldalára állsz, a küzdelem hamarosan véget ér, és tapasztalni fogod az önmagadként való lét, az illúziók szülte vágyak, és félelmek becsapásától mentes lét erőfeszítés mentes állapotát.

K: Sok Gurunak szokása, hogy átadja kegyelmének a jelét – fejfedőjét, botját, vagy kolduló edényét, vagy köntösét, így adja tovább, vagy erősíti meg a tanítvány ön-megvalósítását. Én nem látom hasznát az ilyen praktikáknak. Ez nem az ön-megvalósítás tovább adása, hanem fontoskodás. Mi az evilági haszna, ha mond valamilyen hízelgőt, és az nem igaz? Egyfelől figyelmeztetsz, hogy sok az önjelölt Guru, másfelől azt szeretnéd, ha hinnék neked. Miért lépsz fel azzal az igénnyel, hogy te vagy a kivétel?

M: Nem kérlek, hogy bennem higgy. Azt hidd el, amit mondok, és arra emlékezz, neked akarok boldogságot, nem magamnak. Azokkal szemben légy bizalmatlan, akik különbséget tesznek közted és az igaz lét között, és a kettőtök közötti közvetítőnek ajánlkoznak. Én nem csinálok semmi ilyesmit. Én még csak nem is ígérek semmit. Én csupán azt mondom: ha elhiszed amit mondok, és próbának veted alá, te magad fogod felfedezni, hogy azok milyen abszolút igazak. Ha bizonyítékot kérsz,

in my mind and I did find that he was right, that I was, am and shall be the Infinite Reality, embracing all, transcending all.

As you say, you have neither the time nor the energy for lengthy practices. I offer you an alternative. Accept my words on trust and live anew, or live and die in sorrow.

Q: It seems too good to be true.

M: Don't be misled by the simplicity of the advice. Very few are those who have the courage to trust the innocent and the simple. To know that you are a prisoner of your mind, that you live in an imaginary world of your own creation is the dawn of wisdom. To want nothing of it, to be ready to abandon it entirely, is earnestness. Only such earnestness, born of true despair, will make you trust me.

Q: Have I not suffered enough?

M: Suffering has made you dull, unable to see its enormity. Your first task is to see the sorrow in you and around you; your next to long intensely for liberation. The very intensity of longing will guide you; you need no other guide.

Q: Suffering has made me dull, indifferent even to itself.

M: Maybe it is not sorrow but pleasure that made you dull. Investigate.

Q: Whatever may be the cause; I am dull. I have neither the will nor the energy.

M: Oh, no. You have enough for the first step. And each step will generate enough energy for the next. Energy comes with confidence and confidence comes with experience.

Q: Is it right to change Gurus?

M: Why not change? Gurus are like milestones. It is natural to move on from one to another. Each tells you the direction and the distance, while the *sadguru*, the eternal Guru, is the road itself. Once you realise that the road is the goal and that you are always on the road, not to reach a goal, but to enjoy its beauty and its wisdom, life ceases to be a task and becomes natural and simple, in itself an ecstasy.

mielőtt kockáztatnál, csak azt tudom mondani: én vagyok a bizonyíték. Én hittem tanítóm szavainak, és emlékezetemben tartottam azokat, és úgy találtam, hogy igaza van, hogy én voltam, vagyok, és leszek a mindent átölelő, mindent meghaladó Végtelen Valóság.

Ahogyan mondod, neked sem idődd, sem energiád hosszadalmas gyakorlatokra. Én alternatívát kínálok neked. Fogadd szavaimat bizalommal, és élj újból, vagy élj, és halj meg szomorúságban.

K: Ez túl szép ahhoz, hogy igaz lehessen.

M: Ne tévesszen meg a tanács egyszerűsége. Nagyon kevesek azok, akik rendelkeznek a bátorsággal, hogy elhiggyék, ami természetes és egyszerű. Tudni, hogy elméd foglya vagy, hogy egy általad teremtett, képzelet alkotta világban élsz – a bölcsesség kezdete. Semmit nem akarni tőle, készen állni teljesen elhagyni azt – komolyság. Csak az ilyen, valódi kétségbeesés szülte komolyság révén fogsz hinni nekem.

K: Nem szenvedtem még eleget?

M: A szenvedés tompává tett, képtelen vagy észrevenni annak szörnyűségét. Első feladatod, észrevenni a szomorúságot magadban, és körülötted; a második, mérhetetlenül vágyódni a szabadság iránt. A teljes intenzitású vágyódás vezetni fog téged; nincs szükséged más vezetőre.

K: Engem tompává tett a szenvedés, még saját magával szemben is közönyössé tett.

M: Lehet, hogy nem a szomorúság, hanem az öröm az, ami tompává tett. Vizsgáld meg.

K: Bármi is az oka, eltompultam. Sem akaratom, sem energiám.

M: Ó, nem. Elegendő van benned, hogy megtedd az első lépést. És minden lépés elegendő energiát fog termelni a következőhöz. Az energia az önbizalommal jön, és az önbizalom a tapasztalattal.

K: Helyes dolog, ha Gurut változtatok?

M: Miért ne változtatnál? A Guruk akár a mérföldkövek. Természetes dolog, hogy egyiktől a másikhoz mész. Mindegyik megmondja neked az irányt és a távolságot, míg a *sadguru,* az örökkévaló Guru, az út maga. Amint felismered, hogy az út a cél, és hogy mindig az úton vagy, nem célt kell elérni, hanem élvezni annak szépségét, és bölcsességét, az élet megszűnik feladatnak lenni, és természetessé, és egyszerűvé válik, önmagától való elragadtatássá.

Q: So, there is no need to worship, to pray, to practice *Yoga*?

M: A little of daily sweeping, washing and bathing can do no harm. Self-awareness tells you at every step what needs be done. When all is done, the mind remains quiet.

Now you are in the waking state, a person with name and shape, joys and sorrows. The person was not there before you were born, nor will be there after you die. Instead of struggling with the person to make it become what it is not, why not go beyond the waking state and leave the personal life altogether? It does not mean the extinction of the person; it means only seeing it in right perspective.

Q: One more question. You said that before I was born I was one with the pure being of reality; if so, who decided that I should be born?

M: In reality you were never born and never shall die. But now you imagine that you are, or have a body and you ask what has brought about this state. Within the limits of illusion the answer is: desire born from memory attracts you to a body and makes you think as one with it. But this is true only from the relative point of view. In fact, there is no body, nor a world to contain it; there is only a mental condition, a dream-like state, easy to dispel by questioning its reality.

Q: After you die, will you come again? If I live long enough, will I meet you again?

M: To you the body is real, to me there is none. I, as you see me, exist in your imagination only. Surely, you will see me again, if and when you need me. It does not affect me, as the Sun is not affected by sunrises and sunsets. Because it is not affected, it is certain to be there when needed.

You are bent on knowledge, I am not. I do not have that sense of insecurity that makes you crave to know. I am curious, like a child is curious. But there is no anxiety to make me seek refuge in knowledge. Therefore, I am not concerned whether I shall be reborn, or how long will the world last. These are questions born of fear.

K: Tehát nincs szükség istenimádásra, imádkozásra, *Yoga* gyakorlásra?

M: Egy kevés napi söprögetés, mosás, és lemosás nem okozhat kárt. Az ön-tudat megsúg minden lépést, amit meg kell lépned. Amikor minden kész, az elme csendes marad.

Most az ébrenléti állapotban egy személy vagy névvel és formával, örömökkel és szomorúságokkal. A személy nem létezett a születésed előtt, és a halálod után sem fog létezni. Ahelyett, hogy a személlyel küzdesz, hogy átalakítsd, miért nem lépsz túl az ébrenléti állapoton, és hagyod el teljesen a személyes életet? Ez nem a személy megszüntetését jelenti, csak annak megfelelő perspektívából való szemlélését.

K: Még egy kérdés. Azt mondtad, mielőtt megszülettem egy voltam a valóság tiszta létével; ha így van, ki döntött úgy, hogy meg kell születnem?

M: A valóságban soha nem születtél, és soha nem fogsz meghalni. De most azt képzeled, hogy vagy, illetve, hogy tested van, és azt kérdezed, hogy mi idézte elő ezt az állapotot. Az illúzió korlátai között a válasz ez: az emlékekből született vágy egy testhez vonz téged, és azt gondolod, hogy egy vagy vele. De ez csak egy viszonylagos nézőpontból igaz. Valójában nincs test, sem a világ, amely azt magában foglalja; csak mentális kondíció van, egy álomszerű állapot, amelyet valóságának kutatásával könnyű eloszlatni.

K: Miután meghalsz, vissza fogsz jönni újra? Ha elég hosszú ideig élek, fogok veled ismét találkozni?

M: Számodra a test valóságos, számomra nem létezik. Én, ahogy te engem látsz, csak a képzeletedben létezem. Bizonyára látni fogsz megint, ha és amikor szükséged van rám. Ez rám nincs hatással, mint ahogy a Napra sincsenek hatással a napfelkelték és a naplementék. Mivel nincs hatással, biztosan leszek, mikor szükség lesz rá.

Te hajlasz a tudásra, én nem. Bennem nincs meg az a bizonytalanság érzés, ami a te számodra a tudást szükségessé teszi. Én is kíváncsi vagyok, mint ahogyan egy gyermek kíváncsi. De nincs bennem vágyakozás, hogy menedéket keressek a tudásban. Ezért engem nem érdekel, hogy újjászületek-e, vagy hogy mennyi ideig tart a világ. Ezek félelemből születő kérdések.

84. Your Goal is Your Guru

84. Célod a Gurud

Questioner: You were telling us that there are many self-styled Gurus, but a real Guru is very rare. There are many *gnani* who imagine themselves realised, but all they have is book knowledge and a high opinion of themselves. Sometimes they impress, even fascinate, attract disciples and make them waste their time in useless practices. After some years, when the disciple takes stock of himself, he finds no change. When he complains to his teacher, he gets the usual rebuke that he did not try hard enough. The blame is on the lack of faith and love in the heart of the disciple, while in reality the blame is on the Guru, who had no business in accepting disciples and raising their hopes. How to protect oneself from such Gurus?

Kérdező: Azt mesélted nekünk, hogy sok az önjelölt Guru, de a valódi Guru nagyon ritka. Sok olyan *gnani* van, aki csak képzeli magát megvalósultnak, de mindegyik csak könyvből szerezte a tudását, és igen nagyra vannak magukkal. Időnként nagy hatással vannak a magukhoz vonzott tanítványokra, sőt, megigézik őket, akiknek az idejét haszontalan gyakorlatokkal vesztegetik. Amikor a tanítvány néhány év után szemügyre veszi magát, semmilyen változást nem talál. Mikor ezt szóvá teszi, tanítója rendszerint rendreutasítja, hogy nem gyakorolt elég keményen. A tanítvány szívéből hiányzó hitet és szeretetet okolja, miközben a hiba valójában a Guruban van, akinek nem az a szerepe, hogy tanítványokat fogadjon, és reményt támasszon bennük. Hogyan kell védekezni az ilyen Guruk ellen?

Maharaj: Why be so concerned with others? Whoever may be the Guru, if he is pure of heart and acts in good faith, he will do his disciples no harm. If there is no progress, the fault lies with the disciples, their laziness and lack of self-control. On the other hand, if the disciple is earnest and applies himself intelligently and with zest to his *sadhana*, he is bound to meet a more qualified teacher, who will take him further. Your question flows from three false assumptions: that one needs concern oneself with others; that one can evaluate another and that the progress of the disciple is the task and responsibility of his Guru. In reality, the Guru's role is only to instruct and encourage; the disciple is totally responsible for himself.

Maharaj: Miért érintenek ennyire mások? Akárki lehet a Guru, ha tiszta szívű, és jóhiszeműen cselekszik, nem fog ártani a tanítványainak. Ha nem halad, a tanítványban van a hiba, mivel lusta, és hiányzik az önuralma. Másfelől, ha a tanítvány komoly, és intelligens módon és élvezettel alkalmazza *sadhanáj*át, akkor készen áll egy sokkal alkalmasabb tanítóval való találkozásra, aki tovább fogja vezetni őt. Kérdésed három téves feltevésből ered: hogy az embereknek törődniük kell egymással, hogy az ember értékelni tudja a másikat, és hogy a tanítványnak a haladása a Guru feladata és felelőssége. Valójában a Guru szerepe csak annyi, hogy útba igazítson és bátorítson; a tanítvány teljes felelősséggel tartozik önmagáért.

Q: We are told that total surrender to the Guru is enough, that the Guru will do the rest.

K: Úgy hallottuk, hogy elegendő a Gurunak való teljes önátadás, és hogy a többi a Guru dolga.

M: Of course, when there is total surrender, complete relinquishment of all concern with one's past, presents and future, with one's physical and spiritual security and standing, a new life dawns, full of love and beauty; then the Guru is not important, for the disciple has broken the shell of self-defence. Complete self-surrender by itself is liberation.

M: Természetesen, teljes önátadás esetén az ember múltjának, jelenének és jövőjének, fizikai és spirituális biztonságának és állapotának tökéletes feladásával egy új, szeretettel és szépséggel teli élet kezdődik; ezután a Guru nem fontos, mert a tanítvány feltörte az önvédelem burkát. A teljes akarat feladása maga a szabadság.

Q: When both the disciple and his teacher are inadequate, what will happen?

K: Amikor mind a tanítvány, mind a tanító alkalmatlan, mi történik?

M: In the long run all will be well. After all, the real Self of both is not affected by the comedy they play for a time. They will sober up and ripen and shift to a higher level of relationship.

M: Hosszú távon minden jó lesz. Elvégre egyikük valódi Énjére sincs hatással a színjáték, amit egy játszottak egy ideig. Meg fognak komolyodni, meg fognak érni, és a kapcsolat magasabb szintjére fognak kerülni.

Q: Or, they may separate.

K: Vagy esetleg különválnak.

M: Yes, they may separate. After all, no relationship is forever. Duality is a temporary state.

M: Igen, különválhatnak. Végül is egyetlen kapcsolat sem tart örökké. A kettősség ideiglenes állapot.

Q: Is it by accident that I met you and by another

K: Véletlen lenne, hogy találkoztam veled, és egy

accident shall we separate never to meet again? Or is my meeting you a part of some cosmic pattern, a fragment in the great drama of our lives?

M: The real is meaningful and the meaningful relates to reality. If our relationship is meaningful to you and me, it cannot be accidental. The future affects the present as much, as the past.

Q: How can I make out who is a real saint and who is not?

M: You cannot, unless you have a clear insight into the heart of man. Appearances are deceptive. To see clearly, your mind must be pure and unattached. Unless you know yourself well, how can you know another? And when you know yourself -- you *are* the other.

Leave others alone for some time and examine yourself. There are so many things you do not know about yourself -- what are you, who are you, how did you come to be born, what are you doing now and why, where are you going, what is the meaning and purpose of your life, your death, your future? Have you a past, have you a future? How did you come to live in turmoil and sorrow, while your entire being strives for happiness and peace? These are weighty matters and have to be attended to first. You have no need, nor time for finding who is a *gnani* and who is not?

Q: I must select my guru rightly.

M: Be the right man and the right Guru will surely find you.

Q: You are not answering my question: how to find the right Guru?

M: But I did answer your question. Do not look for a Guru, do not even think of one. Make your goal your Guru. After all, the Guru is but a means to an end, not the end in itself. He is not important, it is what you expect of him that matters to you. Now, what do you expect?

Q: By his grace I shall be made happy, powerful and peaceful.

M: What ambitions. How can a person limited in time and space, a mere body-mind, a gasp of pain between birth and death, be happy? The very conditions of its arising make happiness impossible. Peace, power, happiness, these are never personal states, nobody can say ‘my peace’, ‘my power’ -- because ‘mine’ implies exclusivity, which is fragile and insecure.

másik véletlen révén el fogunk válni, hogy soha többé ne találkozzunk? Vagy találkozásunk valamilyen kozmikus minta része, életünk nagy színdarabjának a részlete?

M: A valóság jelentőségteljes, és a jelentőségteljes a valóságra utal. Ha kapcsolatunk jelentőségteljes a te számodra és az én számomra, az nem lehet véletlen. A jövő ugyanannyira hat a jelenre, mint a múltra.

K: Hogyan tudom eldönteni, hogy ki valódi szent, és ki nem az?

M: Nem tudod, kivéve, ha tiszta bepillantásod van az emberi szívbe. A látszat megtévesztő. Hogy, tisztán láss, elmédnek színtisztának, és szabadnak kell lennie. Ha önmagadat nem jól ismered, hogy ismerhetnéd a másikat? És amikor ismered önmagadat – te *vagy* a másik.

Hagyd magukra a többieket egy ideig, és vizsgáld meg önmagad. Oly sok dolog van, amit nem tudsz önmagadról – mi vagy, ki vagy, hogyan születtél meg, mit csinálsz most, és miért, hová mész, mi a jelentése és a célja életednek, halálodnak, jövődnek? Van-e múltad, van-e jövőd? Hogyan felfordult fel az életed és vált szomorúsággá, noha egész életedben boldogságra és békére törekedtél? Ezek súlyos problémák, és először ezeknek kell figyelmet szentelned. Sem szükséged, sem időd arra, hogy felismerd, ki *gnani,* és ki nem az.

K: Alkalmas Gurut kell választanom magamnak.

M: Légy az alkalmas ember, és az alkalmas Guru biztosan rád talál.

K: Nem válaszoltál a kérdésemre: hogyan találjam meg az alkalmas Gurut?

M: De válaszoltam a kérdésedre. Ne keress Gurut, még csak ne is gondolj rá. Tedd a célodat a Guruddá. Végül is a Guru a cél elérésének az eszköze csupán, nem öncél. Nem ő a fontos, hanem amit tőle vársz, az a lényeges számodra. Nos, mi az, amit vársz?

K: Az ő kegyelme által boldoggá, hatalmassá, és békéssé fogok válni.

M: Micsoda ambíciók. Hogy lehetne boldog egy időben és térben korlátozott, puszta test-elme, egy születés és halál között a fájdalomtól fulladozó személy? Valójában keletkezésének a feltételei teszik lehetetlenné a boldogságot. Béke, hatalom, boldogság, ezek soha nem személyes állapotok, senki nem mondhatja, hogy ’az én békém’, ’az én hatalmam’ – mivel az ’enyém’ kizárólagosságot von

maga után, amely törékeny, és bizonytalan.

Q: I know only my conditioned existence; there is nothing else.

K: Csak az én kondicionált létezésemet ismerem, semmi mást.

M: Surely, you cannot say so. In deep sleep you are not conditioned. How ready and willing you are to go to sleep, how peaceful, free and happy you are when asleep.

M: Biztos, hogy nem mondhatod ezt. Mély alvásban nem vagy kondicionált. Milyen készséggel, és hajlandósággal hajtod álomra a fejed, milyen békés, szabad, és boldog vagy, amikor alszol.

Q: I know nothing of it.

K: Nem tudok erről.

M: Put it negatively. When you sleep, you are not in pain, nor bound, nor restless.

M: Fejezd ki tagadólagosan. Amikor alszol, nem szenvedsz, sem korlátozott, sem nyugtalan nem vagy.

Q: I see your point. While awake, I know that I am, but am not happy; in sleep I am, I am happy, but I don't know it. All I need is to know that I am free and happy.

K: Értem, hogy mire utalsz. Amíg ébren vagyok, tudom, hogy én vagyok, de nem vagyok boldog; alvás közben vagyok, boldog vagyok, de nem tudok róla. Mindössze arra van szükségem, hogy tudjam, szabad vagyok, és boldog.

M: Quite so. Now, go within, into a state which you may compare to a state of waking sleep, in which you are aware of yourself, but not of the world. In that state you will know, without the least trace of doubt, that at the root of your being you are free and happy. The only trouble is that you are addicted to experience and you cherish your memories. In reality it is the other way round; what is remembered is never real; the real is *now*.

M: Úgy van. Most menj befelé, abba az állapotba, amelyben hasonlíthatod az éber alvás állapotához, amelyben tudatában vagy önmagadnak, a világnak viszont nem. Abban az állapotban a kétség legcsekélyebb nyoma nélkül tudni fogod, hogy léted gyökerén szabad vagy, és boldog. Az egyetlen nehézség, hogy rabja vagy a tapasztalásnak, és csüggesz az emlékeiden. A valóságban az egy egészen más út; amire emlékszel, az soha nem a valóság; a valóság *most* van.

Q: All this I grasp verbally, but it does not become a part of myself. It remains as a picture in my mind to be looked at. Is it not the task of the Guru to give life to the picture?

K: A szavak szintjén felfogom mindezt, de nem válik önnön részemmé. Mintegy képként megmarad az elmémben, ami megnézhető. Nem a Guru feladata, hogy életre keltse a képet?

M: Again, it is the other way round. The picture is alive; dead is the mind. As the mind is made of words and images, so is every reflection in the mind. It covers up reality with verbalisation and then complains. You say a Guru is needed, to do miracles with you. You are playing with words only. The Guru and the disciple are one single thing, like the candle and its flame. Unless the disciple is earnest, he cannot be called a disciple. Unless a Guru is all love and self-giving, he cannot be called a Guru. Only reality begets reality, not the false.

M: Ismétlem, más az út. A kép élő, az elme halott. Mivel az elme szavakból és képekből áll, így minden visszatükrözés az elmében van. A valóságot verbalizációval leplezi el, és utána siránkozik. Azt mondod, Gurura van szükséged, hogy csodákat tegyen veled. Csak a szavakkal játszol. A Guru és a tanítvány egyetlen egységes dolog, mint gyertya, és fénye. Hacsak a tanítvány nem komoly, nem nevezhető tanítványnak. Hacsak a Guru nem szeret teljesen, és nem odaadó, nem nevezhető Gurunak. Csak valóság hoz létre valóságot, a valótlan nem.

Q: I can see that I am false. Who will make me true?

K: Látom, hogy valótlan vagyok. Ki fog engem igazzá tenni?

M: The very words you said will do it. The sentence: ' I can see that I am false' contains all you need for liberation. Ponder over it, go into it deeply, go to the root of it; it will operate. The power is in the word, not in the person.

M: Az általad kimondott szavak fogják azt megtenni. A mondat: 'Látom, hogy valótlan vagyok', mindent magában foglal, ami a megszabadulásodhoz kell. Elmélkedj el rajta, merülj bele mélyen, hatolj a gyökeréig; működni fog. Az erő a szóban van, nem a személyben.

Q: I do not grasp you fully. On one hand you say a Guru is needed; on the other -- the Guru can only give advice, bit the effort is mine. Please state clearly -- can one realise the Self without a Guru, or is the finding of a true Guru essential?

M: More essential is the finding of a true disciple. Believe me, a true disciple is very rare, for in no time he goes beyond the need for a Guru, by finding his own self. Don't waste your time on trying to make out whether the advice you get flows from knowledge only, or from valid experience. Just follow it faithfully. Life will bring you another Guru, if another one is needed. Or deprive you of all outer guidance and leave you to your own lights. It is very important to understand that it is the teaching that matters, not the person or the Guru. You get a letter that makes you laugh or cry. It is not the postman who does it. The Guru only tells you the good news about your real Self and shows you the way back to it. In a way the Guru is its messenger. There will be many messengers, but the message is one: be what you are. Or, you can put it differently: Until you realise yourself, you cannot know who is your real Guru. When you realise, you find that all the Gurus you had have contributed to your awakening. Your realisation is the proof that your Guru was real. Therefore, take him as he is, do what he tells you, with earnestness and zeal and trust your heart to warn you if anything goes wrong. If doubt sets in, don't fight it. Cling to what is doubtless and leave the doubtful alone.

Q: I have a Guru and I love him very much. But whether he is my true Guru I do not know.

M: Watch yourself. If you see yourself changing, growing, it means you have found the right man. He may be beautiful or ugly, pleasant or unpleasant, flattering you or scolding; nothing matters except the one crucial fact of inward growth. If you don't, well, he may be your friend, but not your Guru.

Q: When I meet a European with some education and talk to him about a Guru and his teachings, his reaction is: 'the man must be mad to teach such nonsense'. What am I to tell him?

M: Take him to himself. Show him, how little he knows himself, how he takes the most absurd statements about himself for holy truth. He is told that he is the body, was born, will die, has parents, duties, learns to like what others like and fear what others fear. Totally a creature of heredity and society, he lives by memory and acts by habits. Ignorant of himself and his true interests, he pursues false aims and is always frustrated. His life and

K: Nem teljesen értelek. Egyfelől azt mondod, q Guru szükséges; másfelől – a Guru csak tanácsot ad, az erőfeszítés az enyém. Kérlek, jelentsd ki világosan – az Én megvalósulhat Guru nélkül, vagy pedig fontos, hogy megtaláljam az igazi Gurut?

M: Sokkal fontosabb, hogy megtaláld az igaz tanítványt. Higgy nekem, az igaz tanítvány nagyon ritka, mert pillanatok alatt túllép a Guru szükségén, megtalálva saját énjét. Ne arra fecséreld az idődet, hogy megpróbálod megérteni, a kapott tanács pusztán tanult tudásból ered, vagy valódi tapasztalatból. Csak kövesd azt odaadóan. Az élet el fog vinni egy másik Guruhoz, ha másikra van szükséged. Vagy mellőzd az összes külső útmutatást, és hagyatkozz a saját világosságodra. Nagyon fontos megértened, hogy a tanítás a lényeg, nem a személy, vagy a Guru. Kapsz egy levelet, amely megnevettet, vagy megríkat. Ezt nem a postás tette. A Guru csupán elmondja neked a valódi Éneddel kapcsolatos jó hírt, és megmutatja a visszavezető utat hozzá. Bizonyos értelemben a Guru az ő hírvivője. Sokan lehetnek hírvivők, de az üzenet ugyanaz: légy, ami vagy. Vagy másképpen is fogalmazhatunk: amíg nem valósítod meg önmagad, addig nem tudhatod, ki a valódi Gurud. Amikor megvalósulsz, úgy találod, hogy Guruid mindegyike hozzájárult a felébredésedhez. A megvalósulásod a bizonyíték, hogy Gurud igazi volt. Ezért fogadd el őt, ahogy van, tedd, amit mond neked, komolyan, és lelkesen, és bízz a szívedben, hogy figyelmeztetni fog, bármi baj érjen. Ha kételkedni kezdesz, ne harcolj vele. Ragaszkodj ahhoz, ami kétségtelen, és hagyd békén a kétségest.

K: Nekem van Gurum, és nagyon szeretem őt. De hogy ő-e vajon az én igazi Gurum, nem tudom.

M: Figyeld magad. Ha változni, növekedni látod magad, akkor a megfelelő embert találtad meg. Lehet ő szép, vagy csúnya, kellemes, vagy kellemetlen, hízelgő vagy korholó; semmi nem számít, egy kritikus tény kivételével, ez a belső növekedés. Ha nem növekszel, nos, akkor lehet jó barátod, de Gurud nem.

K: Találkoztam egyszer egy művelt európaival, és meséltem neki a Gururól és tanításairól, a reakciója ez volt: 'őrültnek kell lenni ahhoz, hogy az ember ilyen értelmetlenséget tanuljon'. Mit mondjak neki?

M: Vezesd el őt önmagához. Mutasd meg neki, milyen kevéssé ismeri önmagát, hogyan tartja az önmagáról szóló legképtelenebb kijelentéseket a legszentebb igazságnak. Azt mondták neki, hogy ő a test, megszületett, meg fog halni, szülei vannak, kötelességei, megtanulta szeretni, amit mások szeretnek, és félni, amit mások félnek. Teljesen az öröklés és a társadalom teremtménye, emlékezetből él, és megszokásból ténykedik. Nincs tudatában

death are meaningless and painful, and there seems to be no way out. Then tell him, there is a way out within his easy reach, not a conversion to another set of ideas, but a liberation from all ideas and patterns of living. Don't tell him about Gurus and disciples -- this way of thinking is not for him. His is an inner path, he is moved by an inner urge and guided by an inner light. Invite him to rebel and he will respond. Do not try to impress on him that so-and-so is a realised man and can be accepted as a Guru. As long as he does not trust himself, he cannot trust another. And confidence will come with experience.

önmagának, és igazi jelentőségének, hamis célokat hajszol, és mindig frusztrált. Élete és halála értelmetlen, és fájdalmas, és nem látszik semmiféle kiút. Majd mondd el neki, hogy létezik kiút, amely könnyen hozzáférhető a számára, amely nem valamiféle áttérés az ideák egy másik halmazára, hanem megszabadulás az összes ideától, és életmintától. Ne beszélj neki Gurukról, és tanítványokról – ez a gondolkodásmód nem neki való. Az ő útja belső út, őt belső késztetés hajtja, és belső fény vezérli. Hívd fel őt a lázadásra, ez hatással lesz rá. Ne olyan módon próbálj hatást gyakorolni rá, hogy ez-és-ez megvalósult ember, és elfogadható Gurunak. Amíg nem hisz önmagának, addig másnak sem tud hinni. És a bizalom meg fog érkezni a tapasztalattal.

Q: How strange. I cannot imagine life without a Guru.

K: Milyen különös. Én el sem tudom elképzelni az életet Guru nélkül.

M: It is a matter of temperament. You too are right. For you, singing the praises of God is enough. You need not desire realisation or take up a *sadhana*. God's name is all the food you need. Live on it.

M: Ez alkat kérdése. Neked is igazad van. Mivel számodra az Istent magasztaló énekek éneklése elegendő. Neked nincs szükséged rá, hogy megvalósulásra, vagy *sadhana* követésére vágyj. Isten neve elegendő táplálék számodra. Élj ezzel.

Q: This constant repetition of a few words, is it not a kind of madness?

K: Ez a néhány szóból álló állandó ismételgetés nem valamiféle őrület?

M: It is madness, but it is a deliberate madness. All repetitiveness is *tamas*, but repeating the name of God is *sattva-tamas* due to its high purpose. Because of the presence of *sattva*, the *tamas* will wear out and will take the shape of complete dispassion, detachment, relinquishment, aloofness, immutability. *Tamas* becomes the firm foundation on which an integrated life can be lived.

M: Őrület, de szándékos őrület. Minden ismétlődés *tamas,* de Isten nevének ismétlése *sattva-tamas,* annak emelkedett célja miatt. A *sattva* jelenléte miatt a *tamas* el fog kopni, és helyét át fogja adni a teljes szenvedélytelenségnek, pártatlanságnak, önfeladásnak, közömbösségnek, megváltozhatatlanságnak. A *tamas* válik azon szilárd alappá, amelyen egy integrált élet élhető.

Q: The immutable -- does it die?

K: A megváltozhatatlan – meghal?

M: It is changing that dies. The immutable neither lives nor dies; it is the timeless witness of life and death. You cannot call it dead, for it is aware. Nor can you call it alive, for it does not change. It is just like your tape-recorder. It records, it reproduces -- all by itself. You only listen. Similarly, I watch all that happens, including my talking to you. It is not me who talks, the words appear in my mind and then I hear them said.

M: A változás az, amely meghal. A megváltozhatatlan sem nem él, sem nem hal, hanem élet és halál időtlen tanúja. Nem nevezheted halottnak, mert tudatos. Élőnek sem nevezheted, mert nem változik. Éppen olyan, mint a magnetofonod. Felvesz, lejátszik – mindezt magától. Te csupán hallgatod. Hasonlóképpen figyelek én minden történést, beleértve a veled való beszélgetésemet. Nem én vagyok, aki beszél, a szavak megjelennek az elmémben, majd hallom őket, hogy kimondásra kerülnek.

Q: Is it not the case with everybody?

K: Nem mindenkivel ez a helyzet?

M: Who said no? But you insist that you think, you speak, while to me there is thinking, there is speaking.

M: Ki mondta, hogy nem? De te bizonygatod, hogy te gondolkodsz, te beszélsz, míg számomra gondolkodás történik, beszéd történik.

Q: There are two cases to consider. Either I have found a Guru, or I have not. In each case what is the

K: Két eseten kell elgondolkozni. Vagy találtam Gurut, vagy nem. Mi a helyes teendő ezen

right thing to do?

M: You are never without a Guru, for he is timelessly present in your heart. Sometimes he externalises himself and comes to you as an uplifting and reforming factor in your life, a mother, a wife, a teacher; or he remains as an inner urge toward righteousness and perfection. All you have to do is obey him and do what he tells you. What he wants you to do is simple, learn self-awareness, self-control, self-surrender. It may seem arduous, but it is easy if you are earnest. And quite impossible if you are not. Earnestness is both necessary and sufficient. Everything yields to earnestness.

Q: What makes one earnest?

M: Compassion is the foundation of earnestness. Compassion for yourself and others, born of suffering, your own and others.

Q: Must I suffer to be earnest?

M: You need not, if you are sensitive and respond to the suffering of others, as Buddha did. But if you are callous and without pity, your own suffering will make you ask the inevitable questions.

Q: I find myself suffering, but not enough. Life is unpleasant, but bearable. My little pleasures compensate me for my small pains and on the whole I am better off than most of the people I know. I know that my condition is precarious, that a calamity can overtake me any moment. Must I wait for a crisis to put me on my way to truth?

M: The moment you have seen how fragile is your condition, you are already alert. Now, keep alert, give attention, enquire, investigate, discover your mistakes of mind and body and abandon them.

Q: Where is the energy to come from? I am like a paralysed man in a burning house.

M: Even paralysed people sometimes find their legs in a moment of danger. But you are not paralysed, you merely imagine so. Make the first step and you will be on your way.

Q: I feel my hold on the body is so strong that I just cannot give up the idea that I am the body. It will cling to me as long as the body lasts. There are people who maintain that no realisation is possible while alive and I feel inclined to agree with them.

M: Before you agree or disagree, why not

esetekben?

M: Soha nem vagy Guru nélkül, mert ő időtlenül jelen van a szívedben. Némelykor külsőleg is megnyilvánítja magát, és eljön hozzád, életed felemelő és megújító tényezőjeként, anyaként, feleségkén, tanítóként; vagy megmarad az igazságosság és tökéletesség felé mutató belső ösztönzőként. Mindössze annyi a teendőd, hogy engedelmeskedsz neki, és csinálod, amit mond neked. Azt kívánj tőled, az egyszerű, tanulj öntudatosságot, önuralmat, önátadást. A komolyság szükséges, egyszersmind elégséges. A komolyságnak minden behódol.

K: Mi teszi az embert komollyá?

M: A könyörület a komolyság alapja. Az önmagad, és mások iránti könyörület a saját, vagy mások szenvedéséből születnek.

K: Szenvednem kell, hogy komoly legyek?

M: Nem kell, ha érzékeny vagy, és hat rád mások szenvedése, ahogy Buddhára is. De ha érzéketlen vagy, és nincs benned szánalom, a saját szenvedésed fogja elérni, hogy feltedd az elkerülhetetlen kérdéseket.

K: Úgy látom, hogy szenvedek, de nem eléggé. Az élet nem kellemes, de elviselhető. Apró örömeim kárpótolnak a kis fájdalmaimért, és mindent egybevetve jobban vagyok, mint a legtöbb ember, akit ismerek. Tudom, hogy helyzetem bizonytalan, hogy bármely pillanatban érhet szerencsétlenség. Muszáj egy krízisre várnom, amely elindít az igazság felé vezető úton?

M: A pillanatban, hogy megláttad, milyen törékeny az állapotod, már felkészültél. Na már most, maradj készenlétben, figyeld, kutasd, tanulmányozd, fedezd fel elméd és tested hibáit, és hagyd figyelmen kívül őket.

K: Honnan jön az energia? Olyan vagyok, mint béna ember egy égő házban.

M: Még a béna ember is megtalálja néha a lábait, a veszély pillanatában. De te nem vagy béna, csupán képzeled azt. Tedd meg az első lépést, és utadon leszel.

K: Olyan erősnek érzem a testhez való ragaszkodásomat, hogy alig tudok lemondani arról az ideáról, hogy én a test vagyok. Ez hozzám fog tapadni, amíg a test fennmarad. Vannak, akik szerint nem lehetséges megvalósulni amíg élsz, és én hajlamos vagyok egyetérteni velük.

M: Az egyetértés vagy egyet nem értés előtt miért

investigate the very idea of a body? Does the mind appear in the body or the body in the mind? Surely there must be a mind to conceive the 'I-am-the-body' idea. A body without a mind cannot be 'my body'. 'My body' is invariably absent when the mind is in abeyance. It is also absent when the mind is deeply engaged in thoughts and feelings. Once you realise that the body depends on the mind, and the mind on consciousness, and consciousness on awareness and not the other way round, your question about waiting for self-realisation till you die is answered. It is not that you must be free from 'I-am-the-body' idea first, and then realise the self. It is definitely the other way round -- you cling to the false, because you do not know the true. Earnestness, not perfection, is a precondition to self-realisation. Virtues and powers come with realisation, not before.

nem tanulmányozod a test valóságos ideáját? Az elme jelenik meg a testben, vagy a test az elmében? Kétségtelen, hogy lennie kell elmének, amely elgondolja az 'én-vagyok-a-test' ideát. Egy elme nélküli test nem lehet az 'én testem'. Az 'én testem' akkor is ugyanígy hiányzik, amikor az elme hatályon kívül van. Amint felismered, hogy a test függ az elmétől, és az elme a tudatosságtól, és a tudatosság a tudattól, és nem valami másról van szó, akkor a kérdésed, hogy a halálodig kell-e várnod az önmegvalósításra, megválaszolásra került. Nem arról van szó, hogy előbb meg kell szabadulnod az 'én-vagyok-a-test' ideától, és aztán realizálni az Ént. Egészen másról van szó – a hamisba kapaszkodsz, mert nem ismered az igazat. A komolyság, nem pedig a tökéletesség az önmegvalósításnak az előfeltétele. Az erények és erők a megvalósulással jönnek, nem előtte.

85. 'I am': The Foundation of all Experience

Questioner: I hear you making statements about yourself like: 'I am timeless, immutable beyond attributes', etc. How do you know these things? And what makes you say them?

Maharaj: I am only trying to describe the state before the 'I am' arose, but the state itself, being beyond the mind and language, is indescribable.

Q: The 'I am' is the foundation of all experience. What you are trying to describe must also be an experience, limited and transitory. You speak of yourself as immutable. I hear the sound of the word, I remember its dictionary meaning, but the experience of being immutable I do not have. How can I break through the barrier and know personally, intimately, what it means to be immutable?

M: The word itself is the bridge. Remember it, think of it, explore it, go round it, look at it from all directions, dive into it with earnest perseverance: endure all delays and disappointments till suddenly the mind turns round, away from the word, towards the reality beyond the word. It is like trying to find a person knowing his name only. A day comes when your enquiries bring you to him and the name becomes reality. Words are valuable, for between the word and its meaning there is a link and if one investigates the word assiduously, one crosses beyond the concept into the experience at the root of it. As a matter of fact, such repeated attempts to go beyond the words is called meditation. *Sadhana* is but a persistent attempt to cross over from the

85. 'Én vagyok': minden tapasztalat alapja

Kérdező: Hallom, olyanokat állítasz magadról, mint hogy: 'időtlen vagyok, tulajdonságok feletti változhatatlan', és így tovább. Honnan tudsz e dolgokról? És mi mondatja veled?

Maharaj: Csupán azt az állapotot próbálom leírni, amely az 'én vagyok' előtt felmerül, de az állapot maga elme és nyelv fölött áll, elmondhatatlan.

K: Az 'én vagyok' az alapja minden tapasztalatnak. Amit leírni próbálsz, szintén tapasztalatnak kell, hogy legyen, amely korlátok közé szorított, múlékony. Te önmagadról mint megváltozhatatlanról beszélsz. Hallom a szó hangzását, ismerem szótári jelentését, de a változhatatlan lét tapasztalatával nem rendelkezem. Hogyan törhetem át a korlátot, és ismerhetem meg személyesen, közvetlenül, hogy mit jelent megváltozhatatlannak lenni?

M: A szó maga a híd. Tartsd észben, gondolj rá, fedezd fel, járd körül, nézd meg minden irányból, merülj bele komoly állhatatossággal: viselj el minden késlekedést és csalódást, míg az elme hirtelen el nem fordul a világtól, a szavakon túli valóság felé. Ez egy csak névről ismert személy megkereséséhez hasonló. Eljön a nap, amikor kutatásaid elvezetnek hozzá, és a név valósággá válik. A szavak értékesek, mert a szavak és azok jelentése között kapcsolat van, és ha valaki kitartóan tanulmányozza a szavakat, a fogalmon keresztül a valóságba lép, annak gyökeréhez. A szavak mögé tekintésnek az ilyen ismétlődő kísérleteit nevezik tulajdonképpen meditációnak. A *sadhana* csak a verbálisból a nonverbálisba való átlépésnek egy állhatatos

verbal to the non-verbal. The task seems hopeless until suddenly all becomes clear and simple and so wonderfully easy. But, as long as you are interested in your present way of living, you will shirk from the final leap into the unknown.

kísérlete. A feladat mindaddig reménytelennek látszik, amíg minden hirtelen tisztává és egyszerű, és oly csodálatosan könnyűvé nem válik. De amíg érdeklődést tanúsítasz a jelenlegi életmódod iránt, addig húzódozni fogsz attól, hogy végleg belevesd magad az ismeretlenbe.

Q: Why should the unknown interest me? Of what use is the unknown?

K: Miért kellene ismeretlennek érdekelnie? Miféle haszna van az ismeretlennek?

M: Of no use whatsoever. But it is worthwhile to know what keeps you within the narrow confines of the known. It is the full and correct knowledge of the known that takes you to the unknown. You cannot think of it in terms of uses and advantages; to be quite detached, beyond the reach of all self-concern, all selfish consideration, is an inescapable condition of liberation. You may call it death; to me it is living at its most meaningful and intense, for I am one with life in its totality and fullness -- intensity, meaningfulness, harmony; what more do you want?

M: Semmiféle haszna nincs. De érdemes tudni, mi tart az ismert szűk korlátai között. Az ismert teljes és kifogástalan ismerete vezet el az ismeretlenhez. Nem gondolkodhatsz róla a hasznosság és előny kategóriáiban; a teljes elfogulatlanság, a minden önvonatkozáson, a minden önző megfontolás hatókörén való túllépés elkerülhetetlen feltétele a megszabadulásnak. Lehet, hogy te halálnak nevezed; számomra élet, annak legsokatmondóbb és legmélyebb értelmében, mert egy vagyok az élettel, annak teljességében és gazdagságában – intenzitásában, jelentőségteljességében, harmóniájában; mi többet akarsz?

Q: Nothing more is needed, of course. But you are talking of the knowable.

K: Semmi többre nincs szükség, természetesen. De te a megismerhetőről beszélsz.

M: Of the unknowable only silence talks. The mind can talk only of what it knows. If you diligently investigate the knowable, it dissolves and only the unknowable remains. But with the first flicker of imagination and interest the unknowable is obscured and the known comes to the fore-front. The known, the changeable, is what you live with -- the unchangeable is of no use to you. It is only when you are satiated with the changeable and long for the unchangeable, that you are ready for the turning round and stepping into what can be described, when seen from the level of the mind, as emptiness and darkness. For the mind craves for content and variety, while reality is, to the mind, contentless and invariable.

M: A megismerhetetlenről csak a csend beszél. Az elme csak arról tud beszélni, amit ismer. Ha gondosan tanulmányozod a megismerhetőt, az szertefoszlik, és csak a megismerhetetlen marad. De a képzelet és érdeklődés első felvillanásával a megismerhetetlen elhomályosul, és az ismert kerül az előtérbe. Az ismert, a változékony, amivel együtt élsz – a megváltozhatatlannak nincs haszna számodra. Csak, amikor elteltél a változékonnyal, és vágyódsz a megváltozhatatlanra, csak akkor állsz készen, hogy megfordulj, és belépj abba, ami az elme szintjéről nézve úgy írható le, mint üresség és sötétség. Ugyanis az elme tartalmat és változatosságot követel, míg a valóság az elme számára tartalom nélküli, és változatlan.

Q: It looks like death to me.

K: Ez halálnak látszik számomra.

M: It is. It is also all-pervading, all-conquering, intense beyond words. No ordinary brain can stand it without being shattered; hence the absolute need for *sadhana*. Purity of body and clarity of mind, non-violence and selflessness in life are essential for survival as an intelligent and spiritual entity.

M: Az. Ugyanakkor mindent betöltő, mindenen győzedelmeskedő, mérhetetlen szavakon túli. Közönséges agy nem tudja elviselni anélkül, hogy össze ne törne; innen ered a *sadhana* igazi szükségessége. A test tisztasága, és az elme világossága, az erőszakmentesség és önzetlenség az életben, lényeges dolgok az intelligens és spirituális entitásként való életben maradáshoz.

Q: Are there entities in reality?

K: Vannak entitások a valóságban?

M: Identity is Reality, Reality is identity. Reality is not shapeless mass, a wordless chaos. It is powerful, aware, blissful; compared to it your life is like a candle to the sun.

M: Az önazonosság Valóság, a Valóság önazonosság. A Valóság nem formátlan massza, szótlan káosz. Erős, tudatos, üdvözült; hozzá képest az életed olyan, mint gyertya a naphoz képest.

Q: By the grace of God and your teacher's you lost all desire and fear and reached the immovable state. My question is simple -- how do you know that your state is immovable?

K: Isten és tanítód kegyelméből elveszítetted minden vágyadat és félelmedet, és elérted a megváltozhatatlan állapotot. Kérdésem egyszerű – honnan tudod, hogy állapotod megváltozhatatlan?

M: Only the changeable can be thought of and talked about. The unchangeable can only be realised in silence. Once realised, it will deeply affect the changeable, itself remaining unaffected.

M: Csak a változtathatónak lehetnek gondolatai, és csak az tud beszélni róla. A megváltozhatatlan csak csendben tud megvalósult lenni. Amint megvalósult, mély hatással van a változtatatóra, míg önmaga érintetlen marad.

Q: How do you know that you are the witness?

K: Honnan tudod, hogy te a tanú vagy?

M: I do not know, I am. I am, because to *be* everything must be witnessed.

M: Nem tudom, vagyok. Vagyok, mert ahhoz, hogy *legyek,* mindennek a tanújának kell lenni.

Q: Existence can also be accepted on hearsay.

K: A létezés hallomás alapján is elfogadható.

M: Still, finally you come to the need of a direct witness. Witnessing, if not personal and actual, must at least be possible and feasible. Direct experience is the final proof.

M: Mégis a végén te jössz a közvetlen tanúság igényével. A tanúság, ha nem személyes és valóságos, legyen legalább lehetséges, és megvalósítható. A közvetlen tapasztalat a végső bizonyíték.

Q: Experience may be faulty and misleading.

K: A tapasztalat lehet hibás, és félrevezető is.

M: Quite, but not the fact of an experience. Whatever may be the experience, true or false, the fact of an experience taking place cannot be denied. It is its own proof. Watch yourself closely and you will see that whatever be the content of consciousness, the witnessing of it does not depend on the content. Awareness is itself and does not change with the event. The event may be pleasant or unpleasant, minor or important, awareness is the same. Take note of the peculiar nature of pure awareness, its natural self-identity, without the least trace of self-consciousness, and go to the root of it and you will soon realise that awareness is your true nature and nothing you may be aware of, you can call your own.

M: Igaz, de ez nem vonatkozik a tapasztalat tényére. Akármi is a tapasztalat, igaz, vagy hamis, a tapasztalat megtörténtének a ténye nem tagadható. Önmaga bizonyítéka. Figyeld meg gondosan önmagadat, és látni fogod, hogy bármi lett légyen a tudatosság tartalma, annak tanúsága nem függ a tartalomtól. A tudat önmaga, és nem változik az eseménnyel. Az esemény lehet kellemes, vagy kellemetlen, jelentéktelen, vagy fontos, a tudat ugyanaz. Vedd tudomásul a tiszta tudat különleges természetét, az öntudatosság legkisebb nyoma nélküli természetes önazonosságát, és áss le a gyökeréig, és hamarosan fel fogod ismerni, hogy a tudat a te igaz természeted, és semmi olyannak nem lehetsz tudatában, amit a te sajátodnak nevezhetsz.

Q: Is not consciousness and its content one and the same?

K: A tudatosság, és annak tartalma nem egy és ugyanazok?

M: Consciousness is like a cloud in the sky and the water drops are the content. The cloud needs the sun to become visible, and consciousness needs being focussed in awareness.

M: A tudatosság olyan, mint felhő az égen, és a vízcseppek a tartalom. A felhőnek szüksége van a napra, hogy láthatóvá váljon, és a tudatosságnak létre van szüksége, lévén, hogy a tudatban összpontosul.

Q: Is not awareness a form of consciousness?

K: A tudat a tudatosság egy formája?

M: When the content is viewed without likes and dislikes, the consciousness of it is awareness. But still there is a difference between awareness as reflected in consciousness and pure awareness beyond consciousness. Reflected awareness, the

M: Amikor a tartalom szemlélése rokon- és ellenszenv nélküli, akkor annak tudatossága a tudat. Mindazonáltal különbség van a tudatosságban tükrözött tudat és a tudatosságon túli tiszta tudat között. A tükrözött tudat, az 'én tudatos vagyok'

sense 'I am aware' is the witness, while pure awareness is the essence of reality. Reflection of the sun in a drop of water is the reflection of the sun, no doubt, but not the sun itself. Between awareness reflected in consciousness as the witness and pure awareness there is a gap, which the mind cannot cross.

érzése a tanúság, míg a tiszta tudat a valóság eszenciája. A napnak a vízcseppen való tükröződése kétségtelenül a nap tükörképe, de nem a nap maga. A tudatosságban tanúként tükröződő tudat és a tiszta tudat között szakadék van, amelyet az elme képtelen áthidalni.

Q: Does it not depend on the way you look at it? The mind says there is a difference. The heart says there is none.

K: Ez nem a megfigyelésének módjától függ? Az elme azt mondja, van különbség. A szív azt mondja, nincs.

M: Of course there is no difference. The real sees the real in the unreal. It is the mind that creates the unreal and it is the mind that sees the false as false.

M: Természetesen, nincs különbség. A valódi az , ami látja a valódit a nem valódiban. Az elme az, amely létrehozza a nem valódit, és az elme az, amely a hamisat hamisnak látja.

Q: I understood that the experience of the real follows seeing the false as false.

K: Úgy tudom, hogy a valódi tapasztalata a hamis hamisnak látása után következik.

M: There is no such thing as the experience of the real. The real is beyond experience. All experience is in the mind. You know the real by being real.

M: Nem létezik ilyesmi, hogy a valódi tapasztalata. A valódi tapasztalaton túli. Minden tapasztalás az elmében zajlik. A valódi csak úgy ismerhető, hogy valódiként létezel.

Q: If the real is beyond words and mind, why do we talk so much about it?

K: Ha a valódi túl van a szavakon és az elmén, akkor miért beszélsz róla olyan sokat?

M: For the joy of it, of course. The real is bliss supreme. Even to talk of it is happiness.

M: Annak élvezete miatt, természetesen. A valódi a legfőbb üdvösség. Még beszélni róla is boldogság.

Q: I hear you talking of the unshakable and blissful. What is in your mind when you use these words?

K: Hallgatom, amint a rendíthetetlenről és az üdvözültről beszélsz. Mi van az elmédben, mikor ezeket a szavakat használod?

M: There is nothing in my mind. As you hear the words, so do I hear them. The power that makes everything happen makes them also happen.

M: Semmi nincs az elmémben. Ahogy te hallod a szavakat, úgy hallom én is. Az erő, amely mindent megtörténtté tesz, teszi ezeket is megtörténtté.

Q: But you are speaking, not me.

K: De te vagy, aki beszélsz, nem én.

M: That is how it appears to you. As I see it, two body-minds exchange symbolic noises. In reality nothing happens.

M: Ez számodra jelenik meg így. Ahogy én látom, két test-elme szimbolikus zajokat cserél. A valóságban semmi nem történik.

Q: Listen Sir. I am coming to you because I am in trouble. I am a poor soul lost in a world I do not understand. I am afraid of Mother Nature who wants me to grow, procreate and die. When I ask for the meaning and purpose of all this, she does not answer. I have come to you because I was told that you are kind and wise. You talk about the changeable as false and transient and this I can understand. But when you talk of the immutable, I feel lost. 'Not this, not that, beyond knowledge, of no use' -- why talk of it all? Does it exist, or is it a concept only, a verbal opposite to the changeable?

K: Hallgass meg, Uram. Azért fordulok hozzád, mert bajban vagyok. Én egy szegény lélek vagyok, aki elveszett egy világban, amit nem ért. Tartok az Anyatermészettől, aki azt kívánja tőlem, hogy növekedjek, nemzzek, és meghaljak. Amikor kérdőre vonom, hogy mi értelme és célja mindennek, ő nem válaszol. Eljöttem hozzád, mert úgy hallottam, jóságos, és bölcs vagy. A változtathatóról, mint hamisról, és múlandóról beszélsz, és ezt értem. De amikor a változhatatlanról beszélsz, elveszettnek érzem magam. 'Nem ez, nem az, tudatosságon túli, haszontalan' – miért mondod mindezeket? Létező dolog ez, vagy fogalom csupán, a változtathatónak a verbális ellentéte?

M: It is, it alone *is*. But in your present state it is of no use to you. Just like the glass of water near your bed if of no use to you, when you dream that you are dying of thirst in a desert. I am trying to wake you up, whatever your dream.

M: Van, egyedül az *van.* De jelenlegi állapotodban nincs haszna számodra. Mint ahogy az ágyad melletti üveg víznek nincs haszna számodra, amikor azt álmodod, hogy szomjúságtól haldokolsz a sivatagban. Én megpróbállak felébreszteni, akármit álmodsz.

Q: Please don't tell me that I am dreaming and that I will soon wake up. I wish it were so. But I am awake and in pain. You talk of a painless state, but you add that I cannot have it in my present condition. I feel lost.

K: Ne mondd, kérlek, hogy álmodom, és hogy hamarosan felébredek. Azt kívánom, bárcsak így lenne. De ébren vagyok, és szenvedek. Fájdalommentes állapotról beszélsz, de hozzáteszed, hogy a jelenlegi állapotomban nem birtokolhatom. Elveszettnek érzem magam.

M: Don't feel lost. I only say that to find the immutable and blissful you must give up your hold on the mutable and painful. You are concerned with your own happiness and I am telling you that there is no such thing. Happiness is never your own, it is where the 'I' is not. I do not say it is beyond your reach; you have only to reach out beyond yourself, and you will find it.

M: Ne érezd magad elveszettnek. Én csak azt mondom, hogy a változhatatlan és üdvteljes megtalálásához fel kell adnod a változóhoz és fájdalmashoz való ragaszkodásodat. Te saját boldogságod miatt nyugtalankodsz, és én azt mondom neked, hogy nincs ilyen dolog. A boldogság soha nem a te sajátod, ez olyan, amiben nincs benne az 'én'. Nem mondom, hogy túl van az elérhetőségeden; csak ki kell nyúlnod önmagadon túlra, és meg fogod találni.

Q: If I have to go beyond myself, why did I get the 'I am' idea in the first instance?

K: Ha önmagamon túlra kell mennem, akkor mindenekelőtt, miért kaptam az 'én vagyok' ideát?

M: The mind needs a centre to draw a circle. The circle may grow bigger and with every increase there will be a change in the sense 'I am'. A man who took himself in hand, a *Yogi*, will draw a spiral, yet the centre will remain, however vast the spiral. A day comes when the entire enterprise is seen as false and given up. The central point is no more and the universe becomes the centre.

M: Az elmének középpontra van szüksége, hogy kört rajzoljon. A kör növekedhet, és minden növekedéssel változás következik be az 'én vagyok' érzésben. Az önmagát kézben tartó ember, a *Yogi,* egy spirált fog rajzolni, a középpont mégis meg fog maradni, akármilyen hatalmas a spirál. Eljön a nap, amikor az egész vállalkozásról kiderül, hogy hamis, és feladásra kerül. A középpont megszűnik, és az univerzum válik a középponttá.

Q: Yes, maybe. But what am I to do now?

K: Igen, lehetséges. De mit kell tennem most?

M: Assiduously watch your ever-changing life, probe deeply into the motives beyond your actions and you will soon prick the bubble in which you are enclosed. A chic needs the shell to grow, but a day comes when the shell must be broken. If it is not, there will be suffering and death.

M: Kitartóan figyeld állandóan változó életedet, hatolj a cselekedeteid mögötti motívumok mélyére, és hamarosan ki fogod szúrni a buborékot, amelybe be vagy zárva. A csirkének szüksége van a tojáshéjra, hogy növekedjen, de eljön a nap, amikor a héjat fel kell törni. Ha ez nem következik be, szenvedés lesz, és halál.

Q: Do you mean to say that if I do not take to *Yoga*, I am doomed to extinction?

K: Azt akarod mondani, hogy ha nem kezdek *Yogá*zni, pusztulásra vagyok ítélve?

M: There is the Guru who will come to your rescue. In the meantime be satisfied with watching the flow of your life; if your watchfulness is deep and steady, ever turned towards the source, it will gradually move upstream till suddenly it becomes the source. Put your awareness to work, not your mind. The mind is not the right instrument for this task. The timeless can be reached only by the timeless. Your body and your mind are both subject to time; only

M: Jönni fog a Guru, hogy megmentsen. Addig elégedj meg életed folyamának a figyelésével; ha éberséged mély és állandó, folyvást a forrás felé fordul, akkor fokonként halad ár ellen, míg egyszer csak a forrássá nem válik. Igyekezz a tudatoddal dolgozni, ne az elméddel. Az elme nem a megfelelő eszköz ehhez a feladathoz. Az időtlen csak az időtlennel érhető el. Tested és elméd egyaránt alávetettek az időnek; csak a tudat időtlen, sőt, a

awareness is timeless, even in the now. In awareness you are facing facts and reality is fond of facts.

mostban lévő. A tudatban szembenézel a tényekkel, és a tények forrása a valóság.

Q: You rely entirely on my awareness to take me over and not on the Guru and God.

K: Egészen a tudatomra bízod, hogy hatalmába kerítsen, és nem a Gurura, vagy Istenre.

M: God gives the body and the mind and the Guru shows the way to use them. But returning to the source is your own task.

M: Isten a testet, és az elmét adja, és a Guru a módot mutatja, ahogyan használd azokat. De a forráshoz való visszatérés a te saját feladatod.

Q: God has created me, he will look after me.

K: Isten teremtett, ő fog rólam gondoskodni.

M: There are innumerable gods, each in his own universe. They create and re-create eternally. Are you going to wait for them to save you? What you need for salvation is already within your reach. Use it. Investigate what you know to its very end and you will reach the unknown layers of your being. Go further and the unexpected will explode in you and shatter all.

M: Számtalan isten van, mindegyik a saját univerzumában. Teremtenek és újrateremtenek, szüntelen. Őrájuk vársz, hogy megmentsenek? Ami üdvözülésedhez szükséges, az már kezed ügyében van. Használd. Tanulmányozd a végsőkig, amit ismersz, és el fogod érni az ismeretlen rétegeit a létednek. Menj tovább, és fel fog robbanni benned a váratlan, és mindent összetör.

Q: Does it mean death?

K: Ez halált jelent?

M: It means life -- at last.

M: Életet jelent – végre valahára.

86. The Unknown is the Home of the Real

Questioner: Who is the Guru and who is the supreme Guru?

Maharaj: All that happens in your consciousness is your Guru. And pure awareness beyond consciousness is the supreme Guru.

Q: My Guru is Sri Babaji. What is your opinion of him?

M: What a question to ask. The space in Bombay is asked what is its opinion of the space in Poona. The names differ, but not the space. The word 'Babaji' is merely as address. Who lives under the address? You ask questions when you are in trouble. Enquire who is giving trouble and to whom.

Q: I understand everybody is under the obligation to realise. Is it his duty, or his destiny?

M: Realisation is of the fact that you are not a person. Therefore, it cannot be the duty of the person whose destiny is to disappear. Its destiny is the duty of him who imagines himself to be the person. Find out who he is and the imagined person will dissolve. Freedom is from something. What are you to be free from? Obviously, you must be free from the person, you take yourself to be, for it is the

86. Az ismeretlen a valódi otthona

Kérdező: Ki a Guru, és ki a legfelsőbb Guru?

Maharaj: Minden, ami a tudatosságodban történik a te Gurud. És a tudatosságon túli tiszta tudat a legfelsőbb Guru.

K: Nekem Sri Babaji a Gurum. Mi a véleményed róla?

M: Micsoda kérdéseket teszel fel. Megkérdezik a Bombayban lévő teret, hogy mi a véleménye a Poonában lévő térről. A nevek különböznek, de a tér nem. A 'Babaji' szó egy cím csupán. Ki lakik ezen a címen? Akkor teszel fel kérdéseket, mikor gondban vagy. Kutasd fel, ki okozta a gondot, és kinek.

K: Megértem, hogy mindenki a megvalósulás elkötelezettje. Kötelesség ez, vagy sors?

M: A megvalósulás annak a ténye, hogy te nem személy vagy. Következésképpen nem lehet a személy kötelessége, akinek az eltűnés a sorsa. Ez a sors annak a kötelessége, aki képzeli magát a személynek. Fedezd fel, ki ő, és a képzelt személy szertefoszlik. Szabadság csak valamitől lehetséges. Mitől kell megszabadulnod? Nyilvánvaló, hogy a személytől kell szabaddá válnod, önmagaddá kell

idea you have of yourself that keeps you in bondage.

válnod, mert ez az ideád tart téged megkötözve.

Q: How is the person removed?

K: Hogyan távolítják el a személy?

M: By determination. Understand that it must go and wish it to go -- it shall go if you are earnest about it. Somebody, anybody, will tell you that you are pure consciousness, not a body-mind. Accept it as a possibility and investigate earnestly. You may discover that it is not so, that you are not a person bound in space and time. Think of the difference it would make.

M: Eltökéltség révén. Értsd meg, hogy távoznia kell, és kívánd, hogy eltávozzon – el fog távozni, ha komolyan veszed. Valaki, akárki, azt fogja neked mondani, hogy te a tiszta tudatosság vagy, nem test-elme. Fogadd el lehetőségként, és vedd komolyan fontolóra. Lehet, hogy felfedezed, hogy másképp van, hogy te nem egy tér és idő által meghatározott személy vagy. Gondolkodj a különbségen, amit ez teremtene.

Q: If I am not a person, then what am I?

K: Ha nem személy vagyok, akkor mi vagyok?

M: Wet cloth looks, feels, smells differently as long as it is wet. When dry it is again the normal cloth. Water has left it and who can make out that it was wet? Your real nature is not like what you appear to be. Give up the idea of being a person, that is all. You need not become what you are anyhow. There is the identity of what you are and there is the person superimposed on it. All you know is the person, the identity -- which is not a person -- you do not know, for you never doubted, never asked yourself the crucial question -- 'Who am I'. The identity is the witness of the person and *sadhana* consists in shifting the emphasis from the superficial and changeful person to the immutable and ever-present witness.

M: A nedves ruhának más a megjelenése, érintése, szaga, amíg nedves. Amikor megszárad, ismét a normális ruha. A víz eltávozott belőle, és ki mondaná meg, hogy nedves volt? Valódi természeted nem az, aminek lenni látszol. Add fel a személyként való létezés ideáját, ez minden. Nem kell azzá válnod, ami mindenképpen te vagy. Van annak az identitása, ami vagy, és van a személy, ami rá van helyezve. Te csak a személyt ismered, az identitást – amely nem személy – nem ismered, mert soha nem kételkedtél, soha nem tetted fel magadnak a döntő kérdést – 'ki vagyok én'. Az identitás a személy tanúja, és a *sadhana* a felületes és szeszélyes személy felől a változhatatlan és mindig jelenlévő tanú felé való hangsúly eltolódást jelenti.

Q: How is it that the question 'Who am I' attracts me little? I prefer to spend my time in the sweet company of saints.

K: Hogy van az, hogy a 'ki vagyok én' kérdés rám csekély vonzást gyakorol? Jobb szeretem az időmet a szentek kellemes társaságában tölteni.

M: Abiding in your own being is also holy company. If you have no problem of suffering and release from suffering, you will not find the energy and persistence needed for self-enquiry. You cannot manufacture a crisis. It must be genuine.

M: A saját létedben való tartózkodás szintén szent társaság. Ha nem probléma számodra a szenvedés, és lemondasz a szenvedésről, nem fogod megtalálni az önkutatáshoz szükséges energiát, és kitartást. Krízist nem lehet kiagyalni. Annak valódinak kell lennie.

Q: How does a genuine crisis happen?

K: Hogyan fordul elő valódi krízis?

M: It happens every moment, but you are not alert enough. A shadow on your neighbour's face, the immense and all-pervading sorrow of existence is a constant factor in your life, but you refuse to take notice. You suffer and see others suffer, but you don't respond.

M: Minden pillanatban előfordul, de nem vagy elég éber. A szomszédod arcán átsuhanó árnyék, a létezés mérhetetlen és mindenre kiterjedő szomorúsága állandó tényezője életednek, de te megtagadod tőle a figyelmet. Szenvedsz, és látod mások szenvedését, de te nem vagy rá érzékeny.

Q: What you say is true, but what can I do about it? Such indeed is the situation. My helplessness and dullness are a part of it.

K: Amit mondasz igaz, de mit tudok vele kezdeni? Valóban ez a helyzet. Kétségbeesettségem és tompaságom is része mindennek.

M: Good enough. Look at yourself steadily -- it is enough. The door that locks you in, is also the door

M: Ez elegendő. Szemléld magad folyamatosan – ez elegendő. Az ajtó, ami bezár téged, ugyanaz az

that lets you out. The 'I am' is the door. Stay at it until it opens. As a matter of fact, it is open, only you are not at it. You are waiting at the non-existent painted doors, which will never open.

ajtó, ami kienged. Az 'én vagyok' az ajtó. Tartózkodj benne, amíg ki nem nyílik. Ami azt illeti, nyitva is van, csak te nem benne tartózkodsz. Egy nem létező, hamis ajtónál várakozol, amely soha nem fog kinyílni.

Q: Many of us were taking drugs at some time, and to some extent. People told us to take drugs in order to break through into higher levels of consciousness. Others advised us to have abundant sex for the same purpose. What is your opinion in the matter?

K: Egy időben sokan szedtünk drogokat, valamilyen mértékben. Azt mondták egyesek, drogokat kell szednünk annak érdekében, hogy a tudatosság magasabb szintjére kerüljünk. Mások azt tanácsolták, szexeljünk gyakran, ugyanezen cél érdekében. Mi a véleményed ezzel kapcsolatban?

M: No doubt, a drug that can affect your brain can also affect your mind, and give you all the strange experiences promised. But what are all the drugs compared to the drug that gave you this most unusual experience of being born and living in sorrow and fear, in search of happiness, which does not come, or does not last. You should enquire into the nature of this drug and find an antidote.

M: Az agyadra ható drog elmédre is kétségtelenül hatással lehet, és megad számodra mindenféle különleges élményt, amit ígér. De mit számít az összes drog ahhoz a droghoz képest, amit a megszületés, és a szomorúságban és félelemben eltöltött élet jelent, a boldogság keresése közepette, ami nem jön, illetve nem tartós. Tanulmányoznod kell ennek a drognak a természetét, és meg kell találnod az ellenmérget.

Birth, life, death -- they are one. Find out what had caused them. Before you were born, you were already drugged. What kind of drug was it? You may cure yourself of all diseases, but if you are still under the influence of the primordial drug, of what use are the superficial cures?

Születés, élet, halál – ezek egyek. Fedezd fel, mi idézte elő őket. Mielőtt megszülettél volna, már drogoztál. Miféle drog volt az? Kúrálhatod magad mindenféle betegségek ellen, de ha még mindig az eredeti drog hatása alatt vagy, mi haszna a felületi kezeléseknek?

Q: Is it not *karma* that causes rebirth?

K: Nem a *karma* okozza az újraszületést?

M: You may change the name, but the fact remains. What is the drug which you call *karma* or destiny? It made you believe yourself to be what you are not. What is it, and can you be free of it? Before you go further you must accept, at least as a working theory, that you are not what you appear to be, that you are under the influence of a drug. Then only will you have the urge and the patience to examine the symptoms and search for their common cause. All that a Guru can tell you is: 'My dear Sir, you are quite mistaken about yourself. You are not the person you think yourself to be.' Trust nobody, not even yourself. Search, find out, remove and reject every assumption till you reach the living waters and the rock of truth. Until you are free of the drug, all your religions and sciences, prayers and *Yogas* are of no use to you, for based on a mistake, they strengthen it. But if you stay with the idea that you are not the body nor the mind, not even their witness, but altogether beyond, your mind will grow in clarity, your desires -- in purity, your actions -- in charity and that inner distillation will take you to another world, a world of truth and fearless love. Resist your old habits of feeling and thinking; keep on telling yourself: 'No, not so, it cannot be so; I am not like this, I do not need it, I do not want it', and a day will surely come when the entire structure of error and despair will collapse and the ground will be

M: Megváltoztathatod a nevet, de tény megmarad. Miféle drog az, amit *karmá*nak, vagy sorsnak nevezel? Rávett, hogy annak hidd magad, ami nem vagy. Mi ez, és meg tudsz-e tőle szabadulni? Mielőtt továbblépnél, el kell fogadnod, legalább munka teóriaként, hogy nem az vagy, aminek látszol, hogy kábítószer hatása alatt állsz. Csak akkor lesz meg a késztetésed és a türelmed, hogy megvizsgáld a tüneteket, és keresd azok közös okát. A Guru csak ennyit tud neked mondani: 'Kedves Uram, teljes tévedésben vagy önmagaddal kapcsolatban. Te nem az a személy vagy, akinek gondolod magad.' Ne higgy senkinek, még önmagadnak sem. Keress, találj meg, távolíts el, és utasíts el minden feltevést, míg el nem éred az élő vizeket, és az igazság kövét. Amíg meg nem szabadulsz a drogtól, addig az összes vallás és tudomány, imádság és *Yoga* haszontalan számodra, mert olyan hibán alapulnak, amit tovább erősítenek. De ha elfogadod az ideát, hogy te sem a test, sem az elme, sem azok tanúja nem vagy, hanem mindezeken túli, akkor meg fog növekedni elméd világossága, vágyaid tisztasága, cselekedeteid könyörületessége, és ez a belső desztilláció átvisz egy másik világba, az igazságnak, és a félelemmentes szeretetnek a világába. Állj ellen érzéseid és gondolkodásod régi szokásainak; folytasd, hogy azt mondod magadnak: 'Nem, nem úgy van, nem lehet úgy; nem vagyok olyan, mint ez,

free for a new life. After all, you must remember, that all your preoccupations with yourself are only in your waking hours and partly in your dreams; in sleep all is put aside and forgotten. It shows how little important is your waking life, even to yourself, that merely lying down and closing the eyes can end it. Each time you go to sleep you do so without the least certainty of waking up and yet you accept the risk.

nincs szükségem erre, nem akarom ezt', és egy nap biztosan bekövetkezik a tévedés és kétségbeesés egész struktúrájának összeomlása, és a terep megtisztul, hogy új élet keletkezzék. Mindent egybevetve, emlékezned kell, hogy minden önmagadba feledkezésed csak ébrenléti óráidra, és részben álmaidra jellemző; alváskor mindez mellőzésre, és elfelejtésre kerül. Az mutatja, hogy ébrenléti állapotod mily kevéssé fontos, még önmagad számára is, hogy már az is véget vethet neki, hogy lefekszel, és becsukod a szemed. Mindahányszor aludni mész, azt a felébredés legcsekélyebb bizonyossága nélkül teszed, és te mégis elfogadod ezt a kockázatot.

Q: When you sleep, are you conscious or unconscious?

K: Alvás közben tudatos, vagy tudattalan vagy?

M: I remain conscious, but not conscious of being a particular person.

M: Tudatos maradok, de konkrét személyként való létezésnek nem vagyok tudatában.

Q: Can you give us the taste of the experience of self-realisation?

K: Tudsz kóstolót adni nekünk az önmegvalósulás tapasztalatából?

M: Take the whole of it. It is here for the asking. But you do not ask. Even when you ask, you do not take. Find out what prevents you from taking.

M: Vedd az egészet. Arra van szánva, hogy kérd. De nem kéred. De mikor kéred, sem veszed el. Fedezd fel, mi akadályoz abban, hogy elvedd.

Q: I know what prevents -- my ego.

K: Tudom, mi akadályoz – az egóm.

M: Then get busy with your ego -- leave me alone. As long as you are locked up within your mind, my state is beyond your grasp.

M: Akkor foglalkozz az egóddal – engem hagyj magamra. Amíg elmédbe vagy bezárva, addig az én állapotom is meghaladja a megértésedet.

Q: I find I have no more questions to ask.

K: Úgy találom, elfogytak a kérdéseim.

M: Were you really at war with your ego, you would have put many more questions. You are short of questions because you are not really interested. At present you are moved by the pleasure-pain principle which is the ego. You are going along with the ego, you are not fighting it. You are not even aware how totally you are swayed by personal considerations. A man should always revolt against himself, for the ego, like a crooked mirror, narrows down and distorts. It is the worst of all the tyrants, it dominates you absolutely.

M: Ha tényleg háborúban állnál az egóddal, sokkal több kérdést tennél fel. Azért nincsenek kérdéseid, mert nem vagy igazán érdekelt. Téged jelenleg az öröm-fájdalom elv mozgat, ami az egó. Az egóddal együtt fogsz elmenni, mert nem harcolsz vele. Még annak sem vagy tudatában, hogy milyen totálisan uralkodnak feletted a személyes megfontolások. Az embernek mindig lázadnia kell önmaga ellen, mert az egó görbe tükörként korlátoz és torzít. Minden zsarnokok legrosszabbika, aki abszolút uralmat gyakorol feletted.

Q: When there is no 'I' who is free?

K: Amikor nincs 'én', ki az, aki szabad?

M: The world is free of a mighty nuisance. Good enough.

M: A világ a szabad egy hatalmas nyűgtől. Már jó.

Q: Good for whom?

K: Kinek jó?

M: Good for everybody. It is like a rope stretched across the street, it snarls up the traffic. Roll up, it is there, as mere identity, useful when needed. Freedom from the ego-self is the fruit of self-enquiry.

M: Mindenkinek jó. Olyan ez, mint az úton keresztben kifeszített kötél, zavarja a közlekedést. Gombolyítsd fel, legyen ott, személyazonosságként pusztán, amely szükség esetén hasznavehető. Az egós éntől való szabadság az önkutatás gyümölcse.

Q: There was a time when I was most displeased with myself. Now I have met my Guru and I am at peace, after having surrendered myself to him completely.

K: Volt idő, mikor sokkal elégedetlenebb voltam önmagammal. Találkoztam Gurummal, és békében élek, miután teljesen átadtam magamat neki.

M: If you watch your daily life you will see that you have surrendered nothing. You have merely added the word 'surrender' to your vocabulary and made your Guru into a peg to hang your problems on. Real surrender means doing nothing, unless prompted by your Guru. You step, so to say, aside and let your Guru live your life. You merely watch and wonder how easily he solves the problems which to you seemed insoluble.

M: Ha megfigyeled mindennapi életedet, látni fogod, hogy nem adtad át magad semminek. Pusztán az 'átadás' szóval bővítetted a szótáradat, és a Gurudból fogast csináltál, hogy felaggasd rá a problémáidat. A valódi önátadás azt jelenti, hogy nem csinálsz semmit, hacsak a Gurud meg nem kér rá. Te úgyszólván félreállsz, és hagyod, hogy a Guru élje az életed. Te pusztán figyeled, és csodálod, hogy milyen könnyen oldja meg a problémákat, amelyek számodra megoldhatatlannak látszanak.

Q: As I sit here, I see the room, the people. I see you too. How does it look at your end? What do you see?

K: Ahogy itt ülök, látom a szobát, az embereket. Hogyan látszik ez a te oldaladról? Mit látsz?

M: Nothing. I look, but I do not see in the sense of creating images clothed with judgements. I do not describe nor evaluate. I look, I see you, but neither attitude nor opinion cloud my vision. And when I turn my eyes away, my mind does not allow memory to linger; it is at once free and fresh for the next impression.

M: Semmit. Nézek, de nem látok abban az értelemben, hogy ítéletekbe öltöztetett képeket hoznék létre. Nem írok le, és nem értékelek semmit. Nézek, látlak téged, de sem attitűd, sem vélemény nem homályosítja látásomat. És amikor tekintetemet elfordítom, elmém nem engedi, hogy emlékezetem a látottakon időzzön; azonnal szabaddá és frissé válik a következő benyomásra.

Q: As I am here, looking at you, I cannot locate the event in space and time. There is something eternal and universal about the transmission of wisdom that is taking place. Ten thousand years earlier, or later, make no difference -- the event itself is timeless.

K: Ahogy itt ülök, és téged nézlek, nem tudom az eseményt térbe és időbe helyezni. Valami örökkévaló és egyetemes van a bölcsesség átadásában, ami végbemegy. Tízezer évvel korábban, vagy később, nem változtat a lényegen – az esemény maga időtlen.

M: Man does not change much over the ages. Human problems remain the same and call for the same answers. Your being conscious of what you call transmission of wisdom shows that wisdom has not yet been transmitted. When you have it, you are no longer conscious of it. What is really your own, you are not conscious of. What you are conscious of is neither you nor yours. Yours is the power of perception, not what you perceive. It is a mistake to take the conscious to be the whole of man. Man is the unconscious, conscious and the super-conscious, but you are not the man. Yours is the cinema screen, the light as well as the seeing power, but the picture is not you.

M: Az ember nem sokat változik a generációk során. Az emberi problémák ugyanazok maradnak, és ugyanazokért a válaszokért kiáltanak. Az, hogy tudatában vagy annak, amit a bölcsesség átadásának nevezel, azt mutatja, hogy a bölcsesség még nem került átadásra. Amint megkaptad, nem leszel többé tudatában. Ami valóban a sajátod, annak nem vagy tudatában. Aminek tudatában vagy, arról nem mondható sem az, hogy te vagy, sem az, hogy a tiéd. Tiéd az észlelés hatalma, amit észlelsz, az nem. Hiba azt feltételezni, hogy az ember egésze tudatos. Ember a tudattalan, a tudatos, és a tudat feletti, de te nem az ember vagy. Tiéd a mozivászon, a fény, valamint a látás képessége, de a kép nem te vagy.

Q: Must I search for the Guru, or shall I stay with whomever I have found?

K: Keressem tovább a Gurut, vagy annál maradjak, akit megtaláltam?

M: The very question shows that you have not yet found one. As long as you have not realised, you will move from Guru to Guru, but when you have found yourself, the search will end. A Guru is a milestone.

M: Valójában már a kérdés elárulja, hogy még nem találtál egyet sem. Amíg nem valósultál meg, addig Gurutól Guruig fogsz vándorolni, de mikor megtaláltad önmagadat, a keresés véget ér. A Guru

When you are on the move, you pass so many milestones. When you have reached your destination, it is the last alone that mattered. In reality all mattered at their own time and none matters now.

mérföldkő. Utazás közben nagyon sok mérföldkő mellett elhaladsz. Amikor eléred a célodat, az utolsó mérföldkő az, ami számít. Valójában minden a maga idejében, és semmi nem most számít.

Q: You seem to give no importance to the Guru. He is merely an incident among others.

K: Úgy tűnik, nem tulajdonítasz fontosságot a Gurunak. Ő egy mozzanat csupán, egyebek között.

M: All incidents contribute, but none is crucial. On the road each step helps you reach your destination, and each is as crucial as the other, for each step must be made, you cannot skip it. If you refuse to make it, you are stuck.

M: Minden mozzanatnak szerepe van, de semelyik sem kritikus fontosságú. Az úton minden lépés a célod elérését segíti, és mindegyik annyira kritikus, mint a másik, mert minden lépést meg kell tenni, nem tudod átugrani. Ha megtagadod a megtételét, megakadsz.

Q: Everybody sings the glories of the Guru, while you compare him to a milestone. Don't we need a Guru?

K: Mindenki a Guru dicsőségéről énekel, miközben te mérföldkőhöz hasonlítod. Nincs szükségünk Gurura?

M: Don't we need a milestone? Yes and no. Yes, if we are uncertain, no if we know our way. Once we are certain in ourselves, the Guru is no longer needed, except in a technical sense. Your mind is an instrument, after all, and you should know how to use it. As you are taught the uses of your body, so you should know how to use your mind.

M: Nincs-e szükségünk mérföldkőre? Van, és nincs. Van, ha bizonytalanok vagyunk, nincs, ha ismerjük az utat. Amint biztossá válunk magunkban, nincs többé szükség Gurura, hacsak nem technikai értelemben. Az elméd egy műszer, végső soron, és tudnod kell, hogyan kell használni. Ahogy megtanultad használni a tested, ugyan úgy tudnod kell, hogyan kell az elmédet használni.

Q: What do I gain by learning to use my mind?

K: Mit nyerek azzal, ha megtanulom használni az elmémet?

M: You gain freedom from desire and fear, which are entirely due to wrong uses of the mind. Mere mental knowledge is not enough. The known is accidental, the unknown is the home of the real. To live in the known is bondage, to live in the unknown is liberation.

M: Szabadságot nyersz vágytól és félelemtől, amely kizárólag elméd rossz használata miatt van. Puszta mentális tudás nem elegendő. Az ismert esetleges, a nem ismert a valóság otthona. Az ismertben élni kötöttség, a nem ismertben élni megszabadulás.

Q: I have understood that all spiritual practice consists in the elimination of the personal self. Such practice demands iron determination and relentless application. Where to find the integrity and energy for such work?

K: Tudom, hogy minden spirituális gyakorlat a személyes én kiküszöbölésében áll. Az ilyen gyakorlatok kőkemény elhatározást, és hajlíthatatlan szorgalmat követelnek meg. Hol található az integritás és energia, amely az ilyen munkához szükséges?

M: You find it in the company of the wise?

M: Kerested a bölcs társaságában?

Q: How do I know who is wise and who is merely clever?

K: Honnan tudhatom, ki a bölcs, és ki az, aki okos csupán?

M: If your motives are pure, if you seek truth and nothing else, you will find the right people. Finding them is easy, what is difficult is to trust them and take full advantage of their advice and guidance.

M: Ha indítékaid tiszták, ha az igazságot keresed, és semmi mást, meg fogod találni a megfelelő embert. Keresni őket könnyű, ami nehéz, hinni nekik, és teljes mértékben élni a tanácsaik, és útmutatásaik nyújtotta lehetőséggel.

Q: Is the waking state more important for spiritual practice than sleep?

K: Az ébrenléti állapot sokkal fontosabb a spirituális gyakorlat szempontjából, mint az alvás?

M: On the whole we attach too much importance, to the waking state. Without sleep the waking state would be impossible; without sleep one goes mad or dies; why attach so much importance to waking consciousness, which is obviously dependent on the unconscious? Not only the conscious but the unconscious as well should be taken care of in our spiritual practice.

M: Egészében véve túl nagy fontosságot tulajdonítunk az ébrenléti állapotnak. Alvás nélkül az ébrenléti állapot lehetetlen lenne; alvás nélkül az ember megőrül, vagy meghal; miért tulajdonítasz olyan nagy fontosságot az ébrenléti tudatosságnak, amely nyilvánvalóan a tudattalantól függ? Nem csak a tudatosnak, a ugyanúgy gondját kell viselni, spirituális gyakorlásunk során.

Q: How does one attend to the unconscious?

K: Hogyan tud az ember ápolni a tudattalant?

M: Keep the 'I am' in the focus of awareness, remember that you *are*, watch yourself ceaselessly and the unconscious will flow into the conscious without any special effort on your part. Wrong desires and fears, false ideas, social inhibitions are blocking and preventing its free interplay with the conscious. Once free to mingle, the two become one and the one becomes all. The person merges into the witness, the witness into awareness, awareness into pure being, yet identity is not lost, only its limitations are lost. It is transfigured, and becomes the real Self, the *sadguru*, the eternal friend and guide. You cannot approach it in worship. No external activity can reach the inner self; worship and prayers remain on the surface only; to go deeper meditation is essential, the striving to go beyond the states of sleep, dream and waking. In the beginning the attempts are irregular, then they recur more often, become regular, then continuous and intense, until all obstacles are conquered.

M: Tartsd az 'én vagyokot' a tudat fókuszában, tartsd emlékezetedben, hogy *vagy,* figyeld önmagad szakadatlan, és a tudattalan be fog áradni a tudatosba, a részedről történő minden különösebb erőfeszítés nélkül. Rossz vágyak és félelmek, hamis ideák, társadalmi tiltások blokkolják és akadályozzák a tudatossal való szabad kölcsönhatását. Amint szabadon vegyülhetnek, a kettő eggyé válik, és az egy mindenné válik. A személy beleolvad a tanúba, a tanú a tudatba, a tudat a tiszta létbe, még az identitás sem vész el, csak korlátai vesznek el. Átalakul, és a valódi Énné, a *sadguru*vá, az örök barát, és vezető válik. Nem tudod megközelíteni imádásban. Semmilyen külső tevékenység nem tudja elérni a belső ént; istenimádás és imádságok csak a felszínen maradnak; a mélyebbre hatoláshoz nélkülözhetetlen a meditáció, az alvás, álom és ébrenlét állapotain való túllépés érdekében folytatott küzdelem. Az erőfeszítések először szabálytalanok, majd egyre gyakrabban visszatérőek, szabályossá válnak, majd folyamatossá, és intenzívvé, míg minden akadály leküzdésre nem kerül.

Q: Obstacles to what?

K: Minek az akadályai?

M: To self-forgetting.

M: Az önelfelejtésé.

Q: If worship and prayers are ineffectual why do you worship daily, with songs and music, the image of your Guru.

K: Ha az istenimádások és imádságok hatástalanok, miért végzel naponta istenimádást, énekekkel és zenével, Gurud képe előtt?

M: Those who want it, do it. I see no purpose in interfering.

M: Azok akik akarják, csinálják. Nem látom célszerűnek megakadályozni.

Q: But you take part in it.

K: De te is részt veszel benne.

M: Yes, it appears so. But why be so concerned with me? Give all your attention to the question: 'What is it that makes me conscious?', until your mind becomes the question itself and cannot think of anything else.

M: Igen, úgy látszik. De miért aggódsz értem annyira? Fordítsd teljes figyelmedet a kérdésre: 'Mi az, ami engem tudatossá tesz?', mígnem elméd magává a kérdéssé nem válik, és nem tud semmi másra gondolni.

Q: All and sundry are urging me to meditate. I find no zest in meditation, but I am interested in many other things; some I want very much and my mind goes to them; my attempts at meditation are so half-hearted. What am I to do?

K: Boldog boldogtalan meditációra buzdít. Nem találok semmi élvezetet a meditációban, viszont sok más dolog iránt érdeklődöm; némelyiket nagyon akarom, és gondolataim mindig körülöttük járnak; meditációs kísérleteim elég lagymatagok. Mit tegyek?

M: Ask yourself: 'To whom it all happens?' Use everything as an opportunity to go within. Light your way by burning up obstacles in the intensity of awareness. When you happen to desire or fear, it is not the desire or fear that are wrong and must go, but the person who desires and fears. There is no point in fighting desires and fears which may be perfectly natural and justified; It is the person, who is swayed by them, that is the cause of mistakes, past and future. The person should be carefully examined and its falseness seen; then its power over you will end. After all, it subsides each time you go to sleep. In deep sleep you are not a self-conscious person, yet you are alive. When you are alive and conscious, but no longer self-conscious, you are not a person anymore. During the waking hours you are, as if, on the stage, playing a role, but what are you when the play is over? You are what you are; what you were before the play began you remain when it is over. Look at yourself as performing on the stage of life. The performance may be splendid or clumsy, but you are not in it, you merely watch it; with interest and sympathy, of course, but keeping in mind all the time that you are only watching while the play -- life -- is going on.

M: Tedd fel magadnak a kérdést: 'Kivel történik mindez?' Használj mindent lehetőségként, hogy belemenj. Világítsd meg utadat az akadályoknak a tudat intenzitásában való felégetésével. Ha úgy adódik, hogy vágysz, vagy félsz, akkor nem a vágy vagy félelem az, ami rossz, és elvetendő, hanem a személy, aki vágyakozik, és fél. Nincs olyan pont a vágyak és félelmek küzdelmében, amely tökéletesen természetes, és igazolt lehetne; a személy az, aki az uralmuk alatt áll, ő az oka a hibáknak, múltban és jövőben. A személyt gondosan meg kell vizsgálni, és hamisságát szemügyre kell venni; ekkor fölötted való hatalma véget ér. Végül is, a személy minden esetben elnyugszik, amikor elalszol. Mély alvásban nem vagy öntudattal rendelkező személy, mégis élő vagy. Amikor élő és tudatos vagy, de már nem rendelkezel öntudattal, akkor nem vagy személy többé. Ébrenléti óráidban mintha csak színpadon lennél, aki szerepet játszik, de mi vagy, amikor vége a játéknak? Vagy, ami vagy; ami voltál a játék kezdete előtt, az maradsz, amikor vége van is. Tekints önmagadra, mint aki előadja élete szerepét. Az előadás lehet ragyogó, vagy lehet ügyetlen, de te nem vagy benne, te azt szemléled csupán; érdeklődéssel, és szimpátiával természetesen, de egész idő alatt eszedben tartva, hogy csak szemlélő vagy, amíg a játék – az élet – zajlik.

Q: You are always stressing the cognition aspect of reality. You hardly ever mention affection, and will -- never?

K: Mindig a valóság ismereti aspektusát emeled ki. Szinte sohasem említed a szeretetet, és nem is fogod – soha?

M: Will, affection, bliss, striving and enjoying are so deeply tainted with the personal, that they cannot be trusted. The clarification and purification needed at the very start of the journey, only awareness can give. Love and will shall have their turn, but the ground must be prepared. The sun of awareness must rise first -- all else will follow.

M: Akarat, szeretet, boldogság, küzdelem és öröm, olyan mélyen szennyezettek a személlyel, hogy nem lehetnek bizalomra érdemesek. Szűrésre és tisztításra van szükség már az út legelején, amit csak a tudat adhat meg. Szeretetnek és akaratnak meg lesz a maguk iránya, de az alapot elő kell készíteni. A tudat napjának fel kell előbb kelnie – minden más ezután fog következni.

87. Keep the Mind Silent and You shall Discover

Questioner: Once I had a strange experience. I was not, nor was the world, there was only light -- within and without -- and immense peace. This lasted for four days and then I returned to the every-day consciousness.

Now I have a feeling that all I know is merely a scaffolding, covering and hiding the building under construction. The architect, the design, the plans, the purpose -- nothing I know; some activity is going on, things are happening; that is all I can say. I am that scaffolding, some thing very flimsy and short-

87. Tartsd elmédet csendesen, és fel fogod fedezni

Kérdező: Volt egyszer egy különös élményem. Nem voltam én, a világ sem volt, fény volt csak – kívül és belül –, és mérhetetlen béke. Négy napon keresztül tartott ez az élmény, aztán visszatért a hétköznapi tudatosságom.

Most úgy érzem, mintha csak egy épülőfélben lévő házat borító, és elrejtő állványzat lenne minden. Az építészt, a tervezést, a tervrajzokat, a célt – egyiket sem ismerem; valamilyen tevékenység zajlik, dolgok történnek; ez minden, amit mondani tudok. Én vagyok ez az állványzat, valami olyasmi, ami

lived; when the building is ready, the scaffolding will be dismantled and removed. The 'I am' and the 'What am I' are of no importance, because once the building is ready, the 'I' will go as a matter of course, leaving no questions about itself to answer.

gyenge, és rövid életű; amikor az épület kész, az állványzat lebontásra, és eltávolításra fog kerülni. Az 'én vagyok' és a 'mi vagyok én' nem fontosak, mert amint az épület elkészül, az 'én' magától értetődően eltávozik, nem hagyva maga után megválaszolandó kérdéseket.

Maharaj: Are you not aware of all this? Is not the fact of awareness the constant factor?

Maharaj: Nem vagy tudatában mindennek? Nem a tudat ténye az állandó elem?

Q: My sense of permanency and identity is due to memory, which is so evanescent and unreliable. How little I remember, even of the recent past. I have lived a life-time, and now what is left with me? A bundle of events, at best a short story.

K: Állandóság és önazonosság érzésem az emlékezet miatt van, amely oly tünékeny, és megbízhatatlan. Mily kevés az emlékem, még a legközelebbi múltból is. Leéltem egy egész életet, és most mi maradt számomra? Események egy kötege, legfeljebb egy történetke.

M: All this takes place within your consciousness.

M: Mindez a tudatosságodon belül van.

Q: Within and without. In daytime -- within; in the night -- without. Consciousness is not all. So many things happen beyond its reach. To say that what I am not conscious of does not exist, is altogether wrong.

K: Belül, és kívül. Nap közben – belül; éjszaka – kívül. A tudatosság nem minden. Oly sok dolog történik a hatáskörén túl. Azt mondani, hogy aminek nem vagyok tudatában nem létezik, abszolút hiba.

M: What you say is logical, but actually you know only what is in your consciousness. What you claim exists outside conscious experience is inferred.

M: Logikus, amit mondasz, de valójában csak azt tudod, ami benne van a tudatosságodban. Amit a tudatosságon kívülinek tartasz, az következetés.

Q: It may be inferred and yet it is more real than the sensory.

K: Lehet, hogy következtetés, mégis sokkal valóságosabb, mint az érzéki tapasztalat.

M: Be careful. The moment you start talking you create a verbal universe, a universe of words, ideas, concepts and abstractions, interwoven and inter-dependent, most wonderfully generating, supporting and explaining each other and yet all without essence or substance, mere creations of the mind. Words create words, reality is silent.

M: Vigyázat. Amint elkezdesz beszélni, létrehozol egy verbális univerzumot, szavak, ideák, fogalmak és absztrakciók univerzumát, amelyek egymásba fonódnak, és kölcsönösen egymástól függenek, a legbámulatosabb módon támogatják, és magyarázzák egymást, és mégis lényeg vagy tartalom nélküliek, az elme teremtményei csupán. Szavak teremtenek szavakat, a valóság csendes.

Q: When you talk, I hear you. Is it not a fact?

K: Amikor beszélsz, én hallak téged. Ez nem tény?

M: That you hear is a fact. What you hear -- is not. The fact can be experienced, and in that sense the sound of the word and the mental ripples it causes are experienced. There is no other reality behind it. Its meaning is purely conventional, to be remembered; a language can be easily forgotten, unless practiced.

M: Az tény, hogy hallasz,. Amit hallasz – nem az. A tény tapasztalható, és ebben az értelemben a szó hangzata, és az általa okozott szellemi hullámok kerülnek tapasztalásra. Nincs másik valóság mögötte. Jelentése pusztán megállapodáson alapul, meg kell jegyezni; a nyelv könnyen elfelejthető, ha nem gyakorolják.

Q: If words have no reality in them why talk at all?

K: Ha a szavaknak nincs önmagukban vett realitásuk, miért van egyáltalán beszéd?

M: They serve their limited purpose of inter-personal communication. Words do not convey facts, they signal them. Once you are beyond the person, you need no words.

M: A személyek közötti kommunikációban tölt be korlátozott szerepet. A szavak nem közvetítenek tényeket, jelzik azokat. A személy meghaladását követően nincs szükséged szavakra.

Q: What can take me beyond the person? How to go

K: Mi vihet engem túl a személyen? Hogyan kell

beyond consciousness?

M: Words and questions come from the mind and hold you there. To go beyond the mind, you must be silent and quiet. Peace and silence, silence and peace -- this is the way beyond. Stop asking questions.

Q: Once I give up asking questions, what am I to do?

M: What can you do but wait and watch?

Q: What am I to wait for?

M: For the centre of your being to emerge into consciousness. The three states -- sleeping, dreaming and waking are all in consciousness, the manifested; what you call unconsciousness will also be manifested -- in time; beyond consciousness altogether lies the unmanifested. And beyond all, and pervading all, is the heart of being which beats steadily -- manifested-unmanifested; manifested-unmanifested (*saguna-nirguna*).

Q: On the verbal level it sounds all right. I can visualise myself as the seed of being, a point in consciousness, with my sense 'I am' pulsating, appearing and disappearing alternately. But what am I to do to realise it as a fact, to go beyond into the changeless, wordless Reality?

M: You can do nothing. What time has brought about, time will take away.

Q: Why then all these exhortations to practice *Yoga* and seek reality? They make me feel empowered and responsible, while in fact it is time that does all.

M: This is the end of *Yoga* -- to realise independence. All that happens, happens in and to the mind, not to the source of the 'I am'. Once you realise that all happens by itself, (call it destiny, or the will of God or mere accident), you remain as witness only, understanding and enjoying, but not perturbed.

Q: If I cease trusting words altogether, what will be my condition?

M: There is a season for trusting and for distrusting. Let the seasons do their work, why worry?

Q: Somehow I feel responsible for what happens around me.

M: You are responsible only for what you can

meghaladni a tudatosságot?

M: A szavak és a kérdések az elméből jönnek, és téged ahhoz kötnek. Az elme meghaladásához csendesnek és nyugodtnak kell lenned. Béke és csend, csend és béke – ez a meghaladás módja. Állítsd le a kérdezősködést.

K: Miután lemondtam a kérdezősködésről, mit kell tennem?

M: Mi egyebet tehetnél, mint vársz, és figyelsz?

K: Mire kell várnom?

M: Arra, hogy léted középpontja megjelenjen a tudatosságodban. A három állapot – alvás, álom, és ébrenlét – időbeli; a megnyilvánulatlan teljes egészében a tudatosságon túl állomásozik. És a lét mindent meghaladó, és mindent betöltő szíve szünet nélkül dobogja – megnyilvánult-megnyilvánulatlan; megnyilvánult-megnyilvánulatlan (*saguna-nirguna*).

K: A szavak szintjén nagyszerűen hangzik. El tudom magamat képzelni a lét magjaként, a tudatosság egy pontjaként, amely az 'én vagyok' érzésemmel való együtt lüktetésben váltakozva megjelenik, és eltűnik. De mit kell tennem azon tény realizálásához, hogy túl kell lépjek a megváltozhatatlanba, a szavakkal ki nem fejezhető Valóságba?

M: Nem tudsz tenni semmit. Amit az idő idézett elő, az idő is fogja elvinni.

K: Akkor mire jó mindeme buzdítás a *Yoga* gyakorlására, és a valóság keresésére? Ezek engem hatalmaznak meg, és tesznek felelőssé, miközben valójában az idő az, ami mindent elvégez.

M: Ez a *Yoga* vége – a függetlenség felismerése. Ami történik, minden az elmében, és az elmével történik, nem az 'én vagyok' forrásával. Amint felismered, hogy minden magától történik, (nevezd sorsnak, Isten akaratának, vagy puszta véletlennek), te a puszta tanú maradsz, aki megértő és élvező, de nem megzavart.

K: Ha végképp megszűnök hinni a szavakban, milyen állapotba fogok kerülni?

M: Ideje van a hívésnek, és a nem hívésnek. Hagyd, hogy az idők végezzék a munkájukat, miért aggódsz?

K: Valamiképpen felelősséget érzek a körülöttem történtekért.

M: Te csak azért vagy felelős, amin változtatni

change. All you can change is only your attitude. There lies your responsibility.

tudsz. Mindössze hozzáállásodat tudod megváltoztatni. Ebben nyugszik a felelősséged.

Q: You are advising me to remain indifferent to the sorrows of others.

K: Azt a tanácsod számomra, hogy maradjak érzéketlen mások szomorúsága iránt.

M: It is not that you are indifferent. All the sufferings of mankind do not prevent you from enjoying your next meal. The witness is not indifferent. He is the fullness of understanding and compassion. Only as the witness you can help another.

M: Ez nem jelenti, hogy érzéketlen vagy. Az emberiség összes szenvedése se tartson vissza a következő étkezés élvezetétől. A tanú az, amely nem érzéketlen. Ő a megértés, és könyörület teljessége. Csak a tanúként tudsz segíteni másokon.

Q: All my life I was fed on words. The number of words I have heard and read go into the billions. Did it benefit me? Not at all.

K: Egész életemben szavakon éltem. Az általam hallott és olvasott szavak száma milliárdokra rúg. Volt belőle hasznom? Egyáltalán nem.

M: The mind shapes the language and the language shapes the mind. Both are tools, use them but don't misuse them. Words can bring you only unto their own limit; to go beyond, you must abandon them. Remain as the silent witness only.

M: Az elme formálja a nyelvet, és a nyelv formálja az elmét. Mindketten eszközök, használd őket, de ne élj vissza velük. A szavak csak az ő saját határaikig vihetnek téged; a túllépéshez el kell hagynod őket. Maradj csupán a csendes tanú.

Q: How can I? The world disturbs me greatly.

K: Hogy tudnék? A világ jelentős mértékben zavar.

M: It is because you think yourself big enough to be affected by the world. It is not so. You are so small that nothing can pin you down. It is your mind that gets caught, not you. Know yourself as you *are* -- a mere point in consciousness, dimensionless and timeless. You are like the point of the pencil -- by mere contact with you the mind draws its picture of the world. You are single and simple -- the picture is complex and extensive. Don't be misled by the picture -- remain aware of the tiny point -- which is everywhere in the picture.

M: Ez azért van, mert azt hiszed, elég nagy vagy ahhoz, hasson rád a világ. Nem így van. Olyan kicsi vagy, hogy semmi nem tud odaszegezni. Csak elméd akadt bele, nem te. Ismerd önmagad annak, ami *vagy* – egy kiterjedés nélküli, és időtlen pontnak csupán a tudatosságban. Olyan vagy, akár a ceruza hegye – puszta érintésedre az elme lerajzolja képét a világról. Te egyetlen, és egyszerű vagy – a kép összetett, és terjedelmes. Ne vezessen félre a kép – maradj tudatában az apró pontnak – amely mindenütt ott van a képen.

What is, can cease to be; what is not, can come to be; but what neither is nor is not, but on which being and non-being depend, is unassailable; know yourself to be the cause of desire and fear, itself free from both.

Ami van, megszűnhet létezni; ami nincs, beléphet a létbe; de ami se nem van, se nem nincs, hanem amitől a lét és nemlét függ, az megtámadhatatlan; ismerd önmagadat úgy, mint a vágy és félelem okát, de amely önmaga mindkettőtől szabad.

Q: How am I the cause of fear?

K: Mi módon vagyok én a félelem oka?

M: All depends on you. It is by your consent that the world exists. Withdraw your belief in its reality and it will dissolve like a dream. Time can bring down mountains; much more you, who are the timeless source of time. For without memory and expectation there can be no time.

M: Minden tőled függ. A te jóváhagyásoddal létezik a világ. Vond meg a valóságába vetett hitedet, és szerte fog foszlani, mint egy álom. Az idő hegyeket tud ledönteni; te, aki időtlen forrása az időnek, sokkal többet. Mert emlékezet és elvárás nélkül nem lehet idő.

Q: Is the 'I am' the Ultimate?

K: Az 'én vagyok' a Végső?

M: Before you can say: 'I am', you must be there to say it. Being need not be self-conscious. You need not know to be, but you must *be* to know.

M: Mielőtt azt tudnád mondani: 'én vagyok', lenned kell, hogy mondhasd. A létezéshez nem kell öntudatosnak lenni. A létezéshez nem kell tudnod, de *létezned* kell ahhoz, hogy tudj.

Q: Sir, I am getting drowned in a sea of words. I can see that all depends on how the words are out

K: Uram, belefulladok a szavak tengerébe. Látom, minden attól függ, a szavak hogyan kerülnek

together, but there must be somebody to put them together -- meaningfully. By drawing words at random the Ramayana, Mahabharata and Bhagavata could never be produced. The theory of accidental emergence is not tenable. The origin of the meaningful must be beyond it. What is the power that creates order out of chaos? Living is more than being, and consciousness is more than living. Who is the conscious living being?

M: Your question contains the answer: a conscious living being is a conscious living being. The words are most appropriate, but you do not grasp their full import. Go deep into the meaning of the words: being, living, conscious, and you will stop running in circles, asking questions, but missing answers. Do understand that you cannot ask a valid question about yourself, because you do not know whom you are asking about. In the question 'Who am I?' the 'I' is not known and the question can be worded as: "I do not know what I mean by 'I'" What you are, you must find out. I can only tell you what you are not. You are not of the world, you are not even in the world. The world is not, you alone are. You create the world in your imagination like a dream. As you cannot separate the dream from yourself, so you cannot have an outer world independent of yourself. You are independent, not the world. Don't be afraid of a world you yourself have created. Cease from looking for happiness and reality in a dream and you will wake up. You need not know 'why' and 'how', there is no end to questions. Abandon all desires, keep your mind silent and you shall discover.

egymáshoz fűzésre, de kell, hogy legyen valaki, aki összerakja őket – értelmesen. A szavak véletlenszerű összerakásával a Ramayana, a Mahabharata és a Bhagavata soha nem jöhettek volna létre. A véletlenszerű felbukkanás nem megvédhető. Mögötte ott kell lennie az értelemmel bíró forrásnak. Milyen hatalom tesz rendet a káoszban? Az élet több, mint létezés, és a tudatosság több, mint élet. Ki a tudatos élőlény?

M: Kérdésed magában foglalja a választ: a tudatos élőlény a tudatos élőlény. Az iménti szavak a leghelyénvalóbbak, de te nem fogod fel azokat a teljes jelentőségükben. Mélyedj el a szavak jelentésében: lét, élő, tudatos, és abba fognak maradni a körben járás, a válasz nélküli kérdések. Értsd meg, hogy nem tudsz megalapozott kérdést feltenni önmagadról, mert nem tudod, kiről kérdezel. A 'ki vagyok én' kérdésben az 'én' nem ismert, és a kérdésből adódó kérdés: „nem tudom, mit értsek az 'én' alatt". Rá kell jönnöd, hogy mi vagyok te. Én csak azt tudom neked elmondani, hogy mi nem vagy. Te nem vagy a világé, még csak nem is vagy a világban. A világ nem létezik, egyedül te vagy. Te teremted a világot a képzeletedben, mint álmot. Ahogy az álmot sem tudod elválasztani önmagadtól, úgy a külső világ sem lehet független önmagadtól. Te vagy független, nem a világ. Ne félj a világtól, amit te magad teremtettél. Fejezd be, hogy boldogságot, és valóságot keress az álomban, és föl fogsz ébredni. Nem kell tudnod 'miért', és 'hogyan', ezek vég nélküli kérdések. Vess el minden vágyat, tartsd elmédet csendesen, és fel fogod fedezni.

88. Knowledge by the Mind, is not True Knowledge

Questioner: Do you experience the three states of waking, dreaming and sleeping just as we do, or otherwise?

Maharaj: All the three states are sleep to me. My waking state is beyond them. As I look at you, you all seem asleep, dreaming up words of your own. I am aware, for I imagine nothing. It is not *samadhi* which is but a kind of sleep. It is just a state unaffected by the mind, free from the past and future. In your case it is distorted by desire and fear, by memories and hopes; in mine it is as it is -- normal. To be a person is to be asleep.

Q: Between the body and pure awareness stands the 'inner organ', *antahkarana*, the 'subtle body', the 'mental body', whatever the name. Just as a whirling mirror converts sunlight into a manifold pattern of streaks and colours, so does the subtle body convert

88. Az elme általi tudás nem valódi tudás

Kérdező: Ugyanúgy tapasztalod az ébrenlét, álmodás, és alvás három állapotát, ahogy mi, vagy másképpen?

Maharaj: Mind a három állapot bennem alszik. Az én ébrenléti állapotom felettük áll. Úgy látlak benneteket, mint akik alszanak, és álmodják saját szavaikat. Én tudatos vagyok, mert nem képzelek semmit. Ez nem *samadhi,* amely csak az alvás egy fajtája. Ez csupán egy állapot, amelyre nincs hatással az elme, mentes a múlttól és jövőtől. A te esetedben vágytól, félelemtől, emlékektől és reményektől torzított; az enyém olyan, amilyen – normális. Személynek lenni azt jelenti, aludni.

K: A test és a tiszta tudat között van a 'belső szerv', az *antahkarana,* a 'finom test', a 'mentális test', mindegy, hogy nevezzük. Mint ahogy egy forgó tükör csíkok, és színek mindenféle mintázatává konvertálja át a napfényt, úgy konvertálja át a finom

the simple light of the shining Self into a diversified world. Thus I have understood your teaching. What I cannot grasp is how did this subtle body arise in the first instance?

M: It is created with the emergence of the 'I am' idea. The two are one.

Q: How did the 'I am' appear?

M: In your world everything must have a beginning and an end. If it does not, you call it eternal. In my view there is no such thing as beginning or end -- these are all related to time. Timeless being is entirely in the *now*.

Q: The *antahkarana*, or the 'subtle body', is it real or unreal?

M: It is momentary. Real when present, unreal when over.

Q: What kind of reality? Is it momentary?

M: Call it empirical, or actual, or factual. It is the reality of immediate experience, here and now, which cannot be denied. You can question the description and the meaning, but not the event itself. Being and non-being alternate and their reality is momentary. The Immutable Reality lies beyond space and time. Realise the momentariness of being and non-being and be free from both.

Q: Things may be transient, yet they are very much with us, in endless repetition.

M: Desires are strong. It is desire that causes repetition. There is no recurrence where desire is not.

Q: What about fear?

M: Desire is of the past, fear is of the future. The memory of past suffering and the fear of its recurrence make one anxious about the future.

Q: There is also fear of the unknown.

M: Who has not suffered is not afraid.

Q: We are condemned to fear?

M: Until we can look at fear and accept it as the shadow of personal existence, as persons we are bound to be afraid. Abandon all personal equations and you shall be free from fear. It is not difficult. Desirelessness comes on its own when desire is recognised as false. You need not struggle with

test a ragyogó Én egyszerű fényét változatos világgá. Ily módon értettem a tanításodat. Először is azt nem tudom megérteni, hogyan tudott ez a finom test megjelenni,?

M: Az 'én vagyok' idea megjelenésekor jött létre. A kettő egy.

K: Hogyan jelent meg az 'én vagyok'?

M: A te világodban mindennek kell legyen kezdete és vége. Ha nincs, akkor örökkévalónak nevezed. Az én nézetemben nincs olyan dolog, mint kezdet, vagy vég – ezek mind az idővel kapcsolatosak. Az időtlen lét teljesen a *most*ban van.

K: Az *antahkarana,* vagy 'finom test', valódi, vagy nem valódi?

M: Pillanatnyi. A jelenben valódi, azon túl valótlan.

K: Milyen a valódi? Pillanatnyi?

M: Hívhatod tapasztalatinak, vagy aktuálisnak, vagy ténylegesnek. A közvetlen tapasztalat valósága, itt és most, ami nem cáfolható. A leírást, és a jelentést vitathatod, de az eseményt magát nem. Létező és nem létező váltakoznak, és valóságuk pillanatnyi. A Megváltozhatatlan Valóság téren és időn túli. Fedezd fel a lét és nemlét pillanatnyiságát, és mindkettőtől szabad leszel.

K: Lehet, hogy a dolgok mulandók, mégis nagyon sokat velünk vannak, végtelen sokszor ismétlődve.

M: A vágyak erősek. A vágy az, ami az ismétlődést okozza. Ahol nincs vágy, ott nincs újbóli megjelenés.

K: Mi a véleményed a félelemről?

M: A vágy a múlté, a félelem a jövőé. A múltbeli szenvedés emlékei, és visszatérésétől való félelem teszi az embert gondterheltté a jövővel kapcsolatban.

K: Az ismeretlentől való félelem is létezik.

M: Aki nem szenvedett, nem fél.

K: Utasítsuk el a félelmet?

M: Amíg úgy látjuk a félelmet, és úgy fogadjuk el, mint az egyéni létezés árnyékát, addig személyként hozzá vagyunk kötve a félelemhez. Adj fel minden személyes szemléletmódot, és megszabadulsz a félelemtől. Nem nehéz. A vágytalanság magától bekövetkezik, amikor a vágyat hamisnak ismered fel.

desire. Ultimately, it is an urge to happiness, which is natural as long as there is sorrow. Only see that there is no happiness in what you desire.

Nem kell harcolnod a vággyal. Végtére is, ez egy boldogságra törekvés, amely természetes, amíg szomorúság van. Csak lásd, hogy nincs boldogság abban, amire vágysz.

Q: We settle for pleasure.

K: Érjük be az örömmel.

M: Each pleasure is wrapped in pain. You soon discover that you cannot have one without the other.

M: Minden öröm fájdalomba van csomagolva. Hamarosan felfedezed, hogy az egyik nem lehet a tiéd a másik nélkül.

Q: There is the experiencer and there is his experience. What created the link between the two?

K: Van a tapasztaló, és van a tapasztalat. Mi hozta létre a kapcsolatot kettőjük között?

M: Nothing created it. It is. The two are one.

M: Semmi nem hozta létre. A kettő egy.

Q: I feel there is a catch somewhere, but I do not know where.

K: Úgy érzem, csapda van valahol, de nem tudom, hol.

M: The catch is in your mind, which insists on seeing duality where there is none.

M: A csapda az elmédben van, amely ragaszkodik hozzá, hogy a dualitást lásson, ahol az nincs.

Q: As I listen to you, my mind is all in the now and I am astonished to find myself without questions.

K: Miközben hallgatlak, elmém teljesen a mostban van, és meg vagyok döbbenve, hogy nincsenek kérdéseim.

M: You can know reality only when you are astonished.

M: Csak akkor ismerheted a valóságot, ha meg vagy döbbenve.

Q: I can make out that the cause of anxiety and fear is memory. What are the means for putting an end to memory?

K: Kibogoztam, hogy az aggódás és félelem oka az emlékezet. Milyen eszközökkel lehet véget vetni az emlékezetnek?

M: Don't talk of means, there are no means. What you see as false, dissolves. It is the very nature of illusion to dissolve on investigation. Investigate -- that is all. You cannot destroy the false, for you are creating it all the time. Withdraw from it, ignore it, go beyond, and it will cease to be.

M: Ne beszélj eszközökről, nincsenek eszközök. Amit hamisnak látsz, az szertefoszlik. Az illúziónak valóságos természete, hogy vizsgálódás hatására szertefoszlik. Vizsgálódj – ez minden. Nem tudod megsemmisíteni a hamisat, mert szakadatlanul teremted azt. Távolodj el tőle, ne végy róla tudomást, lépj túl rajta, és megszűnik létezni.

Q: Christ also speaks of ignoring evil and being child-like.

K: Krisztus szintén beszél gonosz elutasításáról, és gyermekként való létezésről.

M: Reality is common to all. Only the false is personal.

M: A valóság általános, mindenki számára. Csak a hamis személyes.

Q: As I watch the *sadhakas* and enquire into the theories by which they live, I find they have merely replaced material cravings by 'spiritual' ambitions. From what you tell us it looks as if the words: 'spiritual' and 'ambition' are incompatible. If 'spirituality' implies freedom from ambition, what will urge the seeker on? The *Yogis* speak of the desire for liberation as essential. Is it not the highest form of ambition?

K: Ahogy a *sadhaká*kat látom, és tanulmányozom a nézeteiket, amelyek szerint élnek, úgy látom, anyagi vágyaikat egész egyszerűen 'spirituális' ambíciókra cserélték. Abból amit elmondasz nekünk úgy látszik, mintha a 'spirituális' és 'ambíció' szavak összeegyeztethetetlenek lennének. Ha a 'spirituális' ambíciómentességet jelent, mi fogja ösztönözni a keresést? A *Yogi*k a szabadság iránti vágyat lényegesnek tekintik. Ez nem az ambíció legemelkedettebb formája?

M: Ambition is personal, liberation is from the

M: Az ambíció személyes, a személyestől való

personal. In liberation both the subject and the object of ambition are no longer. Earnestness is not a yearning for the fruits of one's endeavours. It is an expression of an inner shift of interest away from the false, unessential, the personal.

megszabadulás. A megszabadulásban mind a szubjektív, mind az objektív ambíciók megszűnnek. A komolyság nem az erőfeszítések gyümölcseiért való epekedést jelenti. Az érdeklődésnek a hamisról, lényegtelenről, a személyesről való belső elmozdulását fejezi ki.

Q: You told us the other day that we cannot even dream of perfection before realisation, for the Self is the source of all perfection and not the mind. If it is not excellence in virtue that is essential for liberation, then what is?

K: Azt mondtad minap, hogy tökéletességről még csak nem is álmodhatunk a megvalósulás előtt, mert az Én a forrása minden tökéletességnek, és nem az elme. Ha nem erényekben való tökéletesség az, amely a megszabaduláshoz nélkülözhetetlen, akkor mi az?

M: Liberation is not the result of some means skilfully applied, nor of circumstances. It is beyond the causal process. Nothing can compel it, nothing can prevent it.

M: A megszabadulást nem bizonyos eszközök szakavatott alkalmazása eredményezi, sem a körülmények. Meghaladja az oksági folyamatokat. Semmi nem tudja kikényszeríteni, semmi nem tudja meggátolni.

Q: Then why are we not free here and now?

K: Akkor miért nem vagyunk szabadok itt, és most?

M: But we are free 'here and now'. It is only the mind that imagines bondage.

M: De szabadok vagyunk, 'itt és most'. Csak az elme az, amely a köteléket képzeli.

Q: What will put an end to imagination?

K: Mi fog a képzelődésnek véget vetni?

M: Why should you want to put an end to it? Once you know your mind and its miraculous powers, and remove what poisoned it -- the idea of a separate and isolated person -- you just leave it alone to do its work among things to which it is well suited. To keep the mind in its own place and on its own work is the liberation of the mind.

M: Miért akarnál véget neki vetni? Ha megismered elmédet, és annak csodálatos erejét, és eltávolítod belőle azt, ami mérgezi – az különálló és elszigetelt személy ideáját -, akkor csak hagyd magára, dolgozzon azon dolgok között, amelyekre alkalmas. Az elme saját helyén, és munkájánál tartása jelenti az elme megszabadulását.

Q: What is the work of the mind?

K: Mi az elme munkája?

M: The mind is the wife of the heart and the world their home -- to be kept bright and happy.

M: Az elme a szív asszonya, és a világ az otthonuk – tisztaságát és boldogságát fenn kell tartania.

Q: I have not yet understood why, if nothing stands in the way of liberation, it does not happen here and now.

K: Még mindig nem értem, ha senki nem áll a megszabadulás útjában, akkor miért nem történik meg itt és most?

M: Nothing stands in the way of your liberation and it can happen here and now, but for your being more interested in other things. And you cannot fight with your interests. You must go with them, see through them and watch them reveal themselves as mere errors of judgement and appreciation.

M: Semmi nem áll megszabadulásod útjában, és az itt és most megtörténhet, de lényed sokkal jobban érdeklődik egyéb dolgok iránt. És nem tudsz harcolni érdeklődéseiddel. Járj velük együtt, láss keresztül rajtuk, és figyeld meg őket amint puszta ítélkezési és érzékelési hibákként felfedik magukat.

Q: Will it not help me if I go and stay with some great and holy man?

K: Nem jelentene számomra segítséget, ha nagy és szent emberek társaságában tartózkodnék?

M: Great and holy people are always within your reach, but you do not recognise them. How will you know who is great and holy? By hearsay? Can you trust others in these matters, or even yourself? To convince you beyond the shadow of doubt you need more than a commendation, more even than a

M: Nagy és szent emberek mindig vannak az elérhetőségeden belül, de nem ismered fel őket. Hogyan szeretnéd megtudni, ki a nagy és szent? Szóbeszéd alapján? Másoknak hiszel ezekben a kérdésekben, vagy inkább magadnak? A minden kétségen kívüli meggyőződöttséghez többre van

momentary rapture. You may come across a great and holy man or women and not even know for a long time your good fortune. The infant son of a great man for many years will not know the greatness of his father. You must mature to recognise greatness and purify your heart for holiness. Or you will spend your time and money in vain and also miss what life offers you. There are good people among your friends -- you can learn much from them. Running after saints is merely another game to play. Remember yourself instead and watch your daily life relentlessly. Be earnest, and you shall not fail to break the bonds of inattention and imagination.

szükséged ajánlásnál, pillanatnyi elragadtatásnál. Lehet, hogy találkozol véletlenül egy nagy és szent férfival vagy nővel, de mégsem ismered fel sokáig jó szerencsédet. A nagy ember kisfia évekig nem ismeri édesapja nagyságát. A nagyság felismeréséhez érettnek, a szentség felismeréséhez tiszta szívűnek kell lenned. Vagy haszontalanul fogod fecsérelni idődet és pénzedet, és azt is elhibázod, amit az élet tálcán kínál számodra. A jó emberek ott vannak a barátaid között – sokat tanulhatsz tőlük. Szentek után futni egyel több játék csupán. Ehelyett inkább tartsd észben önmagadat, és folytonosan figyeld mindennapi életedet. Légy komoly, és ne félj széttörni a figyelmetlenség és képzelet bilincseit.

Q: Do you want me to struggle all alone?

K: Azt akarod, hogy egyedül küzdjek?

M: You are never alone. There are powers and presences who serve you all the time most faithfully. You may or may not perceive them, nevertheless they are real and active. When you realise that all is in your mind and that you are beyond the mind, that you are truly alone; then all is you.

M: Soha nem vagy egyedül. Erők és jelenvaló lények szolgálnak téged, a legodaadóbb módon. Észleled őket, vagy sem, mindazonáltal ők valódiak, és tevékenyek. Amikor felismered, hogy minden az elmédben van, és hogy te az elméden túl vagy, hogy valójában egyedül vagy; akkor minden te vagy.

Q: What is omniscience? Is God omniscient? Are you omniscient? We hear the expression -- universal witness. What does it mean? Does self-realisation imply omniscience? Or is it a matter of specialised training?

K: Mi a mindentudás? Isten mindentudó? Te mindentudó vagy? Hallunk olyan kifejezést, hogy – egyetemes tanú. Mit jelent ez? Az önmegvalósítás mindentudást von maga után? Vagy ez speciális gyakorlás kérdése?

M: To lose entirely all interest in knowledge results in omniscience. It is but the gift of knowing what needs to be known, at the right moment, for error-free action. After all, knowledge is needed for action and if you act rightly, spontaneously, without bringing in the conscious, so much the better.

M: A mindentudás a tudás iránti minden érdeklődés teljes elveszítésének az eredménye. Csak a tudás ajándékát kell ismerned a kellő pillanatban, hogy cselekedeted hibátlan legyen. Végül is, tudásra a cselekvésnek van szüksége, és ha helyesen, spontán módon cselekszel, anélkül, hogy tudatában lennél, úgy a legjobb.

Q: Can one know the mind of another person?

K: Megismerheti-e valaki egy másik személy elméjét?

M: Know you own mind first. It contains the entire universe and with space to spare.

M: Saját elmédet ismerd meg először. Tartalmazza az egész univerzumot, és még helytakarékos is.

Q: Your working theory seems to be that the waking state is not basically different from dream and the dreamless sleep. The three states are essentially a case of mistaken self-identification with the body. Maybe it is true, but, I feel, it is not the whole truth.

K: Úgy látszik az a munka teóriád, hogy az ébrenlét állapota nem különbözik alapvetően az álométól, és az álomtalan alvásétól. A három állapot lényegében a testtel való téves önazonosítás esete. Lehet, hogy így van, de úgy érzem, ez nem a teljes igazság.

M: Do not try to know the truth, for knowledge by the mind is not true knowledge. But you can know what is not true -- which is enough to liberate you from the false. The idea that you know what is true is dangerous, for it keeps you imprisoned in the mind. It is when you do not know, that you are free to investigate. And there can be no salvation, without investigation, because non-investigation is the main cause of bondage.

M: Ne törekedj az igazság megismerésére, mert az elme általi tudás nem valódi tudás. De azt megismerheted, hogy mi nem igaz – ami elegendő a hamistól való megszabaduláshoz. Veszélyes idea, hogy ismered az igazságot, mert elméd börtönében tart. Ez akkor van, amikor nem tudod, hogy szabadságodban áll kutatni. És a megváltás nem lehetséges kutatás nélkül, mert a nem-kutatás a kötöttség fő oka.

Q: You say that the illusion of the world begins with the sense 'I am', but when I ask about the origin of the sense 'I am', you answer that it has no origin, for on investigation it dissolves. What is solid enough to build the world on cannot be mere illusion. The 'I am' is the only changeless factor I am conscious of; how can it be false?

K: Azt mondod, hogy a világ illúziója az 'én vagyok' érzéssel kezdődik, de amikor az 'én vagyok' érzés eredetéről kérdezek, azt válaszolod, hogy nincs eredete, mert a kutatás nyomán szertefoszlik. Ami elég szilárd, hogy felépítsd rá világot, nem lehet puszta illúzió. Az 'én vagyok' az egyetlen változhatatlan tényező, aminek tudatában vagyok; hogy lehetne hamis?

M: It is not the 'I am' that is false, but what you take yourself to be. I can see, beyond the least shadow of doubt, that you are not what you believe yourself to be. Logic or no logic, you cannot deny the obvious. You are nothing that you are conscious of. Apply yourself diligently to pulling apart the structure you have built in your mind. What the mind has done the mind must undo.

M: Nem az 'én vagyok' a hamis, hanem aminek tartod magad. Minden kétségen felül tudom, hogy te nem az vagy, akinek hiszed magad. Logikus vagy sem, nem utasíthatod el a nyilvánvalót. Semmi olyan nem vagy, aminek tudatában vagy. Igyekezz szétszakítani a struktúrát, amit elmédben felépítettél. Amit az elme csinált, az elmének kell visszacsinálnia.

Q: You cannot deny the present moment, mind or no mind. What is now, is. You may question the appearance, but not the fact. What is at the root of the fact?

K: Nem tagadhatod a jelen pillanatot, akár elme, akár nem elme. Ami most van, az van. A megjelenést kétségbe vonhatod, de a tényt nem. Mi a tény eredete?

M: The 'I am' is at the root of all appearance and the permanent link in the succession of events that we call life; but I am beyond the 'I am'.

M: Az 'én vagyok' minden megjelenés gyökere, és ő az állandó kapcsolat az események sorozatában, amit életnek nevezünk; de én meghaladtam az 'én vagyok'-ot.

Q: I have found that the realised people usually describe their state in terms borrowed from their religion. You happen to be a Hindu, so you talk of *Brahma*, *Vishnu* and *Shiva* and use Hindu approaches and imagery. Kindly tell us, what is the experience behind your words? What reality do they refer to?

K: Rájöttem, hogy a megvalósult emberek általában a vallásuktól kölcsönzött kifejezésekkel írják le állapotukat. Te történetesen hindu vagy, ezért *Brahmá*ról, *Vishnu*ról és *Shivá*ról beszélsz, valamint Hindu szemléletmódot és képeket alkalmazol. Légy szíves, mondd el nekünk, milyen tapasztalatok vannak a szavaid mögött. Azok milyen tényekre utalnak?

M: It is my way of talking, a language I was taught to use.

M: Ez az én beszédstílusom, ezt a nyelvet tanultam meg használni.

Q: But what is behind the language?

K: De mi van a nyelv mögött?

M: How can I put it into words, except in negating them? Therefore, I use words like timeless, spaceless, causeless. These too are words, but as they are empty of meaning, they suit my purpose.

M: Hogy önthetném szavakba, hacsak nem tagadólag? Ezért használok olyan szavakat, mint időtlen, korlátlan, ok nélküli. Ezek is szavak, de mivel értelmetlenek, szolgálják célomat.

Q: If they are meaningless, why use them?

K: Ha értelmetlenek, miért használod őket?

M: Because you want words where no words apply.

M: Mert szavakat akarsz, ahol nem használhatók szavak.

Q: I can see your point. Again, you have robbed me of my question.

K: Értem, mi az álláspontod. Ismét megfosztottál a kérdésemtől.

89. Progress in Spiritual Life

Questioner: We are two girls from England, visiting India. We know little about *Yoga* and we are here because we were told that spiritual teachers play an important role in Indian life.

Maharaj: You are welcome. There is nothing new you will find here. The work we are doing is timeless. It was the same ten thousand years ago. Centuries roll on, but the human problem does not change -- the problem of suffering and the ending of suffering.

Q: The other day seven young foreigners have turned up asking for a place to sleep for a few nights. They came to see their Guru who was lecturing in Bombay. I met him -- a very pleasant looking young man is he -- apparently very matter-of-fact and efficient, but with an atmosphere of peace and silence about him. His teaching is traditional with stress on *karma Yoga*, selfless work, service of the Guru etc. Like the Gita, he says that selfless work will result in salvation. He is full of ambitious plans: training workers who will start spiritual centres in many countries. It seems he gives them not only the authority, but also the power to do the work in his name.

M: Yes, there is such a thing as transmission of power.

Q: When I was with them I had a strange feeling of becoming invisible. The devotees, in their surrender to their Guru surrendered me also. Whatever I did for them was their Guru's doing and I was not considered, except as a mere instrument. I was merely a tap to turn left or right. There was no personal relationship whatsoever. They tried a little to convert me to their faith; as soon as they felt resistance, they just dropped me from the field of their attention. Even between themselves they did not appear very much related; it is their common interest in their Guru that kept them together. I found it rather cold, almost inhuman. To consider oneself an instrument in God's hands is one thing; to be denied all attention and consideration because 'all is God' may lead to indifference verging on cruelty. After all, all wars are made 'in the name of God'. The entire history of mankind is a succession of 'holy wars'. One is never so impersonal as in war.

M: To insist, to resist, are contained in the will to *be*. Remove the will to *be* and what remains? Existence and non-existence relate to something in space and time; here and now, there and then, which again are in the mind. The mind plays a guessing game; it is ever uncertain; anxiety-ridden and restless. You resent being treated as a mere instrument of some

89. A spirituális élet fejlődése

Kérdező: Mi ketten angol lányok vagyunk, Angliából jöttünk, hogy megnézzük Indiát. Nem sokat tudunk a *Yogá*ról, és ide azért jöttünk, mert hallottuk, hogy a spirituális tanítók fontos szerepet játszanak India életében.

Maharaj: Legyetek üdvözölve. Itt semmi újat nem fogtok találni. A mi munkánk időtlen. Tízezer évvel ezelőtt is ugyanez volt. Az évszázadok telnek, de az emberi problémák nem változnak – a szenvedésnek, és a szenvedés megszüntetésének a problémája.

K: A minap beállított hét külföldi fiatal, helyet kértek, ahol eltölthetnének néhány éjszakát. Gurujukat jöttek meglátogatni, aki Bombayben tanít. Találkoztam vele – nagyon kellemes megjelenésű fiatalember –, aki láthatólag nagyon gyakorlatias, és hatékony, de a béke és a csend atmoszférája lengi körül. Tanítása a hagyományt követve a *karma Yoga* fontosságáról, az önzetlen munkáról, a Guru szolgálatáról, stb. szól. A Gitával egybehangzóan azt mondja, hogy az önzetlen munkának megváltás a következménye. Tele van ambiciózus tervekkel: munkásokat akar kiképezni, akik majd sok országban spirituális központokat fognak indítani. Úgy tűnik, nem csak megbízást ad nekik, hanem hatalmat is, hogy az ő nevében működjenek.

M: Igen, létezik olyan, hogy hatalom átadás.

K: Furcsán érzem magam a társaságukban, mintha láthatatlan lennék. A rajongók a Gurujuk iránti önfeladásukban rólam is lemondtak. Akármit tettem értük, azt Gurujuk tette, és engem nem tekintettek másnak, mint puszta szerszámnak. Egy jobbra-balra fordítható csap voltam csupán. Nem volt velük semmilyen személyes kapcsolatom. Próbálkoztak kicsit, hogy hitükre térítsenek; de amint ellenállást éreztek, kiestem a figyelmük hatóköréből. Még ők maguk között sem látszott úgy, hogy nagyon sok kapcsolat lenne; a Gurujuk felé irányuló közös érdeklődésük tartotta össze őket. Ezt nagyon ridegnek, majdnem embertelennek találtam. Isten kezében lévő eszköznek tekinteni valakit, egy dolog; minden figyelmet és tekintetbe vételt megtagadni, mivel 'minden Isten', kegyetlenséggel határos közönyhöz vezethet. Végül is, minden háborút 'Isten nevében' vívtak. Az emberiség egész története 'szent háborúk' sorozata. Az ember soha nem olyan személytelen, mint háborúban.

M: A ragaszkodás és az ellenállás egyaránt benne foglaltatnak a *lenni* akarásban. Távolítsd el a *lenni* akarást, és mi marad? Lét és nemlét valami térben és időben lévőre vonatkozik, itt és most, ott és akkor, amelyek ismét az elmében vannak. Az elme kitalálósdit játszik; folyton bizonytalan; aggódással megnyomorított és nyugtalan. Megorroltál, hogy egy

god, or Guru, and insist on being treated as a person, because you are not sure of your own existence and do not want to give up the comfort and assurance of a personality. You may not be what you believe yourself to be, but it gives you continuity, your future flows into the present and becomes the past without jolts. To be denied personal existence is frightening, but you must face it and find your identity with the totality of life. Then the problem of who is used by whom is no more.

isten, vagy Guru puszta eszközének tekintettek, és ragaszkodsz hozzá, hogy embernek tekintsenek, mert nem vagy biztos saját létedben, és nem akarod feladni a személyiség kényelmét és biztonságát. Nem lehetsz az, aminek hiszed magad, de az ad neked kontinuitást, jövőd beleáramlik a jelenbe, és zökkenőmentesen múlttá válik. A személyes lét elutasítása félelmet keltő, de szembe kell nézned vele, és fel kell, hogy fedezd az élet teljességével való azonosságodat. Akkor majd a ki kicsodát használt problémája nem fog többé létezni.

Q: All the attention I got was an attempt to convert me to their faith. When I resisted they lost all interest in me.

K: Mindössze annyi figyelemben részesítettek, hogy megpróbáltak a hitükre téríteni. Amikor ellenálltam, elveszítették irántam minden érdeklődésüket.

M: One does not become a disciple by conversion, or by accident. There is usually an ancient link, maintained through many lives and flowering as love and trust, without which there is no discipleship.

M: Az ember nem térítés révén válik tanítvánnyá, vagy véletlenül. Létezik általában egy ősi kötelék, amely sok életen keresztül fennmarad, és akkor is szeretetként és bizalomként virágzik, amikor szó sincs tanítványságról.

Q: What made you decide to become a teacher?

K: Miért döntöttél úgy, hogy tanító leszel?

M: I was made into one by being called so. Who am I to teach and whom? What I am, you are, and what you are -- I am. The 'I am' is common to us all; beyond the 'I am' there is the immensity of light and love. We do not see it because we look elsewhere; I can only point at the sky; seeing of the star is your own work. Some take more time before they see the star, some take less; it depends on the clarity of their vision and their earnestness in search. These two must be their own -- I can only encourage.

M: Úgy lettem az, hogy elkezdtek úgy nevezni. Ki vagyok én, hogy tanítsak, és kit? Ami én vagyok, te vagy, és ami te vagy – én vagyok. Az 'én vagyok' mindegyikünk számára közös; az 'én vagyokon' túl pedig a mérhetetlen fény és szeretet van. Nem látjuk, mert másfelé nézünk; én csak az égre tudok mutatni; a csillag látása a te dolgod. Egyeseknek több időbe telik, hogy meglássák a csillagot, másoknak kevesebbe; attól függ, milyen világos a látásuk, és hogy milyen komolyan keresnek. E kettővel rendelkezned kell – én csak bátorítani tudlak.

Q: What am I expected to do when I become a disciple?

K: Mi várható el tőlem, mit csináljak, hogy tanítvánnyá váljak?

M: Each teacher has his own method, usually patterned on his Guru's teachings and on the way he himself has realised, and his own terminology as well. Within that framework adjustments to the personality of the disciple are made. The disciple is given full freedom of thought and enquiry and encouraged to question to his heart's content. He must be absolutely certain of the standing and competence of his Guru, otherwise his faith will not be absolute nor his action complete. It is the absolute in you that takes you to the absolute beyond you -- absolute truth, love selflessness are the decisive factors in self-realisation. With earnestness these can be reached.

M: Mindegyik tanítónak saját, rendszerint Guruja tanításait mintázó módszere van, amit az úton ő maga megvalósított, továbbá saját terminológiája. E kereten belül igazítja hozzá a tanításait a tanítvány személyiségéhez. A tanítvány teljes szabadságot kap, hogy gondolkodjon és kutasson, és bátorítást, hogy szívének tartalmával kapcsolatos kérdéseket feltegye. Feltétlenül bizonyosnak kell lennie Gurujának tekintélye és alkalmassága felől, máskülönben sem hite nem lesz feltétlen, sem cselekedete nem lesz teljes. A benned lévő abszolút vezet el téged a rajtad túli abszolúthoz – az abszolút igazság, a szerető önzetlenség az önmegvalósítás bizonyító erejű tényezőihez. Komolysággal ezek elérhetők.

Q: I understand one must give up one's family and possessions to become a disciple.

K: Úgy tudom, az embernek fel kell, hogy adja családját, és vagyonát, hogy tanítvánnyá válhasson.

M: It varies with the Guru. Some expect their mature

M: Ez a Gurutól függ. Egyesek aszkétizmust várnak

disciples to become ascetics and recluses; some encourage family life and duties. Most of them consider a model family life more difficult than renunciation, suitable for a personality more mature and better balanced. At the early stages the discipline of monastic life may be advisable. Therefore, in the Hindu culture students up to the age of 25 are expected to live like monks -- in poverty, chastity and obedience -- to give them a chance to build a character able to meet the hardships and temptations of married life.

el érett tanítványaiktól, és hogy elforduljanak a világtól; mások támogatják a családi életet és kötelességeket. Java részük a lemondásnál sokkal nehezebben kezelhetőnek tartja a családi életmodellt az érettebb, és kiegyensúlyozottabb személyiség számára. A fegyelmezés korai szakaszaiban hasznos lehet a kolostori élet. Ezért elvárás a Hindu kultúrában, hogy a tanuló 25 éves koráig szerzetesként – szegénység, önmegtartóztatás, és szerzetesi engedelmesség közepette – éljen, ezáltal lehetőséget kap egy olyan jellem felépítésére, amely képes megfelelni a házasélet megpróbáltatásainak, és kísértéseinek.

Q: Who are the people in this room? Are they your disciples?

K: Kik ezek az emberek, ebben a szobában? A tanítványaid?

M: Ask them. It is not on the verbal level that one becomes a disciple, but in the silent depths of one's being. You do not become a disciple by choice; it is more a matter of destiny than self-will. It does not matter much who is the teacher -- they all wish you well. It is the disciple that matters -- his honesty and earnestness. The right disciple will always find the right teacher.

M: Őket kérdezd. A tanítvánnyá válás nem verbális szinten történik, hanem az emberi lét csendes mélységeiben. Nem választás alapján válsz tanítvánnyá; sokkal inkább sors, mint saját elhatározás kérdése. Nem sokat számít, ki a tanító – mind jót akarnak neked. A tanítvány az, aki számít – a becsületessége, a komolysága. Az alkalmas tanítvány mindig meg fogja találni az alkalmas tanítót.

Q: I can see the beauty and feel the blessedness of a life devoted to search for truth under a competent and loving teacher. Unfortunately, we have to return to England.

K: Látom az igazság keresésének szentelt, hozzáértő, és szerető tanító alatti élet szépségét, és érzem a boldogságát. Sajnálom, hogy vissza kell térnem Angliába.

M: Distance does not matter. If your desires are strong and true, they will mould your life for their fulfilment. Sow you seed and leave it to the seasons.

M: A távolság nem számít. Ha vágyaid erősek és igazak, át fogják formálni életedet, hogy beteljesedjenek. Vesd el a magot, a többit hagyd a természetre.

Q: What are the signs of progress in spiritual life?

K: Mik a spirituális élet fejlődésének a jelei?

M: Freedom from anxiety; a sense of ease and joy; deep peace within and abundant energy without.

M: Aggodalom mentesség; könnyűség- és öröm érzés; mély belső béke, és bőséges külső energia.

Q: How did you get it?

K: Hogyan érted el?

M: I found it all in the holy presence of my Guru -- I did nothing on my own. He told me to be quiet -- and I did it -- as much as I could.

M: Mindennek a megtalálása teljesen Gurum szent jelenlétének köszönhető – semmit nem saját magamtól csináltam. Azt mondta, legyek csendes – és én így tettem – ahogy csak tudtam.

Q: Is your presence as powerful as his?

K: A te jelenléted is olyan erőteljes, mint az övé?

M: How am I to know? For me -- his is the only presence. If you are with me, you are with him.

M: Honnan tudhatnám? Számomra – az ő jelenléte az egyetlen. Ha velem vagy, akkor vele vagy.

Q: Each Guru will refer me to his own Guru. Where is the starting point?

K: Minden Guru a saját Gurujára hivatkozik. Hol a kiindulópont?

M: There is a power in the universe working for enlightenment -- and liberation. We call it *Sadashiva*, who is ever present in the hearts of men. It is the

M: Létezik egy erő az univerzumban, amely a megvilágosodásért – és a megszabadulásért dolgozik. Úgy hívjuk *Sadashiva,* aki örökké jelen van

unifying factor. Unity -- liberates. Freedom -- unites. Ultimately nothing is mine or yours -- everything is ours. Just be one with yourself and you will be one with all, at home in the entire universe.

az emberek szívében. Ő az egyesítő hatóerő. Az egység – megszabadít. A szabadság – egyesít. Végső soron semmi nem enyém, vagy tiéd – minden a miénk. Csak légy egy önmagaddal, és egy leszel mindennel, otthon leszel az egész univerzumban.

Q: You mean to say that all these glories will come with the mere dwelling on the feeling 'I am'?

K: Azt akarod mondani, hogy mindeme dicsőség pusztán az 'én vagyok'-ban időzéssel jön?

M: It is the simple that is certain, not the complicated. Somehow, people do not trust the simple, the easy, the always available. Why not give an honest trial to what I say? It may look very small and insignificant, but it is like a seed that grows into a mighty tree. Give yourself a chance.

M: Az egyszerű a biztos, nem a bonyolult. Valamiért az emberek nem hiszik az egyszerűt, a könnyűt, a mindig rendelkezésre állót. Miért nem veted alá amit mondok egy jóhiszemű próbának? Látszólag nagyon kicsi és jelentéktelen, de olyan, mint a mag, amely hatalmas fává nő. Adj magadnak egy esélyt.

Q: I see so many people sitting here -- quietly. What for have they come?

K: Sok embert látok itt ülni – csendesen. Miért jöttek ide?

M: To meet themselves. At home the world is too much with them. Here nothing disturbs them; they have a chance to take leave of their daily worries and contact the essential in themselves.

M: Hogy egymással találkozzanak. Otthon túl sok a világ számukra. Itt nem zavarja őket semmi; esélyük van búcsút venni napi gondjaiktól, és kapcsolatba kerülni azzal, ami önmagukban lényeges.

Q: What is the course of training in self-awareness?

K: Milyen tanfolyami gyakorlat szolgál az öntudatosság elérésére?

M: There is no need of training. Awareness is always with you. The same attention that you give to the outer, you turn to the inner. No new, or special kind of awareness is needed.

M: Nincs szükség gyakorlásra. A tudat mindig veled van. Ugyanazt a figyelmet fordítod kifelé, mint amit befelé. Nincs szükség sem új, sem valamilyen speciális tudatra.

Q: Do you help people personally?

K: Segítesz az embereknek személyesen?

M: People come to discuss their problems. Apparently they derive some help, or they would not come.

M: Az emberek a problémáikat jönnek ide megbeszélni. Úgy látszik, hogy kapnak valamiféle segítséget, különben nem jönnének.

Q: Are the talks with people always in public, or will you talk to them privately also?

K: Az emberekkel való beszélgetés mindig nyilvánosan zajlik, vagy bizalmasan is beszélsz velük?

M: It is according to their wish. Personally, I make no distinction between public and private.

M: Ahogyan ők akarják. Ami engem illet, számomra nincs különbség nyilvános és bizalmas között.

Q: Are you always available, or have you other work to do?

K: Mindig rendelkezésre állsz, vagy más dolgod is van?

M: I am always available, but the hours in the morning and late afternoon are the most convenient.

M: Mindig rendelkezésre állok, De a reggeli és a késő délutáni órák a legalkalmasabbak.

Q: I understand that no work ranks higher than the work of a spiritual teacher.

K: Úgy gondolom, nincs nagyra becsültebb munka, mint a spirituális tanítóé.

M: The motive matters supremely.

M: A motiváció mindenek fölött lényeges.

90. Surrender to Your Own Self

Questioner: I was born in the United States, and the last fourteen months I have spent in Sri Ramanashram; now I am on my way back to the States where my mother is expecting me.

Maharaj: What are your plans?

Q: I may qualify as a nurse, or just marry and have babies.

M: What makes you want to marry?

Q: Providing a spiritual home is the highest form of social service I can think of. But, of course, life may shape otherwise. I am ready for whatever comes.

M: These fourteen months at Sri Ramanashram, what did they give you? In what way are you different from what you were when you arrived there?

Q: I am no longer afraid. I have found some peace.

M: What kind of peace is it? The peace of having what you want, or not wanting what you do not have?

Q: A little of both, I believe. It was not easy at all. While the Ashram is a very peaceful place, inwardly I was in agonies.

M: When you realise that the distinction between inner and outer is in the mind only, you are no longer afraid.

Q: Such realisation comes and goes with me. I have not yet reached the immutability of absolute completeness.

M: Well, as long as you believe so, you must go on with your *sadhana*, to disperse the false idea of not being complete. *Sadhana* removes the super-impositions. When you realise yourself as less than a point in space and time, something too small to be cut and too short-lived to be killed, then, and then only, all fear goes. When you are smaller than the point of a needle, then the needle cannot pierce you -- you pierce the needle.

Q: Yes, that is how I feel sometimes -- indomitable. I am more than fearless -- I am fearlessness itself.

M: What made you go to the Ashram?

90. Add át önmagad saját Énednek

Kérdező: Az Egyesült Államokban születtem, és az utóbbi tizennégy hónapot Sri Ramanashramban töltöttem; most visszamegyek az Államokba, ahol anyám vár.

Maharaj: Mik a terveid?

K: Lehet, hogy nővéri képesítést szerzek, de lehet, hogy csak férjhez megyek, és gyerekeim lesznek.

M: Miért akarsz férjhez menni?

K: Egy spirituális otthonról való gondoskodás a szociális szolgálat azon legmagasabb formája, amire csak gondolni tudok. De az élet, természetesen, másképp is alakulhat. Készen állok rá, akármi is következzék.

M: Ez a Sri Ramanashramban töltött tizennégy hónap mit adott neked? Mi változott benned, mióta megérkeztél?

K: Nem félek többé. Békére leltem.

M: Miféle békére? Annak békéjére, hogy birtoklod, amit kívánsz, vagy azéra, hogy nem kívánod, amid nincs?

K: Azt hiszem, hogy egy kicsit mindkettőre. Egyáltalán nem volt könnyű. Miközben az Ashram egy nagyon békés hely, belső gyötrelmeim voltak.

M: Amikor felismered, hogy a belső és külső közötti különbség csak az elmében van, félelmeid megszűnnek.

K: Az ilyenfajta felismerés velem együtt jön, és megy. Még nem értem el az abszolút teljesség változhatatlanságát.

M: Nos, amíg így hiszed, addig tovább kell folytatnod *Sadhaná*dat, hogy eloszlasd a nem teljesség hamis ideáját. A *sadhana* eltávolítja a rárakódásokat. Amikor annak ismered fel magad, ami egy tér- és időbeli pontnál kisebb, valaminek, ami túl kicsi ahhoz, hogy elvágható legyen, túl rövid életű ahhoz, hogy életét elveszíthetné, akkor, és csak akkor fog minden félelem megszűnni. Amikor kisebb vagy, mint a tű hegye, akkor a tű nem tud megszúrni – te szúrod meg a tűt.

K: Igen, így érzem magamat olykor – megfékezhetetlennek. Több vagyok, mint félelem nélküli – én vagyok maga a félelem nélküliség.

M: Mi késztetett rá, hogy az Ashramba menj?

Q: I had an unhappy love affair and suffered hell. Neither drink nor drugs could help me. I was groping and came across some books on *Yoga*. From book to book, from clue to clue -- I came to Ramanashram.

K: Egy boldogtalan szerelmi kapcsolat után voltam, és pokoli módon szenvedtem. Se ital, se drog nem segített. Keresgéltem, és véletlenül ráakadtam néhány *Yoga* könyvre. Könyvtől könyvig, kulcstól kulcsig haladtam – és eljöttem a Ramanashramba.

M: Were the same tragedy to happen to you again, would you suffer as much, considering your present state of mind?

M: Ha ismét hasonló tragédia történne veled, szenvednél-e ugyanennyit, ha tekintetbe vesszük elméd jelenlegi állapotát?

Q: Oh no, I would not let myself suffer again. I would kill myself.

K: Ó, nem, nem engedném magam át a újból szenvedésnek. Megölném magam.

M: So you are not afraid to die.

M: Tehát nem félsz a haláltól.

Q: I am afraid of dying, not of death itself. I imagine the dying process to be painful and ugly.

K: Számomra a haldoklás a félelmetes, nem a halál maga. Úgy képzelem, hogy a halál folyamata fájdalmas és csúnya.

M: How do you know? It need not be so. It may be beautiful and peaceful. Once you know that death happens to the body and not to you, you just watch your body falling off like a discarded garment.

M: Honnan tudod? Nem kell így lennie. Lehet szép, és békés is. Amint tudatában vagy, hogy a halállal csak a test hal meg, és nem te, akkor csak figyeled ahogy a tested lehullik, mint egy kidobott ruha.

Q: I am fully aware that my fear of death is due to apprehension and not knowledge.

K: Tökéletesen tudatában vagyok, hogy a haláltól a felfogásom, és nem a tudásom miatt félek.

M: Human beings die every second, the fear and the agony of dying hangs over the world like a cloud. No wonder you too are afraid. But once you know that the body alone dies and not the continuity of memory and the sense of 'I am' reflected in it, you are afraid no longer.

M: Minden másodpercben emberi lények halnak meg, a félelem és a haláltusa felhőként terpeszkedik a világ fölé. Ne csodálkozz, hogy te is félsz. De mihelyt tudatában vagy, hogy egyedül a test hal meg, az emlékezet folytonossága, és az abban tükröződő 'én vagyok' érzés pedig nem, soha többé nem félsz.

Q: Well, let us die and see.

K: Nos, haljunk meg, és meglátjuk.

M: Give attention and you will find that birth and death are one, that life pulsates between being and non-being, and that each needs the other for completeness. You are born to die and you die to be reborn.

M: Figyelj, és felfedezed, hogy születés és halál egyek, hogy az élet lét és nemlét között lüktet, és hogy mindegyiknek szüksége van a másikra a teljességhez. Születned kell, hogy meghalj, és halnod kell, hogy újra szüless.

Q: Does not detachment stop the process?

K: A szenvtelenség nem állítja meg a folyamatot?

M: With detachment the fear goes, but not the fact.

M: Szenvtelenség révén a félelem szűnik meg, de maga a tény nem.

Q: Shall I be compelled to be reborn? How dreadful.

K: Kénytelen leszek újra születni? Milyen szörnyű.

M: There is no compulsion. You get what you want. You make your own plans and you carry them out.

M: Nincs szó kényszerről. Azt kapod, amit akarsz. Te készíted saját terveidet, és te hajtod végre azokat.

Q: Do we condemn ourselves to suffer?

K: Szenvedésre ítéljük magunkat?

M: We grow through investigation, and to investigate we need experience. We tend to repeat what we have not understood. If we are sensitive and intelligent, we need not suffer. Pain is a call for

M: Fejlődünk a kutatás révén, és a kutatáshoz tapasztalatra van szükség. Hajlunk rá, hogy amit nem értettünk meg, azt megismételjük. Ha érzékenyek, és intelligensek vagyunk, nem

attention and the penalty of carelessness. Intelligent and compassionate action is the only remedy.

szükséges szenvednünk. A fájdalom figyelem felhívás, és az elővigyázatlanság szankcionálása. Az intelligens és együtt érző cselekvés az egyetlen gyógyszer.

Q: It is because I have grown in intelligence that I would not tolerate my suffering again. What is wrong with suicide?

K: Csak azért, mert gyarapodott az intelligenciám, nem bírnám ki újra a szenvedést. Mi a probléma az öngyilkossággal?

M: Nothing wrong, if it solves the problem. What, if it does not? Suffering caused by extraneous factors -- some painful and incurable disease, or unbearable calamity -- may provide some justification, but where wisdom and compassion are lacking, suicide cannot help. A foolish death means foolishness reborn. Besides there is the question of *karma* to consider. Endurance is usually the wisest course.

M: Nincs semmi probléma vele, ha megoldja a problémát. De mi van, ha nem? Külső körülmények okozta szenvedés – fájdalmas és gyógyíthatatlan betegség, vagy elviselhetetlen csapás – nyújthat valamiféle igazolást, de ahol hiányzik a bölcsesség és a részvét, ott az öngyilkosság nem segíthet. Ostoba halál ostoba újjászületést jelent. Ezenkívül a *karma* kérdését is tekintetbe kell venni. Általában a kitartás a legbölcsebb kezelés.

Q: Must one endure suffering, however acute and hopeless?

K: Az embernek tűrnie kell a szenvedést, bármennyire súlyos és reménytelen?

M: Endurance is one thing and helpless agony is another. Endurance is meaningful and fruitful, while agony is useless.

M: A kitartás egy dolog, és a reménytelen gyötrődés egy másik. A kitartás értelmes és gyümölcsöző, míg a gyötrődés haszontalan.

Q: Why worry about *karma*? It takes care of itself anyhow.

K: Miért kell a *karma* miatt aggódni? Különben is gondot visel az magára.

M: Most of our *karma* is collective. We suffer for the sins of others, as others suffer for ours. Humanity is one. Ignorance of this fact does not change it. We could have been much happier people ourselves, but for our indifference to the sufferings of others.

M: Legtöbb *karmá*nk kollektív. Szenvedünk mások bűnei miatt, mint ahogy mások is szenvednek a mieink miatt. Az emberiség egy. E tény nem tudása nem változtatja meg azt. Mi magunk is sokkal boldogabb emberek lehetnénk, ha nem lennénk közönyösek mások szenvedése iránt.

Q: I find I have grown much more responsive.

K: Úgy gondolom, én sokkal érzékenyebbé váltam.

M: Good. When you say it, what do you have in mind? Yourself, as a responsive person within a female body?

M: Örvendetes. Amikor ezt mondod, mi van az elmédben? Önmagad, mint érzékeny személy egy női testben?

Q: There is a body and there is compassion and there is memory and a number of things and attitudes; collectively they may be called a person.

K: A test, a környörület, az emlékezet, valamint számtalan dolog, és attitűd; ezek együttesen személynek nevezhetők.

M: Including the ‘I am’ idea?

M: Az ’én vagyok’ ideát is beleértve?

Q: The ‘I am’ is like a basket that holds the many things that make a person.

K: Az ’én vagyok’ olyan, akár egy kosár, amely a személyt alkotó sok dolgot tartalmazza.

M: Or, rather, it is the willow of which the basket is woven. When you think of yourself as a women, do you mean that you are a women, or that your body is described as female?

M: Vagy inkább, ahhoz a fűzfához hasonló, amelyből a kosarat fonták. Amikor nőként gondolsz önmagadra, úgy érted, hogy te nő vagy, vagy úgy, hogy a tested nőneműként írható le?

Q: It depends on my mood. Sometimes I feel myself to be a mere centre of awareness.

K: Ez a hangulatomtól függ. Néha úgy érzem, hogy a tudatosság központja vagyok csupán.

M: Or, an ocean of awareness. But are there

M: Vagy a tudat óceánja. De vannak-e pillanatok,

moments when you are neither man nor women, not the accidental, occasioned by circumstances and conditions?

mikor nem vagy se férfi, se nő, sem a véletlen, a körülmények és feltételek által előidézett?

Q: Yes, there are, but I feel shy to talk about it.

K: Igen, vannak, de félek beszélni róla.

M: A hint is all that one can expect. You need not say more.

M: Egy célzás több, mint amit el lehet várni. Nem kell többet mondanod.

Q: Am I allowed to smoke in your presence? I know that it is not the custom to smoke before a sage and more so for a women.

K: Megengeded, hogy rágyújtsak a jelenlétedben? Tudom, hogy nem szokás egy bölcs előtt dohányozni, és egy nőnek sokkal inkább nem.

M: By all means, smoke, nobody will mind. We understand.

M: Hogyne, dohányozz, senkit nem zavar. Megértjük.

Q: I feel the need of cooling down.

K: Szükségem van rá, hogy megnyugodjak.

M: It is very often so with Americans and Europeans. After a stretch of *sadhana* they become charged with energy and frantically seek an outlet. They organise communities, become teachers of *Yoga*, marry, write books -- anything except keeping quiet and turning their energies within, to find the source of the inexhaustible power and learn the art of keeping it under control.

M: Ez nagyon gyakori az amerikaiak és európaiak esetében. Egy bizonyos idejű *sadhana* után fel vannak töltődve energiával, és kétségbeesetten keresik a levezetést. Közösségeket szerveznek, *Yoga* tanárok lesznek, házasodnak, könyvet írnak – mindent megtesznek, a csendben maradás, és energiáik befelé fordítása kivételével, hogy megtalálják a kimeríthetetlen erő forrását, és megtanulják annak művészetét, hogyan tartsák azt kontroll alatt.

Q: I admit that now I want to go back and live a very active life, because I feel full of energy.

K: Bevallom, most vissza akarok menni, és egy nagyon aktív életet akarok élni, mert úgy érzem, tele vagyok energiával.

M: You can do what you like, as long as you do not take yourself to be the body and the mind. It is not so much a question of actual giving up the body and all that goes with it, as a clear understanding that you are not the body. A sense of aloofness, of emotional non-involvement.

M: Tehetsz, amit akarsz, amíg nem tartod önmagad a testnek, és az elmének. Nem annyira az a kérdés, hogy feladd a testet, és mindent, ami ezzel jár, mint annak világos megértése, hogy te nem a test vagy. A tartózkodás az érzelmi be nem avatkozás érzése.

Q: I know what you mean. Some four years ago I passed through a period of rejection of the physical; I would not buy myself clothes, would eat the simplest foods, sleep on bare planks. It is the acceptance of the privations that matters, not the actual discomfort. Now I have realised that welcoming life as it comes and loving all it offers, is best of it. I shall accept with glad heart whatever comes and make the best of it. If I can do nothing more than give life and true culture to a few children -- good enough; though my heart goes out to every child, I cannot reach all.

K: Tudom, hogy érted. Mintegy négy évvel ezelőtt átestem a fizikai elutasítás egy periódusán; nem akartam magamnak ruhákat venni, a legegyszerűbb ételeket akartam enni, csupasz deszkán akartam aludni. A nélkülözés elfogadása, ami számít valójában, nem a kényelmetlenség. Mostanára felismertem, hogy legjobb az életet úgy elfogadni, ahogy jön, és mindent szeretni, amit felkínál. Örvendező szívvel elfogadok bármit, ami jön, és beérem vele. Ha nem tudok semmi többet tenni, mint hogy néhány gyermeknek életet, és jó nevelést adok – már elég jó; noha majd meghal a szívem minden gyermekért, nem érhetem elé mindet.

M: You are married and a mother only when you are man-women conscious. When you do not take yourself to be the body, then the family life of the body, however intense and interesting, is seen only as a play on the screen of the mind, with the light of awareness as the only reality.

M: Csak akkor vagy házas és anya, ha férfi-nő tudatosságod van. Amikor nem tartod magad a testtel azonosnak, akkor a test családi élete, legyen az bármilyen intenzív és érdekes, csak az egyetlen valóság, a tudat fényének az elme képernyőjére vetülő játékának látszik.

Q: Why do you insist on awareness as the only real? Is not the object of awareness as real, while it lasts?

K: Miért hangsúlyozod, hogy a tudatosság az egyetlen valóság? Nem ugyanígy valóságos a tudat valamely objektuma, míg fennmarad?

M: But it does not last. Momentary reality is secondary; it depends on the timeless.

M: De nem marad fenn. A pillanatnyi valóság másodlagos; az időtlentől függ.

Q: Do you mean continuous, or permanent?

K: Ezen folytonosságot értesz, vagy állandóságot?

M: There can be no continuity in existence. Continuity implies identity in past, present and future. No such identity is possible, for the very means of identification fluctuate and change. Continuity, permanency, these are illusions created by memory, mere mental projections of a pattern where no pattern can be; abandon all ideas of temporary or permanent, body or mind, man or women; what remains? What is the state of your mind when all separation is given up? I am not talking of giving up distinctions, for without them there is no manifestation.

M: A létezésben nem lehet folytonosság. A folytonosság múlt-, jelen- és jövőbeli azonosságot jelent. Ilyen önazonosság nem lehetséges, mert az önazonosság ismertetőjelei ingadoznak és változnak. Folytonosság, állandóság, ezek az emlékezet által létrehozott illúziók, egy minta pusztán mentális kivetítései, ott, ahol nem lehet minta; vess el minden múlóra vagy állandóra, testre vagy elmére, férfira vagy nőre vonatkozó ideát; mi marad? Mi az állapota elmédnek, amikor minden elkülönülést feladtál? Nem a különbségek feladásáról beszélek, mert azok nélkül nincs megnyilvánulás.

Q: When I do not separate, I am happily at peace. But somehow I lose my bearings again and again and begin to seek happiness in outer things. Why is my inner peace not steady, I cannot understand.

K: Amikor nem vagyok elkülönülve, a boldog béke állapotában vagyok. De valahogy újra és újra eltévesztem az irányt, és a boldogságot elkezdem külső dolgokban keresni. Hogy miért nem elég szilárd a belső békém, nem értem.

M: Peace, after all, is also a condition of the mind.

M: Végső soron a béke is az elme állapota.

Q: Beyond the mind is silence. There is nothing to be said about it.

K: Az elmén túl csend van. Ott semmi nincs, amiről beszélni lehetne.

M: Yes, all talk about silence is mere noise.

M: Igen, minden beszéd, amely a csendről szól, zaj csupán.

Q: Why do we seek worldly happiness, even after having tasted one's own natural spontaneous happiness?

K: Miért keressük még az ember saját természetes spontán boldogságának megízlelése után is az evilági boldogságot?

M: When the mind is engaged in serving the body, happiness is lost. To regain it, it seeks pleasure. The urge to be happy is right, but the means of securing it are misleading, unreliable and destructive of true happiness.

M: Amikor az elme elkötelezi magát a test szolgálatának, a boldogság elvész. Hogy azt visszanyerje, örömöt keres. A boldogságra késztetettség rendben van, de bebiztosításának szándéka félrevezető, megbízhatatlan, és az igaz boldogságra nézve romboló hatású.

Q: Is pleasure always wrong?

K: Az öröm mindig helytelen?

M: The right state and use of the body and the mind are intensely pleasant. It is the search for pleasure that is wrong. Do not try to make yourself happy, rather question your very search for happiness. It is because you are not happy that you want to be happy. Find out why you are unhappy. Because you are not happy you seek happiness in pleasure; pleasure brings in pain and therefore you call it worldly; you then long for some other pleasure,

M: A helyes állapot, és a test és elme használata rendkívül kellemes. Az öröm keresés, ami helytelen. Ne törekedj, hogy boldoggá tedd magad, inkább kérdőjelezd meg egész boldogság keresésedet. Azért nem vagy boldog, mert boldog akarsz lenni. Fedezd fel, miért vagy boldogtalan. Mivel nem vagy boldog, boldogságot keresel az örömben; az öröm fájdalomhoz vezet, és emiatt elnevezed azt eviláginak; ezután kezdesz sóvárogni más, fájdalom

without pain, which you call divine. In reality, pleasure is but a respite from pain. Happiness is both worldly and unworldly, within and beyond all that happens. Make no distinction, don't separate the inseparable and do not alienate yourself from life.

nélküli örömök után, amelyeket elnevezel isteninek. Valójában az öröm csupán haladék a fájdalomtól. A boldogság mind világi, mind nem világi, a történéseken belüli és túli. Ne tégy megkülönböztetést, ne válaszd el, ami nem elválasztható, és ne idegenítsd el önmagad az élettől.

Q: How well I understand you now. Before my stay at Ramanashram I was tyrannised by conscience, always sitting in judgement of myself. Now I am completely relaxed, fully accepting myself as I am. When I return to the States, I shall take life as it comes, as Bhagavan's grace, and enjoy the bitter along with the sweet. This is one of the things I have learnt in the Ashram -- to trust Bhagavan. I was not like this before. I could not trust.

K: Most micsoda jól megértelek. Ramanashrambeli látogatásom előtt a lelkiismeret zsarnokoskodott felettem, állandóan elítéltem önmagam. Most teljesen laza vagyok, teljesen elfogadva önmagam, ahogy vagyok. Mikor visszatérek az Államokba, úgy fogom venni az életet, ahogy az jön, Bhagaván kegyelméből, és a keserűt együtt fogom élvezni az édessel. Ez az egyik dolog, amit az Ashramban megtanultam – hinni Bhagavánban. Nem ilyen voltam előtte. Nem tudtam hinni.

M: Trusting Bhagavan is trusting yourself. Be aware that whatever happens, happens to you, by you, through you, that you are the creator, enjoyer and destroyer of all you perceive and you will not be afraid. Unafraid, you will not be unhappy, nor will you seek happiness.

M: Bhagavánban hinni azt jelenti, önmagadban hinni. Tudd, hogy bármi történjék neked, veled, általad, hogy te vagy a teremtője, élvezője és pusztítója mindennek, amit észlelsz, és akkor nem fogsz félni. Félelem nélkül nem leszel boldogtalan, és boldogságot sem fogsz keresni.

In the mirror of your mind all kinds of pictures appear and disappear. Knowing that they are entirely your own creations, watch them silently come and go, be alert, but not perturbed. This attitude of silent observation is the very foundation of *Yoga*. You see the picture, but you are not the picture.

Elméd tükrében mindenféle képek jelennek meg, és tűnnek el. Tudván, hogy azok teljesen a te saját teremtményeid, figyeld őket csendesen, ahogy jönnek-mennek, légy éber, de ne izgatott. A csendes megfigyelésnek ez az attitűdje a *Yoga* igazi alapja. Látod a képet, de nem te vagy a kép.

Q: I find that the thought of death frightens me because I do not want to be reborn. I know that none compels, yet the pressure of unsatisfied desires is overwhelming and I may not be able to resist.

K: Úgy gondolom, hogy a halál gondolatai azért rémisztőek számomra, mert nem akarok újra születni. Tudom, hogy semmi nem kényszerít, mégis, a kielégítetlen vágyak nyomása megsemmisítő erejű, és lehet, hogy nem leszek képes ellenállni.

M: The question of resistance does not arise. What is born and reborn is not you. Let it happen, watch it happen.

M: Szó sincs ellenállásról. Ami megszületett, és újraszületett, az nem te vagy. Engedd megtörténni, figyeld a történését.

Q: Why then be at all concerned?

K: Minek akkor foglalkozni vele egyáltalán?

M: But you are concerned. And you will be concerned as long as the picture clashes with your own sense of truth, love and beauty. The desire for harmony and peace is ineradicable. But once it is fulfilled, the concern ceases and physical life becomes effortless and below the level of attention. Then, even in the body you are not born. To be embodied or bodyless is the same to you. You reach a point when nothing can happen to you. Without body, you cannot be killed; without possessions you cannot be robbed; without mind, you cannot be deceived. There is no point where a desire or fear can hook on. As long as no change can happen to you, what else matters?

M: De hát te foglalkozol vele. És egész addig foglalkozni fogsz vele, amíg a kép ellentmondásba nem kerül igazság-, szeretet- és szépérzékeddel. A harmónia és béke iránti vágy mélyen gyökerezik. De beteljesülésével az érdeklődés megszűnik, a testi élet passzívvá válik, és a figyelem szintje alá merül. Azután, habár még testben vagy, nem született vagy. Testtel, vagy testetlenül, egyre megy számodra. Elérsz egy pontra, amikor semmi nem történhet veled. Test nélkül nem vagy megölhető; vagyon nélkül nem vagy kifosztható; elme nélkül nem tévedhetsz. Nincs olyan pont, amibe a vágy, vagy a félelem belekapaszkodhat. Amíg nem történhet veled változás, mi egyéb számít?

Q: Somehow I do not like the idea of dying.

K: Valahogy nem szeretem a halál ideáját.

M: It is because you are so young. The more you know yourself the less you are afraid. Of course, the agony of dying is never pleasant to look at, but the dying man is rarely conscious.

M: Azért, mert oly fiatal vagy. Minél jobban ismered önmagad, annál kevésbé félsz. Egy haldokoló haláltusáját látni, természetesen, sosem kellemes, de a haldokló ember ritkán tudatos.

Q: Does he return to consciousness?

K: Vissza fog térni a tudatossághoz?

M: It is very much like sleep. For a time the person is out of focus and then it returns.

M: Ez nagyon hasonlít az alváshoz. A személy egy időre kikerül a fókuszból, majd visszatér.

Q: The same person?

K: Ugyanaz a személy?

M: The person, being a creature of circumstances, necessarily changes along with them, like the flame that changes with the fuel. Only the process goes on and on, creating time and space.

M: A személy, lévén a körülmények teremtménye, szükségszerűen vele együtt változik, a lánghoz hasonlóan, amely együtt változik a tüzelőanyaggal.

Q: Well, God will look after me. I can leave everything to Him.

K: Nos, Isten gondoskodni fog rólam. Én mindenben Őrá hagyatkozom.

M: Even faith in God is only a stage on the way. Ultimately you abandon all, for you come to something so simple that there are no words to express it.

M: Még Istenhited is csak egy állomás az utadon. Végül mindennel felhagysz, mert valami oly egyszerűvé válsz, hogy azt szavakkal nem lehet kifejezni.

Q: I am just beginning. At the start I had no faith, no trust; I was afraid to let things happen. The world seemed to be a very dangerous and inimical place. Now, at least I can talk of trusting the Guru or God. Let me grow. Don't drive me on. Let me proceed at my own pace.

K: Még csak az elején vagyok. Kezdetben nem volt se hitem, se bizalmam; féltem hagyni megtörténni a dolgokat. A világ nagyon veszélyes, és ellenséges helynek látszott. Most legalább el tudom mondani, hogy hiszek a Guruban, vagy Istenben. Hadd fejlődjek. Ne sürgess. Hadd haladjak a magam tempójában.

M: By all means proceed. But you don't. You are still stuck in the ideas of man and women, old and young, life and death. Go on, go beyond. A thing recognised is a thing transcended.

M: Persze, haladj csak. De nem fogsz. Bele fogsz csak ragadni a férfi és nő, öreg és fiatal, élet és halál ideáiba. Menj tovább, haladd meg. A felismert dolog meghaladott dolog.

Q: Sir, wherever I go people take it to be their duty to find faults with me and goad me on. I am fed up with this spiritual fortune making. What is wrong with my present that it should be sacrificed to a future, however glorious? You say reality is in the now. I want it. I do not want to be eternally anxious about my stature and its future. I do not want to chase the more and the better. Let me love what I have.

K: Uram, bármerre járok, mindenki kötelességének érzi, hogy kritizáljon, és ösztökéljen engem. Torkig vagyok ezzel a spirituális sorscsinálással. Mi baj a jelenemmel, hogy fel kell azt áldoznom a jövőnek, legyen az bármilyen dicsőséges? Te azt mondod, hogy a valóság most van. Én azt akarom. Nem akarok örökösen szellemi képességeim, és annak jövője miatt nyugtalankodni. Nem akarok többre és jobbra törni. Hadd szeressem, amim van.

M: You are quite right; do it. Only be honest -- just love what you love -- don't strive and strain.

M: Teljesen igazad van; csináld. Csak légy becsületes – csak szeresd, amit szeretsz – ne küzdj, ne erőlködj.

Q: This is what I call surrender to the Guru.

K: Ezt nevezem én a Gurunak való önmegadásnak.

M: Why exteriorise? Surrender to your own self, of which everything is an expression.

M: Miért vetítesz kifelé? Add meg magad saját énednek, amely számára minden az ő megnyilvánulása.

91. Pleasure and Happiness

Questioner: A friend of mine, a young man about twenty-five, was told that he is suffering from an incurable heart disease. He wrote to me that instead of slow death he preferred suicide. I replied to him that a disease incurable by Western medicine may be cured in some other way. There are yogic powers that can bring almost instantaneous changes in the human body. Effects of repeated fasting also verge on the miraculous. I wrote to him not to be in a hurry to die; rather to give a trial to other approaches.

There is a *Yogi* living not far from Bombay who possesses some miraculous powers. He has specialised in the control of the vital forces governing the body. I met some of his disciples and sent through to the *Yogi* my friend's letter and photo. Let us see what happens.

Maharaj: Yes, miracles often take place. But there must be the will to live. Without it the miracles will not happen.

Q: Can such a desire be instilled?

M: Superficial desire, yes. But it will wear out. Fundamentally, nobody can compel another to live. Besides, there were cultures in which suicide had its acknowledged and respected place.

Q: Is it not obligatory to live out one's natural span of life?

M: Natural -- spontaneously -- easy -- yes. But disease and suffering are not natural. There is noble virtue in unshakable endurance of whatever comes, but there is also dignity in the refusal of meaningless torture and humiliation.

Q: I was given a book written by a *siddha*. He describes in it many of his strange, even amazing experiences. According to him the way of a true *sadhaka* ends with his meeting his Guru and surrendering to him body, mind and heart. Henceforth the Guru takes over and becomes responsible for even the least event in the disciple's life, until the two become one. One may call it realisation through identification. The disciple is taken over by a power he cannot control, nor resist, and feels as helpless as a leaf in the storm. The only thing that keeps him safe from madness and death is his faith in the love and power of his Guru.

91. Öröm és boldogság

Kérdező: Egyik barátom, egy huszonöt év körüli fiatalember azt mondta, gyógyíthatatlan szívbetegségben szenved. Azt írta nekem, hogy a lassú halál helyett az öngyilkosságot részesíti előnyben. Azt válaszoltam neki, hogy a nyugati medicina által nem gyógyítható betegség lehet, hogy meggyógyítható valamilyen más módon. Bizonyos jógikus erők majdnem azonnali változást tudnak végbevinni az emberi testben. Az ismételt böjtökkel elérhető hatás csodával határos. Azt írtam neki, ne sürgesse a halált; inkább próbálkozzon más megközelítésekkel is.

Van egy Bombaytől nem messze élő *Yogi*, aki csodálatos képességekkel bír. A testet irányító életerők irányítására specializálta magát. Találkoztam néhány tanítványával, és elküldtem általuk a *Yogi*nak barátom levelét és fotóját. Meglátjuk, mi történik.

Maharaj: Igen, csodák gyakran történnek. De szükség van az élni akarásra. A nélkül a csodák nem történnek meg.

K: Lehet sugallni ilyen vágyat?

M: Felszínes vágyat, igen. De az ilyen ki fog merülni. Alapjában véve, senki nem kényszerítheti élni a másikat. Egyébként, voltak kultúrák, amelyekben az öngyilkosságnak elismertsége, és elismert helye volt.

K: Nem kötelező az embernek végig élnie természetes élettartamát?

M: Természetesen – külső kényszer nélkül – könnyen – igen. De a betegség és szenvedés nem természetesek. A bármit elviselő rendíthetetlen kitartás nemes erény, de az értelmetlen kínzás és megalázás visszautasításában is méltóság van.

K: Kaptam egy *siddha* által írt könyvet. Sok különös, sőt hihetetlen tapasztalatát írja le benne. Szerinte az igazi *sadhaka* útja Gurujával való találkozással, és testének, elméjének és szívének számára való átadásával ér véget. Attól fogva a Guru vállalja magára, és válik felelőssé a tanítvány életének még a legkisebb eseményéért is, mígnem a kettő eggyé válik. Ezt önazonosulás révén történő megvalósulásnak nevezhetjük. A tanítványt átveszi egy hatalom, amelyet ő sem kontrollálni, sem visszautasítani nem tud, és olyan gyámoltalannak érzi magát, mint a vihar sodorta levél. Az egyetlen dolog, ami megóvja őt az őrülettől, és a haláltól,

szeretetbe vetett hite, és Gurujának hatalma.

M: Every teacher teaches according to his own experience. Experience is shaped by belief and belief is shaped by experience. Even the Guru is shaped by the disciple to his own image. It is the disciple that makes the Guru great. Once the Guru is seen to be the agent of a liberating power, which works both from within and without, whole-hearted surrender becomes natural and easy. Just as a man gripped by pain puts himself completely in the hands of a surgeon, so does the disciple entrust himself without reservation to his Guru. It is quite natural to seek help when its need is felt acutely. But, however powerful the Guru may be, he should not impose his will on the disciple. On the other hand, a disciple that distrusts and hesitates is bound to remain unfulfilled for no fault of his Guru.

M: Minden tanító a saját tapasztalata szerint tanít. A tapasztalatot alakítja a hit, és a hitet alakítja a tapasztalat. Még a Guru is alakításra kerül a tanítvány által, annak saját képére. A tanítvány az, ami a Gurut naggyá teszi. Amint a Gurut a megszabadító erő közvetítőjének látjuk, amely belülről, és kívülről egyaránt dolgozik, az őszinte önátadás természetessé, és könnyűvé válik. Ahogy egy fájdalom gyötörte ember adja át magát teljesen a sebész kezébe, úgy bízza rá a tanítvány magát fenntartás nélkül a Gurujára. Teljesen természetes segítséget keresni, amikor annak szüksége kínzóvá válik. De lehet a Guru bármennyire hatalmas, nem tudja akaratát ráerőltetni a tanítványra. Másfelől a tanítvány, aki nem hisz és tétovázik, a meg nem valósultnak maradáshoz kötött, ami nem Gurujának a hibája.

Q: What happens then?

K: Mi történik azután?

M: Life teaches, where all else fails. But the lessons of life take a long time to come. Much delay and trouble is saved by trusting and obeying. But such trust comes only when indifference and restlessness give place to clarity and peace. A man who keeps himself in low esteem, will not be able to trust himself, nor anybody else. Therefore, in the beginning the teacher tries his best to reassure the disciple as to his high origin, noble nature and glorious destiny. He relates to him the experiences of some saints as well as his own, instilling confidence in himself and in his infinite possibilities. When self-confidence and trust in the teacher come together, rapid and far-going changes in the disciple's character and life can take place.

M: Az élet tanít, ahol minden más meghiúsul. De az élet leckéi sokára jönnek. Sok késlekedés és nehézség megtakarítható bizalom és engedelmesség révén. De ilyen bizalom csak akkor alakul ki, amikor a nemtörődömség és a nyugtalanság utat engednek a világosságnak és a békének. Akinek alacsony az önbecsülése, nem lesz képes bízni sem önmagában, sem senki másban. Emiatt a tanító kezdetben mindent megkísérel, hogy újra feltöltse önbizalommal a tanítványt, az ő magasztos eredetével, nemes természetével és dicső sorsával kapcsolatban. Utal bizonyos szentek, valamint saját tapasztalataira, bizalmat teremtve ezzel önmagával, és az ő végtelen lehetőségeivel kapcsolatosan. Amikor az önbizalom, és a tanító iránti bizalom összetalálkoznak, gyors, és messze ható változások következnek be a tanítvány jellemében, és életében.

Q: I may not want to change. My life is good enough as it is.

K: Én nem szeretnék változni. Az életem elég jó úgy, ahogy van.

M: You say so because you have not seen how painful is the life you live. You are like a child sleeping with a lollypop in its mouth. You may feel happy for a moment by being totally self-centred, but it is enough to have a good look at human faces to perceive the universality of suffering. Even your own happiness is so vulnerable and short-lived, at the mercy of a bank-crash, or a stomach ulcer. It is just a moment of respite, a mere gap between two sorrows. Real happiness is not vulnerable, because it does not depend on circumstances.

M: Azért beszélsz így, mert még nem láttad, milyen fájdalmas az élet, amit élsz. Olyan vagy, mint egy alvó gyermek, nyalókával a szájában. Érezheted magadat boldognak egy pillanatra, lévén teljesen én központú, de elég, ha jól megnézed az emberi arcokat, hogy érzékeld a szenvedés egyetemességét. Még saját boldogságod is oly sebezhető és mulandó, egy banki csőd, vagy egy gyomorfekély irgalmában. Csak egy pillanatnyi pihenés, egy hézag csupán két szomorúság között. A valódi boldogság sebezhetetlen, mert független a körülményektől.

Q: Are you talking from your own experience? Are you too unhappy?

K: Saját tapasztalatodból beszélsz? Te is boldogtalan vagy?

M: I have no personal problems. But the world is full of living beings whose lives are squeezed between fear and craving. They are like cattle driven to the slaughter house, jumping and frisking, carefree and happy, yet dead and skinned within an hour.

You say you are happy. Are you really happy, or are you merely trying to convince yourself. Look at yourself fearlessly and you will at once realise that your happiness depends on conditions and circumstances, hence it is momentary, not real. Real happiness flows from within.

M: Nekem nincsenek személyes problémáim. De a világ tele van olyan élőlényekkel, akiknek az élete félelem és kínzó vágyakozás közé préselődött. Olyanok, akár a vágóhídra hajtott jószág, ugrándoznak és szökdécselnek, gondtalanok és boldogok, mégis megölik, és megnyúzzák őket egy órán belül.

Azt mondod, boldog vagy. Valóban boldog vagy, vagy csupán igyekszel meggyőzni magad róla? Nézz önmagadba bátran, és azonnal fel fogod ismerni, hogy boldogságod feltételektől, és körülményektől függ, ennél fogva pillanatnyi, nem valós. A valódi boldogság belülről ered.

Q: Of what use is your happiness to me? It does not make me happy.

K: Mi haszna számomra a te boldogságodnak? Az nem tesz engem boldoggá.

M: You can have the whole of it and more for the mere asking. But you do not ask; you don't seem to want.

M: Tiéd lehet az egész, és még több, pusztán csak kérned kell. De nem kéred; úgy látszik, nem akarod.

Q: Why do you say so? I do want to be happy.

K: Miért beszélsz így? Én boldog akarok lenni.

M: You are quite satisfied with pleasures. There is no place for happiness. Empty your cup and clean it. It cannot be filled otherwise. Others can give you pleasure, but never happiness.

M: Teljesen megelégszel az örömökkel. Nincs hely a boldogság számára. Ürítsd ki poharad, és tisztítsd meg. Nem tölthető tele másképpen. Mások tudnak neked örömet adni, de boldogságot soha.

Q: A chain of pleasurable events is good enough.

K: Örömteli események egy sorozata elég jó.

M: Soon it ends in pain, if not in disaster. What is *Yoga* after all, but seeking lasting happiness within?

M: Hamarosan fájdalom a vége, ha nem katasztrófa. Mi a *Yoga* végül is, ha nem a belső, állandó boldogság keresése?

Q: You can speak only for the East. In the West the conditions are different and what you say does not apply.

K: Te csak a Kelet szempontjából tudsz beszélni. Nyugaton mások a feltételek, és amiről beszélsz, az ott nem érvényes.

M: There is no East and West in sorrow and fear. The problem is universal -- suffering and the ending of suffering. The cause of suffering is dependence and independence is the remedy. *Yoga* is the science and the art of self-liberation through self-understanding.

M: A szomorúságban és félelemben nincs Kelet és Nyugat. A probléma egyetemes – a szenvedés, és a szenvedés befejezése. A szenvedés oka a függőség, és a gyógyszer a függetlenség. A *Yoga* az önmegértésen keresztül történő önmegszabadítás tudománya, és művészete.

Q: I do not think I am fit for *Yoga*.

K: Nem hiszem, hogy készen állnék a *Yogá*ra.

M: What else are you fit for? All your going and coming, seeking pleasure, loving and hating -- all this shows that you struggle against limitations, self-imposed or accepted. In your ignorance you make mistakes and cause pain to yourself and others, but the urge is there and shall not be denied. The same urge that seeks birth, happiness and death shall seek understanding and liberation. It is like a spark of fire in a cargo of cotton. You may not know about it, but sooner or later the ship will burst in flames. Liberation is a natural process and in the long run, inevitable. But it is within your power to bring it into

M: Mi másra állnál készen? Egész jövés-menésed, öröm, szeretet és gyűlölet keresésed – minden azt mutatja, hogy küzdesz a korlátozások ellen, akár rád terheltek, akár elfogadottak. Tudatlanságod miatt hibákat követsz el, és fájdalmat okozol magadnak és másoknak, de a késztetés benned van, nem tagadhatod. Ugyanaz a megszületést, boldogságot, és halált kereső késztetés fogja keresni a megértést és a megszabadulást. Hasonlóan, mint mikor egy rakomány gyapjúba szikra pattan. Lehet, hogy nem tudsz róla, de a hajó előbb-utóbb lángokban fog állni. A megszabadulás természetes folyamat, és

the now.

Q: Then why are so few liberated people in the world?

M: In a forest only some of the trees are in full bloom at a given moment, yet every one will have its turn.

Sooner or later your physical and mental resources will come to an end. What will you do then? Despair? All right, despair. You will get tired of despairing and begin to question. At that moment you will be fit for conscious *Yoga*.

Q: I find all this seeking and brooding most unnatural.

M: Yours is the naturalness of a born cripple. You may be unaware but it does not make you normal. What it means to be natural or normal you do not know, nor do you know that you do not know.

At present you are drifting and therefore in danger, for to a drifter any moment anything may happen. It would be better to wake up and see your situation. That you *are* -- you know. What you are -- you don't know. Find out what you are.

Q: Why is there so much suffering in the world?

M: Selfishness is the cause of suffering. There is no other cause.

Q: I understood that suffering is inherent in limitation.

M: Differences and distinctions are not the causes of sorrow. Unity in diversity is natural and good. It is only with separateness and self-seeking that real suffering appears in the world.

hosszú távon elkerülhetetlen. De hatalmadban áll a mostba hozni azt.

K: Akkor miért van oly kevés megszabadult ember a világon?

M: Adott pillanatban az erdőben is csak néhány fa van virágzása teljében, mégis mindegyik sorra kerül.

A fizikai és mentális erőforrások előbb-utóbb végükhöz érnek. Mit fogsz majd akkor csinálni? Kétségbeesel? Rendben, ess kétségbe. Ki fogsz fáradni a kétségbeeséstől, és el fogsz kezdeni kérdezni. Abban a pillanatban alkalmas készen fogsz állni a *Yoga* tudatosságára.

K: Úgy érzem, ez az egész keresés és merengés nagyon természetellenes.

M: A te természetességed született nyomorék. Lehetsz te naiv, de az nem tesz normálissá. Nem tudod, mit jelent természetesnek, vagy normálisnak lenni, és azt sem tudod, hogy nem tudod.

Jelenleg sodródsz, és ezért veszélyben vagy, mert a sodródóval bármely pillanatban bármi megtörténhet. Jobb lenne felébredni, és szembenézni a helyzettel. Azt, hogy *vagy* – tudod. Hogy mi vagy – nem tudod. Fedezd fel, mi vagy.

K: Miért oly sok a szenvedés a világban?

M: Az önzés a szenvedés oka. Nincsen más ok.

K: Megértettem, hogy a szenvedés együtt jár a korlátozással.

M: Nem a különbségek és megkülönböztetések a szomorúság okai. Az egység a sokféleségben természetes, és jó. Csak az elkülönülés és az önzés az, ami miatt a valódi szenvedés a világban megjelenik.

92. Go Beyond the I-am-the-body Idea

Questioner: We are like animals, running about in vain pursuits and there seems to be no end to it. Is there a way out?

Maharaj: Many ways will be offered to you which will but take you round and bring you back to your starting point. First realise that your problem exists in your waking state only, that however painful it is, you are able to forget it altogether when you go to sleep. When you are awake you are conscious;

92. Haladd meg az én-vagyok-a-test ideát

Kérdező: Állatokként szaladgálunk, céltalanul keresgélünk, és nem látszik a vége. Van belőle kiút?

Maharaj: Sok olyan utat kínálnak fel számodra, amelyeken csak körbe-körbe jársz, és visszakerülsz a kezdőpontodba. Először ismerd fel, hogy a problémád csak ébrenléti állapotodban létezik, hogy akármilyen fájdalmas, képes vagy azt teljesen elfelejteni, amikor elalszol. Amikor ébren vagy,

when you are asleep, you are only alive. Consciousness and life -- both you may call God; but you are beyond both, beyond God, beyond being and not-being. What prevents you from knowing yourself as all and beyond all, is the mind based on memory. It has power over you as long as you trust it; don't struggle with it; just disregard it. Deprived of attention, it will slow down and reveal the mechanism of its working. Once you know its nature and purpose, you will not allow it to create imaginary problems.

tudatos vagy; amikor alszol, akkor csak élő. Tudatosság, és élet – mindkettőt nevezheted Istennek; de te mindkettőn túl vagy, túl Istenen, túl léten, és nemléten. Ami meggátol abban, hogy önmagadat mindenként, és mindenen túliként ismerd, az az emlékezet alapú elme. Hatalma van fölötted, amíg hiszel benne; ne harcolj vele; csupán hagyd figyelmen kívül. Ha megfosztod figyelmedtől lelassul, és felfedi működésének mechanizmusát. Amint megismerted természetét, és célját, nem fogod hagyni, hogy képzelt problémákat teremtsen.

Q: Surely, not all problems are imaginary. There are real problems.

K: Bizonyára nem minden probléma elképzelt. Vannak valódi problémák.

M: What problems can there be which the mind did not create? Life and death do not create problems; pains and pleasures come and go, experienced and forgotten. It is memory and anticipation that create problems of attainment or avoidance, coloured by like and dislike. Truth and love are man's real nature and mind and heart are the means of its expression.

M: Milyen problémák lehetnek, amiket nem elme teremt? Élet és halál nem teremtenek problémákat; a fájdalmak és örömök jönnek és mennek, átéled, majd elfelejted őket. Az emlékezet és az elvárás az, ami létrehozza a megszerzés vagy elkerülés rokonszenvekkel és ellenszenvekkel színezett problémáit. Az igazság és a szeretet az ember valódi természete, és az elme és a szív azok kifejezésének eszköze.

Q: How to bring the mind under control? And the heart, which does not know what it wants?

K: Hogyan kell az elmét ellenőrzés alá vonni? És a szívet, amely nem tudja, mit akar?

M: They cannot work in darkness. They need the light of pure awareness to function rightly. All effort at control will merely subject them to the dictates of memory. Memory is a good servant, but a bad master. It effectively prevents discovery. There is no place for effort in reality. It is selfishness, due to a self-identification with the body, that is the main problem and the cause of all other problems. And selfishness cannot be removed by effort, only by clear insight into its causes and effects. Effort is a sign of conflict between incompatible desires. They should be seen as they are -- then only they dissolve.

M: Ők nem működhetnek sötétben. Szükséges számukra a tiszta tudat fénye, hogy helyesen funkcionáljanak. Minden ellenőrzésre való törekvés csak az emlékezet parancsai alá rendeli őket. Az emlékezet jó szolga, de rossz mester. Hatékonyan gátolja a megoldást. Nincs helye törekvésnek a valóságban. Az nem más, mint önzés, köszönhetően a testtel való önazonosításnak, ami a fő probléma, és minden más probléma oka. És az önzés nem távolítható el erőfeszítéssel, csak okainak és hatásainak tiszta meglátásával. Az erőkifejtés az összeegyeztethetetlen vágyak közötti konfliktus jele. Úgy kell őket látni, ahogyan vannak – csak akkor fognak szertefoszlani.

Q: And what remains?

K: És mi marad?

M: That which cannot change, remains. The great peace, the deep silence, the hidden beauty of reality remain. While it can not be conveyed through words, it is waiting for you to experience for yourself.

M: Az, ami nem tud változni, megmarad. A magasztos béke, a mély csend, a valóság rejtett szépsége maradnak. Jóllehet szavak révén nem közvetíthető, rád vár, hogy magad tapasztald meg.

Q: Must not one be fit and eligible for realisation? Our nature is animal to the core. Unless it is conquered, how can we hope for reality to dawn?

K: Nem kell az embernek készen állnia és alkalmasnak lennie a megvalósulásra? Természetünk a ízig-vérig állati jellegű. Hacsak le nem győzzük, hogyan remélhetnénk, hogy felvirradjon a valóság?

M: Leave the animal alone. Let it be. Just remember what you are. Use every incident of the day to remind you that without you as the witness there would be neither animal nor God. Understand that

M: Hagyd az állatot békén. Hagyd lenni. Csak emlékezz, mi vagy. Használd a nap minden váratlan eseményét, hogy emlékeztessen, hogy nélküled, mint tanú nélkül még állat, és Isten sem lenne. Értsd

you are both, the essence and the substance of all there is. And remain firm in your understanding.

meg, hogy te vagy minden, lényege és szubsztanciája mindennek, ami van. És maradj szilárdan megértésedben.

Q: Is understanding enough? Don't I need more tangible proofs?

K: A megértés elegendő? Nem kellenek sokkal kézzelfoghatóbb bizonyítékok?

M: It is your understanding that will decide about the validity of proofs. But what more tangible proof do you need than your own existence? Wherever you go you find yourself. However far you reach out in time, you are there.

M: A megértésed az, ami dönteni fog a bizonyítékok érvényességéről. De milyen kézzelfoghatóbb bizonyítékra van szükséged a saját létezésednél? Akárhová mész, önmagadat találod. Akármilyen messzire eljutsz időben, te vagy ott.

Q: Obviously, I am not all-pervading and eternal. I am only here and now.

K: Nyilvánvaló, hogy nem vagyok mindent betöltő, és örökkévaló. Csak itt, és most vagyok.

M: Good enough. The 'here' is everywhere and the now -- always. Go beyond the 'I-am-the-body' idea and you will find that space and time are in you and not you in space and time. Once you have understood this, the main obstacle to realisation is removed.

M: Éppen megfelelő. Az 'itt' az mindenhol, és a most, az – mindig. Haladd meg az 'én-vagyok-a-test' ideát, és úgy felfedezed, hogy a tér és idő benned vannak, és nem te vagy a térben és időben. Amint ezt megértetted, a megvalósulás fő akadálya elhárult.

Q: What is the realisation which is beyond understanding?

K: Miféle megvalósulás az, amely meghaladja a megértést?

M: Imagine a dense forest full of tigers and you in a strong steel cage. Knowing that you are well protected by the cage, you watch the tigers fearlessly. Next you find the tigers in the cage and yourself roaming about in the jungle. Last -- the cage disappears and you ride the tigers.

M: Képzelj el egy sűrű erdőt, tele tigrisekkel, és magadat egy erős acél ketrecben. Tudván, hogy a ketrec jól védelmet nyújt számodra, félelem nélkül nézel a tigrisekre. Majd felfedezed, hogy a tigrisek vannak a ketrecben, és te magad a dzsungelben kószálsz. Végül – a ketrec eltűnik, és te uralkodsz a tigriseken.

Q: I attended one of the group meditation sessions, held recently in Bombay, and witnessed the frenzy and self-abandon of the participants. Why do people go for such things?

K: Részt vettem egy csoportos meditációs tanfolyamon, amit nemrég tartottak Bombayben, és tanúja voltam, hogyan őrjöngtek és vetkőztek ki magukból a részvevők. Miért tesznek az embereket ilyen dolgokat?

M: These are all inventions of a restless mind pampering to people in search of sensations. Some of them help the unconscious to disgorge suppressed memories and longings and to that extent they provide relief. But ultimately they leave the practitioner where he was -- or worse.

M: Ezek mind a nyugtalan elme koholmánya, amely a szenzációkat kereső emberek kedvében jár. Néhányuknak segít, hogy a tudattalan kihányja a visszafojtott emlékeket, és vágyakat, és bizonyos mértékig enyhülést találjanak. De végső soron ott hagyják a gyakorlót ahol az volt – vagy még rosszabb helyen.

Q: I have read recently a book by a *Yogi* on his experiences in meditation. It is full of visions and sounds, colours and melodies; quite a display and a most gorgeous entertainment. In the end they all faded out and only the feeling of utter fearlessness remained. No wonder -- a man who passed through all these experiences unscathed need not be afraid of anything. Yet I was wondering of what use is such book to me?

K: Nemrég olvastam egy *Yogi* meditációs tapasztalatairól szóló könyvet. Tele van víziókkal, hangokkal, színekkel és melódiákkal; egész érzékletes leírás, és a legnagyszerűbb szórakozás. A végén mind elhalványul, és csak a legteljesebb félelemnélküliség érzése marad. Nem csoda – az, aki mindezeken a tapasztalatokon sértetlenül keresztülment, nem szabad, hogy féljen semmitől. Mégis, szeretném tudni, hogy mi haszna van az ilyen könyveknek számomra?

M: Of no use, probably, since it does not attract you.

M: Valószínűleg semmi haszna, mivel az nem

Others may be impressed. People differ. But all are faced with the fact of their own existence. 'I am' is the ultimate fact; 'Who am I?' is the ultimate question to which everybody must find an answer.

gyakorol rád vonzerőt. Másokra hatással lehet. Az emberek különbözők. De mindenki szembesül saját létezésének a tényével. Az 'én vagyok' a végső tény; a 'ki vagyok én?' a végső kérdés, amelyre mindenkinek meg kell találnia a választ.

Q: The same answer?

K: Ugyanaz a válasz?

M: The same in essence, varied in expression.

M: Lényegében ugyanaz, megnyilvánulásában sokféle.

Each seeker accepts, or invents, a method which suits him, applies it to himself with some earnestness and effort, obtains results according to his temperament and expectations, casts them into the mound of words, builds them into a system, establishes a tradition and begins to admit others into his 'school of *Yoga*'. It is all built on memory and imagination. No such school is valueless, nor indispensable; in each one can progress up to the point, when all desire for progress must be abandoned to make further progress possible. Then all schools are given up, all effort ceases; in solitude and darkness the vast step is made which ends ignorance and fear forever.

Minden kereső átvesz, vagy kitalál egy számára alkalmas módszert, alkalmazza azt magára valamilyen komolysággal és erőkifejtéssel, alkatának és elvárásainak megfelelő eredményekre jut, szókupacba osztja őket, rendszert épít belőlük, tradíciót alapít, és elkezd másokat befogadni '*Yoga* iskolájába'. Mindez emlékezetre, és képzeletre épül. Nincs olyan iskola, amely értéktelen, sem olyan, amely nélkülözhetetlen lenne; mindegyikben eljuthat az ember addig a pontig, ahol minden haladásra vonatkozó vágynak el kell maradnia, hogy a további előrehaladás lehetővé váljék. Azután minden iskola feladásra kerül, minden erőfeszítés megszűnik; a magányban, és sötétségben megtételre kerül a hatalmas lépés, amely véget vet a tudatlanságnak, és a félelemnek örökre.

The true teacher, however, will not imprison his disciple in a prescribed set of ideas, feelings and actions; on the contrary, he will show him patiently the need to be free from all ideas and set patterns of behaviour, to be vigilant and earnest and go with life wherever it takes him, not to enjoy or suffer, but to understand and learn.

Az igazi tanító azonban nem fogja tanítványát előre leírt ideák, érzések és cselekedetek összességének börtönébe zárni; ellenkezőleg, türelmesen meg fogja neki mutatni, hogy arra van, szükség, hogy megszabaduljon minden ideától, és viselkedési mintától, váljon éberré, és komollyá, és haladjon az élettel, bárhová vesse is az őt, nem az élvezet, vagy szenvedés, hanem a megértés, és a tanulás miatt.

Under the right teacher the disciple learns to learn, not to remember and obey. *Satsang*, the company of the noble, does not mould, it liberates. Beware of all that makes you dependent. Most of the so-called 'surrenders to the Guru' end in disappointment, if not in tragedy. Fortunately, an earnest seeker will disentangle himself in time, the wiser for the experience.

A megfelelő tanító alatt a tanítvány tanulni tanul, nem pedig emlékezni és engedelmeskedni. A *satsang,* a nemes társaság, nem átformál, szabaddá tesz. Óvakodj mindentől, ami függővé tesz. A legtöbb úgynevezett 'Gurunak való önfeladás'-nak kiábrándulás, ha nem tragédia a vége. Szerencsére, a komoly kereső annál hamarabb ki fog szabadulni, minél bölcsebb a tapasztalatra.

Q: Surely, self-surrender has its value.

K: Bizonyára az önfeladásnak is meg van az értéke.

M: Self-surrender is the surrender of all self-concern. It cannot be done, it happens when you realise your true nature. Verbal self-surrender, even when accompanied by feeling, is of little value and breaks down under stress. At the best it shows an aspiration, not an actual fact.

M: Az önfeladás az összes önvonatkozás feladását jelenti. Az önfeladást nem lehet megcsinálni, meg fog történni, mikor ráébredsz valódi természetedre. A verbális önfeladás, még ha érzések kísérik is, kevés értékkel bír, és stressz hatására összeomlik. Legjobb esetben törekvést mutat, nem fennálló tényt.

Q: In the Rigveda there is the mention of the *adhi yoga*, the Primordial *Yoga*, consisting of the marriage of *pragna* with *Prana*, which, as I understand, means the bringing together of wisdom

K: A Rigvedában említésre kerül az *adhi yoga*, az Ős *Yoga*, amely a *pragná*nak a *Pranáv*al való egyesülését jelenti, amelynek a jelentése értelmezésem szerint a bölcsesség és az élet

and life. Would you say it means also the union of *Dharma* and *Karma*, righteousness and action?

M: Yes, provided by righteousness you mean harmony with one's true nature and by action -- only unselfish and desireless action.

In *adhi yoga* life itself is the Guru and the mind -- the disciple. The mind attends to life, it does not dictate. Life flows naturally and effortlessly and the mind removes the obstacles to its even flow.

Q: Is not life by its very nature repetitive? Will not following life lead to stagnation?

M: By itself life is immensely creative. A seed, in course of time, becomes a forest. The mind is like a forester -- protecting and regulating the immense vital urge of existence.

Q: Seen as the service of life by the mind, the *adhi yoga* is a perfect democracy. Everyone is engaged in living a life to his best capacity and knowledge, everyone is a disciple of the same Guru.

M: You may say so. It may be so -- potentially. But unless life is loved and trusted, followed with eagerness and zest, it would be fanciful to talk of *Yoga*, which is a movement in consciousness, awareness in action.

Q: Once I watched a mountain-stream flowing between the boulders. At each boulder the commotion was different, according to the shape and size of the boulder. Is not every person a mere commotion over a body, while life is one and eternal?

M: The commotion and the water are not separate. It is the disturbance that makes you aware of water. Consciousness is always of movement, of change. There can be no such thing as changeless consciousness. Changelessness wipes out consciousness immediately. A man deprived of outer or inner sensations blanks out, or goes beyond consciousness and unconsciousness into the birthless and deathless state. Only when spirit and matter come together consciousness is born.

Q: Are they one or two?

M: It depends on the words you use: they are one, or two, or three. On investigation three become two and two become one. Take the simile of face -- mirror -- image. Any two of them presuppose the

összehozása. Lehet azt mondani, hogy a *Dharma* és a *Karma,* az egyenesség és a cselekvés egyesülését is jelenti egyúttal?

M: Igen, az igazságnak megfelelően te a harmóniát az ember igaz természetével együtt járónak, és a cselekvést – csupán önzetlen és vágytalan cselekvésnek tekinted.

Az *adhi yogá*ban az élet maga a Guru, és az elme – a tanítvány. Az elme szolgálja az életet, nem diktál. Az élet természetes módon, és erőfeszítés nélkül áramlik, és az elme eltávolítja az ő egyenletes áramlását gátló akadályokat.

K: Az élet valódi természeténél fogva nem ismétlődő jellegű? Az élet követése nem fog stagnáláshoz vezetni?

M: Az élet önmagában mérhetetlenül kreatív. Egy mag, az idők folyamán erdőséggé válik. Az elme olyan, mint az erdész – védi, és szabályozza a létezés mérhetetlen életadó ösztönét.

K: Ha az elmét az élet szolgálójának látja, az *adhi yoga* egy tökéletes demokrácia. Mindenki elkötelezett, hogy az életet legjobb képessége és tudása szerint élje, mindenki ugyanannak a Gurunak a tanítványa.

M: Mondhatod így. Lehet így – potenciálisan. De hacsak nem vagy szeretettel és bizalommal az élet iránt, nem lelkesedéssel és élvezettel követed, különös lenne *Yogá*ról beszélni, amely egy mozgása tudatosságban, cselekvő tudat.

K: Egyszer egy hegyi patakot figyeltem, amint a sziklák között csörgedezett. A víz mindegyik kőnél másképp örvénylett, a kő formájának és méretének megfelelően. Nem lehetséges, hogy minden személy egy test keltette örvény csupán, míg az élet egy és örökkévaló?

M: Az örvény és a víz nem egymástól elválasztható dolgok. Az örvény miatt vagy tudatában a víznek. Tudatossága mindig a mozgónak, változónak van. Változatlannak nem lehet tudatossága. A változatlanságot a tudatosság azonnal megszünteti. A külső és belső benyomásoktól megfosztott ember üressé válik, vagyis túllép a tudatosságon és tudattalanságon, egy születés és halál nélküli állapotba. Csak a szellem és az anyag találkozásakor születik tudatosság.

K: Egyek ők, vagy kettő?

M: Az általad használt szavaktól függ, hogy egyek, kettő, vagy három. A kutatás során a három kettővé, a kettő eggyé válik. Vegyük az arc – tükör – kép hasonlatot. Közülük bármelyik kettő feltételezi a

third which unites the two. In *sadhana* you see the three as two, until you realise the two as one.

As long as you are engrossed in the world, you are unable to know yourself: to know yourself, turn away your attention from the world and turn it within.

Q: I cannot destroy the world.

M: There is no need. Just understand that what you see is not what is. Appearances will dissolve on investigation and the underlying reality will come to the surface. You need not burn the house to get out of it. You just walk out. It is only when you cannot come and go freely that the house becomes a jail. I move in and out of consciousness easily and naturally and therefore to me the world is a home, not a prison.

Q: But ultimately is there a world, or is there none?

M: What you see is nothing but your self. Call it what you like, it does not change the fact. Through the film of destiny your own light depicts pictures on the screen. You are the viewer, the light, the picture and the screen. Even the film of destiny (*prarabdha*) is self-selected and self-imposed. The spirit is a sport and enjoys to overcome obstacles. The harder the task the deeper and wider his self-realisation.

harmadikat, ami egyesíti a kettőt. A *sadhana* során a hármat egészen addig kettőnek látod, amíg a kettőt egynek nem ismered fel.

Amíg a világ leköti a figyelmedet, képtelen vagy megismerni önmagadat: önmagad megismeréséhez el kell fordítanod figyelmedet a világtól, és befelé kell fordítanod.

K: Nem tudom megsemmisíteni a világot.

M: Nincs is rá szükség. Csak értsd meg, hogy amit látsz, az nem az, ami van. A látszatok szerte fognak foszlani a kutatás során, és az alatta lévő valóság a felszínre kerül. Ahhoz, hogy kijöjj a házból, nem kell azt felgyújtanod. Csupán sétálj ki. A ház csak akkor válik börtönné, ha nem tudsz szabadon jönni-menni. Én könnyedén, és természetesen járok ki-be a tudatosságban, és ezért számomra a világ otthon, nem börtön.

K: Végtére is, létezik világ, vagy pedig nem létezik semmi?

M: Amit látsz, az nem más, mint önmagad. Nevezd, aminek akarod, az nem változtat a tényen. A sors filmjén keresztül a te saját fényed rajzolja a képeket a vászonra. Te vagy a néző, a fény, a kép, és a vászon. Még a sors filmjét (*prarabdha*) is magad választottad, és önként vállaltad. A szellem egy sportoló, és élvezi az akadályok legyőzését. Minél nehezebb a feladat, önmegvalósítása annál mélyebb és szélesebb.

93. Man is not the Doer

Questioner: From the beginning of my life I am pursued by a sense of incompleteness. From school to college, to work, to marriage, to affluence, I imagined that the next thing will surely give me peace, but there was no peace. This sense of unfulfillment keeps on growing as years pass by.

Maharaj: As long as there is the body and the sense of identity with the body, frustration is inevitable. Only when you know yourself as entirely alien to and different from the body, will you find respite from the mixture of fear and craving inseparable from the 'I-am-the-body' idea. Merely assuaging fears and satisfying desires will not remove this sense of emptiness you are trying to escape from; only self-knowledge can help you. By self-knowledge I mean full knowledge of what you are not. Such knowledge is attainable and final; but to the discovery of what you are there can be no end. The more you discover, the more there remains to discover.

93. Nem az ember a cselekvő

Kérdező: Mióta élek, azóta üldöz a befejezetlenség érzése. Iskolától egyetemig, munkáig, házasságig, gazdagságig úgy képzeltem, hogy a következő dolog biztos meg adja nekem a békét, de nem jött el a béke. Ez a beteljesületlenség érzés csak növekszik, ahogy múlnak az évek.

Maharaj: Amíg a test és a testtel való azonosság érzése fennállnak, a kielégítetlenség érzése elkerülhetetlen. Csak akkor fogsz nyugalmat találni az ’én-vagyok-a-test’ ideától elválaszthatatlan félelemtől, és kielégíthetetlen vágytól, mikor a testtől teljesen idegennek, és különbözőnek fogod ismerni önmagadat. A félelem lecsillapítása és a vágyak kielégítése önmagában nem távolítja el az üresség érzést, amitől menekülni próbálsz; csak az önismeret segíthet rajtad. Önismereten annak teljes ismeretét értem, hogy mi nem vagy. Az ilyen az elérhető, és végső ismeret; de annak felfedezését, hogy mi vagy, soha nem lehet befejezni. Minél többet felfedezel, annál több felfedezendő marad.

Q: For this we must have different parents and schools, live in a different society.

K: Ehhez más szülőkre, és iskolákra van szükségünk, egy másik társadalomban kell élnünk.

M: You; cannot change your circumstances, but your attitudes you can change. You need not be attached to the non-essentials. Only the necessary is good. There is peace only in the essential.

M: A körülményeket nem tudod megváltoztatni, de hozzáállásodon változtathatsz. Nem szabad kötődnöd a lényegtelenhez. Csak a szükséges dolog jó. Csak a lényegesben van békesség.

Q: It is truth I seek, not peace.

K: Igazságot keresek, nem békét.

M: You cannot see the true unless you are at peace. A quiet mind is essential for right perception, which again is required for self-realisation.

M: Nem láthatod meg az igazságot, hacsak békében nem vagy. A csendes elme nem nélkülözhető a helyes észleléshez, amely viszont az önmegvalósításhoz szükséges.

Q: I have so much to do. I just cannot afford to keep my mind quiet.

K: Olyan sok a tennivalóm. Nem engedhetem meg magamnak, hogy elmémet csendesen tartsam.

M: It is because of your illusion that you are the doer. In reality things are done to you, not by you.

M: Ez azért van, mert az az illúziód, hogy te vagy a cselekvő. A valóságban a dolgok számodra történnek, nem általad.

Q: If I just let things happen, how can I be sure that they will happen my way? Surely I must bend them to my desire.

K: Ha hagyom, hogy a dolgok csak úgy történjenek, hogy lehetek biztos benne, hogy azok az én kedvem szerint fognak történni? Biztos, hogy vágyaimhoz kell igazítanom őket.

M: Your desire just happens to you along with its fulfilment, or non-fulfilment. You can change neither. You may believe that you exert yourself, strive and struggle. Again, it all merely happens, including the fruits of the work. Nothing is by you and for you. All is in the picture exposed on the cinema screen, nothing in the light, including what you take yourself to be, the person. You are the light only.

M: Vágyad csupán megtörténik számodra, annak teljesülésével, vagy be nem teljesülésével egyetemben. Nem tudsz változtatni egyiken sem. Hiheted, hogy te magad fáradozol, törekszel és küzdesz. Ismétlem, minden pusztán megtörténik, beleszámítva a munka gyümölcseit is. Semmi nem általad, és érted van. Minden a mozi vászonra vetített képben van, semmi nem a fényben, beleértve a személyt is, aminek tartod magad. Te csak a fény vagy.

Q: If I am light only, how did I come to forget it?

K: Ha én csak a fény vagyok, miért felejtettem el?

M: You have not forgotten. It is in the picture on the screen that you forget and then remember. You never cease to be a man because you dream to be a tiger. Similarly you are pure light appearing as a picture on the screen and also becoming one with it.

M: Nem felejtetted el. A vásznon lévő kép az, amit elfelejtesz, és azután eszedbe jut. Sose szűnsz meg embernek lenni, csak mert tigrisnek álmodod magad. Hasonlóképpen, te vagy a képernyőn képként megjelenő tiszta fény, és a vele való eggyé válás is.

Q: Since all happens, why should I worry?

K: Miután minden történik, miért kellene aggódnom?

M: Exactly. Freedom is freedom from worry. Having realised that you cannot influence the results, pay no attention to your desires and fears. Let them come and go. Don't give them the nourishment of interest and attention.

M: Pontosan. A szabadság aggodalomtól való szabadság. Felismervén, hogy nem befolyásolhatod az eredményeket, ne figyelj vágyaidra és félelmeidre. Hagyd, hogy megjelenjenek, és eltűnjenek. Ne tápláld őket érdeklődéseddel, és figyelmeddel.

Q: If I turn my attention from what happens, what am I to live by?

K: Ha figyelmemet elfordítom attól, hogy mi történik, akkor miből éljek meg?

M: Again it is like asking: 'What shall I do, if I stop dreaming?' Stop and see. You need not be anxious: 'What next?' There is always the next. Life does not begin nor end: immovable -- it moves, momentary -- it lasts. Light can not be exhausted even if innumerable pictures are projected by it. So does life fill every shape to the brim and return to its source, when the shape breaks down.

M: Ez megint olyan, mint azt kérdezni: ’Mit fogok csinálni, ha abbahagyom az álmodást?’ Nem kell amiatt aggódnod, hogy ’mi következik?’ Mindig következik valami. Az élet se nem kezdődik, se nem végződik: a mozdíthatatlan – mozog, a pillanatnyi – fennmarad. A fény nem tud elfogyni, még ha megszámlálhatatlan kép kerül is általa kivetítésre. Ugyanígy tölt fel színültig minden formát az élet, és tér vissza forrásához, mikor a forma felbomlik.

Q: If life is so wonderful, how could ignorance happen?

K: Az élet oly csodálatos, hogyan fordulhat elő tudatlanság?

M: You want to treat the disease without having seen the patient. Before you ask about ignorance, why don't you enquire first, who is the ignorant? When you say you are ignorant, you do not know that you have imposed the concept of ignorance over the actual state of your thoughts and feelings. Examine them as they occur, give them your full attention and you will find that there is nothing like ignorance, only inattention. Give attention to what worries you, that is all. After all, worry is mental pain and pain is invariably a call for attention. The moment you give attention, the call for it ceases and the question of ignorance dissolves. Instead of waiting for an answer to your question, find out who is asking the question and what makes him ask it. You will soon find that it is the mind, goaded by fear of pain, that asks the question. And in fear there is memory and anticipation, past and future. Attention brings you back to the present, the now, and the presence in the now is a state ever at hand, but rarely noticed.

M: Anélkül akarod kezelni a betegséget, hogy látnád a beteget. Mielőtt tudatlanságról kérdezel, miért nem kutatod először, ki a tudatlan? Amikor azt mondod, tudatlan vagy, nem tudod, hogy ráraktad a tudatlanság fogalmát, gondolataid és érzéseid valódi állapotára. Vizsgáld meg azokat, amint felmerülnek, fordítsd feléjük teljes figyelmedet, és úgy fogod találni, hogy olyan, mint tudatlanság nem létezik, csak figyelmetlenség van. Tüntesd ki figyelmeddel, a téged aggasztó dolgot, ez minden. Végül is, az aggódás mentális fájdalom, és a fájdalom mindig figyelmet követel. A pillanatban, hogy figyelmedben részesíted, az iránta való igény megszűnik, és a tudatlanság kérdése szerte foszlik. Ahelyett, hogy a választ várnád a kérdésedre, fedezd fel, ki kérdez, és miért. Hamarosan rájössz, hogy a fájdalomtól való félelem által kérdezésre ösztökélt elme az. És a félelemben emlékezet és elvárás, múlt és jövő van. A figyelem vissza hoz téged a jelenbe, a mostba, és a mostban való jelenlét egy mindig kéznél lévő állapot, csak ritkán kap figyelmet.

Q: You are reducing *sadhana* to simple attention. How is it that other teachers teach complete, difficult and time-consuming courses?

K: A *sadhanát* egyszerű figyelemre redukálod. Hogy van az, hogy más tanítók teljes, fáradságos, és időigényes kurzusokat tartanak?

M: The Gurus usually teach the *sadhanas* by which they themselves have reached their goal, whatever their goal may be. This is but natural, for their own *sadhana* they know intimately. I was taught to give attention to my sense of 'I am’ and I found it supremely effective. Therefore, I can speak of it with full confidence. But often people come with their bodies, brain and minds so mishandled, perverted and weak, that the state of formless attention is beyond them. In such cases, some simpler token of earnestness is appropriate. The repetition of a *mantra*, or gazing at a picture will prepare their body and mind for a deeper and more direct search. After all, it is earnestness that is indispensable, the crucial factor. *Sadhana* is only a vessel and it must be filled to the brim with earnestness, which is but love in action. For nothing can be done without love.

M: A Guruk rendszerint azt a *sadhanát* tanítják, amely révén ők maguk elérték a saját céljukat, bármi is legyen az. Ez azonban természetes, mert saját *sadhanájukat* ők ismerik legközvetlenebbül. Én megtanultam figyelmemet ’én vagyok’ érzésemnek szentelni, és azt a legteljesebb módon hatékonynak találtam. Emiatt tudok róla beszélni teljes meggyőződéssel. De az emberek gyakran olyan helytelenül kezelt, romlott, és gyenge testtel, aggyal, és elmével jönnek el, hogy a formanélküli figyelem állapota felettük áll. Ilyen esetekben a komolyság bizonyos egyszerűbb szimbóluma helyénvaló. *Mantra* ismétlése, vagy egy kép bámulása fogja felkészíteni testüket és lelküket egy mélyebb és sokkal közvetlenebb keresésre. Elvégre a komolyság a nélkülözhetetlen, kritikus tényező. A *sadhana* egy edény csupán, amelyet csordultig kell tölteni komolysággal, ami azonban cselekvő szeretet. Mert semmit nem lehet tenni szeretet nélkül.

Q: We love only ourselves.

M: Were it so, it would be splendid. Love your self wisely and you will reach the summit of perfection. Everybody loves his body, but few love their real being.

Q: Does my real being need my love?

M: Your real being is love itself and your many loves are its reflections according to the situation at the moment.

Q: We are selfish, we know only self-love.

M: Good enough for a start. By all means wish yourself well. Think over, feel out deeply what is really good for you and strive for it earnestly. Very soon you will find that the real is your only good.

Q: Yet I do not understand why the various Gurus insist on prescribing complicated and difficult *sadhanas*. Don't they know better?

M: It is not what you do, but what you stop doing that matters. The people who begin their *sadhana* are so feverish and restless, that they have to be very busy to keep themselves on the track. An absorbing routine is good for them. After some time they quieten down and turn away from effort. In peace and silence the skin of the 'I' dissolves and the inner and the outer become one. The real *sadhana* is effortless.

Q: I have sometimes the feeling that space itself is my body.

M: When you are bound by the illusion: 'I am this body', you are merely a point in space and a moment in time. When the self-identification with the body is no more, all space and time are in your mind, which is a mere ripple in consciousness, which is awareness reflected in nature. Awareness and matter are the active and the passive aspects of pure being, which is in both and beyond both. Space and time are the body and the mind of the universal existence. My feeling is that all that happens in space and time happens to me, that every experience is my experience every form is my form. What I take myself to be, becomes my body and all that happens to that body becomes my mind. But at the root of the universe there is pure awareness, beyond space and time, here and now. Know it to be your real being and act accordingly.

Q: What difference will it make in action what I take myself to *be*. Actions just happen according to circumstances.

K: Mi csak önmagunkat szeretjük.

M: Ha így lenne, az nagyszerű lenne. Szeresd magad bölcsen, és el fogod érni a tökéletesség csúcsát. Mindenki szereti a testét, de kevesen szeretik valódi létüket.

K: Valódi létemnek szüksége van a szeretetemre?

M: Valódi léted a szeretet maga, és a te nagyfokú szereteted annak tükröződése, a pillanatnyi helyzetnek megfelelően.

K: Önzők vagyunk, csak önszeretet ismerünk.

M: Indulásnak elég jó. Feltétlenül kívánj jót önmagadnak Gondold át, derítsd fel alaposan, hogy valójában mi jó számodra, törekedj komolyan annak elérésére. Nagyon hamar fel fogod fedezni, hogy a valóság a te egyetlen javad.

K: Én mégsem értem, hogy különböző Guruk miért ragaszkodnak bonyolult, és nehéz *sadhanák* előírásához. Nem tudnak jobbat?

M: Nem az számít, mit csinálsz, hanem az, hogy mit nem csinálsz tovább. Azok az emberek, akik elkezdik *sadhanájukat*, olyan izgatottak, és nyugtalanok, hogy nagyon el kell foglalják magukat, nehogy letérjenek az útról. Egy figyelmet lekötő gyakorlat jó hatással van rájuk. Bizonyos idő után lecsendesednek, és elfordulnak az erőfeszítéstől. Békében és csendben az ’én’ kérge szertefoszlik, és a külső és a belső eggyé válik. A valódi *sadhana* erőfeszítés-mentes.

K: Néha úgy érzem, hogy maga a tér a testem.

M: Amikor az ’én ez a test vagyok’ illúzió által kötött vagy, akkor a tér egy pontja, és az idő egy pillanata vagy csupán. Amikor a testtel való önazonosság megszűnik, az egész tér és idő az elmédben van, amely egy fodra csupán a tudatosságnak, amely a mindenségben tükröződő tudat. Tudat és anyag aktív és passzív aspektusai a tiszta létnek, amely benne van mindkettőben, és túl van mindkettőn. Tér és idő a test, az elme viszont az univerzális létezésé. Az én érzésem szerint minden, ami térben és időben történik, számomra történik, minden tapasztalat az én tapasztalatom, minden forma az én formám. Aminek én magamat tartom, az válik a testemmé, és minden, ami ezzel a testtel történik, az elmémmé válik. De az univerzum gyökerén téren és időn, itten és moston túli tiszta tudat van. Ismerd azt valódi létedként, és cselekedj aszerint.

K: Milyen különbség fogja cselekvővé tenni azt, amiről én azt tartom, hogy önmagam *vagyok?* A cselekvések csak a körülményeknek megfelelően

M: Circumstances and conditions rule the ignorant. The knower of reality is not compelled. The only law he obeys is that of love.

94. You are Beyond Space and Time

Questioner: You keep on saying that I was never born and will never die. If so, how is it that I see the world as one which has been born and will surely die?

Maharaj: You believe so because you have never questioned your belief that you are the body which, obviously, is born and dies. While alive, it attracts attention and fascinates so completely that rarely does one perceive one's real nature. It is like seeing the surface of the ocean and completely forgetting the immensity beneath. The world is but the surface of the mind and the mind is infinite. What we call thoughts are just ripples in the mind. When the mind is quiet it reflects reality. When it is motionless through and through, it dissolves and only reality remains. This reality is so concrete, so actual, so much more tangible than mind and matter, that compared to it even diamond is soft like butter. This overwhelming actuality makes the world dreamlike, misty, irrelevant.

Q: This world, with so much suffering in it, how can you see it as irrelevant. What callousness.

M: It is you who is callous, not me. If your world is so full of suffering, do something about it; don't add to it through greed or indolence. I am not bound by your dreamlike world. In my world the seeds of suffering, desire and fear are not sown and suffering does not grow. My world is free from opposites, of mutually distinctive discrepancies; harmony pervades; its peace is rocklike; this peace and silence are my body.

Q: What you say reminds me of the *dharmakaya* of the Buddha.

M: Maybe. We need not run off with terminology. Just see the person you imagine yourself to be as a part of the world you perceive within your mind and look at the mind from the outside, for you are not the mind. After all, your only problem is the eager self-identification with whatever you perceive. Give up this habit, remember that you are not what you perceive, use your power of alert aloofness. See

történnek.

M: A tudatlant körülmények és feltételek uralják. A valóság ismerője nincs kényszer alatt. Az egyetlen törvény, aminek engedelmeskedik, a szereteté.

94. Téren és időn túli vagy

Kérdező: Azt állítod, hogy sohasem születtem, és soha nem fogok meghalni. Ha így van, hogy lehet, hogy úgy látom a világot, mint ami megszületett, és minden kétségen felül meg fog halni?

Maharaj: Azért hiszed ezt, mert soha nem kérdőjelezted meg a hitedet, hogy te a test vagy, amely nyilvánvalóan születik, és meghal. Amíg élsz magára irányítja a figyelmet, és olyan tökéletesen megigéz, hogy az ember ritkán észleli valódi természetét. Ez olyan, mint amikor nézed az óceán felszínét, és teljesen elfelejtkezel az alatta lévő végtelen mélységről. A világ csak felszíne az elmének, és az elme végtelen. Amit mi gondolatoknak nevezünk, csak fodrok az elmében. Amikor az elme csendes, a valóságot tükrözi. Amikor ízig-vérig mozdulatlan szertefoszlik, és csak a valóság marad. Ez a valóság olyan kézzelfogható, olyan valódi, annyival inkább tapintható, mint az elme és az anyag, hogy hozzá képest a gyémánt olyan, mint a lágy vaj. Ez a megsemmisítő valóság a világot álomszerűvé, ködössé, lényegtelenné teszi.

K: Ezt a világot, amelyben oly sok szenvedés van, hogyan láthatod lényegtelennek? Micsoda érzéketlenség.

M: Te vagy érzéketlen, nem én. Ha a te világod oly szenvedés teli, tegyél valamit vele kapcsolatban; ne járulj hozzá kapzsiság és hanyagság révén. Engem nem kötöz meg a te álomszerű világod. Az én világom nincs bevetve a szenvedés, vágy és félelem magvaival, és nem terem szenvedést. Az én világom mentes az ellentétektől, a kölcsönösen megkülönböztető különbözőségektől; harmónia járja át; békéje mint a szikla; ez a béke és csend az én testem.

K: Amit mondasz, Buddha *dharmakayá*jára emlékeztet.

M: Lehet. De ne kanyarodjunk el terminológiai mellékvágányra. A személyt, aminek képzeled önmagadat, lásd az elméden belül észlelt világ részének, és nézd az elmédet kívülről, mert te nem az elme vagy. Tulajdonképpen egyetlen problémád a mohó önazonosulás mindennel, amit észlelsz. Add fel ezt a szokást, tartsd észben, hogy nem az vagy, amit észlelsz, használd éber tartózkodásod erejét.

yourself in all that lives and your behaviour will express your vision. Once you realise that there is nothing in this world, which you can call your own, you look at it from the outside as you look at a play on the stage, or a picture on the screen, admiring and enjoying, but really unmoved. As long as you imagine yourself to be something tangible and solid, a thing among things, actually existing in time and space, short-lived and vulnerable, naturally you will be anxious to survive and increase. But when you know yourself as beyond space and time -- in contact with them only at the point of here and now, otherwise all-pervading and all-containing, unapproachable, unassailable, invulnerable -- you will be afraid no longer. Know yourself as you are -- against fear there is no other remedy.

You have to learn to think and feel on these lines, or you will remain indefinitely on the personal level of desire and fear, gaining and losing, growing and decaying. A personal problem cannot be solved on its own level. The very desire to live is the messenger of death, as the longing to be happy is the outline of sorrow. The world is an ocean of pain and fear, of anxiety and despair. Pleasures are like the fishes, few and swift, rarely come, quickly gone. A man of low intelligence believes, against all evidence, that he is an exception and that the world owes him happiness. But the world cannot give what it does not have; unreal to the core, it is of no use for real happiness. It cannot be otherwise. We seek the real because we are unhappy with the unreal. Happiness is our real nature and we shall never rest until we find it. But rarely we know where to seek it. Once you have understood that the world is but a mistaken view of reality, and is not what it appears to be, you are free of its obsessions. Only what is compatible with your real being can make you happy and the world, as you perceive it, is its outright denial.

Keep very quiet and watch what comes to the surface of the mind. Reject the known, welcome the so far unknown and reject it in its turn. Thus you come to a state in which there is no knowledge, only being, in which being itself is knowledge. To know by being is direct knowledge. It is based on the identity of the seer and the seen. Indirect knowledge is based on sensation and memory, on proximity of the perceiver and his percept, confined with the contrast between the two. The same with happiness. Usually you have to be sad to know gladness and glad to know sadness. True happiness is uncaused and this cannot disappear for lack of stimulation. It is not the opposite of sorrow, it includes all sorrow and suffering.

Lásd meg önmagad mindenben, ami él, és viselkedésed ki fogja fejezni víziódat. Amint felismered, hogy ebben a világban semmi nincs, amit sajátodnak nevezhetnél, kívülről nézed azt, mint egy színpadi játékot, vagy vásznon játszódó filmet, csodálattal és élvezettel, de valójában szenvtelenül. Ameddig valamilyen tapinthatónak és szilárdnak képzeled magad, a dolgok egyikének, időben és térben valóságos létezőnek, rövid életűnek és sebezhetőnek, addig természetesen aggódni fogsz a túlélésed és a gyarapodásod miatt. De amikor úgy ismered magad, mint ami túl van téren és időn – ezekkel csak az itt és most pontjában érintkezik, egyébként pedig mindent betölt, és mindent tartalmaz, megközelíthetetlen, megtámadhatatlan, sebezhetetlen – soha többé nem fogsz félni. Ismerd magad annak, ami vagy – a félelem ellen nincs más orvosság.

Meg kell tanulnod ezeken a vonalakon gondolkodni, és érezni, vagy a végtelenségig megmaradsz a vágy és félelem, nyerés és vesztés, növekedés és hanyatlás személyes szintjén. Egy személyes probléma nem oldható meg a saját szintjén. Az élni vágyás valójában a halál üzenete, ahogyan a boldogság utáni vágy a bánat körvonala. A világ a fájdalom és félelem, aggódás és kétségbeesés óceánja. Az örömök akár a halak, kevesen vannak és gyorsak, ritkán jönnek, gyorsan mennek. Az alacsony intelligenciájú ember azt hiszi, minden bizonyság ellenére, hogy ő kivétel, és hogy a világ boldogsággal tartozik neki. De a világ nem tud olyat adni, amivel nem rendelkezik; a velejéig valótlan, a valódi boldogság számára haszontalan. Nem lehet másképp. Azért keressük a valóságot, mert nem vagyunk boldogok a valótlannal. A boldogság a valódi természetünk, és addig nem pihenhetünk, míg meg nem találjuk. De ritkán tudjuk, hogy merre kell keresni. Amint megérted, hogy a világ a valóságnak csak egy téves nézete, és nem az, aminek látszik, megszabadulsz a kényszerképzeteitől. Csak ami valódi léteddel összeegyeztethető, csak az tud téged boldoggá tenni, és a világ, ahogyan azt észleled, ennek egyenes tagadása.

Maradj tökéletesen csendben, és figyeld, hogy mi jön fel az elme felszínére. Utasítsd el az ismertet, üdvözöld az eddig ismeretlent, és utasítsd el, másfelől. Ily módon egy olyan állapotba kerülsz, amelyben nincs tudás, csak lét, amelyben a lét maga a tudás. A létezés általi tudás közvetlen tudás. A látó és a látott azonosságán alapul. Az indirekt tudás a benyomáson és az emléken, az észlelő és észlelésének közelségén alapul, amit kettő ellentéte korlátoz. Ugyanez van a boldogsággal. Az öröm ismeretéhez általában szomorúnak kell lenned, és örvendened kell, hogy ismered a szomorúságot. A valódi boldogság ok nélküli, és nem tűnhet el stimuláció hiányában. Nem a szomorúság ellentéte,

magában foglal minden szomorúságot, és szenvedést.

Q: How can one remain happy among so much suffering?

K: Hogy tud az ember boldog maradni, ilyen sok szenvedés közepette?

M: One cannot help it -- the inner happiness is overwhelmingly real. Like the sun in the sky, its expressions may be clouded, but it is never absent.

M: Ezt az ember nem tudja elősegíteni – a belső boldogság valódisága megsemmisítő erejű. Akár a nap az égen, megnyilvánulásait felhők takarhatják, de ő soha nincs távol.

Q: When we are in trouble, we are bound to be unhappy.

K: Mikor bajban vagyunk, boldogtalanok vagyunk.

M: Fear is the only trouble. Know yourself as independent and you will be free from fear and its shadows.

M: A félelem az egyetlen baj. Ismerd magad szabadnak, és meg fogsz szabadulni a félelemtől és annak árnyaitól.

Q: What is the difference between happiness and pleasure?

K: Mi a különbség boldogság és öröm között?

M: Pleasure depends on things, happiness does not.

M: Az örömöt dolgok okozzák, a boldogságot nem.

Q: If happiness is independent, why are we not always happy?

K: Ha a boldogság független, miért nem vagyunk állandóan boldogok?

M: As long as we believe that we need things to make us happy, we shall also believe that in their absence we must be miserable. Mind always shapes itself according to its beliefs. Hence the importance of convincing oneself that one need not be prodded into happiness; that, on the contrary, pleasure is a distraction and a nuisance, for it merely increases the false conviction that one needs to have and do things to be happy when in reality it is just the opposite.

M: Amíg azt hisszük, hogy dolgokra van szükségünk a boldogsághoz, addig azt is hinni fogjuk, hogy hiányuk boldogtalanná kell, hogy tegyen. Az elme mindig hiedelmeinek megfelelően alakítja önmagát. Ebből következik a meggyőződés fontossága, hogy az embernek nem szabad boldogságra sarkallni magát; ellenkezőleg, az öröm zavaró tényező, és nyűg, mert csupán erősíti a tévhitet, hogy az embernek dolgokat kell birtokolnia, és csinálnia ahhoz, hogy boldog legyen, mikor a valóságban ennek épp az ellenkezője igaz.

But why talk of happiness at all? You do not think of happiness except when you are unhappy. A man who says: 'Now I am happy', is between two sorrows -- past and future. This happiness is mere excitement caused by relief from pain. Real happiness is utterly unselfconscious. It is best expressed negatively as: 'there is nothing wrong with me. I have nothing to worry about'. After all, the ultimate purpose of all *sadhana* is to reach a point, when this conviction, instead of being only verbal, is based on the actual and ever-present experience.

De miért beszélünk boldogságról egyáltalán? Nem gondolsz boldogságra, kivéve, mikor boldogtalan vagy. Aki azt mondja, ’most boldog vagyok’, két – egy múlt- és egy jövőbeli – szomorúság között van. Ez a boldogság csupán a fájdalom enyhülése által okozott izgalmi állapot. A valódi boldogság teljesen öntudatlan. Legjobban tagadólagosan lehet kifejezni: ’Semmi baj velem. Semmi nincs, ami miatt aggódnom kellene.’ Végül is, minden *sadhana* végső célja egy olyan pont elérése, ahol a meggyőződés nem pusztán verbális kifejezés, hanem valóságon alapuló, és mindig jelenlevő tapasztalat.

Q: Which experience?

K: Milyen tapasztalat?

M: The experience of being empty, uncluttered by memories and expectations; it is like the happiness of open spaces, of being young, of having all the time and energy for doing things, for discovery, for adventure.

M: Az üresség, az emlékektől és elvárásoktól való mentesség tapasztalata; olyan ez, mint a szabad terek, az ifjonti lét és annak boldogsága, hogy mind idő, mind energia rendelkezésre áll a dolgok véghezviteléhez, a felfedezéshez, a kalandhoz.

Q: What remains to discover?

M: The universe without and the immensity within as they are in reality, in the great mind and heart of God. The meaning and purpose of existence, the secret of suffering, life's redemption from ignorance.

Q: If being happy is the same as being free from fear and worry, cannot it be said that absence of trouble is the cause of happiness?

M: A state of absence, of non-existence cannot be a cause; the pre-existence of a cause is implied in the notion. Your natural state, in which nothing exists, cannot be a cause of becoming; the causes are hidden in the great and mysterious power of memory. But your true home is in nothingness, in emptiness of all content.

Q: Emptiness and nothingness -- how dreadful.

M: You face it most cheerfully, when you go to sleep. Find out for yourself the state of wakeful sleep and you will find it quite in harmony with your real nature. Words can only give you the idea and the idea is not the experience. All I can say is that true happiness has no cause and what has no cause is immovable. Which does not mean it is perceivable, as pleasure. What is perceivable is pain and pleasure; the state of freedom from sorrow can be described only negatively. To know it directly you must go beyond the mind addicted to causality and the tyranny of time.

Q: If happiness is not conscious and consciousness -- not happy, what is the link between the two?

M: Consciousness being a product of conditions and circumstances, depends on them and changes along with them. What is independent, uncreated, timeless and changeless, and yet ever new and fresh, is beyond the mind. When the mind thinks of it, the mind dissolves and only happiness remains.

Q: When all goes, nothingness remains.

M: How can there be nothing without something? Nothing is only an idea, it depends on the memory of something. Pure being is quite independent of existence, which is definable and describable.

Q: Please tell us; beyond the mind does consciousness continue, or does it end with the mind?

M: Consciousness comes and goes, awareness shines immutably.

K: Milyen felfedeznivaló marad?

M: A külső univerzum, és a belső mérhetetlenség, ahogy azok valójában vannak, Isten hatalmas elméjében, és szívében. A létezés értelme és célja, a szenvedés titka, az élet tudatlanságtól való megváltása.

K: Ha boldognak lenni ugyanaz, mint félelemtől és aggódástól szabadnak lenni, akkor nem lehet azt mondani, hogy a baj hiánya a boldogságnak az oka?

M: A hiány, a nemlétezés állapota nem lehet ok; az ok előbb létezése benne foglaltatik a fogalomban. Természetes állapotod, amelyben semmi nem létezik, nem lehet oka a valamivé válásnak; az okok az emlékezet nagy, és titokzatos hatalmában rejtőznek. De a te valódi otthonod a nemlétezésben, a minden tartalomtól mentes ürességben van.

K: Üresség, és nemlétezés – milyen félelmetes.

M: Arcod alváskor a legderűsebb. Fedezd fel magadnak az ébren alvás állapotát, és teljes harmóniában lévőnek fogod azt találni a te valódi természeteddel. A szavak csak az ideát adhatják neked, és az idea nem a tapasztalat. Csak azt mondhatom, hogy az igaz boldogságnak nincs oka, és aminek nincs oka, az megváltozhatatlan. Ami nem jelenti, hogy örömként észlelhető. Ami észlelhető, az a fájdalom, és az öröm; a szomorúságtól való mentesség állapota csak tagadólagosan írható le. Közvetlen ismeretéhez meg kell haladni a kauzalitás-függő elmét, és az idő zsarnokságát.

K: Ha a boldogság nem tudatos, és a tudatosság – nem boldog, mi a kapcsolat a kettő között?

M: A tudatosság, lévén a feltételek és körülmények terméke, azoktól függ, és azokkal együtt változik. Ami független, nem teremtetett, időtlen, és megváltozhatatlan, és mégis örökké új, és friss, az túl van az elmén. Az elme amikor arra gondol szertefoszlik, és csak boldogság marad.

K: Mikor minden eltűnik, semmi nem marad.

M: Hogy lehetne semmi valami nélkül? A semmi csak egy idea, ami a semmi emlékétől függ. A tiszta lét teljesen független a létezéstől, amely meghatározható, és leírható.

K: Kérlek, mondd el nekünk, hogy az elmén túl folytatódik-e a tudatosság, vagy az elmével együtt vége tér?

M: A tudatosság jön és megy, a tudat állandóan ragyog.

Q: Who is aware in awareness?

M: When there is a person, there is also consciousness. 'I am' mind, consciousness denote the same state. If you say 'I am aware', it only means: 'I am conscious of thinking about being aware'. There is no 'I am' in awareness.

Q: What about witnessing?

M: Witnessing is of the mind. The witness goes with the witnessed. In the state of non-duality all separation ceases.

Q: What about you? Do you continue in awareness?

M: The person, the 'I am this body, this mind, this chain of memories, this bundle of desires and fears' disappears, but something you may call identity, remains. It enables me to become a person when required. Love creates its own necessities, even of becoming a person.

Q: It is said that Reality manifests itself as existence -- consciousness -- bliss. Are they absolute or relative?

M: They are relative to each other and depend on each other. Reality is independent of its expressions.

Q: What is the relation between reality and its expressions?

M: No relation. In reality all is real and identical. As we put it, *saguna* and *nirguna* are one in *Parabrahman*. There is only the Supreme. In movement, it is *saguna*. Motionless, it is *nirguna*. But it is only the mind that moves or does not move. The real is beyond, you are beyond. Once you have understood that nothing perceivable, or conceivable can be yourself, you are free of your imaginations. To see everything as imagination, born of desire, is necessary for self-realisation. We miss the real by lack of attention and create the unreal by excess of imagination.

You have to give your heart and mind to these things and brood over them repeatedly. It is like cooking food. You must keep it on the fire for some time before it is ready.

Q: Am I not under the sway of destiny, of my *karma*? What can I do against it? What I am and what I do is pre-determined. Even my so-called free choice is predetermined; only I am not aware of it and imagine myself to be free.

K: Ki az, aki a tudatban tudatos?

M: Amikor személy létezik, tudatosság is létezik. ’Én vagyok’, elme, tudatosság, ugyanazt az állapotot jelölik. Ha azt mondod ’tudatos vagyok’, csak annyit jelent: ’tudatában vagyok a tudatos létről való gondolkodásnak’. A tudatban nincs ’én vagyok’.

K: Mi a véleményed a tanúságról?

M: Az elméé a tanúság. A tanú és a tanúsított együtt járnak. A nem-kettősség állapotában minden elkülönülés megszűnik.

K: Mi van a te esetedben? Folytatódsz a tudatban?

M: A személy, amely nem más, mint az ’én vagyok ez a test, ez az elme, az emlékeknek ez a láncolata, a vágyaknak és félelmeknek ez a kötege’ – eltűnik, de valami, amit identitásnak lehet nevezni, megmarad. Ez teszi lehetővé számomra, hogy személlyé váljak, mikor szükséges. A szeretet megteremti saját szükségleteit, még a személlyé váláséét is.

K: Azt mondják, hogy a Valóság létezésként – tudatosságként – boldogságként nyilvánítja meg magát. Ezek abszolút, vagy viszonylagos dolgok?

M: Egymáshoz képest viszonylagosak, és függenek egymástól. A valóság független a megnyilvánulásaitól.

K: Mi az összefüggés a valóság, és annak megnyilvánulásai között?

M: Nincs összefüggés. A valóságban minden valós, és identikus. Ahogy megfogalmaztuk, a *saguna* és a *nirguna* egyek a *Parabrahman*ban. Csak a Legfelsőbb létezik. Mozgásban *saguna.* Mozdulatlanul *nirguna.* De csak az elme mozog, vagy nem mozog. A valóság azon túl van, te azon túl vagy. Amint megértetted, hogy te nem lehetsz semmilyen észlelhető vagy elképzelhető, szabad vagy a képzelődéseidtől. Az önmegvalósuláshoz arra van szükség, hogy mindent képzelődésnek, vágy által születettnek láss. A valóságot elszalasztjuk a figyelem hiánya miatt, és a szertelen képzelődés által megteremtjük a valótlant.

Szívedet és elmédet át kell adnod ezeknek a dolgoknak, és újra meg újra el kell tűnődnöd felettük. Olyan ez, mint a főzés. A tűzön kell tartanod egy ideig az ételt, mielőtt elkészülne.

K: Nem vagyok-e a sors, *karmá*m uralma alatt? Mit tudnék tenni ellene? Ami vagyok, és amit csinálok, az eleve meghatározott. Még az úgynevezett szabad választás is eleve meghatározott; csak nem vagyok tudatában, és szabadnak képzelem magam.

M: Again, it all depends how you look at it. Ignorance is like a fever -- it makes you see things which are not there. *Karma* is the divinely prescribed treatment. Welcome it and follow the instructions faithfully and you will get well. A patient will leave the hospital after he recovers. To insist on immediate freedom of choice and action will merely postpone recovery. Accept your destiny and fulfil it -- this is the shortest way to freedom from destiny, though not from love and its compulsions. To act from desire and fear is bondage, to act from love is freedom.

M: Ismétlem, minden azon múlik, hogyan tekintesz rá. A tudatlanság olyan, mint a láz – olyanokat láttat veled, amik nem léteznek. A *karma* az isteni által előírt gyógykezelés. Üdvözöld, kövesd utasításait odaadóan, és helyre fogsz jönni. A beteg el fogja hagyni a kórházat, miután felépül. A választás és cselekvés közvetlen szabadságához való ragaszkodás csak késlelteti a felépülést. Fogadd el sorsod, és teljesítsd be azt – ez a legrövidebb út a sorstól való megszabaduláshoz, jóllehet a szeretettől, és annak kényszereitől nem. Vágytól és félelemtől indíttatva cselekedni kötelék, szeretetből cselekedni szabadság.

95. Accept Life as it Comes

Questioner: I was here last year. Now I am again before you. What makes me come I really do not know, but somehow I cannot forget you.

Maharaj: Some forget, some do not, according to their destinies, which you may call chance, if you prefer.

Q: Between chance and destiny there is a basic difference.

M: Only in your mind. In fact, you do not know what causes what? Destiny is only a blanket word to cover up your ignorance. Chance is another word.

Q: Without knowledge of causes and their results can there be freedom?

M: Causes and results are infinite in number and variety. Everything affects everything. In this universe, when one thing changes, everything changes. Hence the great power of man in changing the world by changing himself.

Q: According to your own words, you have, by the grace of your Guru, changed radically some forty years ago. Yet the world remains as it had been before.

M: My world has changed completely. Yours remains the same, for you have not changed.

Q: How is it that your change has not affected me?

M: Because there was no communion between us. Do not consider yourself as separate from me and we shall at once share in the common state.

95. Fogadd az életet, ahogy az jön

Kérdező: Múlt évben is itt voltam. Most megint eljöttem hozzád. Igazából nem tudom, mi késztet rá, hogy ide jöjjek, de valahogy nem tudok rólad elfeledkezni.

Maharaj: Van, aki felejt, van, aki nem, sorsa szerint, amit esélynek is nevezhetsz, ha tetszik.

K: Esély és sors között alapvető különbség van.

M: Csak az elmédben. Valójában nem tudod, hogy mi okoz mit. A sors csak egy fedőszó, amivel tudatlanságodat palástolod. Az esély egy másik szó.

K: Az okok, és azok következményeinek ismerete nélkül szabaddá lehet válni?

M: Az okoknak és következményeknek végtelen száma és változata van. Minden hat mindenre. Az univerzumban, amikor egy dolog változik, minden változik. Innen származik az embernek az a nagyszerű hatalma, hogy önmagát megváltoztatva megváltoztatja a világot.

K: Elmondásod szerint, Gurud kegyelme által, mintegy negyven évvel ezelőtt, alapjában megváltoztál. A világ mégis ugyanolyan maradt, mint annak előtte.

M: Az én világom teljesen megváltozott. A tied ugyanolyan maradt, mert te nem változtál.

K: A te változásod miért nem hatott rám?

M: Mert nem volt kommunikáció közöttünk. Ne úgy tekintsd magad, mint tőlem különállót, és azonnal közös lesz az állapotunk.

Q: I have some property in the United States which I intend to sell and buy some land in the Himalayas. I shall build a house, lay out a garden, get two or three cows and live quietly. People tell me that property and quiet are not compatible, that I shall at once get into trouble with officials, neighbours and thieves. Is it inevitable?

K: Van némi vagyonom az Egyesült Államokban, amit el akarok adni, hogy földet vegyek a Himalájában. Terveim szerint építek egy házat, kialakítok egy kertet, szerzek két, vagy három tehenet, és nyugalomban élek. Mondják, hogy a vagyon és a nyugalom nem összeférhetők, és hogy azonnal hivatalokkal, szomszédokkal, és tolvajokkal fogok összeütközésbe kerülni. Ez elkerülhetetlen?

M: The least you can expect is an endless succession of visitors who will make your abode into a free and open guesthouse. Better accept your life as it shapes, go home and look after your wife with love and care. Nobody else needs you. Your dreams of glory will land you in more trouble.

M: A legkevesebb, amire számíthatsz, a látogatók végtelen sora, akik lakhelyedet szabad, és nyitott vendégházzá fogják tenni. Jobban teszed, ha úgy fogadod el az életedet, ahogy alakul, menj haza, gondoskodj párodról szeretettel és törődéssel. Senki másra nincs szükséged. Dicsőségről szóló álmaid csak gondjaidat növelik.

Q: It is not glory that I seek. I seek Reality.

K: Nem dicsőséget keresek. A Valóságot keresem.

M: For this you need a well-ordered and quiet life, peace of mind and immense earnestness. At every moment whatever comes to you unasked, comes from God and will surely help you, if you make the fullest use of it. It is only what you strive for, out of your own imagination and desire, that gives you trouble.

M: Ehhez szükséged van egy jól szabályozott, és nyugodt életre, az elme békéjére, és mérhetetlen komolyságra. Minden pillanatban, akármi kéretlen adódik, az Istentől jön, és biztosan segít téged, ha a legteljesebb mértékben kihasználod. Csak arra törekedj, hogy kívül maradj saját képzelődéseiden és vágyaidon, amelyek bajt hoznak rád.

Q: Is destiny the same as grace?

K: Sors és kegyelem ugyanazok?

M: Absolutely. Accept life as it comes and you will find it a blessing.

M: Abszolúte. Fogadd el az életet, ahogy jön, és áldásnak fogod azt találni.

Q: I can accept my own life. How can I accept the sort of life others are compelled to live?

K: A saját életemet el tudom fogadni. Hogyan tudom elfogadni azt az életét, amelyet a többieknek kényszerülnek élni?

M: You are accepting it anyhow. The sorrows of others do not interfere with your pleasures. If you were really compassionate, you would have abandoned long ago all self-concern and entered the state from which alone you can really help.

M: Elfogadod valahogyan. Mások szomorúsága nem zavarják az örömödet. Ha valóban együttérző lennél, már régen feladtál volna minden önvonatkozást, és beléptél volna abba az állapotba, amelyben valóban segíthetsz.

Q: If I have a big house and enough land, I may create an Ashram, with individual rooms; common meditation hall, canteen, library, office etc.

K: Ha lenne egy nagy házam, és elegendő földem, létrehozhatnék egy Ashramot, lakószobákkal, közös meditációs teremmel, étkezdével, könyvtárral, irodával, stb.

M: Ashrams are not made, they happen. You cannot start nor prevent them, as you cannot start or stop a river. Too many factors are involved in the creation of a successful Ashram and your inner maturity is only one of them. Of course, if you are ignorant of your real being, whatever you do must turn to ashes. You cannot imitate a Guru and get away with it. All hypocrisy will end in disaster.

M: Az Ashramok nem készülnek, hanem történnek. Nem tudod őket sem elkezdeni, sem meggátolni, ahogy a folyót sem tudod megállítani. Túl sok tényező játszik szerepet egy sikeres Ashram létrejöttében, és a te belső érettséged ezeknek csak egyike. Természetesen, ha nem vagy tudatában valódi létednek, bármit teszel, csalódnod kell. Nem tudsz úgy Gurut utánozni, hogy azt szárazon megúszd. Minden képmutatás katasztrófában végződik.

Q: What is the harm in behaving like a saint even before being one?

K: Mi rossz van abban, ha valaki szentként viselkedik, mielőtt azzá válna?

M: Rehearsing saintliness is a *sadhana*. It is perfectly all right, provided no merit is claimed.

M: Már többször mondtam, a szentség *sadhana.* Tökéletesen rendben van, feltéve hogy nem akarják érdemnek tekinteni.

Q: How can I know whether I am able to start an Ashram unless I try?

K: Honnan tudhatnám, hogy képes vagyok-e egy Ashram elindítására, ha nem próbálom ki?

M: As long as you take yourself to be a person, a body and a mind, separate from the stream of life, having a will of its own, pursuing its own aims, you are living merely on the surface and whatever you do will be short-lived and of little value, mere straw to feed the flames of vanity. You must put in true worth before you can expect something real. What is your worth?

M: Amíg személynek tartod magad, amely test és elme, elkülönült az élet folyamától, saját akarattal rendelkezik, saját céljait kergeti, addig csupán látszólag élsz, és bármi amit csinálsz, rövid életű, és csekély értékű lesz, csupán hiúságod lángjait tápláló szalma. Igazi értéket kell felmutatnod, mielőtt valami valódira számíthatnál. Mi a te értéked?

Q: By what measure shall I measure it?

K: Milyen mércével mérve?

M: Look at the content of your mind. You are what you think about. Are you not most of the time busy with your own little person and its daily needs?

M: Tekintsd elméd tartalmát. Az vagy, amit gondolsz magadról. Nemde időd legnagyobb részét saját csekély személyedre, és annak napi szükségleteire fordítod?

The value of regular meditation is that it takes you away from the humdrum of daily routine and reminds you that you are not what you believe yourself to be. But even remembering is not enough -- action must follow conviction. Don't be like the rich man who has made a detailed will, but refuses to die.

A rendszeres meditáció értéke, hogy eltávolít a napi rutin egyhangúságától, és emlékeztet, hogy nem az vagy, akinek hiszed magad. De még emlékezni sem elég – tettnek kell követnie a meggyőződést. Ne olyan légy, mint a gazdag ember, aki részletes végrendeletet ír, de visszautasítja a halált.

Q: Is not gradualness the law of life?

K: Nincs fokozatosság az élet törvényében?

M: Oh, no. The preparation alone is gradual, the change itself is sudden and complete. Gradual change does not take you to a new level of conscious being. You need courage to let go.

M: Ó, nincs. Egyedül az előkészület fokozatos, a változás maga hirtelen, és teljes. Fokozatos változás nem visz a tudatos lét új szintjére. Bátorság kell az elengedéshez.

Q: I admit it is courage that I lack.

K: Bevallom, híján vagyok a bátorságnak.

M: It is because you are not fully convinced. Complete conviction generates both desire and courage. And meditation is the art of achieving faith through understanding. In meditation you consider the teaching received, in all its aspects and repeatedly, until out of clarity confidence is born and, with confidence, action. Conviction and action are inseparable. If action does not follow conviction, examine your convictions, don't accuse yourself of lack of courage. Self-depreciation will take you nowhere. Without clarity and emotional assent of what use is will?

M: Mert nem teljes a meggyőződöttséged. A tökéletes meggyőződés eredményezi mind a vágyat, mind a bátorságot. És a meditáció a hit megértésen keresztül történő megvalósításának a művészete. A meditációban elmélkedsz a kapott tanításon, annak minden aspektusán, újra meg újra, míg a világosságból bizalom, és a bizalommal cselekvés születik. Bizalom és cselekvés elválaszthatatlanok. Ha a bizalmat nem követi cselekvés, vizsgáld felül meggyőződéseidet, ne vádold önmagad bátorság hiányával. A túlzottan negatív önértékelés nem vezet sehová. Tisztaság és érzelmi hozzájárulás nélkül mi haszna az akaratnak?

Q: What do you mean by emotional assent? Am I not to act against my desires?

K: Mit értesz érzelmi hozzájárulás alatt? Ne cselekedjek vágyaim ellenében?

M: You will not act against your desires. Clarity is not enough. Energy comes from love -- you must love to act -- whatever the shape and object of your

M: Nem fogsz vágyaid ellenében cselekedni. Világosság nem elég. Energia a szeretetből jön – szeretned kell a cselekvést – bármi is szereteted

love. Without clarity and charity courage is destructive. People at war are often wonderfully courageous, but what of it?

formája és tárgya. Tisztaság és könyörületesség nélkül a bátorság romboló. Háborúban az emberek gyakran rendkívül bátrak, és aztán?

Q: I see quite clearly that all I want is a house in a garden where I shall live in peace. Why should I not act on my desire?

K: Teljesen világosan látom, hogy minden vágyam egy kertes ház, ahol békében élhetek. Miért ne cselekedhetnék a vágyam szerint?

M: By all means, act. But do not forget the inevitable, unexpected. Without rain your garden will not flourish. You need courage for adventure.

M: Hogyne, cselekedj. Csak ne feledd a kikerülhetetlent, a váratlant. Eső nélkül a kerted nem fog virágozni. Bátorság kell a vállalakozáshoz.

Q: I need time to collect my courage, don't hustle me. Let me ripen for action.

K: Időre van szükségem, hogy összeszedjem a bátorságomat, ne siettess. Meg kell érjek a cselekvésre.

M: The entire approach is wrong. Action delayed is action abandoned. There may be other chances for other actions, but the present moment is lost -- irretrievably lost. All preparation is for the future -- you cannot prepare for the present.

M: Az egész megközelítésed rossz. A késleltetett cselekvés elmaradt cselekvés. Lehetnek más alkalmak, más cselekvésekre, de a jelen pillanat elveszett – jóvátehetetlenül elveszett. Minden előkészület a jövőért van – nem tudsz előkészülni a jelenre.

Q: What is wrong with preparing for the future?

K: Mi a baj a jövőre való felkészüléssel?

M: Acting in the now is not much helped by your preparations. Clarity is now, action is now. Thinking of being ready impedes action. And action is the touchstone of reality.

M: A jelenben való cselekvést nem nagyon segítik az előkészületeid. Világosság most van, cselekvés most van. A felkészülés gondolata gátolja a cselekvést. És a cselekvés a valóság próbaköve.

Q: Even when we act without conviction?

K: Még ha meggyőződés nélkül cselekszünk is?

M: You cannot live without action, and behind each action there is some fear or desire. Ultimately, all you do is based on your conviction that the world is real and independent of yourself. Were you convinced of the contrary, your behaviour would have been quite different.

M: Nem tudsz cselekvés nélkül élni, és minden cselekvés mögött van bizonyos félelem és vágy. Végső soron, minden, amit teszel, azon a meggyőződéseden nyugszik, hogy a világ valódi, és tőled független. Ha az ellenkezőjéről lennél meggyőződve, viselkedésed teljesen más lenne.

Q: There is nothing wrong with my convictions; my actions are shaped by circumstances.

K: Nincs semmi baj a meggyőződéseimmel; tetteimet a körülmények alakítják.

M: In other words, you are convinced of the reality of your circumstances, of the world in which you live. Trace the world to its source and you will find that before the world was, you were and when the world is no longer, you remain. Find your timeless being and your action will bear it testimony. Did you find it?

M: Másszóval, meggyőződésed szerint a valóság azonos a körülményeiddel, a világgal, amelyben élsz. Kövesd nyomon a világot, annak forrásáig, és úgy fogod találni, mielőtt a világ volt, te voltál, és amikor a világ megszűnik, te fennmaradsz. Fedezd fel időtlen létedet, és cselekvésed hordozni fogja annak bizonyságát. Felfedezted?

Q: No, I did not.

K: Nem, nem fedeztem fel.

M: Then what else have you to do? Surely, this is the most urgent task. You cannot see yourself as independent of everything unless you drop everything and remain unsupported and undefined. Once you know yourself, it is immaterial what you do, but to realise your independence, you must test it by letting go all you were dependent on. The realised man lives on the level of the absolutes; his

M: Akkor mi más tennivalód van? Kétség kívül ez a legsürgősebb feladatod. Nem tudod magad mindentől függetlennek látni, kivéve, ha elvetsz mindent, és támogatatlan és meghatározatlan maradsz. Amint ismered önmagad, mellékes, mit csinálsz, de függetlenséged realizálását azzal kell tesztelned, hogy egyáltalán nem veszel róla tudomást, hogy függenél. A megvalósult ember az

wisdom, love and courage are complete, there is nothing relative about him. Therefore he must prove himself by tests more stringent, undergo trials more demanding. The tester, the tested and the set up for testing are all within; it is an inner drama to which none can be a party.

abszolút szintjén él; bölcsessége, szeretete, és bátorsága teljes, semmi nem viszonylagos vele kapcsolatban. Ezért neki sokkal szigorúbb tesztekkel kell próbára tenni önmagát, sokkal igényesebb vizsgálatokon kell keresztülmennie. A tesztelő, a tesztelt, és a tesztelés, mind belül van; ez egy belső dráma, amelynek senki nem lehet részese.

Q: Crucifixion, death and resurrection -- we are on familiar grounds. I have read, heard and talked about it endlessly, but to do it I find myself incapable.

K: Keresztre feszítés, halál, és feltámadás – a jól ismert terepen vagyunk. Olvastam, hallottam és beszélgettem róla vég nélkül, de megcsinálni azt, szerintem képtelen vagyok.

M: Keep quiet, undisturbed, and the wisdom and the power will come on their own. You need not hanker. Wait in silence of the heart and mind. It is very easy to be quiet, but willingness is rare. You people want to become supermen overnight. Stay without ambition, without the least desire, exposed, vulnerable, unprotected, uncertain and alone, completely open to and welcoming life as it happens, without the selfish conviction that all must yield you pleasure or profit, material or so-called spiritual.

M: Maradj csendes, nyugodt, és a bölcsesség és a hatalom saját maguktól jönni fognak. Nem kell sóvárognod. Várakozz szíved és elméd csendjében. Nagyon könnyű csendben lenni, csak a hajlandóság ritka. Te olyan ember vagy, aki máról holnapra akar szupermen lenni. Legyél becsvágy nélküli, a legcsekélyebb vágy nélkül, kitett, sebezhető, védtelen, bizonytalan és egyedülálló, az életre teljesen nyitott, és történéseit teljesen elfogadó, azon önző meggyőződéstől mentes, hogy mindennek a te örömödet vagy hasznodat kell szolgálnia, legyen az anyagi, vagy úgynevezett spirituális.

Q: I respond to what you say, but I just do not see how it is done.

K: Amit mondasz, az hatással van rám, csak éppen nem tudom, hogyan kell megcsinálni.

M: If you know how to do it, you will not do it. Abandon every attempt, just be; don't strive, don't struggle, let go every support, hold on to the blind sense of being, brushing off all else. This is enough.

M: Ha tudod, hogyan kell csinálni, akkor nem fogod csinálni. Hagyj fel minden próbálkozással, csak legyél; ne törekedj, engedj el minden támogatást, ragaszkodj a lét vak érzéséhez, elűzve minden mást. Ez elég.

Q: How is this brushing done? The more I brush off, the more it comes to the surface.

K: Hogyan kell ezt az elűzést csinálni? Minél többet elűzök, annál több jön a felszínre.

M: Refuse attention, let things come and go. Desires and thoughts are also things. Disregard them. Since immemorial time the dust of events was covering the clear mirror of your mind, so that only memories you could see. Brush off the dust before it has time to settle; this will lay bare the old layers until the true nature of your mind is discovered. It is all very simple and comparatively easy; be earnest and patient, that is all. Dispassion, detachment, freedom from desire and fear, from all self-concern, mere awareness -- free from memory and expectation -- this is the state of mind to which discovery can happen. After all, liberation is but the freedom to discover.

M: Utasítsd el a figyelmet, hagyd a dolgokat jönni és menni. A vágyak és gondolatok is dolgok. Hagyd őket figyelmen kívül. Az események pora időtlen idők óta lepi elméd tiszta tükrét, így csak az emlékezetet láthatod. Söpörd le a port, mielőtt ideje lenne leülepedni; ez fel fogja fedni a régi rétegeket, mígnem elméd igaz természete felfedésre kerül. Mindez nagyon egyszerű, és aránylag könnyű; légy komoly, és türelmes, ez minden. Szenvtelenség, pártatlanság, mentesség vágytól és félelemtől, minden önvonatkozástól, tiszta tudat – emléktől és elvárástól való mentesség – ez az elme azon állapota, amelyben a megtalálás megtörténhet. Végső soron, a megszabadulás nem más, mint a megtalálni kívánt szabadság.

96. Abandon Memories and

96. Hagyj fel az emlékekkel és az

Expectations

Questioner: I am an American by birth and for the last one year I was staying in an Ashram in Madhya Pradesh, studying *Yoga* in its many aspects. We had a teacher, whose Guru, a disciple of the great Sivananda Saraswati, stays in Monghyr. I stayed at Ramanashram also. While in Bombay I went through an intensive course of Burmese meditation managed by one Goenka. Yet I have not found peace. There is an improvement in self-control and day-to-day discipline, but that is all. I cannot say exactly what caused what. I visited many holy places. How each acted on me, I cannot say.

Maharaj: Good results will come, sooner or later. At Sri Ramanashram did you get some instructions?

Q: Yes, some English people were teaching me and also an Indian follower of *gnana yoga*, residing there permanently, was giving me lessons.

M: What are your plans?

Q: I have to return to the States because of visa difficulties. I intend to complete my B.Sc., study Nature Cure and make it my profession.

M: A good profession, no doubt.

Q: Is there any danger in pursuing the path of *Yoga* at all cost?

M: Is a match-stick dangerous when the house is on fire? The search for reality is the most dangerous of all undertakings for it will destroy the world in which you live. But if your motive is love of truth and life, you need not be afraid.

Q: I am afraid of my own mind. It is so unsteady.

M: In the mirror of your mind images appear and disappear. The mirror remains. Learn to distinguish the immovable in the movable, the unchanging in the changing, till you realise that all differences are in appearance only and oneness is a fact. This basic identity -- you may call God, or *Brahman*, or the matrix (*Prakriti*), the words matters little -- is only the realisation that all is one. Once you can say with confidence born from direct experience: 'I am the world, the world is myself', you are free from desire and fear on one hand and become totally responsible for the world on the other. The senseless sorrow of mankind becomes your sole concern.

elvárásokkal

Kérdező: Amerikai születésű vagyok, és az utóbbi egy évet Ashramban töltöttem Madhya Pradeshben, ahol *Yogá*t tanulmányoztam, annak sokféle aspektusában. Volt egy tanárunk, akinek a Guruja a nagy Sivananda Saraswati volt tanítványa, Monghyrból. A Ramanashramban is voltam. Bombayi tartózkodásom során elvégeztem egy burmai intenzív meditációs tanfolyamot, amit maga Goenka vezetett. Mégsem találtam meg a békét. Javulás következett be önuralmam, és mindennapi fegyelmem terén, de ez minden. Nem tudom pontosan megmondani, mi idézett elő mit. Sok szent helyet meglátogattam. Mi módon hatottak rám, nem tudom megmondani.

Maharaj: A jó eredmények előbb-utóbb be fognak következni. A Sri Ramanashramban kaptál valamilyen instrukciókat?

K: Igen, volt ott néhány angol ember, akik tanítottak engem, és egy állandóan ott tartózkodó indiai *gnana yoga* követőtől is kaptam leckéket.

M: Mik a terveid?

K: Vissza kell térnem az Államokba, vízum problémák miatt. Meg akarom szerezni a B. Sc. fokozatot, természet gyógyászatot tanulok, és ez lesz a foglalkozásom.

M: Jó foglalkozás, nem fér hozzá kétség.

K: Jár valamilyen veszéllyel a *Yoga* minden áron való gyakorlása?

M: Veszélyes-e a gyufaszál, mikor a ház lángokban áll? A valóság keresése minden vállalkozások legveszélyesebbike, mert le fogja rombolni a világot, amelyben élsz. De ha az igazság és az élet szeretete motivál, nem kell félned.

K: A saját elmémet féltem. Olyan állhatatlan.

M: Elméd tükrében a képek jelennek meg, és tűnnek el. A tükör fennmarad. Tanuld megkülönböztetni a változhatatlant a mozdíthatóban, a változatlant a változóban, míg fel nem ismered, hogy minden különbség látszat csupán, és az egység tény. Ez az alap identitás – nevezheted Istennek, vagy *Brahman*nak, vagy a mátrixnak (*Prakriti*), a szavak kevéssé számítanak – csak annak felismerése, hogy minden egy. Amint közvetlen tapasztalatból születő bizonyossággal azt tudod mondani: ’én vagyok a világ, a világ önmagam’, mentes leszel vágytól és félelemtől, egyfelől, és teljesen felelőssé válsz a világért, másfelől. Az emberiség értelmetlen szomorúsága válik egyedüli gondoddá.

Q: So even a *gnani* has his problems.

M: Yes, but they are no longer of his own creation. His suffering is not poisoned by a sense of guilt. There is nothing wrong with suffering for the sins of others. Your Christianity is based on this.

Q: Is not all suffering self-created?

M: Yes, as long as there is a separate self to create it. In the end you know that there is no sin, no guilt, no retribution, only life in its endless transformations. With the dissolution of the personal 'I' personal suffering disappears. What remains is the great sadness of compassion, the horror of the unnecessary pain.

Q: Is there anything unnecessary in the scheme of things?

M: Nothing is necessary, nothing is inevitable. Habit and passion blind and mislead. Compassionate awareness heals and redeems. There is nothing we can do, we can only let things happen according to their nature.

Q: Do you advocate complete passivity?

M: Clarity and charity is action. Love is not lazy and clarity directs. You need not worry about action, look after your mind and heart. Stupidity and selfishness are the only evil.

Q: What is better -- repetition of God's name, or meditation?

M: Repetition will stabilise your breath. With deep and quiet breathing vitality will improve, which will influence the brain and help the mind to grow pure and stable and fit for meditation. Without vitality little can be done, hence the importance of its protection and increase. Posture and breathing are a part of *Yoga*, for the body must be healthy and well under control, but too much concentration on the body defeats its own purpose, for it is the mind that is primary in the beginning. When the mind has been put to rest and disturbs no longer the inner space (*chidakash*), the body acquires a new meaning and its transformation becomes both necessary and possible.

Q: I have been wandering all over India, meeting many Gurus and learning in driblets several *Yogas*. Is it all right to have a taste of everything?

M: No, this is but an introduction. You will meet a

K: Hát, még a *gnani*nak is megvannak a maga problémái.

M: Igen, de azok nem az ő saját teremtményei többé. Szenvedését nem mérgezi a bűntudat érzése. Semmi baj nincs a mások bűnéért való szenvedéssel. A te kereszténységed ezen alapul.

K: Nem minden szenvedés ön-teremtő?

M: De igen, amíg létezik a különálló én, amely azt megteremti. A végén tudod, hogy nem létezik bűn, nincs bűnösség, nincs büntetés, csak élet van, a maga végtelen változatosságában. A személyes 'én' feloldódásával a személyes szenvedés eltűnik. Ami marad, az nagy szomorúság iránti szánalom, a felesleges fájdalomtól való irtózás.

K: Van valami, ami szükségtelen a dolgok rendjében?

M: Semmi nem szükséges, semmi nem elkerülhetetlen. A szokás és a szenvedély vakká tesz, és félrevezet. Az együtt érző tudat gyógyít, és megvált. Semmit nem tudunk tenni, csak azt, hogy hagyjuk a dolgokat megtörténni, a saját természetüknek megfelelően.

K: Helyesled a teljes passzivitást?

M: A tisztaság és könyörületesség – cselekvés. A szeretet nem lustálkodik, és a tisztaság vezérel. Nem a cselekvés miatt kell aggódnod, elméddel, és szíveddel törődj. Az ostobaság, és az önzés az egyetlen gonosz.

K: Mi jobb – Isten nevének ismételgetése, vagy a meditáció?

M: Az ismételgetés stabilizálni fogja a légzésedet. A mély és nyugodt légzés révén javulni fog vitalitásod, mely hatással lesz agyadra, és segíti elmédet, hogy növelje tisztaságát, és stabilitását, és előkészüljön a meditációra. Vitalitás nélkül keveset tehetsz, ebből következik védelmének és erősítésének fontossága. A pozitúra és a légző gyakorlat azért részei a *Yogá*nak, mert a testnek egészségesnek és jól kontrolláltnak kell lennie, de a testre irányuló túl sok koncentráció hatálytalanítja saját célját, mert az elme az, amely elsődleges, az elején. Amikor az elme megnyugodott, és többé nem háborgatja a belső békét (*chidakash*), a test új jelentést nyer, és átalakítása egyaránt szükségessé, és lehetségessé válik.

K: Beutaztam egész Indiát, találkoztam sok Guruval, és minden *Yogá*ból tanultam egy keveset. Rendben lévő dolog mindenbe belekóstolni?

M: Nem, ez csak bevezetés. Találkozni fogsz majd

man who will help you find your own way.

egy emberrel, aki segíteni fog megtalálni a saját utadat.

Q: I feel that the Guru of my own choice can not be my real Guru. To be real he must come unexpected and be irresistible.

K: Úgy érzem, hogy magam választotta Guru nem lehet a valódi Gurum. Ahhoz, hogy valódi legyen, váratlanul kell jönnie, és ellenállhatatlannak kell lennie.

M: Not to anticipate is best. The way you respond is decisive.

M: Legjobb nem számítani rá. A reagálásod mikéntje, ami bizonyító erejű.

Q: Am I the master of my responses?

K: Én vagyok az ura a reagálásomnak?

M: Discrimination and dispassion practised now will yield their fruits at the proper time. If the roots are healthy and well-watered, the fruits are sure to be sweet. Be pure, be alert, keep ready.

M: A most gyakorolt megkülönböztetés, és szenvedély nélküliség a kellő időben meg fogja hozni gyümölcseit. Ha a gyökerek egészségesek és jól öntözöttek, a gyümölcsök biztos, hogy édesek kell legyenek. Légy tiszta, légy éber, állj készen.

Q: Are austerities and penances of any use?

K: Van valamilyen haszna az önmegtartóztatásnak és vezeklésnek?

M: To meet all the vicissitudes of life is penance enough. You need not invent trouble. To meet cheerfully whatever life brings is all the austerity you need.

M: Elegendő vezeklés, ha szembenézel az élet összes viszontagságával. Nem kell nehézséget kitalálnod. Derűsen fogadni, bármit hoz az élet, mindössze erre az önmegtartóztatásra van szükséged.

Q: What about sacrifice?

K: Mi a véleményed a lemondásról?

M: Share willingly and gladly all you have with whoever needs -- don't invent self-inflicted cruelties.

M: Ossz meg mindent, amivel rendelkezel készségesen és örömmel azzal, akinek szüksége van rá – ne találj ki önmagadra mért lemondásokat.

Q: What is self-surrender?

K: Mi a véleményed az önfeladásról?

M: Accept what comes.

M: Fogadd el, ami jön.

Q: I feel I am too weak to stand on my own legs. I need the holy company of a Guru and of good people. Equanimity is beyond me. To accept what comes as it comes, frightens me. I think of my returning to the States with horror.

K: Úgy érzem, túl gyenge vagyok, hogy saját lábamon álljak. Szükségem van egy Guru, valamint jó emberek szent társaságára. Az egykedvűség meghaladja az erőmet. Hogy úgy fogadjam el ami jön ahogy jön, megijeszt. Rémülettel gondolok rá, hogy visszatérek az Államokba.

M: Go back and make the best use of your opportunities. Get your B.Sc. degree first. You can always return to India for your Nature Cure studies.

M: Menj vissza, és használd ki lehetőségeidet a lehető legjobban. Szerezd meg először a B. Sc.-t. Bármikor visszatérhetsz Indiába, hogy természet gyógyászatot tanulj.

Q: I am quite aware of the opportunities in the States. It is the loneliness that frightens me.

K: Teljesen tisztában vagyok, milyen lehetőségeim vannak az Államokban. A magányosság az, ami megijeszt.

M: You have always the company of your own self -- you need not feel alone. Estranged from it even in India you will feel lonely. All happiness comes from pleasing the self. Please it, after return to the States, do nothing that may be unworthy of the glorious reality within your heart and you shall be happy and

M: Mindig ott lesz saját éned társasága – nem kell magad egyedül érezned. Tőle elidegenedve még Indiában is magányosnak érzed magad. Minden boldogság abból származik, ha az énnek örömet szerzel. Járj a kedvében, miután visszatérsz az Államokba, ne tégy semmi olyat, ami méltatlan lehet

remain happy. But you must seek the self and, having found it, stay with it.

a szíved dicső valóságához, és boldoggá válsz, és boldog is maradsz. De keresned kell az ént, és ha megtaláltad, maradj vele.

Q: Will compete solitude be of any benefit?

K: Jár a magányos élet valamilyen előnnyel?

M: It depends on your temperament. You may work with others and for others, alert and friendly, and grow more fully than in solitude, which may make you dull or leave you at the mercy of your mind's endless chatter. Do not imagine that you can change through effort. Violence, even turned against yourself, as in austerities and penance, will remain fruitless.

M: Ez vérmérsékletedtől függ. Lehet, hogy másokkal és másokért, éberen és barátságosan dolgozol, és sokkal teljesebben fejlődsz, mint magányosan, mely talán eltompít, vagy kiszolgáltat elméd örökös fecsegésének. Ne képzeld, hogy erőfeszítés révén meg tudod változtatni. Az erőszak, még ha magad ellen fordítod is, mint szigorúság, és vezeklés, eredménytelen marad.

Q: Is there no way of making out who is realised and who is not?

K: Nincs olyan módszer, amellyel kitalálható, hogy ki megvalósult, és ki nem az?

M: Your only proof is in yourself. If you find that you turn to gold, it will be a sign that you have touched the philosopher's stone. Stay with the person and watch what happens to you. Don't ask others. Their man may not be your Guru. A Guru may be universal in his essence, but not in his expressions. He may appear to be angry or greedy or over-anxious about his Ashram or his family, and you may be misled by appearances, while others are not.

M: Egyetlen bizonyítékod saját magadban van. Ha megtalálod a módját, hogy aranyra váltsd, az annak a jele lesz, hogy megtaláltad a bölcsek kövét. Maradj a személlyel, és figyeld, mi történik veled. Ne kérdezz másokat. Az ő emberük nem lehet a te Gurud. A Guru lehet univerzális az ő lényegét tekintve, de megnyilvánulásában nem. Látszhat dühösnek, vagy kapzsinak, Ashramja, vagy családja miatt aggodalmaskodónak, és lehet, hogy téged megtéveszt külsőségekkel, míg másokat nem.

Q: Have I not the right to expect all-round perfection, both inner and outer?

K: Nincs igazam, ha mindenre kiterjedő tökéletességet várok el, mind belső, mind külső vonatkozásban?

M: Inner --- yes. But outer perfection depends on circumstances, on the state of the body, personal and social, and other innumerable factors.

M: A belsőben – igen. De a külső tökéletesség függ a körülményektől, a test állapotától, személyes, szociális, és számtalan egyéb tényezőtől.

Q: I was told to find a *gnani* so that I may learn from him the art of achieving *gnana* and now I am told that the entire approach is false, that I cannot make out a *gnani*, nor can *gnana* be conquered by appropriate means. It is all so confusing.

K: Azt hallottam, keresnem kell egy *gnani*t, akitől megtanulhatom a *gnana* elérésének a művészetét, most pedig azt hallom, hogy az egész megközelítés hamis, mert nem tudom felismerni a *gnani*t, és a *gnaná*t sem tudom alkalmas eszközökkel meghódítani. Olyan zavaros mindez.

M: It is all due to your complete misunderstanding of reality. Your mind is steeped in the habits of evaluation and acquisition and will not admit that the incomparable and unobtainable are waiting timelessly within your own heart for recognition. All you have to do is to abandon all memories and expectations. Just keep yourself ready in utter nakedness and nothingness.

M: Ez amiatt van, hogy teljesen félreérted a valóságot. Elmédet a kiértékelés és szerzés szokásai itatják át, és nem fogadja el, hogy a páratlan, és elérhetetlen időtlen idők óta a szívedben vár a felismerésére. Mindössze annyit kell tenned, hogy feladod minden emlékedet és elvárásodat. Csak légy készen a legteljesebb meztelenségben, és jelentéktelenségben.

Q: Who is to do the abandoning?

K: Kinek kell feladnia?

M: God will do it. Just see the need of being abandoned. Don't resist, don't hold on to the person you take yourself to be. Because you imagine yourself to be a person you take the *gnani* to be a person too, only somewhat different, better informed

M: Isten fogja azt megtenni. Csak lásd a feladás szükségességét. Ne állj ellen, ne ragaszkodj a személyhez, akinek tartod magad. Mivel személynek képzeled magad, a *gnani*t is személynek képzeled, csak valamiképpen másnak, aki jobban tájékozott,

and more powerful. You may say that he is eternally conscious and happy, but it is far from expressing the whole truth. Don't trust definitions and descriptions -- they are grossly misleading.

és sokkal hatékonyabb. Mondogatod, hogy ő örökké tudatos, és boldog, de ez messze áll a teljes igazság kifejezésétől. Ne definícióknak, és leírásoknak higgy – azok durván félrevezetőek.

Q: Unless I am told what to do and how to do it, I feel lost.

K: Ha nem mondod el, mit kell tenni, és hogyan kell azt tenni, elveszettnek érzem magam.

M: By all means do feel lost. As long as you feel competent and confident, reality is beyond your reach. Unless you accept inner adventure as a way of life, discovery will not come to you.

M: Feltétlenül, érezd magad elveszettnek. Amíg úgy érzed, hogy hozzáértő, és magabiztos vagy, a valóság meghaladja megértésedet. Hacsak el nem fogadod életmódként a belső kalandot, a felfedezést nem fogod megtenni.

Q: Discovery of what?

K: Minek a felfedezését?

M: Of the centre of your being, which is free of all directions, all means and ends.

M: Léted központjáét, amely mentes minden irányítástól, minden szándéktól, és célkitűzéstől.

Q: Be all, know all, have all?

K: Légy minden, tudj mindent, birtokolj mindent?

M: Be nothing, know nothing, have nothing. This is the only life worth living, the only happiness worth having.

M: Légy semmi, ne tudj semmit, ne birtokolj semmit. Ez az egyetlen élet, amit értelme van élni, az egyetlen boldogság, amit érdemes birtokolni.

Q: I may admit that the goal is beyond my comprehension. Let me know the way at least.

K: Belátom, a cél meghaladja felfogóképességemet. Hagy ismerjem az utat, legalább.

M: You must find your own way. Unless you find it yourself it will not be your own way and will take you nowhere. Earnestly live your truth as you have found it -- act on the little you have understood. It is earnestness that will take you through, not cleverness -- your own or another's.

M: Neked kell megtalálnod saját utadat. Hacsak nem te magad találod meg azt, nem lesz a te saját utad, és nem fog vezetni téged sehová. Komolyan éld meg igazságodat, ahogy azt megtaláltad – cselekedj azon kevés szerint, amit megértettél. A komolyság az, ami ennek során segíteni fog, nem az okosság – sem a te sajátod, sem a másoké.

Q: I am afraid of mistakes. So many things I tried -- nothing came out of them.

K: Félek a tévedésektől. Oly sok dolgot próbáltam – sehová nem vezettek.

M: You gave too little of yourself, you were merely curious, not earnest.

M: Túl keveset adtál önmagadból, kíváncsi voltál csupán, nem komoly.

Q: I don't know any better.

K: Nem tudom jobban.

M: At least that much you know. Knowing them to be superficial, give no value to your experiences, forget them as soon as they are over. Live a clean, selfless life, that is all.

M: Legalább ennyit tudsz. Felszínesnek ismervén azokat, ne részesítsd figyelmedben tapasztalataidat, felejtsd el őket, amint elmúlnak. Élj egy tiszta, éntelen életet, ez minden.

Q: Is morality so important?

K: Olyan fontos az erkölcsiség?

M: Don't cheat, don't hurt -- is it not important? Above all you need inner peace -- which demands harmony between the inner and the outer. Do what you believe in and believe in what you do. All else is a waste of energy and time.

M: Ne csalj, ne okozz fájdalmat – ez nem fontos? Mindenek fölött lelki békére van szükséged – ami harmóniát kíván a belső és a külső között. Tedd, amiben hiszel, és higgy abban, amit teszel. Minden más energia- és idő pazarlás.

97. Mind and the World are not Separate

Questioner: I see here pictures of several saints and I am told that they are your spiritual ancestors. Who are they and how did it all begin?

Maharaj: We are called collectively the 'Nine Masters'. The legend says that our first teacher was Rishi Dattatreya, the great incarnation of the Trinity of Brahma, Vishnu and Shiva. Even the 'Nine Masters' (*Navnath*) are mythological.

Q: What is the peculiarity of their teaching?

M: Its simplicity, both in theory and practice.

Q: How does one become a *Navnath*? By initiation or by succession?

M: Neither. The 'Nine Masters' tradition, *Navnath Parampara*, is like a river -- it flows into the ocean of reality and whoever enters it is carried along.

Q: Does it imply acceptance by a living master belonging to the same tradition?

M: Those who practise the *sadhana* of focussing their minds on 'I am' may feel related to others who have followed the same *sadhana* and succeeded. They may decide to verbalise their sense of kinship by calling themselves *Navnaths*. It gives them the pleasure of belonging to an established tradition.

Q: Do they in any way benefit by joining?

M: The circle of *satsang*, the 'company of saints', expands in numbers as time passes.

Q: Do they get hold thereby of a source of power and grace from which they would have been barred otherwise?

M: Power and grace are for all and for the asking. Giving oneself a particular name does not help. Call yourself by any name -- as long as you are intensely mindful of yourself, the accumulated obstacles to self-knowledge are bound to be swept away.

Q: If I like your teaching and accept your guidance, can I call myself a *Navnath*?

M: Please your word-addicted mind. The name will not change you. At best it may remind you to behave. There is a succession of Gurus and their disciples, who in turn train more disciples and thus the line is maintained. But the continuity of tradition is informal and voluntary. It is like a family name, but here the family is spiritual.

97. Az elme és a világ nem különállók

Kérdező: Képeket látok itt különböző szentekről, és úgy hallottam, hogy ők a te spirituális elődeid. Kik ők, és hogyan kezdődött mindez?

Maharaj: Közös nevük a 'Kilenc Mester'. Úgy szól a legenda, hogy első tanítónk Rishi Dattatreya volt, Brahma, Vishnu és Shiva szentháromságának nagy inkarnációja. A 'Kilenc Mester' (*Navnath*) mitológiai alakok is egyben.

K: Mi jellemzi tanításukat?

M: Egyszerűség, mind elméletben, mind gyakorlatban.

K: Hogyan válhat valakiből *Navnath*? Beavatás, vagy utódlás révén?

M: Sehogy. A 'Kilenc Mester' hagyomány, a *Navnath Parampara* akár egy folyó – a valóság óceánjába folyik, bárki bele lép, azt magával ragadja.

K: Magában foglal egy ugyanezen hagyományhoz tartozó, élő mester általi elfogadást?

M: Akik elméjük 'én vagyok'-ra fókuszálásának a *sadhanáj*át gyakorolják, azok rokonának érezhetik magukat, akik ugyanezen *sadhanát* követték, és sikerrel jártak. Dönthetnek úgy, hogy szavakba öntve rokonság érzésüket, *Navnath*nak nevezik magukat. Örömet okoz nekik egy elfogadott hagyományhoz való tartozás.

K: Jár valamilyen előnnyel a csatlakozás?

M: A *satsang* körének, a 'szentek közösségé'-nek, a létszáma növekszik, az idő múlásával.

K: Befolyásuk alatt tartják ez által az erő, és a kegyelem forrását, amelytől elzárhatnak másokat?

M: Az erő és kegyelem mindenkié, csak kérni kell. Ha egy különleges nevet adsz önmagadnak, az nem segít. Hívd magad bármilyen néven – amíg erős figyelemmel vagy önmagad iránt, az önismeret felhalmozott akadályainak a félresöprése köt le.

K: Ha kedvelem tanításodat, és elfogadom vezetésedet, nevezhetem-e magam *Navnath*nak?

M: Szerezz örömet szó-függő elmédnek. A név nem fog téged megváltoztatni. Legjobb esetben emlékeztetni tud, hogyan viselkedj. Van egyfajta egymásra következés Guruk és tanítványaik között, akik pedig több tanítványt nevelnek, és így a tanítványi láncot fenntartják. De a hagyomány folytonossága bizalmas, és szándékos. Olyan ez, mint egy családi név, de itt a család spirituális.

Q: Do you have to realise to join the *Sampradaya*?

K: Megvalósultnak kell lenned, hogy csatlakozz a *Sampradaya*hoz?

M: The *Navnath Sampradaya* is only a tradition, a way of teaching and practice. It does not denote a level of consciousness. If you accept a *Navnath Sampradaya* teacher as your Guru, you join his *Sampradaya*. Usually you receive a token of his grace -- a look, a touch, or a word, sometimes a vivid dream or a strong remembrance. Sometimes the only sign of grace is a significant and rapid change in character and behaviour.

M: A *Navnath Sampradaya* hagyomány csupán, egy tanítási és gyakorlási mód. Nem jelent tudatossági szintet. Ha egy *Navnath Sampradaya* tanítót Gurudként fogadsz el, akkor csatlakozol az ő *Sampradaya*jához. Rendszerint részesülsz kegyelmének egy jelképében – amely egy nézés, egy érintés, egy szó, néha egy színes álom, vagy egy erős emlékezet. Néha a kegyelem egyetlen jele, hogy a jellemben, és viselkedésben jelentős és gyors változás következik be.

Q: I know you now for some years and I meet you regularly. The thought of you is never far from my mind. Does it make me belong to your *Sampradaya*?

K: Ismerlek már néhány éve, és rendszeresen látogatlak. Gondolataid soha nem álltak messze nézeteimtől. Ez azt jelenti, hogy én a Te *Sampradayá*dhoz tartozom?

M: Your belonging is a matter of your own feeling and conviction. After all, it is all verbal and formal. In reality there is neither Guru nor disciple, neither theory nor practice, neither ignorance nor realisation. It all depends on what you take yourself to be. Know yourself correctly. There is no substitute to self-knowledge.

M: A hovatartozásod a te saját érzéseidtől és meggyőződésedtől függ. Mindent egybevetve, mindez verbális, és formális. A valóságban nincs sem Guru, sem tanítvány, sem elmélet, sem gyakorlat, sem tudatlanság, sem megvalósulás. Minden azon múlik, hogy te minek tartod magad. Ismerd önmagad helyesen. Semmi nem helyettesíti az önismeretet.

Q: What proof will I have that I know myself correctly?

K: Milyen bizonyítékot fogok kapni, ha helyesen ismerem önmagam?

M: You need no proofs. The experience is unique and unmistakable. It will dawn on you suddenly, when the obstacles are removed to some extent. It is like a frayed rope snapping. Yours is to work at the strands. The break is bound to happen. It can be delayed, but not prevented.

M: Nincs szükséged bizonyítékokra. A tapasztalat egyedi, és félreérthetetlen. Hirtelen fog rád virradni, mikor az akadályok bizonyos fokig eltávolításra kerülnek. Ez a kopott kötél elpattanásához hasonló. Neked a szálakkal van munkád. A szakadásnak be kell következnie. Késleltethető, de meg nem előzhető.

Q: I am confused by your denial of causality. Does it mean that none is responsible for the world as it is?

K: Össze vagyok zavarodva, hogy kétségbe vonod az okságot. Ez azt jelenti, hogy senki nem felelős azért, hogy a világ olyan, amilyen?

M: The idea of responsibility is in your mind. You think there must be something or somebody solely responsible for all that happens. There is a contradiction between a multiple universe and a single cause. Either one or the other must be false. Or both. As I see it, it is all day-dreaming. There is no reality in ideas. The fact is that without you, neither the universe nor its cause could have come into being.

M: A felelősség ideája a te elmédben van. Te gondolod, kell, hogy legyen valami, vagy valaki, aki teljes mértékben felelős mindenért, ami történik. Ellentmondás van az összetett univerzum, és az egyetlen ok között. Vagy az egyiknek, vagy a másiknak hamisnak kell lennie. Vagy mindkettőnek. Meglátásom szerint mindez álmodozás. Nincs realitása az ideáknak. A tény az, hogy nélküled sem az univerzum, sem annak az oka nem tudna létrejönni.

Q: I cannot make out whether I am the creature or the creator of the universe.

K: Nem tudom kibogozni, vajon teremtménye, vagy teremtője vagyok-e az univerzumnak.

M: 'I am' is an ever-present fact, while 'I am created' is an idea. Neither God nor the universe have come

M: Az ’én vagyok’ mindig jelenlevő tény, míg az ’én teremtmény vagyok’ egy idea. Sem Isten, sem az

to tell you that they have created you. The mind obsessed by the idea of causality invents creation and then wonders 'who is the creator?' The mind itself is the creator. Even this is not quite true, for the created and its creator are one. The mind and the world are not separate. Do understand that what you think to be the world is your own mind.

univerzum nem jön ide, hogy azt mondja neked, ők teremtettek téged. Az okság ideájával rögeszmés elme kiagyalja a teremtést, majd azon tűnődik, hogy 'ki a teremtő?' Maga az elme a teremtő. De még ez sem teljesen igaz, mert a teremtett és a teremtő egyek. Az elme és a világ nem különállóak. Értsd meg, hogy amit a világnak gondolsz, az a te saját elméd.

Q: Is there a world beyond, or outside the mind?

K: Van világ az elmén túl, vagy azon kívül?

M: All space and time are in the mind. Where will you locate a supramental world? There are many levels of the mind and each projects its own version, yet all are in the mind and created by the mind.

M: Minden tér és idő az elmében van. Hová helyeznél egy elme-fölötti világot? Az elmének sok szintje van, és mindegyik a saját változatát vetíti ki, mégis mindegyik az elmében van, és mindegyiket az elme hozta létre.

Q: What is your attitude to sin? How do you look at a sinner, somebody who breaks the law, inner or outer? Do you want him to change or you just pity him? Or, are you indifferent to him because of his sins?

K: Mi a hozzáállásod a bűnhöz? Hogyan tekintesz a bűnösre, aki megsérti a törvényt, legyen az külső, vagy belső? Meg akarod őt változtatni, vagy csak szánalommal vagy iránta? Vagy közömbös vagy iránta, az ő bűnei miatt?

M: I know no sin, nor sinner. Your distinction and valuation do not bind me. Everybody behaves according to his nature. It cannot be helped, nor need it be regretted.

M: Nem ismerek sem bűnt, sem bűnöst. A te megkülönböztetésed, és értékelésed nem kötelező rám nézve. Mindenki a saját természetének megfelelően viselkedik. Nem lehet segíteni, és sajnálni sem kell.

Q: Others suffer.

K: Mások szenvednek.

M: Life lives on life. In nature the process is compulsory, in society it should be voluntary. There can be no life without sacrifice. A sinner refuses to sacrifice and invites death. This is as it is, and gives no cause for condemnation or pity.

M: Az élet életen él. A természetben szükségszerű a folyamat, a társadalomban önkéntesnek kell, lennie. Nem lehet élet áldozat nélkül. A bűnös visszautasítja az áldozatot, és halált provokál. Ez úgy van, ahogy van, és nem ad okot rosszallásra, vagy sajnálatra.

Q: Surely you feel at least compassion when you see a man steeped in sin.

K: Bizonyára érzel szánalmat legalább, amikor látsz valakit a bűnbe belemerülni.

M: Yes, I feel I am that man and his sins are my sins.

M: Igen, úgy érzem, hogy én vagyok az az ember, és az ő bűne az én bűnöm.

Q: Right, and what next?

K: Rendben, és aztán mi lesz?

M: By my becoming one with him he becomes one with me. It is not a conscious process, it happens entirely by itself. None of us can help it. What needs changing shall change anyhow; enough to know oneself as one is, here and now. Intense and methodical investigation into one's mind is *Yoga*.

M: Azzal, hogy én eggyé válok ővele, ő eggyé válik énvelem. Ez nem tudatos folyamat, teljesen magától történik. Egyikünk sem tudja segíteni. Aminek változnia kell, az változni fog, valamiképpen; elég, ha az ember annak ismeri önmagát ami, itt és most. Az ember elméjének intenzív és módszeres kutatása a *Yoga.*

Q: What about the chains of destiny forged by sin?

K: Mi a véleményed sors láncairól, amit a bűn kovácsol?

M: When ignorance, the mother of sin, dissolves, destiny, the compulsion to sin again, ceases.

M: Amikor a tudatlanság, a bűn szülőanyja, szertefoszlik, a sors, a bűnre való kényszer, szintén megszűnik.

Q: There are retributions to make.

M: With ignorance coming to an end all comes to an end. Things are then seen as they are and they are good.

Q: If a sinner, a breaker of the law, comes before you and asks for your grace, what will be your response?

M: He will get what he asks for.

Q: In spite of being a very bad man?

M: I know no bad people, I only know myself. I see no saints nor sinners, only living beings. I do not hand out grace. There is nothing I can give, or deny, which you do not have already in equal measure. Just be aware of your riches and make full use of them. As long as you imagine that you need my grace, you will be at my door begging for it.

My begging for grace from you would make as little sense. We are not separate, the real is common.

Q: A mother comes to you with a tale of woe. Her only son has taken to drugs and sex and is going from bad to worse. She is asking for your grace. What shall be your response?

M: Probably I shall hear myself telling her that all will be well.

Q: That's all?

M: That's all. What more do you expect?

Q: But will the son of the woman change?

M: He may or he may not.

Q: The people who collect round you, and who know you for many years, maintain that when you say 'it will be all right' it invariably happens as you say.

M: You may as well say that it is the mother's heart that saved the child. For everything there are innumerable causes.

Q: I am told that the man who wants nothing for himself is all-powerful. The entire universe is at his disposal.

M: If you believe so, act on it. Abandon every personal desire and use the power thus saved for changing the world.

K: Vannak büntetések, amiket alkalmazni lehet.

M: Amikor a tudatlanság véget ér, minden véget ér. A dolgok akkor annak látszanak, amik, és azok jók.

K: Ha egy bűnös, egy törvénysértő eléd járul, és a kegyelmedet kéri, mit fogsz válaszolni?

M: Meg fogja kapni, amit kér.

K: Annak ellenére, hogy nagyon rossz ember?

M: Én nem ismerek rossz embereket, én csak önmagamat ismerem. Nem látok sem szenteket, sem bűnösöket, csak élőlényeket. Nem osztok kegyelmet. Semmi olyat nem tudok adni, vagy megtagadni, amivel ne rendelkeznél már, azonos mértékben. Csak légy tudatában gazdagságodnak, és használd azt ki teljesen. Amíg azt képzeled, hogy szükséged van a kegyelmemre, az ajtómhoz fogsz járulni, hogy koldulj érte.

Ha én koldulnék kegyelmet tőled, annak ugyan olyan kevéssé látnád értelmét. Nem vagyunk elkülönültek, a valóság közös.

K: Eljön hozzád egy anya, aki csapások sorát szenvedte el. Egyetlen fia rászokott a kábítószerre, és a szexre, és a helyzet egyre rosszabb. A kegyelmedet kéri. Mit fogsz válaszolni?

M: Valószínűleg hallani fogom magamat azt mondani neki, hogy minden jóra fordul.

K: Ennyi az egész?

M: Ennyi az egész. Mi mást várnál?

K: De az asszonynak a fia meg fog-e változni?

M: Lehet hogy igen, lehet, hogy nem.

K: Azok az emberek, akik köréd gyűltek, és akik már évek óta ismernek tanúsítják, hogy amikor azt mondod ’minden jóra fordul’, akkor az mindig úgy történik, ahogyan mondod.

M: Azt is mondhatod továbbá, hogy az anya szíve megmentette a gyermeket. Mert mindennek megszámlálhatatlan oka van.

K: Azt hallottam, hogy az az ember, aki semmit nem akar önmaga számára, az korlátlan hatalmú. Az egész univerzum az ő rendelkezésére áll.

M: Ha így hiszed, cselekedj ennek megfelelően. Vess el minden személyes vágyat, és az így megtakarított energiádat használd a világ

megváltoztatására.

Q: All the Buddhas and Rishis have not succeeded in changing the world.

K: Egyetlen Buddhának és Rishinek sem sikerült megváltoztatnia a világot.

M: The world does not yield to changing. By its very nature it is painful and transient. See it as it is and divest yourself of all desire and fear. When the world does not hold and bind you, it becomes an abode of joy and beauty. You can be happy in the world only when you are free of it.

M: A világ nem engedi, hogy megváltoztassák. Valódi természeténél fogva fájdalmas, és múlandó. Lásd annak, ami, és foszd meg önmagad minden vágytól és félelemtől. Amikor a világ nem gátol és nem köt téged, akkor az öröm és szépség tartózkodási helyévé válik. Csak akkor lehetsz boldog a világban, ha szabad vagy tőle.

Q: What is right and what is wrong?

K: Mi helyes, és mi helytelen?

M: Generally, what causes suffering is wrong and what removes it, is right. The body and the mind are limited and therefore vulnerable; they need protection which gives rise to fear. As long as you identify yourself with them you are bound to suffer; realise your independence and remain happy. I tell you, this is the secret of happiness. To believe that you depend on things and people for happiness is due to ignorance of your true nature; to know that you need nothing to be happy, except self-knowledge, is wisdom.

M: Általában ami szenvedést okoz, az helytelen, és ami megszünteti azt, az helyes. A test és az elme korlátozottak, és ezért sebezhetők; védelemre van szükségük, ami félelmet idéz elő. Amíg velük azonosítod önmagad, addig szenvedés kötött vagy; realizáld a függetlenségedet, és maradj boldog. Én mondom neked, hogy ez boldogság titka. Valódi természeteddel kapcsolatos tudatlanságod miatt hiszed, hogy boldogságod dolgoktól és emberektől függ; tudni, hogy nincs szükséged semmire, hogy boldog légy, az önismeretet kivéve – bölcsesség.

Q: What comes first, being or desire?

K: Mi van előbb, a létezés vagy a vágy?

M: With being arising in consciousness, the ideas of what you are arise in your mind as well as what you should be. This brings forth desire and action and the process of becoming begins. Becoming has, apparently, no beginning and no end, for it restarts every moment. With the cessation of imagination and desire, becoming ceases and the being this or that merges into pure being, which is not describable, only experienceable.

M: A létezés tudatosságban való megjelenésével a mi vagy ideái is megjelennek az elmédben, valamint, hogy minek kell lenned. Ez szüli a vágyat, és beindul a cselekvés és a valamivé válás folyamata. A valamivé válásnak látszólag nincs se kezdete, se vége, mert minden pillanatban újra indul. A képzelődés és a vágy megszüntetésével megszűnik a valamivé válás, és az ekként, vagy akként való létezés beleolvad a tiszta létezésbe, amely nem leírható, csak tapasztalható.

The world appears to you so overwhelmingly real, because you think of it all the time; cease thinking of it and it will dissolve into thin mist. You need not forget; when desire and fear end, bondage also ends. It is the emotional involvement, the pattern of likes and dislikes which we call character and temperament, that create the bondage.

A világ elsöprő erejű valóságnak tűnik számodra, mert állandóan rá gondolsz; szüntesd be a rágondolást, és ritka ködként szerte fog foszlani. Nem kell elfelejtened, amikor a vágy és a félelem véget ér, a köteléknek is vége. Az érzelmi belegabalyodás, a tetszések és nem tetszések mintája, amit karakternek és temperamentumnak nevezünk, az hozza létre a köteléket.

Q: Without desire and fear what motive is there for action?

K: Vágy és félelem nélkül mi motivál cselekvésre?

M: None, unless you consider love of life, of righteousness, of beauty, motive enough. Do not be afraid of freedom from desire and fear. It enables you to live a life so different from all you know, so much more intense and interesting, that, truly, by losing all you gain all.

M: Semmi, hacsak az élet, az egyenesség, a szépség szeretetét nem tekinted, ami elegendő motívum. Ne félj a vágytól és a félelemtől való szabadságtól. Az tesz lehetővé számodra egy olyan életet, amely annyira különbözik minden ismerttől, olyannyira intenzív, és érdekes, hogy, ha látszólag minden elveszítesz is, valójában mindent megnyersz.

Q: Since you count your spiritual ancestry from Rishi Dattatreya, are we right in believing that you and all your predecessors are reincarnations of the Rishi?

K: Miután spirituálisan Rishi Dattatreyától származtatod magad, igazunk van, ha azt hisszük, hogy te, és minden elődöd a Rishi reinkarnációja?

M: You may believe in whatever you like and if you act on your belief, you will get the fruits of it; but to me it has no importance. I am what I am and this is enough for me. I have no desire to identify myself with anybody, however illustrious. Nor do I feel the need to take myths for reality. I am only interested in ignorance and the freedom from ignorance. The proper role of a Guru is to dispel ignorance in the hearts and minds of his disciples. Once the disciple has understood, the confirming action is up to him. Nobody can act for another. And if he does not act rightly, it only means that he has not understood and that the Guru's work is not over.

M: Hihettek, amit akartok, és ha hitetek szerint cselekszetek, le fogjátok aratni annak gyümölcseit; de számomra ennek nincs jelentősége. Vagyok, aki vagyok, és ez elegendő számomra. Nem vágyom azonosulni senkivel, legyen az bármilyen illusztris személy. Annak sem érzem szükségét, hogy mítosznak tekintsétek a valóság. Engem csak a tudatlanság érdekel, és a tudatlanságtól való megszabadulás. A Guru valódi szerepe, hogy eloszlassa a tudatlanságot a tanítványok szívében, és elméjében. Amint a tanítvány ezt megértette, a megerősítő cselekvés rajta múlik. Senki nem tud más helyett cselekedni. És ha nem cselekszik helyesen, az csak annyit jelent, hogy még nem jutott el a megértésig, és hogy a Guru munkája még nem ért véget.

Q: There must be some hopeless cases too?

K: Reménytelen eseteknek is kell lenniük?

M: None is hopeless. Obstacles can be overcome. What life cannot mend, death will end, but the Guru cannot fail.

M: Senki nem reménytelen. Az akadályokon felül lehet kerekedni. Amit az élet nem tud helyre hozni, azt a halál fogja befejezni, de a Guru nem tud hibázni.

Q: What gives you the assurance?

K: Mi adja neked a bizonyosságot?

M: The Guru and man's inner reality are really one and work together towards the same goal -- the redemption and salvation of the mind. They cannot fail. Out of the very boulders that obstruct them they build their bridges. Consciousness is not the whole of being -- there are other levels on which man is much more co-operative. The Guru is at home on all levels and his energy and patience are inexhaustible.

M: A Guru, és az ember belső valósága valójában egyek, és együtt, ugyanazon célért dolgoznak – az elme kijavításáért és megváltásáért. Nem tudnak hibázni. Valójában az őket elrekesztő kövekből építik meg hídjaikat. A tudatosság nem a teljes létezés – vannak további szintek, amelyeken az ember sokkal együttműködőbb. A Guru minden szinten otthon van, és energiája, türelme kimeríthetetlen.

Q: You keep on telling me that I am dreaming and that it is high time I should wake up. How does it happen that the Maharaj, who has come to me in my dreams, has not succeeded in waking me up? He keeps on urging and reminding, but the dream continues.

K: Folyton azt mondod, hogy álmodok, és hogy legfőbb ideje felébredni. Hogy lehet, hogy a Maharaj, aki álmaimban meglátogatott, nem járt sikerrel felébresztésem terén? Folyton ösztökél és emlékeztet, de az álom folytatódik.

M: It is because you have not really understood that you are dreaming. This is the essence of bondage -- the mixing of the real with unreal. In your present state only the sense 'I am' refers to reality; the 'what' and the 'how I am' are illusions imposed by destiny, or accident.

M: Ez azért van, mert valójában nem értetted meg, hogy álmodsz. Ez a kötöttség lényege – a valóságnak a valótlannal való összekeveredése. Jelen állapotodban csak az ’én vagyok’ érzése vonatkozik a valóságra; a ’mi vagyok’, és a ’mi módon vagyok’, a sors, vagy a véletlen által rárakott illúziók.

Q: When did the dream begin?

K: Mikor kezdődött az álom?

M: It appears to be beginningless, but in fact it is only now. From moment to moment you are

M: Kezdetnélkülinek látszik, de ténylegesen csak most van. Pillanatról pillanatra újrakezded. Amint

renewing it. Once you have seen that you are dreaming, you shall wake up. But you do not see, because you want the dream to continue. A day will come when you will long for the ending of the dream, with all your heart and mind, and be willing to pay any price; the price will be dispassion and detachment, the loss of interest in the dream itself.

Q: How helpless I am. As long as the dream of existence lasts, I want it to continue. As long as I want it to continue, it will last.

M: Wanting it to continue is not inevitable. See clearly your condition, your very clarity will release you.

Q: As long as I am with you, all you say seems pretty obvious; but as soon as I am away from you I run about restless and anxious.

M: You need not keep away from me, in your mind at least. But your mind is after the world's welfare.

Q: The world is full of troubles, no wonder my mind too is full of them.

M: Was there ever a world without troubles? Your being as a person depends on violence to others. Your very body is a battlefield, full of the dead and dying. Existence implies violence.

Q: As a body -- yes. As a human being -- definitely no. For humanity non-violence is the law of life and violence of death.

M: There is little of non-violence in nature.

Q: God and nature are not human and need not be humane. I am concerned with man alone. To be human I must be compassionate absolutely.

M: Do you realise that as long as you have a self to defend, you must be violent?

Q: I do. To be truly human I must be self-less. As long as I am selfish, I am sub-human, a humanoid only.

M: So, we are all sub-human and only a few are human. Few or many, it is again 'clarity and charity' that make us human. The sub-human -- the 'humanoids' -- are dominated by *tamas* and *rajas* and the humans by *sattva*. Clarity and charity is *sattva* as it affects mind and action. But the real is beyond *sattva*. Since I have known you, you seem to be always after helping the world. How much did you help?

megértetted, hogy alszol, fel fogsz ébredni. De nem érted meg, mert tovább akarsz álmodni. Egy nap teljes szíveddel és elméddel sóvárogni fogsz az álom befejezésére, és kész leszel bármi árat megfizetni; az ár pártatlanság, és elfogulatlanság lesz, az érdeklődés elvesztése magával az álommal szemben.

K: Milyen gyámoltalan vagyok. Amíg a létezés álma fennmarad, folytatni akarom azt. Amíg folytatni akarom, addig fennmarad.

M: Nem szükségszerű, hogy folytatni akard. Világosan értsd meg az állapotodat, valójában a világosság fog megszabadítani.

K: Amíg itt vagyok, minden nagyon nyilvánvalónak látszik; de amint távolra kerülök tőled, nyugtalanul, és gondterhelten lótok-futok.

M: Nem kell távolra kerülnöd tőlem, legalábbis elmédben. De a te elméd a világ jólétével foglalkozik.

K: A világ tele van gondokkal, nem csoda, hogy elmém is tele van velük.

M: Volt-e nehézségek híján a világ valaha is? Személyként való létezésed mások erőszakjának van alárendelve. Tested valójában holtakkal, és haldoklással teli csatatér. A létezés erőszakot jelent.

K: Ha a testet tekintjük – igen. Ha az emberi lényt – határozottan nem. Az emberiség szempontjából az erőszakmentesség az élet, és az erőszak a halál törvénye.

M: A természetben nem sok erőszakmentesség van.

K: Isten és természet nem emberek, és nem kell emberségesnek lenniük. Én egyedül az emberrel törődöm. Ahhoz, hogy ember legyek, feltétlen együtt érzőnek kell lennem.

M: Tudatában vagy, hogy amíg meg kell védened önmagad, addig erőszakosnak kell lenned?

K: Igen. Hogy igaz ember legyek, önzetlennek kell lennem. Amíg önző vagyok, addig emberi alatti, emberszabású vagyok csupán.

M: Valóban, mind ember alattiak vagyunk, és csak néhányan vagyunk emberek. Kevés, vagy sok, ismét a 'tisztaság és könyörületesség' az, ami emberré tesz bennünket. Az ember alattiakat – az 'emberszabásúakat' – a *tamas* és *rajas* uralja, az embereket pedig a *sattva*. Tisztaság és könyörületesség *sattva*ként hat az elmére és a cselekvésre. De a valóság meghaladja a *sattvát*. Mióta ismerlek, úgy látom, mindig a világ segítésére

vágyakoztál. Mennyire tudtad segíteni?

Q: Not a bit. Neither the world has changed, nor have I. But the world suffers and I suffer along with it. To struggle against suffering is a natural reaction. And what is civilization and culture, philosophy and religion, but a revolt against suffering. Evil and the ending of evil -- is it not your own main preoccupation? You may call it ignorance -- it comes to the same.

K: Egyáltalában nem. Sem a világ nem változott, sem én. De a világ szenved, és én vele együtt szenvedek. A szenvedés elleni küzdelem természetes reakció. És mi a civilizáció, a kultúra, a filozófia, és a vallás, ha nem lázadás a szenvedés ellen? A gonosz, és véget vetni a gonosznak – nem ez a fő elfoglaltságod? Nevezheted tudatlanságnak – ugyanoda vezet.

M: Well, words do not matter, nor does it matter in what shape you are just now. Names and shapes change incessantly. Know yourself to be the changeless witness of the changeful mind. That is enough.

M: Nos, a szavak nem számítanak, az sem számít, hogy épp most mi a formád. Nevek és formák szakadatlanul változnak. Ismerd önmagad a változékony elme változhatatlan tanújának. Ez elég.

98. Freedom from Self-identification

Maharaj: Can you sit on the floor? Do you need a pillow? Have you any questions to ask? Not that you need to ask, you can as well be quiet. To be, just *be*, is important. You need not ask anything, nor do anything. Such apparently lazy way of spending time is highly regarded in India. It means that for the time being you are free from the obsession with 'what next'. When you are not in a hurry and the mind is free from anxieties, it becomes quiet and in the silence something may be heard which is ordinarily too fine and subtle for perception. The mind must be open and quiet to see. What we are trying to do here is to bring our minds into the right state for understanding what is real.

Questioner: How do we learn to cut out worries?

M: You need not worry about your worries. Just *be*. Do not try to be quiet; do not make 'being quiet' into a task to be performed. Don't be restless about 'being quiet', miserable about 'being happy'. Just be aware that you are and remain aware -- don't say: 'yes, I am; what next?' There is no 'next' in 'I am'. It is a timeless state.

Q: If it is a timeless state, it will assert itself anyhow.

M: You are what you are, timelessly, but of what use is it to you unless you know it and act on it? Your begging bowl may be of pure gold, but as long as you do not know it, you are a pauper. You must know your inner worth and trust it and express it in the daily sacrifice of desire and fear.

98. Önazonosítástól való mentesség

Maharaj: Tudsz a padlón ülni? Kell egy párna? Van kérdésed? Nem muszáj kérdezned, maradhatsz csendben is. Lenni, csak *lenni* fontos. Nem kell kérdezned semmit, csinálnod sem kell semmit. Az ilyen látszólag semmittevő időtöltést roppantul tisztelik Indiában. Ez azt jelenti, hogy ez idő alatt mentes vagy a ’mi következik’ zaklatottságától. Amikor nem sietsz, és az elme nyugtalanságtól mentes, akkor az elme elcsendesedik, és a csendben meg lehet hallani valamit, ami egyébként túl finom, és szubtilis ahhoz, hogy észlelni lehessen. Az elmének nyitottnak, és csendesnek kell lennie, hogy láss. Mi itt arra törekszünk, hogy elménket a megfelelő állapotba hozzuk a valóság megértéséhez.

Kérdező: Hogyan tanuljuk meg kiiktatni a nyugtalankodást?

M: Nem kell gondot csinálnod a nyugtalankodásból. Csak *legyél.* Ne törekedj arra, hogy csendes legyél; ne tedd végrehajtandó feladattá a ’csendben levést’. Ne legyél nyugtalan a ’csendben levés’ miatt, szerencsétlen a ’boldogságban lét’ miatt. Csak légy tudatában, hogy vagy, és maradj tudatos – ne mondd: ’igen, én vagyok; mi következik?’. Nincs ’következik’ az ’én vagyok’-ban. Mert ez egy időtlen állapot.

K: Ha időtlen állapot, akkor ki fogja jelenteni önmagát valamiképpen.

M: Az vagy, ami vagy, időtlenül, de mi a haszna, hacsak nem ismered, és hatással vagy rá? Lehet, hogy a kolduló tálad színaranyból van, de amíg nem tudsz erről, koldus vagy. Meg kell ismerned belső értékedet, és hinned kell benne, és vágyról és félelemről való mindennapi lemondásban kell azt

kifejezned.

Q: If I know myself, shall I not desire and fear?

K: Ha ismerem önmagam, nem fogok vágyni és félni?

M: For some time the mental habits may linger in spite of the new vision, the habit of longing for the known past and fearing the unknown future. When you know these are of the mind only, you can go beyond them. As long as you have all sorts of ideas about yourself, you know yourself through the mist of these ideas; to know yourself as you are, give up all ideas. You cannot imagine the taste of pure water, you can only discover it by abandoning all flavourings.

M: Az ismert múlt iránti vágyódás, és az ismeretlen jövő iránti félelem mentális szokásai az új vízió ellenére egy ideig még megmaradhatnak. Ha tudod, hogy ezek csak az elmében léteznek, túl tudsz lépni rajtuk. Amíg mindenféle ideáid vannak önmagadról, addig ezen ideák fátylán keresztül ismered önmagad; ahhoz, hogy annak ismerd magad, ami vagy, adj fel minden ideát. Nem tudod elképzelni, hogy milyen a tiszta víz íze, csak felfedezni tudod azt, ha az összes ízesítőt elhagyod.

As long as you are interested in your present way of living, you will not abandon it. Discovery cannot come as long as you cling to the familiar. It is only when you realise fully the immense sorrow of your life and revolt against it, that a way out can be found.

Amíg érdekelt vagy életed jelenlegi módjában, nem fogod feladni azt. A felfedezés nem jöhet addig, amíg kapaszkodsz a jól ismertbe. Csak akkor találhatod meg a kiutat, mikor teljesen tudatában vagy életed mérhetetlen szomorúságának, és fellázadsz ellene.

Q: I can now see that the secret of India's eternal life lies in these dimensions of existence, of which India was always the custodian.

K: Látom már, hogy India örök életének titka a lét ezen dimenzióiban rejlik, amelyeket India mindig is gondozott.

M: It is an open secret and there were always people willing and ready to share it. Teachers -- there are many, fearless disciples -- very few.

M: Ez egy nyílt titok, és mindig voltak, akik hajlandók és készek voltak megosztani azt. Tanítóból – sok van, félelmet nem ismerő tanítványból – nagyon kevés.

Q: I am quite willing to learn.

K: Bennem erős hajlam van a tanulásra.

M: Learning words is not enough. You may know the theory, but without the actual experience of yourself as the impersonal and unqualified centre of being, love and bliss, mere verbal knowledge is sterile.

M: Nem elég megtanulni szavakat. Ismerheted az elméletet, de önmagadnak, mint a lét, szeretet, és boldogság személytelen és korlátlan központjának a valóságos megtapasztalása nélkül a puszta szóbeli tudás haszontalan.

Q: Then, what am I to do?

K: Mit kell hát tennem?

M: Try to *be*, only to *be*. The all-important word is 'try'. Allot enough time daily for sitting quietly and trying, just trying, to go beyond the personality, with its addictions and obsessions. Don't ask how, it cannot be explained. You just keep on trying until you succeed. If you persevere, there can be no failure. What matters supremely is sincerity, earnestness; you must really have had surfeit of being the person you are, now see the urgent need of being free of this unnecessary self-identification with a bundle of memories and habits. This steady resistance against the unnecessary is the secret of success.

M: *Lenni* törekedj, csupán *lenni.* A legfontosabb szó a 'törekvés'. Minden nap szakíts elegendő időt arra, hogy csendesen ülsz, és törekszel, arra törekszel csupán, hogy túllépj a személyiségen, annak függőségeivel, és kényszerképzeteivel együtt. Ne kérdezd hogyan, ez nem elmagyarázható. Csak tartsd fenn a törekvést, amíg sikerrel nem jársz. Ha rendületlenül kitartasz, nem vallhatsz kudarcot. Leginkább az őszinteség, a komolyság számít; valóban létezéstől megcsömörlöttnek kell lenned, hogy észrevedd annak a sürgető szükségét, hogy megszabadulj egy rakás emlékkel és szokással való felesleges önazonosítástól. Ez a szükségtelen elleni kitartó ellenállás a titka a sikernek.

After all, you are what you are every moment of your life, but you are never conscious of it, except, maybe, at the point of awakening from sleep. All you need is to be aware of being, not as a verbal

Végül is, az vagy ami vagy, életed minden pillanatában, de sohasem vagy tudatában, kivéve talán az alvásból való felébredés pillanatát.

statement, but as an ever-present fact. The a awareness that you *are* will open your eyes to what you are. It is all very simple. First of all, establish a constant contact with your self, be with yourself all the time. Into self-awareness all blessings flow. Begin as a centre of observation, deliberate cognisance, and grow into a centre of love in action. 'I am' is a tiny seed which will grow into a mighty tree -- quite naturally, without a trace of effort.

Mindössze az szükséges, hogy tudatában légy a létnek, nem mint verbális kijelentésnek, hanem mint örökké jelenlévő ténynek. A tudat, hogy *vagy,* ki fogja nyitni a szemedet arra, ami vagy. Mindez nagyon egyszerű. Először is, teremts állandó kapcsolatot éneddel, légy önmagaddal szakadatlanul. Az ön-tudatba árad be minden áldás. Kezdd úgy, mint az észlelés központja, a szándékos észlelésé, és nőj bele a cselekvő szeretet központjába. Az 'én vagyok' egy apró mag, amelyből hatalmas fa fog kinőni – egészen természetesen, az erőfeszítés nyoma nélkül.

Q: I see so much evil in myself. Must I not change it?

K: Annyi gonoszt látok önmagamban. Nem kell ezen változtatnom?

M: Evil is the shadow of inattention. In the light of self-awareness it will wither and fall off.

M: A gonosz a figyelmetlenség árnyéka. Az ön-tudat fényében majd elszárad, és leesik.

All dependence on another is futile, for what others can give others will take away. Only what is your own at the start will remain your own in the end. Accept no guidance but from within, and even then sift out all memories for they will mislead you. Even if you are quite ignorant of the ways and the means, keep quiet and look within; guidance is sure to come. You are never left without knowing what your next step should be. The trouble is that you may shirk it. The Guru is there for giving you courage because of his experience and success. But only what you discover through your own awareness, your own effort, will be of permanent use to you.

Minden mással kapcsolatos függés haszontalan, mert amit mások adni tudnak, azt mások el is fogják venni. Csak az marad a tiéd a végén is, ami kezdettől a tiéd. Ne fogadj el irányítást máshonnan, csak belülről, és még ekkor is rostálj ki minden emléket, mert megtévesztenek. Még ha teljesen tudatlan is vagy az utakat és módokat illetően, maradj csendben, és nézz befelé; az irányításnak biztosan jönnie kell. Soha nem maradsz annak ismerete nélkül, hogy mi legyen a következő lépésed. A baj az, hogy kivonhatod magad alóla. A Guru ott van, hogy tapasztalatai és sikere alapján bátorságot adjon neked. De csak az jár majd tartós haszonnal számodra, amit saját tudatosságod, saját erőfeszítésed révén fedezel fel.

Remember, nothing you perceive is your own. Nothing of value can come to you from outside; it is only your own feeling and understanding that are relevant and revealing. Words, heard or read, will only create images in your mind, but you are not a mental image. You are the power of perception and action behind and beyond the image.

Jegyezd meg, hogy semmi nem a tied, amit észlelsz. Semmilyen értékes nem érkezhet hozzád kívülről; csak érzésed, és megértésed lehet tárgyhoz tartozó és feltáró. A hallott vagy olvasott szavak csak képeket hoznak létre elmédben, de te nem egy mentális kép vagy. Te a kép mögötti, és azon túli észlelés és cselekvés hatalma vagy.

Q: You seem to advise me to be self-centred to the point of egoism. Must I not yield even to my interest in other people?

K: Úgy tűnik, az a javaslatod, hogy az egoizmus határáig legyek én központú. Még a más emberek iránti érdeklődést sem engedhetem meg magamnak?

M: Your interest in others is egoistic, self-concerned, self-oriented. You are not interested in others as persons, but only as far as they enrich, or ennoble your own image of yourself. And the ultimate in selfishness is to care only for the protection, preservation and multiplication of one's own body. By body I mean all that is related to your name and shape -- your family, tribe, country, race, etc. To be attached to one's name and shape is selfishness. A man who knows that he is neither body nor mind cannot be selfish, for he has nothing to be selfish for. Or, you may say, he is equally 'selfish' on behalf

M: A te mások iránti érdeklődésed én központú, önvonatkoztatott, önirányult. Mások nem személyekként érdekelnek, csak amennyiben önképedet gazdagítják, vagy nemesítik. És a legutolsó önzés, ha valaki csak saját testének a védelmével, megóvásával, és sokszorosításával foglalkozik. Test alatt mindazokat dolgokat értem, amelyek nevedhez és formádhoz kapcsolódnak – családod, törzsed, országod, rasszod, stb. Valakinek a nevéhez és formájához kötődni egoizmus. Aki tudja, hogy ő sem testtel, sem az elmével nem azonos, nem lehet önző, mert nincs semmije, amire

of everybody he meets; everybody's welfare is his own. The feeling 'I am the world, the world is myself' becomes quite natural; once it is established, there is just no way of being selfish. To be selfish means to covet, acquire, accumulate on behalf of the part against the whole.

önző lehetne. Vagy, mondhatni, egyformán 'önző' mindenki nevében, akivel találkozik; mindenki jóléte az ő sajátja. Az 'én a világ vagyok, a világ önmagam' érzése teljesen természetessé válik; amint elfogadtad, egyszerűen lehetőség sincs rá, hogy önző légy. Önzőnek lenni azt jelenti, sóvárogni utána, megszerezni, felhalmozni a rész kedvéért, az egész érdeke ellenében.

Q: One may be rich with many possessions, by inheritance, or marriage, or just good luck.

K: Az ember úgy lehet gazdag, ha nagy a vagyona, örököl, beházasodik, vagy csupán nagy a szerencséje.

M: If you do not hold on to, it will be taken away from you.

M: Ha nem ragaszkodsz hozzá, el fog tőled távolodni.

Q: In your present state can you love another person as a person?

K: Jelen állapotodban tudnál szeretni személyként egy másik személyt?

M: I am the other person, the other person is myself; in name and shape we are different, but there is no separation. At the root of our being we are one.

M: Én vagyok a másik személy, a másik személy önmagam; nevünk és formánk különbözik, de nem vagyunk elkülönültek. Létezésünk gyökerénél egyek vagyunk.

Q: Is it not so whenever there is love between people?

K: Nem ez van, valahányszor szeretet van az emberek között?

M: It is, but they are not conscious of it. They feel the attraction, but do not know the reason.

M: Ez van, de ennek nincsenek tudatában. Érzik a vonzást, de nem ismerik az okot.

Q: Why is love selective?

K: A szeretet miért megkülönböztető?

M: Love is not selective, desire is selective. In love there are no strangers. When the centre of selfishness is no longer, all desires for pleasure and fear of pain cease; one is no longer interested in being happy; beyond happiness there is pure intensity, inexhaustible energy, the ecstasy of giving from a perennial source.

M: A szeretet nem megkülönböztető, a vágy a megkülönböztető. A szeretetben nincsenek idegenek. Amikor az önzés központja megszűnik, akkor az öröm iránti minden vágy és a fájdalomtól való minden félelem is megszűnik; az embert nem érdekli többé, hogy boldog legyen; a boldogságon túl ott van a halhatatlan forrás tiszta erőssége, kimeríthetetlen energiája, elragadtatása.

Q: Mustn't I begin by solving for myself the problem of right and wrong?

K: Nem azzal kell kezdenem, hogy megoldom önmagam számára a jó és rossz problémáját?

M: What is pleasant people take it to be good and what is painful they take it to be bad.

M: Ami kellemes, azt az emberek jónak tartják, és ami fájdalmas, azt rossznak tartják.

Q: Yes, that is how it is with us, ordinary people. But how is it with you, at the level of oneness? For you what is good and what is bad?

K: Igen, így van ez velünk, közönséges emberekkel. De hogy van a te esetedben, az egység szintjén? Számodra mi jó, és mi rossz?

M: What increases suffering is bad and what removes it is good.

M: Ami növeli a szenvedést, az rossz, ami megszünteti, az jó.

Q: So you deny goodness to suffering itself. There are religions in which suffering is considered good and noble.

K: Így hát elutasítod a szenvedésnek magának a jóságát. Vannak vallások, amelyek a szenvedést jónak, és nemesnek tekintik.

M: *Karma*, or destiny, is an expression of a beneficial law: the universal trend towards balance,

M: A *karma,* vagy a sors egy üdvös szeretet kifejezése: az univerzális tendencia egyensúly,

harmony and unity. At every moment, whatever happens now, is for the best. It may appear painful and ugly, a suffering bitter and meaningless, yet considering the past and the future it is for the best, as the only way out of a disastrous situation.

harmónia, és egység felé mutat. Minden pillanatban, akármi történik most, a legjobb cél érdekében történik. Lehet, hogy fájdalmasnak és csúnyának, keserű és értelmetlen szenvedésnek tűnik, mégis, a múlt és a jövő mérlegelésével egyetemben a legjobb cél érdekében történik, egy végzetes szituáció egyetlen kimeneteleként.

Q: Does one suffer only for one's own sins?

K: Az ember csupán saját bűnei miatt szenved?

M: One suffers along with what one thinks oneself to be. If you feel one with humanity, you suffer with humanity.

M: Az ember annak megfelelően szenved, hogy kinek gondolja magát. Ha egynek érzed magad az emberiséggel, akkor együtt szenvedsz az emberiséggel.

Q: And since you claim to be one with the sufferers, there is no limit in time or space to your suffering.

K: És mivel az az igényed, hogy egy legyél a szenvedőkkel, szenvedésednek nincs idő- vagy térbeli korlátja.

M: To be is to suffer. The narrower the circle of my self-identification, the more acute the suffering caused by desire and fear.

M: Létezni annyi, mint szenvedni. Önazonosságom köre minél szűkebb, annál kínzóbb a vágy és félelem okozta szenvedés.

Q: Christianity accepts suffering as purifying and ennobling, while Hinduism looks at it with distaste.

K: A kereszténység úgy fogadja el a szenvedést, mint ami tisztít, és nemesít, míg a hinduizmus úgy tekint rá, mint utálatos dologra.

M: Christianity is one way of putting words together and Hinduism is another. The real is, behind and beyond words, incommunicable, directly experienced, explosive in its effect on the mind. It is easily had when nothing else is wanted. The innards created by imagination and perpetuated by desire.

M: A kereszténység így, a hinduizmus pedig úgy fűzi a szavakat. A valóság a szavak mögött és túl van, elmondhatatlan, közvetlen tapasztalat, az elmére nézve explozív hatású. Könnyen lépre megy, ha semmi mást nem akar. A belsők képzelet révén keletkeztek, és vágy által állandósultak.

Q: Can there be no suffering that is necessary and good?

K: Nem lehetséges olyan szenvedés, amely szükséges, és jó?

M: Accidental or incidental pain is inevitable and transitory; deliberate pain, inflicted with even the best of intentions, is meaningless and cruel.

M: A véletlen, vagy előre nem látható fájdalom elkerülhetetlen, és múló; a szándékos fájdalom értelmetlen, és kegyetlen, okozd azt akár a legjobb szándékkal.

Q: You would not punish crime?

K: Te nem büntetnéd a bűncselekményt?

M: Punishment is but legalised crime. In a society built on prevention, rather than retaliation, there would be very little crime. The few exceptions will be treated medically, as of unsound mind and body.

M: A büntetés legalizált bűncselekmény csupán. Egy megelőzésre épített társadalomban, a retorzió hiánya ellenére, nagyon alacsony lenne a bűnözés. A néhány kivételt úgy tekintenék, mint beteg elmét és testet, és orvosilag kezelnék.

Q: You seem to have little use for religion.

K: Úgy látom, a vallásnak kevés haszna van számodra.

M: What is religion? A cloud in the sky. I live in the sky, not in the clouds, which are so many words held together. Remove the verbiage and what remains? Truth remains. My home is in the unchangeable, which appears to be a state of constant reconciliation and integration of opposites. People come here to learn about the actual existence of

M: Mi a vallás? Felhő az égen. Én az égben élek, nem a sok szóval egyben tartotta felhőkben. Távolítsd el a locsogást, és mi marad? Az igazság marad. Az én otthonom a változhatatlanban van, amely az ellentétek változatlan összebékült és integrált állapotaként jelenik meg. Az emberek azért jönnek ide, hogy az ilyen állapotok mibenlétéről,

such a state, the obstacles to its emergence, and, once perceived, the art of stabilising it in consciousness, so that there is no clash between understanding and living. The state itself is beyond the mind and need not be learnt. The mind can only focus the obstacles; seeing an obstacle as an obstacle is effective, because it is the mind acting on the mind. Begin from the beginning: give attention to the fact that you *are*. At no time can you say 'I was not' all you can say: 'I do not remember'. You know how unreliable is memory. Accept that, engrossed in petty personal affairs you have forgotten what you are; try to bring back the lost memory through the elimination of the known. You cannot be told what will happen, nor is it desirable; anticipation will create illusions. In the inner search the unexpected is inevitable; the discovery is invariably beyond all imagination. Just as an unborn child cannot know life after birth, for it has nothing in its mind with which to form a valid picture, so is the mind unable to think of the real in terms of the unreal, except by negation: 'Not this, not that'. The acceptance of the unreal as real is the obstacle; to see the false as false and abandon the false brings reality into being. The states of utter clarity, immense love, utter fearlessness; these are mere words at the present, outlines without colour, hints at what can be. You are like a blind man expecting to see as a result of an operation -- provided you do not shirk the operation. The state I am in words do not matter at all. Nor is there any addiction to words. Only facts matter.

kialakulásuk akadályairól, és a megértés után a tudatosságban való stabilizálásának a művészetéről tanuljanak, elkerülendő a megértés és az élet közötti ellentmondást. Az állapot maga meghaladja az elmét, és nem tanulható. Az elme csak a hibákra tud fókuszálni; hatékony dolog a hibát hibának látni, mivel az elme hat az elmére. Kezdd az elején: szenteld figyelmedet a ténynek, hogy *vagy.* Soha nem jelentheted ki, hogy 'nem voltam', mindössze annyit mondhatsz, 'nem emlékszem'. Tudod, milyen megbízhatatlan az emlékezet. Fogadd el, hogy jelentéktelen személyes ügyeiddel elfoglaltan elfelejted, hogy mi vagy; próbáld az ismert kiküszöbölésével visszahozni az elveszett emléket. Nem tudjuk megmondani, mi fog történni, sem azt, hogy kívánatos-e; az elvárás fogja megteremteni az illúziókat. A belső keresésben a váratlan elkerülhetetlen; a felfedezés mindig minden képzeletet felülmúl. Ahogy a megszületés előtt lévő gyermek sem ismerheti a születést követő életet, mert elméjében nincs semmi olyan, amivel valós képet alakíthatna ki, az elme ugyanígy képtelen a valóságra a nem valódi kifejezéseivel gondolni, a tagadó módot kivéve: 'nem ez, nem az'. Ha a valótlant valódinak fogadod el, az akadály; ha a hamist hamisnak látod, és elveted a hamist, megszületik a valóság. A legteljesebb tisztaság, a mérhetetlen szeretet, a teljes félelemmentesség állapota; ezek a jelenben puszta szavak, színek nélküli körvonalak, arra vonatkozó tippek, hogy mi lehet. A vak emberhez vagy hasonló, aki látását egy műtéttől reméli visszanyerni – feltéve, hogy nem bújsz ki a műtét alól. Az én vagyok állapota szavak csupán, melyeknek nincs jelentőségük. Ugyanígy a szavak iránti bármilyen függőségnek sincs. Csak a tények számítanak.

Q: There can be no religion without words.

K: Nem létezhetnek vallások szavak nélkül.

M: Recorded religions are mere heaps of verbiage. Religions show their true face in action, in silent action. To know what man believes, watch how he acts. For most of the people service of their bodies and their minds is their religion. They may have religious ideas, but they do not act on them. They play with them, they are often very fond of them, but they will not act on them.

M: A feljegyzett vallások locsogások puszta halmaza. A vallások valódi arcukat cselekvés során mutatják meg, csendes cselekvésben. Ha meg akarod tudni valakiről, hogy miben hisz, figyeld meg, hogyan cselekszik. Mert a legtöbben a testüket szolgálják, és vallásuk az elméjük. Lehetnek vallásos eszméik, de nem azok szerint cselekszenek. Játszanak velük, gyakran nagyon szeretik őket, de nem azok alapján cselekszenek.

Q: Words are needed for communication.

K: Szükség van szavakra a kommunikációhoz.

M: For exchange of information -- yes. But real communication between people is not verbal. For establishing and maintaining relationship affectionate awareness expressed in direct action is required. Not what you say, but what you do is that matters. Words are made by the mind and are meaningful only on the level of the mind. The word 'bread': neither can you eat nor live by it; it merely conveys an idea. It acquires meaning only with the

M: Információcseréhez – igen. De az emberek közötti valódi kommunikáció nem verbális. A kapcsolatok kiépítéséhez és ápolásához a szerető figyelem közvetlen cselekvésben való kifejezése szükséges. Nem az a lényeg, mit mondasz, hanem az, mit csinálsz. A szavakat az elme állítja elő, és csak az elme szintjén bírnak értelemmel. A 'kenyér' szót nem lehet sem megenni, sem élni általa; pusztán egy idea hordozója. Jelentését csak a

actual eating. In the same sense am I telling you that the Normal State is not verbal. I may say it is wise love expressed in action, but these words convey little, unless you experience them in their fullness and beauty.

Words have their limited usefulness, but we put no limits to them and bring ourselves to the brink of disaster. Our noble ideas are finely balanced by ignoble actions. We talk of God, Truth and Love, but instead of direct experience we have definitions. Instead of enlarging and deepening action we chisel our definitions. And we imagine that we know what we can define.

Q: How can one convey experience except through words?

M: Experience cannot be conveyed through words. It comes with action. A man who is intense in his experience will radiate confidence and courage. Others too will act and gain experience born out of action. Verbal teaching has its use, it prepares the mind for voiding itself of its accumulations.

A level of mental maturity is reached when nothing external is of any value and the heart is ready to relinquish all. Then the real has a chance and it grasps it. Delays, if any, are caused by the mind being unwilling to see or to discard.

Q: Are we so totally alone?

M: Oh, no, we are not. Those who have, can give. And such givers are many. The world itself is a supreme gift, maintained by loving sacrifice. But the right receivers, wise and humble, are so few. 'Ask and you shall be given' is the eternal law.

So many words you have learnt, so many you have spoken. You know everything, but you do not know yourself. For the self is not known through words -- only direct insight will reveal it. Look within, search within.

Q: It is very difficult to abandon words. Our mental life is one continuous stream of words.

M: It is not a matter of easy, or difficult. You have no alternative. Either you try or you don't. It is up to you.

Q: I have tried many times and failed.

tényleges evéssel nyeri el. Ugyanezen értelemben mondom, hogy a Normális Állapot nem verbális. Elmondhatom róla, hogy cselekvésben kifejezett bölcs szeretet, de e szavak keveset közvetítenek, hacsak meg nem tapasztalod őket, azok teljességében és szépségében.

A szavaknak használhatósága korlátozott, de mi azt feltételezzük, hogy korlátlan, és ezzel a katasztrófa szélére sodorjuk magunkat. Nemes ideáinkat végül alantas cselekedetek ellentételezik. Istenről, Igazságról, és Szeretetről beszélünk, de közvetlen tapasztalat helyett definícióink vannak. Ahelyett, hogy a tapasztalatainkat szélesítenénk és mélyítenénk, definícióinkat cizelláljuk. És azt képzeljük, ismerjük, amit definiálni tudunk.

K: Hogyan tudná az ember a tapasztalatait közvetíteni másképp, mint szavakkal?

M: Tapasztalat nem közvetíthető szavakkal. Az cselekvéssel jön. Az elmélyült tapasztalatokkal rendelkező ember magabiztosságot, és bátorságot sugároz. Mások szintén cselekedni fognak, és cselekvés révén született tapasztalatokat fognak szerezni. A verbális tanításnak az a haszna, hogy előkészíti az elmét önmaga összehordott ismeretektől való kiüresítésére.

A mentális érettség szintjét akkor éred el, amikor semmilyen külsőnek nincs semmilyen értéke, és a szív készen áll, hogy mindent eleresszen. Ezután kap esélyt a valóság, amit megragad. A késlekedést az elme okozza, mert vonakodik, hogy lásson, illetve, hogy kidobja a kidobandót.

K: Teljesen egyedül vagyunk?

M: Ó, nem, nem vagyunk egyedül. Akiknek van, adni tudnak. És ilyen adók sokan vannak. Maga a világ is egy páratlan ajándék, amit a szerető áldozat tart fenn. De akik helyesen fogadnak, a bölcsek, és alázatosak, nagyon kevesen vannak. ’Kérj, és adatik”, ez az örök törvény.

Oly sok szót megtanultál, oly sok szót kimondtál. Tudsz mindent, de nem ismered önmagad. Mert az én nem ismerhető meg szavakon keresztül – csak közvetlen meglátásban fog megmutatkozni. Nézz befelé, keress belül.

K: Nagyon nehéz feladni a szavakat. Mentális életünk szavak egyetlen szakadatlan folyama.

M: Lényegtelen, hogy könnyű, vagy bonyolult. Nincs alternatívád. Vagy próbálkozol, vagy nem. Rajtad áll.

K: Sokszor próbálkoztam, és nem jártam sikerrel.

M: Try again. If you keep on trying, something may happen. But if you don't, you are stuck. You may know all the right words, quote the scriptures, be brilliant in your discussions and yet remain a bag of bones. Or you may be inconspicuous and humble, an insignificant person altogether, yet glowing with loving kindness and deep wisdom.

M: Próbáld újra. Ha folyamatosan próbálkozol, történhet valami. De ha nem, megragadsz. Ismerhetsz minden helyes szót, idézhetsz szent könyveket, brillírozhatsz viták során, és mégis egy zsák csont maradsz. Vagy lehetsz olyan, aki alig észrevehető és alázatos, összességében jelentéktelen személy, mégis, aki szerető jóságtól, és mély bölcsességtől ragyog.

99. The Perceived can not be the Perceiver

Questioner: I have been moving from place to place investigating the various *Yogas* available for practice and I could not decide which will suit me best. I should be thankful for some competent advice. At present, as a result of all this searching, I am just tired of the idea of finding truth. It seems to me, both unnecessary and troublesome. Life is enjoyable as it is and I see no purpose in improving on it.

Maharaj: You are welcome to stay in your contentment, but can you? Youth, vigour, money -- all will pass away sooner than you expect. Sorrow, shunned so far, will pursue you. If you want to be beyond suffering, you must meet it half way and embrace it. Relinquish your habits and addictions, live a simple and sober life, don't hurt a living being; this is the foundation of *Yoga*. To find reality you must be real in the smallest daily action; there can be no deceit in the search for truth. You say you find your life enjoyable. Maybe it is -- at present. But who enjoys it?

Q: I confess I do not know the enjoyer nor the enjoyed. I only know the enjoyment.

M: Quite right. But enjoyment is a state of mind -- it comes and goes. Its very impermanence makes it perceivable. You cannot be conscious of what does not change. All consciousness is consciousness of change. But the very perception of change -- does it not necessitate a changeless background?

Q: Not at all. The memory of the last state -- compared to the actuality of the present state gives the experience of change.

M: Between the remembered and the actual there is a basic difference which can be observed from moment to moment. At no point of time is the actual the remembered. Between the two there is a difference in kind, not merely in intensity. The actual is unmistakably so. By no effort of will or imagination can you interchange the two. Now, what is it that

99. Az észlelt nem lehet azonos az észlelővel

Kérdező: Egyik helyről a másikra utazom, különböző gyakorlásra alkalmas *Yogá*kat tanulmányozok, és nem tudok dönteni, melyik lenne számomra a legjobb. Hálás lennék néhány alkalmas tanácsért. E pillanatban, köszönhetően ennek az egész keresésnek, belefáradtam az igazság keresés ideájába. Úgy tűnik számomra, hogy mindkettő felesleges, és fáradságos. Az élet úgy élvezetes, ahogy van, és nincs szándékom javítani rajta.

Maharaj: Megelégedettségedet örömmel hallom, de meg tudod tartani? Fiatalság, életerő, pénz – mind elmúlnak, hamarabb, mint várnád. A szomorúság, ami eddig elkerült, a nyomodban fog járni. Ha túl akarsz lépni a szenvedésen, akkor találkoznod kell vele félúton, és át kell ölelned. Add fel szokásaidat és függőségeidet, élj egyszerű és józan életet, ne bánts élőlényt; ez a *Yoga* alapja. A valóság megtalálásához mindennapi legapróbb ténykedéseidben is valóságosnak kell lenned; nem lehet hamisság az igazság keresésében. Azt mondod, hogy élvezetesnek találod az életedet. Lehet, hogy az – jelen pillanatban. De ki élvezi azt?

K: Bevallom, nem ismerem sem az élvezőt, sem az évezettet. Csak az élvezetet ismerem.

M: Kitűnő. De az élvezet az elme egy állapota – jön és megy. Valójában múló volta teszi azt észlelhetővé. Annak nem lehetsz tudatában, ami nem változik. Minden tudatosság a változás tudatossága. De pontosan a változás észlelése – nem tesz szükségessé egy változatlan hátteret?

K: Egyáltalán nem. A változás élményét az utolsó állapot emlékének és az aktuális állapotnak az összehasonlítása adja.

M: Az emlék, és az aktuális állapot között egy alapvető különbség van, amely pillanatról pillanatra megfigyelhető. Az aktuális és az emlék egyetlen időpontban sem azonos. A kettő között nem csak intenzitásbeli, hanem minőségi különbség is van. Az aktuális félre nem érthető módon az. Semmilyen akarati erőfeszítéssel, vagy képzelettel nem

gives this unique quality to the actual?

cserélheted fel a kettőt. Na már most, mi az, ami az aktuális egyedi minőségét adja?

Q: The actual is real, while there is a good deal of uncertainty about the remembered.

K: Az aktuális valódi, míg az emlékkel kapcsolatban jóval nagyobb a bizonytalanság.

M: Quite so, but why? A moment back the remembered was actual, in a moment the actual will be the remembered. What makes the actual unique? Obviously, it is your sense of being present. In memory and anticipation there is a clear feeling that it is a mental state under observation, while in the actual the feeling is primarily of being present and aware.

M: Igazad van, de miért van így? Egy pillanattal előbb, az emlék volt aktuális, egy pillanat múlva az aktuális lesz az emlék. Mi teszi az aktuálisat egyedivé? Nyilvánvaló, hogy jelenlévőség érzésed. Emléked és elvárásod azt a tiszta érzést foglalja magában, hogy az egy megfigyelt mentális állapot, míg az aktuálisban elsődlegesen a jelen és a tudat érzése van.

Q: Yes I can see. It is awareness that makes the difference between the actual and the remembered. One thinks of the past or the future, but one is present in the *now*.

K: Igen, értem. A tudat az, ami miatt különbség van az aktuális és az emlék között. Az ember gondolja a múltat, vagy a jövőt, de a jelen a *most*ban van.

M: Wherever you go, the sense of here and now you carry with you all the time. It means that you are independent of space and time, that space and time are in you, not you in them. It is your self-identification with the body, which, of course, is limited in space and time, that gives you the feeling of finiteness. In reality you are infinite and eternal.

M: Bárhová mész, az itt és most érzése állandóan veled van. Ez azt jelenti, hogy tértől és időtől független vagy, hogy a tér és idő benned vannak, és nem te vagy azokban. Testtel való önazonosságod, ami térben, és időben természetesen korlátozott – ez adja a végesség érzését. Valójában végtelen, és örökkévaló vagy.

Q: This infinite and eternal self of mine, how am I to know it?

K: Hogyan ismerhetem meg ezt a végtelen, és örökkévaló énemet?

M: The self you want to know, is it some second self? Are you made of several selves? Surely, there is only one self and you are that self. The self you are is the only self there is. Remove and abandon your wrong ideas about yourself and there it is, in all its glory. It is only your mind that prevents self-knowledge.

M: Az én, amit meg akarsz ismerni, valamiféle második én? Különböző éneket teremtettél? Biztos, hogy csak egy én van, és hogy te vagy az az én. Az én, ami vagy, az egyetlen én, ami van. Távolítsd el, és add fel önmagadról alkotott rossz ideáidat, és azt ott találod, teljes dicsőségében. Egyedül elméd vet gátat önismeretednek.

Q: How am I to be rid of the mind? And is life without mind at all possible on the human level?

K: Hogyan szabaduljak meg az elmétől? És az élet lehetséges egyáltalán elme nélkül, az emberi szinten?

M: There is no such thing as mind. There are ideas and some of them are wrong. Abandon the wrong ideas, for they are false and obstruct your vision of yourself.

M: Nincs olyan dolog, hogy elme. Vannak ideák, és némelyikük rossz. Hagyj fel a rossz ideákkal, mert hamisak, és elzárnak attól, hogy lásd önmagadat.

Q: Which ideas are wrong and which are true?

K: Mely ideák rosszak, és melyek igazak?

M: Assertions are usually wrong and denials -- right.

M: Az állítások általában rosszak, és a tagadások – helyesek.

Q: One cannot live by denying everything.

K: Nem élhetek úgy, hogy mindent tagadok.

M: Only by denying can one live. Assertion is bondage. To question and deny is necessary. It is the essence of revolt and without revolt there can be no freedom.

M: Csak tagadással élhetsz. Az állítás kötöttség. Kérdezni, és tagadni szükségszerű. Ez a lényege a lázadásnak, és lázadás nélkül nem létezhet szabadság.

There is no second, or higher self to search for. You are the highest self, only give up the false ideas you have about your self. Both faith and reason tell you that you are neither the body, nor its desires and fears, nor are you the mind with its fanciful ideas, nor the role society compels you to play, the person you are supposed to be. Give up the false and the true will come into its own.

Nincs második, vagy magasabb én, amit keresned kéne. Te vagy a legfelsőbb én, csak add fel az énedről szóló hamis ideákat. Hit és értelem egyaránt azt mondják, nem vagy sem a test, sem annak vágyai és félelmei, sem az elme, annak képzelet szülte ideáival, sem a társadalmi szerep, amely arra kényszerít, hogy eljátszd a személyt, aki feltételezés szerint vagy. Add fel a hamist, és az igaz az ő saját örökébe lép.

You say you want to know your self. You *are* your self -- you cannot be anything but what you are. Is knowing separate from being? Whatever you can know with your mind is of the mind, not you; about yourself you can only say: 'I am, I am aware, I like It'.

Azt mondod, meg akarod ismerni énedet. Te *vagy* az éned – nem lehetsz semmi, csak ami vagy. Az ismeret elkülönül a léttől? Bármi, amit elméddel ismerni tudsz, az elméé, nem te vagy; önmagadról csak azt mondhatod: ’én vagyok, tudatos vagyok, szeretem’.

Q: I find being alive a painful state.

K: Úgy találom, életben lenni fájdalmas állapot.

M: You cannot be alive for you are life itself. It is the person you imagine yourself to be that suffers, not you. Dissolve it in awareness. It is merely a bundle of memories and habits. From the awareness of the unreal to the awareness of your real nature there is a chasm which you will easily cross, once you have mastered the art of pure awareness.

M: Nem lehetsz életben, mert te maga az élet vagy. A személy szenved, akinek képzeled magad, nem te. Oldd fel a tudatosságban. Egy halom emlék és szokás csupán. A valótlan tudatossága és igaz természeted tudatossága között szakadék van, amelyet könnyedén át fogsz hidalni, amint mesterévé váltál a tiszta tudatosság művészetének.

Q: All I know is that I do not know myself.

K: Mindössze annyit tudok, hogy nem ismerem önmagam.

M: How do you know, that you do not know your self? Your direct insight tells you that yourself you know first, for nothing exists to you without your being there to experience its existence. You imagine you do not know your self, because you cannot describe your self. You can always say: 'I know that I am' and you will refuse as untrue the statement: 'I am not'. But whatever can be described cannot be your self, and what you are cannot be described. You can only know your self by being yourself without any attempt at self-definition and self-description. Once you have understood that you are nothing perceivable or conceivable, that whatever appears in the field of consciousness cannot be your self, you will apply yourself to the eradication of all self-identification, as the only way that can take you to a deeper realisation of your self. You literally progress by rejection -- a veritable rocket. To know that you are neither in the body nor in the mind, though aware of both, is already self-knowledge.

M: Honnan tudod, hogy nem ismered önmagad? Közvetlen meglátásod azt súgja, hogy önmagadat ismered először, mert semmi nem létezik számodra anélkül, hogy te ott lennél, hogy tapasztald annak létezését. Azért képzeled, hogy nem ismered önmagad, mert nem tudod leírni önmagad. Mindig kijelentheted, hogy ’tudom, hogy vagyok’, és vissza fogod utasítani, mint hamis állítást, hogy ’nem vagyok’. De bármi is legyen amit le tudsz írni, az nem lehet az önmagad, és ami vagy, azt nem tudod leírni. Csak azáltal ismerheted magad, hogy önmagad vagy, az önmeghatározás, és önleírás mindenféle kísérlete nélkül. Amint megértetted, hogy te semmi olyan nem vagy, ami észlelhető, vagy elképzelhető, hogy bármi jelenjék is meg a tudatosság mezejében, az nem lehetsz te magad, át fogod adni magad minden önmeghatározás kiirtásának, mint egyetlen módnak, amellyel önmagad mélyebb megvalósításáig eljuthatsz. Elvetéssel a szó szoros értelmében úgy haladsz, akár – egy igazi rakéta. Tudni, hogy sem a testben, sem az elmében nem vagy, noha tudatában vagy mindkettőnek, már önismeret.

Q: If I am neither the body nor mind, how am I aware of them? How can I perceive something quite foreign to myself?

K: Ha sem a test, sem az elme nem vagyok, miért vagyok ezek tudatában? Hogyan észlelhetek valamit, ami teljesen idegen tőlem?

M: 'Nothing is me,' is the first step. 'Everything is me' is the next. Both hang on the idea: 'there is a world'.

M: A ’semmi nem én vagyok’ az első lépés. A ’minden én vagyok’ a következő. Mindkettő a ’létezik

When this too is given up, you remain what you are -- the non-dual Self. You are *it* here and now, but your vision is obstructed by your false ideas about your self.

a világ' ideába kapaszkodik. Amikor ez is feladásra kerül, az maradsz, ami vagy – a nem kettős Én. Te *az* vagy itt és most, de látásodat eltorzítják az éneddel kapcsolatos hamis ideák.

Q: Well, I admit that I am, I was, I shall be; at least from birth to death. I have no doubts of my being, here and now. But I find that it is not enough. My life lacks joy, born of harmony between the inner and the outer. If I alone am and the world is merely a protection, then why is there disharmony?

K: Nos, elfogadom, hogy vagyok, voltam, leszek; legalábbis születéstől a halálig. Nem kételkedem a létemben, itt és most. De úgy gondolom, hogy ez nem elég. Az életemből hiányzik az öröm, ami a belső és a külső közötti harmóniából születik. Ha egyedül én vagyok, és a világ pusta kivetítés, akkor miért a diszharmónia?

M: You create disharmony and then complain. When you desire and fear, and identify yourself with your feelings, you create sorrow and bondage. When you create, with love and wisdom, and remain unattached to your creations, the result is harmony and peace. But whatever be the condition of your mind, in what way does it reflect on you? It is only your self-identification with your mind that makes you happy or unhappy. Rebel against your slavery to your mind, see your bonds as self-created and break the chains of attachment and revulsion. Keep in mind your goal of freedom, until it dawns on you that you are already free, that freedom is not something in the distant future to be earned with painful efforts, but perennially one's own, to be used. Liberation is not an acquisition but a matter of courage, the courage to believe that you are free already and to act on it.

M: Te teremtesz diszharmóniát, utána pedig panaszkodsz. Amikor vágysz és félsz, és érzéseiddel azonosítod önmagad, akkor szomorúságot, és kötöttséget teremtesz. Amikor szeretettel és bölcsességgel teremtesz, és független maradsz teremtményeidtől, annak eredménye harmónia, és béke. De akármi is legyen elméd állapota, mi módon fejeződik ki rajtad? Csak elméddel való önazonosulásod tesz boldoggá, vagy boldogtalanná. Lázadj fel ellene, hogy elméd rabszolgája légy, lásd, hogy bilincseidet magad teremtetted, és törd szét a ragaszkodás és az undor láncait. Tartsd elmédben szabadságod célját, míg rá nem ébredsz, hogy már szabad vagy, hogy a szabadság nem valami távoli jövőben bekövetkező dolog, amit fájdalmas erőfeszítésekkel kell kiérdemelni, hanem örökérvényű módon a te sajátod, a szolgálatodban áll. A szabadság nem megszerzés, hanem bátorság dolga, bátor vagy elhinni, hogy már szabad vagy, és a szerint cselekedni.

Q: If I do as I like, I shall have to suffer.

K: Ha úgy cselekszem, ahogy szeretnék, szenvednem kell.

M: Nevertheless, you are free. The consequences of your action will depend on the society in which you live and its conventions.

M: Mindazonáltal, szabad vagy. Cselekedeted következményei a társadalomtól fognak függeni, amelyben élsz, és annak konvencióitól.

Q: I may act recklessly.

K: Lehet, hogy meggondolatlanul cselekszem.

M: Along with courage will emerge wisdom and compassion and skill in action. You will know what to do and whatever you do will be good for all.

M: A bátorsággal együtt fog növekedni bölcsesség, a könyörület, és a cselekvésbeli ügyesség. Tudni fogod, mit kell tenned, és bármit teszel, az mindenképp jó lesz.

Q: I find that the various aspects of myself are at war between themselves and there is no peace in me. Where are freedom and courage, wisdom and compassion? My actions merely increase the chasm in which I exist.

K: Úgy látom, önmagam különböző aspektusai háborúban állnak egymással, és nincs bennem béke. Hol a szabadság, a bátorság, a bölcsesség és a könyörület? Cselekedeteim csupán a káoszt növelik, amelyben élek.

M: It is all so, because you take yourself to be somebody, or something. Stop, look, investigate, ask the right questions, come to the right conclusions and have the courage to act on them and see what happens. The first steps may bring the

M: Ez teljesen így van, mert a testnek tartod magad, vagy valaminek. Állj meg, nézz, vizsgálódj, tedd fel a helyes kérdéseket, juss el a helyes következtetésekre, és legyen meg a bátorságod a szerint cselekedni, és meglátod, mi történik. Lehet,

roof down on your head, but soon the commotion will clear and there will be peace and joy. You know so many things about yourself, but the knower you do not know. Find out who you are, the knower of the known. Look within diligently, remember to remember that the perceived cannot be the perceiver. Whatever you see, hear or think of, remember -- you are not what happens, you are he to whom it happens. Delve deeply into the sense 'I am' and you will surely discover that the perceiving centre is universal, as universal as the light that illumines the world. All that happens in the universe happens to you, the silent witness. On the other hand, whatever is done, is done by you, the universal and inexhaustible energy.

hogy az első lépések a fejedre omlasztják a tetőt, de a zűrzavar hamarosan ki fog tisztulni, és béke és öröm lesz. Annyi mindent tudsz önmagadról, de az ismerőt nem ismered. Fedezd fel ki vagy, az ismert ismerőjét. Nézz befelé szorgalmasan, ne felejts emlékezni rá, hogy az észlelt nem lehet azonos az észlelővel. Akármit látsz, hallasz, vagy gondolsz, emlékezz – te nem az vagy, ami történik, te az vagy, akinek a számára az történik. Ass le mélyen az ’én vagyok’ érzésébe, és biztosan fel fogod fedezni, hogy az észlelési központ univerzális, olyan univerzális, mint a fény, amely megvilágítja a világot. Minden, ami az univerzumban történik, az neked, a csendes tanúnak történik. Másfelől, bármi történik, általad, az univerzális, és kiapadhatatlan energia által történik.

Q: It is, no doubt, very gratifying to hear that one is the silent witness as well as the universal energy. But how is one to cross over from a verbal statement to direct knowledge? Hearing is not knowing.

K: Kétségtelenül nagy öröm hallani, hogy az ember a csendes tanú, és az univerzális energia. De hogy tudom a verbális kijelentést közvetlen tudásra váltani? A hallás nem tudás.

M: Before you can know anything directly, non-verbally, you must know the knower. So far, you took the mind for the knower, but it is just not so. The mind clogs you up with images and ideas, which leave scars in memory. You take remembering to be knowledge. True knowledge is ever fresh, new, unexpected. It wells up from within. When you know what you are, you also are what you know. Between knowing and being there is no gap.

M: Mielőtt bármit is közvetlenül, nonverbálisan tudhatnál, tudnod kell, ki az ismerő. Ez ideig az elmét tartottad az ismerőnek, de ez éppen, hogy nem így van. Az elme képekkel és ideákkal terhel, amelyek nyomokat hagynak az emlékezetben. Az emlékezést tartod tudásnak. Az igazi tudás örökké friss, új, váratlan. Belülről fakad. Amikor tudod, hogy mi vagy, akkor az is vagy, amit tudsz. A tudás és a lét között nincsen szakadék.

Q: I can only investigate the mind with the mind.

K: Csak az elmével tudom tanulmányozni az elmét.

M: By all means use your mind to know your mind. It is perfectly legitimate and also the best preparation for going beyond the mind. Being, knowing and enjoying is your own. First realise your own being. This is easy because the sense 'I am' is always with you. Then meet yourself as the knower, apart from the known. Once you know yourself as pure being, the ecstasy of freedom is your own.

M: Persze, használd az elmédet, hogy megismerd az elmédet. Ez tökéletesen rendben van, és ahhoz is a legjobb előkészület, hogy meghaladd az elmét. Lét, tudás és öröm a te sajátjaid. Először realizáld saját létedet. Ez könnyű, mert az ’én vagyok’ érzése mindig veled van. Azután fogadd el önmagad, mint az ismerttől különváló ismerőt. Amint tiszta létként ismered önmagad, a szabadság elragadtatása a te sajátod.

Q: Which *Yoga* is this?

K: Melyik *Yoga* ez?

M: Why worry? What makes you come here is your being displeased with your life as you know it, the life of your body and mind. You may try to improve them, through controlling and bending them to an ideal, or you may cut the knot of self-identification altogether and look at your body and mind as something that happens without committing you in any way.

M: Mi a gond? Az késztetett rá, hogy ide gyere, hogy nem tetszik az életed, ahogy azt ismered, a tested, és elméd élete. Kontrollálásuk, és az ideális felé közelítésük révén megpróbálhatsz javítani rajtuk, vagy átvághatod az önazonosság gordiuszi csomóját, és tekintheted testedet és elmédet olyasvalaminek, ami nincs rád bízva, semmilyen módon.

Q: Shall I call the way of control and discipline *raja yoga* and the way of detachment -- *gnana yoga*? And the worship of an ideal -- *bhakti yoga*?

K: Nevezhetem a kontrollálás útját és tudományát *raja yogá*nak, és a pártatlanság útját – *gnana yogá*nak? És az ideális imádását – *bhakti yogá*nak?

M: If it pleases you. Words indicate, but do not

M: Ha ez neked örömet okoz. A szavak rámutatnak,

explain. What I teach is the ancient and simple way of liberation through understanding. Understand your own mind and its hold on you will snap. The mind misunderstands, misunderstanding is its very nature. Right understanding is the only remedy, whatever name you give it. It is the earliest and also the latest, for it deals with the mind as it is.

de nem adnak magyarázatot. Én a megértésen keresztül történő megszabadulás ősi és egyszerű módszerét tanítom. Értsd meg saját elmédet, és ha kitartó vagy, eléred. Az elme félreért, valójában a félreértés a természete. A helyes megértés az egyetlen gyógyszer, bármilyen néven nevezed. Ez a legkorábbi, és a legújabb is, mert úgy foglalkozik az elmével, ahogyan az van.

Nothing you do will change you, for you need no change. You may change your mind or your body, but it is always something external to you that has changed, not yourself. Why bother at all to change? Realise once for all that neither your body nor your mind, nor even your consciousness is yourself and stand alone in your true nature beyond consciousness and unconsciousness. No effort can take you there, only the clarity of understanding. Trace your misunderstandings and abandon them, that is all. There is nothing to seek and find, for there is nothing lost. Relax and watch the 'I am'. Reality is just behind it. Keep quiet, keep silent; it will emerge, or, rather, it will take you in.

Semmit nem fogsz megváltoztatni, mert nincs szükséged változásra. Megváltoztathatod elmédet, vagy testedet, de ami változik, az mindig valamilyen hozzád képest külső dolog, nem te. Egyáltalán miért vesződsz a változással? Realizáld egyszer s mindenkorra, hogy sem tested, sem elméd, de még tudatosságod sem te vagy, és hogy igaz természetedben egyedül állsz tudatosságon és tudattalanságon túl. Semmilyen erőfeszítés által nem juthatsz oda, csak a megértés világossága által. Nyomozd ki félreértéseidet, és hagyd el őket, ez minden. Semmi nincs, amit keresni, és találni kellene, mert semmit nem veszítettél el. Lazíts, és figyeld az ’én vagyok’-ot. A valóság közvetlenül mögötte van. Légy csendben, légy csendes; meg fog jelenni, vagyis inkább magába fog fogadni.

Q: Must I not get rid of my body and mind first?

K: Nem kell, hogy testemtől és elmémtől megszabaduljak előbb?

M: You cannot, for the very idea binds you to them. Just understand and disregard.

M: Nem tudsz, mert éppen az idea köt hozzájuk. Csak értsd meg, és hagyd figyelmen kívül.

Q: I am unable to disregard, for I am not integrated.

K: Képtelen vagyok figyelmen kívül hagyni, mert nem vagyok integrált.

M: Imagine you are completely integrated, your thought and action fully co-ordinated. How will it help you? It will not free you from mistaking yourself to be the body or the mind. See them correctly as 'not you', that is all.

M: Képzeld el, hogy teljesen integrált vagy, hogy gondolataid és cselekedeteid teljesen összhangban vannak. Milyen segítséget fog ez számodra jelenteni? Nem fog megszabadítani önmagad félreismerésétől, attól, hogy a test, illetve az elme vagy. Lásd ezeket pontosan annak, ami ’nem te vagy’, ez minden.

Q: You want me to remember to forget.

K: Arra kérsz, hogy emlékezzek felejteni.

M: Yes, it looks so. Yet, it is not hopeless. You can do it. Just set about it in earnest. Your blind groping is full of promise. Your very searching is the finding. You cannot fail.

M: Igen, úgy valahogy. De azért ez nem reménytelen. Meg tudod csinálni. Csak állj hozzá komolyan. Vak tapogatózásod tele van ígérettel. Valójában keresésed a találás. Nem tudsz hibázni.

Q: Because we are disintegrated, we suffer.

K: Dezintegráltságunk miatt szenvedünk.

M: We shall suffer as long as our thoughts and actions are prompted by desires and fears. See their futility and the danger and chaos they create will subside. Don't try to reform yourself, just see the futility of all change. The changeful keeps on changing while the changeless is waiting. Do not expect the changeful, to take you to the changeless -- it can never happen. Only when the very idea of

M: Amíg gondolatainkat és cselekedeteinket vágyaink és félelmeink sarkallják, szenvedni fogunk. Lásd a haszontalanságukat, és a veszély és káosz amit teremtenek, alább fog hagyni. Ne próbáld átalakítani önmagad, csak lásd minden változás hasztalanságát. A változékony állandóan változik, míg a változatlan várakozik. Ne várd el, hogy a változékony vigyen el téged a változhatatlanhoz – ez

changing is seen as false and abandoned, the changeless can come into its own.

soha nem történhet meg. Csak miután a változás ideáját teljesen hamisnak látod, és elveted, akkor fog a változhatatlan az örökébe lépni.

Q: Everywhere I go, I am told that I must change profoundly before I can see the real. This process of deliberate, self-imposed change is called *Yoga*.

K: Bármerre járok, azt hallom, hogy mélyrehatóan meg kell változnom, mielőtt megláthatnám a valóságot. Ezt az átgondolt, önként vállalt változási folyamatot nevezik *Yogá*nak.

M: All change affects the mind only. To be what you are, you must go beyond the mind, into your own being. It is immaterial what is the mind that you leave behind, provided you leave it behind for good. This again is not possible without self-realisation.

M: Minden változás az elmére hat csupán. Ahhoz, hogy az légy, ami vagy, túl kell lépned az elmén, bele saját létedbe. Lényegtelen, hogy mi az elme, amit magad mögött hagysz, feltéve, hogy egyszer s mindenkorra magad mögött hagyod. Ez megint csak nem lehetséges önmegvalósítás nélkül.

Q: What comes first -- the abandoning of the mind or self-realisation?

K: Mi jön először – az elme feladása, vagy az önmegvalósítás?

M: Self-realisation definitely comes first. The mind cannot go beyond itself by itself. It must explode.

M: Az önmegvalósítás feltétlenül először jön. Az elme nem tud önmagától túllépni önmagán. Fel kell, hogy robbannjon.

Q: No exploration before explosion?

K: Nincs felderítés a robbanás előtt?

M: The explosive power comes from the real. But you are well advised to have your mind ready for it. Fear can always delay it, until another opportunity arises.

M: A robbantó erő a valóságból származik. De te jól megfontoltan felkészíted rá az elmédet. A félelem mindig késleltetni tudja, míg másik lehetőség nem adódik.

Q: I thought there is always a chance.

K: Gondoltam, mindig van egy esély.

M: In theory -- yes. In practice a situation must arise, when all the factors necessary for self-realisation are present. This need not I discourage you. Your dwelling on the fact of 'I am' will soon create another chance. For, attitude attracts opportunity. All you know is second-hand. Only 'I am' is first-hand and needs no proofs. Stay with it.

M: Elméletben – igen. Gyakorlatban egy olyan helyzetnek kell adódnia, amikor az önmegvalósítás összes szükséges összetevője jelen van. Ez nem szabad, hogy elcsüggesszen. Az 'én vagyok' tényén való időzésed hamarosan másik esélyt fog teremteni. Mert a hozzáállás lehetőséget vonz. Csak az 'én vagyok' való első kézből, és nem igényel bizonyítékot. Tartózkodj benne.

100. Understanding leads to Freedom

Questioner: In many countries of the world investigating officers follow certain practices aimed at extracting confessions from their victim and also changing his personality, if needed. By a judicious choice of physical and moral deprivations and by persuasions the old personality is broken down and a new personality established in its place. The man under investigation hears so many times repeated that he is an enemy of the State and a traitor to his country, that a day comes when something breaks down in him and he begins to feel with full conviction that he is a traitor, a rebel, altogether despicable and deserving the direst punishment. This process is known as brain-washing.

100. A megértés szabadsághoz vezet

Kérdező: A világ sok országában alkalmaznak vizsgáló tisztek olyan gyakorlatokat, melyek célja áldozataik vallomásra bírása, valamint személyiségük megváltoztatása, ha szükséges. Fizikai és morális szükségletek megvonásának megfontolt megválasztásával és meggyőzéssel a régi személyiség összeomlik, és egy új személyiség lép a helyébe. A vizsgálat alatt álló embernek olyan sokszor elismétlik, hogy ő az állam ellensége, és országának árulója, hogy eljön a nap, amikor valami összetörik benne, és teljes meggyőződéssel azt kezdi érezni, hogy ő egy áruló, egy lázadó, teljesen megvetésre méltó, és rászolgált a legszörnyűbb büntetésre. Ezt a folyamatot ismerik agymosásként.

It struck me that the religious and *Yogic* practices are very similar to 'brain-washing'. The same physical and mental deprivation, solitary confinement, a powerful sense of sin, despair and a desire to escape through expiation and conversion, adoption of a new image of oneself and impersonating that image. The same repetition of set formulas: 'God is good; the Guru (party) knows; faith will save me.' In the so-called *Yogic* or religious practices the same mechanism operates. The mind is made to concentrate on some particular idea to the exclusion of all other ideas and concentration is powerfully reinforced by rigid discipline and painful austerities. A high price in life and happiness is paid and what one gets in return appears therefore, to be of great importance. This prearranged conversion, obvious or hidden, religious or political, ethical or social, may look genuine and lasting, yet there is a feeling of artificiality about it.

Szerintem a vallásos ember, és a *Yoga* gyakorlója nagyon hasonló, mint egy 'agymosott'. Ugyanaz a fizikai és mentális nélkülözés, magánzárka, a bűn intenzív érzése, kétségbeesés, és a vágy, hogy vezeklésen keresztül meneküljön, és megtérjen, elfogadjon egy új önképet, és megszemélyesítse ezt a képet. Ugyanígy az ismétlődő formulák halmaza: 'Isten jó; a Guru (gyülekezet) tudja; a hit megment engem'. Az úgynevezett *Yoga,* illetve a vallásos gyakorlatok ugyanazon elven működnek. Az elmét arra kényszerítik, hogy valamilyen konkrét ideára koncentráljon, hogy minden más ideát kizárjon, és szigorú fegyelemmel, fájdalmas önsanyargatással erősítse a koncentrációt. Nagy árat fizetnek élet és boldogság terén, és az ezért remélhető jutalomnak nagyon fontosnak kell lennie. Ez az előre elrendezett, szembetűnő vagy rejtett, vallásos vagy politikai, etikai vagy társadalmi átalakulás, lehet, hogy hitelesnek és tartósnak látszik, mégis egy mesterkéltség érzés merül fel vele kapcsolatban.

Maharaj: You are quite right. By undergoing so many hardships the mind gets dislocated and immobilised. Its condition becomes precarious; whatever it undertakes, ends in a deeper bondage.

Maharaj: Teljesen igazad van. Ha az elme oly sok viszontagságon megy keresztül, összezavarodik és megbénul. Állapota bizonytalanná válik; akármibe belefog, annak a vége még mélyebb kötelék.

Q: Then why are *sadhanas* prescribed?

K: Akkor miért vannak elrendelt *sadhanák*?

M: Unless you make tremendous efforts, you will not be convinced that effort will take you nowhere. The self is so self confident, that unless it is totally discouraged, it will not give up. Mere verbal conviction is not enough. Hard facts alone can show the absolute nothingness of the self-image.

M: Hacsak nem teszel iszonyú erőfeszítéseket, nem leszel róla meggyőződve, hogy az erőfeszítés nem vezet sehová. Az én annyira önhitt, hogy hacsak teljesen el nem bátortalanodik, nem fogja feladni. Puszta verbális meggyőzés nem elegendő. Szigorú tények tudják csak megmutatni az énkép abszolút jelentéktelenségét.

Q: The brain-washer drives me mad, and the Guru drives me sane. The driving is similar. Yet the motive and the purpose are totally different. The similarities are, perhaps merely verbal.

K: Az agymosás az őrültségemhez, a Guru pedig az épelméjűségemhez vezet. A vezetés a hasonlóság. De a motívum és a cél teljesen más. A hasonlóságok valószínűleg pusztán verbálisak.

M: Inviting, or compelling to suffer contains in it violence and the fruit of violence cannot be sweet.

M: A szenvedésre való ösztönzés, vagy kényszerítés erőszakot foglal magában, és az erőszak gyümölcse nem lehet édes.

There are certain life situations, inevitably painful, and you have to take them in your stride. There are also certain situations which you have created, either deliberately or by neglect. And from these you have to learn a lesson so that they are not repeated again.

Bizonyos szituációk szükségszerűen fájdalmasak, és ezt el kell fogadnod. Más szituációkat te hoztál létre, akár szándékosan, akár hanyagságból. És ezekből úgy kell megtanulnod a leckét, hogy az ne ismétlődjön ismét.

Q: It seems that we must suffer, so that we learn to overcome pain.

K: Úgy tűnik, azért kell szenvednünk, hogy megtanuljunk uralkodni a fájdalom felett.

M: Pain has to be endured. There is no such thing as overcoming the pain and no training is needed. Training for the future, developing attitudes is a sign of fear.

M: A fájdalmat el kell viselni. Olyan, mint fájdalom uralása, nem létezik, és edzésre sincs szükség. A jövőre való előkészület, attitűdök fejlesztése, a félelem jele.

Q: Once I know how to face pain, I am free of it, not afraid of it, and therefore happy. This is what happens to a prisoner. He accepts his punishment as just and proper and is at peace with the prison authorities and the State. All religions do nothing else but preach acceptance and surrender. We are being encouraged to plead guilty, to feel responsible for all the evils in the world and point at ourselves as their only cause. My problem is: I cannot see much difference between brain-washing and *sadhana*, except that in the case of *sadhana* one is not physically constrained. The element of compulsive suggestion is present in both.

K: Amint a fájdalommal szembesülni tudok, szabaddá váltam vele szemben, nem félek tőle, és ezért boldog vagyok. Ez történik a bebörtönzött rabbal is. Büntetését jogos és helyes dolognak fogadja el, és békében van a börtönhatósággal, és az állammal. A vallások egyebet sem csinálnak, csak elfogadásról, és megadásról prédikálnak. Arra ösztönöznek, hogy bűnösnek valljuk magunkat, hogy felelősnek érezzük magunkat a világ minden gonoszságáért, és magunkra mutogassunk, mint azok egyetlen okára. A problémám: nem látok sok különbséget az agymosás, és a *sadhana* között, kivéve, hogy a *sadhana* nem korlátozza az embert fizikailag. A kényszerítő szuggesztió mindkettőben jelen van.

M: As you have said, the similarities are superficial. You need not harp on them.

M: Ahogy mondtad, a hasonlóságok felszíniek. Ne lovagolj ezeken.

Q: Sir, the similarities are not superficial. Man is a complex being and can be at the same time the accuser and the accused, the judge, the warden and the executioner. There is not much that is voluntary in a 'voluntary' *sadhana*. One is moved by forces beyond one's ken and control. I can change my mental metabolism as little as the physical, except by painful and protracted efforts -- which is *Yoga*. All I am asking is: does Maharaj agree with me that *Yoga* implies violence?

K: Uram, a hasonlóságok nem felszíniek. Az ember egy összetett lény, és egy időben lehet a vádló, és a vádlott, a bíró, a börtönigazgató, és a hóhér. Nincs ilyen sok önkéntes egy ’önkéntes’ *sadhaná*ban. Az embert erőszakkal mozgatják látókörén és ellenőrzésén túlra. Mentális anyagcserémet legalább olyan kevéssé tudom megváltoztatni, mint a fizikait, hacsak nem olyan fájdalmas és hosszadalmas erőfeszítésekkel – mint a *Yoga*. Mindössze azt kérdezem: egyetért-e velem Maharaj, hogy a *Yoga* erőszakot foglal magában?

M: I agree that *Yoga*, as presented by you, means violence and I never advocate any form of violence. My path is totally non-violent. I mean exactly what I say: non-violent. Find out for yourself what it is. I merely say: it is non-violent.

M: Egyetértek, hogy a *Yoga,* ahogyan bemutattad, erőszakot jelent, és én soha nem támogatom az erőszak semmilyen formáját. Az én utam teljesen erőszakmentes. Pontosan úgy értem, ahogy mondom: erőszakmentes. Fejtsd meg magad, hogy mi ez. Én azt mondom csupán: erőszakmentes.

Q: I am not misusing words. When a Guru asks me to meditate sixteen hours a day for the rest of my life, I cannot do it without extreme violence to myself. Is such a Guru right or wrong?

K: Nem beszélek félre. Amikor egy Guru arra kér, hogy életem hátralévő részében napi tizenhat órát meditáljak, nem tudom megcsinálni önmagammal szembeni szélsőséges erőszak nélkül. Az ilyen Guru jó, vagy rossz?

M: None compels you to meditate sixteen hours a day, unless you feel like doing so. It is only a way of telling you: 'remain with yourself, don't get lost among others'. The teacher will wait, but the mind is impatient.

M: Senki nem kényszerít, hogy napi tizenhat órát meditálj, ha neked nincs hozzá kedved. Ez csak egy módja, hogy közöljék veled: ’maradj önmagaddal, ne vessz el a többi között’. A tanító várni fog, csak az elme türelmetlen.

It is not the teacher, it is the mind that is violent and also afraid of its own violence. What is of the mind is relative, it is a mistake to make it into an absolute.

Nem a tanár, hanem az elme erőszakos, és fél is saját erőszakától. Az elme dolgai viszonylagosak, tévedés azokat abszolúttá tenni.

Q: If I remain passive, nothing will change. If I am active, I must be violent. What is it I can do which is neither sterile nor violent?

K: Ha passzív maradok, semmi nem változik. Ha aktív vagyok, erőszakosnak kell lennem. Mi olyat tehetek, ami se nem terméketlen, se nem erőszakos?

M: Of course, there is a way which is neither violent nor sterile and yet supremely effective. Just look at yourself as you are, see yourself as you are, accept yourself as you are and go ever deeper into what you are. Violence and non-violence describe your attitude to others; the self in relation to itself is neither violent nor non-violent, it is either aware or unaware of itself. If it knows itself, all it does will be right; if it does not, all it does will be wrong.

M: Természetesen van módszer, mely se nem erőszakos, se nem terméketlen, és mégis páratlanul hatékony. Csak nézz önmagadra, amint vagy, lásd önmagadat, ahogy vagy, fogadd el önmagadat, ahogy vagy, és hatolj egyre mélyebbre abba, ami vagy. Erőszak és erőszakmentesség a mások iránti attitűdödet írja le; az én önmagával kapcsolatban se nem erőszakos, se nem erőszakmentes, vagy tudatában van, vagy nincs tudatában önmagának. Ha ismeri önmagát, minden cselekedete helyes, ha nem, minden cselekedete rossz lesz.

Q: What do you mean by saying: I know myself as I am?

K: Hogy érted, mikor azt mondod: én vagyokként ismerem magamat?

M: Before the mind -- I am. 'I am' is not a thought in the mind; the mind happens to me, I do not happen to the mind. And since time and space are in the mind, I am beyond time and space, eternal and omnipresent.

M: Mielőtt az elme lett – én vagyok. Az ’én vagyok’ nem egy gondolat az elmében; az elme történik az én számomra, nem én történek az elme számára. És mivel tér és idő az elmében vannak, én időn és téren túli, örök, és mindenütt jelenvaló vagyok.

Q: Are you serious? Do you really mean that you exist everywhere and at all times?

K: Komolyan beszélsz? Komolyan úgy gondolod, hogy te mindenhol, és minden időben létezel?

M: Yes, I do. To me it is as obvious, as the freedom of movement is to you. Imagine a tree asking a monkey: 'Do you seriously mean that you can move from place to place?' And the monkey saying: 'Yes. I do.'

M: Igen, komolyan. Számomra ez olyan nyilvánvaló, mint számodra a mozgás szabadsága. Képzeld el, amint egy fa megkérdezi egy majomtól: ’Komolyan úgy gondolod, hogy egyik helyről a másikra tudsz mozogni?’ És a majom azt mondja: ’Igen, komolyan’.

Q: Are you also free from causality? Can you produce miracles?

K: Kauzalitástól mentes is vagy? Képes vagy csodákra?

M: The world itself is a miracle. I am beyond miracles -- I am absolutely normal. With me everything happens as it must. I do not interfere with creation. Of what use are small miracles to me when the greatest of miracles is happening all the time? Whatever you see it is always your own being that you see. Go ever deeper into yourself, seek within, there is neither violence nor non-violence in self-discovery. The destruction of the false is not violence.

M: A világ önmaga csoda. Én túl vagyok a csodákon – én abszolúte normális vagyok. Számomra minden úgy történik, ahogy kell. Nem avatkozom a teremtés dolgaiba. Mi haszna kis csodáknak számomra, amikor a legnagyobb csoda zajlik szakadatlanul? Bármit is láss, mindig a te saját lényed az, amit látsz. Merülj egyre mélyebbre önmagadban, keress belül, sem erőszakot, sem erőszakmentességet nem találsz az önfelfedezés során. A hamis megsemmisítése nem erőszak.

Q: When I practice self-enquiry, or go within with the idea that it will profit me in some way or other, I am still escaping from what I am.

K: Amikor gyakorlom az önkutatást, vagy azzal az ideával haladok befelé, hogy az hasznos lesz számomra ilyen-olyan módon, még mindig az elől menekülök, ami vagyok.

M: Quite right. True enquiry is always into something, not out of something. When I enquire how to get, or avoid something, I am not really inquiring. To know anything I must accept it -- totally.

M: Így van. A valódi önkutatás mindig valamibe befelé, nem valamiből kifelé irányul. Amikor azt kutatom, hogyan szerezzek meg, vagy kerüljek el valamit, valójában nem kutatok. Ahhoz, hogy ismerjek valamit, el kell fogadnom azt – teljesen.

Q: Yes, to know God I must accept God -- how frightening.

K: Igen, Isten megismeréséhez el kell fogadnom Istent – milyen ijesztő.

M: Before you can accept God, you must accept yourself, which is even more frightening. The first

M: Mielőtt Istent el tudnád fogadni, önmagadat kell elfogadnod, ami még ijesztőbb. Az önelfogadás első

steps in self acceptance are not at all pleasant, for what one sees is not a happy sight. One needs all the courage to go further. What helps is silence. Look at yourself in total silence, do not describe yourself. Look at the being you believe you are and remember -- you are not what you see. 'This I am not -- what am I?' is the movement of self-enquiry. There are no other means to liberation, all means delay. Resolutely reject what you are not, till the real Self emerges in its glorious nothingness, its 'not-a-thingness.'

lépései egyáltalán nem kellemesek, mert amit látsz, az nem egy boldog látvány. Szükséged van minden bátorságodra, hogy tovább menj. Ami segít, az a csend. Nézz önmagadra teljes csöndben, ne írd le önmagad. Nézz arra a lényre, aminek hiszed magad, és emlékezz – nem az vagy, amit látsz. 'Ez nem én vagyok – mi vagyok én?' – ez az önkutatás szellemi indítéka. Nincsenek egyéb eszközei a megszabadulásnak, minden eszköz késleltet. Határozottan utasítsd el, ami nem vagy, míg a valódi Én fel nem bukkan az ő ragyogó semmiségében, az ő 'sem-mi-ségében'.

Q: The world is passing through rapid and critical changes. We can see them with great clarity in the United States, though they happen in other countries. There is an increase in crime on one hand and more genuine holiness on the other. Communities are being formed and some of them are on a very high level of integrity and austerity. It looks as if evil is destroying itself by its own successes, like a fire which consumes its fuel, while the good, like life, perpetuates itself.

K: A világ gyors és kritikus változásokon megy keresztül. Ezeket az Egyesült Államokban nagyon tisztán láthatjuk, habár más országokban is előfordulnak. Egyfelől növekszik a bűncselekmények száma, másfelől több hiteles szentséget láthatunk. Közösségek alakulnak, és némelyik az integritás és vezeklés nagyon magas szintjén áll. Úgy látszik, mintha a gonosz önmagát pusztítaná saját sikereivel, akár a tűz, mely elemészti tüzelőanyagát, míg a jó, mint az élet, fenntartja önmagát.

M: As long as you divide events into good and evil, you may be right. In fact, good becomes evil and evil becomes good by their own fulfilment.

M: Amíg az eseményeket jókra és gonoszokra osztod, igazad lehet. Csakugyan, a jó gonosszá, és a gonosz jóvá válik, saját beteljesedése révén.

Q: What about love?

K: Mi a véleményed a szeretetről?

M: When it turns to lust, it becomes destructive.

M: Amikor paráznaságba fordul, akkor destruktívvá válik.

Q: What is lust?

K: Mi a paráznaság?

M: Remembering -- imagining -- anticipating. It is sensory and verbal. A form of addiction.

M: Emlékezés – képzelődés – előre látás. Érzéki, és verbális. A függőség egy formája.

Q: Is *brahmacharya*, continence, imperative in *Yoga*?

K: Előírás a *Yogá*ban a *brahmacharya,* az önmegtartóztatás?

M: A life of constraint and suppression is not *Yoga*. Mind must be free of desires and relaxed. It comes with understanding, not with determination, which is but another form of memory. An understanding mind is free of desires and fears.

M: A kényszerek és tiltások élete nem *Yoga.* Az elmének meg kell szabadulnia a vágyaktól, és lazává kell válnia. Ez megértéssel következik be, nem elhatározással, amely csak egy másik formája az emlékezetnek. A megértésre jutott elme vágyaktól és félelmektől mentes.

Q: How can I make myself understand?

K: Hogyan juthatok megértéshez?

M: By meditating which means giving attention. Become fully aware of your problem, look at it from all sides, watch how it affects your life. Then leave it alone. You can't do more than that.

M: Meditációval, ami figyelemben részesítést jelent. Légy teljesen tudatában a problémádnak, nézd meg azt minden oldalról, figyeld meg, hogyan hat az életedre. Majd hagyd magára. Ennél többet nem tudsz tenni.

Q: Will it set me free?

K: Ez szabaddá fog tenni?

M: You are free from what you have understood. The outer expressions of freedom may take time to

M: Attól vagy szabad, amit megértettél. A szabadság külső megnyilvánulásainak megjelenése időt vehet

appear, but they are already there. Do not expect perfection. There is no perfection in manifestation. Details must clash. No problem is solved completely, but you can withdraw from it to a level on which it does not operate.

igénybe, de már jelen vannak. Ne várd el a tökéletességet. A megnyilvánulásban nincs tökéletesség. A részletek össze kelll, hogy ütközzenek. Semmilyen probléma nem oldható meg teljesen, viszont vissza tudsz húzódni előle egy olyan szintre, ahol már nem befolyásol.

101. *Gnani* does not Grasp, nor Hold

Questioner: How does the *gnani* proceed when he needs something to be done? Does he make plans, decide about details and execute them?

Maharaj: *Gnani* understands a situation fully and knows at once what needs be done. That is all. The rest happens by itself, and to a large extent unconsciously. The *gnani's* identity with all that is, is so complete, that as he responds to the universe, so does the universe respond to him. He is supremely confident that once a situation has been cognised, events will move in adequate response. The ordinary man is personally concerned, he counts his risks and chances, while the *gnani* remains aloof, sure that all will happen as it must; and it does not matter much what happens, for ultimately the return to balance and harmony is inevitable. The heart of things is at peace.

Q: I have understood that personality is an illusion, and alert detachment, without loss of identity, is our point of contact with the reality. Will you, please, tell me -- at this moment are you a person or a self-aware identity?

M: I am both. But the real self cannot be described except in terms supplied by the person, in terms of what I am not. All you can tell about the person is not the self, and you can tell nothing about the self, which would not refer to the person; as it is, as it could be, as it should be. All attributes are personal. The real is beyond all attributes.

Q: Are you sometimes the self and sometimes the person?

M: How can I be? The person is what I appear to be to other persons. To myself I am the infinite expanse of consciousness in which innumerable persons emerge and disappear in endless succession.

Q: How is it that the person, which to you is quite illusory, appears real to us?

101. A *Gnani* nem ragad és nem tart meg semmit

Kérdező: Hogyan jár el a *gnani,* mikor valamit megcsinálnia szükséges? Terveket készít, dönt a részletek felől, majd végrehajtja azokat?

Maharaj: A *gnani* teljesen átlátja a helyzetet, és azonnal tudja, hogy mit kell csinálnia. Ez minden. A többi megtörténik önmagától, és egészében véve tudattalanul. A *gnani* minden létezővel való önazonossága annyira teljes, hogy ahogyan ő hat az univerzumra, úgy hat az univerzum őrá. A legteljesebb mértékben biztos benne, hogy mihelyt felismerte a szituációt, az események a megfelelő módon fognak alakulni. Az átlagember személyesen érintett, kockázatait és esélyeit latolgatja, míg a *gnani* közömbös marad, biztos benne, hogy minden úgy fog történni, ahogy kell; és nem sokat számít neki, hogy mi történik, mert végül is az egyensúly, és a harmónia helyreállása elkerülhetetlen. A dolgok szíve békében van.

K: Úgy tudom, hogy a személyiség illúzió, és a valósággal az önazonosság elveszítése nélküli éber pártatlanság pontjában érintkezünk. Légy szíves, áruld el nekem – e pillanatban te személy vagy, vagy egy öntudatos identitás?

M: Mindkettő. De a valódi én nem írható le, csak a személy kínálta kifejezéseken kívül, csak annak kifejezéseivel, ami nem vagyok. Mindössze annyit mondhatsz a személyről, hogy az nem az én, és nem tudsz semmi olyat mondani az énről, ami ne a személyre vonatkozna; ahogy az van, ahogy az lehetne, ahogy annak lennie kell. Minden tulajdonság személyes. A valóság minden tulajdonságot meghalad.

K: Időnként az én, időnként pedig a személy vagy?

M: Hogy lehetnék? A személy az, aminek más személyek számára megjelenek. Önmagam számára én a tudatosság végtelen kiterjedése vagyok, amelyben megszámlálhatatlan személy jelenik meg, és tűnik el, végtelen egymásutánban.

K: A személy, amely számodra teljesen illuzórikus, miképpen jelenik meg számunkra valódiként?

M: You, the self, being the root of all being, consciousness and joy, impart your reality to whatever you perceive. This imparting of reality takes place invariably in the *now*, at no other time, because past and future are only in the mind. 'Being' applies to the now only.

M: Az én, aki vagy, minden létező, tudatosság és öröm gyökere, te részesítesz valóságodban mindent, amit észlelsz. Ez a valóságban részesítés megváltozhatatlanul a *most*ban megy végbe, nem más időben, mert múlt és jövő csak az elmében van. A 'létezés' csak a mostra vonatkozik.

Q: Is not eternity endless too?

K: Az örökkévalóság nem végtelen ugyanígy?

M: Time is endless, though limited, eternity is in the split moment of the *now*. We miss it because the mind is ever shuttling between the past and the future. It will not stop to focus the *now*. It can be done with comparative ease, if interest is aroused.

M: Az idő végtelen, de korlátozott, az örökkévalóság a *most* pillanatának a tört része. Nem találjuk, mert az elme örökké a múlt és a jövő között ingázik. Nem fog megállni, hogy a *most*ra fókuszáljon. Ez viszonylag könnyedén megtehető, ha érdeklődésed felébred iránta.

Q: What arouses interest?

K: Mi ébreszti fel az érdeklődést?

M: Earnestness, the sign of maturity.

M: A komolyság, mint az érettség jele.

Q: And how does maturity come about?

K: És hogyan következik be az érettség?

M: By keeping your mind clear and clean, by living your life in full awareness of every moment as it happens, by examining and dissolving one's desires and fears as soon as they arise.

M: Úgy, hogy elmédet világosan és tisztán tartod, életed minden pillanatát teljes tudatossággal úgy éled meg, ahogyan az történik, megvizsgálva és szétoszlatva a vágyakat, és félelmeket, mihelyt felmerülnek.

Q: Is such concentration at all possible?

K: Lehetséges ilyen koncentráció egyáltalán?

M: Try. One step at a time is easy. Energy flows from earnestness.

M: Törekedj. Egy lépés egyszerre könnyű. Energia árad a komolyságból.

Q: I find I am not earnest enough.

K: Nem találom magam elég komolynak.

M: Self-betrayal is a grievous matter. It rots the mind like cancer. The remedy lies in clarity and integrity of thinking. Try to understand that you live in a world of illusions, examine them and uncover their roots. The very attempt to do so will make you earnest, for there is bliss in right endeavour.

M: Az ön-cserbenhagyás súlyos probléma. Megrohasztja a lelket, akár a rák. A tisztaság és a gondolkodás integritása a gyógyszer. Törekedj, hogy megértsd, illúziók világában élsz, vizsgáld meg, tárd fel azok gyökereit. A valódi törekvés a megtételre komollyá fog tenni téged, mert a helyes erőfeszítésben boldogság van.

Q: Where will it lead me?

K: Hová fog ez engem vezetni?

M: Where can it lead you if not to its own perfection? Once you are well-established in the *now*, you have nowhere else to go what you are timelessly, you express eternally.

M: Hová tudna vezetni, ha nem saját tökéletesedése felé? Amint jól megalapozott vagy a *most*ban, nem kell sehová máshová menjen, ami időtlenül vagy, amit örökkérvényűen kifejezel.

Q: Are you one or many?

K: Egy, vagy sok vagy?

M: I am one, but appear as many.

M: Egy vagyok, de sokként jelenek meg.

Q: Why does one appear at all?

K: Miért jelenik meg egyáltalán az ember?

M: It is good to be, and to be conscious.

M: Létezni, és tudatosnak lenni jó.

Q: Life is sad.

M: Ignorance causes sorrow. Happiness follows understanding.

Q: Why should ignorance be painful?

M: It is at the root of all desire and fear, which are painful states and the source of endless errors.

Q: I have seen people supposed to have realised, laughing and crying. Does it not show that they are not free of desire and fear?

M: They may laugh and cry according to circumstances, but inwardly they are cool and clear, watching detachedly their own spontaneous reactions. Appearances are misleading and more so in the case of a *gnani*.

Q: I do not understand you.

M: The mind cannot understand, for the mind is trained for grasping and holding while the *gnani* is not-grasping and not holding.

Q: What am I holding on to, which you do not?

M: You are a creature of memories; at least you imagine yourself to be so. I am entirely unimagined. I am what I am, not identifiable with any physical or mental state.

Q: An accident would destroy your equanimity.

M: The strange fact is that it does not. To my own surprise, I remain as I am -- pure awareness, alert to all that happens.

Q: Even at the moment of death?

M: What is it to me that the body dies?

Q: Don't you need it to contact the world?

M: I do not need the world. Nor am I in one. The world you think of is in your own mind. I can see it through your eyes and mind, but I am fully aware that it is a projection of memories; it is touched by the real only at the point of awareness, which can be only *now*.

Q: The only difference between us seems to be that while I keep on saying that I do not know my real self, you maintain that you know it well; is there any other difference between us?

M: There is no difference between us; nor can I say

K: Az élet szomorú.

M: A szomorúság oka a tudatlanság. A megértést boldogság követi.

K: Miért kell a tudatlanságnak fájdalmasnak lennie?

M: Ez a gyökere minden vágynak, és félelemnek, melyek fájdalmas állapotok, és a vég nélküli tévelygések forrása.

K: Láttam, hogy állítólag megvalósult emberek nevetnek, és sírnak. Ez nem annak a jele, hogy nem mentesek a vágytól és félelemtől?

M: Nevethetnek és sírhatnak, a körülményektől függően, de belsőleg nyugodtak és tiszták, pártatlan szemlélői saját spontán reakcióiknak. A külsőség megtévesztő, és a *gnani* esetében még inkább az.

K: Nem értem.

M: Az elme nem értheti, mert arra van nevelve, hogy megragadjon és megtartson, míg a *gnani* nem ragad és nem tart meg.

K: Mit tartok én meg, amit te nem?

M: Te az emlékek teremtménye vagy; legalábbis úgy képzeled, hogy az vagy. Én egyáltalán nem így képzelem. Vagyok aki vagyok, ami semmilyen fizikai vagy mentális állapottal nem azonosítható.

K: Egy baleset biztos romba döntené a higgadtságodat.

M: Az a különös, hogy nem. Számomra is meglepő módon, maradok aki vagyok – tiszta tudat, minden történésre éberen.

K: Még a halál pillanatára is?

M: Mit nekem a test halála?

K: Nincs rá szükséged a világgal való kapcsolathoz?

M: Nincs szükségem a világra. Egyben sem vagyok. Az általad gondolt világ csak a te elmédben van. Látom azt szemeiden és elméden keresztül, de teljes tudatában vagyok, hogy az emlékek kivetítése; a valósággal csak a tudat pontjában érintkezik, amely csak a *most*ban lehet.

K: Egyetlen különbségnek az tűnik közöttünk, hogy míg én azt állítom, hogy nem ismerem valódi énemet, te fenntartod, hogy jól ismered azt; van valamilyen más különbség közöttünk?

M: Nincs közöttünk semmilyen különbség; én sem

that I know myself, I know that I am not describable nor definable. There is a vastness beyond the farthest reaches of the mind. That vastness is my home; that vastness is myself. And that vastness is also love.

mondhatom, hogy ismerem önmagam, tudom, hogy nem vagyok se leírható, se definiálható. Egy végtelenség van az elme legtávolabbi elérésén túl. Ez a végtelenség az otthonom; ez a végtelenség vagyok én magam. És ez a végtelenség szeretet is egyben.

Q: You see love everywhere, while I see hatred and suffering. The history of humanity is the history of murder, individual and collective. No other living being so delights in killing.

K: Te mindenütt szeretetet látsz, míg én gyűlöletet, és szenvedést. Az emberiség története az egyéni és kollektív gyilkolás története. Semmilyen más élőlény nem gyilkol olyan élvezettel.

M: If you go into the motives, you will find love, love of oneself and of one's own. People fight for what they imagine they love.

M: Ha az indítékokat keresed, szeretet fogsz találni, önmagad, és az ember szeretetét. Az emberek azért harcolnak, amiről azt képzelik, hogy szeretik.

Q: Surely their love must be real enough when they are ready to die for it.

K: Szeretetüknek biztos elég valóságosnak kell lennie, ha készek meghalni érte.

M: Love is boundless. What is limited to a few cannot be called love.

M: A szeretet határtalan. Amely szeretet kevesekre korlátozott, nem nevezhető valódinak.

Q: Do you know such unlimited love?

K: Te ismersz ilyen korlátlan szeretetet?

M: Yes, I do.

M: Igen, ismerek.

Q: How does it feel?

K: Hogyan érez?

M: All is loved and lovable. Nothing is excluded.

M: Minden szeretett, és szeretetre méltó. Nincs kivétel.

Q: Not even the ugly and the criminal?

K: Még a csúf, és a bűnös sem az?

M: All is within my consciousness; all is my own. It is madness to split oneself through likes and dislikes. I am beyond both. I am not alienated.

M: Minden tudatosságomon belül van; minden az én sajátom. Őrültség felosztani önmagamat szeretett és nem szeretett dolgokra. Mindkettő fölött állok. Nem vagyok elidegenedett.

Q: To be free from like and dislike is a state of indifference.

K: A rokon- és ellenszenvtől való mentesség a közöny állapota.

M: It may look and feel so in the beginning. Persevere in such indifference and it will blossom into an all-pervading and all-embracing love.

M: Kezdetben így lehet látni és érezni. Állhatatosan tarts ki az effajta a közönynél, és mindent betöltő, és mindent átölelő szeretetté fog fejlődni.

Q: One has such moments when the mind becomes a flower and a flame, but they do not last and the life reverts to its daily greyness.

K: Vannak pillanatok, mikor az elme kivirágzik, és fellángol, de e pillanatok nem maradandóak, és az élet visszatér mindennapos szürkeségéhez.

M: Discontinuity is the law, when you deal with the concrete. The continuous cannot be experienced, for it has no borders. Consciousness implies alterations, change followings change, when one thing or state comes to an end and another begins; that which has no borderline cannot be experienced in the common meaning of the word. One can only be it, without knowing, but one can know what it is not. It is definitely not the entire content of consciousness which is always on the move.

M: Diszkontinuitás a törvény, amikor a konkréttal bánsz. A folyamatos nem tapasztalható, mert nincsenek határai. A tudatosság átalakulásokat foglal magában, változás változást követ, mikor egy dolog vagy állapot véget ér, és másik kezdődik; aminek nincs határvonala, az nem tapasztalható a szó közönséges értelmében. Az ember csak annak ismerete nélkül lehet az, de azt tudhatja, hogy mi nem. Határozottan nem azonos a folytonos mozgásban lévő tudatosság teljes tartalmával.

Q: If the immovable cannot be known, what is the meaning and purpose of its realisation?

K: Ha a megváltozhatatlan nem megismerhető, akkor mi értelme és célja a megvalósításának?

M: To realise the immovable means to become immovable. And the purpose is the good of all that lives.

M: A megváltozhatatlan megvalósítása megváltozhatatlanná válást jelent. És a cél minden élőnek a java.

Q: Life is movement. Immobility is death. Of what use is death to life?

K: Az élet mozgás. A mozdulatlanság halál. Hogyan válik hasznára a halál az életnek?

M: I am talking of immovability, not of immobility. You become immovable in reticence. You become a power which gets all things right. It may or may not imply intense outward activity, but the mind remains deep and quiet.

M: Én megváltozhatatlanságról beszélek, nem mozdulatlanságról. Megváltozhatatlanná válsz a tartózkodásban. Erővé válsz, amely minden dolgot rendbe hoz. Ez járhat, lehet, hogy nem jár intenzív külső tevékenységgel, de az elme mély, és csendes marad.

Q: As I watch my mind I find it changing all the time, mood succeeding mood in infinite variety, while you seem to be perpetually in the same mood of cheerful benevolence.

K: Ahogy elmémet figyelem úgy találom, hogy folyton változik, hangulat hangulatot követ, végtelen változatosságban, míg te, úgy látszik, örökösen ugyanabban a derűsen jóindulatú hangulatban vagy.

M: Moods are in the mind and do not matter. Go within, go beyond. Cease being fascinated by the content of your consciousness. When you reach the deep layers of your true being, you will find that the mind's surface-play affects you very little.

M: A hangulatok az elmében vannak, és lényegtelenek. Menj befelé, haladd meg őket. Szüntesd meg a tudatosságod tartalma általi igézet állapotát. Amikor az igaz lét mélyebb rétegeibe érsz, úgy fogod találni, hogy az elme felszíni játékai nagyon kevéssé hatnak rád.

Q: There will be play all the same?

K: Ott is ugyanazon játékok lesznek?

M: A quiet mind is not a dead mind.

M: A csendes elme nem halott elme.

Q: Consciousness is always in movement -- it is an observable fact. Immovable consciousness is a contradiction. When you talk of a quiet mind, what is it? Is not mind the same as consciousness?

K: A tudatosság mindig mozgásban van – ez megfigyelhető tény. A mozdulatlan tudatosság ellentmondás. Amikor csendes elméről beszélsz, az mit jelent? Az elme nem a tudatossággal azonos?

M: We must remember that words are used in many ways, according to the context. The fact is that there is little difference between the conscious and the unconscious --- they are essentially the same. The waking state differs from deep sleep in the presence of the witness. A ray of awareness illumines a part of our mind and that part becomes our dream or waking consciousness, while awareness appears as the witness. The witness usually knows only consciousness. *Sadhana* consists in the witness turning back first on his conscious, then upon himself in his own awareness. Self-awareness is Yoga.

M: Ne feledjük, hogy a szavakat sokféle módon használjuk, a szövegösszefüggésnek megfelelően. A tény az, hogy kicsi a különbség a tudatos és a tudattalan között – lényegében ugyanazok. Az ébrenléti állapot különbözik a mély alvástól a tanú jelenlétében. A tudat sugara megvilágítja elménk egy részét, és az a rész álmunkká, vagy ébrenléti tudatosságunkká válik, míg a tudat a tanúként jelenik meg. A tanú rendszerint csak a tudatosságot ismeri. A *sadhana* abból áll, hogy a tanú előbb vissza fordul saját tudatossága felé, azután önmaga felé az ő saját tudatában. Az ön-tudat a Yoga.

Q: If awareness is all-pervading, then a blind man, once realised, can see?

K: Ha a tudat mindenre kiterjed, akkor a világtalan ember látni fog, amikor megvalósultá válik?

M: You are mixing sensation with awareness. The *gnani* knows himself as he is. He is also aware of his body being crippled and his mind being deprived of a range of sensory perceptions. But he is not affected by the availability of eyesight, nor by its

M: Összekevered az érzékelést a tudattal. A *gnani* annak ismeri magát, ami. Tudja, ha teste nyomorék, és azt is, ha elméje érzéki észlelésben valamilyen mértékben korlátozott. De nem befolyásolja sem a látás képessége, sem annak hiánya.

absence.

Q: My question is more specific; when a blind man becomes a *gnani* will his eyesight be restored to him or not?

K: Kérdésem ennél sokkal konkrétabb; amikor egy vak ember *gnani*vá válik, látása visszatér, vagy sem?

M: Unless his eyes and brain undergo a renovation, how can he see?

M: Hacsak szemei és agya nem lett helyreállítva, hogyan láthatna?

Q: But will they undergo a renovation?

K: De keresztül fog-e menni helyreállításon?

M: They may or may not. It all depends on destiny and grace. But a *gnani* commands a mode of spontaneous, non-sensory perception, which makes him know things directly, without the intermediary of the senses. He is beyond the perceptual and the conceptual, beyond the categories of time and space, name and shape. He is neither the perceived nor the perceiver, but the simple and the universal factor that makes perceiving possible. Reality is within consciousness, but it is not consciousness nor any of its contents.

M: Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem. Minden a végzettől, és a kegyelemtől függ. De a *gnani* rendelkezik egy spontán módszerrel, egy nem-érzékszervi észleléssel, amely révén közvetlenül, érzékszervek közvetítése nélkül ismeri a dolgokat. Ő az érzéki, és a fogalmi fölött áll, túl van idő és tér, név és forma kategóriáin. Nem azonos sem az észlelővel, sem az észlelttel, hanem azzal az egyszerű, és univerzális hatóerővel, amely az észlelést lehetővé teszi. A valóság a tudatosságon belül van, de nem azonos sem a tudatossággal, sem annak valamilyen tartalmával.

Q: What is false, the world, or my knowledge of it?

K: Melyik hamis, a világ, vagy az én tudásom róla?

M: Is there a world outside your knowledge? Can you go beyond what you know? You may postulate a world beyond the mind, but it will remain a concept, unproved and unprovable. Your experience is your proof, and it is valid for you only. Who else can have your experience, when the other person is only as real as he appears in your experience?

M: Kívül esik-e a világ a tudásodon? Túl tudsz-e lépni azon, amit tudsz? Feltételezheted a világot elméden túlinak, de az meg fog maradni egy olyan fogalomnak, amely nem bizonyított, és nem bizonyítható. A tapasztalatod a bizonyítékod, és az csak számodra érvényes. Ki más rendelkezhet még a te tapasztalatoddal, mikor a másik személy csak annyira valós, amennyire a te tapasztalatodban mutatkozik?

Q: Am I so hopelessly lonely?

K: Ilyen reménytelenül magányos vagyok?

M: You are. As a person. In your real being you are the whole.

M: Az vagy. Személyként. Valódi létedben te vagy a teljesség.

Q: Are you a part of the world which I have in consciousness, or are you independent?

K: A tudatosságomban lévő világ része vagy, vagy pedig független?

M: What you see is yours and what I see is mine. The two have little in common.

M: Amit te látsz, a tiéd, és amit én, az enyém. Kettejükben kevés a közös.

Q: There must be some common factor which unites us.

K: Kell, hogy legyen valamilyen közös tényező, amely összekapcsol bennünket.

M: To find the common factor you must abandon all distinctions. Only the universal is in common.

M: Hogy a közös tényezőt megtaláld, el kell vetned minden különbséget. Csak az univerzális lehet közös.

Q: What strikes me as exceedingly strange is that while you say that I am merely a product of my memories and woefully limited, I create a vast and rich world in which everything is contained, including you and your teaching. How this vastness is created and contained in my smallness is what I find hard to

K: Rendkívül furcsállom, hogy miközben azt mondod, csupán emlékeim terméke vagyok, és szánalmasan korlátozott, közben egy óriási világot teremtek, mely mindent tartalmaz, beleértve téged és tanításodat is. Hogyan jött létre ez a végtelenség, és hogy tartalmazhatja azt az én csekélységem,

understand. May be you are giving me the whole truth, but I am grasping only a small part of it.

nehéz megértenem. Lehet, hogy átadod nekem a teljes igazságot, de én annak csak egy kis részét tudom felfogni.

M: Yet, it is a fact -- the small projects the whole, but it cannot contain the whole. However great and complete is your world it is self-contradictory and transitory and altogether illusory.

M: Mégis tény – a kicsi kivetíti az egészet, de nem tudja tartalmazni az egészet. Bármennyire nagy és teljes a világod, az önmagának ellentmondó, múlandó, és teljesen illuzórikus.

Q: It may be illusory yet it is marvellous. When I look and listen, touch, smell and taste, think and feel, remember and imagine, I cannot but be astonished at my miraculous creativity. I look through a microscope or telescope and see wonders, I follow the track of an atom and hear the whisper of the stars. If I am the sole creator of all this, then I am God indeed. But if I am God, why do I appear so small and helpless to myself?

K: Lehet, hogy illuzórikus, de csodálatos. Amikor nézem, és hallgatom, érintem, szagolom, és ízlelem, gondolom és érzem, emlékezem és elképzelem, nem tudok mást, csak bámulatba esni az én csodálatos kreativitásomon. Keresztül nézek a mikroszkópon, vagy a teleszkópon, és csodákat látok, követem az atom nyomát, és hallgatom a csillagok suttogását. Ha én vagyok az egyedüli teremtője mindennek, akkor valójában én vagyok Isten. De ha Isten vagyok, miért jelenek meg olyan kicsinek, és tehetetlennek önmagam számára?

áM: You are God, but you do not know it.

M: Isten vagy, csak nem tudsz róla.

Q: If I am God, then the world I create must be true.

K: Ha Isten vagyok, akkor az általam teremtett világnak igazinak kell lennie.

M: It is true in essence, but not in appearance. Be free of desires and fears and at once your vision will clear and you shall see all things as they are. Or, you may say that the *satoguna* creates the world, the *tamoguna* obscures it and the *rajoguna* distorts.

M: Lényegét tekintve igazi, de megjelenésében nem az. Szabadulj meg a vágyaktól és félelmektől, és látásod azonnal kitisztul, és úgy fogod látni a dolgokat, ahogy azok vannak. Vagy mondhatod, hogy a *satoguna* teremti a világot, a *tamoguna* homályossá teszi, és a *rajoguna* eltorzítja.

Q: This does not tell me much, because if I ask what are the *gunas*, the answer will be: what creates -- what obscures -- what distorts. The fact remains -- something unbelievable happened to me, and I do not understand what has happened, how and why.

K: Erről inkább ne beszéljünk, mert ha azt kérdezem, hogy mik a *gunák*, a válasz ez: ami teremt – ami elhomályosít – ami eltorzít. A tény fennmarad – valami hihetetlen történik velem, és én nem értem, mi történik, hogyan, és miért.

M: Well, wonder is the dawn of wisdom. To be steadily and consistently wondering is *sadhana*.

M: Nos, a kíváncsiság a bölcsesség születése. A szakadatlan és állhatatos kíváncsiság a *sadhana.*

Q: I am in a world which I do not understand and therefore, I am afraid of it. This is everybody's experience.

K: Egy olyan világban élek, amelyet nem értek, ezért félek tőle. Mindenkinek ez a tapasztalata.

M: You have separated yourself from the world, therefore it pains and frightens you. Discover your mistake and be free of fear.

M: Elkülönítetted önmagad a világtól, ezért az fájdalmat okoz, és megrémít. Fedezd fel a tévedésedet, és szabadulj meg a félelemtől.

Q: You are asking me to give up the world, while I want to be happy in the world.

K: Arra kérsz, hogy adjam fel a világot, miközben én boldog akarok lenni a világban.

M: If you ask for the impossible, who can help you? The limited is bound to be painful and pleasant in turns. If you seek real happiness, unassailable and unchangeable, you must leave the world with its pains and pleasures behind you.

M: Ha a lehetetlent kéred, ki tud segíteni? A korlátozott a fájdalmas és az élvezetes váltakozásához kötött. Ha örök boldogságot keresel, amely megtámadhatatlan és megváltozhatatlan, akkor magad mögött kell hagynod a világot, annak fájdalmaival és örömeivel együtt.

Q: How is it done?

M: Mere physical renunciation is only a token of earnestness, but earnestness alone does not liberate. There must be understanding which comes with alert perceptivity, eager enquiry and deep investigation. You must work relentlessly for your salvation from sin and sorrow.

Q: What is sin?

M: All that binds you.

K: Hogy kell ezt tenni?

M: A puszta fizikai lemondás csak jelképe a komolyságnak, de a komolyság önmagában nem szabadít meg. Megértésre van szükség, amely figyelmes észlelés, lelkes kutatás, és mély elmélyülés eredménye. Hajthatatlanul dolgoznod kell a bűntől és szomorúságtól való megváltásodért.

K: Mi a bűn?

M: Minden, ami téged megköt.